

Nytt punktskattedirektiv och vissa andra ändringar

Promemorians huvudsakliga innehåll

I promemorian lämnas förslag till ändringar för att genomföra rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler om punktskatt (omarbetning). Ändringarna innebär huvudsakligen att även flyttningar av vissa varor vilka har beskattats i ett EU-land och därefter flyttas till ett annat EU-land ska hanteras i det datoriserade systemet EMCS. Vidare föreslås bland annat vissa ändringar av hanteringen av flyttningar genom distansförsäljning och vissa ändringar för bättre samordning med tullförfarandet vid import och export. I samband med ändringarna införs tre nya lagar, lag om tobaksskatt, lag om alkoholskatt och lag om Europeiska unionens punktskatteområde. Förslagen medför vidare ändringar i lagen (1994:1776) om skatt på energi och en rad följdändringar i olika lagar samt att de nuvarande lagarna om tobaksskatt och alkoholskatt upphävs. Ändringarna med anledning av nya punktskattedirektivet föreslås träda i kraft den 13 februari 2023.

I promemorian föreslås även ändringar i lagen (1994:1564) om alkoholskatt, främst till följd av ändringar i direktiv 92/83/EEG om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker. Dessa ändringar föreslås träda i kraft den 1 januari 2022.

Vidare föreslås vissa ändringar i mervärdesskattelagen (1994:200) och ett flertal punktskattelagar med anledning av rådets direktiv (EU) 2019/2235 av den 16 december 2019 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt och direktiv 2008/118/EG om allmänna regler för punktskatt vad gäller gemensamma försvarsinsatser inom unionen. Dessa ändringar föreslås träda i kraft den 1 juli 2022.

Slutligen föreslås i promemorian vissa andra mindre ändringar i bland annat mervärdesskattelagen, skatteförfarandelagen (2011:1244) och vissa punktskattelagar.

Innehållsförteckning

1	Lagtext	7
1.1	Förslag till lag om tobaksskatt.....	7
1.2	Förslag till lag om alkoholskatt	46
1.3	Förslag till lag om Europeiska unionens punktskatteområde.....	84
1.4	Förslag till lag om ändring i skattebrottslagen (1971:69)	86
1.5	Förslag till lag om ändring i lagen (1972:226) om skatt på annonser och reklam.....	87
1.6	Förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200)	89
1.7	Förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200)	95
1.8	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt.....	102
1.9	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt.....	107
1.10	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt	110
1.11	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt	117
1.12	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	120
1.13	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	123
1.14	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	126
1.15	Förslag till lag om ändring i lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter.....	170
1.16	Förslag till lag om ändring i lagen (1999:445) om exportbutiker	184
1.17	Förslag till lag om ändring i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.....	186
1.18	Förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.....	187
1.19	Förslag till lag om ändring i alkohollagen (2010:1622)	190
1.20	Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	194
1.21	Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	198
1.22	Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	199
1.23	Förslag om lag om ändring i tullagen (2016:253)	213
1.24	Förslag om lag om ändring i tullagen (2016:253)	215

1.25	Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik	216
1.26	Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik	218
1.27	Förslag till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter	223
1.28	Förslag till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter	225
1.29	Förslag till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter	226
1.30	Förslag till lag om ändring i lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar	230
1.31	Förslag till lag om ändring i lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar	233
2	Genomförandet av tre direktiv på området för indirekt skatt	237
3	Det nya punktskattedirektivet	237
3.1	Bakgrunden till det nya direktivet	237
3.2	Huvuddragen i nya punktskattedirektivet	239
3.3	Andra direktiv m.m. på punktskatteområdet	241
4	Genomförandet i nationell lagstiftning	241
5	Hantering av beskattade varor	243
5.1	Ett nytt förfarande för flyttningar av beskattade varor	244
5.2	Nya aktörer inom förfarandet för beskattade varor	246
5.3	Hantering av varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor och skattskyldighet	256
5.4	Beskattning vid distansförsäljning	261
5.5	Oegentlighetsbeskattning av varor som inte flyttas under förfarandet för beskattade varor	272
6	Kontroll och sanktioner	277
7	Bättre överensstämmelse med tullförfarandet i samband med import och export	285
7.1	Ny definition av import och vissa andra ändringar	285
7.2	Möjlighet att avsluta en flyttning mot tullförfarandet för extern transitering	287
7.3	Förbättrade förutsättningar för kontroll vid export och import	289
8	Andra ändringar med anledning av det nya punktskattedirektivet	293
8.1	Partiella förluster till följd av varornas beskaffenhet	293
8.2	Flyttningar av energiprodukter via fasta rörledningar	296
9	Genomförandet av ändringar i alkoholskattedirektivet	297
9.1	Ändringarna i direktivet	297
9.2	Utfärdande av intyg till små oberoende producenter av alkoholdrycker	297
9.3	Övriga ändringar	299

10	Undantag från punktskatt och mervärdesskatt för vissa ändamål.....	301
11	Följdändringar och vissa andra frågor.....	305
11.1	Ändringar i skatteförfarandelagen och personuppgiftsbehandling.....	305
11.2	Hanteringen av solidariskt ansvar vid s.k. oegentlighetsbeskattning	310
11.3	Anpassningar med anledning av centraliserad klarering	314
11.4	Följdändringar i andra lagar	322
11.5	Vissa andra ändringar.....	324
12	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.....	333
12.1	Nya lagar och ändringar som genomför det nya punktskattedirektivet	333
12.2	Lagändringar som avser undantag från punktskatt och mervärdesskatt för vissa ändamål	336
12.3	Lagändringar som genomför ändringar i alkoholskattedirektivet och vissa andra ändringar.....	337
13	Konsekvenser.....	338
14	Författningskommentar.....	354
14.1	Förslaget till lag om tobaksskatt.....	354
14.2	Förslaget till lag om alkoholskatt	419
14.3	Förslaget till lag om Europeiska unionens punktskatteområde.....	448
14.4	Förslaget till lag om ändring i skattebrottslagen (1971:69).....	450
14.5	Förslaget till lag om ändring i lagen (1972:226) om skatt på annonser och reklam.....	450
14.6	Förslaget till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200).....	451
14.7	Förslaget till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200).....	454
14.8	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt.....	457
14.9	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt.....	459
14.10	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt	460
14.11	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt	463
14.12	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	464
14.13	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	465
14.14	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	465
14.15	Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter.....	492

14.16	Förslaget till lag om ändring i lagen (1999:445) om exportbutiker	499
14.17	Förslag till lag om ändring i lagen (2000:1225) om straff för smuggling	499
14.18	Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.....	500
14.19	Förslaget till lag om ändring i alkohollagen (2010:1622)	501
14.20	Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	502
14.21	Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	503
14.22	Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	503
14.23	Förslaget till lag om ändring i tullagen (2016:253)	508
14.24	Förslaget till lag om ändring i tullagen (2016:253)	510
14.25	Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik	510
14.26	Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik	510
14.27	Förslag till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter	513
14.28	Förslag till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter	513
14.29	Förslag till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter	513
14.30	Förslag till lag om ändring i lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar	516
14.31	Förslag till lag om ändring i lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar	516

1 Lagtext

1.1 Förslag till lag om tobaksskatt

Härigenom föreskrivs¹ följande.

1 kap. Innehåll, tillämpning, definitioner och förklaringar

Innehåll

1 § I denna lag finns bestämmelser om beskattning av tobaksvaror.

Lagens innehåll är uppdelat enligt följande:

1 kap. Innehåll, tillämpning, definitioner och förklaringar

2 kap. Skattepliktens omfattning, skattebelopp och kontrollmärkning

3 kap. Godkännanden inom uppskovsförfarandet

4 kap. Flyttningar under uppskovsförfarandet

5 kap. Dokumenthantering vid flyttningar av varor under uppskovsförfarandet

6 kap. Distansförsäljning

7 kap. Förfarandet för beskattade varor

8 kap. Dokumenthantering vid flyttningar inom förfarandet för beskattade varor

9 kap. Skattskyldighet inom det EU-harmoniserade förfarandet

10 kap. Hantering av varor inom det nationella förfarandet

11 kap. Avdrag

12 kap. Återbetalning av skatt

13 kap. Generella förfaranderegler och överklagande.

Lagens tillämpningsområde

2 § Tobaksskatt ska betalas till staten enligt denna lag för cigaretter, cigarrer, cigariller, röktobak, snus och tuggtobak.

3 § Genom denna lag genomförs rådets direktiv 2011/64/EU av den 21 juni 2011 om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror.

Vidare genomförs de förfaranderegler som följer av rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt (omarbetning) såvitt avser tobaksvaror (*det EU-harmoniserade förfarandet*). Det EU-harmoniserade förfarandet omfattar cigaretter, cigarrer, cigariller och röktobak. Varor inom det EU-harmoniserade förfarandet omfattas av bestämmelserna i 1 kap., 2 kap. 2–8 och 10–22 §§, 3–9 kap., 11 kap. 1, 4 och 5 §§, 12 kap. 2–5 och 7–10 §§ och 13 kap.

Snus och tuggtobak omfattas av nationella förfarandebestämmelser (*det nationella förfarandet*). Varor inom det nationella förfarandet omfattas av

¹ Jfr rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt (omarbetning), i den ursprungliga lydelsen, och rådets direktiv 2011/64/EU av den 21 juni 2011 om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror, i den ursprungliga lydelsen.

bestämmelserna i 1 kap. 2–8 §§, 2 kap. 9 och 18 §§, 10 kap. 11 kap. 2–5 §§, 12 kap. 6, 7, 9 och 10 §§ och 13 kap. 2, 3 och 10 §§.

Definitioner och förklaringar

Benämningar för vissa EU-rättsakter

4 § I denna lag avses med

– punktskattedirektivet: rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt (omarbetning), i den ursprungliga lydelsen,

– unionstullkodexen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, i lydelsen enligt förordning (EU) 2016/2339.

EU och EU-land samt tredjeland

5 § Med EU eller ett EU-land avses de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde enligt lagen (2021:000) om Europeiska unionens punktskatteområde.

Med tredjeland avses länder och områden utanför detta skatteområde.

Import och otillåten införsel till EU

6 § Med import avses varors övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i unionstullkodexen. Med import avses även införsel till EU av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen (2021:000) om Europeiska unionens punktskatteområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel har fullgjorts.

Med otillåten införsel avses införsel till EU av varor som inte har hänförts till förfarandet för övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i unionstullkodexen och för vilka en tullskuld i enlighet med artikel 79.1 i unionstullkodexen har uppkommit eller skulle ha uppkommit om varorna hade varit belagda med tullar. Med otillåten införsel avses även införsel till EU av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen om Europeiska unionens punktskatteområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel inte har fullgjorts.

Export

7 § Med export avses att en tobaksvara, direkt från Sverige eller via ett annat EU-land, förs ut från EU.

Vissa tullrelaterade termer och uttryck

8 § Med deklarant, tullskuld och unionsvara avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen.

Med förfarandet för extern transitering avses förfarandet enligt artikel 226.2 i unionstullkodexen, när förfarandet används för punktskattepliktiga varor enligt artikel 189.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex.

Särskilda definitioner för det EU-harmoniserade förfarandet

9 § I denna lag avses med

uppskovsförfarandet: att skattskyldighetens inträde skjuts upp vid tillverkning, bearbetning, förvaring, lagring eller flyttning inom EU av skattepliktiga cigaretter, cigarrer eller cigariller eller skattepliktig röktnobak,

släpps för konsumtion: att cigaretter, cigarrer, cigariller och röktnobak

1. avviker från ett uppskovsförfarande,
2. förvaras eller lagras utanför ramen för ett uppskovsförfarande,
3. tillverkas utanför ramen för ett uppskovsförfarande,
4. importeras utan att omedelbart efter importen hänförs till ett uppskovsförfarande, eller
5. är föremål för otillåten införsel,

beskattade tobaksvaror: cigaretter, cigarrer, cigariller och röktnobak som släppts för konsumtion i ett EU-land och för vilka skattskyldighet för punktskatt därigenom inträtt i det landet,

förfarandet för beskattade varor: det förfarande som enligt 7 kap ska användas vid flyttning av beskattade tobaksvaror till, från eller via ett annat EU-land,

det datoriserade systemet: det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/263 av den 15 januari 2020 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor (omarbetning).

2 kap. Skattepliktens omfattning, skattebelopp och kontrollmärkning

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- skatt på cigaretter (2–4 §§),
- skatt på cigarrer och cigariller (5 §),
- skatt på röktnobak (6 §),
- produkter som helt eller delvis består av andra ämnen än tobak (7 och 8 §§),
- skatt på snus och tuggtobak (9 §),
- undantag från skatteplikt (10–17 §§),
- skatteomräkning (18 §), och
- kontrollmärkning på cigarettförpackningar (19–22 §§).

Skatt på cigaretter

2 § Skatt på cigaretter tas ut med $[x \text{ krona och } xx \text{ öre}]^2$ per styck och 1 procent av detaljhandelspriset.

Med cigaretter avses

1. tobaksrullar som går att röka som de är och som inte är cigarrer eller cigariller enligt 5 § andra stycket,

² Beloppet kommer att uppdateras för att motsvara fastställt belopp för år 2023.

2. tobaksrullar som genom enkel, icke-industriell hantering kan införas i cigarettpappersrör, eller

3. tobaksrullar som genom enkel, icke-industriell hantering kan rullas in i cigarettpapper.

Cigaretter med en längd, exklusive filter eller munstycke, som överstiger 8 centimeter men inte 11 centimeter anses som två cigaretter. Är cigaretten längre anses varje påbörjad ytterligare längd av 3 centimeter som en cigarett.

För kalenderåret 2024 och efterföljande kalenderår ska den i första stycket angivna styckeskatten räknas om enligt 18 §.

3 § Med detaljhandelspris avses i denna lag varje cigarettprodukts högsta tillåtna detaljhandelspris, inklusive tobaksskatt och annan statlig skatt eller avgift. Detaljhandelspriset fastställs av tillverkaren eller dennes representant eller i fråga om cigaretter som importeras av importören.

Cigaretter får inte säljas till högre pris än detaljhandelspriset.

Om detaljhandelspris inte har fastställts får beskattningsmyndigheten uppskatta priset efter vad som kan anses skäligt.

4 § Tillverkaren eller dennes representant eller, i fråga om cigaretter som importeras, importören ska senast den 31 januari varje år till Skatteverket lämna uppgifter om försäljningen av cigaretter i de olika priskategorierna för det föregående kalenderåret.

Senast den 15 februari samma år som Skatteverket tagit emot uppgifterna ska verket lämna dessa till Regeringskansliet (Finansdepartementet).

Skatt på cigarrer och cigariller

5 § Skatt på cigarrer och cigariller tas ut med [x krona och xx öre]³ per styck.

Med cigarrer och cigariller avses, om de kan rökas som de är och med hänsyn till sina egenskaper uteslutande är avsedda att rökas som de är,

1. tobaksrullar med ett yttre täckblad av naturtobak,

2. tobaksrullar fyllda med en riven blandning och med ett yttre täckblad som har cigarrers normala färg, gjort av homogeniserad tobak, om

a) det yttre täckbladet täcker produkten helt och i förekommande fall inkluderar filtret men, i fråga om cigarrer med munstycke, inte munstycket,

b) styckevikten utan filter eller munstycke är minst 2,3 gram och högst 10 gram, och

c) omkretsen är minst 34 millimeter på minst en tredjedel av längden.

För kalenderåret 2024 och efterföljande kalenderår ska det i första stycket angivna skattebeloppet räknas om enligt 18 §.

Skatt på röktnobak

6 § Skatt på röktnobak tas ut med [x kronor]⁴ per kilogram.

³ Beloppet kommer att uppdateras för att motsvara fastställt belopp för år 2023.

⁴ Beloppet kommer att uppdateras för att motsvara fastställt belopp för år 2023.

Med röktnab avses

1. tobak som skurits eller på annat sätt strimlats, tvinnats eller pressats till kakor och som går att röka utan ytterligare industriell beredning,

2. tobaksavfall som går att röka, bjuds ut till detaljhandelsförsäljning och inte omfattas av 2 § andra stycket eller 5 § andra stycket.

Med tobaksavfall i andra stycket avses rester av tobaksblad och biprodukter från bearbetning av tobak eller framställning av tobaksprodukter.

För kalenderåret 2024 och efterföljande kalenderår ska det i första stycket angivna skattebeloppet räknas om enligt 18 §.

Produkter som helt eller delvis består av andra ämnen än tobak

7 § Produkter som delvis består av andra ämnen än tobak men som i övrigt uppfyller kriterierna i 5 § andra stycket behandlas som cigarrer och cigariller.

8 § Produkter som helt eller delvis består av andra ämnen än tobak men som i övrigt uppfyller kriterierna i 2 § andra stycket eller 6 § andra stycket behandlas som cigaretter respektive röktnab. Produkter som inte innehåller någon tobak och som uteslutande används för medicinska ändamål behandlas dock inte som tobaksvaror.

Skatt på snus och tuggtobak

9 § Skatt ska betalas för snus och tuggtobak som hänförs till nr 2403 i Kombinerade nomenklaturen enligt rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan. Skatt tas ut med [x kronor]⁵ per kilogram för snus och med [x kronor]⁶ per kilogram för tuggtobak.

För kalenderåret 2024 och efterföljande kalenderår ska de i första stycket angivna skattebeloppen räknas om enligt 18 §.

Undantag från skatteplikten

Varor som förs in till Sverige för en enskild persons personliga bruk

10 § Tobaksskatt ska inte betalas för varor inom det EU-harmoniserade förfarandet som förs in till Sverige

1. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att medge återbetalning för skatten enligt 12 kap. 10 §,

2. av en enskild person som har förvärvat varorna i ett annat EU-land och som själv transporterar dem till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

3. som flyttgods av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som flyttar till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

⁵ Beloppet kommer att uppdateras för att motsvara fastställt belopp för år 2023.

⁶ Beloppet kommer att uppdateras för att motsvara fastställt belopp för år 2023.

4. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har förvärvat varorna genom arv eller testamente, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

5. som enstaka gåvoförsändelse under yrkesmässig befordran från en enskild person i ett annat EU-land till en enskild person i Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

11 § Om en enskild person själv transporterar skattepliktiga varor i större mängder än de som anges i andra stycket ska de vid en bedömning enligt 10 § 2 inte anses vara avsedda för personligt bruk såvida inte personen kan visa att varorna i det specifika fallet är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Första stycket gäller om varorna överstiger följande mängder:

- cigaretter: 800 stycken,
- cigariller (med en vikt av högst 3 gram per styck): 400 stycken,
- cigarrer: 200 stycken,
- röktnobak: 1,0 kilogram.

Varor som fullständigt förstörts eller gått förlorade

12 § Tobaksskatt ska inte betalas för tobaksvaror som under ett uppskovsförfarande

1. blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått förlorade och därigenom blivit oanvändbara som punktskattepliktiga varor på grund av oförutsedda händelser eller force majeure, eller

2. blivit fullständigt förstörda under tillsyn av Skatteverket.

13 § Den som gör gällande att tobaksvarorna fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller
2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

14 § Bestämmelserna i 12 och 13 §§ gäller även beskattade varor under flyttning från ett annat EU-land till mottagare i Sverige om varorna flyttas

1. under förfarandet för beskattade varor, eller
2. genom distansförsäljning.

Om varor flyttas genom distansförsäljning ska undantaget enligt 12 § 2 endast gälla

1. om varorna avsänds av en tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 2 eller 3 §, eller
2. om mottagaren har fullgjort antingen anmälningsskyldighet enligt 6 kap. 5 § eller deklarationsskyldighet enligt 26 kap. 37 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

15 § Vid en partiell förlust till följd av varornas beskaffenhet tillämpas 16 och 17 §§.

Bestämmelser om gemensamma trösklar för partiella förluster av punktskattepliktiga varor beslutas av Europeiska kommissionen med stöd av artikel 6.10 i punktskattedirektivet.

16 § Vid en partiell förlust till följd av varornas beskaffenhet ska tobaksskatt inte betalas för det som gått förlorat i den utsträckning förlusten understiger den gemensamma tröskeln för partiella förluster av sådana varor, om förlusten inträffar

1. vid en flyttning under uppskovsförfarandet till eller från en plats i ett annat EU-land,

2. vid en flyttning under förfarandet för beskattade varor, eller

3. vid en flyttning genom distansförsäljning.

Tobaksskatt ska betalas för den del av en partiell förlust som överskrider den gemensamma tröskeln för partiella förluster av sådana varor.

Även om en förlust understiger den gemensamma tröskeln får Skatteverket vägra att undanta den från beskattning om det finns skälig anledning att anta att förlusten utgör ett led i ett skatteundandragande.

17 § Tobaksskatt ska inte heller betalas för det som gått förlorat vid en partiell förlust till följd av varornas beskaffenhet under uppskovsförfarandet i andra fall än vid sådan flyttning som omfattas av 16 § första stycket 1. I sådana fall gäller vad som sägs i 13 §.

Vad som sägs i första stycket ska även gälla förluster vid flyttningar som omfattas av 16 § men där det inte har fastställts någon gemensam tröskel för partiella förluster för de aktuella varorna.

Skatteomräkning

18 § För kalenderåret 2024 och efterföljande kalenderår ska skatten för de tobaksvaror som anges i 2, 5, 6 och 9 §§ tas ut med belopp som efter en årlig omräkning motsvarar de i paragraferna angivna skattebeloppen multiplicerade med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i juni 2022. När det gäller skatt på cigaretter enligt 2 § ska omräkningen endast avse styckeskatten. Beloppen avrundas till hela kronor och ören.

Regeringen fastställer före november månads utgång de omräknade skattebelopp som enligt denna paragraf ska tas ut för påföljande kalenderår.

Kontrollmärkning på cigarettförpackningar

19 § Cigaretter får inte tillhandahållas för försäljning annat än i originalförpackning försedd med särskild märkning med uppgift om detaljhandelspriset. Detta gäller dock inte cigaretter som upplagshavare tillhandahåller för försäljning i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker.

20 § Den som säljer cigaretter till högre pris än detaljhandelspriset ska av beskattningsmyndigheten påföras belopp motsvarande den ytterligare skatt som skulle ha tagits ut enligt 2 § första stycket om detaljhandelspriset hade varit fastställt till det pris som varan sålts för.

Om det saknas nödvändiga uppgifter eller om beloppet av någon annan anledning inte kan beräknas tillförlitligt, får beskattningsmyndigheten uppskatta beloppet efter vad som kan anses skäligt.

21 § Den som tillhandahåller cigaretter till försäljning på annat sätt än i originalförpackning försedd med särskild märkning med uppgift om detaljhandelspriset döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

I ringa fall ska det inte dömas till ansvar.

22 § Cigaretter som varit föremål för brott enligt 21 §, eller värdet av cigaretterna om dessa inte finns kvar, ska förklaras förverkade om det inte är uppenbart oskäligt.

3 kap. Godkännanden inom uppskovsförfarandet

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- upplagshavare och skatteupplag (2–8 §§),
 - registrerad varumottagare (9–14 §§),
 - tillfälligt registrerad varumottagare (15 §),
 - registrerad avsändare (16 §),
 - ansökan om godkännande (17 §),
 - återkallelse av godkännande (18 §),
 - konkurs (19 §), och
 - jämkning av säkerhetsbelopp (20 §).

Upplagshavare och skatteupplag

Vem får godkännas som upplagshavare?

2 § Som upplagshavare får den godkännas som i yrkesmässig verksamhet i Sverige avser att

1. tillverka, bearbeta eller i större omfattning förvara eller lagra skattepliktiga varor,
2. för yrkesmässig försäljning till näringsidkare ta emot skattepliktiga varor som flyttats enligt uppskovsförfarandet,
3. för försäljning till näringsidkare inom EU importera skattepliktiga varor, eller
4. bedriva verksamhet i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker.

För godkännande som upplagshavare krävs att den som ansöker

1. är lämplig som upplagshavare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt, och
2. disponerar över ett utrymme i Sverige som kan godkännas som skatteupplag.

Den som godkänns som upplagshavare ska samtidigt godkännas som registrerad avsändare.

Skatteupplag

3 § Upplagshavares hantering av skattepliktiga tobaksvaror ska, för att omfattas av ett uppskovsförfarande, ske i ett godkänt skatteupplag.

Som skatteupplag får inte godkännas ett utrymme som används som eller är avsett att användas som bostad.

Lagerbokföring

4 § En upplagshavare ska för varje skatteupplag löpande bokföra varurörelser som rör skattepliktiga tobaksvaror samt regelbundet inventera lagret av sådana varor.

Krav vid mottagande av varor under uppskovsförfarandet

5 § En upplagshavare som tar emot varor som flyttas under uppskovsförfarandet ska göra det på det skatteupplag eller den direkta leveransplats som angetts i det elektroniska administrativa dokumentet som avses i 5 kap. 4 § eller ersättningsdokumentet som avses i 5 kap. 14 §. Varor som flyttas till ett skatteupplag ska vid mottagandet tas in i skatteupplaget.

Säkerhet för flyttning av varor under uppskovsförfarandet

6 § En upplagshavare som avser att flytta varor under uppskovsförfarandet enligt 4 kap. 3, 5 och 6 §§ ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras upplagshavaren i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen av varorna.

Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttning påbörjas och uppgå till ett belopp som motsvarar den genomsnittliga skatten på de varor som upplagshavaren flyttar under ett dygn. Vid beräkningen av genomsnittet ska hänsyn endast tas till de dygn under ett år då flyttningar av tobaksvaror sker enligt 4 kap. 3, 5 och 6 §§. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid. Har en upplagshavare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerhet för betalning av skatt

7 § Upplagshavare ska ställa säkerhet för betalning även av den skatt som kan påföras upplagshavaren enligt 9 kap. 3 eller 4 §. Säkerheten ska lägst uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av skatten på de varor som upplagshavaren vid varje tidpunkt förvarar i sina skatteupplag. Säkerheten ska dock inte understiga ett belopp som motsvarar 75 procent av det högsta belopp som en sådan beräkning medfört under de tre senaste kalendermånaderna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid.

Säkerhet vid återkallelse av godkännande

8 § Säkerheterna enligt 6 och 7 §§ ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om återkallelse blir gällande, om godkännandet som upplagshavare återkallas. Säkerheten enligt 6 § får efter återkallelsen sänkas till ett belopp som motsvarar skatten på de varor för vilka flyttningen ännu inte har avslutats enligt 4 kap. 3, 5 och 6 §§.

Registrerad varumottagare

9 § Som registrerad varumottagare får den godkännas som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EU-land. För godkännande krävs att den som

ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad varumottagare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

Ordinarie mottagningsplats

10 § En registrerad varumottagare ska till Skatteverket ange den adress där varumottagaren kommer att ta emot varor som flyttas under uppskovsförfarandet (*ordinarie mottagningsplats*).

Krav vid mottagande av varor under uppskovsförfarandet

11 § Varor som flyttas under uppskovsförfarandet ska tas emot på den registrerade varumottagarens ordinarie mottagningsplats eller den direkta leveransplats som angetts i det elektroniska administrativa dokumentet som avses i 5 kap. 4 § eller ersättningsdokumentet som avses i 5 kap. 14 §.

Säkerhet

12 § En registrerad varumottagare ska hos Skatteverket ställa säkerhet för betalning av skatten på de varor som tas emot. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk av Skatteverket under minst sex månader från den dag beslutet om återkallelse blir gällande, om godkännandet som registrerad varumottagare återkallas.

13 § Säkerheten enligt 12 § ska som lägst uppgå till ett belopp som motsvarar den genomsnittliga skatt som har beslutats för

1. de tolv senaste redovisningsperioder för vilka beslut om skatt har fattats, eller

2. det lägre antal redovisningsperioder för vilka beslut om skatt har fattats, om det ännu inte har fattats beslut för tolv redovisningsperioder.

Vid beräkning av genomsnittet ska den sammanlagda skatt som beslutats för redovisningsperioderna delas med det antal av redovisningsperioderna för vilka skatt har beslutats till mer än noll kronor.

Om det belopp som säkerheten som lägst ska uppgå till vid en sådan beräkning är noll kronor, ska säkerheten i stället som lägst uppgå till ett belopp som vid varje tidpunkt motsvarar skatten på de varor som vid denna tidpunkt är under flyttning till varumottagaren under uppskovsförfarandet.

14 § Om den registrerade varumottagaren har en redovisningsperiod för tobaksskatt som är ett beskattningsår, ska säkerheten, i stället för vad som gäller enligt 13 §, som lägst uppgå till ett belopp som motsvarar det högsta av

1. den skatt som beslutats för den senaste redovisningsperioden, och

2. skatten på de varor som vid varje tidpunkt är under flyttning till varumottagaren under uppskovsförfarandet.

Tillfälligt registrerad varumottagare

15 § Som tillfälligt registrerad varumottagare får den godkännas som avser att endast vid ett enstaka tillfälle i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EU-land.

Godkännandet ska i dessa fall begränsas till att gälla mottagande av varor vid denna särskilt angivna flyttning.

En tillfälligt registrerad varumottagare ska till Skatteverket ange den adress där varorna kommer att tas emot.

Ett godkännande enligt första stycket ska ges när säkerhet ställts för skatten på varorna. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan varorna flyttas från det andra EU-landet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Registrerad avsändare

16 § Som registrerad avsändare får den godkännas som avser att i Sverige yrkesmässigt avsända varor under ett uppskovsförfarande vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen eller, om importen avser en unionsvara, vid den tidpunkt då skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad avsändare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

Bestämmelserna om säkerhet för skatten i 6 och 8 §§ tillämpas även på registrerad avsändare.

Ansökan om godkännande

17 § Skatteverket beslutar i fråga om godkännande av upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare eller skatteupplag efter särskild ansökan.

Återkallelse av godkännande

18 § Godkännande av upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare eller skatteupplag får återkallas om

1. förutsättningarna för godkännande inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar, eller
3. den som är godkänd begär det.

Om ett godkännande av upplagshavare återkallas omfattar beslutet även godkännandet av dennes skatteupplag och godkännandet som registrerad avsändare.

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Konkurs

19 § Om en godkänd upplagshavare, registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare försätts i konkurs, övergår godkännandet till konkursboet. Konkursboet är skattskyldigt för varor för vilka skattskyldighet enligt 9 kap. 3, 4 eller 7 § inträder efter konkursbeslutet.

Om sådana varor som avses i första stycket ägs av någon annan än konkursgäldenären och varorna inte ingår i konkursen, är ägaren skattskyldig för varorna i stället för konkursboet. Skattskyldigheten för

ägaren inträder vid den tidpunkt då skattskyldighet skulle ha inträtt för upplagshavaren eller varumottagaren enligt 9 kap. 3, 4 eller 7 §.

Kravet på säkerhet enligt 7 § gäller inte en upplagshavares konkursbo.

Jämkning av säkerhetsbelopp

20 § I de fall som avses i 7 och 12–14 §§ får Skatteverket medge att säkerhet inte behöver ställas eller att den får uppgå till ett lägre belopp än vad som följer av de bestämmelserna, om det finns skäl till detta med hänsyn till den skattskyldiges ekonomiska förhållanden eller andra särskilda omständigheter.

4 kap. Flyttningar under uppskovsförfarandet

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- när varor får flyttas under uppskovsförfarandet (2–6 §§),
- krav på elektroniskt administrativt dokument och säkerhet (7 §),
- ytterligare krav vid import (8 §),
- när en avslutas flyttning (9 §), och
- flyttningar som påbörjas utanför Sverige (10 §).

När får varor flyttas under uppskovsförfarandet?

2 § Punktskattepliktiga varor får flyttas under uppskovsförfarandet endast i de fall som anges i 3–6 §§.

För flyttningar som påbörjas i ett annat EU-land gäller dock 10 §.

Flyttningar från ett skatteupplag

3 § Under uppskovsförfarandet får skattepliktiga tobaksvaror flyttas från ett skatteupplag till

1. ett annat skatteupplag,
2. en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,
3. en plats där de skattepliktiga varorna lämnar EU,
4. ett utförseltullkontor som samtidigt utgör avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering, eller
5. någon av följande mottagare:
 - a) en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,
 - b) en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,
 - c) väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, om varorna är avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, eller

d) väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit varorna flyttas och som är part i Nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier.

Första stycket 5 gäller om varorna flyttas till en plats i ett annat EU-land och endast i den omfattning frihet från tobaksskatt gäller i det andra EU-landet.

Flyttningar från platsen för import

4 § Under uppskovsförfarandet får skattepliktiga tobaksvaror flyttas från platsen för import till någon av de destinationer som avses i 3 § första stycket, om varorna avsänds av en registrerad avsändare.

Flyttningar till en direkt leveransplats

5 § Varor får även flyttas under uppskovsförfarandet från ett skatteupplag eller platsen för import till en annan plats än den plats som avses i 3 § första stycket 1 eller 2 (*direkt leveransplats*), om denna plats i förväg har anmälts till den behöriga myndigheten i destinationsmedlemsstaten av den mottagande upplagshavaren eller den registrerade varumottagaren.

Särskilda bestämmelser om flyttningar till fartyg och luftfartyg

6 § Varor får även flyttas under uppskovsförfarandet från

1. ett skatteupplag eller platsen för import i ett annat EU-land till ett fartyg eller luftfartyg i Sverige, eller

2. ett skatteupplag eller platsen för import i Sverige till ett fartyg eller luftfartyg i ett annat EU-land.

Första stycket gäller endast om varorna enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg eller nationell lagstiftning i det EU-land där varorna tas emot, får tas emot för skattebefriad förbrukning eller försäljning ombord på fartyget eller luftfartyget.

Krav på elektroniskt administrativt dokument och säkerhet

7 § För flyttning under uppskovsförfarandet krävs att de varor som flyttas omfattas av

1. sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 5 kap. 4 § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 5 kap. 14 §, och

2. sådan säkerhet för skatten som avses i 3 kap. 6 eller 16 §.

Ytterligare krav vid import

8 § Vid flyttning under uppskovsförfarandet från en plats för import i Sverige ska deklaranten eller annan person som är direkt eller indirekt involverad i fullgörandet av tullformaliteter enligt artikel 15 i unionstullkodexen till Tullverket lämna

1. det punktskattenummer som identifierar den registrerade avsändaren för flyttningen,

2. det punktskattenummer som identifierar den mottagare till vilken varorna sänds, och

3. bevis för att avsikten är att de importerade varorna ska avsändas under uppskovsförfarandet.

Första stycket gäller inte om platsen för import är en plats som är godkänd som skatteupplag.

Om tulldeklaration för varorna ges in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering enligt artikel 179 i unionstullkodexen, får uppgifterna i första stycket dock lämnas i tulldeklarationen i det andra EU-landet.

När avslutas en flyttning?

9 § En flyttning under uppskovsförfarandet avslutas när mottagaren tagit emot varorna på en sådan destination som avses i 3–6 §§. Vid export avslutas flyttningen när varorna lämnat EU. Vid en sådan flyttning som avses i 3 § första stycket 4 avslutas flyttningen när varorna har hänförs till förfarandet för extern transitering.

Flyttningar som påbörjas utanför Sverige

10 § Tobaksvaror som flyttas enligt artiklarna 16–28 i punktskattedirektivet, och där flyttningen inte har påbörjats i Sverige, omfattas av bestämmelserna om flyttning under uppskovsförfarandet i denna lag när varorna befinner sig på svenskt territorium.

5 kap. Dokumenthantering vid flyttningar av varor under uppskovsförfarandet

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- det datoriserade systemet (2–13 §§), och
- reservsystemet (14–17 §§).

Det datoriserade systemet

2 § I det datoriserade systemet ska följande dokument och uppgifter hanteras i samband med flyttningar under uppskovsförfarandet:

1. elektroniska administrativa dokument enligt 4 § första stycket,
2. administrativa referensnummer enligt 4 § andra stycket,
3. uppgifter om ändrad destination enligt 6 §,
4. underrättelser om att varor inte längre ska föras ut från unionens tullområde enligt 8 §,
5. mottagningsrapporter enligt 10 §, och
6. exportrapporter enligt 11 §.

Bestämmelser om behandlingen av uppgifter i det datoriserade systemet finns i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt gäller bestämmelserna i 14–16 §§.

Bestämmelserna i 4–6, 8, 9, 14, 15 och 17 §§ om avsändande av varor gäller upplagshavare och registrerade avsändare.

3 § Den som upprättar ett elektroniskt administrativt dokument, en mottagningsrapport eller en exportrapport via det datoriserade systemet, ska kunna verifieras genom ett tekniskt förfarande.

Uppgifter som lämnats för en juridisk person i det datoriserade systemet ska anses ha lämnats av denne, om det inte är uppenbart att uppgiftslämnaren saknat behörighet att företräda den juridiska personen.

Elektroniskt administrativt dokument och administrativ referenskod

4 § Innan en sådan flyttning av varor som avses i 4 kap. 36 §§ påbörjas, ska avsändaren via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt administrativt dokument till Skatteverket. Avsändaren får återkalla dokumentet innan flyttningen av varorna påbörjats.

Skatteverket ska göra en elektronisk kontroll av dokumentet. Är uppgifterna i dokumentet giltiga, ska Skatteverket tilldela det en administrativ referenskod och meddela koden till avsändaren. Är uppgifterna i dokumentet inte giltiga, ska Skatteverket utan dröjsmål underrätta avsändaren om det.

Den administrativa referenskoden ska medfölja flyttningen

5 § Avsändaren ska lämna den administrativa referenskod som avses i 4 § andra stycket till den person som medför varorna eller, om ingen person medför varorna, till transportören eller fraktföraren. Koden ska på begäran kunna uppvisas för behörig myndighet under hela varuflyttningen.

Ändrad destination

6 § Den som avsänt varor under ett uppskovsförfarande får via det datoriserade systemet ändra flyttningens destination. Den nya platsen eller mottagaren måste vara en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 1, 2, 3 eller 4 eller en direkt leveransplats.

Avsändaren ska för detta ändamål via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt dokument om ändrad destination till Skatteverket.

Den administrativa referenskoden ska lämnas till Tullverket vid export

7 § Om en exportdeklaration har getts in till Tullverket avseende punktskattepliktiga varor som omfattas av en flyttning under uppskovsförfarandet till en destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 3 eller 4, ska deklaranten lämna den administrativa referenskoden för de punktskattepliktiga varor som avses i exportdeklarationen till Tullverket.

Underrättelse om att varor inte längre ska föras ut ur unionens tullområde

8 § Om varor har avsänts under uppskovsförfarandet till en destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 3 eller 4 från en plats i Sverige, och Skatteverket får uppgifter från Tullverket om att varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde, ska Skatteverket underrätta avsändaren om detta.

Om exportdeklaration för varorna har getts in i ett annat EU-land och Skatteverket från de behöriga myndigheterna i det landet tagit emot en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde

ska Skatteverket utan dröjsmål vidarebefordra denna underrättelse till avsändaren.

När en underrättelse enligt första eller andra stycket har tagits emot ska avsändaren, beroende på vad som är lämpligt, återkalla det elektroniska administrativa dokumentet enligt 4 § första stycket eller ändra varornas destination enligt 6 §.

Intyg om skattefrihet ska medfölja varor i vissa fall

9 § Vid flyttning av varor till mottagare som avses i 4 kap. 3 § första stycket 5, ska varorna åtföljas av ett intyg om att skattefrihet gäller för varorna i det andra EU-landet.

Mottagningsrapport

10 § Den som på en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 1, 2 eller 5, 5 eller 6 § tar emot varor som flyttats under ett uppskovsförfarande ska, utan dröjsmål och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (*mottagningsrapport*).

Exportrapport

11 § Vid flyttning till en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 3 ska Skatteverket, efter det att ett intyg har tagits emot från Tullverket om att varorna har lämnat EU, via det datoriserade systemet lämna en rapport om att varorna har exporterats (*exportrapport*).

Vid flyttning till en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 4 ska Skatteverket, efter det att uppgifter tagits emot från Tullverket om att varorna hänförs till förfarandet för extern transitering, lämna en exportrapport via det datoriserade systemet.

Vid flyttning enligt 4 kap. 6 § första stycket 2 ska Skatteverket, efter det att ett intyg har tagits emot från Tullverket om att varorna tagits emot på fartyget eller luftfartyget, via det datoriserade systemet lämna en rapport om att flyttningen har avslutats. En sådan rapport ska lämnas i form av en exportrapport.

Bevis om att flyttningen har avslutats

12 § Mottagningsrapport och exportrapport utgör bevis på att flyttningen avslutats på en sådan destination som avses i 4 kap. 3–6 §§.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (alternativt bevis). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

13 § Bestämmelsen i 12 § andra stycket gäller i tillämpliga delar när en exportrapport inte kan utfärdas via det datoriserade systemet. I ett sådant fall ska Tullverket lämna ett intyg enligt 11 § till Skatteverket.

Reservsystemet

Ersättningsdokument

14 § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får en varuflyttning under uppskovsförfarandet påbörjas om

1. varorna åtföljs av ett dokument som innehåller samma uppgifter som det elektroniska administrativa dokumentet skulle ha innehållit om det hade kunnat upprättas (*ersättningsdokument*), och

2. avsändaren genom att lämna in en kopia av ersättningsdokumentet informerar Skatteverket om flyttningen innan den påbörjas.

Om avsändaren är förhindrad att fullgöra informationsskyldigheten på det sätt som föreskrivs i första stycket 2, får Skatteverket informeras på annat sätt innan flyttningen påbörjas. I så fall ska en kopia av ersättningsdokumentet lämnas in till Skatteverket snarast möjligt efter det att flyttningen påbörjats.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får avsändaren på annat sätt informera Skatteverket om en sådan ändring av destinationen som avses i 6 §. Informationen ska lämnas till Skatteverket innan destinationen ändras.

15 § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska avsändaren av en flyttning till en destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 3 eller 4 lämna en kopia av det ersättningsdokumentet till deklaranten.

Om en deklarant har gett in en exportdeklaration till Tullverket som omfattar varor vilka följs av ett ersättningsdokument enligt 14 §, ska deklaranten lämna en kopia av det eller de ersättningsdokument som avser varor som omfattas av exportdeklarationen till Tullverket.

16 § Om mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 10 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den som tar emot varorna inte fått ett elektroniskt administrativt dokument avseende den aktuella varuflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

Första och andra styckena gäller i tillämpliga delar när det inte går att lämna en exportrapport eller en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut. I ett sådant fall ska Skatteverket upprätta rapporten eller underrättelsen, efter det att ett intyg enligt 11 § första eller tredje stycket eller uppgifter enligt 8 § första stycket eller 11 § andra stycket har tagits emot från Tullverket.

Åtgärder när det datoriserade systemet åter är tillgängligt

17 § När det datoriserade systemet åter är tillgängligt ska följande dokument och uppgifter snarast lämnas i systemet:

1. Den som avsänt varor enligt 4 kap. 3–6 §§ ska lämna ett elektroniskt administrativt dokument.

2. Den som ändrat flyttningens destination enligt 6 § ska lämna uppgifter om denna åtgärd.

3. Den som tagit emot varor som flyttats enligt 4 kap. 3–6 §§ ska lämna en mottagningsrapport.

4. Skatteverket ska lämna en exportrapport eller en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde.

En mottagnings- eller exportrapport eller en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde ska dock inte lämnas via det datoriserade systemet förrän det elektroniska administrativa dokumentet för den aktuella varuflyttningen tagits emot via systemet.

Så snart uppgifterna i det elektroniska administrativa dokumentet har kontrollerats enligt 4 § och om dessa uppgifter är giltiga ska detta dokument ersätta ersättningsdokumentet enligt 14 §.

6 kap. Distansförsäljning

1 § Med distansförsäljning avses att

1. någon som inte bedriver självständig ekonomisk verksamhet köper beskattade varor, och

2. varorna avsänds eller transporteras direkt eller indirekt hit från ett annat EU-land av en avsändare som bedriver en självständig ekonomisk verksamhet eller av någon annan för dennes räkning.

Tillfälligt registrerad distansförsäljare

2 § Den som avser att avsända varor genom distansförsäljning, och som inte är registrerad distansförsäljare enligt 3 §, ska innan varorna avsänds från det andra EU-landet anmäla sig till Skatteverket för registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare.

En sådan registrering ska avse en särskilt angiven flyttning och ska göras endast om säkerhet ställts för den skatt som kan påföras i Sverige eller ett annat EU-land för varorna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid. Har en tillfälligt registrerad distansförsäljare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande.

Registrerad distansförsäljare

3 § Den som avser att avsända varor genom distansförsäljning vid mer än enstaka tillfällen får anmäla sig till Skatteverket för registrering som registrerad distansförsäljare.

En sådan registrering ska göras om avsändaren

1. har ställt säkerhet för skatten enligt 4 §,

2. inte hade obetalda belopp avseende skatter och avgifter på skattekontot enligt 61 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244) vid senaste avstämningen, och

3. inte har obetalda belopp avseende skatter, avgifter, böter eller andra fordringar till staten som vid verkställighet enligt utskökningsbalken

handläggs i allmänt mål och som har överlämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning.

4 § En registrerad distansförsäljare ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras distansförsäljaren för varorna i Sverige eller ett annat EU-land. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttningen påbörjas. Säkerheten ska som lägst uppgå till ett belopp som vid varje tidpunkt motsvarar skatten för de varor som är under flyttning från den registrerade distansförsäljaren.

Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid. Har en registrerad distansförsäljare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande, om distansförsäljaren avregistreras.

Avregistrering

5 § Skatteverket ska avregistrera en tillfälligt registrerad distansförsäljare när den aktuella flyttningen avslutats eller om förutsättningarna för registrering inte längre finns.

Skatteverket får avregistrera en registrerad distansförsäljare om

1. förutsättningarna för registrering inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar, eller
3. distansförsäljaren begär det.

Ett beslut om avregistrering gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Anmälningsskyldighet för mottagare vid distansförsäljning

6 § Den som avser att ta emot tobaksvaror som avsänds till Sverige genom distansförsäljning från någon som varken är tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen eller registrerad distansförsäljare ska anmäla flyttningen av varorna till Skatteverket innan varorna avsänds från det andra EU-landet.

7 kap. Förfarandet för beskattade varor

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- när förfarandet för beskattade varor ska användas (2 och 3 §§),
- krav på elektroniskt förenklat administrativt dokument (4 §),
- när en flyttning påbörjas och avslutas (5 §),
- flyttningar som påbörjas utanför Sverige (6 §), och
- aktörer inom förfarandet för beskattade varor (7–14 §§).

När ska förfarandet för beskattade varor användas?

2 § Förfarandet för beskattade varor ska användas när beskattade varor flyttas till eller förs in från ett annat EU-land om inte flyttningen antingen

1. omfattas av undantag från skatt enligt 2 kap. 10 § eller motsvarande bestämmelser i destinationsmedlemsstatens lagstiftning, eller

2. utgör distansförsäljning enligt 6 kap. 1 § eller motsvarande bestämmelser i destinationsmedlemsstatens lagstiftning.

Förfarandet för beskattade varor ska även användas när beskattade varor ska flyttas till en plats i Sverige via ett annat EU-land.

Förfarandet får i de fall som avses i andra stycket ersättas av andra förenklade förfaranden. Även i de fall som avses i första stycket får förfarandet ersättas av andra förenklade förfaranden om det är förenligt med överenskommelser mellan Sverige och övriga berörda EU-länder.

3 § Förfarandet för beskattade varor behöver inte användas för beskattade varor som för yrkesmässig försäljning ombord förvaras på ett fartyg eller luftfartyg som går mellan Sverige och ett annat EU-land, om varorna inte är till försäljning när fartyget eller luftfartyget befinner sig på ett annat EU-lands territorium än det land där varorna har beskattats.

Krav på elektroniskt förenklat administrativt dokument

4 § För att en flyttning ska anses vara förenlig med kraven för förfarandet för beskattade varor krävs att de varor som flyttas omfattas av ett sådant elektroniskt förenklat administrativt dokument som avses i 8 kap. 4 § första stycket eller av sådant ersättningsdokument som avses i 8 kap. 10 §.

En flyttning under förfarandet för beskattade varor ska göras mellan en certifierad avsändare eller tillfälligt certifierad avsändare och en certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare.

När påbörjas och avslutas en flyttning?

5 § En flyttning under förfarandet för beskattade varor påbörjas när varorna lämnar

1. den ordinarie eller alternativa avsändningsplats för den certifierade avsändaren i avsändarmedlemsstaten som har angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet, eller

2. den tillfälligt certifierade avsändaren.

En flyttning under förfarandet för beskattade varor avslutas när varorna tagits emot av

1. den certifierade mottagaren på den ordinarie eller alternativa mottagningsplats för den certifierade mottagaren i destinationsmedlemsstaten som har angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet, eller

2. den tillfälligt certifierade mottagaren.

Flyttningar som påbörjas utanför Sverige

6 § Tobaksvaror som flyttas enligt artiklarna 33–42 i punktskattedirektivet, och där flyttningen inte har påbörjats i Sverige, omfattas av bestämmelserna om förfarandet för beskattade varor i denna lag när varorna befinner sig på svenskt territorium.

Aktörer inom förfarandet för beskattade varor

Tillfälligt certifierad mottagare

7 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som enligt 2 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor, och som inte är certifierad mottagare enligt 9 §, ska anmäla sig till Skatteverket för registrering som tillfälligt certifierad mottagare. Även en enskild person som avser att ta emot varor under förfarandet för beskattade varor ska anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad mottagare.

En tillfälligt certifierad mottagare ska till Skatteverket ange den adress där varorna kommer att tas emot.

8 § En registrering som tillfälligt certifierad mottagare ska begränsas till att gälla mottagandet av en särskilt angiven flyttning.

En registrering ska göras när säkerhet ställts för den skatt som kan påföras i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen eller mottagandet av varorna. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan varorna flyttas från det andra EU-landet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid. Har en tillfälligt certifierad mottagare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande.

Certifierad mottagare

9 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt, vid mer än enstaka tillfällen, ta emot punktskattepliktiga varor som enligt 2 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor får anmäla sig till Skatteverket för registrering som certifierad mottagare.

Registrering enligt första stycket ska göras om mottagaren

1. har ställt säkerhet för skatten enligt 10 §,
2. har angett en ordinarie mottagningsplats enligt 11 §,
3. inte hade obetalda belopp avseende skatter och avgifter på skattekontot enligt 61 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244) vid senaste avstämningen, och
4. inte har obetalda belopp avseende skatter, avgifter, böter eller andra fordringar till staten som vid verkställighet enligt utsökningsbalken handläggs i allmänt mål och som har överlämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning.

10 § En certifierad mottagare ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras mottagaren i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen eller mottagandet av varorna. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttningen påbörjas och som lägst uppgå till ett belopp som vid varje tidpunkt motsvarar skatten på de varor som är under flyttning till den certifierade mottagaren.

Ställd säkerhet får tas i anspråk om påford skatt inte betalas i rätt tid. Har en certifierad mottagare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande, om den certifierade mottagaren avregistreras.

11 § En certifierad mottagare ska till Skatteverket ange en adress där mottagaren kommer att ta emot varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor (*ordinarie mottagningsplats*). Om den certifierade mottagaren vill ta emot varor på en annan adress (*alternativ mottagningsplats*) ska mottagaren ange denna adress till Skatteverket innan flyttningen av varorna påbörjas.

En certifierad mottagare som tar emot varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor ska göra det på sin ordinarie mottagningsplats eller den alternativa mottagningsplats som angetts i det förenklade elektroniska administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet.

Tillfälligt certifierad avsändare

12 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt avsända varor som enligt 2 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor, och som inte är certifierad avsändare enligt 13 §, ska anmäla sig till Skatteverket för registrering som tillfälligt certifierad avsändare. Även en enskild person som avser att avsända varor under förfarandet för beskattade varor ska anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad avsändare.

En registrering som tillfälligt certifierad avsändare ska begränsas till att gälla avsändandet av en särskilt angiven flyttning.

En tillfälligt certifierad avsändare ska till Skatteverket ange den adress från vilken varorna kommer att avsändas.

Certifierad avsändare

13 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt, vid mer än enstaka tillfällen, avsända punktskattepliktiga varor som enligt 2 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor får anmäla sig till Skatteverket för registrering som certifierad avsändare.

En certifierad avsändare ska till Skatteverket ange en adress från vilken avsändaren kommer att avsända varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor (*ordinarie avsändningsplats*). Om den certifierade avsändaren vill avsända varor från en annan adress (*alternativ avsändningsplats*) ska avsändaren ange denna adress till Skatteverket innan flyttningen av varorna påbörjas.

En certifierad avsändare som avsänder varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor ska göra det från sin ordinarie avsändningsplats eller den alternativa avsändningsplats som angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet.

Avregistrering

14 § Skatteverket ska avregistrera en tillfälligt certifierad mottagare eller en tillfälligt certifierad avsändare när den aktuella flyttningen avslutats i det datoriserade systemet eller om förutsättningarna för registrering inte längre finns.

Skatteverket får avregistrera en certifierad mottagare eller certifierad avsändare om

1. förutsättningarna för registrering inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar när det gäller mottagaren, eller
3. mottagaren respektive avsändaren begär det.

Ett beslut om avregistrering gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

8 kap. Dokumenthantering vid flyttningar inom förfarandet för beskattade varor

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- det datoriserade systemet (2–9 §§), och
- reservsystemet (10–12 §§).

Det datoriserade systemet

2 § I det datoriserade systemet ska följande dokument och uppgifter hanteras i samband med flyttningar under förfarandet för beskattade varor:

1. elektroniska förenklade administrativa dokument enligt 4 § första stycket,
2. förenklade administrativa referenskoder enligt 4 § andra stycket,
3. uppgifter om ändrad destination enligt 6 §, och
4. mottagningsrapporter enligt 7 §.

Bestämmelser om behandlingen av uppgifter i det datoriserade systemet finns i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt gäller bestämmelserna i 10 och 11 §§.

Bestämmelserna i detta kapitel om certifierade avsändare och certifierade mottagare gäller även tillfälligt certifierade avsändare och tillfälligt certifierade mottagare.

3 § Den som upprättar ett elektroniskt förenklat administrativt dokument eller en mottagningsrapport via det datoriserade systemet, ska kunna verifieras genom ett tekniskt förfarande.

Uppgifter som lämnats för en juridisk person i det datoriserade systemet ska anses ha lämnats av denne, om det inte är uppenbart att uppgiftslämnaren saknat behörighet att företräda den juridiska personen.

Elektroniskt förenklat administrativt dokument och förenklad administrativ referenskod

4 § Innan en flyttning av varor under förfarandet för beskattade varor påbörjas, ska den certifierade avsändaren via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt förenklat administrativt dokument till Skatteverket.

Skatteverket ska göra en elektronisk kontroll av dokumentet. Är uppgifterna i dokumentet giltiga, ska Skatteverket tilldela det en förenklad administrativ referenskod och meddela koden till den certifierade

avsändaren. Är uppgifterna i dokumentet inte giltiga, ska Skatteverket utan dröjsmål underrätta den certifierade avsändaren om det.

Den förenklade administrativa referenskode ska medfölja flyttningen

5 § Den certifierade avsändaren ska lämna den förenklade administrativa referenskode som avses 4 § andra stycket till den person som medför varorna eller, om ingen person medförvarorna, till transportören eller fraktföraren. Koden ska på begäran kunna uppvisas för behörig myndighet under hela varuflyttningen.

Ändrad destination

6 § Den certifierade avsändaren får via det datoriserade systemet ändra flyttningens destination. Den nya destinationen får vara

1. en annan mottagningsplats för den certifierade mottagaren i samma EU-land som den ursprungliga mottagningsplatsen, eller
2. avsändningsplatsen.

Den certifierade avsändaren ska för detta ändamål lämna ett elektroniskt dokument om ändrad destination till Skatteverket.

Mottagningsrapport

7 § Vid mottagandet av varor som flyttats under förfarandet för beskattade varor ska den certifierade mottagaren, utan dröjsmål och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (*mottagningsrapport*).

8 § Mottagningsrapporten utgör bevis på att varorna har tagits mot av den certifierade mottagaren.

När Skatteverket tagit emot en mottagningsrapport ska verket, efter det att den certifierade mottagaren fullgjort alla nödvändiga formaliteter, sända mottagningsrapporten till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten. Den mottagningsrapport som vidareändas av Skatteverket ska anses utgöra tillräckligt bevis för att den certifierade mottagaren har fullgjort alla nödvändiga formaliteter och, i tillämpliga fall och såvida varan inte är undantagen från punktskatt, betalat all punktskatt i Sverige.

9 § Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (alternativt bevis). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

Reservsystemet

Ersättningsdokument

10 § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får den certifierade avsändaren påbörja en varuflyttning under förfarandet för beskattade varor om

1. varorna åtföljs av ett dokument som innehåller samma uppgifter som det elektroniska förenklade administrativa dokumentet skulle ha innehållit om det kunnat upprättas (*ersättningsdokument*), och

2. den certifierade avsändaren genom att lämna in en kopia av ersättningsdokumentet informerar Skatteverket om flyttningen innan den påbörjas.

Om den certifierade avsändaren är förhindrad att fullgöra informationsskyldigheten på det sätt som föreskrivs i första stycket 2, får Skatteverket informeras på annat sätt innan flyttningen påbörjas. En kopia av ersättningsdokumentet ska därefter lämnas in till Skatteverket snarast möjligt efter det att flyttningen påbörjats.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får den certifierade avsändaren på annat sätt informera Skatteverket om en sådan ändring av destinationen som avses i 6 §. Informationen ska lämnas till Skatteverket innan destinationen ändras.

11 § Om mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 7 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska den certifierade mottagaren i stället rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den certifierade mottagaren, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt, inte fått ett elektroniskt förenklat administrativt dokument avseende den aktuella varuflyttningen.

Åtgärder när det datoriserade systemet åter är tillgängligt

12 § När det datoriserade systemet åter är tillgängligt ska följande dokument och uppgifter snarast lämnas in i systemet:

1. Den certifierade avsändaren ska lämna ett elektroniskt förenklat administrativt dokument.

2. En certifierad avsändare som ändrat flyttningens destination enligt 6 § ska lämna uppgifter om denna åtgärd.

3. Den certifierade mottagaren ska lämna en mottagningsrapport.

Mottagningsrapport ska dock inte lämnas via det datoriserade systemet förrän det elektroniska förenklade administrativa dokumentet för den aktuella varuflyttningen tagits emot via systemet.

Så snart uppgifterna i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet har kontrollerats enligt 4 § och om dessa uppgifter är giltiga ska detta dokument ersätta ersättningsdokumentet enligt 10 §.

9 kap. Skattskyldighet inom det EU-harmoniserade förfarandet

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- godkända upplagshavare (2–5 §§),
- registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare (6 och 7 §§),
- distansförsäljning (8–10 §§),
- certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare (11 och 12 §§),
- import och otillåten införsel (13–15 §§),
- tillverkning och användning för annat ändamål (16–18 §§),
- särskild skattskyldighet i vissa fall för varor för vilka skatt inte har redovisats eller påförts (19–21 §§),
- vissa särskilda undantag (22–24 §§), och
- beskattning vid oegentligheter (25–30 §§).

Godkända upplagshavare

2 § Skattskyldig är den som i egenskap av godkänd upplagshavare enligt 3 kap. 2 § hanterar tobaksvaror enligt uppskovsförfarandet.

3 § Skattskyldigheten för upplagshavare som är skattskyldig enligt 2 § inträder när

1. skattepliktiga varor tas ut från ett skatteupplag utan att flyttas enligt 4 kap. 3 och 5–7 § §,
2. skattepliktiga varor tas emot på en direkt leveransplats,
3. skattepliktiga varor tas i anspråk i skatteupplaget eller lagerbrister uppkommer, eller
4. godkännandet av skatteupplaget återkallas.

4 § Skattskyldigheten inträder även när varor som flyttats under uppskovsförfarandet tas emot av upplagshavaren, om

1. varorna tas emot på en plats i direkt anslutning till det skatteupplag som anges i det elektroniska administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet,
2. mottagande av varorna accepteras genom en mottagningsrapport enligt 5 kap. 10 § eller genom ett ersättningsdokument enligt 5 kap. 16 §, och
3. varorna inte tas in i skatteupplaget.

5 § Skattskyldighet enligt 3 § 3 gäller inte i fråga om varor som

1. har tagits i anspråk för tillverkning av skattepliktiga tobaksvaror, eller
2. uteslutande använts för provning av varornas kvalitet i skatteupplaget.

Registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare

6 § Skattskyldig är den som i egenskap av registrerad varumottagare enligt 3 kap. 10 § eller tillfälligt registrerad varumottagare enligt 3 kap. 16 § tar emot tobaksvaror som flyttats enligt uppskovsförfarandet.

7 § Skattskyldigheten inträder för varumottagare som är skattskyldig enligt 6 §, vid mottagandet av skattepliktiga varor.

Distansförsäljning

8 § Skattskyldig är den som i egenskap av tillfälligt registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 2 § eller registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 3 § avsänder varor genom distansförsäljning.

Skattskyldigheten omfattar även varor som avsänts enligt första stycket men där skattskyldigheten inträder först efter avregistreringen.

9 § Den som tar emot varor som avsänts till Sverige genom distansförsäljning ska vara skattskyldig för varorna i stället för avsändaren, om avsändaren inte vid avsändandet är registrerad som tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen enligt 6 kap. 2 § eller registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 3 §.

10 § Skattskyldigheten inträder för tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare som är skattskyldig enligt 8 §, när de skattepliktiga varorna tas emot av mottagaren.

Skattskyldigheten inträder för mottagare vid distansförsäljning som är skattskyldig enligt 9 §, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige.

Certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare

11 § Skattskyldig är den som i egenskap av tillfälligt certifierad mottagare enligt 7 kap. 7 § eller certifierad mottagare enligt 7 kap. 9 § tar emot tobaksvaror som flyttats enligt förfarandet för beskattade varor.

Skattskyldig enligt första stycket är även den som efter avregistrering tar emot varor för vilka denne var certifierad mottagare vid den tidpunkt då det elektroniska förenklade administrativa dokumentet för flyttningen utfärdades.

12 § Skattskyldigheten inträder för certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare som är skattskyldig enligt 11 § vid mottagandet av skattepliktiga varor.

Import och otillåten införsel

13 § Skattskyldig för import och otillåten införsel av skattepliktiga varor till Sverige är deklaranten eller varje annan person enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen och, vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

Skattskyldig vid import och otillåten införsel av en unionsvara till Sverige är deklaranten eller varje annan person som hade varit skyldig att betala tull enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen om varan hade varit belagd med tull, och vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

14 § Skattskyldigheten inträder för den som är skattskyldig enligt 13 §, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull.

Om tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av att ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

15 § Skattskyldighet vid import gäller inte i fråga om varor som från platsen för import avsänds av en registrerad avsändare och flyttas enligt 4 kap. 4–7 §§.

Skattskyldighet vid otillåten införsel gäller inte i fråga om varor för vilka tullskulden har upphört i enlighet med artikel 124.1 e, f, g eller k i unionstullkodexen.

Tillverkning eller användning för annat ändamål

16 § Skattskyldig är den som

1. i Sverige yrkesmässigt tillverkar skattepliktiga varor utanför ett skatteupplag,

2. använder varor som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten, eller

3. använder varor som vid införsel till landet undantagits från skatteplikt enligt 2 kap. 10 § till annat ändamål än det som var förutsättningen för att varorna undantogs från skatteplikt.

Att varor används för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten ska vid tillämpning av första stycket 2 likställas med att de går förlorade.

17 § Skattskyldigheten inträder för

1. den som är skattskyldig enligt 16 § första stycket 1, när varorna tillverkas,

2. den som är skattskyldig enligt 16 § första stycket 2 och 3, när varorna används för annat än avsett ändamål.

18 § Skattskyldighet enligt 16 § första stycket 2 gäller inte i fråga om varor som förvärvats skattefritt enligt 23 § och som blivit fullständigt förstörda genom oförsedda händelser eller force majeure.

Särskild skattskyldighet i vissa fall för varor för vilka skatt inte har redovisats eller påförts

19 § Skattskyldig är den som förvarar eller lagrar skattepliktiga tobaksvaror utanför ett uppskovsförfarande utan att skatt för varorna har redovisats eller påförts i Sverige.

En sådan skattskyldighet gäller inte för

1. den som är skattskyldig för varorna enligt 2, 6, 8, 9, 11, 13 eller 16 §, eller

2. den som före tidpunkten för redovisning av skatten, förvarar eller lagrar varor för vilka skattskyldighet har inträtt enligt 3, 4, 7, 10, 12, 14 eller 17 §, om denne har skälig anledning att anta att skatten för varorna kommer att redovisas.

20 § Skattskyldigheten inträder för den som är skattskyldig enligt 19 §, när varorna kom att förvaras eller lagras utanför ett uppskovsförfarande.

För den som omfattas av undantag från skattskyldighet enligt 19 § andra stycket 2 inträder skattskyldigheten när undantaget från skattskyldighet upphör.

21 § Om den som är skattskyldig enligt 19 § visar att skatt har påförts eller redovisats för samma varor med anledning av att varorna beskattats enligt någon annan bestämmelse i detta kapitel, eller om detta framkommer på annat sätt, ska Skatteverket besluta om befrielse från den skatt på varorna som har beslutats enligt 19 §.

Vissa särskilda undantag

Varor för yrkesmässig försäljning ombord på fartyg och luftfartyg

22 § Bestämmelserna i 11 och 19 §§ gäller inte den som förvarar beskattade varor för yrkesmässig försäljning ombord på ett fartyg eller luftfartyg som går mellan Sverige och ett annat EU-land, för de varor som inte är till försäljning när fartyget eller luftfartyget befinner sig på ett annat EU-lands territorium än det land där varorna har beskattats.

Provanter

23 § Den som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg får, i enlighet med vad som anges i tillståndet, ta emot tobaksvaror utan skatt

1. för förbrukning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till utländsk ort, eller

2. för försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till tredjeland.

Första stycket gäller endast om tobaksvarorna tas emot

1. från en upplagshavare i Sverige, eller

2. under uppskovsförfarandet från ett skatteupplag eller en plats för import i ett annat EU-land.

Tobaksvaror som omhändertagits av Tullverket

24 § Om beskattade tobaksvaror för vilka skattskyldighet inträtt enligt denna lag har omhändertagits av Tullverket enligt 2 kap. 9 § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter och Tullverket därefter har beslutat att inte lämna ut varorna enligt 2 kap. 16 § andra stycket eller 16 a § samma lag, ska Skatteverket besluta om befrielse från skatten på varorna.

Första stycket gäller endast om beslut om skatt för varorna har fattats av Skatteverket.

Beskattning vid oegentligheter

Varor som flyttas under uppskovsförfarandet

25 § Om varor, som flyttas under ett uppskovsförfarande, inte når angiven destination på grund av en oegentlighet som innebär att varorna släpps för konsumtion, ska varorna beskattas här i landet om oegentligheten har

1. begåtts i Sverige, eller
2. upptäckts här, och det inte går att fastställa var oegentligheten har begåtts.

Skattskyldig ska vara

1. den som ställt säkerhet för skatten under flyttningen, eller
2. någon annan person, om denne medverkat i den otillåtna avvikelser från uppskovsförfarandet och som varit medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att avvikelserna var otillåtna.

Ett beslut om skatt avseende en viss flyttning av varor ska avse endast en skattskyldig. Om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse den eller en av dem som ställt säkerhet för flyttningen. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då varorna släpptes för konsumtion.

26 § Om varor som flyttas under ett uppskovsförfarande inte når angiven destination och ingen oegentlighet som innebär att varorna släpps för konsumtion har konstaterats under flyttningen, ska en oegentlighet anses ha begåtts här i landet och varorna beskattas här om

1. varorna avsänts från ett skatteupplag eller en importplats i Sverige, och
2. det inte inom fyra månader från den tidpunkt då flyttningen inleddes enligt 4 kap. 2–6 §§ på ett tillfredsställande sätt visas

- a) att flyttningen har avslutats i enlighet med 4 kap. 8 § eller motsvarande reglering i destinationsmedlemsstatens lagstiftning, eller
- b) på vilken plats oegentligheten har begåtts.

Skatt enligt första stycket ska betalas av den som ställt säkerhet för skatten under flyttningen. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då flyttningen inleddes.

Varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor eller som har avsänts av en distansförsäljare

27 § Om varor, som flyttas till eller via Sverige under förfarandet för beskattade varor eller som har avsänts från ett annat EU-land av en i destinationsmedlemsstaten registrerad distansförsäljare, inte når angiven mottagare ska varorna beskattas här om det beror på en oegentlighet som har

1. begåtts i Sverige, eller
2. upptäckts här, och det inte går att fastställa var oegentligheten har begåtts.

Skattskyldig ska vara

1. den som ställt säkerhet för skatten, eller
2. någon annan person, om denne medverkat i oegentligheten.

Ett beslut om skatt avseende en viss flyttning av varor ska avse endast en skattskyldig. Om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse

den eller en av dem som ställt säkerhet för flyttningen. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då oegentligheten begicks respektive upptäcktes.

Flyttningar som inte omfattas av elektroniskt förenklat administrativt dokument

28 § En oegentlighet vid flyttning av beskattade varor anses föreligga om varor flyttas till eller via Sverige utan att uppfylla kravet för varor som ska flyttas under förfarandet för beskattade varor på att omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument eller ersättningsdokument.

Om det föreligger en sådan oegentlighet i fråga om varor som förts in i Sverige, ska de beskattas här i landet.

Skattskyldig ska vara

1. den som för in eller tar emot varorna från det andra EU-landet, eller
2. någon annan person som medverkat i oegentligheten.

Ett beslut om skatt avseende en viss flyttning av varor ska avse endast en skattskyldig. Om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse den som för in eller tar emot varorna. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då varorna fördes in i landet.

Undantag från skatt

29 § Bestämmelserna i 2 kap. 12 § 1, 13 och 15–17 §§ om undantag från skatt ska tillämpas även vid beskattning enligt 25–28 §§.

Särskilt ansvar för betalning

30 § Skatteverket får besluta att den som omfattas av 25 § andra stycket, 27 § andra stycket eller 28 § tredje stycket men som inte omfattas av Skatteverkets beslut om skatt enligt 13 kap. 4 § för den aktuella flyttningen ska vara skyldig att tillsammans med den som beslutet om skatt gäller betala det belopp som denne gjorts ansvarig för.

Beslut om ansvar får inte fattas om statens fordran mot den som beslutet om skatt gäller har preskriberats.

10 kap. Hantering av varor inom det nationella förfarandet

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- godkännande som lagerhållare (2–4 §§),
- skattskyldiga och skattskyldighetens inträde (5–11 §§), och
- mottagande av varor utan skatt vid proviantering (12 §).

Godkännande som lagerhållare

Vem får godkännas som lagerhållare?

2 § Som lagerhållare får den godkännas som

1. avser att yrkesmässigt
 - a) tillverka snus eller tuggtobak,
 - b) föra in eller ta emot snus eller tuggtobak från ett annat EU-land,
 - c) importera snus eller tuggtobak, eller

d) sälja snus eller tuggtobak i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker, och

2. med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som lagerhållare.

Skatteverket beslutar i fråga om godkännande av lagerhållare efter särskild ansökan.

Återkallelse av godkännande

3 § Godkännande av lagerhållare ska återkallas om förutsättningarna för godkännande inte längre finns eller om lagerhållaren begär det. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Konkurs

4 § Om en godkänd lagerhållare försätts i konkurs, övergår godkännandet till konkursboet. Konkursboet är skattskyldigt för varor för vilka skattskyldighet enligt 6 § 1 inträder efter konkursbeslutet.

Skattskyldiga och skattskyldighetens inträde

Godkänd lagerhållare

5 § Skattskyldig är den som har godkänts som lagerhållare enligt 2 §.

6 § Skattskyldigheten inträder för den som är godkänd lagerhållare när

1. snus eller tuggtobak levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare,

2. snus eller tuggtobak tas i anspråk för annat ändamål än försäljning,

3. godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar snus eller tuggtobak som då ingår i dennes lager.

Import och otillåten införsel

7 § Skattskyldig för import och otillåten införsel av snus och tuggtobak till Sverige är deklaranten eller varje annan person enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen och, vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

Skattskyldig vid import och otillåten införsel av en unionsvara till Sverige är deklaranten eller den som hade varit skyldig att betala tull enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen om varan hade varit belagd med tull.

8 § Skattskyldigheten inträder för den som är skattskyldig enligt 7 §, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull.

Om tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

9 § Skattskyldighet vid import gäller inte i fråga om varor som ägs av en godkänd lagerhållare vid varornas övergång till fri omsättning enligt

artikel 201 i unionstullkodexen eller, om importen avser en unionsvara, vid den tidpunkt som skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts.

Skattskyldighet vid otillåten införsel gäller inte i fråga om varor för vilka tullskulden har upphört i enlighet med artikel 124.1 e, f, g eller k i unionstullkodexen.

Skattskyldiga och skattskyldighetens inträde i andra fall

10 § Skattskyldig är den som

1. i annat fall än som avses i 5 §, yrkesmässigt tillverkar snus eller tuggtobak,

2. i annat fall än som avses i 5 §, yrkesmässigt för in eller tar emot snus eller tuggtobak från ett annat EU-land, eller

3. använder snus eller tuggtobak som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

Att varor används för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten ska vid tillämpning av första stycket 3 likställas med att de går förlorade.

11 § Skattskyldigheten inträder för

1. den som är skattskyldig enligt 10 § 1, när snus eller tuggtobak tillverkas,

2. den som är skattskyldig enligt 10 § 2, när snus eller tuggtobak förs in till Sverige,

3. den som är skattskyldig enligt 10 § 3, när snus eller tuggtobak används för annat än avsett ändamål.

Mottagande av varor utan skatt vid proviantering

12 § Den som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg får, i enlighet med vad som anges i tillståndet, från en lagerhållare ta emot snus och tuggtobak utan skatt

1. för förbrukning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till utländsk ort, eller

2. för försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till tredjeland.

11 kap. Avdrag

Avdrag inom det EU-harmoniserade förfarandet

1 § En upplagshavare får göra avdrag för skatt på varor för vilka skattskyldighet enligt denna lag tidigare inträtt och som förts in i upplagshavarens skatteupplag.

Avdrag inom det nationella förfarandet

2 § En godkänd lagerhållare får göra avdrag för skatt på tuggtobak och snus avseende vilka skattskyldighet enligt denna lag tidigare har inträtt och som

1. har förvärvats från någon som inte är godkänd lagerhållare, eller

2. innehas av lagerhållaren vid tidpunkten för godkännandet.

3 § En godkänd lagerhållare får göra avdrag för skatt på

1. tuggtobak som har levererats till en köpare i ett annat EU-land, och
2. tuggtobak och snus som
 - a). har förstörts genom oförutsedda händelser eller force majeure,
 - b) exporterats från EU eller förts till en frizon för annat ändamål än att förbrukas där, eller
 - c) har levererats till en sådan köpare som avses i 3 kap. 30 c § första stycket mervärdesskattelagen (1994:200), i den omfattning som frihet från tobaksskatt gäller i det EU-landet.

Avdrag i samband med proviantering och exportbutiker

4 § En upplagshavare eller godkänd lagerhållare får göra avdrag för skatt på varor

1. som har tagits emot för förbrukning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till utländsk ort av någon som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg, eller

2. som har tagits emot för försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till tredjeland av någon som har tillstånd enligt lagen om proviantering av fartyg och luftfartyg.

5 § Upplagshavare eller godkänd lagerhållare som bedriver verksamhet i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker får, göra avdrag för skatt på varor som levererats till resande som kan uppvisa en färdhandling för resa till tredjeland. Avdrag medges dock högst med vad som enligt 4 § lagen om exportbutiker får säljas till varje resande.

12 kap. Återbetalning av skatt

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- återbetalning för varor som oegentlighetsbeskattats i Sverige (2 §),
- återbetalning för varor som flyttats till annat EU-land (3–6 §§),
- återbetalning vid export (7 §),
- återbetalning för varor som omhändertagits av Tullverket (8 §),
- formella bestämmelser om ansökan om återbetalning (9 §), och
- återbetalning för vissa skattebefriade subjekt (10 §).

Återbetalning för varor som oegentlighetsbeskattats i Sverige

2 § Har en vara beskattats enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 §, och visar den skattskyldige att varan inom tre år efter det att flyttningen påbörjades beskattats i enlighet med artikel 9 eller 46 i punktskattedirektivet i ett annat EU-land, ska den skatt som betalats i Sverige betalas tillbaka, om det andra EU-landets skatteanspråk är befogat.

En ansökan om återbetalning enligt första stycket ska ges in till Skatteverket inom ett år efter det att beslutet om skatt i det andra EU-landet fått laga kraft.

Återbetalning för varor som flyttats till annat EU-land

Varor som har flyttats under förfarandet för beskattade varor

3 § Om skatt har betalats i Sverige för varor och varorna därefter flyttats till ett annat EU-land under förfarandet för beskattade varor, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige. Ett beslut om återbetalning får fattas först efter att Skatteverket har tagit emot en sådan mottagningsrapport som avses i 8 kap. 7–8 §§ eller tagit emot och godtagit ett sådant alternativt bevis som avses i 8 kap. 9 §.

Varor som har varit föremål för distansförsäljning

4 § Om skatt har betalats i Sverige för varor och varorna därefter flyttats till ett annat EU-land genom distansförsäljning, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige, och att varorna beskattats i destinationsmedlemsstaten. Återbetalning enligt denna paragraf medges inte om 5 § är tillämplig.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ska lämnas in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång.

Varor som har varit föremål för oegentlighetsbeskattning i ett annat EU-land

5 § Om skatt har betalats i Sverige för varor i andra fall än i 2 § och varorna därefter flyttas till ett annat EU-land under sådana förhållanden att varorna beskattas där i enlighet med artikel 46 i punktskattedirektivet, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige, och att varorna har beskattats i ett annat EU-land.

En ansökan om återbetalning enligt första stycket ska ges in till Skatteverket inom ett år efter det att beslutet om skatt i det andra EU-landet fått laga kraft.

Varor inom det nationella förfarandet

6 § Om skatt har betalats i Sverige för tuggtobak som sedan levererats till en köpare i ett annat EU-land, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige och att varorna förts ut ur landet.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ska lämnas in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor.

Återbetalning vid export

7 § Om skatt har betalats i Sverige för varor som sedan exporterats från EU, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ska lämnas in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor.

Återbetalning för varor som omhändertagits av Tullverket

8 § Om skatt har betalats till Skatteverket för tobaksvaror och Tullverket därefter har beslutat att inte lämna ut varorna enligt 2 kap. 16 § andra stycket eller 16 a § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Formella bestämmelser om ansökan om återbetalning

9 § En ansökan om återbetalning enligt 2–8 §§ ska göras skriftligen till Skatteverket och vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande som är en juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden.

Återbetalning för vissa skattebefriade subjekt

10 § Skatteverket ska efter ansökan besluta om återbetalning av tobaksskatt på varor som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation, som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige, eller

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

EU-länders ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med ett annat land eller med en mellanfolklig organisation om detta.

13 kap. Generella förfaranderegler och överklagande

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- förfarandet vid beskattning (2–9 §§), och
 - överklagande (10 §).

Förfarandet vid beskattning

2 § I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller, utom i fall som avses i 3–9 §, bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Särskilda bestämmelser om förfarandet vid import

3 § Tullverket beslutar om tobaksskatt för den som enligt 9 kap. 13 § eller 10 kap. 7 § är skattskyldig vid import eller otillåten införsel. Skatten ska betalas till Tullverket. För skatt som ska betalas till Tullverket gäller tullagen (2016:253).

Särskilda bestämmelser om förfarandet vid beskattning vid oegentligheter inom det EU-harmoniserade förfarandet

4 § Skatteverket beslutar om skatt som avses i 9 kap. 25–28 §§ och ansvar enligt 9 kap. 30 §. Skatten ska betalas inom den tid som Skatteverket bestämmer.

Om skatten enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 § inte kan beräknas tillförlitligt, ska skatten bestämmas med hänsyn till vad som framstår som skäligt med hänsyn till uppgifterna i ärendet.

5 § Bestämmelserna om ansvar för delägare i svenska handelsbolag och ansvar för företrädare för juridisk person i 59 kap. 11, 13, 15–21, 26 och 27 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) ska gälla i tillämpliga delar avseende skatt som omfattas av ett beslut enligt 4 § denna lag.

6 § Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara skattskyldig enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 § att lämna uppgift som är av betydelse för beslut om skatt enligt dessa bestämmelser. Skatteverket får vidare förelägga den som omfattas eller kan antas omfattas av 9 kap. 25, 27 eller 28 § att lämna uppgift som är av betydelse för beslut om ansvar enligt 9 kap. 30 §.

Skatteverket får tillämpa bestämmelserna i 37 kap. 9 § första stycket och 10 § skatteförfarandelagen (2011:1244) om föreläggande när det gäller förhållanden som är av betydelse för ett beslut om skatt enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 § eller beslut om ansvar enligt 9 kap. 30 § vad avser någon annan än den som föreläggs.

7 § Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera skattskyldighet enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 § eller om förutsättningar föreligger för att besluta om ansvar enligt 9 kap. 30 §. Skatteverket får även besluta om revision för att inhämta uppgifter av betydelse för skattskyldighet enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 § eller om förutsättningar föreligger för att besluta om ansvar enligt 9 kap. 30 § vad avser någon annan än den som revideras. Vid revision gäller bestämmelserna i 41 kap. 3–13 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) i tillämpliga delar.

8 § Följande bestämmelser i skatteförfarandelagen (2011:1244) ska gälla i tillämpliga delar vid handläggning av ärenden enligt 4 och 5 §§:

- 3 kap. 4 § om beskattningsår,
- 43 kap. om ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning,
- 45 kap. om bevissäkring,

- 46 kap. om betalningssäkring,
- 47 kap. om undantag från kontroll,
- 60 kap. om befrielse,
- 61 kap. om skattekonton,
- 62 kap. 2, 11–16 och 19 §§ om betalning av skatt,
- 63 kap. 2, 4–6, 8–10, 15, 16, 22 och 23 §§ om anstånd,
- 64 kap. 2–4, 9 och 10 §§ om återbetalning av skatt,
- 65 kap. 2–4, 7, 8, 11, 13–15, 16, 18, 19 och 20 §§ om ränta,
- 66 kap. om omprövning,
- 67 kap. om överklagande,
- 68–71 kap. om verkställighet.

Vid tillämpning av 61 kap. 1 § andra stycket, 62 kap. 12 § och 65 kap. 2 § andra stycket, 19 och 20 §§ och 66 kap. 20 § skatteförfarandelagen ska det som sägs om ansvar enligt 59 kap. skatteförfarandelagen även gälla ansvar enligt 9 kap. 30 § denna lag.

9 § Om Skatteverket har beslutat om ansvar enligt 9 kap. 30 §, får den ansvarige överklaga det beslut om skatt enligt 9 kap. 25, 27 eller 28 § som omfattas av beslutet om ansvar inom den tid och på det sätt som gäller för den som beslutet om skatt gäller.

Överklagande

10 § Beslut enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023 i fråga om 6 kap. 2–4 §§, 7 kap. 7–13 §§ och 13 kap. 10 § och i övrigt den 13 februari 2023.

2. Genom lagen upphävs lagen (1994:1563) om tobaksskatt från och med den 13 februari 2023.

3. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

4. Om bestämmelserna om uppskovsförfarandet i 8 b, 8 c § och 8 e §§ i den upphävda lagen har tillämpats, ska motsvarande bestämmelser om uppskovsförfarandet i denna lag anses ha tillämpats.

5. Med tobaksskatt enligt denna lag likställs i tillämpliga delar skatt enligt den upphävda lagen.

6. Ett godkännande som upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare eller lagerhållare eller ett godkännande av skatteupplag som har beslutats enligt den upphävda lagen gäller fortfarande.

7. Bestämmelsen i 3 kap. 3 § andra stycket tillämpas inte på skatteupplag som har godkänts före den 1 januari 2018.

8. Om en flyttning av beskattade varor från ett annat EU-land har påbörjats före ikraftträdandet gäller 9 § första stycket 5, 9 a, 17 §§ och 20 § första stycket 4 den upphävda lagen om varan förs in eller tas emot senast den 31 december 2023.

9. Om en flyttning av varor genom distansförsäljning har påbörjats före ikraftträdandet gäller 9 § första stycket 3 och 4, 16–16 c §§ och 20 § första stycket 3 den upphävda lagen.

10. En underrättelse som enligt 5 kap. 8 § får lämnas på annat sätt än via det datoriserade systemet till och med den 13 februari 2024.

1.2 Förslag till lag om alkoholskatt

Härigenom föreskrivs¹ följande.

1 kap. Innehåll, tillämpning, definitioner och förklaringar

Innehåll

1 § I denna lag finns bestämmelser om beskattning av alkoholvaror.

Lagens innehåll är uppdelat enligt följande:

1 kap. Innehåll, tillämpning, definitioner och förklaringar

2 kap. Skattepliktens omfattning och skattebelopp

3 kap. Godkännanden inom uppskovsförfarandet

4 kap. Flyttningar under uppskovsförfarandet

5 kap. Dokumenthantering vid flyttningar av varor under uppskovsförfarandet

6 kap. Distansförsäljning

7 kap. Förfarandet för beskattade varor

8 kap. Dokumenthantering vid flyttningar inom förfarandet för beskattade varor

9 kap. Skattskyldighet inom det EU-harmoniserade förfarandet

10 kap. Skattebefriade förbrukare

11 kap. Avdrag

12 kap. Återbetalning av skatt

13 kap. Generella förfaranderegler och överklagande.

Lagens tillämpningsområde

2 § Alkoholskatt ska betalas till staten enligt denna lag för öl, vin, andra jätta drycker, mellanklassprodukter och etylalkohol.

3 § Genom denna lag genomförs rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker och rådets direktiv 92/84/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser på alkohol och alkoholdrycker.

Vidare genomförs de förfaranderegler som följer av rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt (omarbetning) såvitt avser alkoholvaror.

Definitioner och förklaringar

Hänvisningar till KN-nr

4 § I denna lag avser hänvisningar till KN-nr den Kombinerade nomenklaturen (KN) enligt rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den

¹ Jfr rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt (omarbetning), i den ursprungliga lydelsen, rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2020/1151 samt rådets direktiv 92/84/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser på alkohol och alkoholdrycker, i den ursprungliga lydelsen.

23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, i lydelsen enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1602.

Benämningar för vissa EU-rättsakter

5 § I denna lag avses med

– punktskattedirektivet: rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt (omarbetning), i den ursprungliga lydelsen,

– unionstullkodexen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, i lydelsen enligt förordning (EU) 2016/2339.

EU och EU-land samt tredjeland

6 § Med EU eller ett EU-land avses de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde enligt lagen (2021:000) om Europeiska unionens punktskatteområde.

Med tredjeland avses länder och områden utanför detta skatteområde.

Import och otillåten införsel till EU

7 § Med import avses varors övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i unionstullkodexen. Med import avses även införsel till EU av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen (2021:000) om Europeiska unionens punktskatteområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel har fullgjorts.

Med otillåten införsel avses införsel till EU av varor som inte har hänförts till förfarandet för övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i unionstullkodexen och för vilka en tullskuld i enlighet med artikel 79.1 i unionstullkodexen har uppkommit eller skulle ha uppkommit om varorna hade varit belagda med tullar. Med otillåten införsel avses även införsel till EU av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen om Europeiska unionens punktskatteområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel inte har fullgjorts.

Export

8 § Med export avses att en alkoholvara, direkt från Sverige eller via ett annat EU-land, förs ut från EU.

Vissa tullrelaterade termer och uttryck

9 § Med deklarant, tullskuld och unionsvara avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen.

Med förfarandet för extern transitering avses förfarandet enligt artikel 226.2 i unionstullkodexen, när förfarandet används för punktskattepliktiga varor enligt artikel 189.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex.

Särskilda definitioner för förfarandet

10 § I denna lag avses med

uppskovsförfarandet: att skattskyldighetens inträde skjuts upp vid tillverkning, bearbetning, förvaring, lagring eller flyttning inom EU av skattepliktiga alkoholvaror,

släpps för konsumtion: att alkoholvaror

1. avviker från ett uppskovsförfarande,
2. förvaras eller lagras utanför ramen för ett uppskovsförfarande,
3. tillverkas utanför ramen för ett uppskovsförfarande,
4. importeras utan att omedelbart efter importen hänförs till ett uppskovsförfarande, eller
5. är föremål för otillåten införsel,

beskattade alkoholvaror: skattepliktiga alkoholvaror som släpps för konsumtion i ett EU-land och för vilka skattskyldighet för punktskatt därigenom inträtt i det landet,

förfarande för beskattade varor: det förfarande som enligt 7 kap. ska användas vid flyttning av beskattade alkoholvaror till eller via en annan medlemsstats territorium,

det datoriserade systemet: det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/263 av den 15 januari 2020 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor (omarbetning).

Intyg till små, oberoende producenter av alkoholdrycker

11 § Skatteverket utfärdar sådana intyg som avses i artikel 23 a i rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2020/1151.

Bestämmelserna i 37 kap. 7 a och 9 a §§, 41 kap. och 47 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) ska gälla i tillämpliga delar för inhämtande av uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna kontrollera att en producent som har ansökt om intyg har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter i ansökan.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. intygens innehåll,
2. förfarandet vid utfärdande av intygen, och
3. avgifter som tas ut om en producent inte följer förfarandereglerna.

2 kap. Skattepliktens omfattning och skattebelopp

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- skatt på öl (2 §),
- skatt på vin (3 §),
- skatt på andra jästa drycker (4 §),
- skatt på mellanklassprodukter (5 §),
- skatt på etylalkohol (6 §),
- undantag från skatteplikt för vissa varor (7–9 §§), och

- undantag från skatteplikt i vissa situationer (10–17 §§).

Skatt på öl

2 § Skatt på öl tas ut per liter med 2,02 kronor för varje volymprocent alkohol.

För öl med en alkoholhalt om högst 2,8 volymprocent tas skatt ut med 0 kronor.

Med öl avses varor som hänförs till KN-nr 2203 om alkoholhalten överstiger 0,5 volymprocent samt varor som innehåller en blandning av öl och icke-alkoholhaltig dryck som hänförs till KN-nr 2206 om alkoholhalten i blandningen överstiger 0,5 volymprocent.

Skatt på vin

3 § Skatt på vin tas ut per liter för

- drycker med en alkoholhalt som överstiger 2,25 men inte 4,5 volymprocent med 9,19 kronor,
- drycker med en alkoholhalt som överstiger 4,5 men inte 7 volymprocent med 13,58 kronor,
- drycker med en alkoholhalt som överstiger 7 men inte 8,5 volymprocent med 18,69 kronor,
- drycker med en alkoholhalt som överstiger 8,5 men inte 15 volymprocent med 26,18 kronor, och för
- drycker med en alkoholhalt som överstiger 15 men inte 18 volymprocent med 54,79 kronor.

För vin med en alkoholhalt om högst 2,25 volymprocent tas skatt ut med 0 kronor.

Med vin avses varor som hänförs till KN-nr 2204 och 2205 om alkoholhalten uppkommit enbart genom jäsning och

1. alkoholhalten överstiger 1,2 volymprocent men inte 15 volymprocent, eller

2. alkoholhalten överstiger 15 volymprocent men inte 18 volymprocent och vinet producerats utan tillsatser.

Skatt på andra jästa drycker

4 § Skatt på andra jästa drycker tas ut per liter för

- drycker med en alkoholhalt som överstiger 2,25 men inte 4,5 volymprocent med 9,19 kronor,
- drycker med en alkoholhalt som överstiger 4,5 men inte 7 volymprocent med 13,58 kronor,
- drycker med en alkoholhalt som överstiger 7 men inte 8,5 volymprocent med 18,69 kronor, och för
- drycker med en alkoholhalt som överstiger 8,5 men inte 15 volymprocent med 26,18 kronor.

För andra jästa drycker med en alkoholhalt om högst 2,25 volymprocent tas skatt ut med 0 kronor.

Med andra jästa drycker avses varor som hänförs till KN-nr 2206 men som inte omfattas av skatteplikt enligt 2 § samt sådana drycker som hänförs till KN-nr 2204 och 2205 men som inte omfattas av skatteplikt enligt 3 §, om

1. alkoholhalten överstiger 1,2 men inte 10 volymprocent, eller
2. alkoholhalten överstiger 10 men inte 15 volymprocent och alkoholhalten uteslutande har uppkommit genom jäsning.

Skatt på mellanklassprodukter

5 § Skatt på mellanklassprodukter tas ut per liter för

- drycker med en alkoholhalt som inte överstiger 15 volymprocent med 32,99 kronor, och för
- drycker med en alkoholhalt som överstiger 15 volymprocent med 54,79 kronor.

Med mellanklassprodukter avses varor som hänförs till KN-nr 2204, 2205 och 2206 men som inte beskattas enligt 2–4 §§ och vars alkoholhalt överstiger 1,2 men inte 22 volymprocent.

Skatt på etylalkohol

6 § Skatt på etylalkohol tas ut med 516,59 kronor per liter ren alkohol.

Med etylalkohol avses

1. varor hänförliga till KN-nr 2207 och 2208 om alkoholhalten överstiger 1,2 volymprocent även om dessa ingår i en vara som hänförs till ett annat KN-kapitel, och
2. varor som hänförs till KN-nr 2204, 2205 och 2206 om alkoholhalten överstiger 22 volymprocent.

Undantag från skatteplikt för vissa varor

Fullständigt denaturerad alkohol

7 § Alkoholskatt ska inte betalas för varor som distribueras i form av alkohol som är fullständigt denaturerad i enlighet med kraven i den medlemsstat där den har frisläppts för konsumtion om dessa krav i föreskriven ordning blivit skriftligen anmälda och godkända,

Om varor som anges i första stycket flyttas till ett annat EU-land, ska de flyttas under förfarandet för beskattade varor.

Delvis denaturerad alkohol i vissa produkter

8 § Alkoholskatt ska inte betalas för alkohol som har denaturerats i enlighet med en medlemsstats krav för det avsedda ändamålet och som

1. ingår i produkter som inte är avsedda att ätas eller drickas, eller
2. är motorbränsle.

Alkohol i livsmedel och läkemedel

9 § Alkoholskatt ska inte betalas för varor som

1. ingår i vinäger som hänförs till KN-nr 2209,
2. ingår i läkemedel,
3. ingår i smakämnen för tillverkning av livsmedel och drycker med en alkoholhalt som inte överstiger 1,2 volymprocent, eller
4. ingår direkt i livsmedel eller som ingrediens i halvfabrikat för framställning av livsmedel, fyllda eller ej, förutsatt att alkoholinnehållet i varje enskilt fall inte överstiger 8,5 liter ren alkohol per 100 kilogram

chokladprodukter och 5 liter ren alkohol per 100 kilogram av något annat livsmedel.

Undantag från skatteplikt i vissa situationer

Varor som förs in till Sverige för en enskild persons personliga bruk

10 § Alkoholskatt ska inte betalas för skattepliktiga varor som förs in till Sverige

1. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att medge återbetalning av skatten enligt 12 kap. 10 §,

2. av en enskild person som har förvärvat varorna i ett annat EU-land och som själv transporterar dem till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

3. som flyttgods av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som flyttar till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

4. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har förvärvat varorna genom arv eller testamente, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

5. som enstaka gåvoförsändelse under yrkesmässig befordran från en enskild person i ett annat EU-land till en enskild person i Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

11 § Om en enskild person själv transporterar alkohol i större mängder än de som anges i andra stycket ska de vid en bedömning enligt 10 § 2 inte anses vara avsedda för personligt bruk såvida inte personen kan visa att varorna i det specifika fallet är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Första stycket gäller om varorna överstiger följande mängder:

- öl: 110 liter,
- vin och andra jästa drycker: totalt 90 liter, varav högst 60 liter mousserande,
- mellanklassprodukter: 20 liter,
- etylalkohol: 10 liter.

Varor som fullständigt förstörts eller gått förlorade

12 § Alkoholskatt ska inte betalas för varor som under ett uppskovsförfarande

1. blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått förlorade och därigenom blivit oanvändbara som punktskattepliktiga varor på grund av oförutsedda händelser eller force majeure, eller

2. blivit fullständigt förstörda under tillsyn av Skatteverket.

13 § Den som gör gällande att alkoholvarorna fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller
2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

14 § Bestämmelserna i 12 och 13 §§ gäller även beskattade varor under flyttning från ett annat EU-land till mottagare i Sverige om varorna flyttas

1. under förfarandet för beskattade varor, eller
2. genom distansförsäljning.

Om varor flyttas genom distansförsäljning ska undantaget enligt 12 § 2 endast gälla

1. om varorna avsänds av en tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 2 eller 3 §, eller

2. om mottagaren har fullgjort antingen anmälningsskyldighet enligt 6 kap. 6 § eller deklarationsskyldighet enligt 26 kap. 37 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

15 § Vid en partiell förlust till följd av varornas beskaffenhet tillämpas 16 och 17 §§.

Bestämmelser om gemensamma trösklar för partiella förluster av punktskattepliktiga varor beslutas av Europeiska kommissionen med stöd av artikel 6.10 i punktskattedirektivet.

16 § Vid en partiell förlust till följd av varornas beskaffenhet ska alkoholskatt inte betalas för det som gått förlorat i den utsträckning förlusten understiger den gemensamma tröskeln för partiella förluster av sådana varor, om förlusten inträffar

1. vid en flyttning under uppskovsförfarandet till eller från en plats i ett annat EU-land,

2. vid en flyttning under förfarandet för beskattade varor, eller

3. vid en flyttning genom distansförsäljning.

Alkoholskatt ska betalas för den del av en partiell förlust som överskrider den gemensamma tröskeln för partiella förluster av sådana varor.

Även om en förlust understiger den gemensamma tröskeln får Skatteverket vägra att undanta den från beskattning om det finns skälig anledning att anta att förlusten utgör ett led i ett skatteundandragande.

17 § Alkoholskatt ska inte heller betalas för det som gått förlorat vid en partiell förlust till följd av varornas beskaffenhet under uppskovsförfarandet i andra fall än vid sådan flyttning som omfattas av 16 § första stycket 1. I sådana fall gäller vad som sägs i 13 §.

Vad som sägs i första stycket ska även gälla förluster vid flyttningar som omfattas av 16 § men där det inte har fastställts någon gemensam tröskel för partiella förluster för de aktuella varorna.

3 kap. Godkännanden inom uppskovsförfarandet

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- upplagshavare och skatteupplag (2–9 §§),
- registrerad varumottagare (10–15 §§),
- tillfälligt registrerad varumottagare (16 §),
- registrerad avsändare (17 §),
- ansökan om godkännande (18 §),

- återkallelse av godkännande (19 §),
- konkurs (20 §), och
- jämkning av säkerhetsbelopp (21 §).

Upplagshavare och skatteupplag

Vem får godkännas som upplagshavare?

2 § Som upplagshavare får den godkännas som i yrkesmässig verksamhet i Sverige avser att

1. tillverka, bearbeta eller i större omfattning förvara eller lagra skattepliktiga varor,
2. för yrkesmässig försäljning till näringsidkare ta emot skattepliktiga varor som flyttats enligt uppskovsförfarandet,
3. för försäljning till näringsidkare inom EU importera skattepliktiga varor, eller
4. bedriva verksamhet i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker.

För godkännande som upplagshavare krävs att den som ansöker

1. är lämplig som upplagshavare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt, och
2. disponerar över ett utrymme i Sverige som kan godkännas som skatteupplag.

Den som godkänns som upplagshavare ska samtidigt godkännas som registrerad avsändare.

Skatteupplag

3 § Upplagshavares hantering av skattepliktiga alkoholvaror ska, för att omfattas av ett uppskovsförfarande, ske i ett godkänt skatteupplag.

Som skatteupplag får inte godkännas ett utrymme som används som eller är avsett att användas som bostad.

Lagerbokföring

4 § En upplagshavare ska för varje skatteupplag löpande bokföra varurörelser som rör skattepliktiga alkoholvaror samt regelbundet inventera lagret av sådana varor.

Krav vid mottagande av varor under uppskovsförfarandet

5 § En upplagshavare som tar emot varor som flyttas under uppskovsförfarandet ska göra det på det skatteupplag eller den direkta leveransplats som angetts i det elektroniska administrativa dokumentet som avses i 5 kap. 4 §, ersättningsdokumentet som avses i 5 kap. 14 § eller, när det gäller varor som omfattas av 4 kap. 11 §, följedokumentet för transport av vinprodukter. Varor som flyttas till ett skatteupplag ska vid mottagandet tas in i skatteupplaget.

Säkerhet för flyttning av varor under uppskovsförfarandet

6 § En upplagshavare som avser att flytta varor under uppskovsförfarandet enligt 4 kap. 3, 5 och 6 §§ ska ställa säkerhet för

betalning av den skatt som kan påföras upplagshavaren i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen av varorna.

Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttning påbörjas och uppgå till ett belopp som motsvarar den genomsnittliga skatten på de varor som upplagshavaren flyttar under ett dygn. Vid beräkningen av genomsnittet ska hänsyn endast tas till de dygn under ett år då flyttningar av alkoholvaror sker enligt 4 kap. 3, 5 och 6 §§. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid. Har en upplagshavare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

7 § Vid sådan flyttning enligt 6 § första stycket av varor hänförliga till KN-nr 2207 som sker i bulk med fartyg eller via rörledning, ska säkerhet ställas med ett belopp som motsvarar tio procent av den skatt som belöper på dessa varor. Vid beräkningen av genomsnittet enligt 6 § andra stycket ska i dessa fall tio procent av skatten på de varor som omfattas av en sådan flyttning ingå i beräkningsunderlaget.

Säkerhet för betalning av skatt

8 § Upplagshavare ska ställa säkerhet för betalning även av den skatt som kan påföras upplagshavaren enligt 9 kap. 3 eller 4 §. Säkerheten ska lägst uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av skatten på de varor som upplagshavaren vid varje tidpunkt förvarar i sina skatteupplag. Säkerheten ska dock inte understiga ett belopp som motsvarar 75 procent av det högsta belopp som en sådan beräkning medfört under de tre senaste kalendermånaderna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid.

Säkerhet vid återkallelse av godkännande

9 § Säkerheterna enligt 6 och 8 §§ ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om återkallelse blir gällande, om godkännandet som upplagshavare återkallas. Säkerheten enligt 6 § får efter återkallelsen sänkas till ett belopp som motsvarar skatten på de varor för vilka flyttningen ännu inte har avslutats enligt 4 kap. 3, 5 och 6 §§.

Registrerad varumottagare

10 § Som registrerad varumottagare får den godkännas som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EU-land. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad varumottagare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

Ordinarie mottagningsplats

11 § En registrerad varumottagare ska till Skatteverket ange den adress där varumottagaren kommer att ta emot varor som flyttas under uppskovsförfarandet (*ordinarie mottagningsplats*).

Krav vid mottagande av varor under uppskovsförfarandet

12 § Varor som flyttas under uppskovsförfarandet ska tas emot på den registrerade varumottagarens ordinarie mottagningsplats eller den direkta leveransplats som angetts i det elektroniska administrativa dokumentet som avses i 5 kap. 4 §, ersättningsdokumentet som avses i 5 kap. 14 § eller, när det gäller varor som omfattas av 4 kap. 11 §, följedokumentet för transport av vinprodukter.

Säkerhet

13 § En registrerad varumottagare ska hos Skatteverket ställa säkerhet för betalning av skatten på de varor som tas emot. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk av Skatteverket under minst sex månader från den dag beslutet om återkallelse blir gällande, om godkännandet som registrerad varumottagare återkallas.

14 § Säkerheten enligt 13 § ska som lägst uppgå till ett belopp som motsvarar den genomsnittliga skatt som har beslutats för

1. de tolv senaste redovisningsperioder för vilka beslut om skatt har fattats, eller

2. det lägre antal redovisningsperioder för vilka beslut om skatt har fattats, om det ännu inte har fattats beslut för tolv redovisningsperioder.

Vid beräkning av genomsnittet ska den sammanlagda skatt som beslutats för redovisningsperioderna delas med det antal av redovisningsperioderna för vilka skatt har beslutats till mer än noll kronor.

Om det belopp som säkerheten som lägst ska uppgå till vid en sådan beräkning är noll kronor, ska säkerheten i stället som lägst uppgå till ett belopp som vid varje tidpunkt motsvarar skatten på de varor som vid denna tidpunkt är under flyttning till varumottagaren under uppskovsförfarandet.

15 § Om den registrerade varumottagaren har en redovisningsperiod för alkoholskatt som är ett beskattningsår, ska säkerheten, i stället för vad som gäller enligt 13 §, som lägst uppgå till ett belopp som motsvarar det högsta av

1. den skatt som beslutats för den senaste redovisningsperioden, och

2. skatten på de varor som vid varje tidpunkt är under flyttning till varumottagaren under uppskovsförfarandet.

Tillfälligt registrerad varumottagare

16 § Som tillfälligt registrerad varumottagare får den godkännas som avser att endast vid ett enstaka tillfälle i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EU-land. Godkännandet ska i dessa fall begränsas till att gälla mottagande av varor vid denna särskilt angivna flyttning.

En tillfälligt registrerad varumottagare ska till Skatteverket ange den adress där varorna kommer att tas emot.

Ett godkännande enligt första stycket ska ges när säkerhet ställts för skatten på varorna. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan varorna

flyttas från det andra EU-landet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Registrerad avsändare

17 § Som registrerad avsändare får den godkännas som avser att i Sverige yrkesmässigt avsända varor under ett uppskovsförfarande vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen eller, om importen avser en unionsvara, vid den tidpunkt då skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad avsändare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

Bestämmelserna om säkerhet för skatten i 6, 7 och 9 §§ tillämpas även på registrerad avsändare.

Ansökan om godkännande

18 § Skatteverket beslutar i fråga om godkännande av upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare eller skatteupplag efter särskild ansökan.

Återkallelse av godkännande

19 § Godkännande av upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare eller skatteupplag får återkallas om

1. förutsättningarna för godkännande inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar, eller
3. den som är godkänd begär det.

Om ett godkännande av upplagshavare återkallas omfattar beslutet även godkännandet av dennes skatteupplag och godkännandet som registrerad avsändare.

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Konkurs

20 § Om en godkänd upplagshavare, registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare försätts i konkurs, övergår godkännandet till konkursboet. Konkursboet är skattskyldigt för varor för vilka skattskyldighet enligt 9 kap. 3, 4 eller 7 § inträder efter konkursbeslutet.

Om sådana varor som avses i första stycket ägs av någon annan än konkursgäldenären och varorna inte ingår i konkursen, är ägaren skattskyldig för varorna i stället för konkursboet. Skattskyldigheten för ägaren inträder vid den tidpunkt då skattskyldighet skulle ha inträtt för upplagshavaren eller varumottagaren enligt 9 kap. 3, 4 eller 7 §.

Kravet på säkerhet i 8 § gäller inte en upplagshavares konkursbo.

Jämkning av säkerhetsbelopp

21 § I de fall som avses i 8 och 13–15 §§ får Skatteverket medge att säkerhet inte behöver ställas eller att den får uppgå till ett lägre belopp än vad som följer av de nämnda bestämmelserna, om det finns skäl till detta med hänsyn till den skattskyldiges ekonomiska förhållanden eller andra särskilda omständigheter

4 kap. Flyttningar under uppskovsförfarandet

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- när varor får flyttas under uppskovsförfarandet? (2–6 §§),
- krav på elektroniskt administrativt dokument och säkerhet (7 §),
- ytterligare krav vid import (8 §),
- när en flyttning avslutas (9 §), och
- flyttningar som påbörjas utanför Sverige (10 och 11 §§).

När får varor flyttas under uppskovsförfarandet?

2 § Punktskattepliktiga varor får flyttas under uppskovsförfarandet endast i de fall som anges i 3–6 §§.

För flyttningar som påbörjas i ett annat EU-land gäller dock 10 och 11 §§.

Flyttningar från ett skatteupplag

3 § Under uppskovsförfarandet får skattepliktiga alkoholvaror flyttas från ett skatteupplag till

1. ett annat skatteupplag,
2. en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,
3. en plats där de skattepliktiga varorna lämnar EU,
4. ett utförseltullkontor som samtidigt utgör avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering, eller
5. någon av följande mottagare:

a) en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,

b) en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

c) väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, om varorna är avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, eller

d) väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit varorna flyttas och som är part i Nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier.

Första stycket 5 gäller om varorna flyttas till en plats i ett annat EU-land och endast i den omfattning frihet från alkoholskatt gäller i det andra EU-landet.

Flyttningar från platsen för import

4 § Under uppskovsförfarandet får skattepliktiga alkoholvaror flyttas från platsen för import till någon av de destinationer som avses i 3 § första stycket, om varorna avsänds av en registrerad avsändare.

Flyttningar till en direkt leveransplats

5 § Varor får även flyttas under uppskovsförfarandet från ett skatteupplag eller platsen för import till en annan plats än den plats som avses i 3 § första stycket 1 eller 2 (*direkt leveransplats*), om denna plats i förväg har anmälts till den behöriga myndigheten i destinationsmedlemstaten av den mottagande upplagshavaren eller den registrerade varumottagaren.

Särskilda bestämmelser om flyttningar till fartyg och luftfartyg

6 § Varor får även flyttas under uppskovsförfarandet från

1. ett skatteupplag eller platsen för import i ett annat EU-land till ett fartyg eller luftfartyg i Sverige, eller

2. ett skatteupplag eller platsen för import i Sverige till ett fartyg eller luftfartyg i ett annat EU-land.

Första stycket gäller endast om varorna enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg eller nationell lagstiftning i det EU-land där varorna tas emot, får tas emot för skattebefriad förbrukning eller försäljning ombord på fartyget eller luftfartyget.

Krav på elektroniskt administrativt dokument och säkerhet

7 § För flyttning under uppskovsförfarandet krävs att de varor som flyttas omfattas av

1. sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 5 kap. 4 § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 5 kap. 14 §, och

2. sådan säkerhet för skatten som avses i 3 kap. 6 eller 17 §.

Ytterligare krav vid import

8 § Vid flyttning under uppskovsförfarandet från en plats för import i Sverige ska deklaranten eller annan person som är direkt eller indirekt involverad i fullgörandet av tullformaliteter enligt artikel 15 i unionstullkodexen till Tullverket lämna

1. det punktskattenummer som identifierar den registrerade avsändaren för flyttningen,

2. det punktskattenummer som identifierar den mottagare till vilken varorna sänds, och

3. bevis för att avsikten är att de importerade varorna ska avsändas under uppskovsförfarandet.

Första stycket gäller inte om platsen för import är en plats som är godkänd som skatteupplag.

Om tulldeklaration för varorna ges in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering enligt artikel 179 i unionstullkodexen, får uppgifterna i första stycket dock lämnas i tulldeklarationen i det andra EU-landet.

När avslutas en flyttning?

9 § En flyttning under uppskovsförfarandet avslutas när mottagaren tagit emot varorna på en sådan destination som avses i 3–6 §§. Vid export avslutas flyttningen när varorna lämnat EU. Vid en sådan flyttning som avses i 3 § första stycket 4 avslutas flyttningen när varorna har hänförs till förfarandet för extern transitering.

Flyttningar som påbörjas utanför Sverige

10 § Alkoholvaror som flyttas enligt artiklarna 16–28 i punktskattedirektivet, och där flyttningen inte har påbörjats i Sverige, omfattas av bestämmelserna om flyttning under uppskovsförfarandet i denna lag när varorna befinner sig på svenskt territorium.

Varor som avsänds av mindre vinproducenter

11 § Alkoholvaror som avsänds av en vinproducent i ett annat EU-land anses flyttas under uppskovsförfarandet när varorna befinner sig på svenskt territorium om

1. den avsändande vinproducenten enligt nationella bestämmelser med stöd av artikel 48 i punktskattedirektivet undantas från kraven i artikel 14–31 i direktivet,

2. varorna flyttas under uppskovsförfarandet enligt de nationella kraven i avsändarmedlemsstaten, och

3. varorna flyttas till en sådan destination som anges i artikel 16 i punktskattedirektivet, med undantag för en sådan som anges i artikel 16.1.a.iii eller artikel 16.1.a.v.

Den administrativa referenskod som enligt artikel 20.5 i punktskattedirektivet ska följa varorna under flyttningen får i de fall som avses i första stycket ersättas av ett följedokument för transport av vinprodukter enligt artikel 10.1.a.iii i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/273 av den 11 december 2017 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller ordningen för tillstånd för plantering av vinstockar, vinodlingsregistret, följedokument och certifiering, register över mottagna och avsända leveranser, obligatoriska deklARATIONER, anmälningar och offentliggörande av anmäld information, komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller relevanta kontroller och sanktioner, ändring av kommissionens förordningar (EG) nr 555/2008, (EG) nr 606/2009 och (EG) nr 607/2009 och om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 436/2009 och kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/560.

Kraven i 5 kap. 10 och 16 §§ och 17 § första stycket 3 om mottagningsrapport och ersättningsdokument gäller inte vid mottagande av varor som flyttats enligt första stycket.

5 kap. Dokumenthantering vid flyttningar av varor under uppskovsförfarandet

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- det datoriserade systemet (2–13 §§),
 - reservsystemet (14–17 §§), och
 - mottagande av varor från små vinproducenter (18 §).

Det datoriserade systemet

2 § I det datoriserade systemet ska följande dokument och uppgifter hanteras i samband med flyttningar under uppskovsförfarandet:

1. elektroniska administrativa dokument enligt 4 § första stycket,
2. administrativa referenskodeer enligt 4 § andra stycket,
3. uppgifter om ändrad destination enligt 6 §,
4. underrättelser om att varor inte längre ska föras ut från unionens tullområde enligt 8 §,
5. mottagningsrapporter enligt 10 §, och
6. exportrapporter enligt 11 §.

Bestämmelser om behandlingen av uppgifter i det datoriserade systemet finns i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt gäller bestämmelserna i 14–16 §§.

Bestämmelserna i 4–6, 8, 9, 14, 15 och 17 §§ om avsändande av varor gäller upplagshavare och registrerade avsändare.

3 § Den som upprättar ett elektroniskt administrativt dokument, en mottagningsrapport eller en exportrapport via det datoriserade systemet, ska kunna verifieras genom ett tekniskt förfarande.

Uppgifter som lämnats för en juridisk person i det datoriserade systemet ska anses ha lämnats av denne, om det inte är uppenbart att uppgiftslämnaren saknat behörighet att företräda den juridiska personen.

Elektroniskt administrativt dokument och administrativ referenskode

4 § Innan en sådan flyttning av varor som avses i 4 kap. 3–6 §§ påbörjas, ska avsändaren via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt administrativt dokument till Skatteverket. Avsändaren får återkalla dokumentet innan flyttningen av varorna påbörjats.

Skatteverket ska göra en elektronisk kontroll av dokumentet. Är uppgifterna i dokumentet giltiga, ska Skatteverket tilldela det en administrativ referenskode och meddela koden till avsändaren. Är uppgifterna i dokumentet inte giltiga, ska Skatteverket utan dröjsmål underrätta avsändaren om det.

Den administrativa referenskoden ska medfölja flyttningen

5 § Avsändaren ska lämna den administrativa referenskode som avses i 4 § andra stycket till den person som medför varorna eller, om ingen

person medför varorna, till transportören eller fraktföraren. Koden ska på begäran kunna uppvisas för behörig myndighet under hela varuflyttningen.

Ändrad destination

6 § Den som avsänt varor under ett uppskovsförfarande får via det datoriserade systemet ändra flyttningens destination. Den nya platsen eller mottagaren måste vara en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 1, 2, 3 eller 4 eller en direkt leveransplats.

Avsändaren ska för detta ändamål via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt dokument om ändrad destination till Skatteverket.

Den administrativa referenskoden ska lämnas till Tullverket vid export

7 § Om en exportdeklaration har getts in till Tullverket avseende punktskattepliktiga varor som omfattas av en flyttning under uppskovsförfarandet till en destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 3 eller 4, ska deklaranten lämna den administrativa referenskoden för de punktskattepliktiga varor som avses i exportdeklarationen till Tullverket.

Underrättelse om att varor inte längre ska föras ut ur unionens tullområde

8 § Om varor har avsänts under uppskovsförfarandet till en destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 3 eller 4 från en plats i Sverige, och Skatteverket får uppgifter från Tullverket om att varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde, ska Skatteverket underrätta avsändaren om detta.

Om exportdeklaration för varorna har getts in i ett annat EU-land och Skatteverket från de behöriga myndigheterna i det landet får en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde ska Skatteverket utan dröjsmål vidarebefordra denna underrättelse till avsändaren.

När en underrättelse enligt första eller andra stycket har tagits emot ska avsändaren, beroende på vad som är lämpligt, återkalla det elektroniska administrativa dokumentet enligt 4 § första stycket eller ändra varornas destination enligt 6 §.

Intyg om skattefrihet ska medfölja varor i vissa fall

9 § Vid flyttning av varor till mottagare som avses i 4 kap. 3 § första stycket 5, ska varorna åtföljas av ett intyg om att skattefrihet gäller för varorna i det andra EU-landet.

Mottagningsrapport

10 § Den som på en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 1, 2 och 5, 5 eller 6 § tar emot varor som flyttats under ett uppskovsförfarande ska, utan dröjsmål och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (*mottagningsrapport*).

Exportrapport

11 § Vid flyttning till en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 3 ska Skatteverket, efter det att ett intyg har tagits emot från Tullverket om att varorna har lämnat EU, via det datoriserade systemet lämna en rapport om att varorna har exporterats (*exportrapport*).

Vid flyttning till en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 4 ska Skatteverket, efter det att uppgifter tagits emot från Tullverket om att varorna hänförts till förfarandet för extern transitering, lämna en exportrapport via det datoriserade systemet.

Vid flyttning enligt 4 kap. 6 § första stycket 2 ska Skatteverket, efter det att ett intyg har tagits emot från Tullverket om att varorna tagits emot på fartyget eller luftfartyget, via det datoriserade systemet lämna en rapport om att flyttningen har avslutats. En sådan rapport ska lämnas i form av en exportrapport.

Bevis om att flyttningen har avslutats

12 § Mottagningsrapport och exportrapport utgör bevis på att flyttningen avslutats på en sådan destination som avses i 4 kap. 3–6 §§.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (alternativt bevis). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

13 § Bestämmelsen i 12 § andra stycket gäller i tillämpliga delar när en exportrapport inte kan utfärdas via det datoriserade systemet. I ett sådant fall ska Tullverket lämna ett intyg enligt 11 § till Skatteverket.

Reservsystemet

Ersättningsdokument

14 § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får en varuflyttning under uppskovsförfarandet påbörjas om

1. varorna åtföljs av ett dokument som innehåller samma uppgifter som det elektroniska administrativa dokumentet skulle ha innehållit om det hade kunnat upprättas (*ersättningsdokument*), och

2. avsändaren genom att lämna in en kopia av ersättningsdokumentet informerar Skatteverket om flyttningen innan den påbörjas.

Om avsändaren är förhindrad att fullgöra informationsskyldigheten på det sätt som föreskrivs i första stycket 2, får Skatteverket informeras på annat sätt innan flyttningen påbörjas. I så fall ska en kopia av ersättningsdokumentet lämnas in till Skatteverket snarast möjligt efter det att flyttningen påbörjats.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får avsändaren på annat sätt informera Skatteverket om en sådan ändring av destinationen som avses i 6 §. Informationen ska lämnas till Skatteverket innan destinationen ändras.

15 § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska avsändaren av en flyttning till en destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 3 eller 4 lämna en kopia av det ersättningsdokument som avses i 14 § första stycket 1 till deklaranter.

Om en deklaratant har gett in en exportdeklaration till Tullverket som omfattar varor vilka följs av ett ersättningsdokument enligt 14 §, ska deklaratanten lämna en kopia av det eller de ersättningsdokument som avser varor som omfattas av exportdeklarationen till Tullverket.

16 § Om mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 10 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den som tar emot varorna inte fått ett elektroniskt administrativt dokument avseende den aktuella varuflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

Första och andra styckena gäller i tillämpliga delar när det inte går att lämna en exportrapport eller en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut. I ett sådant fall ska Skatteverket upprätta rapporten eller underrättelsen, efter det att ett intyg enligt 11 § första eller tredje stycket eller uppgifter enligt 8 § första stycket eller 11 § andra stycket har tagits emot från Tullverket.

Åtgärder när det datoriserade systemet åter är tillgängligt

17 § När det datoriserade systemet åter är tillgängligt ska följande dokument och uppgifter snarast lämnas i systemet:

1. Den som avsänt varor enligt 4 kap. 3–6 §§ ska lämna ett elektroniskt administrativt dokument.

2. Den som ändrat flyttningens destination enligt 6 § ska lämna uppgifter om denna åtgärd.

3. Den som tagit emot varor som flyttats enligt 4 kap. 3–6 §§ ska lämna en mottagningsrapport.

4. Skatteverket ska lämna en exportrapport eller en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde.

En mottagnings- eller exportrapport eller en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde ska dock inte lämnas via det datoriserade systemet förrän det elektroniska administrativa dokumentet för den aktuella varuflyttningen tagits emot via systemet.

Så snart uppgifterna i det elektroniska administrativa dokumentet har kontrollerats enligt 4 § och om dessa uppgifter är giltiga ska detta dokument ersätta ersättningsdokumentet enligt 14 §.

Mottagande av varor från små vinproducenter

18 § Den som tar emot varor som flyttats enligt 4 kap. 11 § från en vinproducent i ett annat EU-land ska underrätta Skatteverket om mottagandet av varorna.

6 kap. Distansförsäljning

1 § Med distansförsäljning avses att

1. någon som inte bedriver självständig ekonomisk verksamhet köper beskattade varor, och
2. varorna avsänds eller transporteras direkt eller indirekt hit från ett annat EU-land av en avsändare som bedriver en självständig ekonomisk verksamhet eller av någon annan för dennes räkning.

Tillfälligt registrerad distansförsäljare

2 § Den som avser att avsända varor genom distansförsäljning, och som inte är registrerad distansförsäljare enligt 3 §, ska innan varorna avsänds från det andra EU-landet anmäla sig till Skatteverket för registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare.

En sådan registrering ska avse en särskilt angiven flyttning och ska göras endast om säkerhet ställts för den skatt som kan påföras i Sverige eller ett annat EU-land för varorna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid. Har en tillfälligt registrerad distansförsäljare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande.

Registrerad distansförsäljare

3 § Den som avser att avsända varor genom distansförsäljning vid mer än enstaka tillfällen får anmäla sig till Skatteverket för registrering som registrerad distansförsäljare.

En sådan registrering ska göras om avsändaren

1. har ställt säkerhet för skatten enligt 4 §,
2. inte hade obetalda belopp avseende skatter och avgifter på skattekontot enligt 61 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244) vid senaste avstämningen, och
3. inte har obetalda belopp avseende skatter, avgifter, böter eller andra fordringar till staten som vid verkställighet enligt utsökningsbalken handläggs i allmänt mål och som har överlämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning.

4 § En registrerad distansförsäljare ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras distansförsäljaren för varorna i Sverige eller ett annat EU-land. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttningen påbörjas. Säkerheten ska som lägst uppgå till ett belopp som vid varje tidpunkt motsvarar skatten för de varor som är under flyttning från den registrerade distansförsäljaren.

Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid. Har en registrerad distansförsäljare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Avregistrering

5 § Skatteverket ska avregistrera en tillfälligt registrerad distansförsäljare när den aktuella flyttningen avslutats eller om förutsättningarna för registrering inte längre finns.

Skatteverket får avregistrera en registrerad distansförsäljare om

1. förutsättningarna för registrering inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar, eller
3. distansförsäljaren begär det.

Ett beslut om avregistrering gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Anmälningsskyldighet för mottagare vid distansförsäljning

6 § Den som avser att ta emot alkoholvaror som avsänds till Sverige genom distansförsäljning från någon som varken är tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen eller registrerad distansförsäljare ska anmäla flyttningen av varorna till Skatteverket innan varorna avsänds från det andra EU-landet.

7 kap. Förfarandet för beskattade varor

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- när förfarandet för beskattade varor ska användas (2 och 3 §§),
- krav på elektroniskt förenklat administrativt dokument (4 §),
- när en flyttning påbörjas och avslutas (5 §),
- flyttningar som påbörjas utanför Sverige (6 §), och
- aktörer inom förfarandet för beskattade varor (7–14 §§).

När ska förfarandet för beskattade varor användas?

2 § Förfarandet för beskattade varor ska användas när beskattade varor flyttas till eller förs in från en annan medlemsstats territorium om inte flyttningen antingen

1. omfattas av undantag från skatt enligt 2 kap. 10 § eller motsvarande bestämmelser i destinationsmedlemsstatens lagstiftning, eller

2. utgör distansförsäljning enligt 6 kap. 1 § eller motsvarande bestämmelser i destinationsmedlemsstatens lagstiftning.

Förfarandet för beskattade varor ska även användas när beskattade varor ska flyttas till en plats i Sverige via ett annat EU-land.

Förfarandet får i de fall som avses i andra stycket ersättas av andra förenklade förfaranden. Även i de fall som avses i första stycket får förfarandet ersättas av andra förenklade förfaranden om det är förenligt med överenskommelser mellan Sverige och övriga berörda medlemsstater.

3 § Förfarandet för beskattade varor behöver inte användas för beskattade varor som för yrkesmässig försäljning ombord förvaras på ett fartyg eller luftfartyg som går mellan Sverige och ett annat EU-land, om varorna inte är till försäljning när fartyget eller luftfartyget befinner sig på ett annat EU-lands territorium än det land där varorna har beskattats.

Krav på elektroniskt förenklat administrativt dokument

4 § För att en flyttning ska anses vara förenlig med kraven för förfarandet för beskattade varor krävs att de varor som flyttas omfattas av ett sådant elektroniskt förenklat administrativt dokument som avses i 8 kap. 4 § första stycket eller av sådant ersättningsdokument som avses i 8 kap. 10 §.

En flyttning under förfarandet för beskattade varor ska göras mellan en certifierad avsändare eller tillfälligt certifierad avsändare och en certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare.

När påbörjas och avslutas en flyttning?

5 § En flyttning under förfarandet för beskattade varor påbörjas när varorna lämnar

1. den ordinarie eller alternativa avsändningsplats för den certifierade avsändaren i avsändarmedlemsstaten som har angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet, eller
2. den tillfälligt certifierade avsändaren.

En flyttning under förfarandet för beskattade varor avslutas när varorna tagits emot av

1. den certifierade mottagaren på den ordinarie eller alternativa mottagningsplats för den certifierade mottagaren i destinationsmedlemsstaten som har angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet, eller
2. den tillfälligt certifierade mottagaren.

Flyttningar som påbörjas utanför Sverige

6 § Alkoholvaror som flyttas enligt artiklarna 33–42 i punktskattedirektivet, och där flyttningen inte har påbörjats i Sverige, omfattas av bestämmelserna om förfarandet för beskattade varor i denna lag när varorna befinner sig på svenskt territorium.

Aktörer inom förfarandet för beskattade varor

Tillfälligt certifierad mottagare

7 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som enligt 2 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor, och som inte är certifierad mottagare enligt 9 §, ska anmäla sig till Skatteverket för registrering som tillfälligt certifierad mottagare. Även en enskild person som avser att ta emot varor under förfarandet för beskattade varor ska anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad mottagare.

En tillfälligt certifierad mottagare ska till Skatteverket ange den adress där varorna kommer att tas emot.

8 § En registrering som tillfälligt certifierad mottagare ska begränsas till att gälla mottagandet av en särskilt angiven flyttning.

En registrering ska göras när säkerhet ställts för den skatt som kan påföras i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen eller mottagandet av varorna. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan varorna flyttas från det andra EU-landet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte

betalas i rätt tid. Har en tillfälligt certifierad mottagare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande.

Certifierad mottagare

9 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt, vid mer än enstaka tillfällen, ta emot punktskattepliktiga varor som enligt 2 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor får anmäla sig till Skatteverket för registrering som certifierad mottagare.

Registrering enligt första stycket ska göras om mottagaren

1. har ställt säkerhet för skatten enligt 10 §,
2. har angett en ordinarie mottagningsplats enligt 11 §,
3. inte hade obetalda belopp avseende skatter och avgifter på skattekontot enligt 61 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244) vid senaste avstämningen, och
4. inte har obetalda belopp avseende skatter, avgifter, böter eller andra fordringar till staten som vid verkställighet enligt utsökningsbalken handläggs i allmänt mål och som har överlämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning.

10 § En certifierad mottagare ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras mottagaren i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen eller mottagandet av varorna. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttningen påbörjas och som lägst uppgå till ett belopp som vid varje tidpunkt motsvarar skatten för de varor som är under flyttning till den certifierade mottagaren.

Ställd säkerhet får tas i anspråk om påford skatt inte betalas i rätt tid. Har en certifierad mottagare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande, om den certifierade mottagaren avregistreras.

11 § En certifierad mottagare ska till Skatteverket ange en adress där mottagaren kommer att ta emot varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor (*ordinarie mottagningsplats*). Om den certifierade mottagaren vill ta emot varor på en annan adress (*alternativ mottagningsplats*) ska mottagaren ange denna adress till Skatteverket innan flyttningen av varorna påbörjas.

En certifierad mottagare som tar emot varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor ska göra det på sin ordinarie mottagningsplats eller den alternativa mottagningsplats som angetts i det förenklade elektroniska administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet.

Tillfälligt certifierad avsändare

12 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt avsända varor som enligt 2 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor, och som inte är certifierad avsändare enligt 13 §, ska anmäla sig till Skatteverket för registrering som tillfälligt certifierad avsändare. Även en enskild person som avser att avsända varor under förfarandet för beskattade varor ska anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad avsändare.

En registrering som tillfälligt certifierad avsändare ska begränsas till att gälla avsändandet av en särskilt angiven flyttning.

En tillfälligt certifierad avsändare ska till Skatteverket ange den adress från vilken varorna kommer att avsändas.

Certifierad avsändare

13 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt, vid mer än enstaka tillfällen, avsända punktskattepliktiga varor som enligt 2 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor får anmäla sig till Skatteverket för registrering som certifierad avsändare.

En certifierad avsändare ska till Skatteverket ange en adress från vilken avsändaren kommer att avsända varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor (*ordinarie avsändningsplats*). Om den certifierade avsändaren vill avsända varor från en annan adress (*alternativ avsändningsplats*) ska avsändaren ange denna adress till Skatteverket innan flyttningen av varorna påbörjas.

En certifierad avsändare som avsänder varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor ska göra det från sin ordinarie avsändningsplats eller den alternativa avsändningsplats som angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet.

Avregistrering

14 § Skatteverket ska avregistrera en tillfälligt certifierad mottagare eller en tillfälligt certifierad avsändare när den aktuella flyttningen avslutats i det datoriserade systemet eller om förutsättningarna för registrering inte längre finns.

Skatteverket får avregistrera en certifierad mottagare eller certifierad avsändare om

1. förutsättningarna för registrering inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar när det gäller mottagaren, eller
3. mottagaren respektive avsändaren begär det.

Ett beslut om avregistrering gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

8 kap. Dokumenthantering vid flyttningar inom förfarandet för beskattade varor

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- det datoriserade systemet (2–9 §§), och
 - reservsystemet (10–12 §§).

Det datoriserade systemet

2 § I det datoriserade systemet ska följande dokument och uppgifter hanteras i samband med flyttningar under förfarandet för beskattade varor:

1. elektroniska förenklade administrativa dokument enligt 4 § första stycket,
2. förenklade administrativa referenskodeer enligt 4 § andra stycket,
3. uppgifter om ändrad destination enligt 6 §, och
4. mottagningsrapporter enligt 7 §.

Bestämmelser om behandlingen av uppgifter i det datoriserade systemet finns i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt gäller bestämmelserna i 10 och 11 §§.

Bestämmelserna i detta kapitel om certifierade avsändare och certifierade mottagare gäller även tillfälligt certifierade avsändare och tillfälligt certifierade mottagare.

3 § Den som upprättar ett elektroniskt förenklat administrativt dokument eller en mottagningsrapport via det datoriserade systemet, ska kunna verifieras genom ett tekniskt förfarande.

Uppgifter som lämnats för en juridisk person i det datoriserade systemet ska anses ha lämnats av denne, om det inte är uppenbart att uppgiftslämnaren saknat behörighet att företräda den juridiska personen.

Elektroniskt förenklat administrativt dokument och förenklad administrativ referenskode

4 § Innan en flyttning av varor under förfarandet för beskattade varor påbörjas, ska den certifierade avsändaren via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt förenklat administrativt dokument till Skatteverket.

Skatteverket ska göra en elektronisk kontroll av dokumentet. Är uppgifterna i dokumentet giltiga, ska Skatteverket tilldela det en förenklad administrativ referenskode och meddela koden till den certifierade avsändaren. Är uppgifterna i dokumentet inte giltiga, ska Skatteverket utan dröjsmål underrätta den certifierade avsändaren om det.

Den förenklade administrativa referenskoden ska medfölja flyttningen

5 § Den certifierade avsändaren ska lämna den förenklade administrativa referenskode som avses i 4 § andra stycket till den person som medför varorna eller, om ingen person medför varorna, till transportören eller fraktföraren. Koden ska på begäran kunna uppvisas för behörig myndighet under hela varuflyttningen.

Ändrad destination

6 § Den certifierade avsändaren får via det datoriserade systemet ändra flyttningens destination. Den nya destinationen får vara

1. en annan mottagningsplats för den certifierade mottagaren i samma EU-land som den ursprungliga mottagningsplatsen, eller
2. avsändningsplatsen.

Den certifierade avsändaren ska för detta ändamål lämna ett elektroniskt dokument om ändrad destination till Skatteverket.

Mottagningsrapport

7 § Vid mottagandet av varor som flyttats under förfarandet för beskattade varor ska den certifierade mottagaren, utan dröjsmål och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (mottagningsrapport).

8 § Mottagningsrapporten utgör bevis på att varorna har tagits emot av den certifierade mottagaren.

När Skatteverket tagit emot en mottagningsrapport ska verket, efter det att den certifierade mottagaren fullgjort alla nödvändiga formaliteter, sända mottagningsrapporten till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten. Den mottagningsrapport som vidareställs av Skatteverket ska anses utgöra tillräckligt bevis för att den certifierade mottagaren har fullgjort alla nödvändiga formaliteter och, i tillämpliga fall och såvida varan inte är undantagen från punktskatt, betalat all punktskatt i Sverige.

9 § Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (alternativt bevis). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

Reservsystemet

Ersättningsdokument

10 § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får den certifierade avsändaren påbörja en varuflyttning under förfarandet för beskattade varor om

1. varorna åtföljs av ett dokument som innehåller samma uppgifter som det elektroniska förenklade administrativa dokumentet skulle ha innehållit om det kunnat upprättas (*ersättningsdokument*), och

2. den certifierade avsändaren genom att lämna in en kopia av ersättningsdokumentet informerar Skatteverket om flyttningen innan den påbörjas.

Om den certifierade avsändaren är förhindrad att fullgöra informationsskyldigheten på det sätt som föreskrivs i första stycket 2, får Skatteverket informeras på annat sätt innan flyttningen påbörjas. En kopia av ersättningsdokumentet ska därefter lämnas in till Skatteverket snarast möjligt efter det att flyttningen påbörjats.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får den certifierade avsändaren på annat sätt informera Skatteverket om en sådan ändring av destinationen som avses i 6 §. Informationen ska lämnas till Skatteverket innan destinationen ändras.

11 § Om mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 7 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska den certifierade mottagaren i stället rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den certifierade mottagaren, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt, inte fått ett elektroniskt förenklat administrativt dokument avseende den aktuella varuflyttningen.

Åtgärder när det datoriserade systemet åter är tillgängligt

12 § När det datoriserade systemet åter är tillgängligt ska följande dokument och uppgifter snarast lämnas i systemet:

1. Den certifierade avsändaren ska lämna ett elektroniskt förenklat administrativt dokument.

2. En certifierad avsändare som ändrat flyttningens destination enligt 6 § ska lämna uppgifter om denna åtgärd.

3. Den certifierade mottagaren ska lämna en mottagningsrapport.

Mottagningsrapport ska dock inte lämnas via det datoriserade systemet förrän det elektroniska förenklade administrativa dokumentet för den aktuella varuflyttningen tagits emot via systemet.

Så snart uppgifterna i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet har kontrollerats enligt 4 § och om dessa uppgifter är giltiga ska detta dokument ersätta ersättningsdokumentet enligt 10 §.

9 kap. Skattskyldighet inom det EU-harmoniserade förfarandet

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- godkända upplagshavare (2–5 §§),
- registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare (6 och 7 §§),
- distansförsäljning (8–10 §§),
- certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare (11 och 12 §§),
- import och otillåten införsel (13–15 §§),
- tillverkning och användning för annat ändamål (16–18 §§),
- särskild skattskyldighet i vissa fall för varor för vilka skatt inte har redovisats eller påförts (19–21 §§),
- vissa särskilda undantag (22–24 §), och
- beskattning vid oegentligheter (25–30 §§).

Godkända upplagshavare

2 § Skattskyldig är den som i egenskap av godkänd upplagshavare enligt 3 kap. 2 § hanterar alkoholvaror enligt uppskovsförfarandet.

3 § Skattskyldigheten för upplagshavare som är skattskyldig enligt 2 § inträder när

1. skattepliktiga varor tas ut från ett skatteupplag utan att flyttas enligt 4 kap. 3 och 5–7 §§,
2. skattepliktiga varor tas emot på en direkt leveransplats,
3. skattepliktiga varor tas i anspråk i skatteupplaget eller lagerbrister uppkommer, eller
4. godkännandet av skatteupplaget återkallas.

4 § Skattskyldigheten inträder även när varor som flyttats under uppskovsförfarandet tas emot av upplagshavaren, om

1. varorna tas emot på en plats i direkt anslutning till det skatteupplag som anges i det elektroniska administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet,
2. mottagande av varorna accepteras genom en mottagningsrapport enligt 5 kap. 10 § eller genom ett ersättningsdokument enligt 5 kap. 16 §, och
3. varorna inte tas in i skatteupplaget.

5 § Skattskyldighet enligt 3 § 3 gäller inte varor som

1. har tagits i anspråk för tillverkning av skattepliktiga alkoholvaror, eller
2. uteslutande använts för provning av varornas kvalitet i skatteupplaget.

Registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare

6 § Skattskyldig är den som i egenskap av registrerad varumottagare enligt 3 kap. 10 § eller tillfälligt registrerad varumottagare enligt 3 kap. 16 § tar emot alkoholvaror som flyttats enligt uppskovsförfarandet.

7 § Skattskyldigheten inträder för varumottagare som är skattskyldig enligt 6 §, vid mottagandet av skattepliktiga varor.

Distansförsäljning

8 § Skattskyldig är den som i egenskap av tillfälligt registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 2 § eller registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 3 § avsänder alkoholvaror genom distansförsäljning.

Skattskyldigheten omfattar även varor som avsänts enligt första stycket men där skattskyldigheten inträder först efter avregistreringen.

9 § Den som tar emot varor som avsänts till Sverige genom distansförsäljning ska vara skattskyldig för varorna i stället för avsändaren, om avsändaren inte vid avsändandet är registrerad som tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen enligt 6 kap. 2 § eller registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 3 §.

10 § Skattskyldigheten inträder för tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare som är skattskyldig enligt 8 §, när de skattepliktiga varorna tas emot av mottagaren.

Skattskyldigheten inträder för mottagare vid distansförsäljning som är skattskyldig enligt 9 §, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige.

Certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare

11 § Skattskyldig är den som i egenskap av tillfälligt certifierad mottagare enligt 7 kap. 7 § eller certifierad mottagare enligt 7 kap. 9 § tar emot alkoholvaror som flyttats enligt förfarandet för beskattade varor.

Skattskyldig enligt första stycket är även den som efter avregistrering tar emot varor för vilka denne var certifierad mottagare vid den tidpunkt då det elektroniska förenklade administrativa dokumentet för flyttningen utfärdades.

12 § Skattskyldigheten inträder för certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare som är skattskyldig enligt 11 § vid mottagandet av skattepliktiga varor.

Import och otillåten införsel

13 § Skattskyldig för import och otillåten införsel av skattepliktiga varor till Sverige är deklaranten eller varje annan person enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen och, vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

Skattskyldig vid import och otillåten införsel av en unionsvara till Sverige är deklaranten eller varje annan person som hade varit skyldig att betala tull enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen om varan hade varit belagd med tull, och vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

14 § Skattskyldigheten inträder för den som är skattskyldig enligt 13 §, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull.

Om tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av att ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

15 § Skattskyldighet vid import gäller inte i fråga om varor som från platsen för import avsänds av en registrerad avsändare och flyttas enligt 4 kap. 4–7 §§.

Skattskyldighet vid otillåten införsel gäller inte i fråga om varor för vilka tullskulden har upphört i enlighet med artikel 124.1 e, f, g eller k i unionstullkodexen.

Tillverkning eller användning för annat ändamål

16 § Skattskyldig är den som

1. i Sverige yrkesmässigt tillverkar skattepliktiga varor utanför ett skatteupplag eller som annars i Sverige tillverkar mellanklassprodukter eller etylalkohol,

2. använder varor som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten, eller

3. använder varor som vid införsel till landet undantagits från skatteplikt enligt 2 kap. 10 § till annat ändamål än det som var förutsättningen för att varorna undantogs från skatteplikt.

Att varor används för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten ska vid tillämpning av första stycket 2 likställas med att de går förlorade.

17 § Skattskyldigheten inträder för

1. den som är skattskyldig enligt 16 § första stycket 1, när varorna tillverkas,

2. den som är skattskyldig enligt 16 § första stycket 2 och 3, när varorna används för annat än avsett ändamål.

18 § Skattskyldighet enligt 16 § första stycket 2 och 3 gäller inte i fråga om varor som

1. förvärvats skattefritt enligt 23 § och som blivit fullständigt förstörda genom oföretsda händelser eller force majeure,

2. förvärvats skattefritt enligt 10 kap. 1 § eller 11 kap. 2 § första stycket 2 och som blivit fullständigt förstörda under tillsyn av Skatteverket.

Särskild skattskyldighet i vissa fall för varor för vilka skatt inte har redovisats eller påförts

19 § Skattskyldig är den som förvarar eller lagrar skattepliktiga alkoholvaror utanför ett uppskovsförfarande utan att skatt för varorna har redovisats eller påförts i Sverige.

En sådan skattskyldighet gäller inte för

1. den som är skattskyldig för varorna enligt 2, 6, 8, 9, 11, 13 eller 16 §, eller

2. den som före tidpunkten för redovisning av skatten, förvarar eller lagrar varor för vilka skattskyldighet har inträtt enligt 3, 4, 7, 10, 12, 14 eller 17 §, om denne har skälig anledning att anta att skatten för varorna kommer att redovisas.

20 § Skattskyldigheten inträder för den som är skattskyldig enligt 19 §, när varorna kom att förvaras eller lagras utanför ett uppskovsförfarande.

För den som omfattas av undantag från skattskyldighet enligt 19 § andra stycket 2 inträder skattskyldigheten när undantaget från skattskyldighet upphör.

21 § Om den som är skattskyldig enligt 19 § visar att skatt har påförts eller redovisats för samma varor med anledning av att varorna beskattats enligt någon annan bestämmelse i detta kapitel, eller det på annat sätt framkommer, ska Skatteverket besluta om befrielse från den skatt på varorna som har beslutats enligt 19 §.

Vissa särskilda undantag

Varor för yrkesmässig försäljning ombord på fartyg och luftfartyg

22 § Bestämmelserna i 11 och 19 §§ gäller inte den som förvarar beskattade varor för yrkesmässig försäljning ombord på ett fartyg eller luftfartyg som går mellan Sverige och ett annat EU-land, för de varor som inte är till försäljning när fartyget eller luftfartyget befinner sig på ett annat EU-lands territorium än det land där varorna har beskattats.

Provanter

23 § Den som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg får, i enlighet med vad som anges i tillståndet, ta emot alkoholvaror utan skatt

1. för förbrukning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till utländsk ort, eller

2. för försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till tredjeland. Första stycket gäller endast om alkoholvarorna tas emot

1. från en upplagshavare i Sverige, eller

2. under uppskovsförfarandet från ett skatteupplag eller en plats för import i ett annat EU-land.

Alkoholvaror som omhändertagits av Tullverket

24 § Om beskattade alkoholvaror för vilka skattskyldighet inträtt enligt denna lag har omhändertagits av Tullverket enligt 2 kap. 9 § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter och Tullverket därefter har beslutat att inte lämna ut varorna enligt 2 kap. 16 § första stycket samma lag, ska Skatteverket besluta om befrielse från skatten på varorna.

Första stycket gäller endast om beslut om skatt för varorna har fattats av Skatteverket.

Beskattning vid oegentligheter

Varor som flyttas under uppskovsförfarandet

25 § Om varor, som flyttas under ett uppskovsförfarande, inte når angiven destination på grund av en oegentlighet som innebär att varorna släpps för konsumtion, ska varorna beskattas här i landet om oegentligheten har

1. begåtts i Sverige, eller

2. upptäckts här, och det inte går att fastställa var oegentligheten har begåtts.

Skattskyldig ska vara

1. den som ställt säkerhet för skatten under flyttningen, eller

2. någon annan person, om denne medverkat i den otillåtna avvikelsen från uppskovsförfarandet och som varit medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att avvikelsen var otillåten.

Ett beslut om skatt avseende en viss flyttning av varor ska avse endast en skattskyldig. Om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse den eller en av dem som ställt säkerhet för flyttningen. Skatten ska tas ut

enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då varorna släpptes för konsumtion.

26 § Om varor som flyttas under ett uppskovsförfarande inte når angiven destination och ingen oegentlighet som innebär att varorna släpps för konsumtion har konstaterats under flyttningen, ska en oegentlighet anses ha begåtts här i landet och varorna beskattas här om

1. varorna avsänts från ett skatteupplag eller en importplats i Sverige, och

2. det inte inom fyra månader från den tidpunkt då flyttningen inleddes enligt 4 kap. 2–6 §§ på ett tillfredsställande sätt visas

a) att flyttningen har avslutats i enlighet med 4 kap. 9 § eller motsvarande reglering i destinationsmedlemsstatens lagstiftning, eller

b) på vilken plats oegentligheten har begåtts.

Skatt enligt första stycket ska betalas av den som ställt säkerhet för skatten under flyttningen. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då flyttningen inleddes.

Varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor eller som har avsänts av en distansförsäljare

27 § Om varor, som flyttas till eller via Sverige under förfarandet för beskattade varor eller som har avsänts från ett annat EU-land av en i destinationsmedlemsstaten registrerad distansförsäljare, inte når angiven mottagare ska varorna beskattas här om det beror på en oegentlighet som har

1. begåtts i Sverige, eller

2. upptäckts här, och det inte går att fastställa var oegentligheten har begåtts.

Skattskyldig ska vara

1. den som ställt säkerhet för skatten, eller

2. någon annan person, om denne medverkat i oegentligheten.

Ett beslut om skatt avseende en viss flyttning av varor ska avse endast en skattskyldig. Om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse den eller en av dem som ställt säkerhet för flyttningen. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då oegentligheten begicks respektive upptäcktes.

Flyttningar som inte omfattas av elektroniskt förenklat administrativt dokument

28 § En oegentlighet vid flyttning av beskattade varor anses föreligga om varor flyttas till eller via Sverige utan att uppfylla kravet för varor som ska flyttas under förfarandet för beskattade varor på att omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument eller ersättningsdokument.

Om det föreligger en sådan oegentlighet i fråga om varor som förts in i Sverige, ska de beskattas här i landet.

Skattskyldig ska vara

1. den som för in eller tar emot varorna från det andra EU-landet, eller

2. någon annan person som medverkat i oegentligheten.

Ett beslut om skatt avseende en viss flyttning av varor ska avse endast en skattskyldig. Om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse

den som för in eller tar emot varorna. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då varorna fördes in i landet.

Undantag från skatt

29 § Bestämmelserna i 2 kap. 12 § 1, 13 och 15–17 §§ om undantag från skatt ska tillämpas även vid beskattning enligt 25–28 §§.

Särskilt ansvar för betalning

30 § Skatteverket får besluta att den som omfattas av 25 § andra stycket, 27 § andra stycket eller 28 § tredje stycket men som inte omfattas av Skatteverkets beslut om skatt enligt 13 kap. 4 § för den aktuella flyttningen ska vara skyldig att tillsammans med den som beslutet om skatt gäller betala det belopp som denne gjorts ansvarig för.

Beslut om ansvar får inte fattas om statens fordran mot den som beslutet om skatt gäller har preskriberats.

10 kap. Skattebefriade förbrukare

Godkännande som skattebefriad förbrukare

1 § Som skattebefriad förbrukare får den godkännas som

1. använder alkoholvaror
 - a) som en del av tillverkningsprocessen av sådana produkter som anges i 2 kap. 8 och 9 §§,
 - b) vid tillverkningen av andra produkter än som avses i a, under förutsättning att slutprodukten inte innehåller alkohol, eller
 - c) för vetenskapligt ändamål, och
2. med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som skattebefriad förbrukare.

Alkohol anses vara använd som en del av tillverkningsprocessen enligt första stycket 1 a dels när alkoholen har införlivats i produkten, dels när den används för underhåll och rengöring av tillverkningsutrustning som används i tillverkningsprocessen.

2 § Ett godkännande enligt första stycket får meddelas för viss tid eller tills vidare. Ett godkännande tills vidare får meddelas den som tidigare hanterat obeskattade alkoholvaror utan anmärkning. Ett godkännande får förenas med villkor.

Den som godkänts som skattebefriad förbrukare får från en upplagshavare ta emot alkoholvaror utan skatt.

3 § Skatteverket beslutar i fråga om godkännande av skattebefriad förbrukare efter särskild ansökan.

4 § En skattebefriad förbrukare ska löpande bokföra mottagande och förbrukning av obeskattade varor och på lämpligt sätt se till att det finns underlag för kontroll av att varor som tagits emot utan skatt använts för det ändamål som var förutsättning för skattefriheten.

Återkallelse av godkännande

5 § Godkännande av skattebefriad förbrukare får återkallas om

1. förutsättningarna för godkännande inte längre finns,
 2. alkoholvaror används för annat ändamål än som anges i godkännandet,
 3. förbrukaren inte fullgör sina skyldigheter enligt 4 §,
 4. förbrukaren inte medverkar vid revision enligt skatteförfarandelagen (2011:1244), eller
 5. förbrukaren begär det.
- Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

11 kap. Avdrag

1 § En upplagshavare får göra avdrag för skatt på varor för vilka skattskyldighet enligt denna lag tidigare inträtt och som förts in i upplagshavarens skatteupplag.

Avdrag vid användning och leverans i vissa fall

2 § En upplagshavare får göra avdrag för skatt på varor

1. som har använts
 - a) som en del av tillverkningsprocessen av sådana produkter som anges i 2 kap. 8 och 9 §§,
 - b) vid tillverkningen av andra produkter än som avses i a, under förutsättning att slutprodukten inte innehåller alkohol, eller
 - c) för vetenskapligt ändamål,
2. som har levererats till
 - a) universitet eller högskola för vetenskapligt ändamål, eller
 - b) sjukhus eller apotek för medicinskt ändamål, eller
3. som har tagits emot av en skattebefriad förbrukare i enlighet med vad som framgår av dennes godkännande.

Alkohol anses vara använd som en del av tillverkningsprocessen enligt första stycket 1 a dels när alkoholen har införlivats i produkten, dels när den används för underhåll och rengöring av tillverkningsutrustning som används i tillverkningsprocessen.

3 § En registrerad varumottagare, som har godkänts som skattebefriad förbrukare enligt 10 kap. 1 §, får göra avdrag för skatt på alkoholvaror som använts

1. för framställning av sådana produkter som anges i 2 kap. 8 och 9 §§,
2. i en tillverkningsprocess förutsatt att slutprodukten inte innehåller alkohol, eller
3. för vetenskapligt ändamål.

Avdrag i samband med proviantering och exportbutiker

4 § En upplagshavare får göra avdrag för skatt på varor

1. som har tagits emot för förbrukning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till utländsk ort av någon som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg, eller

2. som har tagits emot för försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till tredjeland av någon som har tillstånd enligt lagen om proviantering av fartyg och luftfartyg.

5 § Upplagshavare som bedriver verksamhet i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker får göra avdrag för skatt på varor som levererats till resande som kan uppvisa en färdhandling för resa till tredjeland. Avdrag medges dock högst med vad som enligt 4 § lagen om exportbutiker får säljas till varje resande.

12 kap. Återbetalning av skatt

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- återbetalning för varor som oegentlighetsbeskattats i Sverige (2 §),
- återbetalning för varor som flyttats till annat EU-land (3–5 §§),
- återbetalning vid export (6 §),
- återbetalning för varor som använts för vissa skattebefriade ändamål (7 §),
- återbetalning för varor som omhändertagits av Tullverket (8 §),
- formella bestämmelser om ansökan om återbetalning (9 §), och
- återbetalning för vissa skattebefriade subjekt (10 §).

Återbetalning för varor som oegentlighetsbeskattats i Sverige

2 § Har en vara beskattats enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 §, och visar den skattskyldige att varan inom tre år efter det att flyttningen påbörjades beskattats i enlighet med artikel 9 eller 46 i punktskattedirektivet i ett annat EU-land, ska den skatt som betalats i Sverige betalas tillbaka, om det andra EU-landets skatteanspråk är befogat.

En ansökan om återbetalning enligt första stycket ska ges in till Skatteverket inom ett år efter det att beslutet om skatt i det andra EU-landet fått laga kraft.

Återbetalning för varor som flyttats till annat EU-land

Varor som har flyttats under förfarandet för beskattade varor

3 § Om skatt har betalats i Sverige för varor och varorna därefter flyttats till ett annat EU-land under förfarandet för beskattade varor, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige. Ett beslut om återbetalning får fattas först efter att Skatteverket har tagit emot en sådan mottagningsrapport som avses i 8 kap. 7–8 §§ eller tagit emot och godtagit ett sådant alternativt bevis som avses i 8 kap. 9 §.

Varor som har varit föremål för distansförsäljning

4 § Om skatt har betalats i Sverige för varor och varorna därefter flyttats till ett annat EU-land genom distansförsäljning, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige, och att varorna beskattats i destinationsmedlemsstaten. Återbetalning enligt denna paragraf medges inte om 5 § är tillämplig.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ska lämnas in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång.

Varor som har varit föremål för oegentlighetsbeskattning i ett annat EU-land

5 § Om skatt har betalats i Sverige för varor i andra fall än i 2 § och varorna därefter flyttas till ett annat EU-land under sådana förhållanden att varorna beskattas där i enlighet med artikel 46 i punktskattedirektivet, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige, och att varorna har beskattats i ett annat EU-land.

En ansökan om återbetalning enligt första stycket ska ges in till Skatteverket inom ett år efter det att beslutet om skatt i det andra EU-landet fått laga kraft.

Återbetalning vid export

6 § Om skatt har betalats i Sverige för varor som sedan exporterats från EU, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ska lämnas in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor.

Återbetalning för varor som använts för vissa skattebefriade ändamål

7 § Om skattepliktiga varor använts för ändamål som avses i 11 kap. 3 § första stycket 1 av någon som inte är upplagshavare eller skattebefriad förbrukare ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ska lämnas in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor. Ansökan ska åtföljas av dokumentation som styrker användningen.

Återbetalning för varor som omhändertagits av Tullverket

8 § Om skatt har betalats till Skatteverket för alkoholvaror och Tullverket därefter har beslutat att inte lämna ut varorna enligt 2 kap. 16 § andra stycket eller 16 a § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Formella bestämmelser om ansökan om återbetalning

9 § En ansökan om återbetalning enligt 2–8 §§ ska göras skriftligen till Skatteverket och vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande som är en juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden.

Återbetalning för vissa skattebefriade subjekt

10 § Skatteverket ska efter ansökan besluta om återbetalning av alkoholskatt på varor som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation, som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige, eller

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken.

EU-länders ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med ett annat land eller med en mellanfolklig organisation om detta.

13 kap. Generella förfaranderegler och överklagande

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- förfarandet vid beskattning (2–9 §§), och
- överklagande (10 §).

Förfarandet vid beskattning

2 § I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller, utom i fall som avses i 3–9 §, bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Särskilda bestämmelser om förfarandet vid import

3 § Tullverket beslutar om alkoholskatt för den som enligt 9 kap. 13 § är skattskyldig vid import eller otillåten införsel. Skatten ska betalas till Tullverket. För skatt som ska betalas till Tullverket gäller tullagen (2016:253).

*Särskilda bestämmelser om förfarandet vid beskattning vid
oegentligheter inom det EU-harmoniserade förfarandet*

4 § Skatteverket beslutar om skatt som avses i 9 kap. 25–28 §§ och ansvar enligt 9 kap. 30 §. Skatten ska betalas inom den tid som Skatteverket bestämmer.

Om skatten enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 § inte kan beräknas tillförlitligt, ska skatten bestämmas med hänsyn till vad som framstår som skäligt med hänsyn till uppgifterna i ärendet.

5 § Bestämmelserna om ansvar för delägare i svenska handelsbolag och ansvar för företrädare för juridisk person i 59 kap. 11, 13, 15–21, 26 och 27 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) ska gälla i tillämpliga delar avseende skatt som omfattas av ett beslut enligt 4 § denna lag.

6 § Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara skattskyldig enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 § att lämna uppgift som är av betydelse för beslut om skatt enligt dessa bestämmelser. Skatteverket får vidare förelägga den som omfattas eller kan antas omfattas av 9 kap. 25, 27 eller 28 § att lämna uppgift som är av betydelse för beslut om ansvar enligt 9 kap. 30 §.

Skatteverket får tillämpa bestämmelserna i 37 kap. 9 § första stycket och 10 § skatteförfarandelagen (2011:1244) om föreläggande när det gäller förhållanden som är av betydelse för ett beslut om skatt enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 § eller beslut om ansvar enligt 9 kap. 30 § av någon annan än den som föreläggs.

7 § Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera skattskyldighet enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 § eller om förutsättningar föreligger för att besluta om ansvar enligt 9 kap. 30 §. Skatteverket får även besluta om revision för att inhämta uppgifter av betydelse för skattskyldighet enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 § eller om förutsättningar föreligger för att besluta om ansvar enligt 9 kap. 30 § av någon annan än den som revideras. Vid revision gäller bestämmelserna i 41 kap. 3–13 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) i tillämpliga delar.

8 § Följande bestämmelser i skatteförfarandelagen (2011:1244) ska gälla i tillämpliga delar vid handläggning av ärenden enligt 4 och 5 §§:

- 3 kap. 4 § om beskattningsår,
- 43 kap. om ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning,
- 45 kap. om bevissäkring,
- 46 kap. om betalningssäkring,
- 47 kap. om undantag från kontroll,
- 60 kap. om befrielse,
- 61 kap. om skattekonton,
- 62 kap. 2, 11–16 och 19 §§ om betalning av skatt,
- 63 kap. 2, 4–6, 8–10, 15, 16, 22 och 23 §§ om anstånd,
- 64 kap. 2–4, 9 och 10 §§ om återbetalning av skatt,
- 65 kap. 2–4, 7, 8, 11, 13–15, 16, 18, 19 och 20 §§ om ränta,
- 66 kap. om omprövning,
- 67 kap. om överklagande,

– 68–71 kap. om verkställighet.

Vid tillämpning av 61 kap. 1 § andra stycket, 62 kap. 12 § och 65 kap. 2 § andra stycket, 19 och 20 §§ och 66 kap. 20 § skatteförfarandelagen ska det som sägs om ansvar enligt 59 kap. skatteförfarandelagen även gälla ansvar enligt 9 kap. 30 § denna lag.

9 § Om Skatteverket har beslutat om ansvar enligt 9 kap. 30 §, får den ansvarige överklaga det beslut om skatt enligt 9 kap. 25, 27 eller 28 § som omfattas av beslutet om ansvar inom den tid och på det sätt som gäller för den som beslutet om skatt gäller.

Överklagande

10 § Beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023 i fråga om 6 kap. 2–4 §§, 7 kap. 7–13 §§ och 13 kap. 10 § och i övrigt den 13 februari 2023.

2. Genom lagen upphävs lagen (1994:1564) om alkoholskatt från och med den 13 februari 2023.

3. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

4. Om bestämmelserna i 7 b, 7 c, 7 e och 7 f §§ om uppskovsförfarandet i den upphävda lagen har tillämpats, ska motsvarande bestämmelser om uppskovsförfarandet i denna lag anses ha tillämpats.

5. Med alkoholskatt enligt denna lag likställs i tillämpliga delar skatt enligt den upphävda lagen.

6. Ett godkännande som upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare eller skattebefriad förbrukare eller ett godkännande av skatteupplag som har beslutats enligt den upphävda lagen gäller fortfarande.

7. Bestämmelsen i 3 kap. 3 § andra stycket tillämpas inte på skatteupplag som har godkänts före den 1 januari 2018.

8. Om en flyttning av beskattade varor från ett annat EU-land har påbörjats före ikraftträdandet gäller 8 § första stycket 5, 8 a §, 16 § och 29 § första stycket 4 den upphävda lagen om varan förs in eller tas emot senast den 31 december 2023.

9. Om en flyttning av varor genom distansförsäljning har påbörjats före den ikraftträdandet gäller 8 § första stycket 3 och 4, 15–15 c §§ och 19 § första stycket 3 den upphävda lagen.

10. En underrättelse enligt 5 kap. 8 § får lämnas på annat sätt än via det datoriserade systemet till och med den 13 februari 2024.

1.3 Förslag till lag om Europeiska unionens punktskatteområde

Härigenom föreskrivs¹ följande.

1 § Vid tillämpningen av lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2021:000) om tobaksskatt och lagen (2021:000) om alkoholskatt ska Europeiska unionens punktskatteområde avse unionens territorium, som detta definieras i artikel 52 i fördraget om Europeiska unionen och artikel 355 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

2 § Följande territorier, som ingår i unionens tullområde, ska inte ingå i Europeiska unionens punktskatteområde:

1. Kanarieöarna,
2. de franska territorier som avses i artiklarna 349 och 355.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
3. Åland,
4. Kanalöarna.

3 § De territorier som omfattas av tillämpningsområdet för artikel 355.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska inte ingå i Europeiska unionens punktskatteområde.

4 § Följande territorier, som inte ingår i unionens tullområde, ska inte ingå i Europeiska unionens punktskatteområde:

1. ön Helgoland,
2. territoriet Büsingen,
3. Ceuta,
4. Melilla,
5. Livigno.

5 § Monaco, San Marino, Isle of Man och Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiri och Dhekelia ska anses ingå i Europeiska unionens punktskatteområde.

Flyttningar av punktskattepliktiga varor som utgår från eller är avsedda för

1. Monaco behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Frankrike,
2. San Marino behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Italien,
3. Isle of Man behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Förenade kungariket,
4. Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiri och Dhekelia behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Cypern,
5. Jungholz och Mittelberg (Kleines Walsertal) behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Tyskland.

¹ Jfr rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt (omarbetning), i den ursprungliga lydelsen.

Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.

1.4 Förslag till lag om ändring i skattebrottslagen (1971:69)

Härigenom föreskrivs att 1 § skattebrottslagen (1971:69) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Denna lag gäller i fråga om skatt och, om så särskilt föreskrivs, annan avgift till det allmänna som inte betecknas som skatt.

Lagen tillämpas inte i fråga om

1. gärningar som är belagda med straff i lagen (2000:1225) om straff för smuggling,

2. skatt enligt lagen (2014:1470) om beskattning av viss privatinförsel av cigaretter, och

3. skattetillägg, ränta, dröjsmålsavgift, förseningsavgift eller liknande avgift.

I lagen om straff för smuggling finns särskilda bestämmelser om förundersökning, tvångsmedel och åtal vid brott som avses i 2–4 §§, om brottet rör skatt enligt *lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi*.

I lagen om straff för smuggling finns särskilda bestämmelser om förundersökning, tvångsmedel och åtal vid brott som avses i 2–4 §§, om brottet rör skatt enligt *lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2021:000) om tobaksskatt eller lagen (2021:000) om alkoholskatt*.

Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.

1.5 Förslag till lag om ändring i lagen (1972:226) om skatt på annonser och reklam

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1972:226) om skatt på annonser och reklam

dels att 26 § ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas en ny paragraf, 27 §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

26 §¹

Skyldig att betala reklamskatt för import från tredjeland av annonsblad som har getts ut i sådant land är den som med anledning av importen är skyldig att betala tull för annonsbladen eller skulle ha varit skyldig att göra detta om annonsbladen hade varit tullbelagda.

För den som är skattskyldig enligt första stycket inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat.

Skyldig att betala reklamskatt för import *till Sverige* från tredjeland av annonsblad som har getts ut i sådant land är den som med anledning av importen är skyldig att betala tull för annonsbladen eller skulle ha varit skyldig att göra detta om annonsbladen hade varit tullbelagda.

Om tulldeklaration vid import enligt första stycket ges in i ett annat EU-land med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen och skyldigheten att betala tull därför uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i det landet, är den skattskyldig som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.

För den som är skattskyldig enligt första stycket inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull i *Sverige* enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat.

I fall som avses i andra stycket inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldigheten att betala tull inträder eller skulle ha inträtt i det andra EU-landet.

¹ Senaste lydelse 2017:1202.

Skatt enligt första stycket ska betalas till Tullverket.

Beskattningsvärdet vid import utgörs av varans värde för tulländamål bestämt enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen.

27 §²

Skatt enligt 26 § ska betalas till Tullverket.

Beskattningsvärdet vid import utgörs av varans värde för tulländamål bestämt enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

1.6 Förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200)

Härigenom föreskrivs i fråga om mervärdesskattelagen (1994:200)¹
dels att 1 kap. 2 och 5 §§, 3 kap. 32 §, 7 kap. 8 §, 13 kap. 6 § och 20 kap.
2 § ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas en ny paragraf, 20 kap. 2 a §, av följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2020:1221

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §

Skyldig att betala mervärdesskatt (skattskyldig) är

1. för sådan omsättning som anges i 1 § första stycket 1, om inte annat följer av 1 a–4 f: den som omsätter varan eller tjänsten,

1 a. för sådan omsättning som anges i 1 § första stycket 1 av varor och tjänster som ska redovisas enligt bestämmelser som motsvarar de särskilda ordningarna i artiklarna 369a–369x i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i lydelsen enligt direktiv (EU) 2017/2455 och direktiv 2019/1995, om den som omsätter varan eller tjänsten är en sådan grupp av personer som i ett annat EU-land anses som en enda beskattningsbar person (mervärdesskattegrupp): mervärdesskattegruppen,

2. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 av sådana tjänster som avses i 5 kap. 5 §, om den som omsätter tjänsten är en utländsk beskattningsbar person: den som förvärvar tjänsten, om denne är

- en beskattningsbar person,
- en juridisk person som inte är en beskattningsbar person men är registrerad till mervärdesskatt här, eller
- en juridisk person som skulle ha varit en beskattningsbar person om inte 4 kap. 8 § varit tillämplig,

3. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 av sådana varor som avses i 5 kap. 2 c och 2 d §§, om den som omsätter varan är en utländsk beskattningsbar person och förvärvaren är registrerad till mervärdesskatt här: den som förvärvar varan,

4. för sådan efterföljande omsättning inom landet som avses i 3 kap. 30 b § första stycket: den till vilken omsättningen görs,

4 a. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 mellan beskattningsbara personer som är eller ska vara registrerade till mervärdesskatt här, av guldmaterial eller halvfärdiga produkter med en finhalt av minst 325 tusendelar eller av investeringsguld om den som omsätter guldet är skattskyldig enligt 3 kap. 10 b §: den som förvärvar varan,

4 b. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 av sådana tjänster som avses i andra stycket, om skattskyldighet inte föreligger enligt första stycket 2 i denna paragraf: den som förvärvar tjänsten, om denne är

- en beskattningsbar person som i sin verksamhet inte endast tillfälligt tillhandahåller sådana tjänster, eller

¹ Lagen omtryckt 2000:500.

– en annan beskattningsbar person som tillhandahåller en beskattningsbar person som avses i första strecksatsen sådana tjänster,

4 c. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 av vara eller av tjänst med anknytning till fastighet som avses i 5 kap. 8 §, utom fastighetstjänst som avses i 4 b i denna paragraf eller 3 kap. 3 § andra och tredje styckena, om den som omsätter varan eller tjänsten är en utländsk beskattningsbar person och förvärvaren är registrerad till mervärdesskatt här: den som förvärvar varan eller tjänsten, om inte annat följer av 2 d §,

4 d. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 mellan beskattningsbara personer som är eller ska vara registrerade till mervärdesskatt här, om skattskyldighet inte föreligger enligt första stycket 2 i denna paragraf, av utsläppsätter för växthusgaser enligt definitionen i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsätter för växthusgaser inom gemenskapen vilka kan överlåtas enligt artikel 12 i det direktivet, eller av andra enheter som verksamhetsutövare kan använda för att följa det direktivet: den som förvärvar tjänsten,

4 e. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 mellan beskattningsbara personer som är eller ska vara registrerade till mervärdesskatt här av sådana varor som avses i tredje stycket: den som förvärvar varan,

4 f. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 mellan beskattningsbara personer som är eller ska vara registrerade till mervärdesskatt här av sådana varor som avses i sjunde stycket: den som förvärvar varan, om beskattningsunderlaget för omsättningen av dessa varor i en faktura sammantaget överstiger 100 000 kronor och registrerings-skyldigheten för förvärvaren inte endast är en konsekvens av förvärvet,

5. för sådant förvärv som anges i 1 § första stycket 2: den som förvärvar varan, och

6. för import av varor

a) om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen, om inte annat följer av c,

b) om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd, om inte annat följer av c,

c) om den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen enligt a eller b är ett ombud och Skatteverket är beskattningsmyndighet: den för vars räkning ombudet handlar.

c) om den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen enligt a eller b är ett ombud och Skatteverket är beskattningsmyndighet: den för vars räkning ombudet handlar,

d) om en tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013

om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet, om inte annat följer av e,

e) om den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen enligt d är ett ombud och Skatteverket är beskattningsmyndighet: den för vars räkning ombudet handlar.

Första stycket 4 b gäller

1. sådana tjänster avseende fastighet som kan hänföras till

- mark- och grundarbeten,
- bygg- och anläggningsarbeten,
- bygginstallationer,
- slutbehandling av byggnader, eller – uthyrning av bygg- och anläggningsmaskiner med förare,

2. byggstädning, och

3. uthyrning av arbetskraft för sådana aktiviteter som avses i 1 och 2.

Första stycket 4 e gäller varor som kan hänföras till följande nummer i Kombinerade nomenklaturen (KN-nr) enligt rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan i dess lydelse den 1 januari 2012,

1. avfall och skrot av järn eller stål; omsmältningsskrot av järn eller stål (KN-nr som börjar med 7204),

2. avfall och skrot av koppar (KN-nr som börjar med 7404),

3. avfall och skrot av nickel (KN-nr som börjar med 7503),

4. avfall och skrot av aluminium (KN-nr som börjar med 7602),

5. avfall och skrot av bly (KN-nr som börjar med 7802),

6. avfall och skrot av zink (KN-nr som börjar med 7902),

7. avfall och skrot av tenn (KN-nr som börjar med 8002),

8. avfall och skrot av andra oädla metaller (KN-nr som börjar med 8101–8113), eller

9. avfall och skrot av galvaniska element, batterier och elektriska ackumulatorer (KN-nr som börjar med 854810).

Vid omsättning av en vara eller en tjänst som görs inom landet av en beskattningsbar person som har ett fast etableringsställe här ska den beskattningsbara personen vid tillämpningen av första stycket likställas med en utländsk beskattningsbar person, om omsättningen görs utan medverkan av det svenska etableringsstället.

Med tullskuld och unionsvara Med tullskuld och unionsvara
förstås detsamma som i artikel 5 i förstås detsamma som i artikel 5 i
Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av
den 9 oktober 2013 om
fastställande av en tullkodex för
unionen.

Särskilda bestämmelser om vem som i vissa fall är skattskyldig finns i 6 kap., 9 kap. och 9 c kap.

Första stycket 4 f gäller följande varor:

1. mobiltelefoner, det vill säga apparater som har tillverkats eller anpassats för användning i ett auktoriserat nät och på särskilt angivna frekvenser, oberoende av om de har någon annan användning eller inte,

2. integrerade kretsanordningar, om dessa inte har integrerats i slutanvändningsprodukter, och

3. spelkonsoler, pek datorer och bärbara datorer.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §²

Vid import inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då *skyldighet att betala tull* enligt tullagstiftningen *inträder* eller skulle ha *inträtt* om *skyldighet att betala tull förelegat*.

Vid import inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då *tullskuld uppkommer i Sverige* enligt tullagstiftningen, eller skulle ha *uppkommit* om *varan hade varit belagd med tull*.

I fall som avses i 2 § första stycket 6 d eller e inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i det andra EU-landet.

3 kap.

32 §³

Utgör ersättningen för en tjänst en sådan bikostnad som enligt 7 kap. 8 § *andra* stycket ska ingå i beskattningsunderlaget för import, är omsättningen av tjänsten undantagen från skatteplikt. Detsamma gäller om en sådan bikostnad ska ingå i beskattningsunderlaget vid införsel till ett annat EU-land i enlighet med det landets tillämpning av artikel 86.1 b i rådets direktiv 2006/112/EG.

Utgör ersättningen för en tjänst en sådan bikostnad som enligt 7 kap. 8 § *tredje* stycket ska ingå i beskattningsunderlaget för import, är omsättningen av tjänsten undantagen från skatteplikt. Detsamma gäller om en sådan bikostnad ska ingå i beskattningsunderlaget vid införsel till ett annat EU-land i enlighet med det landets tillämpning av artikel 86.1 b i rådets direktiv 2006/112/EG.

7 kap.

8 §⁴

Beskattningsunderlaget vid import utgörs av varans värde för tulländamål, fastställt av Tullverket, enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, med tillägg av tull och andra statliga skatter eller avgifter, utom skatt enligt denna lag, som tas ut av Tullverket med

² Senaste lydelse 2016:261.

³ Senaste lydelse 2018:1868.

⁴ Senaste lydelse 2016:261.

anledning av införseln. Sådant tillägg ska inte göras i fall då tullen, skatterna eller avgifterna ingår i varans värde.

I fall som avses i 1 kap. 2 § första stycket 6 d eller e ska varans värde för tulländamål i första stycket utgöras av det värde som fastställts av det andra EU-landets tullmyndighet. Den del av tillägget i första stycket som utgörs av tull och avgifter ska i dessa fall utgöras av tull och avgifter som tas ut av det andra EU-landets tullmyndighet eller av Tullverket.

I beskattningsunderlaget ska även ingå bikostnader som provisions-, emballage-, transport- och försäkringskostnader som uppkommer fram till första bestämmelseorten här i landet. Är det vid tidpunkten för skattskyldighetens inträde känt att varan ska transporteras till någon annan bestämmelseort här i landet eller till någon bestämmelseort i ett annat EU-land, ska också bikostnaderna fram till den orten ingå i beskattningsunderlaget.

13 kap.

6 §

Om inget annat följer av 7–15 §§, ska utgående skatt redovisas för den redovisningsperiod under vilken

1. den som enligt 1 kap. 2 § första stycket 1 omsätter en vara eller en tjänst enligt god redovisningssed har bokfört eller borde ha bokfört omsättningen,

2. den som enligt 1 kap. 2 § första stycket 2–4 f är skattskyldig för förvärv av en vara eller en tjänst enligt god redovisningssed har bokfört eller borde ha bokfört förvärvet,

3. den som anges i 1 eller 2 har tagit emot eller lämnat förskotts- eller a conto-betalning, *eller*

4. Tullverket har ställt ut en tullräkning eller ett tullkvitto, för en import av varor.

3. den som anges i 1 eller 2 har tagit emot eller lämnat förskotts- eller a conto-betalning,

4. Tullverket har ställt ut tullräkning eller ett tullkvitto, för en import av varor, *eller*

5. i fall som avses i 1 kap. 2 § första stycket 6 d eller e, skattskyldigheten har inträtt för importen.

20 kap.

2 §⁵

Vid omprövning av ett beslut om återbetalning av ingående skatt till en sådan beskattningsbar person som avses i 19 kap. 1 § *eller* 30 §

Vid omprövning av ett beslut om återbetalning av ingående skatt till en sådan beskattningsbar person som avses i 19 kap. 1 §, 30 § *och* andra

⁵ Senaste lydelse 2015:888.

andra stycket gäller 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244). Bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen gäller även vid omprövning av ett beslut enligt 19 kap. 33 § första stycket.

stycket eller 31 a § andra stycket gäller 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244). Bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen gäller även vid omprövning av ett beslut enligt 19 kap. 33 § första stycket.

Vad som sägs i första stycket gäller inte omprövningsbeslut enligt 19 kap. 17 och 18 §§.

2 a §

Bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) gäller vid omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 10 kap. 5–8 §§.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.
 2. Bestämmelsen i 20 kap. 2 § i den nya lydelsen tillämpas första gången på ansökningar om återbetalning som inkommit efter ikraftträdandet.
 3. Bestämmelsen i 20 kap. 2 a § tillämpas första gången på ansökningar om återbetalning som inkommit efter ikraftträdandet.
 4. I övrigt gäller äldre bestämmelser fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

1.7 Förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om mervärdesskattelagen (1994:200)²

dels att 2 a kap. 1–3 §§, 3 kap. 30 §, 7 kap. 3 §, 9 d kap. 3 §, 10 kap. 11 § och 19 kap. 1 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas tre nya paragrafer, 2 a kap. 11 §, 3 kap. 31 b § och 10 kap. 8 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 a kap.

1 §³

I 2–9 §§ finns bestämmelser om i vilka fall ett förvärv ska anses som ett unionsinternt förvärv

I 2–9 och 11 §§ finns bestämmelser om i vilka fall ett förvärv ska anses som ett unionsinternt förvärv.

2 §⁴

Med unionsinternt förvärv förstås

1. att någon under de förutsättningar som anges i 3–5 §§ mot ersättning förvärvar en vara, om varan transporteras till förvärvaren av denne eller av säljaren eller för någonderas räkning till Sverige från ett annat EU-land,

2. att någon under de förutsättningar som anges i 6 § mot ersättning förvärvar en vara, om varan transporteras till förvärvaren av denne eller av säljaren eller för någonderas räkning till ett annat EU-land från Sverige eller ett annat EU-land,

3. att någon under de förutsättningar som anges i 7 § första stycket för över en vara från en verksamhet i ett annat EU-land till Sverige, om inget annat följer av 7 § andra stycket eller 8 och 8 b–8 f §§,

4. att någon i de fall som anges i 9 § för över en vara från ett annat EU-land till Sverige, *eller*

5. att någon under de förutsättningar som anges i 8 a § mot ersättning förvärvar en vara från ett avroplager i Sverige.

4. att någon i de fall som anges i 9 § för över en vara från ett annat EU-land till Sverige,

5. att någon under de förutsättningar som anges i 8 a § mot ersättning förvärvar en vara från ett avroplager i Sverige, *eller*

6. att någon under de förutsättningar som anges i 11 § för över en vara från ett annat EU-land till Sverige.

3 §

En vara ska anses förvärvad enligt 2 § 1, om förvärvet avser

¹ Jfr rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2019/2235.

² Lagen omtryckt 2000:500.

³ Senaste lydelse 2011:283.

⁴ Senaste lydelse 2019:789.

1. ett sådant nytt transportmedel som anges i 1 kap. 13 a §,
2. en sådan punktskattepliktig vara som anges i 1 kap. 13 b § och köparen är en beskattningsbar person eller en juridisk person som inte är en beskattningsbar person, eller
3. en annan vara än ett nytt transportmedel eller en punktskattepliktig vara och förvärvet görs av en sådan köpare som anges i andra stycket från en beskattningsbar person som agerar i denna egenskap och som inte är befriad från mervärdesskatt enligt bestämmelserna om små företag i artiklarna 282–292 i direktiv 2006/112/EG i ett annat EU-land.

Första stycket 3 avser köpare som är

1. en beskattningsbar person som agerar i denna egenskap och vars verksamhet medför rätt till avdrag för ingående skatt eller rätt till återbetalning enligt 10 kap. 1 § andra stycket eller 9–13 §§ av sådan skatt, eller
2. en beskattningsbar person som agerar i denna egenskap och vars verksamhet inte medför någon avdragsrätt eller rätt till återbetalning enligt 10 kap. 9–13 §§ eller en juridisk person som inte är en beskattningsbar person, under förutsättning
 - att det sammanlagda värdet av dennes skattepliktiga förvärv av andra varor än nya transportmedel eller punktskattepliktiga varor under det löpande eller det föregående kalenderåret överstiger 90 000 kronor, eller
 - att köparen omfattas av ett sådant beslut som anges i 4 §.

Första stycket gäller inte förvärv av en vara avsedd för väpnade styrkor tillhörande ett annat EU-land, om förvärvet görs under sådana förutsättningar att det skulle medföra rätt till återbetalning enligt 10 kap. 8 a §.

11 §

En vara ska anses förvärvad enligt 2 § 6, om

– varan används av de väpnade styrkorna i ett EU-land, som deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, för styrkornas eget bruk eller för bruk av den civilpersonal som följer med dem,

– varan inte har förvärvats enligt de allmänna regler om beskattning som gäller för ett EU-lands hemmamarknad, och

– import av varan inte skulle omfattas av undantag från skatteplikt enligt 3 kap. 30 § sjunde stycket.

3 kap.

30 §⁵

Från skatteplikt undantas sådan import som medför frihet från skatt enligt lagen (1994:1551) om frihet från skatt vid import, m.m.

Från skatteplikt undantas även import av en vara som efter importen ska omsättas till ett annat EU-land enligt

1. 30 a § första stycket 2 eller 3 eller 30 c §, eller

2. 30 a § första stycket 1 eller andra stycket, om importören

a) har angivit sitt registreringsnummer till mervärdesskatt i Sverige,

b) har angivit sitt registreringsnummer till mervärdesskatt i det EU-land dit varan överförs eller det registreringsnummer till mervärdesskatt som köparen av varan har i ett annat EU-land än Sverige, och

c) har, innan varan övergår till fri omsättning, inkommit till Tullverket med bevisning om att varan är avsedd att transporteras eller sändas till ett annat EU-land.

Registreringsnumren i andra stycket 2 a och b ska anges vid den tidpunkt då skattskyldighet skulle ha inträtt enligt 1 kap. 5 § om importen hade varit skattepliktig.

Andra stycket 2 c gäller endast om Tullverket begär sådan bevisning.

Från skatteplikt undantas även import av

1. gas som

a) transporteras genom ett naturgassystem eller genom ett gasnät som är anslutet till ett sådant system, eller

b) förs över från ett fartyg som transporterar gas till ett naturgassystem eller till ett rörledningsnät uppströms,

2. el, eller

3. värme eller kyla genom ett nät för värme eller kyla.

Från skatteplikt undantas import som görs av en beskattningsbar person eller en representant som har ett identifieringsbeslut och identifieringsnummer enligt 4 e och 7 §§ lagen (2011:1245) om särskilda ordningar för mervärdesskatt för distansförsäljning av varor och för tjänster eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EU-land, om identifieringsnumret har tillhandahållits Tullverket senast i samband med inlämnandet av tulldeklarationen.

Från skatteplikt undantas import av en vara som görs av väpnade styrkor tillhörande andra EU-länder för användning av dessa styrkor eller av den civilpersonal som följer med dem, eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, när dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

⁵ Senaste lydelse 2020:1170.

31 b §

Från skatteplikt undantas omsättning av varor och tjänster som har ett annat EU-land som destinationsland, om

– omsättningen är avsedd för väpnade styrkor tillhörande ett annat EU-land än destinationslandet,

– varorna eller tjänsterna är avsedda att användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som följer med dem, eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, och

– styrkorna deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

Skattefrihet enligt första stycket medges i den omfattning som frihet från mervärdesskatt medges i destinationslandet för motsvarande omsättning.

7 kap.

3 §⁶

Om inget annat följer av 3 a eller 3 b § utgörs det i 2 § första stycket första meningen avsedda värdet

1. vid annan omsättning än uttag: av ersättningen,

2 a. vid uttag av varor: av varornas eller liknande varors inköpspris eller, om ett sådant pris saknas, av självkostnadspriset, vid tidpunkten för uttaget,

2 b. vid uttag av tjänster i andra fall än som anges i 4 och 5 §§: av kostnaden vid tidpunkten för uttaget för att utföra tjänsten,

3. vid förvärv enligt 2 a kap. 2 § 1 eller 2: av ersättningen och punktskatt som köparen påförts i ett annat EU-land, och

4. vid förvärv enligt 2 a kap. 2 § 3 eller 4: av varornas eller liknande varors inköpspris eller, om ett sådant pris saknas, av självkostnadspriset, vid tidpunkten för överföringen av varorna.

4. vid förvärv enligt 2 a kap. 2 § 3, 4 eller 6: av varornas eller liknande varors inköpspris eller, om ett sådant pris saknas, av självkostnadspriset, vid tidpunkten för överföringen av varorna.

⁶ Senaste lydelse 2011:283

9 d kap.

3 §⁷

I den omsättning som avses i 1 § ska följande inräknas:

1. beskattningsunderlaget för skattepliktig omsättning av varor och tjänster inom landet,

2. ersättning för omsättning som är undantagen från skatteplikt enligt 3 kap. 19 § 2, 21, 21 a, 21 b, 22, 23 § 2, 4 eller 7, 26 a, 30 c, 31 eller 31 a §,

2. ersättning för omsättning som är undantagen från skatteplikt enligt 3 kap. 19 § 2, 21, 21 a, 21 b, 22, 23 § 2, 4 eller 7, 26 a, 30 c, 31, 31 a eller 31 b §,

3. ersättning för omsättning som är undantagen från skatteplikt enligt 3 kap. 2, 9 eller 10 §, om omsättningen inte endast har karaktären av en bitransaktion, och

4. ersättning för omsättning som anses gjord utomlands enligt 5 kap. 3 a § första stycket 1, 2, 3, 7 eller 8 eller 19 § 2 a, 2 b, 3 eller 4. Ersättning för omsättning av anläggningstillgångar ska inte ingå i omsättningen enligt första stycket.

10 kap.

8 a §

Väpnade styrkor tillhörande andra EU-länder har efter ansökan rätt till återbetalning av ingående skatt som hänför sig till förvärv av varor och tjänster, om

– varorna eller tjänsterna är avsedda att användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som följer med dem, eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, och

– styrkorna deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

11 §⁸

Den som i en ekonomisk verksamhet omsätter varor eller tjänster inom landet har rätt till återbetalning av ingående skatt för vilken denne saknar rätt till avdrag enligt 8 kap. på grund av att omsättningen är undantagen från skatteplikt enligt 3 kap. 19 § första stycket 2, 21 §, 21 a §, 21 b §, 22 §,

Den som i en ekonomisk verksamhet omsätter varor eller tjänster inom landet har rätt till återbetalning av ingående skatt för vilken denne saknar rätt till avdrag enligt 8 kap. på grund av att omsättningen är undantagen från skatteplikt enligt 3 kap. 19 § första stycket 2, 21 §, 21 a §, 21 b §, 22 §,

⁷ Senaste lydelse 2017:1196.

⁸ Senaste lydelse 2020:1170.

23 § 2, 4 eller 7, 26 a §, 30 a §, 23 § 2, 4 eller 7, 26 a §, 30 a §, 30 c §, 30 e §, 31 §, 31 a §, 32 §, 30 c §, 30 e §, 31 §, 31 a §, 31 b §, 33 § eller enligt 9 c kap. 1 §. 32 §, 33 § eller enligt 9 c kap. 1 §.

Rätt till återbetalning föreligger också för ingående skatt som hänför sig till sådan omsättning av varor och tjänster som avses i 3 kap. 9 § utom tredje stycket 2, 10 § eller 23 § 1 om

1. förvärvaren är en beskattningsbar person som i ett land utanför EU har antingen sätet för sin ekonomiska verksamhet eller ett fast etableringsställe till vilket tjänsten tillhandahålls eller, om den beskattningsbara personen saknar sådant säte eller etableringsställe i det landet, den beskattningsbara personen är bosatt eller stadigvarande vistas där,

2. förvärvaren inte är en beskattningsbar person och förvärvaren är bosatt eller stadigvarande vistas i ett land utanför EU, eller

3. omsättningen har direkt samband med varor som ska exporteras till ett land utanför EU.

Rätt till återbetalning föreligger också för ingående skatt avseende förvärv och import som hänför sig till omsättning i ett annat EU-land under förutsättning att

1. omsättningen är skattepliktig eller medför återbetalningsrätt motsvarande den som avses i denna paragraf eller 12 § i det land där omsättningen görs,

2. omsättningen skulle ha varit skattepliktig eller skulle ha medfört rätt enligt denna paragraf eller 12 § till återbetalning om omsättningen gjorts här i landet, och

3. rätten till återbetalning inte ska utövas genom en ansökan med stöd av 1 eller 2 §.

Den som omfattas av skattebefrielse enligt 9 d kap. har inte rätt till återbetalning av ingående skatt enligt första och andra styckena, utom för ingående skatt som avser sådan omsättning av nya transportmedel som är undantagen från skatteplikt enligt 3 kap. 30 a §.

19 kap.

1 §⁹

En beskattningsbar person som är etablerad i ett annat EU-land och som vill få återbetalning av ingående skatt enligt 1 kap. 1, 2, 3, 11 eller 12 § ska ansöka om detta hos Skatteverket, om denne under den återbetalningsperiod som avses i 6 §

1. varken haft sätet för sin ekonomiska verksamhet i Sverige eller ett fast etableringsställe här från vilket affärstransaktioner genomförts, eller, om ett säte eller fast etableringsställe saknas, inte har varit bosatt eller stadigvarande vistats i Sverige, och

2. inte har omsatt varor eller tjänster inom landet.

Utan hinder av bestämmelserna i första stycket om omsättning i Sverige får den beskattningsbara personen under återbetalningsperioden inom landet ha omsatt

1. transporttjänster eller 1. transporttjänster eller
stødtjänster till dessa som är stødtjänster till dessa som är

undantagna från skatteplikt enligt 3 kap. 21 § första stycket 2, 21 b § första stycket 1, 30 c § andra stycket, 30 e, 31, 31 a eller 32 § eller 9 c kap. 1 §,

undantagna från skatteplikt enligt 3 kap. 21 § första stycket 2, 21 b § första stycket 1, 30 c § andra stycket, 30 e, 31, 31 a, 31 b, eller 32 § eller 9 c kap. 1 §,

2. varor eller tjänster som köparen är skattskyldig för enligt 1 kap. 2 § första stycket 2, 3, 4, 4 b eller 4 c, eller

3. varor och tjänster om mervärdesskatten för dessa varor och tjänster redovisats enligt bestämmelser som i ett annat EU-land motsvarar de särskilda ordningarna i artiklarna 369a–369x i rådets direktiv 2006/112/EG.

En ansökan enligt första stycket ska göras genom den elektroniska portal som inrättats för detta ändamål i det EU-land där den beskattningsbara personen är etablerad. Om den beskattningsbara personen är eller ska vara registrerad enligt 7 kap. 1 § första stycket 3, 4, 5 eller 6 skatteförfarandelagen (2011:1244), ska ansökan dock göras i enlighet med vad som föreskrivs i 34 och 35 §§.

Lydelse enligt lagförslag 1.6

Föreslagen lydelse

20 kap.

2 a §

Bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) gäller vid omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 10 kap. 5–8 §§.

Bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) gäller vid omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 10 kap. 5–8 a §§.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2022.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

1.8 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt

Härigenom föreskrivs att 9 a, 9 c, 20, 37 och 39 §§ lagen (1994:1563) om tobaksskatt ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 a §¹

Från skattskyldighet enligt 9 § första stycket 5 och 8 undantas varor som förs in till Sverige

1. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att medge återbetalning av skatten enligt 31 d §,

2. av en enskild person som har förvärvat varorna i ett annat EU-land och som själv transporterar dem till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

3. som flyttgods av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som flyttar till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

4. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har förvärvat varorna genom arv eller testamente, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

5. som enstaka gåvoförsändelse under yrkesmässig befordran från en enskild person i ett annat EU-land till en enskild person i Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Regler om beskattning i vissa fall av införsel enligt första stycket 2 finns i lagen (2014:1470) om beskattning av viss privatinförsel av cigaretter.

Om en enskild person själv transporterar skattepliktiga varor i större mängder än de som anges i fjärde stycket ska de vid en bedömning enligt första stycket 2 inte anses vara avsedda för personligt bruk såvida inte personen kan visa att varorna i det specifika fallet är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Tredje stycket gäller om varorna överstiger följande mängder:

- cigaretter: 800 stycken,*
- cigariller (med en vikt av högst 3 gram per styck): 400 stycken,*
- cigarrer: 200 stycken,*
- röktabak: 1,0 kilogram.*

¹ Senaste lydelse 2014:1494.

9 c §²

Skattskyldig för import av skattepliktiga varor är,

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd.

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,

3. om en tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.

Med tullskuld och unionsvara förstås detsamma som i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen.

Med tullskuld och unionsvara förstås detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013, avsänds av en registrerad avsändare och flyttas enligt 8 b och 8 c §§.

20 §³

Skattskyldigheten inträder för

1. upplagshavare som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 1 när

a) skattepliktiga varor tas ut från ett skatteupplag utan att flyttas enligt 8 b och 8 c §§,

b) skattepliktiga varor tas emot på en direkt leveransplats,

c) skattepliktiga varor tas i anspråk i skatteupplaget eller lagerbrister uppkommer, eller

d) godkännandet av skatteupplaget återkallas,

² Senaste lydelse 2016:264.

³ Senaste lydelse 2016:264.

2. varumottagare som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 2, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

3. säljare eller mottagare vid distansförsäljning som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 3 respektive 4, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,

4. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 5, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,

5. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 6, när varorna tillverkas,

6. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 7, när varorna används för annat än avsett ändamål,

7. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 8, när varorna kom att innehas utanför ett uppskovsförfarande, *och*

8. den som är skattskyldig enligt 9 c §, vid den tidpunkt då *skyldighet att betala tull* enligt tullagstiftningen *inträder* eller skulle ha *inträtt om det funnits skyldighet att betala tull*.

7. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 8, när varorna kom att innehas utanför ett uppskovsförfarande,

8. den som är skattskyldig enligt 9 c § *första stycket 1 respektive 2*, vid den tidpunkt då *tullskuld uppkommer i Sverige* enligt tullagstiftningen, eller skulle ha *uppkommit om varan hade varit belagd med tull, och*

9. den som är skattskyldig enligt 9 c § *första stycket 3*, vid den tidpunkt då *tullskuld uppkommer* eller skulle ha *uppkommit i det andra EU-landet*.

Om beskattade tobaksvaror för vilka skattskyldighet inträtt enligt första stycket har omhändertagits av Tullverket enligt 2 kap. 9 § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter och Tullverket därefter har beslutat att inte lämna ut varorna enligt 2 kap. 16 § andra stycket eller 16 a § samma lag, ska Skatteverket efterge skatten på varorna.

Andra stycket gäller endast om beslut om skatt för varorna har fattats av Skatteverket.

37 §⁴

Skyldig att betala skatt (skattskyldig) för import av snus eller tuggtobak från tredjeland är,

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklarerars för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd.

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklarerars för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,

3. om en tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.

Med tullskuld och unionsvara förstås detsamma som i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen.

Med tullskuld och unionsvara förstås detsamma som i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013, ägs av en godkänd lagerhållare enligt 38 §.

39 §⁵

Skattskyldigheten inträder för

1. den som är godkänd lagerhållare när

a) snus eller tuggtobak levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare,

b) snus eller tuggtobak tas i anspråk för annat ändamål än försäljning,

c) godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar snus eller tuggtobak som då ingår i hans lager,

2. den som är skattskyldig enligt 36 § 2, när snus eller tuggtobak tillverkas,

3. den som är skattskyldig enligt 36 § 3, när snus eller tuggtobak förs in till Sverige,

4. den som är skattskyldig enligt 36 § 4, när snus eller tuggtobak används för annat än avsett ändamål,

5. den som är skattskyldig enligt 37 §, när skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat.

5. den som är skattskyldig enligt 37 § första stycket 1 respektive 2, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, och

⁵ Senaste lydelse 2016:264.

*6. den som är skattskyldig enligt
9 c § första stycket 3, vid den
tidpunkt då tullskuld uppkommer
eller skulle ha uppkommit i det
andra EU-landet.*

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

1.9 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt

Härigenom föreskrivs att 8 b och 31 d §§ lagen (1994:1563) om tobaksskatt ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 b §¹

Under uppskovsförfarande får skattepliktiga tobaksvaror flyttas endast

1. från ett skatteupplag till

a) ett annat skatteupplag,

b) en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,

c) en plats där de skattepliktiga varorna lämnar EU, eller

d) *antingen*

– en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat, *eller*

– en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

d) *någon av följande mottagare:*

– en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,

– en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

– *väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, om varorna är avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, eller*

– *väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit varorna flyttas och som är part i Nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier,*

¹ Senaste lydelse 2011:285.

2. från platsen för import till någon av de destinationer som avses i 1, om varorna avsänds av en registrerad avsändare.

Första stycket 1 d gäller endast i den omfattning frihet från tobaksskatt gäller i det andra EU-landet.

Första stycket 1 d gäller om varorna flyttas till en plats i ett annat EU-land och endast i den omfattning frihet från tobaksskatt gäller i det andra EU-landet.

Varor får även flyttas under uppskovsförfarande från ett skatteupplag eller platsen för import till en annan plats än den plats som avses i första stycket 1 a eller b (*direkt leveransplats*), om denna plats i förväg har anmälts till den behöriga myndigheten av den mottagande upplagshavaren eller den registrerade varumottagaren.

Varor får även flyttas under uppskovsförfarande från

1. ett skatteupplag eller platsen för import i ett annat EU-land till ett fartyg eller luftfartyg i Sverige, eller

2. ett skatteupplag eller platsen för import i Sverige till ett fartyg eller luftfartyg i ett annat EU-land.

Fjärde stycket gäller endast om varorna enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg eller nationell lagstiftning i det EU-land där varorna tas emot, får tas emot för skattebefriad förbrukning eller försäljning ombord på fartyget eller luftfartyget.

31 d §²

Beskattningsmyndigheten medger efter ansökan återbetalning av tobaksskatt på varor som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation, som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige.

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige, eller

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

Medlemsstaters ombud vid internationell organisation med säte

EU-länders ombud vid internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan

i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med *en annan stat* eller med en mellanfolklig organisation om detta.

organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med *ett annat land* eller med en mellanfolklig organisation om detta.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2022.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

1.10 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1564) om alkoholskatt dels att 1, 7, 8 a, 8 c, 19 och 32 §§ ska ha följande lydelse, dels att det införs en ny paragraf, 36 §, med följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

För öl, vin och andra jästa drycker, mellanklassprodukter samt för etylalkohol ska alkoholskatt betalas till staten enligt denna lag.

I denna lag avser hänvisningar till KN-nr den *lydelse av den* Kombinerade nomenklaturen (KN) enligt rådets förordning (EEG) av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan *som gällde den 19 oktober 1992.*

Med import avses att en alkoholvara förs in till Sverige från *tredje land* under förutsättning att varan inte omfattas av sådant suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang som avses i artikel 4.6 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG. Med import avses även att varan frisläpps från ett sådant förfarande eller arrangemang. Med export avses att en alkoholvara förs ut till *tredje land* från Sverige eller via ett annat EU-land.

Med EU eller ett EU-land förstås de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde. Med *tredje land* förstås länder och områden utanför detta skatteområde.

I denna lag avser hänvisningar till KN-nr den Kombinerade nomenklaturen (KN) enligt rådets förordning (EEG) *nr 2658/87* av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan *i lydelsen enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1602.*

Med import avses att en alkoholvara förs in till Sverige från *tredjeland* under förutsättning att varan inte omfattas av sådant suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang som avses i artikel 4.6 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG. Med import avses även att varan frisläpps från ett sådant förfarande eller arrangemang. Med export avses att en alkoholvara förs ut till *tredjeland* från Sverige eller via ett annat EU-land.

Med EU eller ett EU-land förstås de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde. Med *tredjeland* förstås länder och områden utanför detta skatteområde.

¹ Senaste lydelse 2011:286

Alkoholskatt ska inte betalas för varor som

1. distribueras i form av alkohol som är fullständigt denaturerad i enlighet med <i>kommissionens förordning (EEG) nr 3199/93 av den 22 november 1993 om ömsesidigt erkännande av förfaranden för att fullständigt denaturera alkohol för att erhålla punktskattebefrielse,</i> 2. ingår i vinäger som hänförs till KN-nr 2209, 3. ingår i läkemedel, 4. ingår i smakämnen för tillverkning av livsmedel och drycker med en alkoholhalt som inte överstiger 1,2 volymprocent, 5. ingår direkt i livsmedel eller som ingrediens i halvfabrikat för framställning av livsmedel, fyllda eller ej, förutsatt att alkoholinnehållet i varje enskilt fall inte överstiger 8,5 liter ren alkohol per 100 kilogram chokladprodukter och 5 liter ren alkohol per 100 kilogram av något annat livsmedel, 6. ingår i en vara som inte är avsedd att ätas eller drickas, under förutsättning att ingående alkohol är denaturerad i enlighet med någon EU-medlemsstats krav, 7. under ett uppskovsförfarande oåterkalleligen gått förlorade och därigenom blivit oanvändbara som punktskattepliktiga varor på grund av a) varornas beskaffenhet, b) oförutsedda händelser eller force majeure, 8. under ett uppskovsförfarande blivit fullständigt förstörda under tillsyn av Skatteverket, eller 9. är motorbränsle, under förutsättning att ingående alkohol är denaturerad i enlighet med någon EU-medlemsstats krav.	1. distribueras i form av alkohol som är fullständigt denaturerad i enlighet med <i>kraven i den medlemsstat där den har frisläppts för konsumtion om dessa krav i föreskriven ordning blivit skriftligen anmälda och godkända,</i> 6. ingår i en vara som inte är avsedd att ätas eller drickas, under förutsättning att ingående alkohol är denaturerad i enlighet med någon EU-medlemsstats krav <i>för det avsedda ändamålet,</i> blivit fullständigt förstörda eller 9. är motorbränsle, under förutsättning att ingående alkohol är denaturerad i enlighet med någon EU-medlemsstats krav <i>för det avsedda ändamålet.</i>

Om varor som anges i första stycket 1 säljs till ett annat EU-land, ska de under transporten åtföljas av ett förenklat ledsagardokument som avsändaren har upprättat.

Den som gör gällande att alkoholvarorna fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade, ska på ett tillfredsställande sätt kunna visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller
2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

Första stycket 7 och 8 och tredje stycket gäller även beskattade alkoholvaror under flyttning från ett annat EU-land till mottagare i Sverige

² Senaste lydelse 2013:1073.

1. under förutsättning att den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 5 har fullgjort de skyldigheter som föreskrivs i 16 § eller i 26 kap. 37 § skatteförfarandelagen (2011:1244), eller

2. vid distansförsäljning, under förutsättning att säljaren har ställt säkerhet för skatten enligt 15 eller 15 b § eller mottagare som avses i 15 c § fullgjort deklarationsskyldigheten enligt 26 kap. 37 § skatteförfarandelagen.

8 a §³

Från skattskyldighet enligt 8 § första stycket 5 och 8 undantas varor som förs in till Sverige

1. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att medge återbetalning av skatten enligt 31 d §,

2. av en enskild person som har förvärvat varorna i ett annat EU-land och som själv transporterar dem till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

3. som flyttgods av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som flyttar till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

4. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har förvärvat varorna genom arv eller testamente, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

5. som enstaka gåvoförsändelse under yrkesmässig befordran från en enskild person i ett annat EU-land till en enskild person i Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Om en enskild person själv transporterar alkohol i större mängder än de som anges i tredje stycket ska de vid en bedömning enligt första stycket 2 inte anses vara avsedda för personligt bruk såvida inte personen kan visa att varorna i det specifika fallet är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Andra stycket gäller om varorna överstiger följande mängder:

- öl: 110 liter,*
- vin och andra jästa drycker: 90 liter, varav högst 60 liter mousserande,*
- mellanklassprodukter: 20 liter,*
- etylalkohol: 10 liter.*

8 c §⁴

Skattskyldig för import av skattepliktiga varor är,

³ Senaste lydelse 2012:677.

⁴ Senaste lydelse 2016:265.

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd.

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,

3. om en tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.

Med tullskuld och unionsvara förstås detsamma som i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen.

Med tullskuld och unionsvara förstås detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013, avsänds av en registrerad avsändare och flyttas enligt 7 b och 7 c §§.

19 §⁵

Skattskyldigheten inträder för

1. upplagshavare som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 1 när

a) skattepliktiga varor tas ut från ett skatteupplag utan att flyttas enligt 7 b och 7 c §§,

b) skattepliktiga varor tas emot på en direkt leveransplats,

c) skattepliktiga varor tas i anspråk i skatteupplaget eller lagerbrister uppkommer, eller

d) godkännandet av skatteupplaget återkallas,

2. varumottagare som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 2, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

⁵ Senaste lydelse 2016:265.

3. säljare eller mottagare vid distansförsäljning som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 3 respektive 4, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,

4. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 5, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,

5. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 6, när varorna tillverkas,

6. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 7, när varorna används för annat än avsett ändamål,

7. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 8, när varorna kom att innehas utanför ett uppskovsförfarande, *och*

8. den som är skattskyldig enligt 8 c §, vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om det funnits skyldighet att betala tull.

7. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 8, när varorna kom att innehas utanför ett uppskovsförfarande,

8. den som är skattskyldig enligt 9 c § första stycket 1 respektive 2, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, *och*

9. den som är skattskyldig enligt 9 c § första stycket 3, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

Om beskattade alkoholvaror för vilka skattskyldighet inträtt enligt första stycket har omhändertagits av Tullverket enligt 2 kap. 9 § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter och Tullverket därefter har beslutat att inte lämna ut varorna enligt 2 kap. 16 § första stycket samma lag, ska Skatteverket efterge skatten på varorna.

Andra stycket gäller endast om beslut om skatt för varorna har fattats av Skatteverket.

32 §⁶

En upplagshavare som avses i 9 § får göra avdrag för skatt på varor

1. för vilka skattskyldighet enligt denna lag tidigare inträtt och som förts in i upplagshavarens skatteupplag,

2. som har tagits emot för förbrukning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till utländsk ort av någon som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg,

3. som har tagits emot för försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till tredje land av någon som har tillstånd enligt lagen om proviantering av fartyg och luftfartyg,

4. som har använts

a) för framställning av sådana produkter som anges i 7 § första stycket 2–6 eller 9, a) som en del av en tillverkningsprocess för sådana

produkter som anges i 7 § första stycket 2–6 eller 9,

b) i en tillverkningsprocess förutsatt att slutprodukten inte innehåller alkohol, eller

b) vid tillverkningen av andra produkter än som avses i a, under förutsättning att slutprodukten inte innehåller alkohol, eller

c) för vetenskapligt ändamål,

5. som har levererats till

a) universitet eller högskola för vetenskapligt ändamål, eller

b) sjukhus eller apotek för medicinskt ändamål,

6. som har tagits emot av en skattebefriad förbrukare i enlighet med vad som framgår av dennes godkännande, eller

7. som har beskattats i ett annat EU-land i sådana fall som avses i 26 § under förutsättning att det andra EU-landets skatteanspråk är befogat.

Alkohol anses vara använd som en del av tillverkningsprocessen enligt första stycket 4 a dels när alkoholen har införlivats i produkten som inte avsedd att ätas eller drickas, dels när den används för underhåll och rengöring av tillverkningsutrustning som används i tillverkningsprocessen.

Upplagshavare, som bedriver verksamhet i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker, får utöver vad som anges i första stycket göra avdrag för skatt på varor som levererats till resande som kan uppvisa en färdhandling för resa till tredje land. Avdrag medges dock högst med vad som enligt 4 § lagen om exportbutiker får säljas till varje resande.

36 §⁷

Skatteverket utfärdar sådana intyg som avses i artikel 23 a i rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2020/1151.

Bestämmelserna i 37 kap. 7 a och 9 a §§, 41 kap. och 47 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) ska gälla i tillämpliga delar för inhämtande av uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna kontrollera att en producent som har ansökt om intyg har lämnat

⁷ Tidigare 36 § upphävd genom 2001:194.

riktiga och fullständiga uppgifter i ansökan.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

- 1. intygens innehåll,*
- 2. förfarandet vid utfärdande av intygen, och*
- 3. avgifter som tas ut om en producent inte följer förfaranderegler.*

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

1.11 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt

Härigenom föreskrivs att 7 b och 31 d §§ lagen (1994:1564) om alkoholskatt ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 b §¹

Under uppskovsförfarande får skattepliktiga alkoholvaror flyttas endast

1. från ett skatteupplag till

a) ett annat skatteupplag,

b) en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,

c) en plats där de skattepliktiga varorna lämnar EU, eller

d) *antingen*

– en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat, *eller*

– en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

d) *någon av följande mottagare:*

– en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,

– en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

– *väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, om varorna är avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, eller*

– *väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit varorna flyttas och som är part i Nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier,*

¹ Senaste lydelse 2011:286.

2. från platsen för import till någon av de destinationer som avses i 1, om varorna avsänds av en registrerad avsändare.

Första stycket 1 d gäller endast i den omfattning frihet från alkoholskatt gäller i det andra EU-landet.

Första stycket 1 d gäller endast om varorna flyttas till en plats i ett annat EU-land och i den omfattning frihet från alkoholskatt gäller i det andra EU-landet.

Varor får även flyttas under uppskovsförfarande från ett skatteupplag eller platsen för import till en annan plats än den plats som avses i första stycket 1 a eller b (*direkt leveransplats*), om denna plats i förväg har anmälts till den behöriga myndigheten av den mottagande upplagshavaren eller den registrerade varumottagaren.

Varor får även flyttas under uppskovsförfarande från

1. ett skatteupplag eller platsen för import i ett annat EU-land till ett fartyg eller luftfartyg i Sverige, eller

2. ett skatteupplag eller platsen för import i Sverige till ett fartyg eller luftfartyg i ett annat EU-land.

Fjärde stycket gäller endast om varorna enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg eller enligt nationell lagstiftning i det EU-land där varorna tas emot, får tas emot för skattebefriad förbrukning eller försäljning ombord på fartyget eller luftfartyget.

31 d §²

Beskattningsmyndigheten medger efter ansökan återbetalning av alkoholskatt på varor som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation, som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige.

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige, eller

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

Medlemsstaters ombud vid internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan

EU-länders ombud vid internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan

organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med *en annan stat* eller med en mellanfolklig organisation om detta.

organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med *ett annat land* eller med en mellanfolklig organisation om detta.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2022.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

1.12 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 1 b och 13 §§ och 5 kap. 2 § lagen (1994:1776) om skatt på energi ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

1 b §¹

Skyldig att betala energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för import av bränslet som avses i 1 kap. 3 a § är,

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

2. om importen avser en unionsvara eller om bränslet ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagt med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om bränslet hade varit tullbelagt.

2. om importen avser en unionsvara eller om bränslet ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagt med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om bränslet hade varit tullbelagt,

3. om en tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om bränslet hade varit belagt med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.

Med tullskuld och unionsvara förstås detsamma som i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen.

Med tullskuld och unionsvara förstås detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas bränsle som, vid bränslets övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013, avsänds av en registrerad avsändare och flyttas enligt 3 a kap. 2 och 3 §§.

¹ Senaste lydelse 2016:266.

Skattskyldig

1. för energiskatt för import av råttolja,
 2. för energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för import av bränslen enligt 2 kap. 1 § första stycket 5 och 6, andra bränslen enligt 3 § än sådana som avses i 1 kap. 3 a § samt av bränslen enligt 4 §, och

3. för svavelskatt för import av bränslen som avses i 3 kap. 1 § 1 är,

a) om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

b) om importen avser en unionsvara eller om bränslet ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagt med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om bränslet hade varit tullbelagt.

b) om importen avser en unionsvara eller om bränslet ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagt med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om bränslet hade varit tullbelagt,

c) om en tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.

Med tullskuld och unionsvara förstås detsamma som i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen.

Med tullskuld och unionsvara förstås detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas bränsle som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013, ägs av en godkänd lagerhållare enligt 15 §.

5 kap.2 §³

Skattskyldigheten inträder

1. för varumottagare som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 2, vid mottagandet av bränslet,

² Senaste lydelse 2016:266.

³ Senaste lydelse 2016:266.

2. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 5 eller 12 § 3, när bränslet förs in till Sverige, *och*

3. den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 b § eller 13 §, vid den tidpunkt då *skyldighet att betala tull* enligt tullagstiftningen *inträder* eller skulle ha *inträtt om det funnits skyldighet att betala tull*.

2. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 5 eller 12 § 3, när bränslet förs in till Sverige,

3. den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 b § *första stycket 1 eller 2* eller 13 § *första stycket 1 eller 2*, vid den tidpunkt då *tullskuld uppkommer i Sverige* enligt tullagstiftningen, eller skulle ha *uppkommit om varan hade varit belagd med tull, och*

4. den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 b § *första stycket 3* eller 13 § *första stycket 3*, vid den tidpunkt då *tullskuld uppkommer* eller skulle ha *uppkommit i det andra EU-landet*.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

1.13 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs att 3 a kap. 2 § och 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 a kap.

2 §¹

Under uppskovsförfarande får bränsle som avses i 1 kap. 3 a § flyttas endast

1. från ett skatteupplag till
 - a) ett annat skatteupplag,
 - b) en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,
 - c) en plats där det skattepliktiga bränslet lämnar EU, eller
 - d) *antingen*
 - en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat, *eller*
 - en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

d) *någon av följande mottagare:*

- en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,

- en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

– *väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, om varorna är avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, eller*

– *väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit varorna flyttas och som är part i Nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem*

¹ Senaste lydelse 2011:287.

*eller för mässar och
marketenterier,*

2. från platsen för import till någon av de destinationer som avses i 1, om bränslet avsänds av en registrerad avsändare.

Första stycket 1 d gäller endast i den omfattning frihet från bränsleskatt gäller i det andra EU-landet.

Första stycket 1 d gäller om bränslet flyttas till en plats i ett annat EU-land och endast i den omfattning frihet från bränsleskatt gäller i det andra EU-landet.

Bränsle får även flyttas under uppskovsförfarande från ett skatteupplag eller platsen för import till en annan plats än den plats som avses i första stycket 1 a eller b (*direkt leveransplats*), om denna plats i förväg har anmälts till den behöriga myndigheten av den mottagande upplagshavaren eller den registrerade varumottagaren.

9 kap.

1 §²

Beskattningsmyndigheten medger efter ansökan återbetalning av energiskatt och koldioxidskatt på bränsle som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation, som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige.

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige, *eller*

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har på ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med *en annan stat* eller med en mellanfolklig organisation om detta.

EU-länders ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har på ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med *ett annat land* eller med en mellanfolklig organisation om detta.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2022.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

1.14 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1994:1776) om skatt på energi²
dels att 3 a–6 kap., 7 kap. 6 § och 12 kap. ska upphöra att gälla,
dels att nuvarande 1 kap. 1 § ska betecknas 1 kap. 1 a §,

dels att 1 kap. 7 och 11 b §§, 2 kap. 1, 8 och 11 §§, 3 kap. 4 §, 7 kap. 1 och 2 a §§, 8 kap. 2 § och 9 kap. 10, 10 a, 10 b och 11 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas nio nya kapitel, 4–6 kap. och 12 kap., 13 nya paragrafer, 1 kap. 1, 2 b, 19 och 20 §§, 2 kap. 12–18 §§, 8 kap. 1 a § och 9 kap. 10 c § och närmast före nya 1 kap. 1 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

Innehåll

1 §

¹ Jfr rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt (omarbetning).

² Senaste lydelse av

3 a kap. 1 § 2011:287	4 kap. 12 § 2015:747
3 a kap. 2 § 2011:287	4 kap. 13 § 2016:266
3 a kap. 3 § 2013:1075	4 kap. 15 § 2006:1508
3 a kap. 4 § 2011:287	4 kap. 16 § 2013:1075
3 a kap. 5 § 2009:1493	5 kap. 1 § 2012:678
4 kap. 1 § 2015:747	5 kap. 1 a § 2009:1493
4 kap. 1 a § 2012:678	5 kap. 1 b § 2013:1075
4 kap. 1 b § 2016:266	5 kap. 2 § 2016:266
4 kap. 2 § 2009:1493	5 kap. 3 § 2015:747
4 kap. 2 a § 2017:1208	5 kap. 4 § 2012:678
4 kap. 2 b § 2017:1208	5 kap. 4 a § 2010:1820
4 kap. 3 § 2017:1208	5 kap. 5 § 2012:678
4 kap. 3 a § 2001:518	6 kap. 1 § 2011:1244
4 kap. 3 b § 2013:1075	6 kap. 1 a § 2017:1208
4 kap. 4 § 2018:1887	6 kap. 2 § 2013:1075
4 kap. 5 § 2009:1493	6 kap. 3 § 2009:1493
4 kap. 5 a § 2013:1075	6 kap. 4 § 2009:1493
4 kap. 6 § 2018:1887	6 kap. 5 § 2009:1493
4 kap. 6 a § 2013:1075	6 kap. 6 § 2009:1493
4 kap. 7 § 2013:1074	6 kap. 7 § 2011:287
4 kap. 7 a § 2013:1075	6 kap. 8 § 2011:287
4 kap. 8 § 2018:1887	6 kap. 8 a § 2011:287
4 kap. 8 a § 2011:101	6 kap. 9 § 2009:1493
4 kap. 9 § 2011:287	6 kap. 10 § 2011:101
4 kap. 9 a § 2009:1493	6 kap. 11 § 2011:101
4 kap. 9 b § 2011:287	6 kap. 12 § 2011:287
4 kap. 10 § 2009:1493	7 kap. 6 § 2011:287
4 kap. 11 § 2011:287	12 kap. 1 § 2015:747

I denna lag finns bestämmelser om beskattning av bränslen och elektrisk kraft.

Lagens innehåll är uppdelat enligt följande:

1 kap. Lagens

tillämpningsområde m.m.

2 kap. Energiskatt och koldioxid-skatt på bränslen

3 kap. Svavelskatt

4 kap. Godkännanden inom uppskovsförfarandet

4 a kap. Flyttningar under uppskovsförfarandet

4 b kap. Dokumenthantering vid flyttningar av varor under uppskovsförfarandet

4 c kap. Distansförsäljning

4 d kap. Förfarandet för beskattade varor

4 e kap. Dokumenthantering vid flyttningar inom förfarandet för beskattade varor

5 kap. Skattskyldighet inom det EU-harmoniserade förfarandet

6 kap. Hantering av varor inom det nationella förfarandet

6 a kap. Skattebefriade användningsområden m.m.

7 kap. Avdrag

8 kap. Skattebefriade förbrukare

9 kap. Återbetalning av skatt m.m.

10 kap. Sanktioner vid otillåten användning av märkta oljeprodukter m.m.

11 kap. Energiskatt på elektrisk kraft

12 kap. Generella förfaranderegler och överklagande.

2 b §

I denna lag avses med

– punktskattedirektivet: rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt (omarbetning), i den ursprungliga lydelsen,

– unionstullkodexen:

Europaparlamentets och rådets

förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, i lydelsen enligt förordning (EU) 2016/2339.

7 §³

Med införsel förstås att en produkt förs in till Sverige eller tas emot här i landet.

Med import avses att en produkt förs in till Sverige från tredje land under förutsättning att produkten inte omfattas av sådant suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang som avses i artikel 4.6 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG. Med import avses även att produkten frisläpps från ett sådant förfarande eller arrangemang. Med export avses att en produkt förs ut till tredje land från Sverige eller via ett annat EU-land.

Med import avses varors övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i unionstullkodexen. Med import avses även införsel till EU av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen (2021:000) om Europeiska unionens punktskatteområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel har fullgjorts.

Med otillåten införsel avses införsel till EU av en produkt som inte har hänförts till förfarandet för övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i unionstullkodexen och för vilka en tullskuld i enlighet med artikel 79.1 i unionstullkodexen har uppkommit eller skulle ha uppkommit om produkten hade varit belagda med tullar. Med otillåten införsel avses även införsel till EU av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen om Europeiska unionens punktskatteområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel inte har fullgjorts.

Med export avses att en produkt, direkt från Sverige eller via ett annat EU-land, förs ut från EU.

Med EU eller ett EU-land förstås de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde. Med *tredje land* förstås länder och områden utanför detta skatteområde.

Med EU eller ett EU-land förstås de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde *enligt lagen (2021:000) om Europeiska unionens punktskatteområde*. Med *tredjeland* förstås länder och områden utanför detta skatteområde.

11 b §⁴

Stödmottagare för skattebefrielse enligt denna lag är den som

1. förbrukat bränsle för något av de ändamål som avses i 11 a § 1–9,
2. i Sverige producerat motorbränslet eller fört in motorbränslet till Sverige *genom införsel* från annat EU-land eller import *från tredjeland* i fall som avses i 11 a § 10 eller 11,
3. förbrukat elektrisk kraft eller bränsle för framställning av värme eller kyla som levererats för något av de ändamål som avses i 11 a § 12, eller
4. förbrukat elektrisk kraft för något av de ändamål som avses i 11 a § 13–19.

19 §

Med deklarant, tullskuld och unionsvara avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen.

Med förfarandet för extern transitering avses förfarandet enligt artikel 226.2 i unionstullkodexen, när förfarandet används för punktskattepliktiga varor enligt artikel 189.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex.

20 §

I denna lag avses med uppskovsförfarandet: att skattskyldighetens inträde skjuts upp vid tillverkning, bearbetning, förvaring, lagring eller flyttning

⁴ Senaste lydelse 2017:1208.

inom EU av bränsle som avses i 1 kap. 3 a §,

släpps för konsumtion: att bränsle som avses i 1 kap. 3 a §

1. avviker från ett uppskovsförfarande,

2. förvaras eller lagras utanför ramen för ett uppskovsförfarande,

3. tillverkas utanför ramen för ett uppskovsförfarande,

4. importeras utan att omedelbart efter importen hänförs till ett uppskovsförfarande, eller

5. är föremål för otillåten införsel,

beskattat bränsle: bränsle som avses i 1 kap. 3 a § som släppts för konsumtion i ett EU-land och för vilket skattskyldighet för punktskatt därigenom inträtt i det landet,

förfarande för beskattade varor: det förfarande som enligt 7 kap. ska användas vid flyttning av beskattat bränsle till eller via en annan medlemsstats territorium,

det datoriserade systemet: det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/263 av den 15 januari 2020 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor (omarbetning).

Nuvarande lydelse

2 kap.

1 §⁵

Energiskatt och koldioxidskatt ska, om inte annat följer av andra stycket eller 1 b §, betalas för följande bränslen med angivna belopp:

	KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp		
			Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
1.	2710 11 41, 2710 11 45 eller 2710 11 49	Bensin som uppfyller krav för a) miljöklass 1			

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp			
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt	
	– motorbensin	4 kr 13 öre per liter	2 kr 61 öre per liter	6 kr 74 öre per liter	
	– alkylatbensin	2 kr 08 öre per liter	2 kr 61 öre per liter	4 kr 69 öre per liter	
	b) miljöklass 2	4 kr 16 öre per liter	2 kr 61 öre per liter	6 kr 77 öre per liter	
2.	2710 11 31, 2710 11 51 eller 2710 11 59	Annan bensin än som avses under 1 eller 7	5 kr 05 öre per liter	2 kr 61 öre per liter	7 kr 66 öre per liter
3.	2710 19 21, 2710 19 25, 2710 19 41–2710 19 49 eller 2710 19 61–2710 19 69	Eldningsolja, dieselbrännolja, fotogen, m.m. som			
	a) har försetts med märk- och färgämnen eller ger mindre än 85 volymprocent destillat vid 350°C,	909 kr per m ³	3 444 kr per m ³	4 353 kr per m ³	
	b) inte har försetts med märk- och färgämnen och ger minst 85 volymprocent destillat vid 350°C, tillhörig miljöklass 1	2 478 kr per m ³	2 262 kr per m ³	4 740 kr per m ³	
	miljöklass 2	2 797 kr per m ³	2 262 kr per m ³	5 059 kr per m ³	
	miljöklass 3 eller inte tillhör någon miljöklass	2 962 kr per m ³	2 262 kr per m ³	5 224 kr per m ³	
4.	2711 12 11–2711 19 00	Gasol m.m. som används för			
	a) drift av motordrivet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 kg	3 624 kr per 1 000 kg	3 624 kr per 1 000 kg	
	b) annat ändamål än som avses under a	1 168 kr per 1 000 kg	3 624 kr per 1 000 kg	4 792 kr per 1 000 kg	
5.	2711 11 00, 2711 21 00	Naturgas som används för			

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp		
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
	a) drift av motordrivet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 m ³	2 579 kr per 1 000 m ³	2 579 kr per 1 000 m ³
	b) annat ändamål än som avses under a	1005 kr per 1 000 m ³	2 579 kr per 1 000 m ³	3 584 kr per 1 000 m ³
6. 2701, 2702 eller 2704	Kol och koks	692 kr per 1 000 kg	2 997 kr per 1 000 kg	3 689 kr per 1 000 kg
7. 2710 11 31	Flygbensin med en blyhalt om högst 0,005 gram per liter	4 kr 16 öre per liter	2 kr 61 öre per liter	6 kr 77 öre per liter

I fall som avses i 4 kap. 1 § 7 och 8 samt 12 § 4 tas skatt ut med ett belopp som motsvarar skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränslets olika användningssätt.

I fall som avses i 4 kap. 1 § 10 a och b och 12 § 5 tas skatt ut med ett belopp som motsvarar

1. skatten som gäller för bränsle enligt första stycket 3 b, om bränsle enligt första stycket 3 a har förvärvats utan skatt,

2. skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränsle enligt första stycket 3 a respektive bränsle enligt första stycket 3 b, om bränsle enligt första stycket 3 a har förvärvats med skatt,

3. skatten som gäller för annat bränsle enligt första stycket, om sådant bränsle i annat fall än som avses i 1 har förvärvats utan skatt,

4. skatten som gäller för det bränsle enligt första stycket som det använda bränslet anses likvärdigt med enligt 3 eller 4 §, om bränsle enligt 3 eller 4 § har förvärvats utan skatt, och

5. skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränsle enligt första stycket 3 a respektive bränsle enligt första stycket 3 b, om bränsle enligt 3 eller 4 § har förvärvats med skatt som motsvarar skatten som gäller för bränsle enligt första stycket 3 a.

I fall som avses i 4 kap. 1 § 10 c tillämpas tredje stycket 1–3 avseende flygfotogen (KN-nr 2710 19 21).

Föreslagen lydelse

2 kap.

1 §

Energiskatt och koldioxidskatt ska, om inte annat följer av andra stycket eller 1 b §, betalas för följande bränslen med angivna belopp:

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp		
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
1. 2710 11 41, 2710 11 45 eller 2710 11 49	Bensin som uppfyller krav för a) miljöklass 1 – motorbensin – alkylatbensin b) miljöklass 2	 4 kr 13 öre per liter 2 kr 08 öre per liter 4 kr 16 öre per liter	 2 kr 61 öre per liter 2 kr 61 öre per liter 2 kr 61 öre per liter	 6 kr 74 öre per liter 4 kr 69 öre per liter 6 kr 77 öre per liter
2. 2710 11 31, 2710 11 51 eller 2710 11 59	Annan bensin än som avses under 1 eller 7	5 kr 05 öre per liter	2 kr 61 öre per liter	7 kr 66 öre per liter
3. 2710 19 21, 2710 19 25, 2710 19 41– 2710 19 49 eller 2710 19 61– 2710 19 69	Eldningsolja, dieselbrännolja, fotogen, m.m. som a) har försetts med märk- och färgämnen eller ger mindre än 85 volympro- cent destillat vid 350°C, b) inte har för- setts med märk- och färgämnen och ger minst 85 volympro- cent destillat vid 350°C, till- hörig miljöklass 1 miljöklass 2 miljöklass 3 eller inte tillhör någon miljöklass	909 kr per m ³ 2 478 kr per m ³ 2 797 kr per m ³ 2 962 kr per m ³	3 444 kr per m ³ 2 262 kr per m ³ 2 262 kr per m ³ 2 262 kr per m ³	4 353 kr per m ³ 4 740 kr per m ³ 5 059 kr per m ³ 5 224 kr per m ³
4. 2711 12 11– 2711 19 00	Gasol m.m. som används för a) drift av motordrivnet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 kg	3 624 kr per 1 000 kg	3 624 kr per 1 000 kg

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp		
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
	b) annat ändamål än som avses under a	1 168 kr per 1 000 kg	3 624 kr per 1 000 kg	4 792 kr per 1 000 kg
5. 2711 11 00, 2711 21 00	Naturgas som används för a) drift av motordrivet fordon, fartyg eller luftfartyg b) annat ändamål än som avses under a	0 kr per 1 000 m ³	2 579 kr per 1 000 m ³	2 579 kr per 1 000 m ³
		1005 kr per 1 000 m ³	2 579 kr per 1 000 m ³	3 584 kr per 1 000 m ³
6. 2701, 2702 eller 2704	Kol och koks	692 kr per 1 000 kg	2 997 kr per 1 000 kg	3 689 kr per 1 000 kg
7. 2710 11 31	Flygbensin med en blyhalt om högst 0,005 gram per liter	4 kr 16 öre per liter	2 kr 61 öre per liter	6 kr 77 öre per liter

I fall som avses i 5 kap. 16 § 2 och 3 samt 6 kap. 10 § 3 tas skatt ut med ett belopp som motsvarar skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränslets olika användningssätt.

I fall som avses i 5 kap. 16 § 5 a och b och 6 kap. 10 § 4 tas skatt ut med ett belopp som motsvarar

1. skatten som gäller för bränsle enligt första stycket 3 b, om bränsle enligt första stycket 3 a har förvärvats utan skatt,

2. skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränsle enligt första stycket 3 a respektive bränsle enligt första stycket 3 b, om bränsle enligt första stycket 3 a har förvärvats med skatt,

3. skatten som gäller för annat bränsle enligt första stycket, om sådant bränsle i annat fall än som avses i 1 har förvärvats utan skatt,

4. skatten som gäller för det bränsle enligt första stycket som det använda bränslet anses likvärdigt med enligt 3 eller 4 §, om bränsle enligt 3 eller 4 § har förvärvats utan skatt, och

5. skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränsle enligt första stycket 3 a respektive bränsle enligt första stycket 3 b, om bränsle enligt 3 eller 4 § har förvärvats med skatt som motsvarar skatten som gäller för bränsle enligt första stycket 3 a.

I fall som avses i 5 kap. 16 § 5 c tillämpas tredje stycket 1–3 avseende flygfotogen (KN-nr 2710 19 21).

2 kap.8 §⁶

Skatt enligt 1 § första stycket 3 b *skall* inte tas ut om oljeprodukten har försetts med märk- och färgämnen som avses i 1 § första stycket 3 a

1. vid import *av den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 b § första stycket 1 eller 2* senast när produkten deklarerats för övergång till fri omsättning, eller

2. i annat fall än som avses under 1 senast när skattskyldighet för produkten inträder enligt 5 kap.

Skatt enligt 1 § första stycket 3 b *ska* inte tas ut om oljeprodukten har försetts med märk- och färgämnen som avses i 1 § första stycket 3 a

1. vid import senast när produkten deklarerats för övergång till fri omsättning, eller

Om tulldeklaration för importen lämnas i ett annat EU-land med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen åberopas eller om bränslet förs in från något av de territorier som anges i 2 § lagen om Europeiska unionens punktskatteområde ska första stycket 2 tillämpas.

Märkning och färgning enligt första stycket får i Sverige göras endast på en depå som är godkänd för detta ändamål av Tullverket i fall som avses i 1 och på ett skatteupplag som är godkänt av beskattningsmyndigheten för märkning och färgning i fall som avses i 2.

11 §⁷

Energiskatt och koldioxidskatt ska inte betalas för

1. bränslen enligt KN-nr 4401 och 4402,

2. bränslen enligt KN-nr 2705, som uppkommit vid en process som avses i 6 a kap. 1 § 1 eller i 11 kap. 9 § 2, när dessa är avsedda att förbrukas, säljs eller förbrukas som bränsle för uppvärmning,

3. bränsle som tillhandahålls i en särskild förpackning om högst en liter,

4. bränsle enligt 1 kap. 3 a § som under ett uppskovsförfarande blivit fullständigt förstört eller oåterkalleligen gått förlorat och därigenom blivit oanvändbart som

3. bränsle som tillhandahålls i en särskild förpackning om högst en liter.

⁶ Senaste lydelse 2007:779.

⁷ Senaste lydelse 2012:678.

punktskattepliktigt bränsle på grund av

- a) bränslets beskaffenhet,
- b) oförutsedda händelser eller force majeure.

Den som gör gällande att bränsle fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorat, ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller
2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

Första stycket 4 och andra stycket gäller även beskattat bränsle under flyttning från ett annat EU-land till mottagare i Sverige

1. under förutsättning att den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 5 har fullgjort de skyldigheter som föreskrivs i 4 kap. 11 § eller i 26 kap. 37 § skatteförfarandelagen (2011:1244) eller

2. vid distansförsäljning, under förutsättning att säljaren har ställt säkerhet för skatten enligt 4 kap. 9 eller 9 b § eller mottagare som avses i 4 kap. 10 § fullgjort deklarationsskyldigheten enligt 26 kap. 37 § skatteförfarandelagen.

12 §⁸

Energi och koldioxidskatt ska inte betalas för

1. bränsle som förs in till Sverige under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att medge återbetalning av skatten enligt 9 kap. 1 §,

2. motorbränsle som förs in till Sverige i normal bränsletank på motordrivet fordon eller till fordonet kopplad släpvagn, fartyg eller luftfartyg som används

yrkesmässigt om bränslet är avsett att användas i motor på fordonet, släpvagnen, fartyget eller luftfartyget under transporten,

3. bränsle som förs in till Sverige av en enskild person som har förvärvat bränslet i ett annat EU-land och som själv transporterar bränslet hit, om bränslet är avsett för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Första stycket 2 gäller inte

1. motorbränsle som förs in till Sverige på annat sätt än i fordonstank, bränsletank på fartyg eller luftfartyg eller i reservdunk som rymmer högst 10 liter,

2. bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3, och som

a) är avsett att förbrukas för uppvärmning här i landet, och

b) förs in hit på annat sätt än i tankfordon som används vid yrkesmässig handel med sådant bränsle.

13 §

Energiskatt och koldioxidskatt ska inte betalas för bränsle enligt 1 kap. 3 a § som under ett uppskovsförfarande blivit fullständigt förstört eller oåterkalleligen gått förlorat och därigenom blivit oanvändbart som punktskattepliktigt bränsle på grund av oförutsedda händelser eller force majeure.

14 §

Den som gör gällande att bränsle fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorat ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller

2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

15 §

Bestämmelserna i 13 och 14 §§ gäller även beskattat bränsle under flyttning från ett annat EU-land till mottagare i Sverige om bränslet flyttas

- 1. under förfarandet för beskattade varor, eller*
- 2. genom distansförsäljning.*

16 §

Vid en partiell förlust till följd av varornas beskaffenhet tillämpas 17 och 18 §§.

Bestämmelser om gemensamma trösklar för partiella förluster av punktskattepliktiga varor beslutas av Europeiska kommissionen med stöd av artikel 6.10 i punktskattedirektivet.

17 §

Vid en partiell förlust till följd av bränslets beskaffenhet ska energiskatt och koldioxidskatt inte betalas för det som har gått förlorat i den utsträckning förlusten understiger den gemensamma tröskeln för partiella förluster av sådana varor, om förlusten inträffar

1. vid en flyttning under uppskovsförfarandet till eller från en plats i ett annat EU-land,

2. vid en flyttning under förfarandet för beskattade varor, eller

3. vid en flyttning genom distansförsäljning.

Energiskatt och koldioxidskatt ska betalas för den del av en partiell förlust som överskrider den gemensamma tröskeln för partiella förluster av sådana varor.

Aven om en förlust understiger den gemensamma tröskeln får Skatteverket vägra att undanta den från beskattning om det finns skälig anledning att anta att förlusten utgör ett led i ett skatteundandragande.

18 §

Energiskatt och koldioxidskatt ska inte heller betalas för det som gått förlorat vid en partiell förlust till följd av bränslets beskaffenhet under uppskovsförfarandet i andra fall än vid sådan flyttning som omfattas av 17 § första stycket 1. I sådana fall gäller vad som sägs i 14 §.

Vad som sägs i första stycket ska även gälla förluster vid flyttningar som omfattas av 17 § men där det inte har fastställts någon gemensam tröskel för partiella förluster för det aktuella bränslet.

3 kap.

4 §

Svavelskatt *skall* inte betalas för svavelinnehållet i bränsle som avses i 2 kap. 11 §. Svavelskatt *ska* inte betalas för svavelinnehållet i bränsle som avses i 2 kap. 11–18 §§.

4 kap. Godkännanden inom uppskovsförfarandet

Upplagshavare och skatteupplag

Vem får godkännas som upplagshavare?

1 § Som upplagshavare får den godkännas som i yrkesmässig verksamhet i Sverige avser att

1. tillverka eller bearbeta bränslen,
2. på flygplats lagra flygfotogen (KN-nr 2710 19 21), som flyttats under ett uppskovsförfarande, för försäljning till förbrukning i luftfartyg när luftfartyget inte används för privat ändamål, eller
3. i större omfattning hålla bränslen i lager.

För godkännande som upplagshavare krävs att den som ansöker

1. är lämplig som upplagshavare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt, och
2. disponerar över ett utrymme i Sverige som kan godkännas som skatteupplag.

Den som godkänns som upplagshavare ska samtidigt godkännas som registrerad avsändare.

Skatteupplag

2 § Upplagshavares hantering av skattepliktigt bränsle ska, för att omfattas av ett uppskovsförfarande, ske i ett godkänt skatteupplag.

Som skatteupplag får inte godkännas ett utrymme som används som eller är avsett att användas som bostad.

Lagerbokföring

3 § En upplagshavare ska för varje skatteupplag löpande bokföra varurörelser som rör skattepliktigt bränsle samt regelbundet inventera lagret av sådant bränsle.

Krav vid mottagande av bränsle

4 § En upplagshavare som tar emot bränsle som flyttas under uppskovsförfarandet ska göra det på det skatteupplag eller den direkta leveransplats som angetts i det elektroniska administrativa dokumentet som avses i 4 b kap. 4 § eller ersättningsdokumentet som avses i 4 b kap. 14 §. Bränsle som flyttas till ett skatteupplag ska vid mottagandet tas in i skatteupplaget.

Säkerhet för flyttning av bränsle under uppskovsförfarandet

5 § En upplagshavare som avser att flytta bränsle under uppskovsförfarandet enligt 4 a kap. 2 och 4 §§ ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras upplagshavaren i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen av bränslet.

Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttning påbörjas och uppgå till ett belopp som motsvarar den genomsnittliga skatten på de bränslen som upplagshavaren flyttar under ett dygn. Vid beräkningen av genomsnittet ska hänsyn endast tas till de dygn under ett år då flyttningar av bränsle sker enligt 4 a kap. 2 och 4 §§. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påford skatt inte betalas i rätt tid. Har en upplagshavare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerhet för betalning av skatt

6 § Upplagshavare ska ställa säkerhet för betalning även av den skatt som kan påföras upplagshavaren enligt 5 kap. 3 § 1 eller 4 §. Säkerheten ska lägst uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av skatten på de bränslen som upplagshavaren vid varje tidpunkt förvarar i sina skatteupplag. Säkerheten ska dock inte understiga ett belopp som motsvarar 75 procent av det högsta belopp som en sådan beräkning medfört under de tre senaste kalendermånaderna. Vid beräkningen får bortses från bränslen som beredskapslagras enligt lagen (2012:806) om beredskapslagring av olja. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påford skatt inte betalas i rätt tid.

Säkerhet vid återkallelse av godkännande

7 § Säkerheterna enligt 5 och 6 §§ ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om återkallelse blir gällande, om godkännandet som upplagshavare återkallas. Säkerheten enligt 5 § får efter återkallelsen sänkas till ett belopp som motsvarar skatten på de bränslen för vilka flyttningen ännu inte har avslutats enligt 4 a kap. 2 och 4 §§.

Registrerad varumottagare

8 § Som registrerad varumottagare får den godkännas som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot bränslen som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EU-land. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad varumottagare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

Ordinarie mottagningsplats

9 § En registrerad varumottagare ska till Skatteverket ange den adress där varumottagaren kommer att ta emot bränslen som flyttas under uppskovsförfarandet (*ordinarie mottagningsplats*).

Krav vid mottagande av bränsle

10 § Bränslen som flyttas under uppskovsförfarandet ska tas emot på den registrerade varumottagarens ordinarie mottagningsplats eller den direkta leveransplats som angetts i det elektroniska administrativa dokumentet som avses i 4 b kap. 4 § eller ersättningsdokumentet som avses i 4 b kap. 14 §.

Säkerhet

11 § En registrerad varumottagare ska hos Skatteverket ställa säkerhet för betalning av skatten på de bränslen som tas emot. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk av Skatteverket under minst sex månader från den dag beslutet om återkallelse blir gällande, om godkännandet som registrerad varumottagare återkallas.

12 § Säkerheten enligt 11 § ska som lägst uppgå till ett belopp som motsvarar den genomsnittliga skatt som har beslutats för

1. de tolv senaste redovisningsperioder för vilka beslut om skatt har fattats, eller

2. det lägre antal redovisningsperioder för vilka beslut om skatt har fattats, om det ännu inte har fattats beslut för tolv redovisningsperioder.

Vid beräkning av genomsnittet ska den sammanlagda skatt som beslutats för redovisningsperioderna delas med det antal av redovisningsperioderna för vilka skatt har beslutats till mer än noll kronor.

Om det belopp som säkerheten som lägst ska uppgå till vid en sådan beräkning är noll kronor, ska säkerheten i stället som lägst uppgå till ett belopp som vid varje tidpunkt motsvarar skatten på de bränslen som vid denna tidpunkt är under flyttning till varumottagaren under uppskovsförfarandet.

13 § Om den registrerade varumottagaren har en redovisningsperiod för energi- och koldioxidskatt på bränslen som avses i 1 kap. 3 a § som är ett beskattningsår, ska säkerheten, i stället för vad som gäller enligt 12 §, som lägst uppgå till ett belopp som motsvarar det högsta av

1. den skatt som beslutats för den senaste redovisningsperioden, och

2. skatten på de bränslen som vid varje tidpunkt är under flyttning till varumottagaren under uppskovsförfarandet.

Tillfälligt registrerad varumottagare

14 § Som tillfälligt registrerad varumottagare ska den godkännas som avser att endast vid ett enstaka tillfälle i Sverige yrkesmässigt ta emot bränsle som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EU-land. Godkännandet ska i dessa fall begränsas till att gälla mottagande av bränsle vid denna särskilt angivna flyttning.

En tillfälligt registrerad varumottagare ska till Skatteverket ange den adress där bränslet kommer att tas emot.

Ett godkännande enligt första stycket ska ges när säkerhet ställts för skatten på bränslet. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan bränslet flyttas från det andra EU-landet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Registrerad avsändare

15 § Som registrerad avsändare får den godkännas som avser att i Sverige yrkesmässigt avsända bränsle under ett uppskovsförfarande vid bränslets övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen eller, om importen avser en unionsvara, vid den tidpunkt då skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad avsändare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

Bestämmelserna om säkerhet för skatten i 11 § första, andra och fjärde styckena tillämpas även på registrerad avsändare.

Ansökan om godkännande

16 § Skatteverket beslutar i fråga om godkännande av upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare eller skatteupplag efter särskild ansökan.

Återkallelse av godkännande

17 § Godkännande av upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare eller skatteupplag får återkallas om

1. förutsättningarna för godkännande inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar, eller
3. den som är godkänd begär det.

Om ett godkännande av upplagshavare återkallas omfattar beslutet även godkännandet av dennes skatteupplag och godkännandet som registrerad avsändare.

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Konkurs

18 § Om en godkänd upplagshavare, registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare försätts i konkurs, övergår godkännandet till konkursboet. Konkursboet är skattskyldigt för bränsle för vilket skattskyldighet enligt 5 kap. 3, 4 eller 7 § inträder efter konkursbeslutet.

Om sådant bränsle som avses i första stycket ägs av någon annan än konkursgäldenären och bränslet inte ingår i konkursen, är ägaren skattskyldig för bränslet i stället för konkursboet. Skattskyldigheten för ägaren inträder vid den tidpunkt då skattskyldighet skulle ha inträtt för upplagshavaren eller varumottagaren enligt 5 kap. 3, 4 eller 7 §.

Kravet på säkerhet enligt 6 § gäller inte en upplagshavares konkursbo.

Jämkning av säkerhetsbelopp

19 § Om leverans av bränsle sker via rörledning behöver säkerhet enligt 5 eller 15 § inte ställas. Skatteverket får dock besluta att säkerhet ska ställas om det föreligger särskilda skäl.

Om leverans av bränsle sker med fartyg får Skatteverket medge att upplagshavaren eller den registrerade avsändaren inte behöver ställa säkerhet enligt 5 eller 15 §. Ett sådant medgivande får endast lämnas om det är förenligt med överenskommelser mellan Sverige och övriga berörda medlemsstater.

20 § I de fall som avses i 6 och 11 §§ får Skatteverket medge att säkerhet inte behöver ställas eller att den får uppgå till ett lägre belopp än vad som följer av de nämnda bestämmelserna, om det finns skäl till detta med hänsyn till den skattskyldiges ekonomiska förhållanden eller andra särskilda omständigheter.

4 a kap. Flyttningar under uppskovsförfarandet

När får bränsle flyttas under uppskovsförfarandet?

1 § Bränsle som avses i 1 kap. 3 a § får flyttas under uppskovsförfarandet endast i de fall som anges i 2–4 §§.

För flyttningar som påbörjas i ett annat EU-land gäller dock 8 §.

Flyttningar från ett skatteupplag

2 § Under uppskovsförfarandet får bränsle flyttas från ett skatteupplag till

1. ett annat skatteupplag,
2. en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,
3. en plats där det skattepliktiga bränslet lämnar EU,
4. ett utförseltullkontor som samtidigt utgör avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering, eller
5. någon av följande mottagare:
 - a) en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,

b) en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

c) väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, om varorna är avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer dem eller för mässar och marketenterier, eller

d) väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit varorna flyttas och som är part i Nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer dem eller för mässar och marketenterier.

Första stycket 5 gäller om bränslet flyttas till en plats i ett annat EU-land och endast i den omfattning frihet från bränsleskatt gäller i det andra EU-landet.

Flyttningar från platsen för import

3 § Under uppskovsförfarandet får bränsle flyttas från platsen för import till någon av de destinationer som avses i 2 §, om bränslet avsänds av en registrerad avsändare.

Flyttningar till en direkt leveransplats

4 § Bränsle får även flyttas under uppskovsförfarandet från ett skatteupplag eller platsen för import till en annan plats än den plats som avses i 2 § första stycket 1 eller 2 (*direkt leveransplats*), om denna plats i förväg har anmälts till den behöriga myndigheten i destinationsmedlemsstaten av den mottagande upplagshavaren eller den registrerade varumottagaren.

Krav på elektroniskt administrativt dokument och säkerhet

5 § För flyttning under uppskovsförfarandet krävs att det bränsle som flyttas omfattas av

1. sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 4 b kap. 4 § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 4 b kap. 14 §, och
2. sådan säkerhet för skatten som avses i 4 kap. 5 eller 15 §.

Kravet i första stycket 1 gäller inte flyttningar som sker enbart på svenskt territorium och där bränslets slutdestination är belägen på svenskt territorium om bränslet avsänds av någon annan än en registrerad avsändare.

Ytterligare krav vid import

6 § Vid flyttning under uppskovsförfarandet från en plats för import i Sverige ska deklaranten eller annan person som är direkt eller indirekt involverad i fullgörandet av tullformaliteter enligt artikel 15 i unionstullkodexen till Tullverket lämna

1. det punktskattenummer som identifierar den registrerade avsändaren för flyttningen,
2. det punktskattenummer som identifierar den mottagare till vilken varorna sänds, och

3. bevis för att avsikten är att de importerade varorna ska avsändas under uppskovsförfarandet.

Första stycket gäller inte om platsen för import är en plats som är godkänd som skatteupplag.

Om tulldeklaration för bränslet ges in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering enligt artikel 179 i unionstullkodexen, får uppgifterna i första stycket dock lämnas i tulldeklarationen i det andra EU-landet.

När avslutas en flyttning?

7 § En flyttning under uppskovsförfarandet avslutas när mottagaren tagit emot bränslet på en sådan destination som avses i 2–4 §§. Vid export avslutas flyttningen när bränslet lämnat EU. Vid en sådan flyttning som avses i 2 § första stycket 4 avslutas flyttningen när bränslet har hänförs till förfarandet för extern transitering.

Flyttningar som påbörjas utanför Sverige

8 § Bränsle som flyttas enligt artiklarna 16–28 i punktskattedirektivet, och där flyttningen inte har påbörjats i Sverige, omfattas av bestämmelserna om flyttning under uppskovsförfarandet i denna lag när bränslet befinner sig på svenskt territorium.

4 b kap. Dokumenthantering vid flyttningar av bränsle under uppskovsförfarandet

Det datoriserade systemet

1 § I det datoriserade systemet ska följande dokument och uppgifter hanteras i samband med flyttningar under uppskovsförfarandet:

1. elektroniska administrativa dokument enligt 4 § första stycket,
2. administrativa referenskoder enligt 4 § andra stycket,
3. uppgifter om ändrad destination enligt 6 §,
4. underrättelser om att varor inte längre ska föras ut från unionens tullområde enligt 8 §,
5. mottagningsrapporter enligt 10 §, och
6. exportrapporter enligt 11 §.

Bestämmelser om behandlingen av uppgifter i det datoriserade systemet finns i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt gäller bestämmelserna i 14–16 §§.

Bestämmelserna i 4–6, 8, 9, 14, 15 och 17 §§ om avsändande av varor gäller upplagshavare och registrerade avsändare.

2 § När en flyttning under uppskovsförfarandet sker enbart på svenskt territorium och bränslets slutdestination är belägen på svenskt territorium gäller inte bestämmelserna i detta kapitel om bränslet avsänds av någon annan än en registrerad avsändare.

3 § Den som upprättar ett elektroniskt administrativt dokument, en mottagningsrapport eller en exportrapport via det datoriserade systemet, ska kunna verifieras genom ett tekniskt förfarande.

Uppgifter som lämnats för en juridisk person i det datoriserade systemet ska anses ha lämnats av denne, om det inte är uppenbart att uppgiftslämnaren saknat behörighet att företräda den juridiska personen.

Elektroniskt administrativt dokument och administrativ referenskod

4 § Innan en sådan flyttning av bränsle som avses i 4 a kap. 2–4 §§ påbörjas, ska avsändaren via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt administrativt dokument till Skatteverket. Avsändaren får återkalla dokumentet innan flyttningen av bränslet påbörjats.

Skatteverket ska göra en elektronisk kontroll av dokumentet. Är uppgifterna i dokumentet giltiga, ska Skatteverket tilldela det en administrativ referenskod och meddela koden till avsändaren. Är uppgifterna i dokumentet inte giltiga, ska Skatteverket utan dröjsmål underrätta avsändaren om det.

Den administrativa referenskoden ska medfölja flyttningen

5 § Avsändaren ska lämna den administrativa referenskod som avses i 4 § andra stycket till den person som medför bränslet eller, om ingen person medför bränslet, till transportören eller fraktföraren. Koden ska på begäran kunna uppvisas för behörig myndighet under hela bränsleflyttningen.

Ändrad destination

6 § Den som avsänt bränsle under ett uppskovsförfarande får via det datoriserade systemet ändra flyttningens destination. Den nya platsen eller mottagaren måste vara en sådan destination som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 1, 2, 3 eller 4 eller en direkt leveransplats.

Avsändaren ska för detta ändamål via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt dokument om ändrad destination till Skatteverket.

Den administrativa referenskoden ska lämnas till Tullverket vid export

7 § Om en exportdeklaration har getts in till Tullverket avseende bränsle som omfattas av en flyttning under uppskovsförfarandet till en destination som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 3 eller 4, ska deklaranten lämna den administrativa referenskoden för det bränsle som avses i exportdeklarationen till Tullverket.

Underrättelse om att varor inte längre ska föras ut ur unionens tullområde

8 § Om bränsle har avsänts under uppskovsförfarandet till en destination som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 3 eller 4 från en plats i Sverige, och Skatteverket får uppgifter från Tullverket om att bränslet inte längre ska föras ut ur unionens tullområde, ska Skatteverket underrätta avsändaren om detta.

Om exportdeklaration för bränslet har getts in i ett annat EU-land och Skatteverket från de behöriga myndigheterna i det landet får en

underrättelse om att bränslet inte längre ska föras ut ur unionens tullområde ska Skatteverket utan dröjsmål vidarebefordra denna underrättelse till avsändaren.

När en underrättelse enligt första eller andra stycket har tagits emot ska avsändaren, beroende på vad som är lämpligt, återkalla det elektroniska administrativa dokumentet enligt 4 § första stycket eller ändra bränslets destination enligt 6 §.

Intyg om skattefrihet ska medfölja bränsle i vissa fall

9 § Vid flyttning av bränsle till mottagare som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 5, ska varorna åtföljas av ett intyg om att skattefrihet gäller för bränslet i det andra EU-landet.

Mottagningsrapport

10 § Den som på en sådan destination som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 1, 2 och 5 eller 4 § tar emot bränsle som flyttats under ett uppskovsförfarande ska, utan dröjsmål och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att bränslet tagits emot (*mottagningsrapport*).

Exportrapport

11 § Vid flyttning till en sådan destination som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 3 ska Skatteverket, efter det att ett intyg har tagits emot från Tullverket om att bränslet har lämnat EU, via det datoriserade systemet lämna en rapport om att bränslet har exporterats (*exportrapport*).

Vid flyttning till en sådan destination som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 4 ska Skatteverket, efter det att uppgifter tagits emot från Tullverket om att bränslet hänförs till förfarandet för extern transitering, lämna en exportrapport via det datoriserade systemet.

Bevis om att flyttningen har avslutats

12 § Mottagningsrapport och exportrapport utgör bevis på att flyttningen avslutats på en sådan destination som avses i 4 a kap. 2–4 §§.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (alternativt bevis). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

13 § Bestämmelsen i 12 § andra stycket gäller i tillämpliga delar när en exportrapport inte kan utfärdas via det datoriserade systemet. I ett sådant fall ska Tullverket lämna ett intyg enligt 11 § till Skatteverket.

Reservsystemet

Ersättningsdokument

14 § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får en bränsleflyttning under uppskovsförfarandet påbörjas om

1. bränslet åtföljs av ett dokument som innehåller samma uppgifter som det elektroniska administrativa dokumentet skulle ha innehållit om det hade kunnat upprättas (*ersättningsdokument*), och

2. avsändaren genom att lämna in en kopia av ersättningsdokumentet informerar Skatteverket om flyttningen innan den påbörjas.

Om avsändaren är förhindrad att fullgöra informationsskyldigheten på det sätt som föreskrivs i första stycket 2, får Skatteverket informeras på annat sätt innan flyttningen påbörjas. I så fall ska en kopia av ersättningsdokumentet lämnas in till Skatteverket snarast möjligt efter det att flyttningen påbörjats.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får avsändaren på annat sätt informera Skatteverket om en sådan ändring av destinationen som avses i 6 §. Informationen ska lämnas till Skatteverket innan destinationen ändras.

15 § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska avsändaren av en flyttning till en destination som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 3 eller 4 lämna en kopia av det ersättningsdokument som avses i 14 § första stycket 1 till deklaranten.

Om en exportdeklaration har ingetts till Tullverket avseende bränsle som flyttas under uppskovsförfarandet till en destination som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 3 eller 4 ska deklaranten lämna en kopia av det ersättningsdokument vars uppgifter överensstämmer med det bränsle som avses i exportdeklarationen till Tullverket. Om en deklarant har gett in en exportdeklaration till Tullverket som omfattar bränsle vilket följs av ett ersättningsdokument enligt 14 §, ska deklaranten lämna en kopia av det eller de ersättningsdokument som avser bränsle som omfattas av exportdeklarationen till Tullverket.

16 § Om mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 10 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället rapportera att bränslet tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den som tar emot bränslet inte fått ett elektroniskt administrativt dokument avseende den aktuella bränsleflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

Första och andra styckena gäller i tillämpliga delar när det inte går att lämna en exportrapport eller en underrättelse om att bränslet inte längre ska föras ut. I sådant fall ska Skatteverket upprätta rapporten eller underrättelsen, efter det att ett intyg enligt 11 § första stycket eller uppgifter enligt 11 § andra stycket har tagits emot från Tullverket.

Åtgärder när det datoriserade systemet åter är tillgängligt

17 § När det datoriserade systemet åter är tillgängligt ska följande dokument och uppgifter snarast lämnas i systemet:

1. Den som avsänt bränsle enligt 4 a kap. 2–4 §§ ska lämna ett elektroniskt administrativt dokument.

2. Den som ändrat flyttningens destination enligt 6 § ska lämna uppgifter om denna åtgärd.

3. Den som tagit emot bränsle som flyttats enligt 4 a kap. 2–4 § ska lämna en mottagningsrapport.

4. Skatteverket ska lämna en exportrapport eller en underrättelse om att bränslet inte längre ska föras ut ur unionens tullområde.

En mottagnings- eller exportrapport eller en underrättelse om att bränslet inte längre ska föras ut ur unionens tullområde ska dock inte lämnas via det datoriserade systemet förrän det elektroniska administrativa dokumentet för den aktuella bränsleflyttningen tagits emot via systemet.

Så snart uppgifterna i det elektroniska administrativa dokumentet har kontrollerats enligt 4 § och om dessa uppgifter är giltiga ska detta dokument ersätta ersättningsdokumentet enligt 14 §.

4 c kap. Distansförsäljning

1 § Med distansförsäljning avses att

1. någon som inte bedriver självständig ekonomisk verksamhet köper beskattat bränsle, och

2. bränslet avsänds eller transporteras direkt eller indirekt hit från ett annat EU-land av en avsändare som bedriver en självständig ekonomisk verksamhet eller av någon annan för dennes räkning.

Tillfälligt registrerad distansförsäljare

2 § Den som avser att avsända bränsle genom distansförsäljning, och som inte är registrerad distansförsäljare enligt 3 §, ska innan bränslet avsänds från det andra EU-landet anmäla sig till Skatteverket för registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare.

En sådan registrering ska avse en särskilt angiven flyttning och ska göras endast om säkerhet ställts för den skatt som kan påföras i Sverige eller ett annat EU-land för bränslet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid. Har en tillfälligt registrerad distansförsäljare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande.

Registrerad distansförsäljare

3 § Den som avser att avsända bränsle genom distansförsäljning vid mer än enstaka tillfällen får anmäla sig till Skatteverket för registrering som registrerad distansförsäljare.

En sådan registrering ska göras om avsändaren

1. har ställt säkerhet för skatten enligt 4 §,

2. inte hade obetalda belopp avseende skatter och avgifter på skattekontot enligt 61 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244) vid senaste avstämningen, och

3. inte har obetalda belopp avseende skatter, avgifter, böter eller andra fordringar till staten som vid verkställighet enligt utskökningsbalken handläggs i allmänt mål och som har överlämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning.

4 § En registrerad distansförsäljare ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras distansförsäljaren för bränslet i Sverige eller ett annat EU-land. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttningen påbörjas. Säkerheten ska som lägst uppgå till ett belopp som vid varje tidpunkt motsvarar skatten för det bränsle som är under flyttning från den registrerade distansförsäljaren.

Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid. Har en registrerad distansförsäljare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Avregistrering

5 § Skatteverket ska avregistrera en tillfälligt registrerad distansförsäljare när den aktuella flyttningen avslutats eller om förutsättningarna för registrering inte längre finns.

Skatteverket får avregistrera en registrerad distansförsäljare om

1. förutsättningarna för registrering inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar, eller
3. distansförsäljaren begär det.

Ett beslut om avregistrering gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Anmälningsskyldighet för mottagare vid distansförsäljning

6 § Den som avser att ta emot bränsle som avsänds till Sverige genom distansförsäljning från någon som varken är tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen eller registrerad distansförsäljare ska anmäla flyttningen av bränslet till Skatteverket innan bränslet avsänds från det andra EU-landet.

4 d kap. Förfarandet för beskattade varor

När ska förfarandet för beskattade varor användas?

1 § Förfarandet för beskattade varor ska användas när beskattade varor flyttas till eller förs in från en annan medlemsstats territorium om inte flyttningen antingen

1. omfattas av undantag från skatt enligt 2 kap. 12 § eller motsvarande bestämmelser i destinationsmedlemsstatens lagstiftning, eller
2. utgör distansförsäljning enligt 4 c kap. 1 § eller motsvarande bestämmelser i destinationsmedlemsstatens lagstiftning,

Förfarandet för beskattade varor ska även användas när beskattade varor ska flyttas till en plats i Sverige via ett annat EU-land.

Förfarandet får i de fall som avses i andra stycket ersättas av andra förenklade förfaranden. Även i de fall som avses i första stycket får förfarandet ersättas av andra förenklade förfaranden om det är förenligt med överenskommelser mellan Sverige och övriga berörda medlemsstater.

Krav på elektroniskt förenklat administrativt dokument

2 § För att en flyttning ska anses vara förenlig med kraven för förfarandet för beskattade varor krävs att de varor som flyttas omfattas av ett sådant elektroniskt förenklat administrativt dokument som avses i 4 e kap. 3 § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 4 e kap. 9 §.

En flyttning under förfarandet för beskattade varor ska göras mellan en certifierad avsändare eller tillfälligt certifierad avsändare och en certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare.

När påbörjas och avslutas en flyttning?

3 § En flyttning under förfarandet för beskattade varor påbörjas när bränslet lämnar

1. den ordinarie eller alternativa avsändningsplats för den certifierade avsändaren i avsändarmedlemsstaten som har angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet, eller

2. den tillfälligt certifierade avsändaren.

En flyttning under förfarandet för beskattade varor avslutas när bränslet tagits emot av

1. den certifierade mottagaren på den ordinarie eller alternativa mottagningsplats för den certifierade mottagaren i destinationsmedlemsstaten som har angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet, eller

2. den tillfälligt certifierade mottagaren.

Flyttningar som påbörjas utanför Sverige

4 § Bränslen som flyttas enligt artiklarna 33–42 i punktskattedirektivet, och där flyttningen inte har påbörjats i Sverige, omfattas av bestämmelserna om förfarandet för beskattade varor i denna lag när varorna befinner sig på svenskt territorium.

Aktörer inom förfarandet för beskattade varor

Tillfälligt certifierad mottagare

5 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot bränsle som enligt 1 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor, och som inte är certifierad mottagare enligt 7 §, ska anmäla sig till Skatteverket för registrering som tillfälligt certifierad mottagare. Även en enskild person som avser att ta emot bränsle under förfarandet för beskattade varor ska anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad mottagare.

En tillfälligt certifierad mottagare ska till Skatteverket ange den adress där bränslet kommer att tas emot.

6 § En registrering som tillfälligt certifierad mottagare ska begränsas till att gälla mottagandet av en särskilt angiven flyttning.

En registrering ska göras när säkerhet ställts för den skatt som kan påföras i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen eller mottagandet av bränslet. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan bränslet flyttas från det andra EU-landet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid. Har en tillfälligt certifierad mottagare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande.

Certifierad mottagare

7 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt, vid mer än enstaka tillfällen, ta emot bränsle som enligt 1 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor får anmäla sig till Skatteverket för registrering som certifierad mottagare.

Registrering enligt första stycket ska göras om mottagaren

1. har ställt säkerhet för skatten enligt 8 §,
2. har angett en ordinarie mottagningsplats enligt 9 §,
3. inte hade obetalda belopp avseende skatter och avgifter på skattekontot enligt 61 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244) vid senaste avstämningen, och

4. inte har obetalda belopp avseende skatter, avgifter, böter eller andra fordringar till staten som vid verkställighet enligt utsökningsbalken (1981:774) handläggs i allmänt mål och som har överlämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning.

8 § En certifierad mottagare ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras mottagaren i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen eller mottagandet av bränslet. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttningen påbörjas och som lägst uppgå till ett belopp som vid varje tillfälle motsvarar skatten för det bränsle som är under flyttning till den certifierade mottagaren.

Ställd säkerhet får tas i anspråk om påford skatt inte betalas i rätt tid. Har en certifierad mottagare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande, om den certifierade mottagaren avregistreras.

9 § En certifierad mottagare ska till Skatteverket ange en adress där mottagaren kommer att ta emot bränsle som flyttas under förfarandet för beskattade varor (*ordinarie mottagningsplats*). Om den certifierade mottagaren vill ta emot bränsle på en annan adress (*alternativ mottagningsplats*) ska mottagaren ange denna adress till Skatteverket innan flyttningen av bränslet påbörjas.

En certifierad mottagare som tar emot bränsle som flyttas under förfarandet för beskattade varor ska göra det på sin ordinarie mottagningsplats eller den alternativa mottagningsplats som angetts i det

förenklade elektroniska administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet.

Tillfälligt certifierad avsändare

10 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt avsända bränsle som enligt 1 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor, och som inte är certifierad avsändare enligt 11 §, ska anmäla sig till Skatteverket för registrering som tillfälligt certifierad avsändare. Även en enskild person som avser att avsända bränsle under förfarandet för beskattade varor ska anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad avsändare.

En registrering som tillfälligt certifierad avsändare ska begränsas till att gälla avsändandet av en särskilt angiven flyttning.

En tillfälligt certifierad avsändare ska till Skatteverket ange den adress från vilken bränslet kommer att avsändas.

Certifierad avsändare

11 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt, vid mer än enstaka tillfällen, avsända punktskattepliktiga varor som enligt 1 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor får anmäla sig till Skatteverket för registrering som certifierad avsändare.

En certifierad avsändare ska till Skatteverket ange en adress från vilken avsändaren kommer att avsända bränsle som flyttas under förfarandet för beskattade varor (*ordinarie avsändningsplats*). Om den certifierade avsändaren vill avsända bränsle från en annan adress (*alternativ avsändningsplats*) ska avsändaren ange denna adress till Skatteverket innan flyttningen av bränslet påbörjas.

En certifierad avsändare som avsänder bränsle som flyttas under förfarandet för beskattade varor ska göra det från sin ordinarie avsändningsplats eller den alternativa avsändningsplats som angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet.

Avregistrering

12 § Skatteverket ska avregistrera en tillfälligt certifierad mottagare eller en tillfälligt certifierad avsändare när den aktuella flyttningen avslutats i det datoriserade systemet eller om förutsättningarna för registrering inte längre finns.

Skatteverket får avregistrera en certifierad mottagare eller certifierad avsändare om

1. förutsättningarna för registrering inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar när det gäller mottagaren, eller
3. mottagaren respektive avsändaren begär det.

Ett beslut om avregistrering gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

4 e kap. Dokumenthantering vid flyttningar inom förfarandet för beskattade varor

Det datoriserade systemet

1 § I det datoriserade systemet ska följande dokument och uppgifter hanteras i samband med flyttningar under förfarandet för beskattade varor:

1. elektroniska förenklade administrativa dokument enligt 3 § första stycket,
2. förenklade administrativa referenskodeer enligt 3 § andra stycket,
3. uppgifter om ändrad destination enligt 5 §, och
4. mottagningsrapporter enligt 6 §.

Bestämmelser om behandlingen av uppgifter i det datoriserade systemet finns i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt gäller bestämmelserna i 9 och 10 §§.

Bestämmelserna i detta kapitel om certifierade avsändare och certifierade mottagare gäller även tillfälligt certifierade avsändare och tillfälligt certifierade mottagare.

2 § Den som upprättar ett elektroniskt förenklat administrativt dokument eller en mottagningsrapport via det datoriserade systemet, ska kunna verifieras genom ett tekniskt förfarande.

Uppgifter som lämnats för en juridisk person i det datoriserade systemet ska anses ha lämnats av denne, om det inte är uppenbart att uppgiftslämnaren saknat behörighet att företräda den juridiska personen.

Elektroniskt förenklat administrativt dokument och förenklad administrativ referenskode

3 § Innan en flyttning av varor under förfarandet för beskattade varor påbörjas, ska den certifierade avsändaren via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt förenklat administrativt dokument till Skatteverket.

Skatteverket ska göra en elektronisk kontroll av dokumentet. Är uppgifterna i dokumentet giltiga, ska Skatteverket tilldela det en förenklad administrativ referenskode och meddela koden till den certifierade avsändaren. Är uppgifterna i dokumentet inte giltiga, ska Skatteverket utan dröjsmål underrätta den certifierade avsändaren om det.

Den förenklade administrativa referenskoden ska medfölja flyttningen

4 § Den certifierade avsändaren ska lämna den förenklade administrativa referenskode som avses 3 § andra stycket till den person som medför varorna eller, om ingen person medför varorna, till transportören eller fraktföraren. Koden ska på begäran kunna uppvisas för behörig myndighet under hela varuflyttningen.

Ändrad destination

5 § Den certifierade avsändaren får via det datoriserade systemet ändra flyttningens destination. Den nya destinationen får vara

1. en annan mottagningsplats för den certifierade mottagaren i samma EU-land som den ursprungliga mottagningsplatsen, eller

2. avsändningsplatsen.

Den certifierade avsändaren ska för detta ändamål lämna ett elektroniskt dokument om ändrad destination till Skatteverket.

Mottagningsrapport

6 § Vid mottagandet av varor som flyttats under förfarandet för beskattade varor ska den certifierade mottagaren, utan dröjsmål och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (*mottagningsrapport*).

7 § Mottagningsrapporten utgör bevis på att varorna har tagits mot av den certifierade mottagaren.

När Skatteverket tagit emot en mottagningsrapport ska verket, efter det att den certifierade mottagaren fullgjort alla nödvändiga formaliteter, sända mottagningsrapporten till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten. Den mottagningsrapport som vidareställs av Skatteverket ska anses utgöra tillräckligt bevis för att den certifierade mottagaren har fullgjort alla nödvändiga formaliteter och, i tillämpliga fall och såvida varan inte är undantagen från punktskatt, betalat all punktskatt i Sverige.

8 § Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (alternativt bevis). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

Reservsystemet

Ersättningsdokument

9 § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får den certifierade avsändaren påbörja en varuflyttning under förfarandet för beskattade varor om

1. varorna åtföljs av ett dokument som innehåller samma uppgifter som det elektroniska förenklade administrativa dokumentet skulle ha innehållit om det kunnat upprättas (*ersättningsdokument*), och

2. den certifierade avsändaren genom att lämna in en kopia av ersättningsdokumentet informerar Skatteverket om flyttningen innan den påbörjas.

Om den certifierade avsändaren är förhindrad att fullgöra informationsskyldigheten på det sätt som föreskrivs i första stycket 2, får Skatteverket informeras på annat sätt innan flyttningen påbörjas. En kopia av ersättningsdokumentet ska därefter lämnas in till Skatteverket snarast möjligt efter det att flyttningen påbörjats.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får den certifierade avsändaren på annat sätt informera Skatteverket om en sådan ändring av destinationen som avses i 5 §. Informationen ska lämnas till Skatteverket innan destinationen ändras.

10 § Om mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 6 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska den certifierade mottagaren i stället rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den certifierade mottagaren, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt, inte fått ett elektroniskt förenklat administrativt dokument avseende den aktuella varuflyttningen.

Åtgärder när det datoriserade systemet åter är tillgängligt

11 § När det datoriserade systemet åter är tillgängligt ska följande dokument och uppgifter snarast lämnas i systemet:

1. Den certifierade avsändaren ska lämna ett elektroniskt förenklat administrativt dokument.

2. En certifierad avsändare som ändrat flyttningens destination enligt 5 § ska lämna uppgifter om denna åtgärd.

3. Den certifierade mottagaren ska lämna en mottagningsrapport.

Mottagningsrapport ska dock inte lämnas via det datoriserade systemet förrän det elektroniska förenklade administrativa dokumentet för den aktuella varuflyttningen tagits emot via systemet.

Så snart uppgifterna i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet har kontrollerats enligt 3 § och om dessa uppgifter är giltiga ska detta dokument ersätta ersättningsdokumentet enligt 9 §.

5 kap. Skattskyldighet inom det EU-harmoniserade förfarandet

Tillämpningsområdet för bestämmelserna

1 § Detta kapitel tillämpas i fråga om skattskyldighet för energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för bränslen som avses i 1 kap. 3 a §.

Godkända upplagshavare

2 § Skattskyldig är den som i egenskap av godkänd upplagshavare enligt 4 kap. 1 § hanterar bränsle enligt uppskovsförfarandet.

3 § Skattskyldigheten för upplagshavare som är skattskyldig enligt 2 § inträder när

1. bränsle tas ut från ett skatteupplag utan att flyttas enligt 4 a kap. 2, 4 och 5 §,

2. bränsle tas emot på en direkt leveransplats,

3. bränsle tas i anspråk i skatteupplaget eller lagerbrister uppkommer, eller

4. godkännandet av skatteupplaget återkallas.

4 § Skattskyldigheten inträder även när bränsle som flyttats under uppskovsförfarandet tas emot av upplagshavaren, om

1. bränslet tas emot på en plats i direkt anslutning till det skatteupplag som anges i det elektroniska administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet,

2. mottagande av bränslet accepteras genom en mottagningsrapport enligt 4 b kap. 10 § eller genom ett ersättningsdokument enligt 4 b kap. 16 §, och

3. bränslet inte tas in i skatteupplaget.

5 § Skattskyldighet enligt 3 § 2 inträder inte för bränsle som mottagaren för in i skatteupplag i Sverige.

Registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare

6 § Skattskyldig är den som i egenskap av registrerad varumottagare enligt 4 kap. 8 § eller tillfälligt registrerad varumottagare enligt 4 kap. 14 § tar emot bränsle som flyttats enligt uppskovsförfarandet.

7 § Skattskyldigheten inträder för varumottagare som är skattskyldig enligt 6 §, vid mottagandet av bränslet.

Distansförsäljning

8 § Skattskyldig är den som i egenskap av tillfälligt registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 2 § eller registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 3 § avsänder bränsle genom distansförsäljning.

Skattskyldigheten omfattar även bränsle som avsänts enligt första stycket men där skattskyldigheten inträder först efter avregistreringen.

9 § Den som tar emot bränsle som avsänts till Sverige genom distansförsäljning ska vara skattskyldig för bränslet i stället för avsändaren, om avsändaren inte vid avsändandet är registrerad som tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen enligt 6 kap. 2 § eller registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 3 §.

10 § Skattskyldigheten inträder för tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare som är skattskyldig enligt 8 §, när bränslet tas emot av mottagaren.

Skattskyldigheten inträder för mottagare vid distansförsäljning som är skattskyldig enligt 9 §, när bränslet förs in till Sverige.

Certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare

11 § Skattskyldig är den som i egenskap av tillfälligt certifierad mottagare enligt 4 d kap. 5 § eller certifierad mottagare enligt 4 d kap. 7 § tar emot bränsle som flyttats enligt förfarandet för beskattade varor.

Skattskyldig enligt första stycket är även den som efter avregistrering tar emot varor för vilka denne var certifierad mottagare vid den tidpunkt då det elektroniska förenklade administrativa dokumentet för flyttningen utfärdades.

12 § Skattskyldigheten inträder för certifierade mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare som är skattskyldig enligt 11 § vid mottagandet av skattepliktiga varor.

Import och otillåten införsel

13 § Skattskyldig för import och otillåten införsel av bränsle till Sverige är deklaranter eller varje annan person enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen och, vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

Skattskyldig vid import och otillåten införsel av en unionsvara till Sverige är deklaranter eller varje annan person som hade varit skyldig att betala tull enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen om varan hade varit belagd med tull, och vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

14 § Skattskyldigheten inträder för den som är skattskyldig enligt 13 §, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull.

Om tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av att ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

15 § Skattskyldighet vid import gäller inte i fråga om bränsle som från platsen för import avsänds av en registrerad avsändare och flyttas enligt 4 a kap. 3–5 §§.

Skattskyldighet vid otillåten införsel gäller inte i fråga om bränsle för vilka tullskulden har upphört i enlighet med artikel 124.1 e, f, g eller k i unionstullkodexen.

Tillverkning eller användning för annat ändamål

16 § Skattskyldig är den som

1. i Sverige yrkesmässigt tillverkar eller bearbetar bränsle utanför ett skatteupplag,

2. förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt ska betalas när bränslet används för ett visst ändamål men som använder bränslet för ett annat ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp,

3. förvärvat bränsle som ger mindre destillat än 85 volymprocent vid 350°C och som använder bränslet för drift av motordrivna fordon,

4. använder bränsle som vid införseln till landet undantagits från skatteplikt enligt 2 kap. 12 § till annat ändamål än det som var förutsättningen för att bränslet undantogs från skatteplikt,

5. förvärvat bränsle för vilket antingen ingen skatt har betalats eller skatt har betalats enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a och som använder bränslet

- a) i skepp, när skeppet används för privat ändamål,
- b) i båt, för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § har lämnats eller fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten har meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten används för privat ändamål, eller
- c) i luftfartyg, när luftfartyget används för privat ändamål.

17 § Skattskyldigheten inträder för

- 1. den som är skattskyldig enligt 16 § 1, när bränslet tillverkas eller bearbetas,
- 2. den som är skattskyldig enligt 16 § 2, 3, 4 eller 5 när bränslet används för ett ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp.

Särskild skattskyldighet i vissa fall för bränsle för vilket skatt inte har redovisats eller påförts

18 § Skattskyldig är den som förvarar eller lagrar skattepliktigt bränsle utanför ett uppskovsförfarande utan att skatt för bränslet har redovisats eller påförts i Sverige.

En sådan skattskyldighet gäller inte för

- 1. den som är skattskyldig för bränslet enligt 2, 6, 8, 9, 11, 13 eller 16 §, eller
- 2. den som före tidpunkten för redovisning av skatten, förvarar eller lagrar bränsle för vilka skattskyldighet har inträtt enligt 3, 4, 7, 10, 12, 14 eller 17 §, om denne har skälig anledning att anta att skatten för bränslet kommer att redovisas.

19 § Skattskyldigheten inträder för den som är skattskyldig enligt 18 §, när varorna kom att förvaras eller lagras utanför ett uppskovsförfarande.

För den som omfattas av undantag från skattskyldighet enligt 18 § andra stycket 2 inträder skattskyldigheten när undantaget från skattskyldighet upphör.

20 § Om den som är skattskyldig enligt 18 § visar att skatt har påförts eller redovisats för samma varor med anledning av att varorna beskattats enligt någon annan bestämmelse i detta kapitel, eller det på annat sätt framkommer, ska Skatteverket besluta om befrielse från den skatt på varorna som har beslutats enligt 18 §.

Särskilt undantag för biogas

21 § Skattskyldighet enligt detta kapitel inträder inte när

- 1. biogas i gasform övergår i vätskeform, om biogasen då befinner sig i ett skatteupplag,
- 2. biogas i vätskeform övergår i gasform, om biogasen då hanteras av en lagerhållare, eller
- 3. biogas i gasform övergår i vätskeform eller biogas i vätskeform övergår i gasform, om skattskyldighet för bränslet tidigare har inträtt.

Beskattning vid oegentligheter

Bränsle som flyttas under uppskovsförfarandet

22 § Om bränsle, som flyttas under ett uppskovsförfarande, inte når angiven destination på grund av en oegentlighet som innebär att bränslet släpps för konsumtion, ska bränslet beskattas här i landet om oegentligheten har

1. begåtts i Sverige, eller
2. upptäckts här, och det inte går att fastställa var oegentligheten har begåtts.

Skattskyldig ska vara

1. den som ställt säkerhet för skatten under flyttningen, eller
2. någon annan person, om denne medverkat i den otillåtna avvikelser från uppskovsförfarandet och som varit medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att avvikelserna var otillåtna.

Ett beslut om skatt avseende en viss flyttning av varor ska avse endast en skattskyldig. Om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse den eller en av dem som ställt säkerhet för flyttningen. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då bränslet släpptes för konsumtion.

23 § Om bränsle som flyttas under ett uppskovsförfarande inte når angiven destination och ingen oegentlighet som innebär att bränslet släpps för konsumtion har konstaterats under flyttningen, ska en oegentlighet anses ha begåtts här i landet och bränslet beskattas här om

1. bränslet avsänts från ett skatteupplag eller en importplats i Sverige, och

2. det inte inom fyra månader från den tidpunkt då flyttningen inleddes enligt 4 a kap. 1–4 §§ på ett tillfredsställande sätt visas

- a) att flyttningen har avslutats i enlighet med 4 a kap. 7 § eller motsvarande reglering i destinationsmedlemsstatens lagstiftning, eller
- b) på vilken plats oegentligheten har begåtts.

Skatt enligt första stycket ska betalas av den som ställt säkerhet för skatten under flyttningen. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då flyttningen inleddes.

Bränsle som flyttas under förfarandet för beskattade varor eller som har avsänts av en distansförsäljare

24 § Om bränsle som flyttas till eller via Sverige under förfarandet för beskattade varor eller som har avsänts från ett annat EU-land av en i destinationsmedlemsstaten registrerad distansförsäljare, inte når angiven mottagare ska bränslet beskattas här om det beror på en oegentlighet som har

1. begåtts i Sverige, eller
2. upptäckts här, och det inte går att fastställa var oegentligheten har begåtts.

Skattskyldig ska vara

1. den som ställt säkerhet för skatten, eller
2. någon annan person, om denne medverkat i oegentligheten.

Ett beslut om skatt avseende en viss flyttning av varor ska avse endast en skattskyldig. Om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse

den eller en av dem som ställt säkerhet för flyttningen. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då oegentligheten begicks respektive upptäcktes.

Flyttningar som inte omfattas av elektroniskt förenklat administrativt dokument

25 § En oegentlighet vid flyttning av beskattat bränsle anses föreligga om bränsle flyttas till eller via Sverige utan att uppfylla kraven för bränsle som ska flyttas under förfarandet för beskattade varor på att omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument.

Om det föreligger en sådan oegentlighet i fråga om bränsle som förts in i Sverige, ska det beskattas här i landet.

Skattskyldig ska vara

1. den som för in eller tar emot bränslet från det andra EU-landet, eller
2. någon annan person som medverkat i oegentligheten.

Ett beslut om skatt avseende en viss flyttning av bränsle ska avse endast en skattskyldig. Om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse den som för in eller tar emot bränslet. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då bränslet fördes in i landet.

Undantag från skatt

26 § Bestämmelserna i 2 kap. 13, 14, och 15–18 §§ om undantag från skatt ska tillämpas även vid beskattning enligt 22–25 §§.

Särskilt ansvar för betalning

27 § Skatteverket får besluta att den som omfattas av 22 § andra stycket, 24 § andra stycket eller 25 § tredje stycket men som inte omfattas av Skatteverkets beslut om skatt enligt 12 kap. 3 § för den aktuella flyttningen ska vara skyldig att tillsammans med den som beslutet om skatt gäller betala det belopp som denne gjorts ansvarig för.

Beslut om ansvar får inte fattas om statens fordran mot den som beslutet om skatt gäller har preskriberats.

6 kap. Hantering av varor inom det nationella förfarandet

Tillämpningsområdet för bestämmelserna

1 § Detta kapitel tillämpas i fråga om skattskyldighet för

1. energiskatt för råttallolja
2. energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för
 - a) bränslen enligt 2 kap. 1 § första stycket 5 och 6,
 - b) andra bränslen enligt 2 kap. 3 § än sådana som avses i 1 kap. 3 a §,
 - c) bränslen enligt 2 kap. 4 §, och
3. svavelskatt för bränslen enligt 3 kap. 1 § 1.

Godkännande som lagerhållare

Vem får godkännas som lagerhållare?

2 § Som lagerhållare får den godkännas som

1. avser att

- a) utvinna, tillverka eller bearbeta bränsle, eller
 - b) i större omfattning
 - hålla bränslen i lager, eller
 - återförsälja eller förbruka gasformiga kolväten, och
2. med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som lagerhållare.
- Skatteverket beslutar i fråga om godkännande av lagerhållare efter särskild ansökan.

Återkallelse av godkännande

3 § Godkännande av lagerhållare ska återkallas om förutsättningarna för godkännande inte längre finns eller om lagerhållaren begär det. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Konkurs

4 § Om en godkänd lagerhållare försätts i konkurs, övergår godkännandet till konkursboet. Konkursboet är skattskyldigt för bränsle för vilket skattskyldighet enligt 6 § 1 inträder efter konkursbeslutet.

Skattskyldiga och skattskyldighetens inträde

Godkänd lagerhållare

5 § Skattskyldig är den som har godkänts som lagerhållare enligt 2 §.

6 § Skattskyldigheten inträder för den som är godkänd lagerhållare när

1. bränsle av lagerhållaren levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare eller till eget försäljningsställe för detaljförsäljning som inte utgörs av depå,
2. bränsle tas i anspråk för annat ändamål än försäljning,
3. godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar bränsle som då ingår i dennes lager.

Import och otillåten införsel

7 § Skattskyldig för import och otillåten införsel av bränslen till Sverige är deklaranten eller varje annan person enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen och, vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

Skattskyldig vid import och otillåten införsel av en unionsvara till Sverige är deklaranten eller den som hade varit skyldig att betala tull enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen om varan hade varit belagd med tull.

8 § Skattskyldigheten inträder för den som är skattskyldig enligt 7 §, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull.

Om tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av att ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

9 § Från skattskyldighet vid import undantas bränsle som ägs av en godkänd lagerhållare vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen eller, om importen avser en unionsvara, vid den tidpunkt som skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts.

Från skattskyldighet vid otillåten införsel undantas varor för vilka tullskulden har upphört i enlighet med artikel 124.1 e, f, g eller k i unionstullkodexen.

Skattskyldiga och skattskyldighetens inträde i andra fall

10 § Skattskyldig är den som

1. i annat fall än som avses i 5 §, utvinner, tillverkar eller bearbetar bränsle,

2. i annat fall än som avses i 5 §, för in bränsle till Sverige från ett annat EU-land eller tar emot en sådan leverans,

3. förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt ska betalas när bränslet används för visst ändamål men som använder bränslet för ett ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp, och

4. förvärvat bränsle för vilket antingen ingen skatt har betalats eller skatt har betalats enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a och som använder bränslet

a) i skepp, när skeppet används för privat ändamål, eller

b) i båt, för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § har lämnats eller fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten har meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten används för privat ändamål.

11 § Skattskyldigheten inträder för

1. den som är skattskyldig enligt 10 § 1, när bränslet utvinns, tillverkas eller bearbetas,

2. den som är skattskyldig enligt 10 § 2, när bränslet förs in till Sverige, och

3. den som är skattskyldig enligt 10 § 3 eller 4, när bränslet används för ett ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp.

Särskilt undantag för biogas

12 § Skattskyldighet enligt detta kapitel inträder inte när

1. biogas i gasform övergår i vätskeform, om biogasen då befinner sig i ett skatteupplag,

2. biogas i vätskeform övergår i gasform, om biogasen då hanteras av en lagerhållare, eller

3. biogas i gasform övergår i vätskeform eller biogas i vätskeform övergår i gasform, om skattskyldighet för bränslet tidigare har inträtt.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 kap.

1 §

Den som är skattskyldig får göra avdrag för skatt på bränsle

1. som av den skattskyldige exporterats *till tredjeland* eller förts
1. som av den skattskyldige exporterats *från EU* eller förts till

till en frizon för annat ändamål än att förbrukas där, en frizon för annat ändamål än att förbrukas där

2. som av den skattskyldige förbrukats på ett sätt som ger rätt till skattebefrielse enligt 6 a kap.,

3. som har tagits emot av en skattebefriad förbrukare i enlighet med vad som framgår av dennes godkännande,

4. som har tagits emot för förbrukning i skepp eller luftfartyg med de undantag i fråga om vissa bränslen som anges i 6 a kap. 1 § 3 och 5,

5. som har tagits emot för förbrukning i båtar som avses i 6 a kap. 1 § 4 med de undantag i fråga om vissa bränslen som anges i denna punkt.

Avdrag för skatt på bränsle som den skattskyldige förbrukat på ett sätt som ger rätt till skattebefrielse med stöd av 6 a kap. 1 § 9, 10, 11 eller 17 eller med stöd av 6 a kap. 2 a, 2 b eller 2 c § får dock göras endast om den skattskyldige inte är ett företag utan rätt till statligt stöd.

2 a §⁹

Bestämmelserna i 1 § första stycket 1 och 2 § gäller inte skatt på bränsle som flyttats enligt uppskovsförfarande till sådan destination som avses i 3 a kap. 2 § 1 c och d.

Bestämmelserna i 1 § första stycket 1 och 2 § gäller inte skatt på bränsle som flyttats enligt uppskovsförfarande till sådan destination som avses i 4 a kap. 2 § 3, 4 och 5.

8 kap.

1 a §

Skatteverket beslutar i fråga om godkännande av skattebefriad förbrukare efter särskild ansökan.

2 §¹⁰

En skattebefriad förbrukare *skall* löpande bokföra *inköp* och förbrukning av bränsle helt eller delvis befriat från skatt och på lämpligt sätt se till att det finns underlag för kontroll av att bränsle som *köpts in* helt eller delvis befriat från skatt använts för det ändamål som var förutsättning för skattebefrielsen.

En skattebefriad förbrukare *ska* löpande bokföra *mottagande* och förbrukning av bränsle helt eller delvis befriat från skatt och på lämpligt sätt se till att det finns underlag för kontroll av att bränsle som *tagits emot* helt eller delvis befriat från skatt använts för det ändamål som var förutsättning för skattebefrielsen.

9 kap.

10 §¹¹

Om skatt har betalats i Sverige för bränsle och bränslet därefter har

Om skatt har betalats i Sverige för bränsle *som avses i 1 kap. 3 a §*

⁹ Senaste lydelse 2012:836.

¹⁰ Senaste lydelse 2001:518.

¹¹ Senaste lydelse 2011:287.

flyttats till ett annat EU-land under sådana förhållanden att skatt ska betalas där eller flyttningen sker för förbrukning för ett i det andra EU-landet skattebefriat ändamål, medger Skatteverket efter ansökan återbetalning av skatten.

och bränslet därefter flyttats till ett annat EU-land under förfarandet för beskattade varor, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige. Ett beslut om återbetalning får fattas först efter att Skatteverket har tagit emot en sådan mottagningsrapport som avses i 4 e kap. 6 och 7 §§ eller tagit emot och godtagit ett sådant alternativt bevis som avses i 4 e kap. 8 §.

10 a §¹²

Om skatt har betalats i Sverige för bränsle som avses i 1 kap. 3 a § och bränslet därefter flyttats till ett annat EU-land genom distansförsäljning, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Rätt till återbetalning enligt 10 § vid distansförsäljning föreligger endast om sökanden visar att den skatt som ansökan avser är betald samt att bränslet har beskattats i mottagarlandet eller är avsett att användas där för ett skattebefriat ändamål.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket *skall* omfatta en period om ett kalenderkvartal och *skall* lämnas in till *beskattningsmyndigheten* inom tre år efter kvartalets utgång.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige, och att bränslet har beskattats i destinationsmedlemsstaten eller är avsett att användas där för ett skattebefriat ändamål. Återbetalning enligt denna paragraf medges inte om 10 b § är tillämplig.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket *ska* omfatta en period om ett kalenderkvartal och *ska* lämnas in till *Skatteverket* inom tre år efter kvartalets utgång.

¹² Senaste lydelse 2006:1508.

Om skatt har betalats i Sverige för bränsle som avses i 1 kap. 3 a § och bränslet därefter flyttas till ett annat EU-land under sådana förhållanden att varorna beskattas där i enlighet med artikel 46 i punktskattedirektivet, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Ansökan om återbetalning enligt 10 § i andra fall än som avses i 10 a § ska lämnas till Skatteverket. Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige.

Skatteverket återbetalar skattebeloppet sedan sökanden visat att

1. skatt betalats i mottagarlandet, eller

2. bränslet är avsett att användas i mottagarlandet för ett där skattebefriat ändamål.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige, och att varorna har beskattats i ett annat EU-land.

En ansökan om återbetalning enligt första stycket ska ges in till Skatteverket inom ett år efter det att beslutet om skatt i det andra EU-landet fått laga kraft.

10 c§

Om skatt har betalats i Sverige för annat bränsle än som omfattas av 1 kap. 3 a § och bränslet därefter flyttats till ett annat EU-land under sådana förhållanden att skatt ska betalas där eller flyttningen sker för förbrukning för ett i det andra EU-landet skattebefriat ändamål, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige.

Skatteverket återbetalar skattebeloppet sedan sökanden visat att

1. skatt betalats i det andra EU-landet, eller
2. bränslet är avsett att användas i det andra EU-landet för ett där skattebefriat ändamål.

11 §¹⁴

Har bränsle beskattats enligt 4 kap. 2, 2 a eller 2 b §, och visar den skattskyldige inom tre år efter det att flyttningen påbörjades att bränslet beskattats i ett annat EU-land, ska den skatt som betalats i Sverige återbetalas, om det andra EU-landets skatteanspråk är befogat.

Har bränsle beskattats enligt 5 kap. 22, 23, 24 eller 25 §, och visar den skattskyldige att bränslet inom tre år efter det att flyttningen påbörjades beskattats i enlighet med artikel 9 eller 46 i punktskattedirektivet i ett annat EU-land, ska den skatt som betalats i Sverige återbetalas, om det andra EU-landets skatteanspråk är befogat.

En ansökan om återbetalning enligt första stycket ska ges in till Skatteverket inom ett år efter det att beslutet om skatt i det andra EU-landet fått laga kraft.

12 kap. Generella förfaranderegler och överklagande

Förfarandet vid beskattning

1 § I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller, utom i fall som avses i 2–8 §§, bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Särskilda bestämmelser om förfarandet vid import

2 § Tullverket beslutar om skatt för den som enligt 5 kap. 13 § eller 6 kap. 7 § är skattskyldig vid import eller otillåten införsel. Skatten ska betalas till Tullverket. För skatt som ska betalas till Tullverket gäller tullagen (2016:253).

Särskilda bestämmelser om förfarandet vid beskattning vid oegentligheter inom det EU-harmoniserade förfarandet

3 § Skatteverket beslutar om skatt som avses i 5 kap. 22–25 §§ och ansvar enligt 5 kap. 27 §. Skatten ska betalas inom den tid som Skatteverket bestämmer.

Om skatten enligt 5 kap. 22, 23, 24 eller 25 § inte kan beräknas tillförlitligt, ska skatten bestämmas med hänsyn till vad som framstår som skäligt med hänsyn till uppgifterna i ärendet.

4 § Bestämmelserna om ansvar för delägare i svenska handelsbolag och ansvar för företrädare för juridisk person i 59 kap. 11, 13, 15–21, 26 och

¹⁴ Senaste lydelse 2017:1208.

27 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) ska gälla i tillämpliga delar avseende skatt som omfattas av ett beslut enligt 3 § denna lag.

5 § Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara skattskyldig enligt 5 kap. 22, 23, 24 eller 25 § att lämna uppgift som är av betydelse för beslut om skatt enligt dessa bestämmelser. Skatteverket får vidare förelägga den som omfattas eller kan antas omfattas av 5 kap. 22, 24 eller 25 § att lämna uppgift som är av betydelse för beslut om ansvar enligt 5 kap. 27 §.

Skatteverket får tillämpa bestämmelserna i 37 kap. 9 § första stycket och 10 § skatteförfarandelagen (2011:1244) om föreläggande när det gäller förhållanden som är av betydelse för ett beslut om skatt enligt 5 kap. 22, 23, 24 eller 25 § eller beslut om ansvar enligt 5 kap. 27 § av någon annan än den som föreläggs.

6 § Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera skattskyldighet enligt 5 kap. 22, 23, 24 eller 25 § eller om förutsättningar föreligger för att besluta om ansvar enligt 5 kap. 27 §. Skatteverket får även besluta om revision för att inhämta uppgifter av betydelse för skattskyldighet enligt 5 kap. 22, 23, 24 eller 25 § eller om förutsättningar föreligger för att besluta om ansvar enligt 5 kap. 27 § av någon annan än den som revideras. Vid revision gäller bestämmelserna i 41 kap. 3–13 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) i tillämpliga delar.

7 § Följande bestämmelser i skatteförfarandelagen (2011:1244) ska gälla i tillämpliga delar vid handläggning av ärenden enligt 3 och 4 §§:

- 3 kap. 4 § om beskattningsår,
- 43 kap. om ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning,
- 45 kap. om bevissäkring,
- 46 kap. om betalningssäkring,
- 47 kap. om undantag från kontroll,
- 60 kap. om befrielse,
- 61 kap. om skattekonton,
- 62 kap. 2, 11–16 och 19 §§ om betalning av skatt,
- 63 kap. 2, 4–6, 8–10, 15, 16, 22 och 23 §§ om anstånd,
- 64 kap. 2–4, 9 och 10 §§ om återbetalning av skatt,
- 65 kap. 2–4, 7, 8, 11, 13–15, 16, 18, 19 och 20 §§ om ränta,
- 66 kap. om omprövning,
- 67 kap. om överklagande,
- 68–71 kap. om verkställighet.

Vid tillämpning av 61 kap. 1 § andra stycket, 62 kap. 12 § och 65 kap. 2 § andra stycket, 19 och 20 §§ och 66 kap. 20 § skatteförfarandelagen ska det som sägs om ansvar enligt 59 kap. skatteförfarandelagen även gälla ansvar enligt 5 kap. 27 § denna lag.

8 § Om Skatteverket har beslutat om ansvar enligt 5 kap. 27 §, får den ansvarige överklaga det beslut om skatt enligt 5 kap. 22, 23, 24 eller 25 § som omfattas av beslutet om ansvar inom den tid och på det sätt som gäller för den som beslutet om skatt gäller.

Överklagande

9 § Beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023 i fråga om 4 c kap. 2–4 §§, 4 d kap. 5–11 §§ och 12 kap. 9 § och i övrigt den 13 februari 2023.

2. Bestämmelsen i nya 4 kap. 2 § andra stycket tillämpas inte på skatteupplag som har godkänts före den 1 januari 2018.

3. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

4. Om en flyttning av beskattat bränsle från ett annat EU-land har påbörjats före ikraftträdandet gäller 4 kap. 1 § 5, 1 a och 11 §§ och 5 kap. 2 § 2 i den äldre lydelsen om bränslet förs in eller tas emot senast den 31 december 2023.

5. Om en flyttning av bränsle genom distansförsäljning har påbörjats före ikraftträdandet gäller 4 kap. 1 § 3,4 och 9–10 §§ och 5 kap. 3 § 1 i den äldre lydelsen.

6. En underrättelse enligt nya 4 b kap. 8 § får lämnas på annat sätt än via det datoriserade systemet till och med den 13 februari 2024.

1.15 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter

dels att nuvarande 2 kap. 13 a § ska betecknas 2 kap. 13 c §,

dels att 1 kap. 1, 2, 4, 4 a, 5 a och 6 §§, 2 kap. 1 a, 2, 6, 13 §§ och den nya 13 c §, 3 kap. 5 §, 4 kap. 1, 2 och 9 c §§, 5 kap. 1 a och 4 §§ och 6 kap. 1 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas sju nya paragrafer, 2 kap. 1 c, 13 a och 13 b §§ och 4 kap. 1 a 1 c och 14 b §§ av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §¹

I denna lag finns bestämmelser om flyttning av punktskattepliktiga varor samt om kontroll avseende punktskattepliktiga varor vid vägtransporter och vid försändelser med post. I denna lag finns även bestämmelser om kontroll av upplagshavare inom uppskovsförfarandet. Bestämmelserna har sin grund i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG.

I denna lag finns bestämmelser om flyttning av punktskattepliktiga varor samt om kontroll avseende punktskattepliktiga varor vid vägtransporter och vid försändelser med post. I denna lag finns även bestämmelser om kontroll av upplagshavare inom uppskovsförfarandet. Bestämmelserna har sin grund i rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt (ombearbetning), i den ursprungliga lydelsen.

2 §²

Med punktskattepliktig vara avses tobaksvara, alkoholvara och energiprodukt.

Med tobaksvara förstås vara som avses i 1 § andra stycket lagen (1994:1563) om tobaksskatt.

Med alkoholvara förstås vara som avses i 2–6 §§ lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

Med energiprodukt förstås bränsle som avses i 1 kap. 3 a § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Med tobaksvara förstås vara som avses i 2 kap. 3 § första stycket lagen (2021:000) om tobaksskatt.

Med alkoholvara förstås vara som avses i 2 kap. 2–6 §§ lagen (2021:000) om alkoholskatt.

4 §³

Med skattskyldig avses den som är skattskyldig enligt

¹ Senaste lydelse 2013:1077.

² Senaste lydelse 2006:1510.

³ Senaste lydelse 2009:1507.

1. 9 § första stycket 1–6, 27 § eller 28 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt,

2. 8 § första stycket 1–6, 26 § eller 27 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt och,

3. 4 kap. 1 § första stycket 1–6 eller 8, 2 § eller 2 a § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

1. 9 kap. 2, 6, 8, 9, 11, 25, 27 eller 28 § lagen (2021:000) om tobaksskatt,

2. 9 kap. 2, 6, 8, 9, 11, 25, 27 eller 28 § lagen (2021:000) om alkoholskatt och,

3. 5 kap. 2, 6, 8, 9, 11, 22, 24 eller 25 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

4 a §⁴

Med uppskovsförfarande förstås *sådant uppskovsförfarande* som avses i 8 a § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 7 a § lagen (1994:1564) om alkoholskatt och 3 a kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Med uppskovsförfarandet och förfarandet för beskattade varor förstås *detsamma* som avses i 1 kap. 10 § lagen (2021:000) om tobaksskatt, 1 kap. 9 § lagen (2021:000) om alkoholskatt och 1 kap. 20 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

5 a §⁵

I fall då de regler om elektroniska administrativa dokument, administrativa referens-koder, ersättnings-dokument, *förenklade ledsagar-dokument* och säkerhet som föreskrivs i lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi inte är tillämpliga gäller i stället andra stycket för flyttningar av punktskattepliktiga varor.

Varorna ska under flyttning omfattas och åtföljas av dokument i den utsträckning som följer av artikel 21, 24, 34 eller 40 i det direktiv som anges i 1 §. När varorna omfattas av ett elektroniskt administrativt dokument enligt artikel 21 i samma direktiv, ska de åtföljas av en sådan administrativ referenskod som avses i artikel 21.6

I fall då de regler om elektroniska administrativa dokument, administrativa referens-koder, *elektroniska förenklade administrativa dokument*, *förenklade administrativa referens-koder*, ersättnings-dokument och säkerhet som föreskrivs i lagen (2021:000) om tobaksskatt, lagen (2021:000) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi inte är tillämpliga gäller i stället andra stycket för flyttningar av punktskattepliktiga varor.

Varorna ska under flyttning omfattas och åtföljas av dokument i den utsträckning som följer av artikel 20, 26, 36, 38 eller 48 i det direktiv som anges i 1 §. När varorna omfattas av ett elektroniskt administrativt dokument enligt artikel 20 i samma direktiv, ska de åtföljas av en sådan administrativ referenskod som avses i artikel 20.5

⁴ Senaste lydelse 2013:1077.

⁵ Senaste lydelse 2017:1210.

i direktivet. Varorna ska även omfattas av säkerhet för betalning av skatt i den utsträckning som följer av artikel 18, 34 eller 36 i direktivet.

i direktivet. När varorna omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument enligt artikel 35 i samma direktiv, ska de åtföljas av en sådan förenklad administrativ referenskod som avses i artikel 36.4 i direktivet. Varorna ska även omfattas av säkerhet för betalning av skatt i den utsträckning som följer av artikel 17, 35 eller 44 i direktivet.

6 §⁶

En punktskattepliktig vara får flyttas endast om de krav i fråga om elektroniskt administrativt dokument, administrativ referenskod, ersättningsdokument, *förenklat ledsagardokument*, *följedokument* för transport av vinprodukter, säkerhet och anmälningsskyldighet är uppfyllda som följer av de lagar som anges i 2 § eller av bestämmelser som avses i 5 a §.

En flyttning av punktskattepliktiga varor anses inte ha skett i strid med första stycket om det elektroniska administrativa dokument avseende flyttningen eller det ersättningsdokument, *förenklat ledsagardokument* eller *följedokument* för transport av vinprodukter som åtföljer varorna, innehåller endast smärre brister.

Första stycket gäller inte punktskattepliktiga varor som återutförs enligt 3 kap. 1 § femte stycket eller 17 a § andra stycket lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen.

En punktskattepliktig vara får flyttas endast om de krav i fråga om elektroniskt administrativt dokument, administrativ referenskod, *elektroniskt förenklat administrativt dokument*, *förenklad administrativ referenskod*, ersättningsdokument, *följedokument* för transport av vinprodukter, säkerhet, anmälningsskyldighet samt registrering är uppfyllda som följer av de lagar som anges i 2 § eller av bestämmelser som avses i 5 a §.

En flyttning av punktskattepliktiga varor anses inte ha skett i strid med första stycket endast på grund av smärre brister i följande dokument som avser flyttningen eller åtföljer varorna:

1. det elektroniska administrativa dokumentet,
2. det elektroniska förenklade administrativa dokument,
3. ersättningsdokumentet, eller
4. *följedokumentet* för transport av vinprodukter.

⁶ Senaste lydelse 2017:1210.

2 kap.

1 a §⁷

Vid transportkontroll av transport som medför bränsle som ska beskattas till följd av bestämmelsen i 4 kap. 1 a § andra stycket lagen (1994:1776) om skatt på energi gäller inte bestämmelserna i 9–15 och 17–23 §§.

Vid transportkontroll av transport som medför bränsle som ska beskattas till följd av bestämmelsen i 2 kap. 12 § andra stycket lagen (1994:1776) om skatt på energi gäller inte bestämmelserna i 9–15 och 17–23 §§.

1 c §

Vid tillämpning av detta kapitel ska en flyttning av varor genom distansförsäljning för vilken mottagaren har fullgjort anmälningsskyldigheten enligt 6 kap. 6 § lagen (2021:000) om tobaksskatt, 6 kap. 6 § lagen (2021:000) om alkoholskatt eller 4 c kap. 6 § lagen (1994:1776) om skatt på energi inte anses ske i strid med 1 kap. 6 §.

2 §⁸

Vid transportkontroll får Tullverket undersöka transportmedel, lådor, behållare eller andra utrymmen i transportmedel, containrar eller tankar där punktskattepliktiga varor kan förvaras under transport. Vid transportkontroll i lokal får även utrymmen i lokalen där punktskattepliktiga varor förvaras eller kan antas förvaras undersökas. Verket får också undersöka och ta prov på varor som påträffas.

Tullverket får vidare eftersöka och granska administrativa referensskoder, ersättningsdokument, *förenklade ledsagar-dokument* och andra handlingar som kan vara av betydelse för beskattningen. Vid transportkontroll i lokal får dock inte utrymmen i lokalen undersökas i syfte att söka efter handlingar av angivet slag.

Tullverket får även härleda den administrativa referensskoden till ett elektroniskt administrativt dokument och granska det dokumentet. Verket får vid

Tullverket får vidare eftersöka och granska administrativa referensskoder, *förenklade administrativa referensskoder*, ersättningsdokument och andra handlingar som kan vara av betydelse för beskattningen. Vid transportkontroll i lokal får dock inte utrymmen i lokalen undersökas i syfte att söka efter handlingar av angivet slag.

Tullverket får även härleda den administrativa referensskoden *eller förenklade administrativa referensskoden* till ett elektroniskt administrativt dokument *respektive*

⁷ Senaste lydelse 2008:1321.

⁸ Senaste lydelse 2012:679.

granskningen använda tekniska hjälpmedel som finns i transportmedlet eller lokalen.

elektroniskt förenklat administrativt dokument och granska det dokumentet. Verket får vid granskningen använda tekniska hjälpmedel som finns i transportmedlet eller lokalen.

6 §⁹

Förare är skyldiga att se till att administrativ referenskod, ersättningsdokument, *förenklat ledsagardokument* och följedokument för transport av vinprodukter följer med transporten i enlighet med 1 kap. 6 §. Vid en transportkontroll ska föraren tillhandahålla Tullverket tillgängliga administrativa referensgrafer, ersättningsdokument, *förenklade ledsagardokument* och följedokument för transport av vinprodukter.

Passagerare som transporterar punktskattepliktiga varor för annans räkning från ett annat EU-land är skyldiga att se till att *förenklat ledsagardokument* följer med transporten i enlighet med 1 kap. 6 § om varorna ska åtföljas av sådant dokument enligt de bestämmelser som avses i 1 kap. 5 a §. Vid en transportkontroll ska passageraren tillhandahålla Tullverket tillgängliga *förenklade ledsagardokument*.

Förare är skyldiga att se till att administrativ referenskod, *förenklad administrativ referenskod*, ersättningsdokument och följedokument för transport av vinprodukter följer med transporten i enlighet med 1 kap. 6 §. Vid en transportkontroll ska föraren tillhandahålla Tullverket tillgängliga administrativa referensgrafer, *förenklade administrativa referensgrafer*, ersättningsdokument och följedokument för transport av vinprodukter.

Passagerare som transporterar punktskattepliktiga varor för annans räkning från ett annat EU-land är skyldiga att se till att *förenklad administrativ referenskod eller ersättningsdokument* följer med transporten i enlighet med 1 kap. 6 § om varorna ska åtföljas av sådant dokument enligt de bestämmelser som avses i 1 kap. 5 a §. Vid en transportkontroll ska passageraren tillhandahålla Tullverket tillgängliga *förenklade administrativa referensgrafer eller ersättningsdokument*.

Om punktskattepliktiga varor under pågående flyttning förvaras i en lokal för på-, av- eller omlastning, är den som äger lokalen eller, om lokalen är upplåten till någon annan, den som innehar nyttjanderätt till lokalen skyldig att se till att de handlingar som anges i första stycket följer med varorna samt att dessa vid transportkontroll tillhandahålls Tullverket.

⁹ Senaste lydelse 2018:1888.

Om skattskyldighet föreligger för omhändertagen punktskattepliktig vara enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi, ska Tullverket besluta om skatten på varan om

1. skattskyldighet har inträtt, och
2. varan har transporterats i strid med 1 kap. 6 §.

Skatt enligt första stycket ska tas ut enligt de skattesatser som anges i lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi.

Beslut enligt första stycket får inte fattas om varorna i fråga omfattas av ett beslut om skatt enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) som fattades innan varorna omhändertogs.

Första stycket gäller inte i sådana fall som avses i 3 kap. 1 § tullagen (2016:253).

Om skattskyldighet föreligger för omhändertagen punktskattepliktig vara enligt lagen (2021:000) om tobaksskatt, lagen (2021:000) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi, ska Tullverket besluta om skatten på varan om

1. skattskyldighet har inträtt, och
2. varan har transporterats i strid med 1 kap. 6 §.

13 a §

Om grund för uttag av skatt föreligger enligt 9 kap. 25, 27 eller 28 § lagen (2021:000) om tobaksskatt, 9 kap. 25, 27 eller 28 § lagen (2021:000) om alkoholskatt eller 5 kap. 22, 24 eller 25 § lagen (1994:1776) om skatt på energi för omhändertagen punktskattepliktig vara ska Tullverket besluta om skatten.

Om Tullverket har fattat beslut enligt första stycket får Tullverket även besluta om särskilt ansvar enligt 9 kap. 30 § lagen om tobaksskatt, 9 kap. 30 § lagen om alkoholskatt och 5 kap. 27 § lagen om skatt på energi. När Tullverket tillämpar dessa bestämmelser ska vad som där sägs om Skatteverket i stället gälla Tullverket.

Skatt enligt första stycket ska tas ut enligt de skattesatser som anges i lagen om tobaksskatt, lagen om

¹⁰ Senaste lydelse 2016:270.

alkoholskatt och lagen om skatt på energi.

13 b §

Beslut enligt 13 eller 13 a § får inte fattas om varorna omfattas av ett beslut om skatt enligt skatteförfarandelagen (2011:1244), lagen (2021:000) om tobaksskatt, lagen (2021:000) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi som fattades innan varorna omhändertogs.

Bestämmelserna i 13 och 13 a §§ gäller inte i sådana fall som avses i 3 kap. 1 § tullagen (2016:253).

13 c §¹¹

Skatten på varan ska efterges om Tullverket har beslutat om skatt på

1. en sådan beskattad alkoholvara som avses i 7 a § lagen (1994:1564) om alkoholskatt och den som kan antas göra anspråk på varan om omhändertagandet skulle upphävas enligt 15 § saknar rätt enligt 4 kap. 4 § eller 6 kap. 1 § alkohollagen (2010:1622) att föra in varan,

2. en sådan beskattad tobaksvara som avses i 8 a § lagen (1994:1563) om tobaksskatt och den som kan antas göra anspråk på varan om omhändertagandet skulle upphävas enligt 15 § är under 18 år, eller

3. en sådan beskattad tobaksvara som avses i 8 a § lagen om tobaksskatt och det är sannolikt att varan är avsedd att bjudas ut till försäljning i Sverige och en sådan försäljning uppenbart skulle strida mot 3 kap. 1 § tredje stycket lagen (2018:2088) om tobak och liknande produkter eller 4 § lagen om tobaksskatt.

1. en sådan beskattad alkoholvara som avses i 1 kap. 9 § lagen (2021:000) om alkoholskatt och den som kan antas göra anspråk på varan om omhändertagandet skulle upphävas enligt 15 § saknar rätt enligt 4 kap. 4 § eller 6 kap. 1 § alkohollagen (2010:1622) att föra in varan,

2. en sådan beskattad tobaksvara som avses i 1 kap. 10 § lagen (2021:000) om tobaksskatt och den som kan antas göra anspråk på varan om omhändertagandet skulle upphävas enligt 15 § är under 18 år, eller

3. en sådan beskattad tobaksvara som avses i 1 kap. 10 § lagen om tobaksskatt och det är sannolikt att varan är avsedd att bjudas ut till försäljning i Sverige och en sådan försäljning uppenbart skulle strida mot 3 kap. 1 § tredje stycket lagen (2018:2088) om tobak och liknande produkter eller 4 § lagen om tobaksskatt.

¹¹ Senaste lydelse av tidigare 13 a § 2018:2091.

3 kap.

5 §¹²

Om skattskyldighet har inträtt enligt lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1563) om tobaksskatt för en enligt 4 § omhändertagen alkohol- eller tobaksvara, ska Tullverket besluta om skatten på varan. Skatt ska tas ut enligt de skattesatser som anges i nämnda lagar.

Om skattskyldighet har inträtt enligt lagen (2021:000) om alkoholskatt eller lagen (2021:000) om tobaksskatt för en enligt 4 § omhändertagen alkohol- eller tobaksvara, ska Tullverket besluta om skatten på varan. Skatt ska tas ut enligt de skattesatser som anges i nämnda lagar.

Om grund för uttag av skatt föreligger enligt 9 kap. 25, 27 eller 28 § lagen om tobaksskatt eller 9 kap. 25, 27 eller 28 § lagen om alkoholskatt för omhändertagen alkohol- eller tobaksvara ska Tullverket besluta om skatten. Skatt ska tas ut enligt de skattesatser som anges i nämnda lagar.

Beslut enligt första stycket får inte fattas om varorna i fråga omfattas av ett beslut om skatt enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) som fattades innan varorna omhändertogs.

Beslut enligt första eller andra stycket får inte fattas om varorna i fråga omfattas av ett beslut om skatt enligt skatteförfarandelagen (2011:1244), lagen om tobaksskatt eller lagen om alkoholskatt som fattades innan varorna omhändertogs.

Är den skattskyldige inte känd, eller har han inte betalat skatten trots anmaning därom, ska mottagaren ges tillfälle att lösa ut en vara som omhändertagits enligt 4 § genom att betala ett belopp som motsvarar skatten.

4 kap.

1 §¹³

En särskild avgift (transporttillägg) ska påföras en avsändande upplagshavare eller registrerad avsändare om

1. administrativ referenskod eller ersättningsdokument inte följer med transporten i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §, eller

1. administrativ referenskod eller ersättningsdokument inte lämnats till föraren i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §, eller

2. säkerhet inte ställts för transporten i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §.

Transporttillägg ska påföras en

1. skattskyldig om
anmälningsskyldighet eller
skyldighet att ställa säkerhet som

1. certifierad avsändare eller
tillfälligt certifierad avsändare om
förenklad administrativ referens-

¹² Senaste lydelse 2011:1255.

¹³ Senaste lydelse 2018:1888.

följer av 17 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 16 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 4 kap. 11 § lagen (1994:1776) om skatt på energi inte iakttagits, eller

2. säljare som vid distansförsäljning enligt 16 eller 16 b § lagen om tobaksskatt, 15 eller 15 b § lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 9 eller 9 b § lagen om skatt på energi inte ställt säkerhet på föreskrivet sätt.

kod eller ersättningsdokument inte lämnats till föraren i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §, eller

2. certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare om säkerhet inte ställts för varorna i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §.

Transporttillägg ska påföras en registrerad distansförsäljare eller tillfälligt registrerad distansförsäljare som vid distansförsäljning inte ställt säkerhet för varorna i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §.

Transporttillägg ska påföras en förare eller en passagerare som transporterar varor enligt 2 kap. 6 § andra stycket som inte har med sig föreskrivet förenklat ledsagardokument vid flyttning av punktskattepliktiga varor som beskattats i ett annat EU-land. Om det finns grund för att påföra såväl en förare som en passagerare transporttillägg för samma varor, får transporttillägg bara påföras passageraren.

Transporttillägg ska påföras den som äger eller, om en sådan lokal är upplåten till någon annan, den som innehar nyttjanderätt till lokal där punktskattepliktiga varor förvaras för på-, av- eller omlastning under en pågående flyttning, om föreskrivet förenklat ledsagardokument vid flyttning av punktskattepliktiga varor som beskattats i ett annat EU-land inte tillhandahålls vid transportkontrollen.

Transporttillägget är fyrtio procent av de punktskatter som belöper på eller kan antas belöpa på de varor för vilka bestämmelserna i första, andra,

tredje eller fjärde stycket inte iakttagits.

1 a §

Transporttillägg ska påföras en

1. avsändare av varor som omfattas av kravet på att flyttas under förfarandet för beskattade varor om skyldigheten att anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad avsändare eller certifierad avsändare i avsändarmedlemstaten inte iakttagits,

2. mottagare av varor som omfattas av kravet på att flyttas under förfarandet för beskattade varor om skyldigheten att anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad mottagare eller certifierad mottagare och ställa säkerhet som följer av 7 kap. 7–9 och 11 §§ lagen (2021:000) om tobaksskatt, 7 kap. 7–9 och 11 §§ lagen (2021:000) om alkoholskatt och 4 d kap. 5–7 och 9 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi inte iakttagits,

3. avsändare som avsänder varor genom distansförsäljning om skyldigheten att anmäla sig för registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare och ställa säkerhet som följer av 6 kap. 2 och 3 §§ lagen om tobaksskatt, 6 kap. 2 och 3 §§ lagen om alkoholskatt och 4 c kap. 2 och 3 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi inte iakttagits, eller

4. mottagare som är skyldig att anmäla flyttning av varor vid distansförsäljning enligt 6 kap. 6 § lagen om tobaksskatt, 6 kap. 6 § lagen om alkoholskatt eller 4 c kap. 6 § lagen om skatt på energi om skyldigheten inte har iakttagits.

1 b §

Transporttillägg ska påföras en

1. förare som inte har med sig

föreskriven administrativ referenskod, eller ersättningsdokument vid flyttning av punktskattepliktiga varor, eller

2. förare eller passagerare som transporterar varor enligt 2 kap. 6 § andra stycket som inte har med sig föreskriven förenklad administrativ referenskod eller ersättningsdokument vid flyttning av punktskattepliktiga varor som beskattats i ett annat EU-land.

Om det finns grund för att påföra såväl en förare som en passagerare transporttillägg för samma varor, får transporttillägg bara påföras passageraren.

Transporttillägg ska påföras den som äger eller, om en sådan lokal är upplåten till någon annan, den som innehar nyttjanderätt till lokal där punktskattepliktiga varor förvaras för på-, av- eller omlastning under en pågående flyttning, om föreskriven förenklad administrativ referenskod eller ersättningsdokument vid flyttning av punktskattepliktiga varor som beskattats i ett annat EU-land inte tillhandahålls vid transportkontrollen.

1 c §

Transporttillägget enligt 1, 1 a och 1 b §§ är fyrtio procent av de punktskatter som belöper på eller kan antas belöpa på de varor för vilka bestämmelserna inte iakttagits.

2 §¹⁴

Ett transporttillägg som beslutats enligt 1 § första stycket 1, *tredje eller fjärde stycket* ska undanröjas, om den som beslutet gäller kommer in med föreskrivna dokument inom en månad från dagen för beslutet.

Ett transporttillägg som beslutats enligt 1 § första stycket 1 *eller andra stycket 1 eller 1 b §* ska undanröjas, om den som beslutet gäller kommer in med föreskrivna

dokument inom en månad från dagen för beslutet.

Ett transporttillägg som påförts med stöd av *1 § andra stycket* ska undanröjas om det i ett ärende eller mål om skatt enligt denna lag, skatteförfarandelagen (2011:1244), lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi konstateras att den som påförts tillägget inte är skattskyldig.

Ett transporttillägg som påförts med stöd av *1 a § 4* ska undanröjas om det i ett ärende eller mål om skatt enligt denna lag, skatteförfarandelagen (2011:1244), lagen (2021:000) om tobaksskatt, lagen (2021:000) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi konstateras att den som påförts tillägget inte är skattskyldig.

9 c §¹⁵

Skatteverket beslutar om transporttillägg avseende den som är skattskyldig för bränsle till följd av bestämmelsen i *4 kap. 1 a §* andra stycket lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Skatteverket beslutar om transporttillägg avseende den som är skattskyldig för bränsle till följd av bestämmelsen i *2 kap. 12 §* andra stycket lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Om Skatteverket beslutar om transporttillägg, gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244) om

1. betalning och återbetalning av avgift i 61–65 kap.,
2. omprövning och överklagande av beslut om skattetillägg i 66 och 67 kap.,
3. verkställighet i 68 kap. 1 §, och
4. indrivning i 70 kap.

Vid tillämpningen av andra stycket 2 avses med beskattningsår det kalenderår då den omständighet som utgör grund för att ta ut transporttillägg inträffade.

14 b §

Om Tullverket har beslutat om ansvar enligt 2 kap. 13 a § andra stycket, får den som beslutet om ansvar avser överklaga det beslut om skatt enligt 2 kap. 13 a § första stycket som omfattas av beslutet om ansvar inom den tid och på det sätt som gäller för den som beslutet om skatt avser.

¹⁵ Senaste lydelse 2018:1888.

5 kap.

1 a §¹⁶

Den som uppsåtligen emballerar, transporterar, förvarar, döljer, bearbetar, förvärvar eller överlåter punktskattepliktiga varor som varit föremål för brott som avses i 2–4 §§ skattebrottslagen (1971:69) döms, om brottet rör skatt enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi, för olovlig befattnings med punktskattepliktiga varor till böter eller fängelse i högst två år. Detta gäller dock inte om ansvar kan utdömas enligt 1 § eller lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

Om gärningsmannen inte inser men har skälig anledning att anta att de punktskattepliktiga varorna varit föremål för brott, döms till böter.

Om gärningen är ringa, *skall* den inte medföra ansvar enligt första eller andra stycket.

Den som uppsåtligen emballerar, transporterar, förvarar, döljer, bearbetar, förvärvar eller överlåter punktskattepliktiga varor som varit föremål för brott som avses i 2–4 §§ skattebrottslagen (1971:69) döms, om brottet rör skatt enligt lagen (2021:000) om tobaksskatt, lagen (2021:000) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi, för olovlig befattnings med punktskattepliktiga varor till böter eller fängelse i högst två år. Detta gäller dock inte om ansvar kan utdömas enligt 1 § eller lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

Om gärningen är ringa, *ska* den inte medföra ansvar enligt första eller andra stycket.

4 §¹⁷

Den som uppsåtligen bryter mot skyldigheten enligt 2 kap. 6 § första stycket andra meningen, att tillhandahålla den administrativa referenskoden eller andra handlingar, döms till penningböter.

Den som uppsåtligen bryter mot skyldigheten enligt 2 kap. 6 § andra stycket andra meningen, att tillhandahålla *det förenklade ledsagardokumentet*, döms till penningböter.

Den som uppsåtligen bryter mot skyldigheten enligt 2 kap. 6 § andra stycket andra meningen, att tillhandahålla *den förenklade administrativa referenskoden eller ersättningsdokumentet*, döms till penningböter.

6 kap.

1 §¹⁸

Skatteverket får besluta om punktskattebesök för att kontrollera att den som är godkänd upplagshavare enligt 10 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 9 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt

Skatteverket får besluta om punktskattebesök för att kontrollera att den som är godkänd upplagshavare enligt 3 kap. 2 § lagen (2021:000) om tobaksskatt, 3 kap. 2 § lagen (2021:000) om

¹⁶ Senaste lydelse 2005:460.

¹⁷ Senaste lydelse 2018:1888.

¹⁸ Senaste lydelse 2013:1077.

eller 4 kap. 3 § lagen (1994:1776) om skatt på energi

1. har ställt säkerhet enligt 11 § tredje stycket lagen om tobaksskatt, 10 § tredje stycket lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 4 § tredje stycket lagen om skatt på energi,

2. hanterar mottagna varor som flyttas under uppskovsförfarandet enligt 10 b § lagen om tobaksskatt, 9 b § lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 3 b § lagen om skatt på energi,

3. avsänder varor under uppskovsförfarandet enligt vad som angetts i elektroniska administrativa dokument eller ersättningsdokument, och

4. för varje skatteupplag löpande bokför affärshändelser och varurörelser som rör skattepliktiga varor (lagerbokföring) enligt 10 a § lagen om tobaksskatt, 9 a § lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 3 a § lagen om skatt på energi.

alkoholskatt eller 4 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi

1. har ställt säkerhet enligt 3 kap. 7 § lagen om tobaksskatt, 3 kap. 8 § lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 6 § lagen om skatt på energi,

2. hanterar mottagna varor som flyttas under uppskovsförfarandet enligt 3 kap. 5 § lagen om tobaksskatt, 3 kap. 5 § lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 4 § lagen om skatt på energi,

4. för varje skatteupplag löpande bokför affärshändelser och varurörelser som rör skattepliktiga varor (lagerbokföring) enligt 3 kap. 4 § lagen om tobaksskatt, 3 kap. 4 § lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 3 § lagen om skatt på energi.

1. Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.

2. Bestämmelserna i 4 kap. 1 a-1 c §§ tillämpas första gången på flyttningar av punktskattepliktiga varor som påbörjas efter ikraftträdandet.

3. Om en flyttning av beskattade varor från ett annat EU-land har påbörjats före ikraftträdandet gäller 1 kap. 4, 5 a och 6 §§, 2 kap. 2 och 6 §§, 4 kap. 1 och 2 §§ och 5 kap. 4 § i den äldre lydelsen om varan förs i eller tas emot senast den 31 december 2023.

4. Om en flyttning av varor genom distansförsäljning har påbörjats före ikraftträdandet gäller 1 kap. 4, 5 a och 6 §§, 2 kap. 2 och 6 §§, 4 kap. 1 och 2 §§ och 5 kap. 4 § i den äldre lydelsen.

5. Om en flyttning under uppskovsförfarandet har påbörjats före ikraftträdandet gäller 4 kap. 1 § i den äldre lydelsen.

6. I övrigt gäller äldre bestämmelser fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

1.16 Förslag till lag om ändring i lagen (1999:445) om exportbutiker

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1999:445) om exportbutiker
dels att 5 § ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas en ny paragraf, 5 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §¹

Om andra tobaksvaror än snus eller tuggtobak ska säljas i en exportbutik, ska verksamheten i exportbutiken bedrivas av en godkänd upplagshavare enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt. *Om snus eller tuggtobak ska säljas i en exportbutik ska verksamheten i exportbutiken bedrivas av en godkänd lagerhållare enligt samma lag.*

Om andra tobaksvaror än snus eller tuggtobak ska säljas i en exportbutik, ska verksamheten i exportbutiken bedrivas av en godkänd upplagshavare enligt lagen (2021:000) om tobaksskatt.

Om alkoholvaror ska säljas i en exportbutik, ska verksamheten i exportbutiken bedrivas av en godkänd upplagshavare enligt lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

Om alkoholvaror ska säljas i en exportbutik, ska verksamheten i exportbutiken bedrivas av en godkänd upplagshavare enligt lagen (2021:000) om alkoholskatt.

Exportbutiken ska då vara ett godkänt skatteupplag enligt respektive lag.

Om nikotinprodukter enligt 4 § fjärde stycket ska säljas i en exportbutik, ska verksamheten i exportbutiken bedrivas av en godkänd lagerhållare enligt lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter.

5 a §

Om snus eller tuggtobak ska säljas i en exportbutik ska verksamheten i exportbutiken bedrivas av en godkänd lagerhållare enligt lagen (2021:000) om tobaksskatt.

Om nikotinprodukter enligt 4 § fjärde stycket ska säljas i en exportbutik, ska verksamheten i exportbutiken bedrivas av en godkänd lagerhållare enligt lagen

*(2018:696) om skatt på vissa
nikotinhaltiga produkter.*

Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.

1.17 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:1225) om straff för smuggling

Härigenom föreskrivs att 8 § lagen (2000:1225) om straff för smuggling ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 §¹

Den som, i samband med att en vara förs in till landet, uppsåtligen underlåter att anmäla varan till tullbehandling, lämnar oriktig uppgift vid tullbehandling eller underlåter att lämna föreskriven uppgift vid tullbehandling och därigenom ger upphov till fara för att tull, annan skatt eller avgift undandras det allmänna, döms för *tullbrott* till böter eller fängelse i högst två år.

För tullbrott döms också den som uppsåtligen ger upphov till fara för att tull, annan skatt eller avgift undandras det allmänna eller felaktigt tillgodoräknas eller återbetalas till honom själv eller annan genom att

1. i samband med att en vara förs ut från landet, förfara så som anges i första stycket eller, efter utförseln, förfoga över varan i strid med vad som förutsatts vid den tullbehandling som skett med anledning av utförseln,

2. under pågående tullbehandling förfoga över en införd vara i strid med vad som gäller för denna tullbehandling, eller

3. bryta mot villkor som vid tullbehandling för övergång till fri omsättning har uppställts för befrielse från eller nedsättning av skatten eller avgiften.

Om tulldeklaration ges in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering enligt artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, gäller första stycket avseende de uppgifter som i skattehänseende lämnats i tulldeklarationen i det andra landet och som enligt 2 kap. 2 a § andra stycket tullagen (2016:253) anses inkomna till Tullverket. .

Denna bestämmelse är tillämplig endast i fråga om sådana tullar, andra skatter och avgifter som Tullverket ska besluta.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för uppgifter i deklarationer som lämnas före ikraftträdandet.

1.18 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 4 a, 5, 8 och 12 §§ lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

4 a §¹

I databasen får uppgifter och handlingar behandlas som ingår i det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut *nr 1152/2003/EG av den 16 juni 2003* om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor.

I databasen får uppgifter och handlingar behandlas som ingår i det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut *(EU) 2020/263 av den 15 januari 2020* om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor (*omarbetning*).

5 §²

Från databasen får nedan angivna uppgifter lämnas ut till en enskild, om det inte av särskild anledning kan antas att den enskilde som uppgiften avser eller någon närstående lider men om uppgiften röjs.

Uppgifter får lämnas ut om

1. namn och personnummer,
2. organisationsnummer, namn, företagsnamn och juridisk form samt i fråga om handelsbolag och andra juridiska personer sådana uppgifter om huvudkontor och säte som avses i 67 kap. 8 § skatteförfarandelagen (2011:1244),
3. registrering enligt skatteförfarandelagen samt särskilt registrerings- eller redovisningsnummer,
4. på vilket sätt den preliminära skatten ska betalas för en fysisk person,
5. registrering av skyldighet att göra skatteavdrag eller betala arbetsgivaravgifter,
6. slag av näringsverksamhet,
7. beslut om likvidation, förenklad avveckling eller konkurs,
8. huruvida en fysisk eller juridisk person är godkänd som skattebefriad förbrukare enligt lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi och i sådana fall från vilken tidpunkt, och

8. huruvida en fysisk eller juridisk person är godkänd som skattebefriad förbrukare enligt lagen (2021:000) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi och i sådana fall från vilken tidpunkt, och

¹ Senaste lydelse 2012:775.

² Senaste lydelse 2018:1678.

9. huruvida en fysisk eller juridisk person är godkänd som registrerad avsändare enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi och i sådana fall från vilken tidpunkt.

9. huruvida en fysisk eller juridisk person är godkänd som registrerad avsändare enligt lagen (2021:000) om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi och i sådana fall från vilken tidpunkt.

8 §³

Kronofogdemyndigheten får ha direktåtkomst till uppgifter som avses i 3 § 1–5, 8, 10 och 11. Direktåtkomst till uppgifter som avses i 3 § 4, 5, 8, 10 och 11 får endast avse den som

1. har ansökt om skuldsanering eller F-skuldsanering,
2. är registrerad som gäldenär hos Kronofogdemyndigheten,
3. är make eller likställd med make till den som har ansökt om skuldsanering eller F-skuldsanering, eller
4. är make eller likställd med make till gäldenär hos Kronofogdemyndigheten.

Tullverket får ha direktåtkomst till uppgifter som avses i 3 § 1–5, 10 och 11. Åtkomsten får endast avse den som är eller kan antas vara gäldenär enligt tullagstiftningen, skyldig att betala skatt för vara vid import eller föremål för Tullverkets kontrollverksamhet enligt lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter.

Tullverket får ha direktåtkomst till uppgifter som avses i 3 § 1–5, 10 och 11. Åtkomsten får endast avse den som är eller kan antas vara gäldenär enligt tullagstiftningen, skyldig att betala skatt för vara vid import *eller otillåten införsel* eller föremål för Tullverkets kontrollverksamhet enligt lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter.

Tullverket får ha direktåtkomst till uppgifter och handlingar som avses i 4 a §.

Regeringen kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter och handlingar direktåtkomst enligt första till tredje styckena får omfatta.

12 §⁴

Uppgifter och handlingar som avser

1. revision ska gallras tio år efter utgången av det kalenderår då revisionen avslutades, och

2. fastighetstaxering ska gallras tolv år efter utgången av det taxeringsår som uppgifterna eller handlingarna kan hänföras till.

Uppgifter och handlingar om godkända upplagshavare, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade	Uppgifter och handlingar om godkända upplagshavare, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade
--	--

³ Senaste lydelse 2016:684.

⁴ Senaste lydelse 2020:570.

varumottagare, registrerade
avsändare *eller* godkända
skatteupplag enligt lagen
(1994:1563) om tobaksskatt, lagen
(1994:1564) om alkoholskatt samt
lagen (1994:1776) om skatt på
energi ska gallras sju år efter
utgången av det kalenderår då
aktören avregistrerades.

varumottagare, registrerade
avsändare, godkända skatteupplag,
*certifierade mottagare, tillfälligt
certifierade mottagare, certifierade
avsändare, tillfälligt certifierade
avsändare, registrerade
distansförsäljare och tillfälligt
registrerade distansförsäljare*
enligt lagen (2021:000) om
tobaksskatt, lagen (2021:000) om
alkoholskatt samt lagen
(1994:1776) om skatt på energi ska
gallras sju år efter utgången av det
kalenderår då aktören
avregistrerades.

Uppgifter och handlingar om godkända lagerhållare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter och lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar samt uppgifter och handlingar om registrerade mottagare och registrerade EU-handlare enligt lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik ska gallras sju år efter utgången av det kalenderår då godkännandet blev återkallat.

Uppgifter och handlingar som
avses i 4 a § ska gallras tio år efter
utgången av det kalenderår då de
meddelanden som är kopplade till
den administrativa referenskode
enligt 22 b § *andra stycket* lagen
om tobaksskatt, 21 b § *andra
stycket* lagen om alkoholskatt eller
6 kap. 4 § *andra stycket* lagen om
skatt på energi eller annan
sammanhållande
identifikationsuppgift senast
ändrades.

Uppgifter och handlingar som
avses i 4 a § ska gallras tio år efter
utgången av det kalenderår då de
meddelanden som är kopplade till
den administrativa referenskode
enligt 5 kap. 4 § *andra stycket*
lagen om tobaksskatt, 5 kap. 4 §
andra stycket lagen om
alkoholskatt eller 4 b kap. 4 §
andra stycket lagen om skatt på
energi, *den förenklade
administrativa referenskode
enligt 8 kap. 4 § andra stycket
lagen om tobaksskatt, 8 kap. 4 §
andra stycket lagen om
alkoholskatt eller 4 e kap. 3 §
andra stycket lagen om skatt på
energi* eller annan sammanhållande
identifikationsuppgift senast
ändrades.

Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.

1.19 Förslag till lag om ändring i alkohollagen (2010:1622)

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 1, 3 och 4 §§, 4 kap. 1, 2 och 4 §§, 6 kap. 2 och 5 §§ och 8 kap. 13 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

1 §¹

Sprit och spritdrycker får tillverkas endast av den som har godkänts som upplagshavare för sådana varor enligt 9 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller som skattebefriad förbrukare enligt 31 e § samma lag.

En apparat som uppenbarligen är ägnad för tillverkning av sprit (destillationsapparat) och del till en sådan apparat får endast tillverkas för, överlåtas till eller innehås av den som har rätt att tillverka sprit.

Folkhälsomyndigheten får medge undantag från andra stycket. Ett sådant medgivande får ges tills vidare eller för viss tid och får återkallas om förhållandena kräver det.

Sprit och spritdrycker får tillverkas endast av den som har godkänts som upplagshavare för sådana varor enligt 3 kap. 2 § lagen (2021:000) om alkoholskatt eller som skattebefriad förbrukare enligt 10 kap. 1 § samma lag.

3 §

Vin, folköl, starköl och andra jästa alkoholdrycker får tillverkas endast av den som har godkänts som upplagshavare för tillverkning eller bearbetning av sådana drycker enligt 9 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller som skattebefriad förbrukare enligt 31 e § samma lag.

Vin, folköl, starköl och andra jästa alkoholdrycker får tillverkas endast av den som har godkänts som upplagshavare för tillverkning eller bearbetning av sådana drycker enligt 3 kap. 2 § lagen (2021:000) om alkoholskatt eller som skattebefriad förbrukare enligt 10 kap. 1 § samma lag.

Vad som föreskrivs i första stycket gäller inte tillverkning i hemmet för eget behov.

4 §

En tillverkare av sprit får förfoga över den tillverkade spriten endast för användning i egen rörelse samt för försäljning enligt 6 kap. 5 §.

En tillverkare av alkoholdrycker får förfoga över den tillverkade drycken för försäljning endast enligt denna lag.

Bestämmelserna i första och andra styckena ska inte tillämpas i fråga om varor som har förbrukats på sätt som anges i 7 § första stycket 7 och 8 lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

Bestämmelserna i första och andra styckena ska inte tillämpas i fråga om varor som har förbrukats på sätt som anges i 2 kap. 12 och 15–17 §§ lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

4 kap.

1 §²

Partihandel med spritdrycker, vin, starköl eller andra jästa alkoholdrycker får bedrivas endast av den som har godkänts som upplagshavare eller som registrerad varumottagare för sådana varor enligt 9 § eller 12 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt. Detsamma gäller för alkoholdrycksliknande preparat om de är skattepliktiga enligt lagen om alkoholskatt. Av detta följer att rätten till partihandel endast avser den dryck eller det preparat som omfattas av godkännandet.

Med partihandlare avses den som har godkänts i enlighet med de föreskrifter som anges i första stycket.

Utöver vad som anges i första stycket får partihandel med spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker och med alkoholdrycksliknande preparat bedrivas av detaljhandelsbolaget i enlighet med vad som anges i 5 kap. 1 § tredje stycket.

Den som har serveringstillstånd får sälja enstaka varor som omfattas av tillståndet till partihandlare som har rätt att handla med motsvarande varor.

2 §³

En partihandlare får sälja varorna till

1. det i 5 kap. 1 § angivna detaljhandelsbolaget,
2. annan partihandlare som har rätt att handla med motsvarande varor,
3. den som har meddelats tillstånd för servering till allmänheten eller stadigvarande tillstånd för servering i slutet sällskap i enlighet med reglerna i 8 kap., samt

4. den som har godkänts som skattebefriad förbrukare enligt 31 e § lagen (1994:1564) om alkoholskatt för användning i teknisk, industriell, medicinsk, vetenskaplig eller liknande verksamhet.

4. den som har godkänts som skattebefriad förbrukare enligt 10 kap. 1 § lagen (2021:000) om alkoholskatt för användning i teknisk, industriell, medicinsk, vetenskaplig eller liknande verksamhet.

En partihandlare får också föra ut eller exportera varorna. Försäljning får också ske till den som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg.

Endast partihandlare får förpacka om eller buteljera alkoholdrycker.

² Senaste lydelse 2019:345.

³ Senaste lydelse 2012:205.

Spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker får föras in i landet endast av partihandlare samt av detaljhandelsbolaget för att bolaget ska kunna fullgöra den skyldighet som anges i 5 kap. 4 §. Detsamma gäller för alkoholdrycksliknande preparat som är skattepliktiga enligt lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

Spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker får föras in i landet endast av partihandlare samt av detaljhandelsbolaget för att bolaget ska kunna fullgöra den skyldighet som anges i 5 kap. 4 §. Detsamma gäller för alkoholdrycksliknande preparat som är skattepliktiga enligt lagen (2021:000) om alkoholskatt.

Utöver vad som anges i första stycket får spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker föras in

1. av den som har rätt till tullfrihet enligt 4 § lagen (1994:1547) om tullfrihet m.m.,

2. av en enskild person som har fyllt 20 år och som har förvärvat dryckerna och själv transporterar dem till Sverige, eller som utför arbete på transportmedel, om dryckerna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk eller som gåva till närstående för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

3. som proviant på fartyg eller luftfartyg enligt särskilda bestämmelser,

4. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har fyllt 20 år och som flyttat till Sverige, om dryckerna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

5. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har fyllt 20 år och som har förvärvat dryckerna genom arv eller testamente, om dryckerna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

6. som enstaka gåvoförsändelse under yrkesmässig befordran från en enskild person i ett annat land till en enskild person i Sverige som har fyllt 20 år, om dryckerna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

7. av en enskild person som har fyllt 20 år genom yrkesmässig befordran eller annan oberoende mellanhand, om införseln sker från ett annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och dryckerna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk, och

8. av den som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg, om dryckerna är avsedda för användning i enlighet med tillståndet.

Andra stycket gäller även för alkoholdrycksliknande preparat.

Spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker och alkoholdrycksliknande preparat som medförs som proviant på järnvägståg i internationell trafik får föras in i den utsträckning som krävs för servering av passagerare under tågets färd inom landet.

6 kap.

2 §

Försäljning av teknisk sprit får bedrivas endast av den som har godkänts som upplagshavare för sådan sprit enligt 9 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

Försäljning av teknisk sprit får bedrivas endast av den som har godkänts som upplagshavare för sådan sprit enligt 3 kap. 2 § lagen (2021:000) om alkoholskatt.

5 §

Den som har rätt att sälja teknisk sprit får också köpa samt föra in eller importera, föra ut eller exportera sådan sprit.

Försäljning får ske till

1. den som har rätt att tillverka alkoholdrycker,
2. den som har godkänts som skattebefriad förbrukare för sådan vara enligt 31 e § lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
2. den som har godkänts som skattebefriad förbrukare för sådan vara enligt 10 kap. 1 § lagen (2021:000) om alkoholskatt,
3. apotek,
4. universitet eller högskola för vetenskapligt ändamål, eller
5. sjukhus för medicinskt ändamål.

8 kap.

13 §⁵

Den som har tillstånd för servering till allmänheten eller stadigvarande tillstånd för servering i slutet sällskap, får köpa de spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker som behövs för rörelsen endast av partihandlare eller av detaljhandelsbolaget. Den som har tillstånd för servering i slutet sällskap vid ett enstaka tillfälle eller under en enstaka tidsperiod, får köpa motsvarande drycker endast hos detaljhandelsbolaget.

Första stycket gäller även för alkoholdrycksliknande preparat som är skattepliktiga enligt lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

Första stycket gäller även för alkoholdrycksliknande preparat som är skattepliktiga enligt lagen (2021:000) om alkoholskatt.

Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.

⁵ Senaste lydelse 2019:345.

1.20 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)
dels att 7 kap. 1 §, 26 kap. 8 § och 53 kap. 5 § ska ha följande lydelse,
dels att det i lagen ska införas en ny paragraf, 7 kap. 1 a §, av följande lydelse.

7 kap.

1 §¹

Skatteverket ska registrera

1. den som är skyldig att göra skatteavdrag,
2. den som är skyldig att betala arbetsgivaravgifter,
3. den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200), med undantag för den som är skattskyldig bara på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 samma lag,
4. den som utan att omfattas av 19 kap. 1 § mervärdesskattelagen har rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt enligt 10 kap. 9, 11 och 11 b–13 §§ samma lag,
5. den som gör sådant unionsinternt förvärv som är undantaget från skatteplikt enligt 3 kap. 30 d § första stycket mervärdesskattelagen,
6. en utländsk beskattningsbar person som är etablerad i ett annat EU-land och har rätt till återbetalning enligt 10 kap. 1–3 §§ mervärdesskattelagen utan att omfattas av 19 kap. 1 § samma lag och inte heller ska registreras enligt 3, 4 eller 5,
7. en beskattningsbar person som är etablerad i Sverige och omsätter tjänster i ett annat EU-land som förvärvaren av tjänsten är skattskyldig för i det landet i enlighet med tillämpningen av artikel 196 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt,
8. den som är skyldig att jämka ingående mervärdesskatt enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen,
9. *den som är skattskyldig och redovisningsskyldig enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,*
10. *den som är skattskyldig enligt*
 - a) *lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,*
 - b) *lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,*
 - c) *10 eller 13 § eller 16 § första stycket eller 36 § 1 lagen (1994:1563) om tobaksskatt,*
 - d) *9 eller 12 § eller 15 § första stycket lagen (1994:1564) om alkoholskatt,*

e) 4 kap. 3 eller 6 § eller 9 § första stycket eller 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1, 2 eller 3 lagen (1994:1776) om skatt på energi,

f) lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,

g) lagen (1999:673) om skatt på avfall,

h) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.,

i) 8 § 1, 2 eller 3 lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,

j) lagen (2017:1200) om skatt på flygresor,

k) 6 § 1 eller 2 b lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,

l) lagen (2018:1139) om skatt på spel,

m) lagen (2019:1274) om skatt på avfall som förbränns, eller

n) 4 § 1 lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar,

11. den som är skyldig att använda kassaregister enligt 39 kap. 4–6 §§,

12. den som enligt 39 kap. 11 b § är skyldig att tillhandahålla utrustning så att en elektronisk personalliggare kan föras på en byggarbetsplats, och

13. den som betalar ut ersättning som är underlag för statlig ålderspensionsavgift enligt lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift.

Om den som ska registreras enligt första stycket har en företrädare enligt 5 kap., ska dock företrädaren registreras i stället.

9. den som är skyldig att använda kassaregister enligt 39 kap. 4–6 §§,

10. den som enligt 39 kap. 11 b § är skyldig att tillhandahålla utrustning så att en elektronisk personalliggare kan föras på en byggarbetsplats, och

11. den som betalar ut ersättning som är underlag för statlig ålderspensionsavgift enligt lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift.

1 a §

Skatteverket ska, utöver vad som följer av 1 §, registrera

1. den som är skattskyldig och redovisningsskyldig enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, och

2. den som är skattskyldig enligt a) lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,

b) lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,

c) 10 eller 13 §, 16 § första stycket eller 36 § 1 lagen (1994:1563) om tobaksskatt,

d) 9 eller 12 § eller 15 § första stycket lagen (1994:1564) om alkoholskatt,

e) 4 kap. 3 eller 6 §, 9 § första stycket, 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1, 2 eller 3 lagen (1994:1776) om skatt på energi,

f) lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,

g) lagen (1999:673) om skatt på avfall,

h) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.,

i) 8 § 1, 2 eller 3 lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,

j) lagen (2017:1200) om skatt på flygresor,

k) 6 § 1 eller 2 b lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,

l) lagen (2018:1139) om skatt på spel,

m) lagen (2019:1274) om skatt på avfall som förbränns, eller

n) 4 § 1 lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar.

Om den som ska registreras enligt första stycket har en företrädare enligt kap., ska dock företrädaren registreras i stället.

26 kap.

8 §²

Punktskatt ska redovisas i en särskild skattedeklaration för varje händelse som medför skattskyldighet, om den som är skyldig att lämna skattedeklaration är skattskyldig enligt

1. lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2016:1067)	1. lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2016:1067)
---	---

om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter eller lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar och inte ska registreras till följd av 7 kap. 1 §, eller

2. 16 § första stycket lagen om tobaksskatt, 15 § första stycket lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 9 § första stycket lagen om skatt på energi och ska registreras enligt 7 kap. 1 § samt inte företräds av en representant som är godkänd av Skatteverket.

om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter eller lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar och inte ska registreras till följd av 7 kap. 1 a §, eller

2. 16 § första stycket lagen om tobaksskatt, 15 § första stycket lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 9 § första stycket lagen om skatt på energi och ska registreras enligt 7 kap. 1 a § samt inte företräds av en representant som är godkänd av Skatteverket.

53 kap.

5 §³

Som beslut om punktskatt anses också

1. beslut om återbetalning av skatt enligt

a) 25 § lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,

b) 29, 30 eller 40 a § lagen (1994:1563) om tobaksskatt,

c) 28, 29 eller 30 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt,

d) 14 § lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,

e) 13 a § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, eller

f) 12 § lagen (1999:673) om skatt på avfall, *och*

2. beslut om återbetalning eller kompensation enligt 9 kap. 2, 3, 5, 5 a, 6, 8 a, 10 eller 11 § eller 11 kap. 12–15 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi.

f) 12 § lagen (1999:673) om skatt på avfall,

2. beslut om återbetalning eller kompensation enligt 9 kap. 2, 3, 5, 5 a, 6, 8 a, 10 eller 11 § eller 11 kap. 12–15 §§ lagen om skatt på energi, *och*

3. beslut om återbetalning av skatt enligt 31 d § lagen om tobaksskatt, 31 d § lagen om alkoholskatt, 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi eller 15 § lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

2. Bestämmelsen i 53 kap. 5 § i den nya lydelsen tillämpas första gången på ansökningar om återbetalning eller kompensation som inkommit efter ikraftträdandet.

³ Senaste lydelse 2020:626.

1.21 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244) att 64 kap. 6 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

64 kap.

6 §¹

Den som till följd av lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall, lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen eller direkt tillämpliga EU-bestämmelser har rätt att förvärva varor eller tjänster utan mervärdesskatt eller punktskatt, får utöva den rätten genom en ansökan om återbetalning av skatten. Detta gäller dock inte om någon av följande bestämmelser om återbetalning av skatt är tillämplig på förvärvet:

- 10 kap. 5–8 §§ mervärdes- – 10 kap. 5–8 a §§ mervärdes-
skattelagen (1994:200), skattelagen (1994:200),
- 31 d § lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
- 31 d § lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
- 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, eller
- 15 § lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2022.

1.22 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244) dels att 3 kap. 4 och 15 §§, 7 kap. 1 a §, 26 kap. 6, 8, 17, 35 och 37 §§, 41 kap. 2 och 3 §§, 53 kap. 5 §, 62 kap. 16 § och 64 kap. 6 § ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas två nya paragrafer, 26 kap. 16 a och 33 f §§ och närmast före nya 26 kap. 16 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

3 kap.

4 §¹

Vad som avses med beskattningsår framgår av följande uppställning:

<u>För</u>	<u>avses med beskattningsår</u>
1. skatt enligt a) inkomstskattelagen (1999:1229), b) lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt, c) lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 1–4, och d) lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader, samt avgift enligt e) lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift	beskattningsår enligt 1 kap. 13–15 §§ inkomstskattelagen eller, för svenska handelsbolag, räkenskapsåret
2. skatt enligt lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 6–10	det kalenderår som skatten ska betalas för eller det beskattningsår då skatteunderlag för avkastningsskatt ska tas upp enligt 13 § lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel
3. skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta och lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.	det kalenderår då ersättningen betalas ut

¹ Senaste lydelse 2020:571.

4. skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) som ska redovisas för redovisningsperioder	beskattningsår enligt 1 kap. 14 § mervärdesskattelagen
5. annan mervärdesskatt	det kalenderår då den felaktiga debiteringen har gjorts, eller förvärvet eller omsättningen har skett
6. punktskatt som ska redovisas för redovisningsperioder	beskattningsår enligt 1 kap. 14 § mervärdesskattelagen
7. punktskatt enligt	det kalenderår under vilket
a) beslut som avses i 53 kap. 5 §,	beslutet om återbetalning eller
b) 27–28 §§ lagen (1994:1563) om tobaksskatt,	kompensation, eller beslutet om
c) 26–27 §§ lagen (1994:1564) om alkoholskatt,	beskattning vid oegentlighet eller
d) 4 kap. 2–2 b §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi, eller	felaktiga uppgifter, har meddelats
e) 8 a § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik	
8. annan punktskatt	det kalenderår då den händelse som medför skattskyldighet har inträffat
9. övriga skatter	det kalenderår som skatten ska betalas för
10. arbetsgivaravgifter och avgifter som ingår i slutlig skatt	det kalenderår som avgiften ska betalas för.

Med beskattningsår för fysisk person avses dock i fråga om preliminär skatt alltid kalenderår.

Föreslagen lydelse

3 kap.

4 §

Vad som avses med beskattningsår framgår av följande uppställning:

<u>För</u>	<u>avses med beskattningsår</u>
------------	---------------------------------

1. skatt enligt
 - a) inkomstskattelagen (1999:1229),
 - b) lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
 - c) lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 1–4, och
 - d) lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader, samt avgift enligt
 - e) lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgiftbeskattningsår enligt 1 kap. 13–15 §§ inkomstskattelagen eller, för svenska handelsbolag, räkenskapsåret
2. skatt enligt lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 6–10det kalenderår som skatten ska betalas för eller det beskattningsår då skatteunderlag för avkastningsskatt ska tas upp enligt 13 § lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel
3. skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta och lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.det kalenderår då ersättningen betalas ut
4. skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) som ska redovisas för redovisningsperioderbeskattningsår enligt 1 kap. 14 § mervärdesskattelagen
5. annan mervärdesskattdet kalenderår då den felaktiga debiteringen har gjorts, eller förvärvet eller omsättningen har skett
6. punktskatt som ska redovisas för redovisningsperioderbeskattningsår enligt 1 kap. 14 § mervärdesskattelagen
7. punktskatt enligt
 - a) beslut som avses i 53 kap. 5 §,
 - b) 9 kap. 25–28 och 30 §§ lagen (2021:000) om tobaksskatt,det kalenderår under vilket beslutet om återbetalning eller kompensation, beslutet om beskattning vid oegentlighet eller felaktiga uppgifter, eller beslutet om ansvar vid oegentlighet, har meddelats

- c) 9 kap. 25–28 och 30 §§ lagen (2021:000) om alkoholskatt,
- d) 5 kap. 22–25 och 27 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi, eller
- e) 8 a § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik

8. annan punktskatt	det kalenderår då den händelse som medför skattskyldighet har inträffat
9. övriga skatter	det kalenderår som skatten ska betalas för
10. arbetsgivaravgifter och avgifter som ingår i slutlig skatt	det kalenderår som avgiften ska betalas för.

Med beskattningsår för fysisk person avses dock i fråga om preliminär skatt alltid kalenderår.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

15 §²

Med punktskatt avses skatt enligt

1. lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, 2. lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel, 3. 2 § första stycket 5 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel, 4. lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m., 5. lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 6. lagen (1994:1564) om alkoholskatt, 7. lagen (1994:1776) om skatt på energi, 8. lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus, 9. lagen (1999:673) om skatt på avfall, 10. lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m., 11. lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, 12. lagen (2017:1200) om skatt på flygresor,	5. lagen (1994:1776) om skatt på energi, 6. lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus, 7. lagen (1999:673) om skatt på avfall, 8. lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m., 9. lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, 10. lagen (2017:1200) om skatt på flygresor,

13. lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,

14. lagen (2018:1139) om skatt på spel,

15. lagen (2019:1274) om skatt på avfall som förbränns, och

16. lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar.

11. lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,

12. lagen (2018:1139) om skatt på spel,

13. lagen (2019:1274) om skatt på avfall som förbränns,

14. lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar,

15. lagen (2021:000) om tobaksskatt, och

16. lagen (2021:000) om alkoholskatt.

Lydelse enligt lagförslag 1.20

Föreslagen lydelse

7 kap.

1 a §

Skatteverket ska, utöver vad som följer av 1 §, registrera

1. den som är skattskyldig och redovisningsskyldig enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, och

2. den som är skattskyldig enligt

a) lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,

b) lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,

c) 10 eller 13 § eller 16 § första stycket eller 36 § 1 lagen (1994:1563) om tobaksskatt,

d) 9 eller 12 § eller 15 § första stycket lagen (1994:1564) om alkoholskatt,

e) 4 kap. 3 eller 6 § eller 9 § första stycket eller 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1, 2 eller 3 lagen (1994:1776) om skatt på energi,

f) lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,

g) lagen (1999:673) om skatt på avfall,

h) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.,

i) 8 § 1, 2 eller 3 lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,

j) lagen (2017:1200) om skatt på flygresor,

k) 6 § 1 eller 2 b lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,

1. den som är skattskyldig och redovisningsskyldig enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,

c) 11 kap. 5 § första stycket 1, 2 eller 3 lagen (1994:1776) om skatt på energi,

d) lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,

e) lagen (1999:673) om skatt på avfall,

f) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.,

g) lagen (2017:1200) om skatt på flygresor,

h) 6 § 2 b lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,

l) lagen (2018:1139) om skatt på spel,

m) lagen (2019:1274) om skatt på avfall som förbränns, eller

n) 4 § 1 lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar.

i) lagen (2018:1139) om skatt på spel, eller

j) lagen (2019:1274) om skatt på avfall som förbränns,

3. den som är godkänd eller registrerad som

a) upplagshavare enligt 3 kap. 2 § lagen (2021:000) om tobaksskatt, 3 kap. 2 § lagen (2021:000) om alkoholskatt eller 4 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi,

b) registrerad varumottagare enligt 3 kap. 9 § lagen om tobaksskatt, 3 kap. 10 § lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 8 § lagen om skatt på energi,

c) godkänd lagerhållare enligt 10 kap. 2 § lagen om tobaksskatt, 6 kap. 2 § lagen om skatt på energi, 10 § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, 9 § lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter eller 8 § lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar,

d) registrerad mottagare enligt 10 a § lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik,

e) registrerad EU-handlare enligt 10 b § lagen om kemikalier i viss elektronik, eller

f) registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 3 § lagen om tobaksskatt, 6 kap. 3 § lagen om alkoholskatt eller 4 c kap. 3 § lagen om skatt på energi, och

4. den som är registrerad eller godkänd som

a) tillfälligt registrerad varumottagare enligt 3 kap. 15 § lagen om tobaksskatt, 3 kap. 16 § lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 14 § lagen om skatt på energi,

b) certifierad mottagare enligt 7 kap. 9 § lagen om tobaksskatt, 7 kap. 9 § lagen om alkoholskatt, eller 4 d kap. 7 § lagen om skatt på energi,

c) tillfälligt certifierad mottagare enligt 7 kap. 7 § lagen om tobaksskatt, 7 kap 7 § lagen om alkoholskatt eller 4 d kap. 5 § lagen om skatt på energi, eller

d) tillfälligt registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 2 § lagen om tobaksskatt, 6 kap. 2 § lagen om alkoholskatt eller 4 c kap. 2 § lagen om skatt på energi.

Om den som ska registreras enligt första stycket har en företrädare enligt 5 kap., ska dock företrädaren registreras i stället.

26 kap.

6 §

Punktskatt ska redovisas i en punktskattedeklaration för redovisningsperioder om inte annat följer av 8 §.

Den som är registrerad ska lämna Den som är registrerad enligt 7 kap. 1 a § första stycket 1–3 ska lämna en punktskattedeklaration för varje redovisningsperiod. lämna en punktskattedeklaration för varje redovisningsperiod.

8 §³

Punktskatt ska redovisas i en särskild skattedeklaration för varje händelse som medför skattskyldighet, om den som är skyldig att lämna skattedeklaration är skattskyldig enligt

1. lagen (2021:000) om tobaksskatt, lagen (2021:000) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi och ska registreras enligt 7 kap. 1 a § första stycket 4, eller

1. lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter eller lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar och inte ska registreras till följd av 7 kap. 1 a §, eller

2. lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt, lagen om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter eller lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar och inte ska registreras till följd av 7 kap. 1 a §.

2. 16 § första stycket lagen om tobaksskatt, 15 § första stycket lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 9 § första stycket lagen om skatt på energi och ska registreras enligt

³ Senaste lydelse 2020:35.

7 kap. 1 a § samt inte företräds av
en representant som är godkänd av
Skatteverket.

Kalendervecka som
redovisningsperiod för punktskatt

16 a §

För den som är registrerad
distansförsäljare enligt 6 kap. 3 §
lagen (2021:000) om tobaksskatt,
6 kap. 3 § lagen (2021:000) om
alkoholskatt eller 4 c kap. 3 § lagen
(1994:1776) om skatt på energi
ska redovisningsperioden vara en
kalendervecka.

17 §

För den som kan beräknas redovisa punktskatt med ett nettobelopp på
högst 50 000 kronor för beskattningsåret får Skatteverket besluta att
redovisningsperioden för punktskatten ska vara ett beskattningsår.

Redovisningsperioden för punktskatt ska bestämmas att gälla från
ingången av det beskattningsår då den deklarationsskyldige ansökte om att
ha beskattningsår som redovisningsperiod eller från utgången av det
beskattningsår då den deklarationsskyldige underrättade Skatteverket om
en ändring av redovisningsperioden enligt 7 kap. 4 § eller verket beslutade
om en sådan ändring.

Beslutet upphör att gälla om den deklarationsskyldige försätts i konkurs.
Den pågående redovisningsperioden löper i sådana fall ut vid utgången av
den kalendermånad då konkursbeslutet har fattats.

*Beslut enligt första stycket får
inte fattas för den som har
kalendervecka som redovisnings-
period enligt 16 a §.*

33 f §

*Den som enligt 16 a § har
kalendervecka som
redovisningsperiod ska redovisa
skatten i en skattedeklaration som
ska ha kommit in till Skatteverket
senast fem dagar efter
redovisningsperiodens utgång.*

Nuvarande lydelse

35 §⁴

Särskilda skattedeklarationer ska, om inte annat följer av 37 §, lämnas enligt följande uppställning:

<u>Deklaration som avses i</u>	<u>ska ha kommit in till Skatteverket senast</u>
7 § första stycket	den 26 i månaden efter redovisningsperiodens utgång
7 § andra stycket	35 dagar efter förvärvet
7 § tredje stycket	den 26 i andra månaden efter den månad då det nya transportmedlet levererades
8 § 1	fem dagar efter den händelse som medför skattskyldighet
8 § 2	vid den händelse som medför skattskyldighet
9 §	den 12 i månaden efter den månad då den skattepliktiga ersättningen kom den skattskyldige till del, med undantag för januari och augusti då deklARATIONEN i stället ska ha kommit in senast den 17

Föreslagen lydelse

35 §

Särskilda skattedeklarationer ska, om inte annat följer av 37 §, lämnas enligt följande uppställning:

<u>Deklaration som avses i</u>	<u>ska ha kommit in till Skatteverket senast</u>
7 § första stycket	den 26 i månaden efter redovisningsperiodens utgång
7 § andra stycket	35 dagar efter förvärvet
7 § tredje stycket	den 26 i andra månaden efter den månad då det nya transportmedlet levererades
8 §	fem dagar efter den händelse som medför skattskyldighet
9 §	den 12 i månaden efter den månad då den skattepliktiga ersättningen kom den skattskyldige till del, med undantag för januari och augusti då

deklarationen i stället ska ha kommit in senast den 17

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

37 §⁵

Deklaration som avses i 8 § 1 ska ha kommit in till Skatteverket senast vid den händelse som medför skattskyldighet, om den som ska lämna deklARATION är skattskyldig enligt

1. 9 § första stycket 5 lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 8 § första stycket 5 lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 4 kap. 1 § 5 lagen (1994:1776) om skatt på energi och som inte har ställt säkerhet för skattens betalning,

2. 9 § första stycket 8 eller 16 c § lagen om tobaksskatt,

3. 8 § första stycket 8 eller 15 c § lagen om alkoholskatt, eller

4. 4 kap. 1 § 9 eller 4 kap. 10 § lagen om skatt på energi.

Deklaration som avses i 8 § 2 ska ha kommit in till Skatteverket senast vid den händelse som medför skattskyldighet, om den som ska lämna deklARATION är skattskyldig enligt

1. 9 kap. 16 § första stycket 3 eller 19 § lagen (2001:000) om tobaksskatt, 9 kap. 16 § första stycket 3 eller 19 § lagen (2001:000) om alkoholskatt eller 5 kap. 16 § 4 eller 18 § lagen (1994:1776) om skatt på energi,

2. 9 kap. 9 § lagen om tobaksskatt och inte har uppfyllt anmälningsskyldigheten enligt 6 kap. 6 § samma lag,

3. 9 kap. 9 § lagen om alkoholskatt och inte har uppfyllt anmälningsskyldigheten enligt 6 kap. 6 § samma lag, eller

4. 5 kap. 9 § lagen om skatt på energi och inte har uppfyllt anmälningsskyldigheten enligt 4 c kap. 6 § samma lag.

Deklaration som avses i 8 § 2 ska ha kommit in till Skatteverket senast fem dagar efter mottagandet av varorna eller, om detta är en tidigare tidpunkt, senast 15 dagar efter den händelse som medför skattskyldighet, om den som ska lämna deklARATION är skattskyldig enligt

1. 9 kap. 9 § lagen om tobaksskatt och har uppfyllt anmälningsskyldigheten enligt 6 kap. 6 § samma lag,

2. 9 kap. 9 § lagen om alkoholskatt och har uppfyllt anmälningsskyldigheten enligt 6 kap. 6 § samma lag, eller

3. 5 kap. 9 § lagen om skatt på energi och har uppfyllt anmälningsskyldigheten enligt 4 c kap. 6 § samma lag.

41 kap.

2 §⁶

Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera

1. att uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap. har fullgjorts,
 2. att det finns förutsättningar att fullgöra uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap. som kan antas uppkomma,
 3. skatteupplag enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi, 3. skatteupplag enligt lagen (2021:000) om tobaksskatt, lagen (2021:000) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi,
 4. att den som har ansökt om återbetalning av eller kompensation för punktskatt i de fall som avses i 53 kap. 5 § 2 har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter,
 5. att den som har ansökt om återbetalning av punktskatt i de fall som avses i 53 kap. 5 § 1 har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter,
 6. att den som har eller kan antas ha upplåtit en plats för torget och marknadshandel har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 13 §,
 7. att den som har eller kan antas ha omsatt investeringsguld har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 14 §, eller
 8. att den som har överfört en vara till eller förvärvat en vara från ett avroplager har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 14 a §.
- Skatteverket får besluta om revision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket 1–4 av någon annan än den som revideras.

3 §⁷

Revision får göras hos

1. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078),
2. någon annan juridisk person än ett dödsbo,
3. den som har anmält sig för registrering,
4. den som har ansökt om eller är godkänd för F-skatt,
5. sådant ombud för en utländsk beskattningsbar person som avses i 6 kap. 2 §,
6. sådan representant som avses i 16 a § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 15 a § lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 4 kap. 9 a § lagen (1994:1776) om skatt på energi,

⁶ Senaste lydelse 2020:858.

⁷ Senaste lydelse 2020:571.

7. den som har ansökt om godkännande som upplagshavare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,

8. den som har ansökt om registrering som varumottagare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,

9. den som har ansökt om godkännande som skattebefriad förbrukare enligt lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,

10. den som har ansökt om godkännande som registrerad avsändare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,

11. den som har ansökt om godkännande som lagerhållare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter eller lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar, och

12. den som har ansökt om godkännande som registrerad mottagare eller registrerad EU-handlare enligt lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik.

6. den som har ansökt om godkännande som upplagshavare enligt lagen (2021:000) om tobaksskatt, lagen (2021:000) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi,

7. den som har ansökt om godkännande som registrerad varumottagare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,

8. den som har ansökt om godkännande som skattebefriad förbrukare enligt lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,

9. den som har ansökt om godkännande som registrerad avsändare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,

10. den som har ansökt om godkännande som lagerhållare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter eller lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar, och

11. den som har ansökt om godkännande som registrerad mottagare eller registrerad EU-handlare enligt lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik.

Lydelse enligt lagförslag 1.20

Föreslagen lydelse

53 kap.

5 §

Som beslut om punktskatt anses också

1. beslut om återbetalning av skatt enligt

a) 25 § lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,

b) 29, 30 eller 40 a § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, b) 12 kap. 2–7 §§ lagen (2021:000) om tobaksskatt,

c) 28, 29 eller 30 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt, c) 12 kap. 2–7 §§ lagen (2021:000) om alkoholskatt,

d) 14 § lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,

e) 13 a § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, eller

f) 12 § lagen (1999:673) om skatt på avfall,

3. beslut om återbetalning av skatt enligt 31 d § lagen om tobaksskatt, 31 d § lagen om alkoholskatt, 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, eller 15 § lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter.

3. beslut om återbetalning av skatt enligt 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, 15 § lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter, 12 kap. 10 § lagen om tobaksskatt eller 12 kap. 10 § lagen om alkoholskatt.

Föreslagen lydelse

16 §

Om en säkerhet som har ställts enligt lagen (2021:000) om tobaksskatt, lagen (2021:000) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi ska tas i anspråk, ska obetald tobaksskatt, alkoholskatt eller energiskatt som har bestämts enligt 15 § fördelas proportionellt mellan skatt som omfattas av säkerheten och skatt som inte omfattas.

Föreslagen lydelse

6 §

– 10 kap. 5–8 a §§ mervärdesskattelagen (1994:200),
 – 31 d § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, – 12 kap. 10 § lagen (2021:000)
 om tobaksskatt,
 – 31 d § lagen (1994:1564) om alkoholskatt, – 12 kap. 10 § lagen (2021:000)
 om alkoholskatt,
 – 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, eller
 – 15 § lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter.

1. Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.
2. Om en flyttning av beskattade varor från ett annat EU-land enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) lagen om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi har påbörjats före ikraftträdandet gäller 3 kap. 15 § och 26 kap. 8 och 37 §§ i den äldre lydelsen om varan förs in eller tas emot senast den 31 december 2023.
3. Om en flyttning av varor genom distansförsäljning enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) lagen om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi har påbörjats före ikraftträdandet gäller 3 kap. 15 §, 7 kap. 1 a §, 26 kap. 6, 8, 35 och 37 §§ och 41 kap. 3 § i den äldre lydelsen.
4. I övrigt gäller äldre bestämmelser fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

1.23 Förslag om lag om ändring i tullagen (2016:253)

Härigenom föreskrivs i fråga om tullagen (2016:253)

dels att 2 kap. 19 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 2 kap. 2 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

2 a §

Om en tulldeklaration för varor för vilka skatt ska tas ut enligt 1 § första stycket har getts in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering enligt artikel 179 i förordning (EU) nr 952/2013, ska skatten fastställas av Tullverket genom ett särskilt beslut.

I fall som avses i första stycket ska uppgifter i skattehänseende lämnas i den tulldeklaration som ges in i det andra EU-landet. Uppgifterna ska anses ha kommit in till Tullverket när de togs emot av det andra landets behöriga myndighet.

Om ett beslut om skatt har fattats enligt första stycket ska, vid tillämpning av 7 § första stycket, tidsfristen för betalning av skatt beräknas från det att gäldenären underrättats om beslutet.

Första–tredje styckena gäller endast när skatt ska fastställas och betalas enligt det förfarande som gäller för tull enligt 1 §.

19 §

Om en ansökan om återbetalning eller eftergift av tull görs enligt bestämmelserna i artikel 121 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, ska även frågan om återbetalning eller eftergift av skatt som avses i 1 § första stycket prövas. Vid prövningen gäller artiklarna 116–120 i den förordningen, i den ursprungliga lydelsen, i tillämpliga delar.

Om en ansökan enligt första stycket görs i ett annat EU-land där tullskuld uppkommit till följd av ingivandet av en tulldeklaration med stöd av ett tillstånd till

centraliserad klarering enligt artikel 179 i förordning (EU) nr 952/2013 ska Tullverket på begäran av den skattskyldige pröva frågan om återbetalning eller eftergift av skatt som beslutats för samma varor enligt 2 a §.

Bestämmelsen om återbetalning och eftergift på eget initiativ i artikel 116.4 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, ska tillämpas även på skatt som avses i 1 § första stycket.

Vid återbetalning får avdrag göras för sådan beslutad tull och annan skatt som ska betalas till Tullverket. I lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter finns också föreskrifter som begränsar rätten till återbetalning. Belopp som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) eller som medför rätt till återbetalning enligt 10 kap. 9, 11–13 och 15 §§ den lagen betalas inte tillbaka.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

1.24 Förslag om lag om ändring i tullagen (2016:253)

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 1 § tullagen (2016:253) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

1 §

Bestämmelser om skyldighet att betala annan skatt än tull vid import eller införsel till det svenska tullområdet finns i

- lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
- mervärdesskattelagen (1994:200),
- *lagen (1994:1563) om tobaksskatt,*
- *lagen (1994:1564) om alkoholskatt,*
- lagen (1994:1776) om skatt på energi,
- lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,
- lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter, och
- lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter, och
- lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar,
- *lagen (2021:000) om tobaksskatt, och*
- *lagen (2021:000) om alkoholskatt.*

Skatt som avses i första stycket ska fastställas och betalas enligt det förfarande som gäller för tull, om inte något annat föreskrivits. Om det i beskattningsunderlaget för sådan skatt ska ingå tullvärde, tull eller motsvarande avgift som fastställts i annan valuta, ska sådant underlag omräknas till svensk valuta efter den kurs som enligt tullagstiftningen gällde den dag då tullvärdet fastställdes.

Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.

1.25 Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik

Härigenom föreskrivs att 9 och 12 §§ lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §¹

Skattskyldig för import av skattepliktiga varor som är yrkesmässig för någon av de inblandade parterna är

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklarerats för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd.

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklarerats för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,

3. om en tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.

Med tullskuld och unionsvara förstås detsamma som i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen.

Med tullskuld och unionsvara förstås detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013, ägs av en godkänd lagerhållare.

12 §²

Skyldighet att betala skatt inträder

¹ Senaste lydelse 2020:568.

² Senaste lydelse 2020:268.

1. för den som är godkänd lagerhållare, när
 - a) en skattepliktig vara efter försäljning från lagerhållaren levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare,
 - b) en skattepliktig vara tas till eget försäljningsställe för detaljförsäljning,
 - c) en skattepliktig vara tas i anspråk för annat ändamål än försäljning,
 - d) godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar skattepliktiga varor som då ingår i dennes lager, eller
 - e) en skattepliktig vara förs in till Sverige efter det att lagerhållaren har förmedlat en distansförsäljning av varan från en undantagen säljare,
2. för den som är skattskyldig enligt 8 § 6, när den skattepliktiga varan tillverkas,
3. för den som är skattskyldig enligt 8 § 2, 3, 4, 5 eller 7, när den skattepliktiga varan förs in till Sverige,
4. för den som är skattskyldig enligt 9 §, *när skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat.*
4. för den som är skattskyldig enligt 9 § *första stycket 1 eller 2, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, och*
5. *för den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 3, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.*

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

1.26 Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik

dels att 2, 9, 10 och 12 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 2 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

I denna lag avses med

– *bromförening*: sådan kemisk förening som innehåller grundämnet brom,

– *klorförening*: sådan kemisk förening som innehåller grundämnet klor,

– *fosforförening*: sådan kemisk förening som innehåller grundämnet fosfor,

– *homogent material*: ett material som har samma fysikaliska egenskaper i hela materialet och som på mekanisk väg inte kan sönderdelas i olika material,

– *CAS-nummer*: sådan unik numerisk identifiering av kemisk förening som tilldelas av The American Chemical Society genom dess avdelning Chemical Abstracts Service (CAS),

– *reaktivt tillsatt förening*: en förening som är bunden till en stabil polymer genom en kemisk reaktion och bildar kovalenta bindningar,

– *additivt tillsatt förening*: en förening som är tillsatt på annat sätt än reaktivt,

– *yrkesmässig aktivitet*: sådan aktivitet som utförs av

1. en juridisk person, eller

2. en fysisk person och avser varor som inte är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

– *konsument*: en köpare för vilken köpet inte är en yrkesmässig aktivitet,

– *EU-land*: områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde,

– *EU-land*: områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde *enligt lagen (2021:000) om Europeiska unionens punktskatteområde*,

– *tredjeland*: länder och områden utanför Europeiska unionens punktskatteområde,

– *tredjeland*: länder och områden som inte utgör EU-land,

– *distansförsäljning*: försäljning där varorna transporteras till Sverige från ett annat EU-land av säljaren eller av någon annan för säljarens räkning och där köpet inte är yrkesmässigt för köparen,

– *undantagen säljare*: en säljare som inte är godkänd som lagerhållare enligt 10 §, registrerad mottagare enligt 10 a § eller registrerad EU-handlare enligt 10 b § och vars årliga försäljning av skattepliktiga varor till Sverige inte

– *undantagen säljare*: en säljare som inte är godkänd som lagerhållare enligt 10 §, registrerad mottagare enligt 10 a § eller registrerad EU-handlare enligt 10 b § och vars årliga försäljning av skattepliktiga varor till Sverige inte

överskrider 100 000 kronor för innevarande eller föregående kalenderår,

– import: såväl att en skattepliktig vara förs in till Sverige från tredjeland under förutsättning att varan inte omfattas av sådant suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang som avses i artikel 4.6 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, som att varan frisläpps från ett sådant förfarande eller arrangemang.

Vid beräkningen av den årliga försäljningen för undantagna säljare enligt första stycket ska inte mervärdesskatt beaktas, och inte heller fraktkostnader till den del de går att särskilja.

överskrider 100 000 kronor för innevarande eller föregående kalenderår.

2 a §

Med import avses i denna lag varors övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen. Med import avses även införsel av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen om Europeiska unionens punktskatteområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel har fullgjorts.

Med otillåten införsel avses införsel till unionens territorium av varor som inte har hänförts till förfarandet för övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013 och för vilka en tullskuld i enlighet med artikel 79.1 i samma förordning har uppkommit eller skulle ha uppkommit om varorna hade varit belagda med tullar. Med otillåten införsel avses även införsel av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen om Europeiska unionens

punktskatteområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel inte har fullgjorts.

Med deklarant, tullskuld och unionsvara förstås detsamma som i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013.

Lydelse enligt lagförslag 1.24

Skattskyldig för import av skattepliktiga varor som är yrkesmässig för någon av de inblandade parterna är

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,

3. om en tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.

Med tullskuld och unionsvara förstås detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.

Föreslagen lydelse

9 §

Skattskyldig för import och otillåten införsel av skattepliktiga varor till Sverige som är yrkesmässig för någon av de inblandade parterna är deklaranten eller varje annan person enligt artikel 77.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen och, vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

Skattskyldig vid import och otillåten införsel av en unionsvara till Sverige är deklaranten eller den som hade varit skyldig att betala tull enligt artikel 77.3 i förordning (EU) 952/2013 om varan hade varit belagd med tull.

Från skattskyldighet *enligt första stycket* undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013, ägs av en godkänd lagerhållare.

Från skattskyldighet *vid import* undantas varor som ägs av en godkänd lagerhållare vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013 eller, om importen avser en unionsvara, vid den tidpunkt som skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts.

Från skattskyldighet vid otillåten införsel undantas varor för vilka tullskulden har upphört i enlighet med artikel 124.1 e, f, g eller k i förordning (EU) nr 952/2013.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 §¹

Som lagerhållare får godkännas den som

1. i Sverige avser att yrkesmässigt

a) tillverka skattepliktiga varor,

b) från ett annat EU-land föra in eller ta emot skattepliktiga varor, b) föra in eller ta emot skattepliktiga varor från ett annat EU-land,

c) importera skattepliktiga varor från tredjeland,

d) från godkänd lagerhållare köpa skattepliktiga varor för återförsäljning till näringsidkare, eller

e) förmedla distansförsäljning av skattepliktiga varor från undantagna säljare,

2. med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som lagerhållare, och

3. inte är godkänd som registrerad mottagare enligt 10 a §, eller registrerad EU-handlare enligt 10 b §.

Lydelse enligt lagförslag 1.24

Föreslagen lydelse

12 §

Skyldighet att betala skatt inträder

1. för den som är godkänd lagerhållare, när

a) en skattepliktig vara efter försäljning från lagerhållaren levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare,

b) en skattepliktig vara tas till eget försäljningsställe för detaljförsäljning,

c) en skattepliktig vara tas i anspråk för annat ändamål än försäljning,

d) godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar skattepliktiga varor som då ingår i dennes lager, eller

e) en skattepliktig vara förs in till Sverige efter det att lagerhållaren har förmedlat en distansförsäljning av varan från en undantagen säljare,

¹ Senaste lydelse 2020:568.

2. för den som är skattskyldig enligt 8 § 6, när den skattepliktiga varan tillverkas,

3. för den som är skattskyldig enligt 8 § 2, 3, 4, 5 eller 7, när den skattepliktiga varan förs in till Sverige,

4. för den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 1 eller 2, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, och

5. för den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 3, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

4. för den som är skattskyldig enligt 9 §, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull.

Om tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av att ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen inträder skattskyldigheten för den som är skattskyldig enligt 9 § vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

1. Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

1.27 Förslag till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter

Härigenom föreskrivs att 7 och 11 §§ lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 §

Skattskyldig för import av skattepliktiga varor är

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd.

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,

3. om en tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, ägs av en godkänd lagerhållare.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013, ägs av en godkänd lagerhållare.

11 §

Skyldighet att betala skatt inträder

1. för den som är godkänd lagerhållare, när

a) en skattepliktig vara levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare,

b) en skattepliktig vara tas i anspråk för annat ändamål än försäljning, eller

c) godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar skattepliktiga varor som då ingår i dennes lager,

2. för den som är skattskyldig enligt 6 § 2 a, när den skattepliktiga varan tillverkas,

3. för den som är skattskyldig enligt 6 § 2 b eller c, när den skattepliktiga varan förs in till Sverige,

4. för den som är skattskyldig enligt 6 § 3, när den skattepliktiga varan används för annat ändamål än det avsedda,

5. för den som är skattskyldig enligt 7 §, *när skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat.*

5. för den som är skattskyldig enligt 7 § *första stycket 1 eller 2, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, och*

6. den som är skattskyldig enligt 7 § första stycket 3, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

1.28 Förslag till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter

Härigenom föreskrivs att 15 § lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

15 §

Skatteverket medger efter ansökan återbetalning av skatt som har betalats enligt denna lag på varor som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsuler vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige.

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsuler vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige, *eller*

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse om detta med *en annan stat* eller med en mellanfolklig organisation.

EU-länders ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse om detta med *ett annat land* eller med en mellanfolklig organisation.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2022.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

1.29 Förslag till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter

dels att 2, 5, 7, 9 och 11 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 2 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

I denna lag avses med

– *e-vätskor*: vätskor som innehåller nikotin,

– *högkoncentrerade e-vätskor*: e-vätskor med en koncentration nikotin som uppgår till minst 15 men inte överstiger 20 milligram per milliliter vätska.

– *andra nikotinhaltiga produkter*: nikotinhaltiga produkter för användning i mun eller näsa, med undantag för e-vätskor och produkter som innehåller tobak och som är hänförliga till kapitel 24 i den lydelse av Kombinerade nomenklaturen (KN) enligt rådets förordning (EEG) 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan som gällde den 1 januari 2017,

– *yrkesmässig aktivitet*: sådan aktivitet som utförs av

1. en juridisk person, eller

2. en enskild person om den avser varor som inte är avsedda för den enskildes eller dennes familjs personliga bruk,

– *EU-land*: områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde,

– *EU-land*: områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde enligt lagen (2021:000) om Europeiska unionens punktskatteområde,

– *tredjeland*: länder och områden utanför Europeiska unionens punktskatteområde,

– *tredjeland*: länder och områden som inte utgör EU-land,

– *distansförsäljning*: försäljning där varorna transporteras till Sverige från ett annat EU-land av säljaren eller av någon annan för säljarens räkning och köpet inte är yrkesmässigt för köparen,

– *förordning (EG) nr 1272/2008*: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 i den lydelse som gällde den 1 januari 2020.

Med import avses i denna laginförsel av skattepliktig vara till Sverige från tredjeland under förutsättning att varan inte omfattas av sådant suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang som avses i

artikel 4.6 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG. Med import avses även att varan frisläpps från ett sådant förfarande eller arrangemang.

Med tullskuld och unionsvara avses i denna lag detsamma som i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen.

2 a §

Med import avses i denna lag varors övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen. Med import avses även införsel av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen om Europeiska unionens punktskatteområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel har fullgjorts.

Med otillåten införsel avses införsel till unionens territorium av varor som inte har hänförts till förfarandet för övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013 och för vilka en tullskuld i enlighet med artikel 79.1 i samma förordning har uppkommit eller skulle ha uppkommit om varorna hade varit belagda med tullar. Med otillåten införsel avses även införsel av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen om Europeiska unionens punktskatteområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel inte har fullgjorts.

Med deklarant, tullskuld och unionsvara avses i denna lag detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.

5 §

Skatt enligt 3 och 4 §§ tas inte ut för

1. produkter som är klassificerade som narkotika enligt narkotikastrafflagen (1968:64) eller som hälsofarliga varor enligt lagen (1999:42) om förbud mot vissa hälsofarliga varor,

2. läkemedel som uppfyller kraven för att få säljas enligt 5 kap. 1 § läkemedelslagen (2015:315) eller medicintekniska produkter som får släppas ut på marknaden eller tas i bruk i Sverige enligt 9 § lagen (1993:584) om medicintekniska produkter,

3. produkter som är 3. produkter som är skattepliktiga enligt lagen skattepliktiga enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, eller (2021:000) om tobaksskatt, eller

4. produkter som vid klassificering och märkning enligt förordning (EG) nr 1272/2008 tillhör faroklassen akut toxicitet i farokategorierna 1, 2 eller 3, med undantag för högkoncentrerade e-vätskor.

Lydelse enligt lagförslag 1.27

Föreslagen lydelse

7 §

Skattskyldig för import av skattepliktiga varor är

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,

3. om en tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.

Skattskyldig för import och otillåten införsel av skattepliktiga varor till Sverige är deklaranten eller varje annan person enligt artikel 77.3 i förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen och, vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

Skattskyldig vid import och otillåten införsel av en unionsvara till Sverige är deklaranten eller den som hade varit skyldig att betala tull enligt artikel 77.3 i förordning (EU) 952/2013 om varan hade varit belagd med tull.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013, ägs av en godkänd lagerhållare.

Från skattskyldighet vid import undantas varor som ägs av en godkänd lagerhållare vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013 eller, om importen avser en unionsvara, vid den tidpunkt som skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts.

Från skattskyldighet vid otillåten införsel undantas varor för vilka tullskulden har upphört i enlighet med artikel 124.1 e, f, g eller k i förordning (EU) nr 952/2013.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §

Som lagerhållare får godkännas den som

1. i Sverige avser att yrkesmässigt

a) tillverka skattepliktiga varor,
b) från ett annat EU-land föra in eller ta emot skattepliktiga varor, eller ta emot skattepliktiga varor, från ett annat EU-land,

c) importera skattepliktiga varor från tredjeland,

d) från godkänd lagerhållare köpa skattepliktiga varor för återförsäljning till näringsidkare, eller

e) sälja e-vätskor eller andra nikotinhaltiga produkter i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker, och

2. med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som lagerhållare.

Godkännande som lagerhållare ska återkallas om förutsättningarna för godkännande inte längre finns eller om lagerhållaren begär det. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Lydelse enligt lagförslag 1.27

Föreslagen lydelse

11 §

Skyldighet att betala skatt inträder

1. för den som är godkänd lagerhållare, när

a) en skattepliktig vara levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare,

b) en skattepliktig vara tas i anspråk för annat ändamål än försäljning, eller

c) godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar skattepliktiga varor som då ingår i dennes lager,

2. för den som är skattskyldig enligt 6 § 2 a, när den skattepliktiga varan tillverkas,

3. för den som är skattskyldig enligt 6 § 2 b eller c, när den skattepliktiga varan förs in till Sverige,

4. för den som är skattskyldig enligt 6 § 3, när den skattepliktiga varan används för annat ändamål än det avsedda,

5. för den som är skattskyldig enligt 7 § första stycket 1 eller 2, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull,

6. för den som är skattskyldig enligt 7 § första stycket 3, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

5. för den som är skattskyldig enligt 7 §, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull.

Om tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av att ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen inträder skattskyldigheten för den som är skattskyldig enligt 7 § vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

1. Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

1.30 Förslag till lag om ändring i lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar

Härigenom föreskrivs att 5 och 10 §§ lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §

Skattskyldig för import av skattepliktiga varor är

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklarerats för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd.

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklarerats för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,

3. om en tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.

Med tullskuld och unionsvara förstås detsamma som i artikel 5 i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen.*

Med tullskuld och unionsvara förstås detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som ägs av en godkänd lagerhållare vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013.

10 §

Skyldighet att betala skatt inträder

1. för den som är godkänd lagerhållare, när

a) en skattepliktig vara levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare,

b) en skattepliktig vara tas till eget försäljningsställe för detaljförsäljning,

c) en skattepliktig vara tas i anspråk för annat ändamål än försäljning, eller

d) godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar skattepliktiga varor som då ingår i dennes lager,

2. för den som är skattskyldig enligt 4 § 2, när den skattepliktiga varan tillverkas,

3. för den som är skattskyldig enligt 4 § 3, när den skattepliktiga varan förs in till Sverige,

4. för den som är skattskyldig enligt 5 §, när skyldighet att betala

4. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1 eller 2,

tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat.

vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, och

5. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 3, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

1.31 Förslag till lag om ändring i lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar

dels att 2, 5 och 10 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 2 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

I denna lag avses med

– *plastbärkasse*: bärkasse som i mer än försumbar omfattning består av plast,

– *bärkasse*: påse, med eller utan handtag, som är avsedd att tillhandahållas konsumenter för att de ska kunna packa varor på en plats där varor tillhandahålls eller bära varor därifrån och som inte är avsedd för varaktigt bruk,

– *plast*: en polymer i den mening som avses i den ursprungliga lydelsen av artikel 3.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG, som kan ha tillförts tillsatser eller andra ämnen, med undantag för naturligt förekommande polymerer,

– *naturligt förekommande polymer*: en polymer som förekommer naturligt i miljön och som, om den har genomgått en kemisk process eller behandling eller en fysikalisk mineralogisk omvandling, inte har förändrats i sin kemiska struktur,

– *EU-land*: områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde,

– *tredjeland*: länder och områden utanför Europeiska unionens punktskatteområde,

– *import*: såväl att en skattepliktig vara förs in till Sverige från tredjeland, under förutsättning att varan inte omfattas av sådant suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang som avses i artikel 4.6 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december

– *EU-land*: områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde enligt lagen (2021:000) om Europeiska unionens punktskatteområde,

– *tredjeland*: länder och områden som inte utgör EU-land.

2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, som att varan frisläpps från ett sådant förfarande eller arrangemang.

2 a §

Med import avses i denna lag varors övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen. Med import avses även införsel av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen om Europeiska unionens punktskatteområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel har fullgjorts.

Med otillåten införsel avses införsel till unionens territorium av varor som inte har hänförts till förfarandet för övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013 och för vilka en tullskuld i enlighet med artikel 79.1 i samma förordning har uppkommit eller skulle ha uppkommit om varorna hade varit belagda med tullar. Med otillåten införsel avses även införsel av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen om Europeiska unionens punktskatteområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel inte har fullgjorts.

Med deklarant, tullskuld och unionsvara avses i denna lag detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.

5 §

Skattskyldig för import av skattepliktiga varor är

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,

3. om en tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.

Med tullskuld och unionsvara förstås detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som ägs av en godkänd lagerhållare vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013.

Skattskyldig för import och otillåten införsel av skattepliktiga varor till Sverige är deklaranten eller varje annan person enligt artikel 77.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen och, vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

Skattskyldig vid import och otillåten införsel av en unionsvara till Sverige är deklaranten eller den som hade varit skyldig att betala tull enligt artikel 77.3 i förordning (EU) 952/2013 om varan hade varit belagd med tull.

Från skattskyldighet vid import undantas varor som ägs av en godkänd lagerhållare vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013 eller, om importen avser en unionsvara, vid den tidpunkt som skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts.

Från skattskyldighet vid otillåten införsel undantas varor för vilka tullskulden har upphört i enlighet

10 §

Skyldighet att betala skatt inträder

1. för den som är godkänd lagerhållare, när
 - a) en skattepliktig vara levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare,
 - b) en skattepliktig vara tas till eget försäljningsställe för detaljförsäljning,
 - c) en skattepliktig vara tas i anspråk för annat ändamål än försäljning, eller
 - d) godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar skattepliktiga varor som då ingår i dennes lager,
2. för den som är skattskyldig enligt 4 § 2, när den skattepliktiga varan tillverkas,
3. för den som är skattskyldig enligt 4 § 3, när den skattepliktiga varan förs in till Sverige,
4. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1 eller 2, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, och
4. för den som är skattskyldig enligt 5 §, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull.
5. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 3, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

Om tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av att ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen inträder skattskyldigheten för den som är skattskyldig enligt 5 § vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

-
1. Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs sig till tiden före ikraftträdandet.

2 Genomförandet av tre direktiv på området för indirekt skatt

Under 2019 och 2020 har Europeiska unionens råd beslutat om tre direktiv

1. rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler om punktskatt (omarbetning),

2. rådets direktiv (EU) 2020/1151 av den 29 juli 2020 om ändring av direktiv 92/83/EEG om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker, och

3. rådets direktiv (EU) 2019/2235 av den 16 december 2019 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt och direktiv 2008/118/EG om allmänna regler för punktskatt vad gäller gemensamma försvarsinsatser inom unionen.

Dessa direktiv ska genomföras senast den 31 december 2021 respektive 30 juni 2022.

I denna promemoria behandlas genomförandet av det nya punktskattedirektivet (punkt 1 ovan) i avsnitt 3–8. Genomförandet av ändringarna i alkoholskattedirektivet (punkt 2 ovan) behandlas i avsnitt 9 och genomförandet av ändringarna vad gäller gemensamma försvarsinsatser (punkt 3 ovan) behandlas i avsnitt 10. I avsnitt 11 behandlas vissa följdändringar och andra frågor. Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser och konsekvensbeskrivningar behandlas gemensamt för de tre direktiven i avsnitt 12 respektive 13.

3 Det nya punktskattedirektivet

3.1 Bakgrunden till det nya direktivet

Vid årsskiftet 1992/93 genomfördes den Europeiska gemenskapens (EG) inre marknad. I samband därmed slopades gränskontrollerna mellan medlemsstaterna vid införsel av varor från en medlemsstat till en annan. Huvudregeln inom EG är sedan dess att inga gränsformaliteter ska finnas enbart till följd av att en gräns mellan medlemsstater passeras. En sådan fri rörlighet för varor kräver att medlemsstaternas förfarandebestämmelser om punktskatter och mervärdesskatt är harmoniserade. För den kommersiella handeln har medlemsländerna skapat en ordning där skatten på vissa punktskattepliktiga varor ska tas ut i det land där varan konsumeras med konsumtionslandets skattesats och tillfalla konsumtionslandet. Denna ordning, som innebär att uppskov med att betala skatten kan erhållas under vissa förutsättningar, kallas uppskovsförfarandet. Uppskovsförfarandet gäller punktskatter på alkoholvaror, de flesta tobaksvaror samt vissa energiprodukter. Gemensamma regler om förfarandet infördes genom rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor, det s.k. cirkulationsdirektivet. För en detaljerad redogörelse

av innehållet i cirkulationsdirektivet hänvisas till prop. 2002/03:10, s. 27–33.

I syfte att främja kontrollmöjligheterna och komma till rätta med bedrägerier och annat skatteundandragande på punktskatteområdet beslutades 2003 genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1152/2003/EG av den 16 juni 2003 om datorisering av uppgifter om förflyttning och kontroller av punktskattepliktiga varor att medlemsstaterna skulle inrätta ett datoriserat transport- och kontrollsystem för varor som flyttas under uppskovsförfarandet (Excise Movement Control System, EMCS).

För att det skulle vara möjligt att genomföra den datorisering som beslutats och tillämpa EMCS behövde cirkulationsdirektivet uppdateras. Mot denna bakgrund ersattes cirkulationsdirektivet med ett nytt direktiv, rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, nedan punktskattedirektivet. Grunderna för beskattningssystemet behölls i stort sett oförändrade i punktskattedirektivet men vissa ändringar genomfördes för att möjliggöra ett automatiserat förfarande genom EMCS. Punktskattedirektivet genomfördes i svensk rätt från den 1 januari 2010 genom ändringar i lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi. EMCS tillämpades fullt ut på gränsöverskridande flyttningar från och med den 1 januari 2011. För en närmare redogörelse av de ändringar som gjordes genom punktskattedirektivet hänvisas till prop. 2009/10:40.

Inom ramen för det s.k. Refit-programmet lämnade kommissionen i april 2017 en rapport till rådet och Europaparlamentet om genomförande och utvärdering av rådets direktiv 2008/118/EG. Ekofinrådet antog därefter slutsatser den 5 december 2017 (FISC 271 EKOFIN 957). I slutsatserna angavs i stort att rådet uttrycker stöd för en översyn av de områden som kommissionen tagit upp i sin rapport och begär att kommissionen, utifrån vad som anges i rådslutsatserna och efter genomförande av nödvändiga utredningar, ska återkomma till rådet med ett förslag till ändring i punktskattedirektivet under år 2018, eller om kommissionen väljer att inte lämna något förslag, informera rådet om orsakerna till detta.

Kommissionens rapport och rådets slutsatser visade att EMCS allmänt ansågs fungera väl. Vissa områden kunde dock förbättras. De främsta frågor som togs upp rörde en bättre anpassning mellan punktskatte- och tullförfaranden och automatisering, helt eller delvis, av förflyttningar inom EU av punktskattepliktiga varor som har frisläppts för konsumtion.

Mot bakgrund av rapporten och den konsekvensanalys som kommissionen har tagit fram lämnade kommissionen den 25 maj 2018 ett förslag till nytt punktskattedirektiv (KOM (2018) 346 slutlig). Kommissionen beslutade av tydlighetsskäl att omarbota direktiv 2008/118/EG. Kommissionen föreslog även följdändringar i förordningen (EU) nr 289/2012 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter och om upphävande av förordning (EG) nr 2073/2004 och att det nuvarande beslutet från rådet och Europaparlamentet nr 1152/2003/EG om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor skulle ersättas med ett nytt beslut.

Den 19 december 2019 antog rådet det nya direktivet, rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler om punktskatt (omarbetning).

3.2 Huvuddragen i nya punktskattedirektivet

De övergripande bestämmelserna om förfarandet vid beskattning av de EU-harmoniserade tobaks- och alkoholvarorna samt energiprodukterna är överförda i stort sett oförändrade från punktskattedirektivet till nya punktskattedirektivet. I nya punktskattedirektivet finns därmed regler för beskattning i samband med bl.a. tillverkning och flyttning av sådana varor. Bestämmelserna innebär alltså att varor blir skattepliktiga i och med att de tillverkas inom EU eller i samband med att de förs in till EU. Med EU avses i detta sammanhang unionens punktskatteområde, vilket i stort sett överensstämmer med området för Europeiska unionen med undantag för vissa territorier (se artiklarna 4 och 5 i nya punktskattedirektivet). Betalningen av skatten skjuts dock upp så länge varorna hanteras inom ramen för uppskovsförfarandet. Syftet med uppskovsförfarandet är att varor, trots att de i och för sig är skattepliktiga, ska kunna tillverkas, bearbetas, förvaras, lagras och flyttas mellan medlemsstaterna utan att detta medför några beskattningskonsekvenser. Varor som flyttas under uppskovsförfarandet hanteras i EMCS.

Genom nya punktskattedirektivet görs vissa uppdateringar av hänvisningar till inaktuell lagstiftning, vissa språkliga ändringar och vissa anpassningar till Lissabonfördraget.

I sak avser ändringarna i första hand två områden, förhållandet mellan punktskatteförfarande och tullförfarande samt hanteringen av s.k. beskattade varor. Därutöver görs vissa mindre ändringar.

Beskattade varor som flyttas till en annan medlemsstat

Varor som har beskattats i en medlemsstat och som därefter flyttas till en annan medlemsstat, s.k. beskattade varor, ska normalt beskattas i den senare medlemsstaten. Enligt nuvarande punktskattedirektivet ska kommersiella flyttningar av sådana varor åtföljas av ett pappersdokument, förenklat ledsagardokument, vid flyttningen. Med kommersiella flyttningar avses i detta sammanhang flyttningar som inte utgör flyttningar av varor som en enskild person förvärvat i en medlemsstat för sitt eller sin familjs personliga bruk och som den enskilde själv transporterar till en annan medlemsstat och inte heller utgör flyttningar som omfattas av reglerna om distansförsäljning.

Genom nya punktskattedirektivet sker en datorisering av detta förfarande genom en utvidgning av EMCS. För att möjliggöra detta ska den som vill flytta eller ta emot beskattade varor från en medlemsstat till en annan registreras som certifierad avsändare respektive certifierad mottagare. Vidare görs vissa preciseringar av bestämmelserna om skattskyldighetens inträde, vem som är skattskyldig och säkerheter. Nya bestämmelser om förfarandet inom det datoriserade systemet föreslås. Dessa motsvarar i stor utsträckning de bestämmelser som i dag finns för

uppskovsförfarandet och innebär bl.a. att det förenklade ledsagardokumentet ersätts med en förenklad administrativ referenskod.

Förhållandet mellan punktskatte- och tullförfarandet

I samband med export och import av punktskattepliktiga varor som flyttas under punktskatteuppskov sker en övergång mellan punktskatteförfarande och tullförfarande. För att förbättra samspelet mellan de olika förfarandena görs vissa ändringar. Vid export av punktskattepliktiga varor som flyttas under uppskovsförfarandet införs en skyldighet för tulldeklaranten att till de behöriga myndigheterna lämna uppgift om den administrativa referenskod som erhållits från EMCS vid flyttningen. Därigenom säkerställs att varorna har anmälts för flyttning i EMCS och att det finns en säkerhet för punktskatten för de aktuella varorna. Det ska även ske en kontroll av att det elektroniska administrativa dokumentet och tulldeklarationen inte skiljer sig åt.

Genom nya punktskattedirektivet införs även en möjlighet att använda s.k. externa transiteringsförfaranden efter export av punktskattepliktiga varor. Varorna förlorar sin status som unionsvaror när de placeras under ett externt transiteringsförfarande och kommer därmed vara under tullövervakning fram till dess de lämnar Unionens territorium. Varorna anses således inte längre omfattas av punktskatteförfarandet när de omfattas av ett externt transiteringsförfarande.

Vid import av varor som ska flyttas vidare under uppskovsförfarandet införs en skyldighet för tulldeklaranten att till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där varorna släpps för fri cirkulation lämna vissa uppgifter.

Vissa andra föreslagna förändringar

För att underlätta hanteringen av tillåtna förluster till följd av varornas beskaffenhet införs bestämmelser om ett gemensamt tröskelvärde under vilket ingen oegentlighet anses ha inträffat under flyttningen. Bestämmelserna om gemensamt tröskelvärde omfattar både varor som flyttas mellan olika medlemsstater under uppskovsförfarandet och under förfarandet för beskattade varor.

Vad gäller distansförsäljning tas den bestämmelse som ger medlemsstaterna rätt att kräva att den som bedriver distansförsäljning ska utse en skatterepresentant bort. Däremot får medlemsstaterna ge aktörerna möjlighet att välja att använda en skatterepresentant. Därutöver föreslås vissa ändringar i definitionen av distansförsäljning.

Ett gemensamt undantag från krav på säkerhet införs för flyttningar av bränslen i rörledningar.

Som en del av anpassningen till Lissabonfördraget har vissa förändringar gjorts i kommissionens beslutsbefogenheter under direktivet. De genomförandebefogenheter som kommissionen har i nuvarande punktskattedirektivet avseende förfarandet i det datoriserade systemet och reservförfarandet ersätts i nya punktskattedirektivet med befogenheter att anta dels genomförandeakter, dels delegerade akter i enlighet med artiklarna 290 och 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Befogenheterna föreslås även omfatta såväl förfarandet vid flyttning av varor under uppskovsförfarandet som flyttning av beskattade varor.

Därutöver införs befogenhet för kommissionen att anta bestämmelser om de gemensamma tröskelvärdena för förluster genom delegerade akter och intyg om undantag enligt artikel 12 genom genomförandeakter.

3.3 Andra direktiv m.m. på punktskatteområdet

Utöver punktskattedirektivet regleras beskattning av energiprodukter, alkoholvaror och tobaksvaror även av andra direktiv som innehåller särskilda regler för respektive varugrupp.

Vad avser alkoholvaror finns det bestämmelser om vilka varor som ska beskattas och strukturen för denna beskattning i rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker. Vissa minimisatser för alkoholvaror finns i rådets direktiv 92/84/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser på alkohol och alkoholdrycker.

Cigaretter, cigarrer, cigariller och röktnobak omfattas av bestämmelserna i rådets direktiv 2011/64/EU av den 21 juni 2011 om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror. Detta direktiv omfattar dock inte snus och tuggtobak, vilka inte heller omfattas av de förfaranderegler som följer av punktskattedirektivet.

Energiprodukter och elektricitet omfattas av rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, nedan energiskattedirektivet. I energiskattedirektivet finns bestämmelser om strukturer för och miniminivåer för beskattning av energiprodukter m.m. Av energiskattedirektivet framgår även att vissa uppräknade energiprodukter ska omfattas av det EU-harmoniserade förfarande som regleras i punktskattedirektivet. Övriga energiprodukter omfattas inte av det förfarande som följer av punktskattedirektivet utan hanteras inom ett nationellt förfarande.

I rådets förordning (EU) nr 389/2012 av den 2 maj 2012 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter och om upphävande av förordning (EG) nr 2073/2004 finns vidare bestämmelser om administrativt samarbete. Utbytet av information inom ramen för förordningen sker i stor utsträckning genom det datoriserade systemet, EMCS. I förordningen finns även bestämmelser om det s.k. SEED-registret där de aktörer som godkänns av medlemsstaterna för att agera i det datoriserade systemet ska registreras.

4 Genomförandet i nationell lagstiftning

Promemorians förslag: Nya lagar om alkoholskatt och tobaksskatt införs.
--

Skälen för promemorians förslag: Det nuvarande punktskattedirektivets bestämmelser är i huvudsak genomförda genom lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och

lagen (1994:1776) om skatt på energi. Dessa lagar skapades i samband med Sveriges inträde i EU. Genom åren har många bestämmelser förändrats och ett stort antal nya bestämmelser har lagts till. De ändringar som görs i nya punktskattedirektivet föranleder tillägg av ytterligare ett stort antal nya bestämmelser, inte minst vad gäller förfarandet för beskattade varor.

Lagarna om tobaksskatt och alkoholskatt är i dag löpande numrerade och det är svårt att i dessa införa de nya bestämmelser som föranleds av nya punktskattedirektivet i den nuvarande numreringen. Det föreslås därför att lagarna om tobaksskatt och alkoholskatt ska ersättas med nya lagar. I samband med detta föreslås att det skapas en mer läsvänlig struktur, bl.a. genom en indelning i kapitel och en uppdelning av vissa av dagens paragrafer. En uppdelning i kapitel skapar också bättre förutsättningar för att genomföra framtida ändringar i lagarna. En språklig och redaktionell översyn görs vidare av vissa bestämmelser.

Vad gäller lagen om skatt på energi är situationen något annorlunda. Lagen om skatt på energi innehåller ett mycket stort antal bestämmelser som inte har någon koppling till nya punktskattedirektivet. Lagen är vidare redan i dag indelad i kapitel. En fullständig översyn av lagen om skatt på energi skulle vara ett mycket stort arbete vilket inte är möjligt inom ramen för det genomförande av nya punktskattedirektivet som nu är aktuellt. Det föreslås därför att den nuvarande lagen om skatt på energi behålls. De delar av lagen som innehåller bestämmelser om förfarande anpassas dock så långt som det är möjligt till den struktur som införs i de nya lagarna om tobaksskatt och alkoholskatt. Detta innebär att vissa av de nuvarande kapitlen i lagen om skatt på energi ersätts av nya kapitel som är strukturerade på samma sätt som i de nya lagarna om tobaksskatt och alkoholskatt.

De förslag till nya lagar som lämnas i denna promemoria beaktar inte eventuella förslag på ändringar i nuvarande lagar som ännu inte har föranlett en proposition till riksdagen. Exempel på förslag som tidigare har remitterats och som inte beaktats vid framtagandet av de förslag som lämnas i denna promemoria är de förslag till ändringar i lagen om tobaksskatt som lämnats i promemorian Ny punktskatt på övrig tobak. En samordning mellan de olika lagstiftningsprojekten kommer att ske senare i processen.

Vad gäller tobaksskatt kan även noteras att förslagen i denna promemoria inte är avsedda att innebära någon ändring i fråga om skattebelopp. Skattebeloppen i lagen om tobaksskatt räknas dock om årligen i förhållande till det allmänna prisläget (jfr 42 § lagen om tobaksskatt). Mot den bakgrunden är det vid framtagandet av förslaget till ny lag om tobaksskatt inte möjligt att veta vilket skattebelopp som kommer att gälla vid lagens ikraftträdande eftersom detta ligger långt fram i tiden. I denna promemoria har av denna anledning några skattebelopp inte angetts i förslaget till ny lag om tobaksskatt (se förslagen till 2 kap. 2, 5, 6 och 9 §§, avsnitt 1.1). I den fortsatta lagstiftningsprocessen får övervägas vilken lagstiftnings teknik som ska användas för att hantera den nödvändiga anpassningen till ev. omräkning av skattebeloppen efter propositionens lämnande.

5 Hantering av beskattade varor

De grundläggande bestämmelserna om beskattade varor, dvs. varor som hanteras utanför ramen för ett uppskovsförfarande, finns i artiklarna 32, 33 och 36 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, nedan punktskattedirektivet, och har överförts till artiklarna 32, 33 och 44 i rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler om punktskatt (omarbetning), nedan nya punktskattedirektivet.

Artikel 32 i punktskattedirektivet avser varor som förvärfvas av en enskild person för dennes eget bruk och som transporteras av denne till en annan medlemsstat. I dessa fall ska beskattning inte ske i destinationsmedlemsstaten. Bestämmelserna i artikel 32 har inte förändrats i nya punktskattedirektivet.

Artikel 33 i punktskattedirektivet avser varor som flyttas till en annan medlemsstat för att levereras där i kommersiellt syfte eller användas där. De grundläggande bestämmelserna i punkterna 1 och 2 har förändrats språkligt och redaktionellt i nya punktskattedirektivet. Någon ändring i sak är dock inte avsedd. Varor som inte omfattas av undantaget i artikel 32 och som inte omfattas av bestämmelserna i om distansförsäljning (artikel 44 i nya punktskattedirektivet) ska även fortsättningsvis anses levererade i kommersiellt syfte och omfattas därmed av artikel 33. Vad gäller förfarandet vid hantering av flyttningar av beskattade varor som omfattas av artikel 33 har det dock skett betydande förändringar vilka behandlas i avsnitt 5.1 – 5.3 nedan.

Artikel 44 i nya punktskattedirektivet (tidigare artikel 36 i punktskattedirektivet) avser varor som köps av en person som inte bedriver självständig ekonomisk verksamhet och där transporten ordnas av avsändaren, s.k. distansförsäljning. Vissa ändringar har i nya punktskattedirektivet gjorts i bestämmelsen om distansförsäljning vilka behandlas i avsnitt 5.4 nedan.

Bestämmelserna i punktskattedirektivet har genomförts genom lagen (1994:1563) om tobaksskatt, nedan LTS, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, nedan LAS, och lagen (1994:1776) om skatt på energi, nedan LSE. Den nya lag om tobaksskatt som föreslås i denna promemoria benämns nedan NLTS och den nya lagen om alkoholskatt benämns nedan NLAS.

I svensk lagstiftning finns även vissa särskilda regleringar kring alkoholvaror och tobaksvaror i bl.a. alkohollagen (2010:1622) och lagen (2018:2088) om tobak och liknande produkter. De förslag som lämnas nedan och de texter som beskriver dessa tar endast sikte på själva skattefrågan och beaktar inte om det utifrån alkohollagen eller lagen om tobak och liknande produkter är tillåtet att föra in eller på annat sätt hantera varorna.

De begränsningar som framgår av alkohollagen och lagen om tobak och liknande produkter behöver således fortsatt beaktas vid hantering och flyttning av sådana varor. Exempelvis finns det begränsningar i rätten att föra in varor till Sverige i form av ålderskrav på den som för in varorna. På alkoholområdet finns begränsningar kring vem som får föra in, hantera och sälja alkohol.

5.1 Ett nytt förfarande för flyttningar av beskattade varor

Promemorians förslag: Ett nytt förfarande för flyttningar av beskattade varor ska införas. Förfarandet för beskattade varor ska användas när beskattade varor flyttas till, från eller via ett annat EU-land om inte flyttningen omfattas av vissa angivna undantag eller av bestämmelserna om distansförsäljning.

Avsändare och mottagare av flyttningar av beskattade varor ska använda det datoriserade systemet EMCS. Bestämmelser om hanteringen i EMCS ska införas, bl.a. vad avser Skatteverkets skyldigheter att elektroniskt kontrollera dokument och tilldela dokument förenklade administrativa referenskoder. Även bestämmelser om avsändarens skyldighet att se till att den förenklade administrativa referenskoden följer med varorna under flyttningen ska införas. Bestämmelser om ersättningsdokument för det fall EMCS inte är tillgängligt införs också.

Skälen för promemorians förslag: Enligt dagens regler ska den som är skattskyldig för en flyttning av beskattade varor (som inte sker genom distansförsäljning) anmäla varorna till Skatteverket och ställa säkerhet för betalning av skatten innan varorna flyttas från det andra EU-landet (jfr 17 § LTS, 16 § LAS och 4 kap. 11 § LSE). Ett förenklat ledsagardokument ska följa med varorna (jfr 26 § LTS, 25 § LAS och 6 kap. 12 § LSE). Detta motsvarar artikel 34 i punktskattedirektivet.

För att förbättra förutsättningarna för kontroll av flyttningar av beskattade varor och samtidigt underlätta för de aktörer som hanterar sådana varor införs genom nya punktskattedirektivet nya förfaranderegler för flyttningar av beskattade varor. De nya bestämmelserna innebär att förfarandet med anmälan till Skatteverket och förenklade ledsagardokument i pappersformat ersätts med en hantering i det datoriserade systemet, EMCS.

För att tydligt markera att det är fråga om ett särskilt förfarande föreslås att begreppet ”förfarandet för beskattade varor” ska införas i lagstiftningen. Det föreslås vidare att det i lagstiftningen ska införas bestämmelser om att förfarandet för beskattade varor ska användas när beskattade varor flyttas till, från eller via ett annat EU-land om inte flyttningen omfattas av vissa angivna undantag eller utgör distansförsäljning enligt bestämmelserna om distansförsäljning. Genom en sådan bestämmelse är det tydligt att flyttningar av beskattade varor vilka inte undantagits i lagtexten omfattas av kraven på att använda förfarandet för beskattade varor. Eftersom betydande skyldigheter inom förfarandet

för beskattade varor faller på mottagaren av varor bör det av bestämmelsen tydligt framgå att förfarandet ska användas såväl när varor förs in i Sverige som när de förs ut ur Sverige. Även flyttningar som flyttas från en plats i Sverige till en annan plats i Sverige via ett annat EU-land ska omfattas av förfarandet för beskattade varor.

Undantag från kravet på att använda förfarandet för beskattade varor föreslås gälla motsvarande dagens undantag från skattskyldighet i 9 a § första stycket LTS, 8 a § LAS och nuvarande 4 kap. 1 a § första stycket LSE. Det innebär att undantaget omfattar varor som förs in till Sverige av en enskild person som har förvärvat varorna i ett annat EU-land och som själv transporterar dem till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk, s.k. privatinförsel. Undantaget omfattar även införsel till vissa skattebefriade personer. Därutöver omfattar undantaget tobaks- och alkoholvaror som förs in av enskilda personer som flyttgods, enstaka gåvoförsändelse eller efter ett förvärv genom arv eller testamente samt motorbränsle som i vissa fall förs in i normal bränsletank på motordrivet fordon. Se även nedan i avsnitt 5.3 om utformningen av bestämmelserna om undantag.

Förfarandet för beskattade varor föreslås inte heller användas för beskattade tobaks- eller alkoholvaror som för yrkesmässig försäljning ombord förvaras på ett fartyg eller luftfartyg som går mellan Sverige och ett annat EU-land, om varorna inte är till försäljning när fartyget eller luftfartyget befinner sig på ett annat EU-lands territorium än det land där varorna har beskattats. I dessa fall finns i dag undantag från beskattning.

Kraven på att använda förfarandet för beskattade varor gäller bara flyttningar som sker till eller från en annan medlemsstat eller via en annan medlemsstat till en svensk ort. Sådana flyttningar av beskattade varor som endast sker inom Sverige omfattas således inte av några krav på hantering inom förfarandet för beskattade varor. Detta motsvarar vad som gäller i dag avseende kraven på förenklade ledsagardokument.

Om flyttningen sker från en plats i Sverige till en annan plats i Sverige via en annan medlemsstat får förfarandet liksom idag ersättas av andra förenklade förfaranden. Även i andra fall kan förfarandet ersättas av andra förenklade förfaranden om det är förenligt med överenskommelser mellan Sverige och övriga berörda medlemsstater. Bestämmelser om detta föreslås tas in i lagarna.

På samma sätt som idag gäller för uppskovsförfarandet föreslås att de grundläggande reglerna om hantering av flyttningar i EMCS förs in i NLTS, NLAS och LSE. I nämnda lagar föreslås således regler om avsändande, mottagande, kontroll, registrering, vidarebefordran och övrig hantering av elektroniska dokument i det datoriserade systemet. Även Skatteverkets skyldigheter att kontrollera dokumenten elektroniskt via EMCS och tilldela dokumenten en förenklad administrativ referenskod och skyldigheten för avsändaren att se till att varorna under flyttningen åtföljs av denna kod lagregleras. På samma sätt som för uppskovsflyttningar föreskriver nya punktskattedirektivet hur aktörerna ska förfara med ersättningsdokument om EMCS inte är tillgängligt (reservsystemet). Bestämmelser om detta bör tas in i lagarna.

På samma sätt som för uppskovsförfarandet kompletteras de grundläggande bestämmelserna om dokumenten och de skyldigheter aktörerna måste iakttä med bestämmelser som utgör handläggningsregler

för myndigheterna eller bestämmelser av mer administrativ karaktär. Dessa bedömdes i prop. 2009/10:40 (s. 118–119) ha karaktär av verkställighetsföreskrifter och bedömdes utgöra sådana föreskrifter som enligt 8 kap. 13 § regeringsformen får meddelas av regeringen. Motsvarande bedömning görs vad gäller förfarandet för beskattade varor.

Lagförslag

Förslagen föranleder införandet av 7 kap. 2, 3, 5 och 6 §§ och 8 kap. NLTS, 7 kap. 2, 3, 5 och 6 §§ och 8 kap. NLAS samt nya 4 d kap. 1, 3 och 4 §§ och 4 e kap. LSE.

5.2 Nya aktörer inom förfarandet för beskattade varor

Promemorians förslag: Den som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot varor under förfarandet för beskattade varor vid mer än enstaka tillfällen får anmäla sig för registrering som certifierad mottagare. Registrering ska göras om säkerhet har ställts och aktören inte har obetalda belopp avseende skatter och avgifter vid senaste avstämningen av skattekontot eller skulder till det allmänna vilka har lämnats för indrivning. Den certifierade mottagaren ska ställa säkerhet för den skatt som kan påföras i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen eller mottagandet av varorna. Säkerheten ska avse de varor som flyttas vid varje tidpunkt. Den certifierade mottagaren ska ange en ordinarie mottagningsplats och eventuella alternativa mottagningsplatser.

Den som avser att i Sverige yrkesmässigt avsända varor under förfarandet för beskattade varor vid mer än enstaka tillfällen får anmäla sig för registrering som certifierad avsändare. Den certifierade avsändaren ska ange en ordinarie avsändningsplats och eventuella alternativa avsändningsplatser.

Den som inte är registrerad som certifierad mottagare respektive certifierad avsändare och som avser att yrkesmässigt ta emot eller avsända varor under förfarandet för beskattade varor är skyldig att anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad mottagare respektive tillfälligt certifierad avsändare. Även enskilda personer är skyldiga att anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad mottagare respektive tillfälligt certifierad avsändare om de ska flytta varor som omfattas av skyldigheten att använda förfarandet för beskattade varor. Registreringen för tillfälligt certifierade mottagare och tillfälligt certifierade avsändare ska begränsas till en särskilt angiven flyttning. Den tillfälligt certifierade mottagaren ska ställa säkerhet för den skatt som kan påföras i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen eller mottagandet av varorna.

Bestämmelser om avregistrering införs. Bestämmelser om att säkerheten ska kunna tas i anspråk i minst sex månader efter avregistrering och bestämmelser om när säkerheten får tas i anspråk införs.

Den som är certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare ska redovisa skatten i en särskild deklaration för varje händelse.

Skälen för promemorians förslag

För att det nya förfarandet för beskattade varor ska fungera är det viktigt att de aktörer som hanterar varor inom förfarandet är kända och kan identifieras vid hanteringen i det datoriserade systemet. Som ett led i införandet av det nya förfarandet för beskattade varor införs i direktivet därför nya bestämmelser om registrering för den som ska avsända eller ta emot varor.

Enligt artikel 33.1. i nya punktskattedirektivet får punktskattepliktiga varor bara flyttas inom ramen för reglerna för förfarandet för beskattade varor från en certifierad avsändare till en certifierad mottagare. En certifierad avsändare är enligt artikel 3.12 en fysisk eller juridisk person som är registrerad hos avsändarmedlemsstatens behöriga myndighet i syfte att i sin affärsverksamhet avsända punktskattepliktiga varor som har frisläppts för konsumtion i en medlemsstats territorium och som därefter flyttas till en annan medlemsstats territorium. På motsvarande sätt anges i artikel 3.13 att en certifierad mottagare är en fysisk eller juridisk person som är registrerad hos avsändarmedlemsstatens behöriga myndighet i syfte att i sin affärsverksamhet ta emot punktskattepliktiga varor som har frisläppts för konsumtion i en medlemsstats territorium och som därefter flyttas till en annan medlemsstats territorium. Av artikel 35.8 följer att för en certifierad avsändare eller certifierad mottagare som endast sänder eller mottar punktskattepliktiga varor vid enstaka tillfällen ska certifieringen begränsas till att gälla en viss kvantitet punktskattepliktiga varor, en enda mottagare eller avsändare och en viss tidsperiod. Medlemsstaterna kan begränsa certifieringen till en enda flyttning. En sådan tillfällig certifiering kan också, trots kraven i artikel 3.12 och 3.13, ges till enskilda personer som agerar som avsändare eller mottagare när punktskattepliktiga varor levereras i kommersiellt syfte i enlighet med artikel 33.2.

I artikel 35 i nya punktskattedirektivet uppställs vissa krav på den certifierade mottagaren. Dessa överensstämmer i stora drag med de krav som finns i artikel 34.2 i nuvarande punktskattedirektivet men vissa ändringar har gjorts främst vad gäller den garanti som ska ställas. Mottagaren ska innan varorna avsänds ställa en garanti som täcker de inneboende riskerna för utebliven betalning av punktskatt, som kan uppstå under flyttningen via de passerade medlemsstaternas territorier och i destinationsmedlemsstaten. Garantin ska vara giltig i hela unionen. Medlemsstaterna ska fastställa närmare bestämmelser om ställande av garantier och deras giltighet. Den certifierade mottagaren ska därutöver betala punktskatten i destinationsmedlemsstaten i enlighet med det förfarande som fastställts av den medlemsstaten när flyttningen av varorna har avslutats och samtycka till kontroll.

Bestämmelser om de nya aktörerna föreslås införas i NLTS, NLAS och LSE. De nya aktörerna föreslås, liksom i direktivet, benämnas certifierad mottagare och certifierad avsändare samt tillfälligt certifierad mottagare och tillfälligt certifierad avsändare. Användandet av begreppet "certifierad" kan uppfattas som något otydligt eftersom någon egentlig

certifieringsprocess inte sker. Inte heller innebär begreppet "certifierad" att aktören uppfyller de krav som ställs i alkohollagen eller lagen om tobak och liknande produkter. Det finns därför en risk att en aktör använder begreppet "certifierad" i sin marknadsföring för att påskina att detta avser att verksamheten är förenlig med lag. Redan i dag förekommer att aktörer i sin marknadsföring använder det faktum att verksamheten är förenlig med skattelagstiftningen, i syfte att ge konsumenter intrycket av att verksamheten är förenlig med annan lagstiftning såsom t.ex. alkohollagen. Någon möjlighet att i stället använda begreppet "registrerad" bedöms dock inte föreligga eftersom detta skulle medföra svårigheter att skilja aktörerna inom förfarandet för beskattade varor från den "registrerade varumottagaren", "tillfälligt registrerade varumottagaren" och "registrerade avsändaren" inom uppskovsförfarandet. Det bedöms även lämpligt att använda direktivets begrepp även i den svenska lagstiftningen. Direktivets begrepp kommer användas i de genomförandeakter och delegerade akter som tas fram av kommissionen och som blir direkt tillämpliga för myndigheter och aktörer vid hanteringen av varor inom EMCS. Användandet av samma begrepp som i direktivet underlättar därför för de som agerar inom förfarandet. Även om begreppet "certifierad" i högre grad än "registrerad", kan ge intryck av att verksamheten är legitim utifrån annan lagstiftning än den som avser skatteförfarandet, så finns den risken redan i dag.

Generella överväganden

Den centrala aktören vid flyttningar under förfarandet för beskattade varor är den certifierade mottagaren. Det är denne som har skyldigheten att ställa säkerhet för skatten och som är skattskyldig för varorna i destinationsmedlemsstaten. I direktivet är bestämmelserna om aktörerna inom förfarandet för beskattade varor något annorlunda utformade i förhållande till bestämmelserna om aktörerna inom uppskovsförfarandet eftersom det inte anges att det ska ske någon tillståndsprövning. Möjligheten att agera som aktör inom förfarandet för beskattade varor ska istället föreligga efter en registrering som certifierad aktör.

Mot denna bakgrund bör en möjlighet föreligga att agera inom förfarandet för beskattade varor utan att det föreligger krav på en sådan prövning av aktörens lämplighet som i dag krävs för godkännande som aktör inom uppskovsförfarandet (jfr t.ex. 10 § andra stycket 1 LTS "lämplig som upplagshavare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt").

Eftersom en registrering utan föregående lämplighetsprövning ger större utrymme för mindre seriösa aktörer att registrera sig och agera inom förfarandet är det särskilt viktigt att bestämmelserna utformas på sådant sätt att risken för skatteundandragande begränsas. En viktig aspekt är därvid frågan om säkerhet. Det är viktigt att tillräcklig säkerhet finns och att Skatteverket har möjlighet att kontrollera detta. Enligt nuvarande bestämmelser ska den som ska föra in eller ta emot beskattade varor anmäla flyttningen till Skatteverket och ställa säkerhet innan varje flyttning av beskattade varor. Det föreslås att utgångspunkten även fortsättningsvis bör vara att säkerhet för skatten på varorna ska ställas innan varje flyttning. Även registreringen för aktören bör begränsas till

den enskilda flyttningen och en ny registrering göras för varje flyttning. På detta sätt kommer registrering och säkerhet för varje flyttning att hållas ihop och den enskilda registreringen kan avslutas i EMCS när hanteringen av flyttningen är klar. Genom en sådan lösning minskar risken att en registrering används felaktigt för flyttning av andra varor än de som registreringen avsåg.

Såvitt framkommit sker i dag huvuddelen av flyttningarna av punktskattepliktiga varor inom uppskovsförfarandet och flyttningar av beskattade varor från andra EU-länder sker endast i begränsad utsträckning. Det kan dock trots detta finnas skäl att underlätta något för aktörerna och Skatteverket genom att möjliggöra ställandet av en generell säkerhet för de flyttningar som hanteras av aktören och ha en stående registrering. Med en sådan förenkling slipper aktören ha kontakt med Skatteverket angående registrering och säkerhet inför varje flyttning. En sådan förenkling bör dock förutsätta att aktören uppfyller vissa krav för att minska risken för skatteundandragande. Det bedöms ligga väl inom ramen för direktivet att kräva att den som ska medges möjlighet till förenklingar, t.ex. genom att ställa en generell säkerhet, genomgår vissa kontroller och uppfyller vissa krav.

Vad som sagts ovan innebär att det finns anledning att utforma bestämmelserna om aktörer inom förfarandet för beskattade varor så att det finns två former av aktörer varav det för den ena uppställs något högre krav. Det bedöms lämpligt att för den aktör som hanterar varor genom ställande av säkerhet för varje flyttning använda begreppet ”tillfälligt certifierad mottagare”. Inom ramen för en sådan registrering tillgodoses även de möjligheter för registrering av enskilda som följer av artikel 35.8 i nya punktskattedirektivet, se nedan. För den aktör som efter uppfyllandet av vissa krav tillåts ställa generell säkerhet föreslås att begreppet ”certifierad mottagare” används.

Även den som har ett godkännande att agera inom uppskovsförfarandet som upplagshavare, registrerad avsändare eller registrerad varumottagare har möjlighet att avsända eller ta emot varor inom förfarandet för beskattade varor. Detta finns särskilt angivet i punkt 35.6 och 35.7 i nya punktskattedirektivet. Någon särskild reglering av detta bedöms inte vara nödvändigt i den svenska lagstiftningen. Av systematiken i nuvarande bestämmelser framgår redan i dag att en aktör inom det harmoniserade förfarandet kan agera i olika egenskaper (jfr t.ex. kommentaren till 9 § första stycket 1 i prop. 2009/10:40 s. 162). På samma sätt får det anses följa av systematiken att en aktör kan vara godkänd upplagshavare eller registrerad varumottagare och i denna egenskap hantera varor inom uppskovsförfarandet och samtidigt anmäla sig för registrering som en certifierad aktör inom förfarandet för beskattade varor och i denna egenskap hantera varor inom förfarandet för beskattade varor. Detta ställer dock krav på att aktören noga håller koll på och dokumenterar vilka varor som hanteras inom respektive förfarande, bl.a. annat genom de krav på lagerbokföring som gäller för upplagshavare.

Tillfälligt certifierad mottagare

Den som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som enligt lagstiftningen ska flyttas under förfarandet för beskattade varor föreslås ha

en skyldighet att anmäla sig till Skatteverket som tillfälligt certifierad mottagare. Om registrering inte sker kommer flyttningen av varorna inte att vara korrekt (se avsnitt 5.3 och 5.5). Den som är registrerad som certifierad mottagare enligt nedan behöver dock inte registrera sig igen som tillfälligt certifierad mottagare.

Även en enskild person ska anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad mottagare om denne avser att ta emot varor under förfarandet för beskattade varor. För en sådan enskild person gäller således inte kravet på att mottagandet ska vara yrkesmässigt (däremot anses det vara för kommersiellt ändamål i den mening som avses i artikel 33 i nya punktskattedirektivet). Ett exempel på när en enskild person kan omfattas av skyldigheten att anmäla sig för registrering som certifierad mottagare är om denne för eget bruk för in varor på annat sätt än genom distansförsäljning och denne inte själv transporterar varorna till Sverige.

En registrering som tillfälligt certifierad mottagare föreslås begränsas till att gälla mottagandet av en särskilt angiven flyttning. Detta motsvarar vad som i dag gäller för tillfälligt registrerade varumottagare inom uppskovsförfarandet. En registrering som tillfälligt certifierad mottagare ska göras när säkerhet ställts för den skatt som kan påföras i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen eller mottagandet av varorna. Bestämmelser om att säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan varorna flyttas från det andra EU-landet och när säkerheten får tas i anspråk föreslås införas.

En tillfälligt certifierad mottagare ska till Skatteverket ange den adress där mottagaren kommer att ta emot de varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor.

En tillfälligt certifierad mottagare föreslås redovisa skatten i en särskild deklaration för den aktuella händelsen. Deklarationen ska ha kommit in till Skatteverket senast fem dagar efter den händelse som medfört skattskyldigheten. Detta motsvarar vad som i dag gäller för tillfälligt registrerade varumottagare inom uppskovsförfarandet. Det motsvarar även vad som i dag gäller för den som för in eller tar emot beskattade varor.

Avregistrering av en tillfälligt certifierad mottagare föreslås ske så snart den aktuella flyttningen har avslutats i EMCS. Eftersom registreringen endast avser en särskilt angiven flyttning är det naturligt att avregistrering sker så snart flyttningen upphört. Avregistrering föreslås också ske om förutsättningarna för registreringen inte längre föreligger. Detta kommer knappast vara vanligt förekommande i dessa fall eftersom registreringen är begränsad till en viss flyttning men skulle kunna vara aktuellt om det exempelvis framkommer att aktören inte längre har för avsikt att genomföra den aktuella flyttningen. Ett beslut om avregistrering föreslås gälla omedelbart om inte annat anges i beslutet.

När ett godkännande som upplagshavare eller registrerad varumottagare återkallas ska säkerheterna kunna tas i anspråk under viss tid från den dag beslutet om avregistrering blir gällande. Av propositionerna 2013/14:10 och 2017/18:294 framgår mer om bakgrunden till detta men generellt kan sägas att avsikten med detta är att säkerheten ska kvarstå under sådan tid att det är möjligt att ta den i anspråk även om betalning inte sker efter exempelvis en omprövning av skattebeslutet eller när fråga är om s.k. oegentlighetsbeskattning. Den säkerhet som ställs av den tillfälligt certifierade mottagaren avser såväl riskerna under flyttningen som

betalning av skatten i Sverige efter varornas ankomst. Även om redovisning och betalning av skatten för den tillfälligt certifierade mottagaren ska ske för varje händelse snarare än i längre redovisningsperioder bedöms det finnas skäl att införa en bestämmelse om att säkerheten ska kunna tas i anspråk av Skatteverket under en viss minsta tid från den dag avregistrering sker. I ovan nämnda propositioner bedömdes sex månader vara en lämplig tid. Mot bakgrund av att säkerheten avser såväl betalning av skatt som risker under flyttningen bedöms det viktigt att Skatteverket har möjlighet att vid behov göra skatteutredning, fatta omprövningsbeslut osv innan säkerheten slutar gälla. Det bedöms därför lämpligt att samma tid ska gälla även för den säkerhet som ställs av en tillfälligt certifierad mottagare. Om Skatteverket bedömer att det saknas anledning att göra en omprövning av beslutet för den flyttning för vilken säkerhet har ställts är det dock inget som hindrar att Skatteverket lämnar tillbaka säkerheten vid tidigare tidpunkt. I den mån säkerheten ställts genom inbetalning till Skatteverkets särskilda konto (för att sedan överföras till skattekontot för betalning av skatten) får kravet på att säkerheten ska kvarstå anses tillfredsställande uppfyllt.

Certifierad mottagare

Det förslag som lämnas ovan innebär att aktören måste kontakta Skatteverket inför varje flyttning. Detta motsvarar vad som gäller i dag där aktören måste anmäla och ställa säkerhet för skatten inför varje flyttning. För de flesta aktörer bedöms flyttningar under förfarandet för beskattade varor ske endast i begränsad omfattning och för de flesta mottagare bedöms en sådan lösning därför fungera väl. Som angetts ovan föreslås dock att det även införs en möjlighet för den som avser att ta emot varor under förfarandet för beskattade varor att, i stället för att anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad mottagare för varje flyttning, anmäla sig för registrering som certifierad mottagare. Detta föreslås vara möjligt för den som flyttar varor under förfarandet för beskattade varor vid mer än enstaka tillfällen.

En registrering som certifierad mottagare begränsas inte till en viss flyttning utan utgör en stående registrering. Den aktör som registreras som certifierad mottagare får ställa en generell säkerhet för de flyttningar för vilka denne är mottagare. Såsom nämnts ovan bedöms det mot denna bakgrund rimligt att det uppställs vissa krav för att en registrering som certifierad mottagare ska göras. Vid utformningen av reglerna för de certifierade aktörerna är det viktigt att det sker en avvägning mellan de krav som ställs för registrering, utformningen av säkerheten och i vilken utsträckning aktören ges ett uppskov med att betala skatten, för att minska risken för skatteundandragande. Betydande förenklingar eller förmåner bedöms förutsätta en mer omfattande prövning av aktörerna. I detta fall är det dock fråga om flyttning av varor vilka har beskattats i ett annat EU-land och den som anmäler sig för registrering som mottagare inom förfarandet har normalt ett gemensamt intresse med avsändaren att möjliggöra en smidig återbetalning av den skatt som betalats i avsändarlandet.

Sammantaget bedöms det i nuläget inte finnas skäl att föreslå en lösning med mer omfattande förenklingar eller mer omfattande krav för

registrering utan utformningen av bestämmelserna bör i stället ta som utgångspunkt att endast uppställa vissa grundläggande krav för registrering. Skulle det visa sig i den praktiska tillämpningen att de krav som föreslås nedan inte är tillräckliga för att begränsa riskerna för skatteundandragande får övervägas om ytterligare krav för registrering bör införas.

Ett första krav för registrering ska givetvis vara att säkerhet har ställts. För att säkerställa att det föreligger fullgod säkerhet för såväl de skatteanspråk som kan riktas mot mottagaren på grund av oegentligheter under flyttningen som för den skatt som ska betalas i Sverige föreslås att säkerhet som lägst ska ställas med ett belopp som motsvarar den skatt som vid varje tidpunkt belöper på de varor som är under flyttning till den certifierade mottagaren. Genom en sådan utformning underlättas Skatteverkets kontroller av att den ställda säkerheten är godtagbar vid varje tidpunkt och Skatteverket ges förutsättningar att snabbt reagera om det visar sig att verksamheten ökar i sådan omfattning att säkerheten inte längre är tillräcklig. Detta bedöms vara särskilt viktigt mot bakgrund av att någon lämplighetsprövning av aktören inte föreslås göras inom ramen för en registrering som certifierad mottagare. I enlighet med nya punktskattedirektivet föreslås säkerheten täcka betalning av den skatt som kan påföras den certifierade mottagaren i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen eller mottagandet av varorna. Säkerheten ska vara giltig i samtliga EU-länder. Vid anmälan för registrering får säkerhetens storlek grundas på en uppskattning av aktören kring vilka flyttningar som kommer att ske den närmsta tiden. Det ankommer därefter på aktören att kontinuerligt säkerställa att tillräcklig säkerhet föreligger.

Utöver skyldigheten att ställa säkerhet föreslås som ytterligare krav för registrering att aktören fullgjort sina skyldigheter att betala skatt i Sverige. Det bedöms inte lämpligt att den som har obetalda belopp avseende skatter eller avgifter som ska betalas till Skatteverket ska omfattas av möjligheten att vara registrerad som certifierad mottagare och därigenom medges möjligheten att ställa generell säkerhet. Betalning av skatter och avgifter hanteras enligt 61 kap. SFL på ett skattekonto. Detta skattekonto stäms inte av varje dag utan när det finns anledning till detta av olika skäl. Enligt 61 kap. 7 § ska avstämning i vart fall ske varje månad. För att en kontroll av om aktören har obetald skatt eller avgift ska vara praktiskt hanterbar för Skatteverket föreslås att kravet ska utformas så att aktören inte ska ha obetalda belopp avseende skatter och avgifter vid senaste avstämning av skattekontot. Detta innebär att Skatteverket inte behöver göra en särskild avstämning vid den tidpunkt då ansökan ges in utan kan utgå från senast gjorda avstämningen. Om det mellan två avstämningar görs inbetalningar eller tillkommer belopp att betala kommer dessa således att beaktas först vid nästföljande avstämning av skattekontot. Begreppet belopp avseende skatter och avgifter är avsett att omfatta alla belopp som registreras på skattekontot, inklusive exempelvis eventuella skattetillägg och räntor.

Den som inte medges en registrering som certifierad mottagare på grund av obetalda belopp avseende skatter eller avgifter på skattekontot kan registreras så snart en avstämning av skattekontot visar att det inte längre föreligger obetalda belopp avseende skatter och avgifter (under förutsättning att övriga förutsättningar är uppfyllda). Detta innebär att även eventuella nya tillkommande belopp att betala måste beaktas. Ett belopp

som betalas in till skattekontot räknas enligt bestämmelserna i SFL av först mot skatter, avgifter och ränta som debiterats skattekontot för den innevarande perioden, därefter mot ingående underskott och slutligen mot skatt, avgift och ränta som har lämnats för indrivning. En inbetalning av aktören kommer således att beaktas först vid nästa avstämning av skattekontot, vilket medför en viss eftersläpning. Aktören har dock fram till dess möjlighet att i stället registrera sig som tillfälligt certifierad mottagare genom att ställa säkerhet för varje flyttning innan den påbörjas.

Utöver skatter och avgifter som tas ut av Skatteverket kan en aktör ha andra skulder till staten, t.ex. i form av avgifter eller böter. Det bedöms lämpligt att även sådana skulder ska beaktas vid prövningen av om aktören ska medges en registrering som certifierad mottagare. I detta fall bör dock endast beaktas sådana skulder som överlämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning. Villkoret bör omfatta belopp som vid verkställighet enligt 1 kap. 6 § utsökningsbalken (1981:774) handläggs i allmänt mål. Av 1 kap. 6 § utsökningsbalken framgår att allmänt mål är mål om uttagande av böter, vite, skatt, tull, avgift och andra medel som staten har rätt till och som får utsökas utan föregående dom samt, enligt vad regeringen närmare föreskriver, annan liknande fordran som staten eller en kommun har rätt till. I annan lag kan föreskrivas att även mål om uttagande av någon annan fordran är allmänt mål.

Det föreslås vidare att den certifierade mottagaren till Skatteverket ska ange den adress där mottagaren kommer att ta emot varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor. Denna plats föreslås liksom för de registrerade varumottagarna benämnas ordinarie mottagningsplats. Att en sådan plats har angetts föreslås även utgöra en förutsättning för registrering. Av nya punktskattedirektivets artikel 33.4 följer att en flyttning kan avslutas på valfri plats i destinationsmedlemsstaten som destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter har underrättats om innan flyttningen påbörjades. Det föreslås mot denna bakgrund att om den certifierade mottagaren vill ta emot varor på en annan adress än den ordinarie mottagningsplatsen ska denna adress anges till Skatteverket innan flyttningen av varorna påbörjas. En sådan adress benämns alternativ mottagningsplats. Genom detta blir det möjligt att uppfylla direktivets krav på att myndigheterna ska ha underrättats innan flyttningen påbörjas. För att uppnå syftet med bestämmelsen vilket är att förbättra myndigheternas möjligheter att kontrollera den aktuella flyttningen, är det viktigt att den mottagningsplats som är aktuell för den aktuella flyttningen anges i det förenklade elektroniska administrativa dokumentet och att varorna faktiskt tas emot på den mottagningsplatsen. Det föreslås därför att en bestämmelse införs som förtydligar att en certifierad mottagare som tar emot varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor ska göra det på den ordinarie mottagningsplats eller den alternativa mottagningsplats som angetts i det förenklade elektroniska administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet. Liknande bestämmelser finns i dag för upplagshavare och registrerade varumottagare.

För att säkerställa en god kontroll är det även viktigt att Skatteverket ges förutsättningar att avregistrera den som är registrerad som certifierad mottagare. Avregistrering föreslås därför få ske om förutsättningarna för registrering inte längre finns eller ställd säkerhet inte längre är godtagbar. Om aktören efter registreringen brister i betalning av skatt utgör detta

exempelvis grund för avregistrering. Även bristande uppfyllnad av kravet att anmäla mottagningsplats bör kunna föranleda avregistrering. Avregistrering bör även ske om mottagaren begär det. Aktören kan därmed välja att avregistrera sig som certifierad mottagare för att fortsättningsvis i stället agera som tillfälligt certifierad mottagare. Ett beslut om avregistrering föreslås gälla omedelbart om inte annat anges i beslutet. Om aktören skulle ha någon pågående flyttning vid avregistreringen och tar emot dessa varor trots att denne inte längre är registrerad som certifierad mottagare bör denne även vara skattskyldig för dessa varor, se vidare i avsnitt 5.3. På samma sätt som ovan föreslagits för tillfälligt certifierade mottagare föreslås att säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande, om den certifierade mottagaren avregistreras.

Den som i dag för in eller tar emot beskattade varor på annat sätt än genom distansförsäljning ska redovisa skatten i en särskild skattedeklaration för varje händelse som medför skattskyldighet enligt 26 kap. 8 § 1 skatteförfarandelagen (2011:1244), nedan SFL. Deklarationen ska enligt 26 kap. 35 § SFL som huvudregel ha kommit in till Skatteverket senast fem dagar efter den händelse som medfört skattskyldigheten. Av 62 kap. 3 § SFL följer att skatten ska vara betald senast den dag då deklarationen ska ha kommit in till Skatteverket. Mot bakgrund av att det inte sker någon lämplighetsprövning av den certifierade mottagaren innan registrering bedöms det inte vara lämpligt att medge en längre redovisningsperiod av det slag som i dag medges för godkända aktörer såsom exempelvis upplagshavare och registrerade varumottagare (dvs. kalendermånad). De alternativ som återstår är då att tillåta att en deklaration lämnas samlat för flera flyttningar under en kortare redovisningsperiod eller att deklaration lämnas för varje flyttning. En hantering med redovisningsperioder skulle kunna underlätta för aktörer som har många flyttningar men bedöms inte kunna medges med mer än högst en vecka mot bakgrund av att det inte sker någon lämplighetsprövning av aktören. Vad gäller certifierade mottagare finns det samtidigt ett behov av att kunna koppla ihop uppgifterna i deklarationen med en viss flyttning. Detta beror på att det följer av direktivet att den mottagningsrapport som Skatteverket skickar vidare till avsändarmedlemsstaten ska utgöra bevis för att aktören har fullgjort alla nödvändiga formaliteter i Sverige. Innan avsändandet av mottagningsrapporten ska Skatteverket därför kunna kontrollera om aktören har fullgjort sina skyldigheter för en viss flyttning. Detta innebär att Skatteverket måste ha en möjlighet att koppla ihop uppgifterna i de två förfarandena, EMCS och deklarationsförfarandet. För det fall flera flyttningar skulle redovisas i en och samma deklaration skulle det vara nödvändigt att aktören samtidigt lämnade en redovisning för vilka flyttningar som avsågs med deklarationen. Vid eventuella brister eller oklarheter i deklarationen skulle detta riskera att påverka mottagningsrapporten för flera flyttningar. Om en deklaration lämnas för varje flyttning kommer det tydligare framgå för både aktör och myndighet vad som hör ihop. Sammantaget bedöms det lämpligt att den certifierade mottagaren lämnar deklaration för varje händelse, dvs. varje mottagande av varor. Det föreslås därmed att den certifierade mottagaren ska redovisa skatten i en särskild skattedeklaration för varje händelse och att

deklarationen ska ha kommit in till Skatteverket senast fem dagar efter den händelse som medfört skattskyldigheten. Tidsfristen på fem dagar överensstämmer med tidsfristen för att lämna mottagningsrapporten i EMCS vilket torde underlätta en samordning av dessa två skyldigheter.

Någon anledning att införa särskilda bestämmelser om att ett konkursbo ska ta över registreringen bedöms inte föreligga. Om det finns anledning att ta emot varor efter konkursen har konkursboet möjlighet att anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad mottagare.

Certifierad avsändare och tillfälligt certifierad avsändare

Den som avser att i yrkesmässig verksamhet i Sverige avsända punktskattepliktiga varor under förfarandet för beskattade varor föreslås ha en skyldighet att anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad avsändare. Till skillnad från inom uppskovsförfarandet har avsändaren ingen skyldighet att ställa säkerhet för flyttningen. Avsändaren ansvarar dock för att lämna ett elektroniskt förenklat administrativt dokument i EMCS. Registreringen som tillfälligt certifierad avsändare föreslås begränsas till att gälla avsändandet av en särskilt angiven flyttning. På samma sätt som vad gäller tillfälligt certifierade mottagare föreslås även en enskild person ha en skyldighet att registrera sig som tillfällig certifierad avsändare om denne avser att avsända varor under förfarandet för beskattade varor. Den tillfälligt certifierade avsändaren ska till Skatteverket ange den adress från vilken avsändaren kommer att avsända de varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor.

Om avsändaren avser att agera som avsändare vid mer än enstaka tillfällen får denne istället anmäla sig för registrering som certifierad avsändare. Något ansvar i fråga om säkerhet för flyttningen eller betalning av skatt vid mottagandet föreligger inte för avsändaren på det sätt som gäller för mottagaren. Det föreslås därför inte att det ska uppställas några sådana krav för registrering som ovan föreslagits för certifierade mottagare (på ställd säkerhet och avsaknad av obetald skatt eller skulder).

På samma sätt som för certifierade mottagare föreslås att det införs bestämmelser om att den certifierade avsändaren till Skatteverket ska ange en ordinarie avsändningsplats och eventuella alternativa avsändningsplatser. En certifierad avsändare som avsänder varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor ska göra det från den ordinarie avsändningsplats eller alternativa avsändningsplats som angetts i det förenklade elektroniska administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet.

Avregistrering föreslås ske på motsvarande grunder som för de tillfälligt certifierade mottagarna och certifierade mottagarna.

Lagförslag

Förslagen föranleder införandet av 7 kap. 7–14 §§ NLTS, 7 kap. 7–14 §§ NLAS samt nya 4 d kap. 5–12 §§ LSE. De ändringar som förslagen föranleder i SFL anges under avsnitt 11.1.

5.3 Hantering av varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor och skattskyldighet

Promemorians förslag: Varor som omfattas av kraven på att använda förfarandet för beskattade varor ska omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument när de flyttas. En flyttning ska göras mellan en certifierad avsändare eller tillfälligt certifierad avsändare och en certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare. Den certifierade mottagaren eller tillfälligt certifierade mottagaren är skattskyldig för varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor. Skattskyldigheten inträder när varorna tas emot. Bestämmelserna om återbetalning av skatt för varor som flyttats genom förfarandet för beskattade varor anpassas till det nya förfarandet.

Bestämmelserna om undantag från skattskyldighet för varor som förs in av en enskild person i vissa fall utformas som ett undantag från skatteplikt. Skattskyldighet föreslås inträda om varorna används för annat ändamål än det som var förutsättningen för att varorna skulle undantas från skatteplikt.

Skälen för promemorians förslag

Av artikel 33.1 i nya punktskattedirektivet framgår att punktskattepliktiga varor bara får flyttas inom ramen för reglerna i avsnittet för förfarandet för beskattade varor från en certifierad avsändare till en certifierad mottagare. Certifierad avsändare och certifierade mottagare omfattar i direktivet genomgående även de tillfälliga varianterna. Det framgår vidare av artikel 35.1 att en flyttning av punktskattepliktiga varor endast ska anses vara förenlig med kraven i avsnittet för förfarandet för beskattade varor om varorna åtföljs av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument som behandlats i EMCS.

Direktivet uppställer således vissa krav som måste vara uppfyllda för att en flyttning ska anses vara korrekt och följa direktivets regler. En flyttning som omfattas av kraven på att använda förfarandet för beskattade varor måste således göras mellan någon som är registrerad som certifierad mottagare och någon som är registrerad som certifierad avsändare. Flyttningen måste vidare omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument. I den svenska översättningen av nya punktskattedirektivet används uttrycket ”åtföljas av”. Det som avses är dock att varorna omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument, dvs. att ett elektroniskt förenklat administrativt dokument har lämnats i EMCS och efter en elektronisk kontroll av Skatteverket tilldelats en förenklad administrativ referenskod. Detta framgår tydligare av t.ex. den engelska och franska lydelsen av bestämmelsen (”under cover of”, ”sous le couvert de”). I praktiken kan inte ett elektroniskt förenklat administrativt dokument passera den elektroniska kontrollen utan att

avsändaren och mottagaren är registrerade som certifierade avsändare och mottagare varför det centrala villkoret är att varorna har anmälts i EMCS och omfattas av ett validerat elektroniskt förenklat administrativt dokument. Det föreslås att det särskilt anges i lagtexten att det krävs att de varor som flyttas omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument, eller av sådant ersättningsdokument som inom reservsystemet ersätter det elektroniska förenklade administrativa dokumentet, för att flyttningen ska anses vara förenlig med kraven för förfarandet för beskattade varor. Ett motsvarande uttryckligt krav i lagtexten finns i dag inom uppskovsförfarandet vad gäller kravet på att flyttningen ska omfattas av ett elektroniskt administrativt dokument eller ersättningsdokument (8 c § 1 LTS, 7 c § 1 LAS och 3 a kap. 3 § första stycket 1 LSE). För tydlighetens skull föreslås även att det anges i lagtexten att en flyttning under förfarandet för beskattade varor ska göras mellan en certifierad avsändare eller tillfälligt certifierad avsändare och en certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare.

Skattskyldighet och mottagande av varor

Av artikel 34.1 i nya punktskattedirektivet följer att den certifierade mottagaren ska vara skattskyldig för varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor utom när en oegentlighet sker under flyttningen. I de svenska lagarna bör därför införas en bestämmelse om att den certifierade mottagaren eller tillfälligt certifierade mottagaren är skattskyldig för varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor. Denna bestämmelse kommer endast att omfatta situationer där varor faktiskt flyttas under förfarandet, dvs. där flyttningen har anmälts i EMCS och omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument. Om flyttningen inte omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument är den inte att anse som en flyttning under förfarandet för beskattade varor och beskattning få ske enligt andra bestämmelser, se nedan i avsnitt 5.5 om oegentlighetsbeskattning.

Skattskyldigheten inträder när varorna tas emot. Den certifierade mottagaren har då också en skyldighet att i EMCS lämna en rapport om att varorna har tagits emot, en s.k. mottagningsrapport. Vad som sägs om den certifierade mottagaren gäller även för tillfälligt certifierade mottagare. Mottagningsrapporten som upprättas av den certifierade mottagaren och sänds via EMCS utgör bevis på att varorna har tagits emot av den certifierade mottagaren. Även om det t.ex. är fel varor som anlänt och mottagaren därför egentligen inte tar emot varorna ska detta rapporteras via EMCS. Sådana felaktigheter ska rapporteras i mottagningsrapporten, vilken då kan sägas ha karaktären av en "avvisningsrapport". Det ankommer i dessa fall på avsändaren att flytta tillbaka varorna till sig genom att via EMCS ändra flyttningens destination. Så långt överensstämmer bestämmelserna om förfarandet för beskattade varor med vad som gäller inom uppskovsförfarandet. Av nya punktskattedirektivet följer dock att inom förfarandet för beskattade varor har mottagningsrapporten två olika funktioner.

För det första utgör den, såsom angetts ovan, ett bevis på att varorna har tagits emot (artikel 40.1). När mottagningsrapporten vidarebefordras till den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten, ska myndigheten se

till att mottagningsrapporten når avsändaren. Avsändaren erhåller på så sätt via EMCS ett bevis på att varorna tagits emot. För det andra ska den mottagningsrapport som vidareställs av Skatteverket anses utgöra tillräckligt bevis för att den certifierade mottagaren har fullgjort alla nödvändiga formaliteter och, i tillämpliga fall och såvida varan inte är undantagen från punktskatt, betalat all punktskatt i Sverige (artikel 37.2). Tillägget ”i tillämpliga fall och såvida varan inte är undantagen från punktskatt” infördes i direktivet för att förtydliga att mottagaren givetvis ska anses ha betalat all punktskatt även om det i det aktuella fallet är så att den skatt som ska betalas enligt mottagarlandets lagstiftning är noll, exempelvis på grund av att varan är undantagen från skatt. Detta gäller enligt direktivet även om varan efter mottagandet förts in under uppskovsförfarandet (i de medlemsstater där detta är tillåtet). I ett sådant fall ska dock enligt svensk lagstiftning, skatt redovisas av den som tar emot varorna i egenskap av certifierade mottagare på vanligt sätt (även om avdrag sedan kan medges den som i egenskap av upplagshavare för in varorna i skatteupplaget). Det saknas därför anledning att särskilt uttrycka det i den svenska lagtexten.

För att mottagningsrapporten ska kunna ha denna andra funktion förutsätts att den inte automatiskt skickas vidare av Skatteverket när den tas emot från mottagaren. I stället bör Skatteverket avvakta tills det kan konstateras att den certifierade mottagaren fullgjort alla nödvändiga formaliteter. Mottagaren ska enligt förslaget ovan lämna en skattedeklaration för varje flyttning. För att alla nödvändiga formaliteter ska anses ha fullgjorts måste en deklaration för den aktuella flyttningen ha lämnats till Skatteverket. Den fråga som kan ställas är om det därutöver ska krävas att även betalning av skatten har skett. Av 62 kap. 3 § SFL följer att skatten ska vara betald senast den dag då deklarationen ska ha kommit in till Skatteverket. I de flesta fall kommer skatten således att vara betald senast vid den tidpunkten, dvs. inom 5 dagar från mottagandet av varorna. Om skatten inte betalas i tid kan Skatteverket vidta åtgärder för att få betalt enligt bestämmelserna i SFL. Den certifierade mottagaren ska även ha även ställt en säkerhet för betalning av skatten. Sådana åtgärder för att få in den skatt som har redovisats i deklarationen kan dock dra ut på tiden. Om Skatteverket skulle avvakta med att skicka vidare mottagningsrapporten tills sådana åtgärder fullgjorts och skatt slutligen betalats skulle det innebära att flyttningen skulle kvarstå öppen i EMCS under en längre tid. Detta har i sig stora nackdelar eftersom det kan riskera att skapa utrymme för fusk. Till detta kommer att systemet med ett gemensamt skattekonto för all skatt innebär vissa svårigheter att avgöra när skatt är betald för en viss flyttning. Sammantaget bedöms det inte vara lämpligt att Skatteverket avvaktar betalning av skatten innan mottagningsrapporten skickas vidare till avsändarmedlemsstaten. De nödvändiga formaliteterna får anses vara uppfyllda när mottagaren har redovisat skatten för de mottagna varorna i en skattedeklaration. Om den certifierade mottagaren inte har gett in någon skattedeklaration får det anses rimligt att formaliteterna anses fullgjorda när Skatteverket fattat ett beslut om skatt för varorna. För det fall det fattas ett beslut till noll kronor i avsaknad av deklaration kan dock detta inte anses utgöra grund för att skicka mottagningsrapporten. Närmare bestämmelser om Skatteverkets

hantering av mottagningsrapporten kan komma att tas in i verkställighetsföreskrifter.

Den punktskatt som betalats i avsändarmedlemsstaten ska återbetalas på grundval av den mottagningsrapport som vidarelämnas till den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten (artikel 37.4). Om avsändaren av varorna finns i Sverige föreslås därför bestämmelsen om återbetalning av skatt förtydligas så att det framgår att återbetalning medges sedan Skatteverket erhållit en mottagningsrapport från en annan medlemsstat (eller ett ersättningsdokument i de fall detta är aktuellt), se även avsnitt 11.2.

En speciell situation som tagits upp i avsnitt 5.2 ovan är om den certifierade mottagaren avregistreras under en pågående flyttning. Om flyttningen omfattas av ett validerat elektroniskt förenklat administrativt dokument bör utgångspunkten vara att flyttningen i sig kan fortgå under förfarandet för beskattade varor utan att påverkas av avregistreringen. Avsändaren har i en sådan situation t.ex. möjlighet att välja att i EMCS ändra flyttningens destination tillbaka till avsändaren. Om aktören, vilken vid valideringen var registrerad som certifierad mottagare, tar emot varorna får dock varorna rent formellt anses lämna förfarandet för beskattade varor eftersom varorna inte tas emot av en certifierad mottagare. Beskattning av flyttningen kan då bli aktuell enligt direktivets bestämmelser om oegentlighetsbeskattning i artikel 46. Enligt direktivets bestämmelser ska skatt betalas av den som ställt säkerhet för skatten eller varje person som medverkat till oegentligheten. I detta fall föreslås en särskild bestämmelse införas om att skattskyldighet i egenskap av certifierad mottagare även ska omfatta den som efter avregistrering tar emot varor för vilka denne vid tidpunkten då det elektroniska administrativa dokumentet för flyttningen utfärdades var certifierad mottagare. Genom detta kvarstår skyldigheten för den certifierade mottagaren att inge en deklaration för de aktuella varorna efter mottagandet. Den säkerhet som ställts av den certifierade mottagaren kan tas i anspråk vid behov. Bestämmelserna i punktskattedirektivet om beskattning av punktskattepliktiga varor, och särskilt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning, avser att peka ut i vilken medlemsstat som beskattning av punktskattepliktiga varor ska ske, inte hur medlemsstaterna ska utforma sitt förfarande för uttag av skatt. I ett fall som detta får det anses klart att avvikelserna sker i Sverige. Beskattningsrätten enligt direktivet tillfaller därmed Sverige. Att i detta fall ålägga den certifierade mottagaren skattskyldighet får anses förenligt med bestämmelserna i punktskattedirektivet. Rent praktiskt innebär avregistreringen att mottagaren inte längre har möjlighet att lämna en mottagningsrapport för varorna i EMCS. Även om mottagandet rent formellt innebär att varorna inte längre befinner sig inom förfarandet för beskattade varor uppkommer, till skillnad från om det hade varit fråga om ett uppskovsförfarande, inte någon skillnad i skattehänseende. Samma person är skattskyldig för varorna och skattskyldigheten inträder vid samma tidpunkt som om varorna hade tagits emot korrekt. Om Skatteverket bedömer att det finns tillräcklig information om att varorna tagits emot torde det i praktiken vara möjligt för Skatteverket att hantera situationen med stöd av bestämmelserna om alternativa bevis. Skatteverket kan då informera de

behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten om att varorna har tagits emot.

Undantag från skatteplikt och skattskyldighet i vissa fall

Eftersom bestämmelserna om undantag från skattskyldighet i nuvarande 9 a § första stycket LTS, 8 a § första stycket LAS och 4 kap. 1 a § första stycket LSE, i och med det nya förfarandet ska utgöra undantag från såväl skyldigheten att använda förfarandet för beskattade varor som undantag från skattskyldighet i vissa fall (se även avsnitt 5.1) föreslås att undantaget i stället utformas som ett undantag från skatteplikt i de situationer som omfattas av bestämmelserna. Någon ändring i sak i omfattningen av undantaget föreslås dock inte. Undantagen omfattar således även fortsättningsvis varor som förs in till Sverige av en enskild person som har förvärvat varorna i ett annat EU-land och som själv transporterar dem till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk, s.k. privatinförsel. Undantaget omfattar även införsel till vissa skattebefriade personer. Därutöver omfattar undantaget tobaks- och alkoholvaror som förs in av enskilda personer som flyttgods, enstaka gåvoförsändelse eller efter ett förvärv genom arv eller testamente samt motorbränsle som i vissa fall förs in i normal bränsletank på motordrivet fordon. Att ett undantag från skatteplikt föreligger i de situationer som nämnts innebär inte att varan i sig är undantagen från skatteplikt. Om en vara som har förts in på det sätt som avses i bestämmelserna om undantag senare säljs eller på annat sätt används för annat än personligt bruk kan idag beskattning ske enligt bestämmelserna om skattskyldighet för den som för in eller tar emot varor i 9 § första stycket 5 LTS, 8 § första stycket 5 LAS eller 4 kap. 1 § 5 LSE (jfr prop. 94/95:56 s. 85). I och med införandet av förfarandet för beskattade varor tas dock dessa bestämmelser bort. Eftersom varan vid införseln inte flyttades under förfarandet för beskattade varor (någon sådan skyldighet förelåg inte vid införseln eftersom undantaget då var tillämpligt) blir inte skattskyldighetsbestämmelserna för detta förfarande tillämpliga. För att det inte ska råda någon tvekan kring om och hur varorna ska beskattas om förutsättningarna för undantag upphör bedöms det lämpligt att det införs en särskild bestämmelse om beskattning för dessa situationer. Denna utformas på liknande sätt som nuvarande bestämmelser om skattskyldighet när varor som förvärvats skattefritt används för annat än det ändamål som var förutsättningen för skattefriheten. Skattskyldighet föreslås därmed föreligga för den som använder varor, som vid införsel till landet undantagits från skatteplikt, för annat ändamål än det som var förutsättningen för att varorna undantogs från skatteplikt. Skattskyldigheten föreslås inträda vid den tidpunkt när varorna används för annat ändamål. Den som är skattskyldig enligt den nya bestämmelsen föreslås redovisa skatten i en särskild skattedeklaration för varje händelse. På samma sätt som i de fall skattskyldighet i dag inträder för någon som för in eller tar emot varor utan att ha ställt säkerhet innan flyttningen påbörjades föreslås att deklarationen ska lämnas senast vid händelsen som medför skattskyldighet. Det kan antas att den nya bestämmelsen i praktiken främst kommer att tillämpas i fall där varor påträffas i samband

med att det sker kontroller, exempelvis vid misstanke om olaglig försäljning av alkohol.

Lagförslag

Förslagen föranleder införandet av 2 kap. 10 §, 7 kap. 4 §, 8 kap. 8 § och 9 kap. 11 och 12 §§ och 16 § första stycket 3 NLTS, 2 kap. 10 §, 7 kap. 4 §, 8 kap. 8 § och 9 kap. 11 och 12 §§ och 16 § första stycket 3 NLAS samt nya 2 kap. 12 §, 4 d kap. 2 §, 4 e kap. 7 § och 5 kap. 11 och 12 §§ och 16 § 4 LSE. De ändringar som förslagen föranleder i SFL anges under avsnitt 11.1.

5.4 Beskattning vid distansförsäljning

Promemorians förslag: En definition av distansförsäljning införs. Med distansförsäljning avses att någon som inte bedriver självständig ekonomisk verksamhet köper beskattade varor och varorna avsänds eller transporteras direkt eller indirekt hit från ett annat EU-land av en avsändare som bedriver en självständig ekonomisk verksamhet eller av någon annan för dennes räkning.

Den som avser att avsända varor genom distansförsäljning ska innan varorna avsänds från det andra EU-landet anmäla sig för registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare. En sådan registrering ska avse en särskilt angiven flyttning. En registrering ska göras om säkerhet ställts för den skatt som kan påföras för varorna i Sverige eller annat EU-land.

Den som avser att avsända varor genom distansförsäljning vid mer än enstaka tillfällen får i stället anmäla sig för registrering som registrerad distansförsäljare. Sådan registrering ska göras om säkerhet har ställts och aktören inte har obetalda belopp avseende skatter eller avgifter vid senaste avstämningen av skattekontot eller skulder till det allmänna vilka har lämnats för indrivning. Den registrerade distansförsäljaren ska ställa säkerhet för de varor som flyttas vid varje tidpunkt.

Bestämmelser om avregistrering och när säkerheter får tas i anspråk införs.

Den som i egenskap av tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare avsänder varor genom distansförsäljning är skattskyldig för varorna. Skattskyldigheten inträder när varorna tas emot av köparen.

Den som tar emot varor som avsänts till Sverige genom distansförsäljning ska vara skattskyldig för varorna i stället för avsändaren, om avsändaren inte är en tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen eller en registrerad distansförsäljare. Skattskyldigheten inträder när varorna förs in till Sverige. Den som avser att ta emot varor genom distansförsäljning från någon som inte är en tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen eller registrerad distansförsäljare ska vara skyldig att till Skatteverket anmäla flyttningen.

Den tillfälligt registrerade distansförsäljaren och den som är skattskyldig i egenskap av mottagare av varor ska redovisa skatten i en

särskild deklaration för varje händelse. Den som är registrerad distansförsäljare ska i stället redovisa skatten i en punktskattedeklaration för redovisningsperioder om en kalendervecka.

Promemorians bedömning: Det finns inte anledning att föreslå en möjlighet att utse en representant som ansvarar för betalning av skatten.

Skälen för promemorians förslag och bedömning

Bestämmelserna om distansförsäljning finns i nya punktskattedirektivet i artikel 44. Enligt artikel 44.1 ska punktskattepliktiga varor vilka redan har frisläppts för konsumtion på en medlemsstats territorium och köps av en person som inte är godkänd upplagshavare, en registrerad mottagare eller en certifierad mottagare, som är etablerad i en annan medlemsstat och som inte bedriver en självständig ekonomisk verksamhet, och vilka avsänds eller transporteras direkt eller indirekt till en annan medlemsstats territorium av en avsändare som bedriver en självständig ekonomisk verksamhet eller för dennes räkning vara punktskattepliktiga i destinationsmedlemsstaten. De huvudsakliga skillnaderna i förhållande till nuvarande punktskattedirektivet är att begreppet "säljaren" har bytts ut mot det mer generella "avsändare som bedriver en självständig ekonomisk verksamhet" samt att möjligheten för medlemsstaterna att kräva att distansförsäljaren har en skatterepresentant har tagits bort.

Ny definition av distansförsäljning

För att underlätta läsningen av lagtexten föreslås att de nuvarande bestämmelserna om distansförsäljning delas upp och att det skapas en separat definition av distansförsäljning. Definitionen bör kunna utgå från dagens bestämmelse i 16 § första stycket LTS med vissa anpassningar till formuleringarna i nya punktskattedirektivet. Definitionen föreslås formuleras så att med distansförsäljning avses att någon som inte bedriver en självständig ekonomisk verksamhet köper beskattade varor vilka avsänds eller transporteras direkt eller indirekt från ett annat EU-land av en avsändare som bedriver en självständig ekonomisk verksamhet eller av någon annan för dennes räkning. Ändringen i nya punktskattedirektivet från "säljare" till "avsändare som bedriver en självständig ekonomisk verksamhet" har under förhandlingarna motiverats med att det bättre överensstämmer med systematiken i direktivet, vilken inte tar sikte på civilrättslig status utan varornas hantering. På det sättet motsvarar bestämmelsen om distansförsäljning andra bestämmelser i direktivet där kraven för flyttningar avser den som avsänder eller tar emot varor, snarare än den som köper eller säljer varor. Det har dock inte anförts att någon mer betydande skillnad i sak är avsedd. Den som säljer varor och som ordnar transporten för varorna själv eller genom någon annan får även anses vara avsändare av varorna och ska anmäla sig för registrering som distansförsäljare. En sådan säljares ansvar att registrera sig som distansförsäljare påverkas inte av att varorna för själva transporten hanteras av en transportör vilken bedriver självständig ekonomisk verksamhet. Man skulle dock kunna tänka sig att det i något fall förekommer att någon annan än säljaren, som är involverad i avsändandet av varorna och som bedriver självständig ekonomisk verksamhet, anmäler

sig för registrering som distansförsäljare för de aktuella varorna. Om så sker torde det utifrån direktivets formulering inte finnas grund att vägra registrering för denne. Denne får då anses ta över säljarens ansvar att registrera sig för distansförsäljningen.

Om någon har registrerat sig som distansförsäljare för vissa varor saknas normalt anledning för Skatteverket att ifrågasätta att flyttningen utgör distansförsäljning och ska hanteras enligt de bestämmelserna. Någon utredning kring vem som är avsändare eller vem som ansvarar för transporten behöver normalt inte ske i ett sådant fall. Det kan dock inte uteslutas att det kan finnas situationer där det finns anledning att utreda frågan om det är en distansförsäljning, exempelvis om det framgår av uppgifterna i ärendet att mottagaren inte är en enskild person.

Om ingen har anmält sig för registrering för varorna får en prövning göras mot definitionen av distansförsäljning för att avgöra om flyttningen ska anses ske genom distansförsäljning eller omfattas av kravet att använda förfarandet för beskattade varor. Om en enskild person som förvärvar varor utomlands helt självständigt ordnar transporten, exempelvis genom att själv hämta ut varorna och sedan avsända dem till Sverige får detta ses som ett från förvärvet fristående led och bestämmelsen om distansförsäljning torde inte bli tillämplig. I en sådan situation har den som säljer varorna ingen möjlighet att känna till hur varorna ska hanteras efter försäljningen och kan inte anses vare sig direkt eller indirekt vara avsändare för flyttningen. I stället ska flyttningen hanteras under förfarandet för beskattade varor. De aktuella varorna kommer i så fall inte att bli obeskattade utan det är endast förfarandet som är ett annat.

I direktivet anges att den som köper varorna ska vara en person som inte är en godkänd upplagshavare, registrerad varumottagare eller certifierad mottagare och som inte bedriver en självständig ekonomisk verksamhet. I nuvarande svenska lagstiftning har endast kravet på att inte bedriva en självständig ekonomisk verksamhet tagits med. Som angetts tidigare utgår den svenska lagstiftningen från att en aktör kan agera i olika egenskaper och således endast agerar i egenskap av t.ex. upplagshavare om varorna hanteras inom uppskovsförfarandet. Att det i direktivet anges att det inte ska vara tillåtet för den som har ett godkännande som upplagshavare, registrerad varumottagare eller certifierad mottagare att ta mot varor genom distansförsäljning får anses spegla att dessa enligt direktivet vid godkännande eller registrering ska agera ”i sin affärsverksamhet” (se t.ex. artikel 3.1 i nya punktskattedirektivet). Det bedöms inte finnas skäl att särskilt ange i den svenska lagstiftningen att den som har ett sådant godkännande inte får ta mot varor under distansförsäljning utan det bedöms tillräckligt att det som i dag anges att mottagaren ska vara någon som inte bedriver självständig ekonomisk verksamhet. Den som godkänns som tillfälligt certifierad mottagare kan visserligen i vissa fall vara en enskild person som tar emot varorna kommersiellt i den mening som avses i artikel 33 men som inte tar emot varorna i yrkesmässig verksamhet. Registreringen avser i det fallet dock en enstaka flyttning och kan således inte användas för en ny flyttning utan förnyad registrering. Det bedöms inte finnas skäl att begränsa möjligheten för en enskild person att vara mottagare vid distansförsäljning för att denne registrerat sig som tillfälligt certifierad mottagare för att ta emot en enstaka flyttning av andra varor.

För att närmare ansluta till direktivets lydelse föreslås vidare att det i definitionen läggs till direktivets uttryck att varorna "avsänds eller transporteras direkt eller indirekt" och att direktivets uttryck "köper" används i stället för "förvärvar". I begreppet köper får anses ingå varor som översänds inom ramen för affärsrelationen mellan distansförsäljaren och kunden, även om någon köpeskilling inte uttryckligen erlagts för den specifika varan. Ett exempel skulle kunna vara ett varuprov för en ny produkt som sänds ut till köpare av andra varor eller en produkt som ingår "på köpet" vid köp av andra varor.

De nuvarande bestämmelserna om distansförsäljning omfattar enligt 16 § tredje stycket LTS, 15 § tredje stycket LAS och 4 kap. 9 § tredje stycket LSE även sådana överföringar av tobaksvaror som sker utan vinstsyfte och som inte utgör gåvoförsändelser. Av prop. 1997/98:100 (s.114–115) och prop. 2009/10:40 (s. 145–146) framgår att bestämmelserna bl.a. är avsedda att träffa överföringar från en privatperson i ett annat EU-land till en privatperson i Sverige. Eftersom nya punktskattedirektivet uttryckligen anger att avsändaren ska bedriva självständig ekonomisk verksamhet kommer sådana flyttningar inte längre att omfattas av definitionen av distansförsäljning. I stället får de hanteras under förfarandet för beskattade varor. De aktuella flyttningarna kommer således inte att bli obeskattade utan det är endast förfarandet som förändras. I den mån det från en avsändare som bedriver självständig ekonomisk verksamhet görs en överföring som sker inom ramen för affärsrelationen utan att det tas ut någon specifik köpeskilling får den anses omfattas av första stycket enligt vad som sagts ovan.

Generella överväganden avseende registrering av distansförsäljare

Dagens bestämmelser om distansförsäljning innebär att säljaren ska företrädas av en representant som är etablerad i Sverige. Representanten ska vara godkänd av Skatteverket. Representanten ska enligt fullmakt av säljaren som ombud för denne svara för redovisningen av tobaksskatt. Säljaren ska vidare ställa säkerhet för betalning av skatten på de varor som sänds från det andra EU-landet. Säkerheten ska uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av den beräknade årliga skatten på varorna. (Jfr 16 och 16 a §§ LTS, 15 och 15 a §§ LAS och 4 kap. 9 och 9 a §§ LSE). Den som endast vid ett enstaka tillfälle säljer varor genom distansförsäljning ska i stället, innan varorna avsändas från det andra EU-landet anmäla sig till Skatteverket och ställa säkerhet för skatten på varorna (jfr 16 b § LTS, 15 b § LAS och 4 kap. 9 b § LSE).

Bestämmelserna i nya punktskattedirektivet innebär att det inte längre är möjligt att kräva att den som säljer varor genom distansförsäljning företräds av en representant som är etablerad i Sverige. Detta medför att dagens bestämmelser behöver ändras. På samma sätt som ovan beskrivits vad avser certifierade mottagare (se avsnitt 5.2) innehåller direktivets bestämmelser inte i sig något som innebär att distansförsäljaren ska vara föremål för tillståndsprövsprocess. Den som agerar på det sätt som omfattas av artikel 44 i nya punktskattedirektivet ska dock ha en skyldighet att registrera sig hos myndigheterna i destinationsmedlemsstaten.

Mot denna bakgrund bör registrering vid distansförsäljning kunna ske utan att det föreligger krav på en sådan prövning av aktörens lämplighet

som i dag krävs för godkännande som aktör inom uppskovsförfarandet (jfr t.ex. 10 § andra stycket 1 LTS, lämplig som upplagshavare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt).

Eftersom en registrering utan föregående lämplighetsprövning ger utrymme för mindre seriösa aktörer att registrera sig och agera inom förfarandet är det särskilt viktigt att bestämmelserna utformas på sådant sätt att risken för skatteundandragande begränsas. En viktig aspekt är därvid frågan om säkerhet. Det är viktigt att tillräcklig säkerhet finns och att Skatteverket har möjlighet att kontrollera detta. Enligt nuvarande bestämmelser ska den som har en godkänd representant ställa en generell säkerhet. Den som endast vid enstaka tillfällen flyttar varor genom distansförsäljning ska dock ställa säkerhet innan varje flyttning. Liksom inom förfarandet för beskattade varor föreslås att utgångspunkten bör vara att säkerhet för skatten på varorna ska ställas innan varje flyttning. Även registreringen för aktören bör begränsas till den enskilda flyttningen och en ny registrering göras för varje flyttning. På detta sätt kommer registrering och säkerhet för varje flyttning att hållas ihop och den enskilda registreringen kan avslutas när hanteringen av flyttningen är klar.

Det finns dock i dag aktörer vilka avsänder varor genom distansförsäljning i mer betydande omfattning. Den hantering som beskrivs ovan kan i ett sådant fall bli betungande för Skatteverket och aktörerna. Det finns därför skäl att, liksom inom förfarandet för beskattade varor, överväga att införa bestämmelser som innebär att hanteringen underlättas genom att möjliggöra ställandet av en generell säkerhet för de flyttningar som hanteras av aktören och ha en stående registrering. Med en sådan förenkling slipper Skatteverket hantera registreringar inför varje flyttning och Skatteverkets och aktörens hantering förenklas därmed. En sådan förenkling bör dock förutsätta att aktören uppfyller vissa krav för att minska risken för skatteundandragande. Det bedöms ligga väl inom ramen för direktivet att kräva att den som ska medges möjlighet till förenklingar, t.ex. genom att ställa en generell säkerhet, genomgår vissa kontroller och uppfyller vissa krav.

Vad som sagts ovan innebär att det finns anledning att liksom inom förfarandet för beskattade varor utforma bestämmelserna om registrering för distansförsäljare så att det finns två former av aktörer varav den ena uppställs något högre krav. Det bedöms lämpligt att för den aktör som hanterar varor genom ställande av säkerhet för varje flyttning använda begreppet "tillfälligt registrerad distansförsäljare". Detta ligger i linje med de begrepp som i dag används för sådana aktörer som registreras för varje flyttning, "tillfälligt registrerad varumottagare", "tillfälligt certifierad mottagare" och "tillfälligt certifierad avsändare". För den aktör som efter uppfyllandet av vissa krav tillåts ställa generell säkerhet föreslås att begreppet "registrerad distansförsäljare" används. På samma sätt som nämnts ovan i avsnitt 5.2 vad gäller certifierade mottagare innebär inte det faktum att aktören är registrerad distansförsäljare att aktören uppfyller de krav som ställs i alkohollagen eller lagen om tobak och liknande produkter. Registreringen har endast skatterättslig betydelse.

Tillfälligt registrerad distansförsäljare

Den som avser att avsända varor genom distansförsäljning föreslås innan varorna avsänds från det andra EU-landet ha en skyldighet att anmäla sig för registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare samt ställa säkerhet för skatten på varorna inför varje flyttning av varor. Den som är registrerad distansförsäljare enligt nedan behöver dock inte registrera sig igen som tillfälligt registrerad distansförsäljare.

En registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare ska göras om säkerhet ställts för skatten på varorna. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan varorna flyttas från det andra EU-landet. Precis som idag ska ställd säkerhet få tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Skatteverket föreslås få avregistrera den tillfälligt registrerade distansförsäljaren om förutsättningarna för registrering inte längre föreligger. Det föreslås även att Skatteverket ska avregistrera den tillfälligt registrerade distansförsäljaren när den aktuella flyttningen avslutats. Eftersom flyttningar genom distansförsäljning inte hanteras i EMCS kommer Skatteverket inte få någon mottagningsrapport när flyttningen avslutas. Andra omständigheter får därför beaktas för att bedöma om flyttningen har avslutats, t.ex. om deklaration har lämnats för flyttningen. På samma sätt som ovan föreslagits för tillfälligt certifierade mottagare, se avsnitt 5.2, föreslås att säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från det att ett beslut om avregistrering fattas.

Den tillfälligt registrerade distansförsäljaren föreslås redovisa skatten för varje händelse som medför skattskyldighet. Deklarationen ska ha kommit in till Skatteverket senast fem dagar efter den händelse som medfört skattskyldigheten. Detta motsvarar vad som i dag gäller för den som endast vid enstaka tillfällen säljer varor genom distansförsäljning och vad som i avsnitt 5.2 föreslås för den tillfälligt certifierade mottagaren.

Registrerad distansförsäljare

Det förslag som lämnas ovan om registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare innebär att aktören måste kontakta Skatteverket inför varje flyttning. Som angetts ovan föreslås dock att det även införs en möjlighet för den som avser att avsända varor som distansförsäljare att, i stället för att anmäla sig för registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare inför varje flyttning, anmäla sig som registrerad distansförsäljare. Detta föreslås vara möjligt för den som flyttar genom distansförsäljning vid mer än enstaka tillfällen.

För en registrerad distansförsäljare begränsas inte registreringen till en viss flyttning utan utgör en stående registrering. En registrerad distansförsäljare får ställa en generell säkerhet för de flyttningar för vilka denne är avsändare. Såsom nämnts ovan bedöms det mot denna bakgrund rimligt att det uppställs vissa krav för att få bli en registrerad distansförsäljare. Vid utformningen av reglerna är det viktigt att det sker en avvägning mellan de krav som ställs och utformningen av säkerheten, i vilken utsträckning aktören ges ett uppskov med att betala skatten och risken för skatteundandragande. Betydande förenklingar eller förmåner bedöms förutsätta en mer omfattande prövning av aktörerna. I detta fall är det dock fråga om flyttning av varor vilka har beskattats i ett annat EU-land och den aktör som anmäler sig för registrering har normalt ett intresse

av att möjliggöra återbetalning av den skatt som betalats i avsändarlandet. Vad avser certifierade mottagare har det ovan gjorts bedömningen att det i nuläget inte finns behov av att föreslå en lösning med mer omfattande förenklingar eller mer omfattande krav för registrering utan att utformningen av bestämmelserna i stället bör ta som utgångspunkt att endast uppställa vissa grundläggande krav. För certifierade mottagare har därför föreslagits att huvudsakligen två krav uppställs för registrering, att säkerhet har ställts och att aktören fullgör sina skyldigheter att betala skatt och andra statliga fordringar. Det bedöms lämpligt att utformningen av bestämmelserna om registrering för registrerade distansförsäljare så långt som möjligt utformas på samma sätt som certifierade mottagare. I båda fallen ställer direktivet krav på registrering inför flyttningar av beskattade varor mellan EU-länder.

Ett första krav för registrering föreslås således vara att säkerhet har ställts. För att säkerställa att det föreligger fullgod säkerhet för de skatteanspråk som kan riktas mot den registrerade distansförsäljaren för den skatt som ska betalas i Sverige eller ett annat EU-land föreslås att säkerhet som lägst ska ställas med ett belopp som vid varje tidpunkt motsvarar skatten för de varor som är under flyttning från distansförsäljaren. Detta skiljer sig något till sin utformning mot den säkerhet som ska ställas idag av distansförsäljarna och som ska utgöra 10 procent av beräknade årliga skatten på varorna. Genom en säkerhet som utgår från skatten på de varor som flyttas vid varje tidpunkt, vilket motsvarar det som ovan föreslås för certifierade mottagare, underlättas Skatteverkets kontroller av att den ställda säkerheten är godtagbar vid varje tidpunkt och Skatteverket ges bättre förutsättningar att snabbt reagera om det visar sig att verksamheten ökar i sådan omfattning att säkerheten inte längre är tillräcklig. Detta bedöms vara särskilt viktigt mot bakgrund av att någon lämplighetsprövning av aktören inte görs och det inte heller längre finns möjlighet att ställa krav på att aktören utser en godkänd representant. Eftersom det kan antas att aktören i de flesta fall inte flyttar mer än en mindre del av sin årliga mängd avsända varor vid varje tillfälle bedöms säkerheten för flertalet aktörer inte bli högre än i dag. Vid anmälan för registrering får säkerhetens storlek grundas på en uppskattning av aktören kring vilka flyttningar som kommer att ske den närmsta tiden. Det ankommer därefter på aktören att kontinuerligt säkerställa att tillräcklig säkerhet föreligger.

Utöver skyldigheten att ställa säkerhet föreslås som sagts ovan som ytterligare krav för registrering att aktören fullgör sina skyldigheter att betala skatt i Sverige. Det bedöms inte lämpligt att den som har obetalda belopp avseende skatter eller avgifter som ska betalas till Skatteverket ska omfattas av möjligheten att vara registrerad distansförsäljare och därigenom medges möjligheten att ställa generell säkerhet. Betalning av skatter och avgifter hanteras enligt 61 kap. SFL på ett skattekonto. Detta skattekonto stäms inte av varje dag utan när det finns anledning till detta av olika skäl. Enligt 61 kap. 7 § ska avstämning i vart fall ske varje månad. För att en kontroll av om aktören har obetald skatt eller avgift ska vara praktiskt hanterbar för Skatteverket föreslås att kravet, på samma sätt som för certifierade mottagare (se avsnitt 5.2), ska utformas så att aktören inte ska ha obetalda belopp avseende skatter och avgifter vid senaste avstämning av skattekontot. Detta innebär att Skatteverket inte behöver

göra en särskild avstämning vid den tidpunkt då ansökan ges in utan kan utgå från senast gjorda avstämningen. Om det mellan två avstämmningar görs inbetalningar eller tillkommer belopp att betala kommer dessa således att beaktas först vid nästföljande avstämning av skattekontot. Begreppet belopp avseende skatter och avgifter är avsett att omfatta alla belopp som registreras på skattekontot, inklusive exempelvis eventuella skattetillegg och räntor.

Den som inte medges en registrering på grund av obetalda belopp avseende skatter eller avgifter på skattekontot kan registreras så snart en avstämning av skattekontot visar att det inte längre föreligger obetalda belopp avseende skatter och avgifter (under förutsättning att övriga förutsättningar är uppfyllda). Detta innebär att även eventuella nya tillkommande belopp att betala måste beaktas. Ett belopp som betalas in till skattekontot räknas enligt bestämmelserna i SFL av först mot skatter, avgifter och ränta som debiterats skattekontot för den innevarande perioden, därefter mot ingående underskott och slutligen mot skatt, avgift och ränta som har lämnats för indrivning. En inbetalning av aktören kommer således att beaktas först vid nästa avstämning av skattekontot, vilket medför en viss eftersläpning. Aktören har dock fram till dess möjlighet att i stället registrera sig som tillfälligt registrerad distansförsäljare genom att ställa säkerhet för varje flyttning innan den påbörjas.

Utöver skatter och avgifter till Skatteverket kan en aktör ha andra skulder till staten, t.ex. i form av avgifter eller böter. Det bedöms lämpligt att även sådana skulder ska beaktas vid prövningen av om aktören ska medges en registrering som certifierad mottagare. I detta fall bör dock endast beaktas sådana skulder som överlämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning. Villkoret bör omfatta belopp som vid verkställighet enligt 1 kap. 6 § utsökningsbalken (1981:774) handläggs i allmänt mål. Av 1 kap. 6 § utsökningsbalken framgår att allmänt mål är mål om uttagande av böter, vite, skatt, tull, avgift och andra medel som staten har rätt till och som får utsökas utan föregående dom samt, enligt vad regeringen närmare föreskriver, annan liknande fordran som staten eller en kommun har rätt till. I annan lag kan föreskrivas att även mål om uttagande av någon annan fordran är allmänt mål.

På samma sätt som ovan sagts vad gäller certifierade mottagare kan nämnas att skulle det visa sig i den praktiska tillämpningen att de krav som föreslås nedan inte är tillräckliga för att begränsa riskerna för skatteundandragande får övervägas om ytterligare krav bör införas.

För att säkerställa en god kontroll är det viktigt att Skatteverket ges förutsättningar att avregistrera den registrerade distansförsäljaren. Avregistrering föreslås därför få ske om förutsättningarna för registrering inte längre finns eller ställd säkerhet inte längre är godtagbar. Om aktören efter registreringen brister i betalning av skatt utgör detta exempelvis grund för avregistrering. Avregistrering bör även ske om distansförsäljaren begär det. Aktören kan därmed välja att avregistrera sig som registrerad distansförsäljare för att fortsättningsvis i stället agera som tillfälligt registrerad distansförsäljare. Ett beslut om avregistrering föreslås gälla omedelbart om inte annat anges i beslutet. Om aktören skulle ha någon pågående flyttning vid avregistreringen och tar emot dessa varor

trots att denne inte längre är registrerad som distansförsäljare kan dessa beskattas hos denne, se nedan.

På samma sätt som för certifierade mottagare (se avsnitt 5.2) bedöms det finnas skäl att införa en bestämmelse om att säkerheten ska kunna tas i anspråk av Skatteverket under en viss minsta tid från den dag avregistrering sker. Det bedöms lämpligt att samma tid ska gälla för den säkerhet som ställs av en registrerad distansförsäljare som för andra aktörer, dvs. sex månader från avregistreringen.

Den som i dag avsänder varor genom distansförsäljning och företräds av en godkänd representant ska redovisa skatten för redovisningsperioder om en månad. Om aktören anmält sig vid enstaka tillfälle enligt bestämmelserna i 16 b § LTS, 15 b § LAS eller 4 kap. 9 b § LSE ska denne redovisa skatten i en särskild skattedeklaration för varje händelse som medför skattskyldighet enligt 26 kap. 8 § SFL. Detsamma gäller en distansförsäljare som inte företräds av en representant som är godkänd av Skatteverket. Som nämnts ovan bedöms det lämpligt att bestämmelserna för registrerade distansförsäljare så långt som möjligt utformas på samma sätt som bestämmelserna för certifierade mottagare. Mot bakgrund av att det inte sker någon lämplighetsprövning av den registrerade distansförsäljaren bedöms det inte vara lämpligt att medge en längre redovisningsperiod av det slag som i dag medges för godkända aktörer såsom exempelvis upplagshavare och registrerade varumottagare eller som i dag medges distansförsäljare med godkänd representant. De alternativ som återstår är då att tillåta att en deklaration lämnas samlat för flera flyttningar under en kortare redovisningsperiod eller att deklaration lämnas för varje flyttning. En hantering med redovisningsperioder skulle kunna underlätta för Skatteverket och för aktörer som har många flyttningar. Den tid som medges måste dock balanseras mot den kontroll som sker av aktören vid registrering. Såsom anges i avsnitt 5.2 bedöms det inte lämpligt att medge en längre redovisningsperiod än högst en vecka mot bakgrund av att det inte sker någon lämplighetsprövning av aktören och de krav som ställts upp för registrering är begränsade. För certifierade mottagare bedömdes det finnas ett behov av att kunna koppla ihop uppgifterna i deklarationen med en viss flyttning. Mot den bakgrunden föreslogs i avsnitt 5.2 att deklaration skulle lämnas för varje händelse i stället för i en deklaration för en redovisningsperiod om en kalendervecka. Något sådant behov finns inte vid distansförsäljning eftersom dessa flyttningar inte hanteras i EMCS. Det föreslås därför att skatten ska få redovisas för redovisningsperioder om en kalendervecka och att deklarationen ska ha kommit in till Skatteverket senast fem dagar efter redovisningsperiodens utgång.

Någon anledning att införa särskilda bestämmelser om att ett konkursbo ska ta över registreringen bedöms inte föreligga. Om det finns anledning att påbörja flyttningar efter konkursen har konkursboet möjlighet att t.ex. anmäla sig för registrering till Skatteverket som tillfälligt registrerad distansförsäljare.

Det bedöms inte heller finnas anledning att utöver möjligheten att bli registrerad distansförsäljare även införa en möjlighet att företräddas av en skatterepresentant. Däremot kan distansförsäljare, liksom andra skattskyldiga, på andra sätt använda ombud, exempelvis finns bestämmelser om deklarationsombud i 6 kap. SFL.

Eftersom de nya reglerna om registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare och registrerad distansförsäljare skiljer sig åt från nuvarande bestämmelser bedöms det inte möjligt att låta den som i dag är registrerad som distansförsäljare automatiskt övergå till att bli registrerad distansförsäljare. I stället får den som avser att flytta varor genom distansförsäljning efter ikraftträdandet av de nya bestämmelserna anmäla sig för registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare. I avsnitt 12.1 föreslås att bestämmelserna om registrering ska träda i kraft tidigare än övriga bestämmelser för att underlätta för Skatteverket och aktörerna att förbereda sig på detta.

Skattskyldighet för tillfälligt registrerad distansförsäljare och registrerad distansförsäljare

Den som i egenskap av tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare avsänder varor genom distansförsäljning är skattskyldig för varorna. Skattskyldigheten inträder när varorna förs in till Sverige.

Om någon avregistreras som tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare bör skattskyldigheten omfatta sådana varor som avsänts av aktören innan avregistreringen eftersom denne då avsände varorna i sin egenskap som distansförsäljare. Eftersom det kan förekomma situationer där skattskyldigheten för varorna inträder först efter avregistreringen föreslås att det tydliggörs i lagstiftningen att även sådana varor omfattas av skattskyldigheten.

Skattskyldighet och anmälningsskyldighet för mottagaren

Som anförts ovan är den som avsänder varor genom distansförsäljning skyldig att registrera sig hos Skatteverket och ställa säkerhet för flyttningen. På samma sätt som i dag bör den som tar emot varor som avsänts till Sverige genom distansförsäljning vara skattskyldig om avsändaren inte fullgör sina skyldigheter. Detta följer i dag av 16 c § LTS, 15 c § lagen om LAS och 4 kap. 10 § LSE. Skattskyldigheten föreslås liksom i dag inträda när varorna förs in till Sverige, jfr nuvarande 20 § första stycket 3 LTS, 19 § första stycket 3 LAS och 5 kap. 3 § 1 LSE.

För att underlätta för mottagaren att vid en beställning av varor genom distansförsäljning bedöma om skattskyldighet uppkommer föreslås skattskyldigheten kopplas till om avsändaren har uppfyllt sin skyldighet att registrera sig som tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen eller registrerad distansförsäljare snarare än till om avsändaren har ställt säkerhet. Vem som är registrerad kan på ett enklare sätt kontrolleras hos Skatteverket. I 2 kap. 5 § 3 lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet finns bestämmelser om att Skatteverket får lämna ut uppgift om registrering enligt SFL till en enskild. Något behov av ytterligare bestämmelser bedöms inte föreligga. Att säkerhet har ställts av distansförsäljaren är även ett krav för registrering vilket innebär att ändringen i praktiken inte torde påverka i vilka fall mottagaren blir skattskyldig.

I de fall där avsändaren vid distansförsäljning inte har registrerat sig hos Skatteverket är det mycket svårt för Skatteverket och Tullverket att känna till att en flyttning av varor kommer att äga rum. Till skillnad från

beskattade varor inom förfarandet för beskattade varor omfattas i dag inte varor som flyttas genom distansförsäljning av någon anmälan för varje flyttning. För att förbättra myndigheternas möjligheter att känna till och kontrollera flyttningar av beskattade varor föreslås att det införs en särskild anmälningsskyldighet för mottagare vid distansförsäljning. Mottagaren föreslås vara skyldig att till Skatteverket anmäla flyttningen av varor om denne avser att ta emot varor som avsänds till Sverige genom distansförsäljning från någon som inte är tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen eller registrerad distansförsäljare. Därigenom tydliggörs även mottagarens ansvar i de fall denne väljer att köpa varor från någon som inte är registrerad hos Skatteverket. En sådan anmälningsskyldighet för den svenske mottagaren syftar till att säkerställa att skatt betalas i Sverige och bedöms vara förenlig med direktivet och EU-rätten i övrigt.

På samma sätt som i dag föreslås att en mottagare ska redovisa skatten i en särskild skattedeklaration för varje händelse som medför skattskyldighet. Den som inte har anmält flyttningen till Skatteverket ska, på samma sätt som i dag lämna deklarationen senast vid den händelse som medför skattskyldighet (26 kap. 37 § SFL). Den som har anmält flyttningen av varorna till Skatteverket bör däremot få möjlighet att lämna deklarationen avseende flyttningen efter mottagandet av varorna. Skattskyldighetens inträde bör dock kvarstå som i dag vid den tidpunkt när varorna förs in till Sverige. Detta för att undvika att det uppkommer en risk för skatteundandragande. Det föreslås därför att deklarationen ska ha kommit in senast fem dagar efter mottagandet av varorna. Eftersom skattskyldighet föreligger redan när varorna förs in till Sverige föreslås att det även införs en särskild tidpunkt för lämnande av deklaration om varorna i något fall inte skulle nå mottagaren. Deklarationen ska därför lämnas senast 15 dagar efter den händelse som medför skattskyldighet.

Om en mottagare skulle anmäla en flyttning till Skatteverket trots att det finns en tillfälligt registrerad distansförsäljare för flyttningen eller varorna avsänds av en registrerad distansförsäljare, eller om avsändaren efter mottagarens anmälan anmäler sig för registrering avseende den aktuella flyttningen har inte mottagarens anmälan någon betydelse för skattskyldigheten. Det är alltid den tillfälligt registrerade distansförsäljaren eller registrerade distansförsäljaren som är skattskyldig för varorna om en sådan aktör finns registrerad.

Lagförslag

Förslagen föranleder införandet av 6 kap. och 9 kap. 8–10 §§ NLTS, 6 kap. och 9 kap. 8–10 §§ NLAS samt nya 4 c kap. och 5 kap. 8–10 §§ LSE. De ändringar som förslagen föranleder i SFL anges under avsnitt 11.1.

5.5 Oegentlighetsbeskattning av varor som inte flyttas under förfarandet för beskattade varor

Promemorians förslag: En ny bestämmelse om oegentlighetsbeskattning införs för flyttningar till eller via Sverige som omfattas av kravet på att använda förfarandet för beskattade varor men som inte omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument. Varorna ska beskattas i Sverige om de har förts in hit. Skatt ska betalas av den som för in eller tar emot varorna eller någon annan person som medverkat i oegentligheten med den skattesats som gällde vid den tidpunkt då varorna fördes in i landet. Vissa förtydligande görs i bestämmelsen om annan oegentlighetsbeskattning av flyttningar av beskattade varor. Möjligheterna för Skatteverket att inhämta uppgifter som är av betydelse för beslut om oegentlighetsbeskattning genom förelägganden och revision förbättras.

Skälen för promemorians förslag: I nya punktskattedirektivet finns det, liksom i nuvarande punktskattedirektivet, bestämmelser om s.k. oegentlighetsbeskattning, dvs. beskattning i situationer där de förfaranden som föreskrivs i direktivet inte har följts. Det kan exempelvis vara fråga om att varor avviker från en flyttning under uppskovsförfarandet eller från en flyttning av beskattade varor eller att en flyttning som har påbörjats aldrig kommer fram.

Vad gäller sådana flyttningar som sker under uppskovsförfarandet har bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning i nuvarande punktskattedirektiv (artikel 10) överförts oförändrade till nya punktskattedirektivet (artikel 9). Vad gäller flyttningar av beskattade varor har vissa anpassningar gjorts till de nya bestämmelserna för flyttning av beskattade varor. Bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning vid flyttning av beskattade varor finns i artikel 46 i nya punktskattedirektivet.

Såsom redovisats i tidigare avsnitt innebär nya punktskattedirektivets regler att det uppställs vissa särskilda krav på hur flyttningar av varor som omfattas av kraven på att använda förfarandet för beskattade varor ska hanteras. Dessa krav omfattar beskattade varor som flyttas mellan EU-länderna och som inte omfattas av någon av de andra bestämmelserna i direktivet om distansförsäljning eller undantag för privat införsel i vissa fall. En flyttning av sådana varor får endast ske om varorna omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument och flyttas mellan en certifierad avsändare och en certifierad mottagare (jfr artikel 33.1 och 35.1 i nya punktskattedirektivet).

Om en flyttning av varor under förfarandet för beskattade varor påbörjas korrekt, dvs. flyttningen omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument vilket har validerats av avsändarmedlemsstaten, men flyttningen eller en del av flyttningen inte når angiven destination föreligger en oegentlighet. Detsamma gäller en flyttning vid distansförsäljning när varorna har avsänts av en distansförsäljare vilken har uppfyllt sina skyldigheter att registrera sig i mottagarmedlemsstaten. Bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning motsvarar i dessa fall de bestämmelser som finns i nuvarande direktiv. Dagens bestämmelser om oegentlighetsbeskattning i lagarna om tobaksskatt, alkoholskatt och skatt

på energi föreslås dock förtydligas så att det tydligt framgår att de är tillämpliga när varor flyttas under förfarandet för beskattade varor eller har avsänts från ett annat EU-land av en i destinationsmedlemsstaten registrerad distansförsäljare.

De nya bestämmelserna i nya punktskattedirektivet för hantering av beskattade varor innebär att beskattade varor som inte flyttas genom distansförsäljning och som inte omfattas av undantag ska flyttas under det särskilda förfarandet för beskattade varor och att de endast anses flyttas under det förfarandet om flyttningen uppfyller de krav som ställs i direktivet. Om dessa krav inte är uppfyllda får varorna inte flyttas. Om en flyttning ändå sker utan att kraven är uppfyllda har det i artikel 46.5 i nya punktskattedirektivet införts bestämmelser om att detta ska betraktas som en s.k. oegentlighet.

Det föreslås mot denna bakgrund att det införs nya bestämmelser i NLTS, NLAS och LSE om oegentlighetsbeskattning för dessa situationer. Dessa bestämmelser föreslås få tillämpas av Skatteverket. Om varorna omhändertagits av Tullverket vid en kontroll enligt LPK får beslut om skatt enligt de nya bestämmelserna även fattas av Tullverket.

Eftersom varor som flyttas från Sverige redan har beskattats här i landet föreslås bestämmelsen endast omfatta flyttningar som sker till eller via Sverige. I artikel 46.5 i nya punktskattedirektivet anges att varje avsaknad av registrering eller certifiering för en eller alla personer som är involverade i flyttningen i strid med artikel 33.1 eller varje fall av bristande respekt för bestämmelserna i artikel 35.1 ska betraktas som en oegentlighet. Det centrala kravet här är att varorna ska omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument enligt artikel 35.1 i nya punktskattedirektivet. Vid valideringen av ett sådant elektroniskt förenklat administrativt dokument i EMCS sker en kontroll av att den avsändare och den mottagare som angetts för flyttningen är registrerade som certifierade avsändare resp. mottagare i SEED-registret. Saknas aktörerna i registret kommer validering inte ske av det elektroniska förenklade administrativa dokumentet. Bestämmelsen om oegentlighetsbeskattning föreslås därför utformas så att en oegentlighet vid flyttning av beskattade varor anses föreligga om varor flyttas till eller via Sverige utan att uppfylla kraven för varor som ska flyttas under förfarandet för beskattade varor på att omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument. En flyttning som i de situationer där detta tillåts enligt direktivet påbörjas under ersättningsdokument får i detta sammanhang anses uppfylla kravet på att omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument. Oegentlighetsbeskattning ska således inte ske i en sådan situation.

Om en flyttning omfattas av ett validerat elektroniskt förenklat administrativt dokument när flyttningen påbörjas får flyttningen anses utgöra en flyttning under förfarandet för beskattade varor. Om registreringen för någon av de inblandade aktörerna skulle upphöra efter det att det elektroniska förenklade administrativa dokumentet validerats bör detta inte anses påverka flyttningens status som en flyttning under förfarandet för beskattade varor så länge flyttningen pågår. Om mottagaren inte längre skulle vara registrerad har den certifierade avsändaren möjlighet att ändra flyttningens destination tillbaka till avsändningsplatsen (jfr artikel 36.5 i nya punktskattedirektivet). Om varorna skulle avvika i en sådan situation får de beskattas enligt bestämmelserna om

oegentlighetsbeskattning för flyttningar under förfarandet för beskattade varor. Om flyttningen avslutas genom att de tas emot av den mottagare som angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet föreslås i avsnitt 5.3 att denne ska vara skattskyldig för varorna.

Bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning för flyttningar som inte omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument måste förstås så att det är själva det faktum att en flyttning sker utan att omfattas av de uppställda kraven som utgör ”oegentligheten”. Detta innebär att de omständigheter som utgör oegentligheten alltid föreligger under hela flyttningen. Eftersom det är fråga om beskattade varor är det dock först när varorna flyttats till en annan medlemsstat än den där de frisläppts för konsumtion som ett nytt skatteanspråk kan uppkomma. Ett svenskt skatteanspråk bedöms endast kunna uppkomma om varorna har förts in i Sverige. Någon situation där det inte går att avgöra var oegentligheten begåtts bedöms, till skillnad från vid annan oegentlighetsbeskattning, inte kunna uppkomma i dessa fall eftersom oegentligheten föreligger under hela flyttningen. Bestämmelsen om oegentlighetsbeskattning föreslås därför utformas så att varorna ska beskattas här i landet om de varor för vilka oegentlighet föreligger förts in i Sverige.

Skattskyldig vid oegentlighetsbeskattning är enligt artikel 46.3 i nya punktskattedirektivet den person som ställt garanti för betalning av skatten och varje person som har medverkat i oegentligheten. Eftersom det här är fråga om flyttningar som sker utanför förfarandet för beskattade varor finns det inte någon som i egenskap av certifierad mottagare för flyttningen har ställt säkerhet för denna. Bestämmelsen om oegentlighetsbeskattning behöver därför utformas på annat sätt än genom att hänvisa till den som ställt säkerhet. Eftersom oegentligheten i detta fall utgörs av det faktum att en flyttning sker utan att följa föreskrivna regler får normalt alla som medverkar till att flyttningen äger rum anses medverka i oegentligheten. Det innebär att såväl avsändare som mottagare och den som transporterar varorna normalt är skattskyldiga. I likhet med annan oegentlighetsbeskattning föreligger solidariskt betalningsansvar om flera personer är skattskyldiga (se prop. 2009/10:40 s. 183 och artikel 46.3 i nya punktskattedirektivet).

I andra fall av oegentlighetsbeskattning är det naturligt att Skatteverket i första hand vänder sig mot den som ställt säkerhet för flyttningen om det inte finns skäl för att göra något annat i det enskilda fallet. Någon sådan särskilt angiven person finns inte i direktivet när flyttningar sker utan att förfarandet för beskattade varor används. För att underlätta tillämpningen av bestämmelsen och öka förutsebarheten i beskattningen kan det dock finnas skäl att i den svenska lagstiftningen ge viss vägledning. Precis som enligt dagens bestämmelser om beskattning av beskattade varor som flyttas från andra EU-länder får det anses rimligt att den som ”för in eller tar emot varan” från det andra EU-landet till Sverige i första hand är den som Skatteverket vänder sig mot när det kommer till beskattning om det inte finns skäl för annat i det enskilda fallet. Vad som avses med ”för in” och ”tar emot” har utvecklats i tidigare förarbeten, särskilt prop. 2009/10:40 s. 139–140, och begreppen är etablerade. Det är den personen som rimligen i de flesta fall har bäst möjligheter att styra över om varan kommer att flyttas inom förfarandet för beskattade varor eller inte genom sitt agerande. För att åskådliggöra vem som avses ges i prop. 2009/10:40

s. 140 några exempel. Ett fall är när en näringsidkare på egen hand för hit skattepliktiga beskattade varor för att använda dem i kommersiell verksamhet här. Det kan t.ex. vara en tobakshandlare som reser till ett annat land och förvärvar beskattade tobaksvaror, som tobakshandlaren själv transporterar hem till Sverige och säljer i sin butik. Det kan också handla om att tobakshandlaren beställer beskattade varor från ett annat EU-land och uppdrar till en transportör att föra hem varorna för hans eller hennes räkning. Man kan också tänka sig den svenska tobakshandlaren med verksamhet i Sverige beställer beskattade varor från en handlare i ett annat EU-land och ber att denne transporterar varorna till Sverige. I dessa fall är det den svenska tobakshandlaren som anses föra in eller ta emot varorna. I prop. 2009/10:40 ges även exemplet att det i stället är så att tobakshandlaren i det andra EU-landet, utan att ha fått någon beställning i förväg, för in beskattade tobaksvaror till Sverige och väl i Sverige kontaktar, eller blir kontaktad av, tobakshandlare här. Då anses den utländske tobakshandlaren föra in eller ta mot varorna. I samtliga dessa fall har tobakshandlaren stora möjligheter att själv genom sitt agerande påverka om varorna flyttas under förfarandet för beskattade varor eller inte genom sitt eget agerande eller sitt val av leverantör.

Avsikten är inte att begränsa myndigheternas möjligheter att även vända sig mot andra personer som medverkar i oegentligheten än den som för in eller tar emot varorna. Skatteverket eller Tullverket bör således även kunna fatta ett beslut om skatt för t.ex. den som transporterar varorna eller som på annat sätt medverkar till att varorna flyttas utanför förfarandet för beskattade varor.

Mot bakgrund av vad som sägs ovan föreslås att bestämmelsen om vem som är skattskyldig utformas så att skattskyldig är den som för in eller tar emot varorna från det andra EU-landet eller någon annan person som medverkat i oegentligheten. Närmare om förhållandet mellan olika skattskyldiga behandlas nedan i avsnitt 11.2.

Eftersom oegentligheten i dessa fall alltid föreligger under hela flyttningen föreslås att skatten ska tas ut med den skattesats som gäller när varorna förs in i Sverige.

Vid distansförsäljning föreslås i avsnitt 5.4 att mottagaren ska vara skattskyldig vid bristande registrering. Av artikel 46.5 i nya punktskattedirektivet framgår att bestämmelsen om oegentlighetsbeskattning inte är tillämplig om medlemsstaten har infört regler om mottagarbeskattning vid distansförsäljning. Någon bestämmelse om oegentlighetsbeskattning för de fall en flyttning påbörjas utan att kravet på registrering av distansförsäljaren är uppfyllt föreslås därför inte införas.

Den som är skattskyldig enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning har inte någon skyldighet att lämna in en deklaration enligt bestämmelserna i SFL. Detta har sin bakgrund bl.a. i att det kan vara flera personer som är skattskyldiga och att det i många fall kan vara svårt att avgöra vid vilken tidpunkt och för vem skattskyldighet uppkommer. Även om det för den oegentlighetsbeskattning som nu föreslås står klart vid vilken tidpunkt skattskyldigheten uppkommer är det även i detta fall så att flera personer kan vara skattskyldiga samtidigt. De förfaranderegler som i dag gäller för oegentlighetsbeskattning enligt nuvarande 34 a § LTS, 34 a § LAS och 6 kap. 1 a § LSE föreslås därför

även tillämpas för den nya oegentlighetsbeskattning som föreslås ovan med de ändringar som föreslås i avsnitt 11.2. Detta innebär att ett särskilt beslut om skatt fattas av Skatteverket. Om varorna omhändertagits av Tullverket vid en kontroll enligt LPK får som nämnts ovan beslut om skatt fattas av Tullverket.

Skatteverket har i dag möjlighet att genom förelägganden eller revision inhämta uppgifter som är av betydelse för beslut om skatt enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning av någon annan än den som föreläggs eller revideras. Vid den nya form av oegentlighetsbeskattning som föreslås ovan kommer det i många fall vara fråga om att besluta om skatt för en mottagare i Sverige. I tidigare lagstiftningsarbete bedömdes att det var tveksamt om det fanns behov att vid oegentlighetsbeskattning även möjliggöra föreläggande och revision direkt av den som är skattskyldig. Detta bl.a. då det för en avsändande upplagshavare normalt finns underlag för beskattningen tillgängligt i EMCS, dels då andra skattskyldiga i många fall torde vara enskilda personer vilka inte omfattas av bestämmelserna om vem som får revideras (se prop. 2013/14: 10 s. 114 f.). Vid sådan oegentlighetsbeskattning som föreslås ovan är situationen dock annorlunda. Eftersom varorna i detta fall inte har anmälts i EMCS finns inte någon information om varorna tillgänglig för Skatteverket. Fråga är också som huvudregel om flyttningar mellan näringsidkare (även om även enskilda personer kan omfattas i vissa fall). I dessa fall kan det vara av stor vikt för Skatteverket att kunna inhämta uppgifter som kan utgöra underlag för beskattningsbeslutet direkt från den som är eller kan antas vara skattskyldig enligt bestämmelsen om oegentlighetsbeskattning. Det föreslås därför att en sådan möjlighet införs i NLTS, NLAS och LSE. Även om behovet torde vara mindre vid andra former av oegentlighetsbeskattning bedöms det saknas anledning att utesluta dessa från tillämpningsområdet för den nya bestämmelsen. Det kan även där i vissa fall finnas behov att inhämta kompletterande uppgifter eller kontrollera lämnade uppgifter. Det föreslås därför att bestämmelsen ska utformas så att den täcker samtliga situationer av oegentlighetsbeskattning, givetvis med de begränsningar som följer av t.ex. 41 kap. 3 § SFL vad avser vem som får revideras. Det föreslås vidare att de nuvarande bestämmelserna arbetas om så att det tydligare framgår i vilka situationer förelägganden och revision får ske, mot bakgrund av att någon uppgiftsskyldighet enligt SFL inte föreligger vid oegentlighetsbeskattning.

Lagförslag

Förslagen föranleder införandet av 9 kap. 28 § och delar av 13 kap. 6 och 7 §§ NLTS, 9 kap. 28 § och delar av 13 kap. 6 och 7 §§ NLAS och nya 5 kap. 25 § och delar av nya 12 kap. 5 och 6 §§ LSE.

6 Kontroll och sanktioner

Promemorians förslag: Bestämmelserna om att den administrativa referenskoden ska medfölja flyttningen anpassas till nya punktskattedirektivet.

Bestämmelserna i lagen om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter anpassas till det nya förfarandet för beskattade varor. Transporttillägg påförs tillfälligt certifierade avsändare och certifierade avsändare som inte lämnar den förenklade administrativa referenskoden till föraren, tillfälligt certifierade mottagare och certifierade mottagare samt tillfälligt registrerade distansförsäljare och registrerade distansförsäljare som inte ställer tillräcklig säkerhet och avsändare och mottagare som inte iakttar kraven att anmäla sig för registrering. Inom uppskovsförfarandet ändras förutsättningarna för att ta ut transporttillägg av avsändare till att motsvara förslaget för certifierade avsändare. Transporttillägg föreslås tas ut av förare som inte har med sig administrativ referenskod.

Promemorians bedömning: Bestämmelserna i skattebrottslagen kan bli tillämpliga vid flyttningar av beskattade varor om skyldigheten att anmäla sig för registrering som certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare eller skyldigheten att upprätta ett elektroniskt förenklat administrativt dokument i det datoriserade systemet inte har fullgjorts.

Skälen för promemorians förslag och bedömning

I lagen (1994:1563) om tobaksskatt, nedan LTS, lagarna om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, nedan LAS, och lagen (1994:1776) om skatt på energi, nedan LSE, återfinns en rad krav som ska vara uppfyllda för att flyttningar ska ske korrekt enligt uppskovsförfarandet, förfarandet för beskattade varor eller vid distansförsäljning. Den nya lag om tobaksskatt som föreslås i denna promemoria benämns nedan NLTS och den nya lagen om alkoholskatt benämns nedan NLAS. Dessa krav gäller både krav på att aktörer ska vara godkända eller ska registrera sig, krav på ställande av säkerhet, krav på åtgärder som ska vidtas i det datoriserade systemet och krav på att administrativa referenscodes eller förenklade administrativa referenscodes ska medfölja flyttningarna. Fullgörandet av dessa skyldigheter kontrolleras bl.a. genom Tullverkets kontroll av flyttningar av punktskattepliktiga varor med stöd av lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter, nedan LPK. Denna kontroll utgör en viktig del av att upprätthålla punktskattedirektivets bestämmelser. Genom LPK ges Tullverket möjlighet att bl.a. genomföra transportkontroller, kontrollera vissa postförsändelser, omhändertaga varor och besluta om skatt för omhändertagna varor.

Vissa anpassningar av bestämmelserna om att referenskode ska medfölja flyttningen

I rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler om punktskatt (omarbetning), nedan nya punktskattedirektivet, (artikel 20.5) görs vissa ändringar i bestämmelsen om vad som ska medfölja varorna vid flyttningar under uppskovsförfarandet. I stället för att som tidigare i artikel 21.5 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, nedan punktskattedirektivet, hänvisa till en utskriftsversion av det elektroniska administrativa dokumentet eller ett annat kommersiellt dokument som innehåller en tydlig uppgift om den administrativa referenskode hänvisas nu endast till den administrativa referenskode. Det har vidare förtydligats att koden ska lämnas till den som medföljer varorna eller, i de fall ingen medföljer varorna, transportören eller fraktföraren. Referenskode ska på begäran lämnas till behöriga myndigheterna under hela flyttningen.

Bestämmelserna i lagarna om tobaksskatt, alkoholskatt och skatt på energi föreslås anpassas till detta genom borttagande av dagens krav på att det ska lämnas ett dokument som innehåller koden. Vidare föreslås det förtydligande som har gjorts i direktivet om att koden i vissa fall ska lämnas till transportören eller fraktföraren genomförs i svensk rätt.

Anpassningar av lagen om punktskattekontroll

En grundläggande utgångspunkt är att punktskattepliktiga varor endast får flyttas om de krav i fråga om dokument, anmälan och säkerheter som följer av lagarna om tobaksskatt, alkoholskatt och skatt på energi eller motsvarande bestämmelser i punktskattedirektivet är uppfyllda. Detta följer av 1 kap. 6 § LPK. Genom de ändringar som föreslås, bl.a. användandet av det datoriserade systemet, EMCS, för beskattade varor och införandet av nya aktörer, förändras vissa av dessa krav. Det finns därför behov av att se över bestämmelserna i LPK. Hanteringen av flyttningar av beskattade varor i EMCS innebär att de nuvarande förenklade ledsagardokumenterna ersätts av ett krav på att flyttningen ska omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument och att en förenklad administrativ referenskode ska åtfölja varorna. Hänvisningarna i LPK till förenklat ledsagardokument föreslås därför, beroende på situation, bytas ut mot hänvisningar till det ena eller båda dessa nya begrepp. Den nuvarande skyldigheten för den som ska föra in eller ta emot varor på annat sätt än genom distansförsäljning att innan införseln anmäla varorna till Skatteverket ersätts av en skyldighet att anmäla sig för registrering som certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare. Den som avser att avsända varor till Sverige genom distansförsäljning ska anmäla sig hos Skatteverket för registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare. Även detta föranleder en viss uppdatering av ordalydelsen i 1 kap. 6 § LPK. I praktiken kommer dock Tullverkets kontroll att fungera på samma sätt som i dag.

Enligt 2 kap. 13 § LPK ska Tullverket besluta om skatten på varor som kontrolleras i vissa fall. Detta gäller om skattskyldighet föreligger för varor som har omhändertagits med stöd av LPK, skattskyldigheten har inträtt och varan har transporterats i strid med 1 kap. 6 § LPK. Av 1 kap.

4 § LPK framgår att med skattskyldig förstås den som är skattskyldig enligt nuvarande 9 § första stycket 1–6, 27 eller 28 § LTS, 8 § första stycket 1–6, 26 § eller 27 § LAS eller 4 kap. 1 § första stycket 1–6 eller 8, 2§ eller 2 a § LSE. Möjligheten för Tullverket att besluta om skatt omfattar således både skattskyldighet för de olika godkända aktörerna inom uppskovsförfarandet, den som är skattskyldig vid distansförsäljning, den som är skattskyldig när beskattade varor förs in eller tas emot utan att de är fråga om distansförsäljning och skattskyldighet för den som yrkesmässigt tillverkar skattepliktiga varor utanför ett skatteupplag. Möjligheten att besluta om skatt omfattar även skattskyldighet enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning i de flesta fall. Mot bakgrund av de ändringar som görs för förfarandet för beskattade varor behöver dessa bestämmelser uppdateras. Tullverket bör därvid ha möjlighet att besluta om skatt vid flyttningar av beskattade varor på annat sätt än genom distansförsäljning i motsvarande situationer som i dag, dvs. både för varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor och för varor som flyttas utan att omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument. I det senare fallet är det då fråga om oegentlighetsbeskattning. Hänvisningen till bestämmelsen om skattskyldighet vid tillverkning förefaller dock inte vara avsedd utan föranledas av att vissa följdändringar inte skett i tidigare lagstiftningsarbete. Hänvisningen bör därför tas bort.

I avsnitt 5.4 har föreslagits att en anmälningsskyldighet införs för mottagaren av en flyttning genom distansförsäljning om avsändaren inte har registrerat sig som tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen eller är en registrerad distansförsäljare. Om mottagaren har fullgjort denna anmälningsskyldighet bör flyttningen, vid tillämpning av 2 kap. LPK, inte anses stå i strid med 1 kap. 6 § LPK. Detta även om avsändaren i och för sig har brustit i sina skyldigheter att registrera sig som distansförsäljare. Det innebär t.ex. att Tullverket inte får besluta om skatt på varorna. En anmälan har endast denna betydelse om det faktiskt är fråga om en flyttning genom distansförsäljning enligt den definition som gäller enligt lagarna om tobaksskatt, alkoholskatt och skatt på energi (jfr t.ex. 6 kap. 1 § NLTS).

Även i andra bestämmelser i lagen föreslås följdändringar göras av begrepp med anledning av det nya förfarandet för beskattade varor och ändringarna i förfarandet för distansförsäljning. Dessa ändringar berörs inte närmare här utan kommenteras vid behov i författningskommentaren.

Transporttillägg

Om det vid en kontroll enligt LPK framkommer att de krav som gäller för flyttningar av punktskattepliktiga varor inte följs kan Tullverket i vissa fall påföra transporttillägg enligt 4 kap. 1 § LPK. Ett sådant transporttillägg är enligt 4 kap. 1 § sista stycket fyrtio procent av de punktskatter som belöper på eller kan antas belöpa på de varor för vilka bestämmelserna inte iakttagits.

I nya punktskattedirektivet förtydligas som nämnts ovan bestämmelserna om hanteringen av administrativa referenskoder inom uppskovsförfarandet. Det föreslås att dessa förtydliganden även speglas i bestämmelserna om transporttillägg. Den skyldighet som åligger den

avsändande upplagshavaren är att lämna den administrativa referenskoden till den person som medför varorna eller, om ingen person medför varorna, till transportören eller fraktföraren (jfr t.ex. 5 kap. 5 § nya lagen om tobaksskatt, NLTS). Den administrativa referenskoden ska sedan på begäran kunna uppvisas för behörig myndighet under hela varuflyttningen. Motsvarande gäller för certifierade avsändare vad gäller den förenklade administrativa referenskoden. Bestämmelsen i 4 kap. 1 § första stycket 1 om transporttillägg för avsändande upplagshavare eller registrerade avsändare föreslås mot bakgrund härav utformas så att transporttillägg tas ut om denne inte lämnar administrativ referenskod eller ersättningsdokument till föraren i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §. En motsvarande bestämmelse föreslås införas för certifierade avsändare vad avser förenklad administrativ referenskod eller ersättningsdokument.

Det nya förfarandet för beskattade varor innebär även att vissa andra anpassningar behöver göras. I de fall en flyttning sker under förfarandet för beskattade varor föreslås att transporttillägg ska påföras en certifierad mottagare om denne inte ställt en sådan säkerhet som följer av bestämmelserna. Detta motsvarar vad som gäller för upplagshavare och registrerade avsändare inom uppskovsförfarandet. Bestämmelsen om transporttillägg för säljare som vid distansförsäljning inte ställt säkerhet på föreskrivet sätt föreslås gälla för de nya aktörerna "registrerad distansförsäljare" och "tillfälligt registrerad distansförsäljare". De nu nämnda situationerna avser aktörer som har fullgjort skyldigheten att anmäla sig för registrering. Eftersom säkerhet är ett krav för registrering kommer aktören normalt att ha en säkerhet (om inte något blivit fel). Bestämmelserna avser dock att hantera den situation där den säkerhet som har ställts inte motsvarar de krav som uppställs i lagstiftningen, t.ex. inte uppgår till ett sådant belopp som motsvarar skatt för samtliga de varor som flyttas vid den aktuella tidpunkten.

Därutöver bör en ny bestämmelse införas som ersätter bestämmelsen i nuvarande 4 kap. 1 § andra stycket 1 och som tar sikte på bristande uppfyllande av kraven att anmäla sig till Skatteverket för registrering. Det föreslås att transporttillägg ska påföras en avsändare och mottagare av varor som omfattas av kravet på att flyttas under förfarandet för beskattade varor samt för avsändare som avsänder varor genom distansförsäljning om skyldigheten att anmäla sig för registrering inte iakttagits.

Enligt 4 kap. 1 § tredje och fjärde styckena ska transporttillägg vidare påföras förare, passagerare och den som äger eller innehar nyttjanderätt till lokal där punktskattepliktiga varor förvaras för på- av- eller omlastning under en pågående flyttning om kraven på att medföra eller tillhandhålla förenklat ledsagardokument inte iakttas. Vad avser beskattade varor ersätts i dessa bestämmelser hänvisningen till det förenklade ledsagardokumentet med hänvisning till den förenklade administrativa referenskoden. Därutöver utvidgas bestämmelsen om transporttillägg för förare till att även omfatta den administrativa referenskod som ska medföras vid uppskovsflyttningar. Även vid dessa flyttningar har föraren ett ansvar att medföra och kunna uppvisa referenskoden. Det saknas skäl att behandla flyttningar under uppskovsförfarandet annorlunda än flyttningar under förfarandet för beskattade varor i detta hänseende. Vid flyttning av beskattade varor finns i dag vissa skyldigheter för ägare eller

nyttjanderättsinnehavare till lokaler att tillhandahålla förenklat ledsagardokument samt bestämmelser om transporttillägg om detta inte fullgörs. Det bedöms i nuläget inte finnas skäl att även utvidga dessa bestämmelser till flyttningar under uppskovförfarandet. Denna slags flyttningar bedöms i betydligt mindre utsträckning hanteras på ett sådant sätt att en sådan bestämmelse är nödvändig.

Straffrättsliga bestämmelser

I 5 kap. LPK finns vissa straffrättsliga bestämmelser om tar sikte på de krav som gäller för flyttning av punktskattepliktiga varor. Dessa bestämmelser bedöms kunna tillämpas på motsvarande sätt även efter de ändringar som föreslås för hanteringen av beskattade varor. Det som ändras är vilka krav som ska vara uppfyllda, t.ex. att det förenklade ledsagardokumentet på papper ersätts av den förenklade administrativa referenskoden.

Utöver den kontroll av flyttningar som sker enligt LPK finns givetvis, liksom för andra skatter, möjlighet för Skatteverket att genomföra kontrollåtgärder i form av t.ex. revisioner. I de fall skattskyldighet uppkommer för mottagare vid flyttningar under förfarandet för beskattade varor är bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244) tillämpliga. Vad som gäller vid oegentlighetsbeskattning har berörts ovan i avsnitt 5.5.

Även bestämmelserna i skattebrottslagen (1971:69) är tillämpliga på punktskattepliktiga varor. Om gärningen är belagd med straff enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling gäller dock i stället den lagen. Det kan exempelvis vara aktuellt vid införsel av alkohol i vissa fall.

I 2 § skattebrottslagen föreskrivs följande. ”Den som på annat sätt än muntligen uppsåtligen lämnar oriktig uppgift till myndighet eller underlåter att till myndighet lämna deklaration, kontrolluppgift eller annan föreskriven uppgift och därigenom ger upphov till fara för att skatt undandras det allmänna eller felaktigt tillgodoräknas eller återbetalas till honom själv eller annan döms för skattebrott till fängelse i högst två år.” Paragrafen fick sin nuvarande lydelse den 1 juli 1996 (SFS 1996:658; prop. 1995/96:170, bet. 1995/96:JuU23, rskr. 1995/96:227). Vad som kriminaliseras är att någon lämnar oriktig uppgift till myndighet eller underlåter att till myndighet lämna deklaration, kontrolluppgift eller annan föreskriven uppgift. Med att någon lämnar oriktig uppgift avses att någon lämnar positivt oriktig uppgift eller bristfällig och ofullständig uppgift eller underlåter att lämna uppgift av betydelse (prop. 1971:10 s. 247 och Lagrådets yttrande i prop. 1989/90:40 s. 51). Att någon underlåter att lämna en föreskriven uppgift tar sikte på att någon låter bli att lämna föreskriven uppgift utan att det sker i ett sådant sammanhang att han enligt det nyss sagda skall anses ha lämnat en oriktig uppgift. Att en uppgift lämnas på annat sätt än muntligen innebär att den lämnas skriftligen eller i form av ett elektroniskt dokument (prop. 1995/96:170 s. 102 ff.). Det krävs att den oriktiga uppgiften eller underlåtenheten att lämna deklaration m.m. ger upphov till fara för att skatt undandras etc. Det krävs däremot inte att exempelvis en ingiven handling har upprättats just för att tjäna som underlag för fastställande av skatt eller avgift. Det nu sagda tar sikte på alla slag av handlingar, såsom fakturor och köpehandlingar, som utgör underlag vid skattemyndighetens prövning. Att skattebrottet konstruerats

som ett färbrott medför att brottet fullbordas i och med att en oriktig uppgift lämnats till myndigheten eller i och med att tidpunkten för att lämna en föreskriven uppgift inträtt utan att skyldigheten fullgjorts. Den tidpunkt då beskattningsmyndigheten faktiskt beslutar i en skattefråga saknar således betydelse när det gäller att bestämma tidpunkten för brotts fullbordan. Emellertid omfattar skattebrott även att någon till myndighet lämnar annan uppgift än deklaration eller underlåter att till myndighet lämna en föreskriven sådan uppgift. Av förarbetena till 1996 års ändringar i skattebrottslagen framgår att avsikten är att skattebrott bl.a. i punktskattesammanhang kan konstitueras på sistnämnda sätt, således utan att det är fråga om att någon lämnar en felaktig deklaration eller underlåter att lämna en deklaration. Det anförs i dessa förarbeten (a. prop. s. 161) följande. ”Att uppgiften lämnats till ledning för myndighets beslut utgör inte längre en förutsättning för ansvar. I stället föreskrivs att uppgiften skall ha lämnats till myndighet. Något direkt samband mellan handling eller passivitet å ena sidan och fara för skatteundandragande å andra sidan behöver således inte föreligga. En underlåtenhet att i förekommande fall låta registrera sig som skattskyldig till mervärdeskatt eller punktskatt liksom ett oriktigt uppgiftslämnande i ett sådant sammanhang eller vid fastighetstaxering omfattas således av brottsbeskrivningen även om förfarandet inte omedelbart kan leda till ett skatteundandragande.”

Det som sagts ovan innebär följande (jfr motsvarande resonemang i prop. 1999/2000:124, En ny smugglingslag m.m., s. 133). Det behöver inte finnas något omedelbart samband mellan ett handlande eller en underlåtenhet å ena sidan och fara för skatteundandragande å andra sidan. Det krävs alltså inte att förfarandet omedelbart kan leda till ett skatteundandragande. Det är tillräckligt att förfarandet innebär att ett skatteundandragande senare kan komma att ske. Ansvar kan alltså inträda även om faran kan bli förverkligad först på ett senare stadium. Det förhållandet påverkar alltså inte tidpunkten för skattebrottets fullbordan.

Om brottet är ringa, döms gärningsmannen för skatteförseelse till böter (3 §). Är brottet att anse som grovt, döms gärningsmannen för grovt skattebrott (4 §). Den som på annat sätt än muntligen av grov oaktsamhet lämnar oriktig uppgift till myndighet och därigenom ger upphov till sådan fara som anges i skattebrottsparagrafen (2 §) döms enligt 5 § skattebrottslagen för vårdslös skatteuppgift till böter eller fängelse i högst ett år. Om gärningen ”är av mindre allvarlig art”, skall dock inte dömas till ansvar. I 7 § skattebrottslagen finns en straffbestämmelse avseende skatteredovisningsbrott. Påföljden är böter eller fängelse i högst sex månader. Bestämmelsen omfattar bl.a. den som, i annat fall än som avses i paragrafen om skattebrott (2 §), på annat sätt än muntligen lämnar oriktig uppgift till myndighet. För ansvar krävs att uppgiften rör förhållande som har betydelse för skyldigheten för honom eller annan att betala skatt. Bestämmelsen omfattar även den som, i annat fall än som avses i paragrafen om skattebrott, uppsåtligen underlåter att till myndighet lämna en skriftlig uppgift om ett sådant förhållande. Detta ansvar för underlåtenhet gäller dock endast under förutsättning att uppgiften skall lämnas utan föreläggande eller anmaning och inte avser egen deklaration. Den som av grov oaktsamhet gör sig skyldig till underlåtenhet döms enligt 8 § för vårdslös skatteredovisning. Påföljden är densamma som för de uppsåtliga brotten, dvs. böter eller fängelse i högst sex månader. I ringa

fall skall inte dömas till ansvar, vare sig för uppsåtligt brott eller för oaktsamhetsbrott. Till skillnad från vad som gäller för ansvar enligt 2 § för skattebrott, förutsätter ansvar för skatteredovisningsbrott alltså inte att förfarandet innebär fara för skatteundandragande eller motsvarande.

Vid flyttningar av beskattade varor i andra fall än genom distansförsäljning ska i dag en anmälan göras före flyttning påbörjas. Det har i tidigare lagstiftningsärende (prop. 2002/03:10 s. 46) konstaterats att det finns skäl att betrakta en sådan anmälan som en sådan uppgift som avses i skattebrottslagen. Den som inte lämnar en anmälan kan alltså i princip fällas till ansvar enligt 2 § skattebrottslagen för skattebrott, om underlåtenheten ger upphov till fara för att skatt undandras det allmänna. Om underlåtenheten inte ger upphov till sådan fara, torde det i princip kunna komma i fråga att fälla till ansvar enligt 7 § skattebrottslagen för skatteredovisningsbrott. I det aktuella lagstiftningsärendet konstaterades dock att det i många fall i praktiken kan vara svårt att bevisa såväl faran för skatteundandragande som uppsåt som täcker denna fara om deklarationsskyldigheten inträder senare än tidpunkten för skattskyldighet. Den som kontrolleras med stöd av LPK i samband med att en vara förs in till landet kan i regel hävda att denne avser att deklarera inom föreskriven tid, vilket vid den tidpunkten i allmänhet var inom fem dagar från införseln. I sådant fall blir det mycket svårt att styrka faran för skatteundandragande eller uppsåtet till det. Det föreslogs därför att om den som är skattskyldig när en beskattad vara förs in eller tas emot på annat sätt än genom distansförsäljning inte ställt föreskriven säkerhet ska deklarationen lämnas senast vid den skattepliktiga händelsen. Detsamma föreslogs för distansförsäljare som inte företräds av en godkänd skatterelevant. (jfr prop. 2002/03:10 s. 46). Eftersom den som inte anmält en flyttning i de flesta fall inte heller deklarerar för varorna har anmälningsskyldigheten härigenom i praktiken förlorat sin betydelse i fråga om skattebrottslagen.

Införandet av det nya förfarandet för beskattade varor innebär att den tidigare anmälningsskyldigheten tas bort och ersätts av en skyldighet att anmäla sig för registrering som certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare samt en skyldighet för avsändaren att anmäla flyttningen i EMCS. Om inte dessa skyldigheter har fullgjorts är inte flyttningen tillåten enligt punktskattedirektivet. Den certifierade mottagarens deklarationsskyldighet är också direkt kopplad till att denne har anmält sig för registrering. Registreringen och den efterföljande anmälan av flyttningen i EMCS syftar till att skapa förutsättningar för Skatteverket och Tullverket att kontrollera att skatt betalas genom transportkontroll och annan riktad kontroll mot aktören. Den anmälan för registrering som ska göras av den som avser att ta emot varor som ska flyttas under förfarandet för beskattade varor får anses utgöra en sådan uppgift som omfattas av 2 § skattebrottslagen. Vid underlåtenhet att anmäla sig för registrering föreligger, till skillnad från vad som gäller enligt nuvarande bestämmelser vid underlåtenhet att fullgöra anmälningsskyldigheten, ingen deklarationsskyldighet. Detta beror på att flyttningen inte är tillåten under direktivet. I stället kan oegentlighetsbeskattning ske genom särskilt beslut av Skatteverket eller Tullverket om varorna förs in i Sverige (se avsnitt 5.5. och ovan). Om aktören inte anmält sig för registrering kommer flyttningen inte heller

kunna anmälas i EMCS. Risken för skatteundandragande är därmed uppenbar eftersom aktören genom att inte anmäla sig har skapat en situation där Skatteverket varken före eller efter flyttningen har ägt rum kommer få information om denna. De praktiska problem som nämnts ovan vad avser att bevisa fara för skatteundandragande bedöms därmed inte föreligga om någon anmälan för registrering som certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare inte gjorts.

Dem som är certifierad avsändare eller tillfälligt certifierad avsändare har inte något ansvar att betala skatt i denna egenskap. Skyldigheten att anmäla sig för registrering kan därmed i detta fall inte anses ha en sådan påverkan på egen skattskyldighet att bestämmelserna om skattebrott blir tillämpliga.

Utöver en skyldighet för avsändare och mottagare att anmäla sig för registrering föreligger också en skyldighet för avsändaren att anmäla flyttningen i EMCS. Detta har en viktig kontrollfunktion för myndigheterna och möjliggör riktade kontroller av aktören och flyttningen. Även om aktörerna har uppfyllt sina skyldigheter att registrera sig kan det diskuteras om det inte finns skäl att även betrakta skyldigheten att anmäla flyttningar av beskattade varor i EMCS som en sådan uppgift som har betydelse för skyldigheten för annan att betala skatt i skattebrottslagens mening. Om flyttningarna inte anmäls i EMCS är de nämligen inte tillåtna under punktskattedirektivet och kommer inte att omfattas av den certifierade mottagarens skattskyldighet och deklarationsskyldighet. Skatteverket kommer således inte från aktörerna få kännedom om flyttningarna varken före eller efter de har ägt rum. Skyldigheten att anmäla flyttningen i EMCS åligger dock avsändaren och i de fall det är fråga om en svensk certifierad avsändare är det därmed inte Sverige som har beskattningsrätt för varorna utan den medlemsstat där den certifierade mottagaren är registrerad varför 2 § skattebrottslagen inte är tillämplig. Bestämmelsen om skatteredovisningsbrott i 7 § skattebrottslagen torde dock kunna bli tillämplig (jfr prop. 1995/96:170 s. 166).

Även vid distansförsäljning föreligger en skyldighet för den som ska bedriva distansförsäljning att anmäla sig för registrering. En bristande registrering innebär att skattskyldigheten i stället faller på mottagaren. Genom förslagen i avsnitt 5.4. införs en skyldighet för mottagaren att, innan varorna flyttas från det andra EU-landet, anmäla flyttningen till Skatteverket. En sådan anmälan torde vara av sådan karaktär som ovan diskuteras. I praktiken blir detta dock mindre relevant eftersom en bristande anmälningsskyldigheten innebär att deklarationsskyldigheten, såsom i dag, föreligger direkt när varan förs in till Sverige. Någon skillnad i fråga om tillämpning av bestämmelserna om skattebrott uppkommer därmed inte i förhållande till i dag. Om anmälningsskyldigheten fullgörs är aktören skyldig att redovisa skatt för varorna först efter mottagandet och det är således först vid en bristande redovisning av skatten efter mottagandet som frågan om skattebrott i praktiken kommer att bli aktuell. I dessa fall har Tullverket och Skatteverket genom den fullgjorda anmälningsskyldigheten möjlighet att känna till flyttningen av varorna och följa upp om betalning sker eller inte av skatten.

Lagförslag

Förslagen föranleder vissa anpassningar i 5 kap. 5 § NLTS, 5 kap. 5 § NLAS och nya 4 b kap. 5 § LSE, införande av nya 2 kap. 1 c §§ och 4 kap. 1 a-1 c § LPK samt ändring i 1 kap. 1, 4, 5 a och 6 §§, 2 kap. 2 och 6 §§, 4 kap. 1 och 2 §§ och 5 kap. 4 § LPK.

7 Bättre överensstämmelse med tullförfarandet i samband med import och export

7.1 Ny definition av import och vissa andra ändringar

Promemorians förslag: Det nya punktskattedirektivets definitioner av import och otillåten införsel införs i svenska rätt. Definitionen utformas så att den även omfattar införsel av unionsvaror från territorier inom unionens tullområde men utanför Europeiska unionens punktskatteområde. Utformningen av bestämmelsen om skattskyldighet vid import anpassas till direktivet. En ny lag om Europeiska unionens punktskatteområde införs.

Skälen för promemorians förslag: I artikel 3.7 i rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler om punktskatt (omarbetning), nedan nya punktskattedirektivet, har en ny definition av import lagts in. Den nya definitionen innebär att med import avses varors övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, nedan unionstullkodexen. Den nya definitionen av import föreslås införas i den svenska lagstiftningen.

Den nya definitionen föranleds av ändringar som skett i unionstullkodexen. De tidigare begreppen suspensiva tullförfarandena och suspensiva tullarrangemangen har tagits bort eftersom de inte längre används i unionstullkodexen. För motsvarande situationer exempelvis transit eller tillfällig lagring används i unionstullkodexen i stället andra begrepp, exempelvis begreppet särskilda förfaranden. En vara som omfattas av andra tullförfaranden vid import är inte hänförd till förfarandet för övergång till fri omsättning och kommer därmed inte att omfattas av begreppet import i nya punktskattedirektivet så länge den är placerad under det förfarandet. Den nya definitionen är således inte avsedd att ändra tidpunkten för när en vara anses vara importerad utan att uppdatera bestämmelserna i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, nedan punktskattedirektivet, utifrån unionstullkodexen. Liksom tidigare är det ingen skillnad på om en vara går direkt från tredje land till Sverige eller om importen går via ett annat EU-land.

En betydande skillnad mellan den nya definitionen och den tidigare definitionen finns dock vad gäller varor som förs in från tredje land utan att hänföras till ett tullförfarande. Den tidigare definitionen av import omfattade samtliga varor som fördes in från tredje land utan att omfattas av ett suspensivt tullförfarande eller tullarrangemang. Den nya definitionen av import förutsätter att varorna har hänförts till förfarandet för övergång till fri omsättning. En vara som, avsiktligt eller oavsiktligt, inte hänförs till förfarandet för övergång till fri omsättning kommer därmed inte att omfattas av begreppet "import" i punktskattelagstiftningarna. För att hantera dessa varor har i direktivet införts begreppet "otillåten införsel". Med "otillåten införsel" avses enligt artikel 3.8 införsel till unionens territorium av varor som inte har hänförts till förfarandet för övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen och för vilka en tullskuld enlighet med artikel 79.1 i unionstullkodexen har uppkommit eller skulle ha uppkommit om varorna hade varit belagda med tullar. Otillåten införsel omfattar genom hänvisningen till artikel 79.1 bl.a. situationer där skyldigheterna enligt tullagstiftningen inte uppfyllts för icke-unionsvaror som förs in i unionens tullområde och situationer där varor undandras från tullövervakning eller något av de särskilda förfarandena. Det nya begreppet "otillåten införsel" och dess definition föreslås införas i den svenska lagstiftningen.

Europeiska unionens punktskatteområde skiljer sig i vissa avseenden åt från unionens tullområde. Enligt artikel 4.2 i nya punktskattedirektivet ska direktivet inte tillämpas på vissa områden, bl.a. Kanarieöarna och Åland, vilka ingår i unionens tullområde. I den nuvarande lagstiftningen omfattar definitionen av import att varor förs in från tredje land, vilket enligt lagstiftningen är definierat som länder och områden utanför Europeiska unionens punktskatteområde. Den nya definition av import är i detta hänseende annorlunda utformad och omfattar endast varor som hänförts till förfarandet för övergång till fri omsättning. Varor som förs in från områden inom unionens tullområde är normalt unionsvaror och hänförs därmed inte till förfarandet för övergång till fri omsättning.

Av artikel 2.1 i nya punktskattedirektivet följer dock att de formaliteter som anges i unionens tullbestämmelser för införsel av varor till unionens tullområde i tillämpliga delar ska gälla vid införsel av varor till unionens punktskatteområde från något av dessa områden. Syftet med detta är att varor som förs in från sådana områden ska, ur ett punktskatteperspektiv, hanteras på samma sätt som varor som förs in från tredje land, t.ex. kunna flyttas vidare under uppskovsförfarandet från punktskatteområdets gräns. För att säkerställa att även varor som förs in från områden som ligger utanför unionens punktskatteområde men inom unionens tullområde omfattas av definitionen av import bedöms det finnas behov av att införa en ny reglering i svensk lagstiftning. För att underlätta för den som ska tillämpa lagstiftningen föreslås att detta särskilt anges i definitionen av import snarare än genom en generell bestämmelse motsvarande den i artikel 2.1 i nya punktskattedirektivet. Det föreslås därför att det i definitionen av import ska anges att med import avses även införsel av unionsvaror från något av de territorier som ligger utanför punktskatteområdet men inom unionens tullområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel har fullgjorts. I samband med detta föreslås de bestämmelser om Europeiska unionens

punktskatteområde som i dag finns i förordningen (2011:443) om Europeiska unionens punktskatteområde överförs till en ny lag om Europeiska unionens punktskatteområde.

Utformningen av bestämmelsen om skattskyldighet vid import behöver anpassas till det nya begreppet otillåten införsel. I samband med detta föreslås att bestämmelsen även utformas så att den närmare motsvarar direktivets lydelse (artikel 7.1.d i nya punktskattedirektivet). Den som är skattskyldig vid import är enligt direktivet deklaranten enligt definitionen i artikel 5.15 i unionstullkodexen eller varje annan person enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen. En motsvarande bestämmelse föreslås införas i de svenska lagstiftningarna. Vad som avses med ”deklarant” föreslås anges bland definitionerna i inledningen av respektive lag. Begreppet används även i samband med vissa bestämmelser om hantering av dokument inom uppskovsförfarandet.

Skattskyldig är normalt den som är deklarant vid tullförfarandet för de aktuella varorna. Denna person ska enligt unionstullkodexen vara gäldenärer för tullskulden. Någon skillnad i sak mot nuvarande bestämmelser som innebär att den är skattskyldig som är skyldig att betala tullen bedöms inte uppkomma. Vad gäller otillåten införsel är den skattskyldig som är involverad i den otillåtna införseln. Skattskyldigheten för de fall där importen eller den otillåtna införseln sker från de territorier inom unionens tullområde som inte ingår i Europeiska unionens punktskatteområde, t.ex. Åland och Kanarieöarna, bör regleras särskilt. Även i dessa fall ska en tulldeklaration lämnas in enligt tullagstiftningen men någon skyldighet att betala tull föreligger inte. Bestämmelsen föreslås därför utformas så att skattskyldig är deklaranten eller den som hade varit skyldig att betala tull om varorna hade varit belagda med tull.

Lagförslag

Förslaget föranleder införandet av 1 kap. 6 §, 9 kap. 13 § och 10 kap. 7 § NLTS, 1 kap. 7 § och 9 kap. 13 § NLAS och nya 5 kap. 13 § och 6 kap. 7 § LSE och vissa anpassningar i 1 kap. 5, 8 och 9 §§, 9 kap. 14 och 15 §§, 10 kap. 8 och 9 §§ och 13 kap. 3 § NLTS, 1 kap. 6, 9 och 10 §§, 9 kap. 14 och 15 §§ och 13 kap. 3 § NLAS och 1 kap. 7 § och nya 19 och 20 §§ samt nya 5 kap. 14 och 15 §§, 6 kap. 8 och 9 §§ och 12 kap. 2 § LSE.

7.2 Möjlighet att avsluta en flyttning mot tullförfarandet för extern transitering

Promemorians förslag: Det införs en möjlighet att avsluta en uppskovsflyttning mot tullförfarandet för extern transitering.

Skälen för promemorians förslag: I artikel 226 i unionstullkodexen finns bestämmelser om s.k. extern transitering. Inom ramen för förfarandet för extern transitering får icke-unionsvaror befordras från en plats till en annan inom unionens tullområde. Förfarandet får även användas för unionsvaror i särskilda fall. Genom artikel 189.4 i Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr

952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionstullkodexen har införts bestämmelser som innebär att vid export av punktskattepliktiga varor som har tullstatus som unionsvaror får dessa varor hänföras till förfarande för extern transitering.

Det nuvarande punktskattedirektivet utgår från att varor ska omfattas av kontroll under punktskatteförfarandet fram till dess att de lämnar unionens punktskatteområde. Något utrymme för att avsluta punktskatteförfarandet vid en tidigare tidpunkt för varor som omfattas av tullkontroll finns därmed inte under nuvarande direktiv. I samband med framtagandet av förslaget till nytt punktskattedirektiv bedömdes det dock lämpligt att göra ett särskilt undantag för varor som omfattas av tullkontroll enligt förfarandet för extern transitering. För sådana varor bedömdes det att en tillräcklig kontroll kunde uppnås genom tullbestämmelserna. I det nya punktskattedirektivet har därför införts särskilda bestämmelser om att en flyttning under uppskovsförfarandet i samband med export får ske inte endast till en plats där varorna lämnar unionens territorium utan även till ett utförseltullkontor som samtidigt utgör avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering (artikel 16.1.a.v). De svenska lagarna föreslås därför kompletteras med sådana bestämmelser.

Detta innebär att det införs en ny plats i listan över platser till vilka en flyttning under uppskovsförfarande får ske. I andra sammanhang är bestämmelser om uppskovsförfarandet direkt kopplade till fysiska platser där varor ska tas emot, såsom ett skatteupplag. Att platsen i artikel 16.1.a.v anges som utförseltullkontoret ska dock inte förstås som att varorna fysiskt behöver tas in på tullkontoret för att förutsättningarna för uppskovsförfarandet ska vara uppfyllda. I stället gäller de regler som följer av tullagstiftningen för hur varor får hänföras till förfarandet för extern transitering. En flyttning under uppskovsförfarandet avslutas i dessa fall när varorna enligt tullagstiftningen har hänförts till förfarandet för extern transitering.

För att underlätta för tillämparen föreslås även att det i det inledande kapitlet i respektive lag anges vad som vid tillämpning av lagarna avses med "förfarandet för extern transitering".

När varorna hänförs till förfarandet för extern transitering blir de icke-unionsvaror (artikel 154 b i unionstullkodexen). Om varorna skulle lämna förfarandet för extern transitering ska dessa således på nytt hänföras till förfarandet för övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen. Om så inte sker kan varorna beskattas enligt de i avsnitt 7.1 föreslagna nya bestämmelserna om beskattning vid otillåten införsel.

En komplettering föreslås även vad gäller den exportrapport som ska lämnas i det datoriserade systemet, EMCS, när flyttningen avslutas. Skatteverket ska vid sådana flyttningar, efter det att uppgifter erhållits från Tullverket om att varorna hänförts till förfarandet för extern transitering, lämna en exportrapport via EMCS.

Lagförslag

Förslaget föranleder vissa anpassningar i 1 kap. 8 §, 4 kap. 3 och 9 §§ och 5 kap. 11 § NLTS, 1 kap. 9 §, 4 kap. 3 och 9 §§ och 5 kap. 11 § NLAS och nya 1 kap. 19 §, 4 a kap. 2 och 7 §§ och 4 b kap. 11 § LSE.

7.3 Förbättrade förutsättningar för kontroll vid export och import

Promemorians förslag: Vid flyttning under uppskovsförfarandet från en plats för import i Sverige som inte endast sker på en plats som även är godkänd som ett skatteupplag ska uppgift lämnas om den registrerade avsändaren och mottagaren av varorna och bevis för att avsikten är att varorna ska avsändas under uppskovsförfarandet. Uppgifterna ska lämnas till Tullverket. Vid centraliserad klarering föreslås uppgifterna dock få lämnas i den tulldeklaration som ges in i en annan medlemsstat.

Vid export ska deklaranten lämna den administrativa referenskoden eller en kopia av ersättningsdokumentet för de punktskattepliktiga varor som avses i exportdeklarationen till exportmedlemsstatens behöriga myndigheter.

Underrättelser om att varor för vilka en exportdeklaration har lämnats inte längre ska föras ut ur unionens tullområde ska utbytas mellan myndigheterna.

Skälen för promemorians förslag: I samband med såväl import som export sker det ett möte mellan punktskatteförfarande och tullförfarande. De olika förfarandena hanteras i olika datasystem och under olika regler. För att bl.a. säkerställa en mer enhetlig tillämpning mellan medlemsstaterna och förbättra förutsättningarna för att kontrollera att överföringen mellan de olika förfarandena sker korrekt införs vissa nya bestämmelser i direktivet.

Vid import undantas varor från att beskattas i samband med importen om de flyttas från platsen för import under uppskovsförfarandet. För att förbättra myndigheternas förutsättningar att kontrollera att varorna verkligen flyttas vidare under uppskovsförfarande anges i artikel 16.2 i nya punktskattedirektivet att varorna bara får flyttas under uppskovsförfarande om det lämnas uppgift om den registrerade avsändarens punktskattenummer och mottagarens punktskattenummer. I tillämpliga fall ska även lämnas bevis för att avsikten är att de importerade varorna ska avsändas från importmedlemsstatens territorium till en annan medlemsstats territorium. Medlemsstaterna får föreskriva att den senare uppgiften bara behöver lämnas på begäran. Kraven på uppgiftslämnande gäller dock inte om importen sker inom ett skatteupplag. Enligt direktivet är det deklaranten eller varje annan person som är direkt eller indirekt involverad i fullgörandet av tullformaliteter enligt artikel 15 i unionstullkodexen som ska lämna de ovan angivna uppgifterna.

Redan i dag begär Tullverket vid import att uppgift lämnas om uppskovsflyttningens administrativa referensnummer innan Tullverket avslutar importförfarandet. Detta för att verket ska kunna bedöma om förutsättningarna för undantag från skattskyldighet vid import är uppfyllda. Eftersom bestämmelser om uppgiftslämnande nu införs i direktivet bör bestämmelser om uppgiftslämnandet för varor som flyttas från en importplats i Sverige även införas i lagarna om tobaksskatt, alkoholskatt och skatt på energi. Bestämmelserna föreslås placeras i samband med de bestämmelser som anger när en flyttning får ske under uppskovsförfarandet.

För att det ska vara möjligt att i tillräcklig utsträckning säkerställa att varorna flyttas vidare under uppskovsförfarandet och att punktskatteförfarandes regler om säkerheter och kontroll blir tillämpliga för varorna när de släpps från tullförfarandet anges i direktivet att bevis ska lämnas för att avsikten är att varorna ska avsändas från importmedlemsstatens territorium till en annan medlemsstats territorium. Vad gäller flyttningar som från platsen för import sker inom samma medlemsstat har inte direktivet någon särskild reglering utan det överläts åt medlemsstaterna själva att bedöma behovet av information i de fallen. Det föreslås dock att motsvarande bestämmelser införs för nationella flyttningar från platsen för import. Direktivet reglerar inte uttryckligen i vilken form detta bevis ska lämnas. I praktiken bedöms det dock normalt ske genom att uppgift, precis som i dag, lämnas om den administrativa referenskod som har tilldelats det elektroniska administrativa dokumentet. Uppgifterna ska lämnas till Tullverket. Uppgifterna kommer liksom i dag normalt lämnas i tulldeklarationen.

I direktivet anges att uppgiftslämnandet ska ske ”utom när importen sker inom ett skatteupplag”. Med detta får förstås den situationen där varorna vid importen befinner sig i ett utrymme som även är godkänt som ett skatteupplag enligt punktskattereglerna. I det fallet sker inte någon fysisk förflyttning av varorna vid importen. Rent formellt får varorna dock anses flyttas under uppskovsförfarandet och en anmälan i EMCS ska göras på vanligt sätt. För att genomföra direktivets bestämmelse föreslås i den svenska lagstiftningen införas ett undantag från det särskilda uppgiftslämnandet i de fall platsen för import är en plats som är godkänd som skatteupplag.

Enligt unionstullkodexen (artikel 179) kan det i vissa fall vara möjligt att efter godkännande lämna tulldeklarationen för varor som fysiskt befinner sig vid en svensk gräns till tullmyndigheterna i en annan medlemsstat, s.k. centraliserad klarering. Mer om vad som avses med centraliserad klarering framgår av avsnitt 11.3. De bestämmelser som nu införs bör där det behövs anpassas till de speciella förhållanden som gäller vid centraliserad klarering. Det uppgiftslämnande som föreslås ovan förutsätts normalt ske i tulldeklarationen, vilken vid centraliserad klarering ges in i en annan medlemsstat. Det är dock naturligt att uppgifterna även i dessa fall kan lämnas i tulldeklarationen i stället för att i särskild ordning behöva lämnas till Tullverket. Det föreslås därför att om tulldeklaration för varor som anmälts för import i Sverige ges in i en annan medlemsstat med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering får de aktuella uppgifterna lämnas i tulldeklarationen. Eftersom varorna i detta fall befinner sig i Sverige och uppskovsflyttningen ska påbörjas i Sverige ska de svenska bestämmelserna om vilka uppgifter som ska lämnas tillämpas även om uppgifterna lämnas i en tulldeklaration som ges in till en annan medlemsstats tullmyndighet.

Även vid export har det uppmärksamats att det finns anledning att förbättra förutsättningarna för att kontrollera att varor som omfattas av en uppskovsflyttning också omfattas av exportförfarandet enligt tullbestämmelserna. I det nya punktskattedirektivet har därför införts vissa nya bestämmelser om uppgiftslämnande och kontroll. Enligt artikel 21.2 ska deklaranten till exportmedlemsstatens behöriga myndigheter lämna den administrativa referenskoderna för de punktskattepliktiga varor som

avses i exportdeklarationen. Exportmedlemsstatens behöriga myndigheter ska enligt artikel 21.3 i nya punktskattedirektivet innan varorna frigörs för export kontrollera att uppgifterna i det elektroniska administrativa dokumentet stämmer överens med uppgifterna i exportdeklarationen. Vid bristande överensstämmelse mellan det elektroniska administrativa dokumentet och exportdeklarationen ska exportmedlemsstatens behöriga myndigheter enligt artikel 21.4 med hjälp av det datoriserade systemet underrätta avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter. En motsvarande skyldighet för deklaranten finns även i artikel 26.5 i de fall ersättningsdokument används när flyttningen påbörjas.

Skyldigheten för deklaranten att lämna den administrativa referenskoderna eller ersättningsdokumentet föreslås införas i lagarna om tobaksskatt, alkoholskatt och skatt på energi i anslutning till bestämmelserna om hantering av flyttningar i EMCS. På det sättet framgår det tydligt för den som söker information kring hur en flyttning ska hanteras, vilka skyldigheter som ankommer på denne. Uppgiften ska lämnas till Tullverket om Sverige är exportmedlemsstat. Bestämmelser om Tullverkets kontroll av överensstämmelsen mellan de olika elektroniska dokumenten och myndigheternas underrättelse om avvikelse, bedöms snarast utgöra handlägningsregler för myndigheterna. Såsom anförts ovan i avsnitt 5.1. bedöms dessa ha karaktär av verkställighetsföreskrifter vilka får meddelas av regeringen. Den kontroll som avses i artikel 21.3 i nya punktskattedirektivet bedöms kunna hanteras på samma sätt som Tullverkets normala riskbaserade kontrollverksamhet fram till dess det eventuellt föreligger tekniska, kostnadsmässiga och administrativa förutsättningar för en automatiserad elektronisk verifikation av överensstämmelsen.

En annan aspekt som i arbetet inför förslaget till nytt punktskattedirektiv identifierades som problematisk var flyttningar som deklarerats för export men där varorna av någon anledning därefter inte kommit att exporteras. I dessa situationer har det uppmärksammats att det i dag förekommer att behöriga myndigheter på punktskattesidan inte får information om att varorna aldrig kommit att lämna EU. För att minska dessa problem har det i nya punktskattedirektivet införts ett nytt förfarande för information i EMCS när varor inte längre ska exporteras. I artikel 21.5 anges att om varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde ska exportmedlemsstatens behöriga myndigheter med hjälp av det datoriserade systemet underrätta avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter om det så snart som de blir medvetna om att varorna inte längre kommer att föras ut ur unionens tullområde. De behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten ska utan dröjsmål vidarebefordra denna underrättelse till avsändaren. När underrättelsen har mottagits ska avsändaren, beroende på vad som är lämpligt, återkalla det elektroniska administrativa dokumentet i enlighet med artikel 20.6 eller ändra varornas destination i enlighet med artikel 20.7. Bestämmelser om den nya underrättelsen bör införas i den svenska lagstiftning. Mot bakgrund av den nära kopplingen mellan myndigheternas underrättelse och avsändarens skyldigheter att i EMCS efter mottagen underrättelse vidta åtgärder bör bestämmelserna placeras i lagarna om tobaksskatt, alkoholskatt och skatt på energi. I likhet med vad som i dag gäller vid lämnande av exportrapporter i EMCS bör det anges att det är Skatteverket som ska

lämna respektive vidarebefordra underrättelsen i EMCS till avsändaren. Detta efter att ha erhållit information från Tullverket eller, i de fall någon annan medlemsstat är exportmedlemsstat, exportmedlemsstatens behöriga myndigheter.

Lagförslag

Förslagen föranleder införandet av 4 kap. 8 § och 5 kap. 7, 8 och 15 §§ NLTS, 4 kap. 8 § och 5 kap. 7, 8 och 15 §§ NLAS och nya 4 a kap. 6 § och 4 b kap. 7, 8 och 15 §§ LSE och anpassningar i 5 kap. 2, 16 och 17 §§ NLTS och 5 kap. 2, 16 och 17 §§ NLAS och nya 4 b kap. 1, 16 och 17 §§ LSE.

8 Andra ändringar med anledning av det nya punktskattedirektivet

8.1 Partiella förluster till följd av varornas beskaffenhet

Promemorians förslag: Skatt ska inte betalas för det som gått förlorat vid partiella förluster till följd av varornas beskaffenhet. Om förlusten inträffar vid en flyttning under uppskovsförfarande till eller från ett annat EU-land ska detta gälla i den utsträckning förlusten understiger den av kommissionen beslutade gemensamma tröskeln för partiella förluster av sådana varor. Detsamma gäller om förlusten inträffar vid en flyttning av beskattade varor som antingen sker under förfarandet för beskattade varor eller genom distansförsäljning. Skatt ska dock betalas för den del av en partiell förlust till följd av varornas beskaffenhet som överskrider den gemensamma tröskeln för partiella förluster av sådana varor. Skatteverket får vägra att godta en förlust som understiger den gemensamma tröskeln för partiella förluster om det finns skälig grund att anta att förlusten utgör ett led i ett skatteundandragande.

Skatt ska inte heller betalas om förlusten inträffar när varorna hanteras under uppskovsförfarandet inom Sverige. Den som gör gällande att varorna förstörts ska då på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket. Detsamma föreslås gälla om det saknas gemensamma trösklar för vissa varor.

Vissa anpassningar görs av bestämmelserna om andra förluster vid flyttningar av beskattade varor. Undantaget för varor som fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade genom oförutsedda händelser eller force majeure utvidgas därvid till att omfatta alla flyttningar under förfarandet för beskattade varor eller genom distansförsäljning.

Undantag för förluster till följd av oförutsedda händelser eller force majeure eller varornas beskaffenhet införs även i fråga om bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning.

Promemorians bedömning: Det bör inte införas en särskild tröskel för partiella förluster som sker under uppskovsförfarandet i skatteupplag eller vid flyttningar inom Sverige.

Skälen för promemorians förslag och bedömning: Av rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, nedan punktskattedirektivet, (artikel 7.4 och 7.5) följer att som ett frisläppande för konsumtion inte betraktas att punktskattepliktiga varor blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått förlorade inom ramen för ett uppskovsförfarande på grund av varans egen beskaffenhet, oförutsedda omständigheter eller force majeure eller som en följd av de behöriga myndigheternas medgivande. Varje medlemsstat ska upprätta sina egna bestämmelser och villkor för att fastställa dessa förluster.

Ett vanligt exempel på förluster till följd av varans beskaffenhet är sådan avdunstning som kan förekomma när energiprodukter flyttas i bulk.

Storleken på dessa förluster är beroende av olika faktorer såsom varans fysiska och kemiska egenskaper, transportsätt, avstånd och tid för transporten och temperatur i omgivningen. I vissa medlemsstater har olika former av tröskelvärden eller tillåtna avvikelser fastställts, mer eller mindre detaljerat utifrån olika varor och andra faktorer. I andra medlemsstater, såsom i Sverige, bedöms den uppkomna avvikelsen från fall till fall. För att jämka ihop medlemsstaternas tillämpning av bestämmelserna om partiella förluster på grund av varornas beskaffenheter och underlätta för aktörerna och medlemsstaterna föreslog kommissionen att det genom det nya punktskattedirektivet skulle införas bestämmelser om en gemensam tröskel för partiella förluster.

Av artikel 6.7 i rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler om punktskatt (omarbetning), nedan nya punktskattedirektivet, följer att partiella förluster till följd av varornas beskaffenhet som inträffar vid en flyttning mellan medlemsstaterna under ett uppskovsförfarande inte ska betraktas som ett frisläppande för konsumtion i den utsträckning som förlustens storlek underskrider den gemensamma tröskeln för partiella förluster av sådana punktskattepliktiga varor. Den del av en partiell förlust som överskrider den gemensamma tröskeln för partiella förluster av sådana punktskattepliktiga varor ska betraktas som ett frisläppande för konsumtion. På motsvarande sätt följer av artikel 45.2 att partiella förluster av beskattade varor till följd av varornas beskaffenhet som inträffar under varornas transport i territoriet för en annan medlemsstat än den medlemsstat där de frisläppts för konsumtion ska skattskyldighet för punktskatt inte inträda när förlustens storlek underskrider den gemensamma tröskeln för partiella förluster för sådana varor. I båda fallen finns det ett undantag för situationer där en medlemsstat har rimlig anledning att misstänka bedrägeri eller oegentligheter.

De gemensamma trösklarna ska enligt artikel 6.9 fastställas av kommissionen i delegerade akter med beaktande av bl.a. varornas beskaffenhet och fysiska och kemiska egenskaper, omgivningstemperaturen under flyttning, avståndet för flyttningen eller den tid som ägnades åt flyttningen, angivande av respektive punktskattepliktig varas gemensamma tröskel för partiella förluster som procentandel av den totala mängden och andra relevanta aspekter avseende transport av varorna. Om gemensamma trösklar saknas ska medlemsstaterna fortsätta att tillämpa de nationella bestämmelserna.

Av artikel 6.8 framgår vidare att en medlemsstat får fastställa egna regler för behandling av partiella förluster till följd av varornas beskaffenhet inom ramen för ett uppskovsförfarande som inte omfattas av artikel 6.7. Detta kan t.ex. bli aktuellt för förluster som sker vid flyttningar under uppskovsförfarande inom en medlemsstat eller när varorna förvaras i ett skatteupplag.

Bestämmelserna i nya punktskattedirektivet föranleder vissa ändringar i nuvarande bestämmelser i lagarna om tobaksskatt, alkoholskatt och skatt på energi. Nya bestämmelser föreslås införas i NLTS, NLAS och LSE för att hantera partiella förluster till följd av varornas beskaffenhet. Inom uppskovsförfarandet ska de gemensamma trösklar som fastställs på EU-nivå tillämpas vid flyttningar till eller från en plats i ett annat EU-land. Normalt kommer detta främst bli aktuellt om det vid ankomsten av varor

som flyttas från ett skatteupplag eller platsen för import i ett annat EU-land till en mottagare i Sverige visar sig finnas en brist. Vid flyttningar av beskattade varor tillämpas de gemensamma trösklarna vid flyttningar som sker under förfarandet för beskattade varor och vid distansförsäljning.

Även i de fall de gemensamma trösklarna är tillämpliga får det anses åligga den enskilde att visa att det föreligger en brist och bristens storlek. Om en godtagbar mätutrustning används kan den enskildes mätning vid lossningen av varorna normalt läggas till grund för bedömningen av bristens storlek. Om förlusten ryms inom en gemensam tröskel enligt kommissionens delegerade akt ska beskattning inte ske. Om förlusten till följd av varornas beskaffenhet överstiger den gemensamma tröskeln ska beskattning ske av den del som överstiger tröskeln. Enligt direktivet finns det en begränsning i tillämpligheten av bestämmelsen om partiella förluster om en medlemsstat har rimlig anledning att misstänka bedrägeri eller oegentlighet. Föreligger det sådana omständigheter får en partiell förlust under det gemensamma tröskelvärdet ses som ett frisläppande för konsumtion. Mot denna bakgrund föreslås införas en bestämmelse om att Skatteverket får vägra att godta en förlust som understiger den gemensamma tröskeln om det finns skälig anledning att anta att förlusten utgör ett led i ett skatteundandragande.

Bestämmelserna i direktivet om en gemensam tröskel får förstås som att det i de fall som den enskilde visar att det föreligger en förlust som understiger den gemensamma tröskeln föreligger en presumption för att denna förlust har uppkommit till följd av varans beskaffenhet. Förlusten ska därmed normalt undantas utan vidare utredning. Presumtionen bryts dock om det finns skälig grund att anta att förlusten utgör ett led i ett skatteundandragande. Det innebär att om Skatteverket kan visa att det föreligger sådana omständigheter att det finns skälig grund att anta ett skatteundandragande får Skatteverket vägra att undanta förlusten från beskattning. Det ankommer då på den enskilde att visa att förlusten faktiskt är orsakad av varans beskaffenhet för att undantag ska medges.

Detta gäller för den del av en partiell förlust som understiger den gemensamma tröskeln. Om förlusten till följd av varans beskaffenhet överstiger den gemensamma tröskeln ska den del som överstiger tröskeln enligt direktivet ses som ett frisläppande för konsumtion. Detta gäller även om det i ett visst fall skulle framgå att även den överstigande delen är orsakad av varans beskaffenhet. Om en förlust till följd av varans beskaffenhet ska beskattas, antingen därför att det finns skälig grund att anta att den utgör ett led i ett skatteundandragande eller därför att den överstiger tröskeln får beskattning ske genom bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning.

I de fall en partiell förlust till följd av varornas beskaffenhet uppstår för varor som befinner sig under uppskovsförfarandet i andra fall än de som nämns ovan, dvs. om varan befinner sig i ett skatteupplag eller under flyttning inom Sverige, får enligt direktivet nationella regler tillämpas. Den nuvarande lagstiftningen innebär att en bedömning av om det föreligger en förlust till följd av varornas beskaffenhet i dessa fall får göras från fall till fall. Det bedöms inte finnas skäl att föreslå någon annan reglering, t.ex. en nationell tröskel för sådana partiella förluster. Bestämmelsen för partiella förluster föreslås därför i dessa fall utformas på motsvarande sätt som i dag vilket innebär att den som gör gällande att

det föreligger en partiell förlust ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket.

De gemensamma trösklarna för olika varor kommer att fastställas av kommissionen i en delegerad akt. Denna är direkt tillämplig och behöver därmed inte genomföras i nationell lagstiftning. Om det inte finns någon sådan delegerad akt eller om den delegerade akten inte omfattar en viss vara får medlemsstaterna även fortsättningsvis tillämpa sina nationella bestämmelser. En särskild bestämmelse om detta föreslås införas som innebär att bestämmelserna för nationella flyttningar inom uppskovsförfarandet ska tillämpas i dessa fall.

Artiklarna 9 och 45 i nya punktskattedirektivet får förstås som att händelser som innebär att varor förstörs till följd av oförutsedda händelser eller force majeure inte ska anses utgöra en oegentlighet. I dessa fall bör således inte beskattning ske enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning. Det föreslås att särskilda bestämmelser om detta läggs in i samband med bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning. Dessa bestämmelser föreslås även omfatta partiella förluster. Mot bakgrund av risken för skatteundandragande föreslås dock inte undantaget för varor som blivit fullständigt förstörda under tillsyn av Skatteverket vara tillämpligt i dessa fall.

Lagförslag

Förslagen föranleder införandet av 2 kap. 15–17 §§ och 9 kap. 29 § NLTS, 2 kap. 15–17 §§ och 9 kap. 29 § NLAS och nya 2 kap. 16–18 §§ och 5 kap. 26 § LSE och anpassningar av 2 kap. 14 § NLTS, 2 kap. 14 § NLAS och nya 2 kap. 15 § LSE.

8.2 Flyttningar av energiprodukter via fasta rörledningar

Regeringens förslag: Ett undantag från kraven på säkerhet införs för flyttningar av energiprodukter via fasta rörledningar under uppskovsförfarandet.

Skälen för promemorians förslag: I det nuvarande punktskattedirektivet (artikel 18.4.b) finns det en möjlighet för medlemsstaterna att göra undantag från kravet på säkerhet för flyttningar av energiprodukter under uppskovsförfarande om flyttningen sker till sjöss eller via fasta rörledningar. En förutsättning för detta är att övriga berörda medlemsstater samtycker till detta. Sådana flyttningar som sker via fasta rörledningar har dock bedömts normalt ske under sådana förutsättningar att undantag kan medges. I nya punktskattedirektivet har därför införts en ny bestämmelse i artikel 17.2 enligt vilken det för flyttningar av energiprodukter via fasta rörledningar inte ska krävas någon säkerhet utom under vederbörligen motiverade omständigheter. Detta innebär att för sådana flyttningar krävs inte längre övriga medlemsstaters samtycke. För flyttningar av energiprodukter till sjöss har däremot bestämmelsen överförs oförändrad till nya punktskattedirektivet (artikel 17.5). En ny

bestämmelse motsvarande direktivets artikel 17.2 föreslås införas i lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Lagförslag

Förslaget föranleder anpassning av nya 4 kap. 19 § LSE.

9 Genomförandet av ändringar i alkoholskattedirektivet

9.1 Ändringarna i direktivet

Den 29 juli 2020 antogs rådets direktiv (EU) 2020/1151 om ändring av direktiv 92/83/EEG om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker, nedan kallat ändringsdirektivet. Genom detta gjordes flera ändringar i direktiv 92/83/EEG, nedan kallat alkoholskattedirektivet. Merparten av dessa ändringar är frivilliga för medlemsstaterna och behöver därför inte genomföras i svensk rätt. Vissa andra av ändringarna påverkar inte Sverige, exempelvis för att de avser nationella specialregler för andra medlemsstater. Det finns dock vissa ändringar som måste genomföras i svensk rätt. Dessa ändringar rör:

- Utfärdande av intyg till små oberoende producenter av alkoholdrycker
- Uppdaterade hänvisningar till den Kombinerade nomenklaturen (KN)
- Förändrade regler avseende fullständigt denaturerad alkohol
- Vissa förtydliganden avseende delvis denaturerad alkohol

9.2 Utfärdande av intyg till små oberoende producenter av alkoholdrycker

Promemorians förslag: Skatteverket ska utfärda intyg till små oberoende producenter av alkoholdrycker. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om intygens innehåll, förfarandet vid utfärdande av intygen, och avgifter som tas ut om förfaranderegler inte har följts.

Skälen för promemorians förslag: I alkoholskattedirektivet finns i dag vissa frivilliga möjligheter för medlemsstater att tillämpa nedsatt alkoholskatt på öl etylalkohol från små oberoende producenter. Genom de ändringar som beslutades den 29 juli 2020 utökas dessa möjligheter till att även gälla små oberoende producenter av vin, andra jästa drycker än vin eller öl samt mellanklassprodukter. Om en medlemsstat väljer att tillämpa nedsatta skattesatser måste de tillämpas lika på producenter från andra medlemsstater. Om exempelvis ett inhemskt bryggeri av en viss storlek ges nedsatt skatt måste ett motsvarande bryggeri från en annan medlemsstat ges samma nedsättning. För att underlätta denna likabehandling införs även regler om att medlemsstaterna på begäran ska

utfärda ett årligt intyg till oberoende små producenter som är etablerade på deras territorium vilket bekräftar deras totala årliga produktion och att de uppfyller vissa kriterier. Detta får dock ske genom att producenterna själva intygar sin produktion och att de uppfyller kriterierna. Ett intyg utfärdat i en medlemsstat ska i princip accepteras i övriga medlemsstater.

Sverige har inte några regler om nedsatt alkoholskatt för små oberoende alkoholproducenter. Reglerna i direktivet om utfärdande av intyg gäller dock ändå Sverige på så sätt att Sverige från och med den 1 januari 2022 blir skyldigt att utfärda intyg till små oberoende alkoholproducenter etablerade i Sverige. Dessa intyg kommer inte att påverka den svenska beskattningen men kan användas av de svenska producenterna för att visa att de har rätt till nedsatt skatt i medlemsstater som tillämpar sådana regler. Av ändringsdirektivet framgår att Europeiska kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer bl.a. formen för intygen. Dessa genomförandeakter kommer att bli direkt tillämpliga och ska således inte genomföras i svensk rätt. Eftersom Europeiska kommissionen ännu inte har presenterat något förslag till genomförandeakter är det i nuläget oklart exakt vad de kommer att omfatta. Eftersom intygen inte kommer att påverka den svenska beskattningen eller några andra svenska rättsförhållanden kan dock reglerna kring intygen till stor del genomföras i form av förordning eller föreskrifter, vilka kan beslutas när reglerna i genomförandeakterna är kända. Även om målsättningen är att producenterna i så stor utsträckning som möjligt själva ska kunna intyga sina uppgifter bör det finnas en myndighet som formellt sett är ansvarig för utfärdandet av intygen. Det är dock fortfarande producenten som i första hand är ansvarig för att innehållet i intygen är korrekt. I praktiken kommer myndighetens roll främst bestå i att vid misstanke om felaktigheter kontrollera de uppgifter som producenten har lämnat. Även om intygen inte påverkar den svenska beskattningen bedöms det lämpligt att Skatteverket ska vara den myndighet som utfärdar intygen i Sverige. Producenterna torde i de allra flesta fall redan ha kontakt med Skatteverket och om det kommer att inkomma förfrågningar från andra medlemsstater kring intygen kommer de normalt att komma från skattemyndigheterna i dessa medlemsstater. Det föreslås därför att det i lagtexten anges att Skatteverket utfärdar de aktuella intygen, att vissa regler om förelägganden och revision i skatteförfarandelagen (2011:1244) ska vara tillämpliga samt att regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om intygens innehåll, förfarandet vid utfärdande av intygen, och avgifter som tas ut om förfaranderegler inte har följts.

Lagförslag

Förslaget föranleder införandet av en ny 36 § LAS.

9.3 Övriga ändringar

Promemorians förslag: Hänvisningarna i lagen om alkoholskatt till KN-nummer uppdateras. Reglerna om skattefrihet för fullständigt denaturerad alkohol ändras så att skattefrihet endast beviljas om denaturering har skett i enlighet med kraven i den medlemsstat där alkoholen har frisläppts för konsumtion. Bestämmelserna om skattefrihet för delvis denaturerad alkohol förtydligas.

Skälen för promemorians förslag: I alkoholskattedirektivet och lagen (1994:1564) om alkoholskatt används s.k. KN-nummer för att identifiera de skattepliktiga varorna. KN står för ”Kombinerade nomenklaturen” och är ett EU-gemensamt system på tullområdet som delar in varor i olika kategorier. För beskattningen är kopplingen låst till en viss version, vilket innebär att förändringar på tullområdet inte ändrar vad som är skattepliktiga varor. I det nuvarande alkoholskattedirektivet är hänvisningarna låsta till den version som gällde den 19 oktober 1992. Genom ändringsdirektivet ändras detta så att hänvisningarna i stället avser den lydelsen som finns i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1602. Det föreslås därför att även hänvisningen i lagen om alkoholskatt ska uppdateras.

I lagen om alkoholskatt finns vissa undantag från skattskyldighet. Ett sådant är för alkohol som har blivit fullständigt denaturerad i enlighet med kraven i en angiven EU-förordning. Att alkohol har blivit fullständigt denaturerad innebär, något förenklat, att det har tillsatts vissa ämnen till den som gör den otjänlig för förtäring och gör det möjligt att identifiera alkoholen som denaturerad. Vilka ämnen som får användas till fullständig denaturering bestäms av varje medlemsstat och rapporteras till EU enligt vissa rutiner. Som alkoholskattedirektivet i dag är formulerat och tidigare har tolkats räcker det att alkoholen har blivit fullständigt denaturerad i enlighet med någon medlemsstats krav för att räknas som fullständigt denaturerad, under förutsättning att kraven har anmälts i föreskriven ordning. Om exempelvis en tillverkare i Frankrike har använt den tyska metoden för denaturering har alkoholen tidigare ändå ansetts vara fullständigt denaturerad. Praxis har dock de senaste åren ändrats mot att alkoholen måste denatureras i enlighet med kraven i den medlemsstat där alkoholen släpps för konsumtion. I ändringsdirektivet ändras reglerna så att de speglar denna ändrade praxis. Reglerna för hur medlemsstater anmäler nya denatureringsmetoder ändras och förtydligas också. Det föreslås därför att även reglerna i lagen om alkoholskatt ändras så att undantaget avser alkohol som är fullständigt denaturerad i enlighet med kraven i den medlemsstat där den har frisläppts för konsumtion, om dessa krav i föreskriven ordning blivit skriftligen anmälda och godkända. I praktiken borde ändringen få en relativt liten effekt. Som tidigare nämnts har praxis redan utvecklats mot detta. Det har även de senaste åren skett en kraftig minskning av antalet olika nationella denatureringsmetoder. I dag finns i princip en gemensam s.k. Euro-denaturering och några få nationella metoder, vilka oftast är mindre justeringar av Euro-denatureringen.

Ett ytterligare undantag från skatteplikt är för s.k. delvis denaturerad alkohol. Även här innebär denatureringen att ämnen har tillsatts för att

göra alkoholen otjänlig för förtäring. Det är dock fråga om andra ämnen och ett annorlunda förfarande. I alkoholskattedirektivet uttrycks regeln i dag som att alkoholen ska vara denaturerad i enlighet med någon medlemsstats krav och användas vid tillverkningen av en vara som inte är avsedd för konsumtion. I ändringsdirektivet justeras regeln så att den avser alkohol som används som del av processen för tillverkning av produkter som inte är avsedda att användas för humankonsumtion, förutsatt att alkoholen har denaturerats i enlighet med en medlemsstats krav för det avsedda ändamålet. Justeringen består av två delar. Den första är att alkoholen ska användas som en del av processen vid tillverkningen. Detta förtydligas i ändringsdirektivet som att alkoholen antingen ska ha införlivats i produkten som inte är avsedd för humankonsumtion eller används för underhåll och rengöring av tillverkningsutrustning som används i en sådan tillverkningsprocess. Den andra justeringen är att det förtydligas att denatureringen måste ha skett i enlighet med kraven för just det avsedda ändamålet. Jämfört med fullständigt denaturerad alkohol finns det betydligt fler olika denatureringsmetoder för delvis denaturerad alkohol. De olika metoderna är ofta kopplade till olika användningsområden. Förtydligandet innebär att en denatureringsmetod som är godkänd för exempelvis kosmetika enbart medför undantag från beskattning om den används i just kosmetika, men inte om den används i exempelvis rengöringsmedel. Det föreslås att dessa två justeringar läggs in i lagen om alkoholskatt.

Lagförslag

Förslaget föranleder ändringar i 1, 7 och 32 §§ LAS och anpassningar av 2 kap. 7 § NLAS.

10 Undantag från punktskatt och mervärdesskatt för vissa ändamål

Promemorians förslag: Det införs bestämmelser om mervärdesskatt när det gäller väpnade styrkor som deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken. Omsättning avsedd för sådana styrkor tillhörande ett annat EU-land än destinationslandet undantas från skatteplikt. Sådana styrkor tillhörande andra EU-länder ges rätt till återbetalning av ingående skatt som hänför sig till förvärv av varor och tjänster och från skatteplikt undantas import av varor som görs av denna typ av styrkor. Med unionsinternt förvärv likställs under vissa förutsättningar att någon för över en vara från ett annat EU-land till Sverige om varan används av de väpnade styrkorna.

Det införs även bestämmelser om återbetalning av tobaksskatt, alkoholskatt, skatt enligt lagen om skatt på energi och skatt enligt lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter när det gäller varor som har förvärvats av väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, om dessa styrkor deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken. Det införs även vissa bestämmelser om flyttning av skattepliktiga varor under uppskovsförfarande.

Skälen för promemorians förslag: Enligt rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, nedan mervärdesskattedirektivet, gäller att undantag från mervärdesskatt, på vissa villkor, medges för varor och tjänster som levereras eller tillhandahålls till och varor som importeras av de väpnade styrkorna i varje stat som är part i Nordatlantiska fördraget, kallat Nato, när dessa styrkor deltar i de gemensamma försvarsansträngningarna utanför den egna staten (artiklarna 22, 143.1 h, samt 151.1 c och d). Vidare gäller sedan tidigare enligt rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, kallat punktskattedirektivet, undantag från punktskatt för punktskattepliktiga varor som är avsedda att användas av de väpnade styrkorna i varje stat som är part i Nordatlantiska fördraget, utom den medlemsstat där punktskatten kan tas ut, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som medföljer dem eller för försörjning av mässar och marketenterier, med förbehåll för de villkor och begränsningar som fastställts av värdmedlemsstaten (artikel 12.1).

I svensk rätt är mervärdesskattedirektivet implementerat genom mervärdesskattelagen (1994:200), kallad ML. Enligt 3 kap. 31 § ML är omsättning av varor och tjänster som har ett annat EU-land som destinationsland undantagen från skatteplikt, om

- omsättningen är avsedd för väpnade styrkor tillhörande någon annan stat som är part i Nato än destinationslandet,
- varorna eller tjänsterna ska användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som åtföljer dem eller användas för försörjning av deras mässar eller marketenterier, och
- styrkorna deltar i de gemensamma försvarsansträngningarna.

Skattefriheten medges i den omfattning som frihet från mervärdesskatt medges i destinationslandet för motsvarande omsättning.

I prop. 2004/05:15, genom vilken ovan angivna bestämmelse föreslogs införas i ML, anges att övriga bestämmelser om skattefrihet för Natos väpnade styrkor inte är tillämpliga för Sveriges del eftersom Sverige inte är medlem i Nato (s. 46). Reglerna föreslogs därför inte införas i svensk rätt.

I april 2019 föreslog Europeiska kommissionen att motsvarande bestämmelser skulle införas i mervärdesskatte- och punktskattedirektivet när det gäller försvarsinsatser som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, i syfte att så långt som möjligt anpassa den mervärdesskatte- och punktskattemässiga behandlingen av EU:s försvarsinsatser till den som gäller för Natos insatser. Förslaget till ändringar antogs av rådet den 16 december 2019 (rådets direktiv [EU] 2019/2235 av den 16 december 2019 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt och direktiv 2008/118/EG om allmänna regler för punktskatt vad gäller gemensamma försvarsinsatser inom unionen) och innebär att följande ändringar införs i mervärdesskatte- och punktskattedirektivet.

I artikel 22 mervärdesskattedirektivet införs ett nytt stycke som anger att om de väpnade styrkorna i en medlemsstat, som deltar i en försvarsinsats som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, för eget bruk eller för bruk av den civilpersonal som åtföljer dem, använder varor vars anskaffning inte skett enligt de allmänna regler om beskattning som gäller för en medlemsstats hemmamarknad, ska användningen likställas med ett gemenskapsinternt förvärv av varor mot ersättning, när import av dessa varor inte skulle omfattas av undantaget från skatteplikt enligt artikel 143.1 ga.

I artikel 143.1 mervärdesskattedirektivet införs en ny punkt (ga) som anger att från skatteplikt ska undantas import av varor till en medlemsstat som görs av väpnade styrkor tillhörande andra medlemsstater för användning av dessa styrkor eller av den civilpersonal som åtföljer dem, eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, när dessa styrkor deltar i en försvarsinsats som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

I artikel 151.1 mervärdesskattedirektivet införs två nya punkter varav den första (ba) anger att från skatteplikt ska undantas leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster inom en medlemsstat, avsedda antingen för väpnade styrkor tillhörande andra medlemsstater samt avsedda att användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som åtföljer dem, eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, när dessa styrkor deltar i en försvarsinsats som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik. Den andra punkten (bb) anger att från skatteplikt undantas även leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster till en annan medlemsstat, avsedda för väpnade styrkor tillhörande någon annan medlemsstat än destinationsmedlemsstaten samt avsedda att användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som åtföljer dem, eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, när dessa styrkor deltar i en försvarsinsats som

görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

I artikel 12.1 punktskattedirektivet införs en ny punkt (ba) som anger att punktskattepliktiga varor ska undantas från betalning av punktskatt, om de är avsedda att användas av de väpnade styrkorna i varje annan medlemsstat än den medlemsstat inom vilken punktskatt kan tas ut, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som medföljer dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i försvarsinsatser som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

För att genomföra rådets direktiv (EU) 2019/2235 av den 16 december 2019 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt och direktiv 2008/118/EG om allmänna regler för punktskatt vad gäller gemensamma försvarsinsatser inom unionen, föreslås att det införs en bestämmelse i ML om undantag från skatteplikt vid omsättning av varor och tjänster som har ett annat EU-land som destinationsland, om omsättningen är avsedd för väpnade styrkor tillhörande något annat land än destinationslandet, varorna eller tjänsterna är avsedda att användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som följer med dem, eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, och styrkorna deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik. Skattefriheten bör begränsas så att den inte går längre än vad som medges i destinationslandet för en motsvarande omsättning (jfr artikel 151.1 andra stycket mervärdesskattedirektivet och prop. 2004/05:15, s. 46). Av artikel 151.2 mervärdesskattedirektivet följer att när det gäller varor som inte försänds eller transporteras ut ur den medlemsstat där leveransen äger rum och när det gäller tillhandahållande av tjänster får undantaget beviljas i form av rätt till återbetalning av mervärdesskatten. Den möjlighet som medlemsstaterna har att medge skattefriheten för tjänstetillhandahållanden i form av återbetalning av skatten föreslås inte utnyttjas när det gäller de gränsöverskridande transaktioner som avses i denna bestämmelse. Den regleras i stället i form av undantag i 3 kap. 31 b § ML.

När det gäller omsättning av varor och tjänster inom Sverige och som är avsedd för väpnade styrkor tillhörande andra EU-länder gäller dock att sådan skattefrihet i svensk rätt normalt uppnås genom återbetalning av skatt, vilket således även bör gälla i detta fall. Det föreslås därför att det införs en bestämmelse i ML om sådan rätt till återbetalning. Det föreslås även att det införs en bestämmelse i ML som avser undantag från skatteplikt vid import och en bestämmelse som avser att användningen av varor i vissa fall likställs med ett unionsinternt förvärv.

Vad avser punktskatt föreslås att det införs en bestämmelse i lagen (1994:1563) om tobaksskatt, nedan LTS, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, nedan LAS, lagen (1994:1776) om skatt på energi, nedan LSE, och lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter som innebär att Skatteverket efter ansökan medger återbetalning av skatt på varor som har förvärvats av väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i försvarsinsatser som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den

gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken. Det föreslås även att det i LTS, LAS och LSE införs bestämmelser om att skattepliktiga varor enligt nämnda lagar får flyttas under uppskovsförfarande från ett skatteupplag till sådana väpnade styrkor och till väpnade styrkor som tillhör ett land som är part i Nato. Styrkorna måste befinna sig utanför sitt eget land. En förutsättning är även att varorna flyttas till en plats i ett annat EU-land. Enligt 8 § lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall gäller immunitet och privilegier bl.a. i fråga om punktskatter på förvärv av varor och tjänster i Sverige för de Natohögkvarter och de styrkor och den personal som lyder under ett sådant högkvarter som befinner sig i Sverige inom ramen för internationellt militärt samarbete eller internationell krishantering och som omfattas av avtal som är i kraft i förhållande till Sverige. Se prop. 2015/16:152 för en bakgrund till de bestämmelserna. De möjligheter till återbetalning för väpnade styrkor i ett annat land som är part i Nato som redan finns, bedöms vara tillräckliga. Det finns således inte behov av att införa någon ytterligare bestämmelse i detta avseende.

Ändringarna innebär även att ett antal följdändringar görs i ML, i LTS, LAS och LSE samt i skatteförfarandelagen (2011:1244), nedan SFL.

Lagförslag

Förslaget föranleder att tre nya paragrafer, 2 a kap. 11 §, 3 kap. 31 b § och 10 kap. 8 a §, införs i ML samt ändringar i 2 a kap. 1–3 §§, 3 kap. 30 §, 7 kap. 3 §, 9 d kap. 3 §, 10 kap. 11 §, 19 kap. 1 § och 20 kap. 2 a § ML. Förslaget föranleder även ändringar i 8 b § och 31 d § LTS, 7 b § och 31 d § LAS, 9 kap. 1 § och 3 a kap. 2 § LSE, 15 § lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter samt 64 kap. 6 § SFL.

11 Följdändringar och vissa andra frågor

11.1 Ändringar i skatteförfarandelagen och personuppgiftsbehandling

Promemorians förslag: Registrering enligt skatteförfarandelagen för vissa godkända aktörer inom punktskatteförfarandet knyts till förekomsten av ett sådant godkännande. Registrering sker även av vissa aktörer vilka lämnar särskild skattedeklaration. Vissa följdändringar med anledningar av ändringarna av registrering samt vissa ändringar med anledning av skattskyldigheten för de nya aktörerna tillfälligt certifierad mottagare, certifierad mottagare, tillfälligt registrerad distansförsäljare och registrerad distansförsäljare föreslås i bestämmelserna om lämnande av skattedeklaration.

Uppgifter och handlingar hos Skatteverket rörande certifierade mottagare, tillfälligt certifierade mottagare, certifierade avsändare, tillfälligt certifierade avsändare, registrerade distansförsäljare och tillfälligt registrerade distansförsäljare ska gallras sju år efter utgången av det kalenderår då aktören avregistrerades. Bestämmelsen om gallring av uppgifter och handlingar kopplade till meddelanden i EMCS utvidgas till att omfatta meddelanden kopplade till den förenklade administrativa referenskoderna.

Promemorians bedömning: Den personuppgiftsbehandling som de förslag som avser genomförandet av det nya punktskattedirektivet ger upphov till är förenlig med EU:s dataskyddsförordning. Den befintliga reglering som finns på personuppgiftsområdet utgör tillräcklig reglering för den personuppgiftsbehandling som kan komma att ske vid Skatteverket med anledning av förslagen.

Skälen för promemorians förslag

Registrering enligt skatteförfarandelagen

I skatteförfarandelagen (2011:1244), nedan SFL, finns bestämmelser om registrering av personer som agerar i olika egenskaper i samband med t.ex. arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt eller punktskatt.

På punktskatteområdet anges i 7 kap. 1 § första stycket 10 att Skatteverket ska registrera den som är skattskyldig enligt lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel, lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m., 10 eller 13 § eller 16 § första stycket eller 36 § 1 lagen (1994:1563) om tobaksskatt (nedan LTS), 9 eller 12 § eller 15 § första stycket lagen (1994:1564) om alkoholskatt (nedan LAS), 4 kap. 3 eller 6 § eller 9 § första stycket eller 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1, 2 eller 3 lagen (1994:1776) om skatt på energi (nedan LSE), lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus, lagen (1999:673) om skatt på avfall, lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m., 8 § 1 eller 2 lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2017:1200) om skatt på flygresor, 6 § 1 eller 2 b lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter, lagen (2018:1139) om skatt på spel, lagen (2019:1274) om skatt på avfall

som förbränns, eller 4 § 1 lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar. Eftersom den nuvarande 7 kap. 1 § SFL har vuxit genom införandet av såväl nya punktskattelagar som andra nya aktörer vilka bör registreras har den blivit något svåröverskådlig. Det föreslås därför att den delas upp i två paragrafer där en ny 7 kap. 1 a § SFL innehåller bestämmelserna om registrering på punktskatteområdet.

Vad gäller de punktskattelagar där skattskyldighet är knuten till godkännanden som exempelvis upplagshavare eller lagerhållare är avsikten att registreringen ska ske redan i samband med godkännandet. Detta även om det i något fall skulle vara så att den faktiska skattskyldigheten uppkommer något senare, t.ex. i fråga om en nystartad verksamhet. För att tydligare spegla att registreringen är knuten till godkännandet föreslås att bestämmelsernas lydelse ändras så att de hänvisar till den som är godkänd enligt relevanta bestämmelser i LTS, LAS, LSE, lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter och lagen om skatt på plastbärkassar. För att underlätta läsningen föreslås att bestämmelsen redaktionellt utformas så att varje underpunkt avser en viss form av godkännande.

Enligt nuvarande 7 kap. 1 § SFL registreras inte den som godkänns som tillfälligt registrerad varumottagare enligt LTS, LAS och LSE. Dessa aktörer godkänns endast för en särskild angiven flyttning och redovisar skatten i en särskild skattedeklaration för varje händelse. Även dessa aktörer meddelas dock ett godkännande av Skatteverket och ställer säkerhet. Det bedöms därför finnas goda skäl att även ta med dessa aktörer bland de som ska registreras enligt SFL. För att lättare särskilja dessa aktörer vilka ska redovisa skatt genom särskild skattedeklaration för varje händelse från andra aktörer som redovisar skatt för redovisningsperioder föreslås att det införs en särskild punkt i den nya 7 kap. 1 a § SFL i vilken det anges att Skatteverket ska registrera den som är godkänd som tillfälligt registrerad varumottagare.

Med anledning av genomförandet av rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler om punktskatt (omarbetning), nedan nya punktskattedirektivet, föreslås ovan i avsnitt 5.2 och 5.4 införandet av en rad nya aktörer i den nya lagen om tobaksskatt, nedan NLTS, den nya lagen om alkoholskatt, nedan NLAS och i LSE. Inom förfarandet för beskattade varor tillkommer certifierade mottagare och tillfälligt certifierade mottagare och vad avser distansförsäljning ersätts nuvarande distansförsäljare av nya bestämmelser om tillfälligt registrerade distansförsäljare och registrerade distansförsäljare. Dessa aktörer är inte föremål för godkännande av Skatteverket. I stället anges i NLTS, NLAS och LSE att aktörerna ska ansöka om registrering hos Skatteverket. Även dessa aktörer bör dock registreras även enligt SFL. Såsom föreslagits ovan bör särskiljas de aktörer vilka föreslås redovisa skatten för redovisningsperioder och de aktörer vilka föreslås redovisa skatten i en skattedeklaration för varje händelse. Den som endast ansökt om registrering som certifierad avsändare eller tillfälligt certifierad avsändare bedöms inte behöva registreras enligt SFL. Varken skattskyldighet eller skyldighet att ställa säkerhet är kopplad till en sådan registrering.

För att underlätta den praktiska hanteringen av ändringarna föreslås att ändringarna i 7 kap. 1 § SFL tidsmässigt delas upp i två delar. I ett första steg delas nuvarande 7 kap. 1 § SFL upp i två delar genom att nuvarande

punkt 9 och 10 lyfts över till en ny 7 kap. 1 a § SFL utan de omarbetningar som i övrigt föreslås ovan. Omarbetningarna i övrigt sker sedan i ett andra steg och samordnas tidsmässigt med de ändringar som sker med anledning av genomförandet av nya punktskattedirektivet.

Andra ändringar i skatteförfarandelagen

Mot bakgrund av de ändringar som föreslås ovan i 7 kap. 1 § SFL föreslås vissa följdändringar i 26 kap. SFL. Bestämmelserna i 26 kap. 6 och 8 §§ SFL om vilka som ska redovisa skatt i skattedeklaration för redovisningsperiod respektive händelse hänvisar där till förekomst respektive avsaknad av registrering enligt 7 kap. 1 § SFL. Dessa föreslås i stället, där det är relevant, hänvisa till respektive punkt i nya 7 kap. 1 a § SFL. Därigenom anpassas bestämmelserna även till förslagen i avsnitt 5.2 och 5.4 vad avser redovisning av skatt för de nya aktörer som föreslås införas inom förfarandet för beskattade varor respektive vid distansförsäljning. Bestämmelserna i 26 kap. 6 § SFL om deklaration för redovisningsperioder föreslås således hänvisa till nya 7 kap. 1 a § första stycket 1–3 SFL. Vad gäller de nya aktörerna blir den därigenom tillämplig för registrerade distansförsäljare. Bestämmelserna i 26 kap. 8 § SFL föreslås hänvisa till nya 7 kap. 1 a § första punkten 4 SFL. Vad gäller de nya aktörerna blir den därigenom tillämplig för certifierade mottagare, tillfälligt certifierade mottagare och tillfälligt registrerade distansförsäljare. Därutöver är bestämmelserna i 26 kap. 8 § SFL även fortsättningsvis tillämpliga för sådana skattskyldiga enligt LTS, LAS, LSE, lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter eller lagen om skatt på plastbärkassar som inte ska registreras till följd av 7 kap. 1 a § SFL. Den nuvarande bestämmelsen om distansförsäljare som inte företräds av en representant tas bort eftersom detta inte längre är aktuellt.

I avsnitt 5.4 föreslås att den som är registrerad distansförsäljare ska redovisa skatten i punktskattedeklaration för en kalendervecka. Detta föranleder införandet av en ny bestämmelse i SFL om en sådan redovisningsperiod samt en ny bestämmelse om när skattedeklarationen ska ges in till Skatteverket. Det bedöms inte lämpligt att den som ska redovisa skatten per kalendervecka i stället ska kunna redovisa skatten per kalenderår efter beslut av Skatteverket enligt 26 kap. 17 § SFL. En särskild begränsning bör därför införas vilken innebär att bestämmelsen inte är tillämplig för den som redovisar skatten per kalendervecka.

Personuppgiftsbehandling

Förslagen i avsnitt 5.2 kommer såsom har berörts ovan innebär att det införs krav för den som vill flytta varor enligt förfarandet för beskattade varor att anmäla sig till Skatteverket för registrering som certifierad avsändare, tillfälligt certifierad avsändare, certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare. Det kommer liksom i dag även ställas krav på att den som vill flytta varor genom distansförsäljning anmäler sig för registrering. En sådan registrering kan medföra att det hos Skatteverket sker en viss hantering av personuppgifter om fysiska personer, bl.a. då enskilda personer som inte agerar i yrkesmässig verksamhet i vissa fall kan registreras som tillfälligt certifierade mottagare eller tillfälligt certifierade

avsändare. Utgångspunkten är annars att registreringarna i de allra flesta fall kommer att avse juridiska personer. Förslaget medför att Skatteverket för fysiska personer som agerar i yrkesmässig verksamhet, kan komma att behöva behandla namn, personnummer, adress- och kontaktuppgifter, uppgifter om redovisningsperioder och bokslutsdatum samt uppgiven grund för ansökan. I vissa fall kan även Skatteverket komma att behöva behandla namn, personnummer, adress och kontaktuppgifter och uppgiven grund för ansökan för fysiska person som anmäler sig för registrering som certifierade avsändare eller mottagare.

Det står mot den angivna bakgrunden klart att förslaget kan ge upphov till en sådan personuppgiftsbehandling som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), nedan kallad EU:s dataskyddsförordning. EU:s dataskyddsförordning är i alla delar bindande och direkt tillämplig i samtliga EU:s medlemsländer och ska tillämpas fr.o.m. den 25 maj 2018. Dataskyddsförordningen utgör den generella regleringen av personuppgiftsbehandling inom EU. För Skatteverkets personuppgiftsbehandling i beskattningsverksamheten finns lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet som innehåller bestämmelser som kompletterar EU:s dataskyddsförordning. Förutom vid behandling av personuppgifter om enskilda personer gäller vissa bestämmelser i lagen även vid behandling av uppgifter om juridiska personer (se 1 kap. 1 § andra stycket).

Kravet på att den som vill flytta beskattade varor mellan EU-länder ska registreras som certifierad mottagare och certifierad avsändare eller som distansförsäljare följer direkt av nya punktskattedirektivet. Registreringen innebär att aktören får tillstånd att flytta varor under förfarandet för beskattade varor eller genom distansförsäljning. Den som är registrerad distansförsäljare får vidare redovisa skatten periodvis i stället för i samband med varje händelse som utlöser skatteplikt. För att dessa förmåner inte ska missbrukas och för att uppfylla de krav som ställs i nya punktskattedirektivet på att varor ska hanteras i det datoriserade systemet EMCS och i SEED-databasen krävs att Skatteverket har möjlighet till kontroll. Den behandling av personuppgifter som sker hos Skatteverket till följd av registreringen och godkännandet är nödvändig för att systemet ska fungera. Den rättsliga grunden för personuppgiftsbehandlingen är att den är nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i myndighetsutövning (artikel 6.1 e i EU:s dataskyddsförordning). Den aktuella grunden för behandlingen är vidare fastställd i den nationella rätten på det sätt som krävs enligt artikel 6.3 i EU:s dataskyddsförordning. Den rättsliga grunden är fastställd i förordningen (2017:154) med instruktion för Skatteverket, SFL, NLTS, NLAS och LSE.

De uppgifter som kommer att behandlas är inte sådana känsliga personuppgifter som avses i artikel 9.1 i EU:s dataskyddsförordning. Uppgifterna är antingen sådana som relaterar till verksamheten eller kontaktuppgifter. Intrånget i de registrerades personliga integritet torde därför vara förhållandevis litet. Vid en avvägning mellan den registrerades

personliga integritet och behovet av att personuppgiften behandlas anses behandlingen vara proportionerlig.

Den behandling av uppgifter som förslagen ger upphov till hos Skatteverket i beskattningsdatabasen är tillåten enligt lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet (jfr prop. 2019/20:47 s. 37).

Förslagen medför dock att det behöver göras en följdändring i lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet. Enligt huvudregeln i 2 kap. 11 § ska uppgifter och handlingar i beskattningsdatabasen, om inget annat anges i 12 §, gallras senast sju år efter utgången av det kalenderår då den beskattningsperiod som uppgifterna och handlingarna kan hänföras till gick ut. Ändringen innebär att uppgifter och handlingar hos Skatteverket om certifierade mottagare, tillfälligt certifierade mottagare, certifierade avsändare, tillfälligt certifierade avsändare, registrerade distansförsäljare och tillfälligt registrerade distansförsäljare i stället ska gallras sju år efter utgången av det kalenderår då aktören avregistrerades. Det är samma tid som gäller enligt 2 kap. 12 § andra stycket samma lag för motsvarande uppgifter om bl.a. upplagshavare och registrerade varumottagare enligt samma lagar. Anledningen till att det är nödvändigt att lagra uppgifterna under denna tid är att det i efterhand, särskilt vid omprövning, ska vara möjligt att kontrollera vilka uppgifter som legat till grund för ett beslut. Omprövning kan bli aktuellt upp till sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut och därefter kan det bli fråga rättsliga prövning. Uppgifterna kan därför inte gallras tidigare än sju år efter utgången av det kalenderår då avregistrering skett. En sådan bestämmelse bedöms därmed vara förenlig med principen om lagringsminimering i artikel 5.1 e i EU:s dataskyddsförordning.

Den nuvarande bestämmelsen i 2 kap. 12 § lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet om gallring av uppgifter och handlingar kopplade till meddelanden i EMCS föreslås även utvidgas till att omfatta meddelanden kopplade till den förenklade administrativa referenskoden. Förslaget innebär att sådana uppgifter och handlingar som avses i 4 a § ska gallras senast tio år efter utgången av det kalenderår då de meddelanden som är kopplade till den administrativa referenskoden, den förenklade administrativa referenskoden eller annan sammanhållande identifikationsuppgift senast ändrades. I dessa fall är en längre gallringsfrist än enligt huvudregeln i 2 kap. 11 § nödvändig då skattskyldighet kan uppkomma vid en senare tidpunkt, se prop. 2011/12:155 s. 67–69. Även denna bestämmelse bedöms därmed vara förenlig med principen om lagringsminimering i artikel 5.1 e i EU:s dataskyddsförordning.

Sammanfattningsvis görs bedömningen att den personuppgiftsbehandling som förslagen ger upphov till är förenlig med EU:s dataskyddsförordning. Bortsett från den ändring som föreslås i lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet utgör den befintliga regleringen på personuppgiftsområdet tillräcklig reglering för den personuppgiftsbehandling som kan komma att ske vid Skatteverket med anledning av förslaget. Det behöver således inte införas någon ytterligare reglering om denna behandling.

Lagförslag

Förslagen föranleder införandet av tre nya paragrafer, 7 kap. 1 a § och 26 kap. 16 a och 33 f §§ SFL. Förslagen föranleder vidare ändringar i 3 kap. 4 §, 7 kap. 1 §, den nya 7 kap. 1 a §, 26 kap. 6, 8, 17, 35 och 37 §§ och 42 kap. 3 § SFL och 2 kap. 12 § lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

11.2 Hanteringen av solidariskt ansvar vid s.k. oegentlighetsbeskattning

Promemorians förslag: Bestämmelserna om s.k. oegentlighetsbeskattning anpassas för att hanteringen av skatten ska kunna ske på skattekontot. Beslut om skatt ska riktas mot en skattskyldig. Den som ställt säkerhet för flyttningen respektive för in eller tar emot varorna ska vara skattskyldig om inte skäl talar mot detta. Skatteverket får möjlighet att besluta att annan person som omfattas av kretsen av solidariskt ansvariga ska vara skyldig att tillsammans med den som beslutet om skatt avser betala det belopp som denne gjorts ansvarig för. Bestämmelserna om vilka delar av skatteförfarandelagen som ska tillämpas vid beslut om oegentlighetsbeskattning kompletteras med hänvisningar till bl.a. bestämmelserna om skattekonton.

Skälen för promemorians förslag: I de fall en flyttning av punktskattepliktiga varor inte sker korrekt kan det bli aktuellt att besluta om skatt för varan enligt bestämmelserna om s.k. oegentlighetsbeskattning. dvs. beskattning i situationer där de förfaranden som föreskrivs i direktivet inte har följts. Det kan exempelvis vara fråga om att varor avviker från en flyttning under uppskovsförfarandet eller från en flyttning av beskattade varor eller att en flyttning som har påbörjats aldrig kommer fram. Bestämmelser om sådan beskattning finns i artikel 9 respektive 46 i nya punktskattedirektivet. Bestämmelserna har även behandlats ovan i avsnitt 5.5.

Förfarandet vid beskattning enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning skiljer sig från det förfarande som gäller för andra skattskyldighetsbestämmelser enligt LTS, LAS och LSE. Bestämmelserna i SFL är inte tillämpliga fullt ut och ingen person har ålagts redovisningsskyldighet för skatten. I stället fattas ett beslut om skatt i varje fall mot en eller flera personer inom en utpekad krets av personer. Enligt såväl punktskattedirektivet som nya punktskattedirektivet har de personer som ingår i den utpekade kretsen av personer solidariskt ansvar för betalning. Detta utgör även en utgångspunkt för den svenska lagstiftningen, se bl.a. prop. 2009/10:40 s. 183.

Hos Skatteverket hanteras betalningen av skatt enligt beslut om oegentlighetsbeskattning utanför det skattekonto som används för andra skatter och avgifter enligt 61 kap. SFL. Ett skäl till detta är att det solidariska betalningsansvaret, såsom det är utformat i nuvarande lagstiftning, är svårt att hantera på skattekontot. Det har dock framkommit att det skulle underlätta hanteringen för Skatteverket om bestämmelserna om beskattning vid oegentligheter kunde anpassas och utformas på ett

sådant sätt att hantering på skattekontot blir möjlig. Mot denna bakgrund föreslås att vissa ändringar görs i utformningen av de förfaranderegler som gäller vid beslut om skatt. Vissa mindre anpassningar behöver även göras i de materiella bestämmelserna.

Att de personer som ingår i den utpekade kretsen som är skyldiga att betala skatt vid oegentlighetsbeskattning är solidariskt ansvariga får förstås som att Skatteverket har möjlighet att vända sig mot vem som av personerna för betalning av hela skatten. För att underlätta Skatteverkets hantering av besluten om skatt föreslås att det i lagstiftningen ska anges att Skatteverket ska fatta beslut om skatt vid oegentlighetsbeskattning mot en enda skattskyldig inom den krets av personer som pekas ut i respektive bestämmelse om oegentlighetsbeskattning. Bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning bör därför förtydligas genom att det i respektive bestämmelse uttryckligen anges vem som kan vara skattskyldig. Närmare kring vem som föreslås vara skattskyldig enligt den nya bestämmelsen om oegentlighetsbeskattning som föreslås införas när varor som omfattas av kraven på att flyttas under förfarandet för beskattade varor flyttas utan att uppfylla kraven för sådan flyttning behandlas i avsnitt 5.5. För övriga bestämmelser är det närmast fråga om redaktionella förändringar i förhållande till nuvarande bestämmelser vilka finns beskrivna i författningskommentaren till respektive bestämmelse.

Skatteverket bör dock även fortsättningsvis ha möjlighet att vända sig mot ytterligare någon eller några andra inom den utpekade kretsen av personer som kan vara skattskyldiga. Avsikten är inte att de förändringar som föreslås ska minska Skatteverkets möjligheter att utkräva ansvar för betalning av skatten från flera personer inom den utpekade kretsen av personer utan endast att närmare precisera hur detta ska gå till och därigenom underlätta Skatteverkets hantering av besluten. På andra områden finns enligt bestämmelser i 59 kap. SFL i vissa fall möjlighet för Skatteverket att besluta om ansvar för någon annan person än den som normalt är skattskyldig. Med dessa bestämmelser som förebild föreslås att Skatteverket ges möjlighet att besluta att den som omfattas av den utpekade kretsen av personer i respektive bestämmelse om oegentlighetsbeskattning men som inte omfattas av Skatteverkets beslut om skatt för den aktuella flyttningen ska vara skyldig att tillsammans med den som beslutet om skatt avser betala det belopp som denne gjorts ansvarig för. Ett sådant beslut ska dock inte få fattas om fordran mot den som beslutet om skatt avser har preskriberats.

För att tydliggöra hur bestämmelserna normalt är tänkta att tillämpas föreslås även att det i lagstiftningen införs en bestämmelse om att Skatteverket, om det inte finns skäl för annat, ska låta beslutet om skatt avse den eller en av dem som ställt säkerhet för flyttningen. Detta gäller i de fall där flyttningen har startat korrekt under uppskovsförfarandet, förfarandet för beskattade varor eller varorna avsänts av någon som är registrerad distansförsäljare eller tillfälligt registrerad distansförsäljare. I de fall där flyttningen avser varor som inte flyttas under förfarandet för beskattade varor (trots att de borde ha gjort det) ska i stället beslutet om det inte finns skäl för annat avse den eller någon av dem som för in eller tar emot varorna (se även avsnitt 5.5 för närmare kring vem som avses med detta). De personer som utpekats är de som i de flesta fall får anses mest naturligt att omfattas av ett beslut om skatt. Genom möjligheten att välja

en annan person i de fall det finns skäl för det bibehålls dock Skatteverkets möjlighet att anpassa beslutet om skatt till omständigheterna i det enskilda fallet. Detta utgör en viktig aspekt av bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning.

För att närmare beskriva hur hanteringen är tänkt att fungera kan som exempel tas en situation där varor har avsänts korrekt under uppskovsförfarandet. På väg till mottagaren händer dock något som gör att varorna inte kommer fram. I ett sådant fall har avsändaren ställt säkerhet för flyttningen och syftet med detta är att denne ska ansvara för skatt om det händer något under flyttningen. Det är därför normalt sett så att ett beslut om skatt riktas mot avsändaren som ställt säkerhet. Det kan dock finnas situationer där det finns skäl att också, eller i stället, vända sig mot någon annan än den som har ställt säkerhet. Av detta skäl har det i direktivet, liksom i den svenska lagstiftningen, tagits in en bestämmelse om att varje annan person som har medverkat i den otillåtna avvikelsen och som var medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att avvikelsen var otillåten kan vara ansvarig för skatten. Om det i det enskilda fallet finns uppgifter om en sådan person, exempelvis genom att varorna har påträffats hos någon som stulit dessa, kan det finnas skäl för Skatteverket att rikta beslutet om skatt mot denna person. För att säkerställa att det allmänna får full betalning kan det i ett sådant fall finnas goda skäl att även rikta ett beslut om ansvar mot den som ställt säkerhet för skatten.

Det inbördes förhållandet mellan de som omfattas av kretsen av personer regleras inte i direktivet och får hanteras civilrättsligt mellan de berörda personerna inom den krets som har pekats ut i respektive bestämmelse.

Genom de ändringar som föreslås kommer det att finnas en huvudansvarig för betalningen av skatten (den mot vilken beslut om skatt har fattats) och en eller flera sidoansvariga (den eller de mot vilka beslut om ansvar för betalning av skatt har fattats). Detta motsvarar vad som i dag gäller i de fall beslut om ansvar fattas enligt de särskilda bestämmelserna om ansvar i 59 kap. SFL. Det har tidigare utretts om och hur sådant sidoansvar kan hanteras på skattekontot. En utförlig genomgång av detta finns i prop. 2010/11:165 (bl.a. s. 554 ff.). Det saknas därmed skäl att i detta lagstiftningsarbete närmare gå in på hur hanteringen ska ske på skattekontot. I stället bör de förslag som lämnas syfta till att hanteringen av beslut om skatt och beslut om ansvar för skatt vid oegentlighetsbeskattning så långt som möjligt kan praktiskt hanteras på samma sätt som nuvarande situationer där ansvar beslutas enligt 59 kap. SFL.

De ändringar som tagits upp ovan avseende bestämmelserna om beslut om skatt och ansvar för skatt skapar förutsättningarna för en hantering som motsvarar den som gäller när fråga är om ansvar för skatt enligt 59 kap. SFL. För att uppnå en sådan hantering behöver dock även vissa anpassningar göras av de förfarandebestämmelser som enligt nuvarande bestämmelser i 34 a § LTS, 34 a § LAS och 6 kap. 1 a § LSE, gäller vid beslut om oegentlighetsbeskattning. Eftersom avsikten är att skatt enligt beslut om oegentlighetsbeskattning ska hanteras på skattekontot måste vissa ytterligare hänvisningar göras till bestämmelserna i SFL, utöver de som redan finns i nuvarande bestämmelser. Nya hänvisningar föreslås till bestämmelserna i 61 kap. om skattekonto, 62 kap. 11–16 och 19 §§ om

betalning av skatt, 64 kap. 2–4, 9 och 10 §§ om återbetalning av skatt och 65 kap. 11, 16, 18, 19 och 20 §§ om ränta. Dessa hänvisningar ersätter även de särskilda bestämmelser som i dag finns i 34 a § fjärde och femte styckena LTS, 34 a § fjärde och femte styckena LAS och 6 kap. 1 a § fjärde och femte styckena LSE.

För att hantera de former av sidoordnat ansvar som kan beslutas enligt 59 kap. SFL finns i andra delar av SFL vissa särskilda bestämmelser. Vid tillämpning av dessa bestämmelser bör det särskilda ansvar som föreslås inom oegentlighetsbeskattningen jämföras med ansvar enligt 59 kap. SFL. Enligt 61 kap. 1 § SFL ska skatter och avgifter som ska betalas enligt ett beslut om ansvar enligt 59 kap. inte registreras på skattekontot. Denna bestämmelse föreslås även tillämpas för skatt enligt beslut om ansvar vid oegentlighetsbeskattning. På motsvarande sätt ska 62 kap. 12 § SFL om avräkning när betalaren är betalningsskyldig för någon annans skatt enligt 59 kap. och 65 kap. 2 § andra stycket, 19 och 20 §§ om ränta i fråga om skatt eller avgift som ska betalas enligt beslut om ansvar enligt 59 kap. även gälla för beslut om ansvar vid oegentlighetsbeskattning. Enligt 66 kap. 20 § första stycket 1 SFL får omprövning till nackdel för den enskilde inte ske av ett beslut om ansvar för skatt eller avgift enligt 59 kap. Detta beror på att SFL:s särskilda bestämmelser om omprövning till nackdel inte bedömts lämpligt utformade för dessa beslut (jfr prop. 2010/11:165 s. 1097). Motsvarande bedöms gälla även för beslut om ansvar vid oegentlighet. Förbudet mot omprövning gäller bara omprövning till nackdel för den som beslutet gäller. Övriga bestämmelser om omprövning i kapitlet ska alltså tillämpas.

De bestämmelser som i dag finns om förelägganden och revision i 34 a § andra stycket LTS, 34 a § andra stycket LAS och 6 kap. 1 a § andra stycket LSE har i avsnitt 5.5 föreslagits utvidgas och förtydligas. Bestämmelserna föreslås även omfatta uppgifter av betydelse för beslut om ansvar vid oegentlighetsbeskattning.

Enligt nuvarande bestämmelser har Skatteverket, även i fråga om den som är skattskyldig vid oegentlighetsbeskattning, möjlighet att tillämpa bestämmelserna i 59 kap. 11 och 13–21 §§ SFL om ansvar för delägare i handelsbolag respektive företrädaransvar. Denna möjlighet bör kvarstå efter de ändringar som nu föreslås och även utvidgas till att omfatta den som omfattas av ett beslut om ansvar vid oegentlighet. För att detta tydligt ska framgå föreslås att den nuvarande hänvisningen i 34 a § andra stycket LTS, 34 a § andra stycket LAS och 6 kap. 1 a § andra stycket LSE till bestämmelserna i 59 kap. ersätts med en särskild bestämmelse. Skatteverket har således även fortsättningsvis möjlighet att besluta eller ansöka om sådant ansvar i förhållande till en juridisk person mot vilken det har riktats ett beslut om skatt eller sidoansvar där det bedöms motiverat.

Enligt 67 kap. 4 § SFL får en företrädare överklaga det beslut som omfattas av en ansökan om företrädaransvar inom den tid och på det sätt som gäller för den juridiska personen. På motsvarande sätt bör den som omfattas av ett beslut om ansvar enligt den föreslagna nya bestämmelsen om ansvar vid oegentlighetsbeskattning ha en möjlighet att överklaga beslutet om skatt som fattats av Skatteverket. En sådan bestämmelse föreslås därför införas i LTS, LAS och LSE. Det innebär exempelvis att en avsändare som ställt säkerhet för skatten och mot vilken ett beslut om

ansvar riktas får samma möjlighet att överklaga beslutet om skatt som om avsändaren själv varit föremål för beslutet om skatt.

De förslag som lämnas i avsnitt 5 innebär att flyttningar av beskattade varor vilka inte sker inom förfarandet för beskattade varor eller genom distansförsäljning kommer att föranleda oegentlighetsbeskattning. Det kommer därmed vara vanligare än i dag att det föreligger grund för sådan beskattning för varor som påträffas av Tullverket vid kontroller. Bestämmelserna om skattskyldighet och ansvar vid oegentligheter får i dessa fall även tillämpas av Tullverket (se avsnitt 5.5). Även om Tullverket inte hanterar skatt på ett skattekonto bör de ändringar som föreslås om att beslut om skatt ska avse en skattskyldig och att ansvar får beslutas mot en eller flera av de andra personer som omfattas av den i bestämmelserna utpekade kretsen av skattskyldiga gälla även när beslut fattas av Tullverket enligt LPK. På samma sätt som i dag regleras dock förfarandet i övrigt vid Tullverkets beslut genom bestämmelser i LPK. En särskild bestämmelse om att den som omfattas av ett beslut om ansvar enligt den föreslagna nya bestämmelsen om ansvar vid oegentlighetsbeskattning har rätt att överklaga beslutet om skatt som fattats av Tullverket föreslås införas i LPK. I övrigt bedöms inte något behov föreligga av ändringar i bestämmelserna i LPK om förfarandet vid handläggning av beslut om skatt med anledning av förslaget.

Lagförslag

Förslaget föranleder införandet av 9 kap. 30 § och 13 kap. 5 och 9 §§ NLTS, 9 kap. 30 § och 13 kap. 5 och 9 §§ NLAS och nya 5 kap. 27 § och 12 kap. 4 och 8 §§ LSE och anpassningar av 9 kap. 25–28 §§ och 13 kap. 4 och 6–8 §§ NLTS, 9 kap. 25–28 §§ och 13 kap. 4 och 6–8 §§ NLAS och nya 5 kap. 22–25 §§ och 12 kap. 3 och 5–7 §§ LSE.

11.3 Anpassningar med anledning av centraliserad klarering

Promemorians förslag: Bestämmelserna om skattskyldighet och skattskyldighetens inträde för mervärdesskatt och punktskatt samt bestämmelserna om beskattningsunderlag för mervärdesskatt vid import och tidpunkt för redovisning av utgående mervärdesskatt vid import anpassas till möjligheten att använda centraliserad klarering.

Särskilda bestämmelser införs i tullagen för att tydliggöra förfarandet för Tullverkets beslut om skatt vid import eller införsel av varor till Sverige när tulldeklarationen ges in i en annan medlemsstat med stöd av ett godkännande för centraliserad klarering. Tidsfristen för betalning av skatten ska beräknas från det att gäldenären underrättats om beslutet om skatt. Bestämmelserna om tullbrott anpassas till att uppgifter i skattehänseende lämnas i tulldeklaration i ett annat EU-land.

Skälen för promemorians förslag

Enligt unionens tullkodex (artikel 179) kan det i vissa fall vara möjligt att för varor som ska importeras till Sverige lämna tulldeklarationen till

tullmyndigheterna i en annan medlemsstat, s.k. centraliserad klarering. På motsvarande sätt kan vid centraliserad klarering en tulldeklaration i vissa fall lämnas till Tullverket för varor som ska importeras till ett annat EU-land. Centraliserad klarering är en förenkling för företag som till viss del motsvarar det förfarande som i tidigare tullkodex (rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen) kallades enhetstillstånd för förenklade förfaranden. För att ett företag ska kunna ansöka om tillstånd för centraliserad klarering som omfattar import eller införsel av varor till Sverige krävs bl.a. att företaget är en s.k. godkänd ekonomisk operatör för tullförenklingar och är registrerat till mervärdesskatt i Sverige.

När import eller införsel av varor till ett EU-land deklareras med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering, lämnas tulldeklaration för varorna in till tullmyndigheten i det land som meddelat tillståndet även om varorna fysiskt förs in till ett annat EU-land. Enligt artikel 87 i unionstullkodex uppkommer tullskulden i det land där tulldeklarationen lämnas in och det landets tullmyndighet fastställer tullen (artikel 101). Det är också till denna tullmyndighet som tullen ska betalas. Om en tulldeklaration för en import av varor till Sverige lämnas in i ett annat EU-land med stöd av tillstånd till centraliserad klarering uppkommer därmed tullskulden i det andra EU-landet i stället för i Sverige. Skattskyldighet för mervärdesskatt och punktskatter för importen uppkommer dock i Sverige.

Arbete pågår med att i samtliga EU-länder införa IT-system som kan hantera informationsutbytet mellan tullmyndigheterna i de berörda länderna vid centraliserad klarering. Detta sker i två steg, varav det första steget (fas 1) har ett införandefönster från 1 mars 2022 till 1 december 2023.

Vissa förtydliganden och kompletteringar bör göras av bestämmelserna i mervärdesskattelagen (1994:200), förkortad ML, punktskattelagstiftningarna och tullagen (2016:253), förkortad tullagen, för att bättre anpassa dessa till förfarandet med centraliserad klarering.

Mervärdesskatt

Enligt 2 kap. 1 a § ML förstås med import att en vara förs in till Sverige från en plats utanför EU. Med EU avses enligt 1 kap. 10 a § ML de territorier som tillhör en medlemsstat förutom de s.k. tredje territorier som anges i 1 kap. 10 b § ML. Åland och Kanarieöarna är exempel på sådana tredje territorier som inte omfattas av definitionen av EU i ML. En införsel av varor från t.ex. Åland till Sverige anses därför i mervärdesskatt-hänseende utgöra en import även om det i tullhänseende inte är en import utan en införsel till det svenska tullområdet från en plats inom EU:s tullområde (jfr 3 kap. 1 § tullagen). Mervärdesskatt ska betalas för en skattepliktig import till Sverige enligt 1 kap. 2 § ML. Vem som är skattskyldig regleras i 1 kap. 2 § första stycket 6 ML och tidpunkten för skattskyldighetens inträde regleras i 1 kap. 5 § ML.

Om deklaranter, dvs. den som inger en tulldeklaration, är en juridisk person som är registrerad till mervärdesskatt i Sverige vid tidpunkten för beslutet om fastställande av tull, är Skatteverket beskattningsmyndighet och mervärdesskatten redovisas i mervärdesskattedeklarationen. Detsamma gäller om deklaranter är en icke-juridisk person som är

registrerad till mervärdesskatt i Sverige vid tidpunkten för beslutet om fastställande av tull, om denne agerar i egenskap av en beskattningsbar person vid importen eller införseln. Om deklaranten är ett ombud ska ovan nämnda krav vara uppfyllda av den för vars räkning ombudet handlar. I övriga fall är Tullverket beskattningsmyndighet och Tullverket tar ut mervärdesskatten (2 kap. 2 § tullagen). Huvudregeln för beräkning av beskattningsunderlaget för mervärdesskatt vid import finns i 7 kap. 8 § ML och regleringen av redovisningstidpunkterna för utgående och ingående skatt avseende import finns i 13 kap. 6 och 23 §§ ML.

I rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (mervärdesskattedirektivet) finns bestämmelser om när den beskattningsgrundade händelsen inträffar vid import (vilket i ML motsvaras av tidpunkten för skattskyldighetens inträde vid import) i artikel 70 och 71 och i dessa artiklar regleras även när mervärdesskatten blir utkrävbar. Vidare finns bestämmelser om beskattningsunderlag vid import i artiklarna 85–89 och bestämmelser om vem som ska betala mervärdesskatt vid import i artikel 201.

Om ett tillstånd för centraliserad klarering har meddelats i Sverige och tulldeklaration för varor som importeras till ett annat EU-land lämnas till Tullverket i Sverige med stöd av tillståndet, ska mervärdesskatt för varorna inte tas ut i Sverige eftersom det i mervärdesskattehänseende inte är en import i Sverige. Några anpassningar behöver därför inte göras av de nuvarande bestämmelserna i ML i detta hänseende.

Om tillstånd till centraliserad klarering har meddelats i ett annat EU-land och tulldeklaration för varorna lämnas till tullmyndigheten i det landet för varor som importeras till Sverige finns det däremot behov av att komplettera nuvarande bestämmelser i ML. Det bör därför införas särskilda bestämmelser i 1 kap. 2 § första stycket 6 ML som anger vem som är skattskyldig i dessa fall. Den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet ska även vara skattskyldig för mervärdesskatten för importen, på motsvarande sätt som i de fall tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i Sverige. Om den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen är ett ombud och Skatteverket är beskattningsmyndighet ska dock den för vars räkning ombudet handlar vara skattskyldig. Även denna reglering motsvarar regleringen i ML för när ombud används och tullskuld uppkommer i Sverige. Vem som är gäldenär för tullskulden regleras i artikel 77 i unionstullkodex.

Vidare föreslås att bestämmelsen i 1 kap. 5 § ML om när skattskyldigheten inträder vid import till Sverige ska förtydligas. Bestämmelsen delas upp i två stycken där det första stycket reglerar tidpunkten för skattskyldighetens inträde när tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i Sverige och det andra stycket reglerar när skattskyldigheten inträder i de fall tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit i ett annat EU-land för att en tulldeklaration lämnats in i det landet med stöd av tillstånd för centraliserad klarering. I artikel 77.2 i unionstullkodex regleras att en tullskuld vid import ska uppkomma vid den tidpunkt då tulldeklarationen godtas, och det är därmed vid denna tidpunkt som skattskyldigheten uppkommer. I syfte att anpassa lagtexten till lydelsen i artikel 77.2 och för att lagtexten i denna bestämmelse och 1 kap. 2 § första stycket 6 ska vara enhetliga, föreslås vidare några språkliga ändringar.

Av 7 kap. 8 § ML framgår hur beskattningsunderlaget vid import beräknas. I första stycket anges att beskattningsunderlaget vid import utgörs av varans värde för tulländamål, fastställt av Tullverket, med tillägg av tull och andra statliga skatter eller avgifter, utom mervärdesskatt, som tas ut av Tullverket med anledning av införseln. Vid import av varor till Sverige där tulldeklaration lämnas i ett annat EU-land med stöd av tillstånd för centraliserad klarering uppstår tullskulden i det andra EU-landet enligt artikel 87 i unionstullkodex. Det är därmed den utländska tullmyndigheten som i dessa fall fastställer tullvärdet och tar ut tull och sådana avgifter som utgör importtullar som grundas på den EU-gemensamma tulltaxan (artiklarna 56, 101 och 179.3 d i unionstullkodexen). Skatter och övriga avgifter ska dock även i dessa fall tas ut av Tullverket (när Tullverket är beskattningsmyndighet). Det bör därför förtydligas att vid import till Sverige där tulldeklaration lämnas i ett annat EU-land med stöd av tillstånd till centraliserad klarering ska varans värde för tulländamål och tillägget enligt första stycket, till den del detta utgörs av tull och avgifter, utgöras av varans värde för tulländamål som fastställts av det andra EU-landets tullmyndighet och tull och avgifter som tas ut av den myndigheten eller av Tullverket.

Slutligen föreslås en anpassning av bestämmelsen i 13 kap. 6 § ML om redovisningstidpunkt för utgående skatt vid import till Sverige där tulldeklarationen lämnas i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering. I de fall en tulldeklaration lämnas till Tullverket för en import till Sverige ska den utgående skatten redovisas i den redovisningsperiod under vilken Tullverket har ställt ut en tullräkning eller ett tullkvitto för importen (13 kap. 6 § 4 ML). Tullverket ställer alltid ut en tullräkning eller ett tullkvitto där tullvärdet framgår, oavsett om någon tull eller skatt ska betalas. I unionstullkodex finns dock inte något krav på att tullmyndigheterna ska underrätta deklaranterna i de fall någon tullskuld inte uppkommer, och även i de fall tullskuld uppkommer behöver underrättelse inte alltid ske (se artikel 102 i unionstullkodex). Det finns därmed inte någon motsvarande underrättelse som redovisningen av utgående skatt kan kopplas till i de fall tulldeklaration för en import till Sverige lämnas till tullmyndigheten i ett annat EU-land. Redovisningen bör kopplas till en tydlig tidpunkt som deklaranten har uppgift om för att redovisningen ska vara enkel att hantera. Vidare bör, för att underlätta kontrollmöjligheten för Skatteverket, samma redovisningstidpunkt gälla oavsett i vilket EU-land tulldeklarationen lämnas in. Därför föreslås att redovisningen kopplas till tidpunkten för skattskyldighetens inträde, vilket enligt 1 kap. 5 § ML är den tidpunkt då tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull. Tullskulden uppkommer enligt artikel 77.2 i unionstullkodex då tulldeklarationen godtas. Deklaranterna ska som huvudregel underrättas av tullmyndigheterna om datum för när tulldeklarationen har godtagits, se artikel 226 i Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 av den 24 november 2015 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (dock gäller detta underrättelsekrav först när de i artikeln angivna IT-systemen har färdigställts). Deklaranterna kommer därigenom att ha vetskap om denna tidpunkt.

Den föreslagna regleringen av tidpunkten för redovisning av utgående skatt när tulldeklaration lämnas i ett annat EU-land med stöd av centraliserad klarering innebär att redovisningstidpunkten i normalfallet kommer att inträffa något tidigare (cirka en till två veckor tidigare) än i de fall tulldeklarationen lämnas till Tullverket. Utgående skatt kan därför komma att behöva redovisas i en tidigare redovisningsperiod än vid import till Sverige där tulldeklaration lämnas till Tullverket. Detta beror på att godtagandet av tulldeklarationen normalt sker i nära anslutning till att deklarationen har lämnats in medan tullräkningar ställs ut av Tullverket måndagen i tredje veckan efter den vecka under vilken importen sker. Se vidare avsnitt 13 avseende konsekvenserna av denna ändring.

Punktskatt

För svensk del uppbärs flertalet punktskatter av Tullverket vid import. För skatt som betalas till Tullverket gäller tullagen. Detta gäller skatt enligt lagen (1972:226) om skatt på annonser och reklam, lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter och lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar.

Enligt punktskattelagstiftningarna förstås med import att en vara förs in till Sverige från tredje land. Med tredje land avses länder och områden utanför Europeiska unionens punktskatteområde. På samma sätt som för mervärdesskatten omfattas vissa territorier som tillhör medlemsstater inom EU inte av punktskatteområdet. Åland och Kanarieöarna är exempel på sådana territorier som utgör tredje land vid tillämpning av punktskattelagstiftningarna. En införsel av varor från t.ex. Åland till Sverige anses därför i punktskattehänseende utgöra en import även om det i tullhänseende inte är en import utan en införsel till det svenska tullområdet från en plats inom EU:s tullområde (jfr 3 kap. 1 § tullagen). Punktskatt ska betalas för en import av skattepliktiga varor till Sverige. Vem som är skattskyldig och tidpunkten för skattskyldighetens inträde regleras på i huvudsak identiskt i de punktskattelagar som räknades upp ovan (se t.ex. 9 c § och 20 § första stycket 8 lagen om tobaksskatt).

Om ett tillstånd till centraliserad klarering har meddelats i Sverige och tulldeklaration för varor som importeras till ett annat land lämnas i Sverige med stöd av tillståndet ska skatt för varorna inte tas ut i Sverige eftersom det i punktskattehänseende inte är en import till Sverige. De nuvarande bestämmelserna bedöms i detta hänseende fungera väl och några anpassningar behöver inte göras.

Om tillstånd till centraliserad klarering har meddelats i ett annat EU-land och tulldeklaration för varorna lämnas i det landet för varor som fysiskt importeras till Sverige finns det däremot behov av att något komplettera nuvarande bestämmelser i punktskattelagarna. En särskild bestämmelse föreslås därvid införas som anger vem som är skattskyldig i dessa fall. Den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet ska även vara skattskyldig för punktskatten för importen, på motsvarande sätt som i de fall tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i Sverige. Vem som är gäldenär för tullskulden regleras i artikel 77 i unionstullkodex.

Vidare föreslås att bestämmelserna i respektive lag om när skattskyldigheten inträder vid import till Sverige ska förtydligas på motsvarande sätt som föreslagits ovan för bestämmelsen om skattskyldighetens inträde i ML. Någon ändring föreslås dock inte för lagen om skatt på annonser och reklam.

Enligt förslagen i avsnitt 7.1 kommer vid genomförandet av nya punktskattedirektiven vissa ändringar att göras av definitionen av import och bestämmelserna om skattskyldighet vid import. Det införs även ett nytt begrepp "otillåten införsel". Den nya utformningen av bestämmelsen om skattskyldighet vid import innebär att som skattskyldig pekats ut deklaranten (eller vissa andra personer enligt tullkodex). En definition av deklarant införs samtidigt i lagarna som innebär att med deklarant avses detsamma som i tullkodex. Genom denna nya utformning bedöms det vara tydligt att skattskyldig, även vid användandet av ett tillstånd för centraliserad klarering, är den som är deklarant oavsett i vilket EU-land tulldeklaration ges in. Någon särskild bestämmelse motsvarande den som föreslagits ovan bedöms därmed inte nödvändig efter det att det nya punktskattedirektivet har genomförts. Vad gäller skattskyldighetens inträde bedöms dock det ovan föreslagna förtydligandet av bestämmelserna behållas.

Vid otillåten införsel har varan inte hänförs till förfarandet för övergång till fri omsättning. Den tullmässiga hanteringen bedöms i dessa fall ske i det land där varorna fysiskt förts in och frågan om centraliserad klarering blir därmed inte aktuell.

Anpassningar av förfaranderegler

Vid centraliserad klarering inges tulldeklaration till tullmyndigheten i en annan medlemsstat än den där varorna befinner sig. Det är även i den medlemsstaten som tullen för varorna ska fastställas och betalas (artikel 179.3.d unionens tullkodex). I de fall centraliserad klarering används för varor för vilka punktskatt eller mervärdesskatt ska betalas vid importen eller införseln ska dock punktskatten och mervärdesskatten för varorna även fortsättningsvis fastställas och betalas i den medlemsstat där varorna fysiskt befinner sig vid importen eller införseln. Skatt och tull ska därmed fastställas och betalas i olika medlemsstater. För att tydliggöra hanteringen av beslut om mervärdesskatt och punktskatt i de fall ett tillstånd för centraliserad klarering tillämpas bör särskilda bestämmelser införas för att reglera vissa grundläggande aspekter.

Att Tullverket beslutar om punktskatt för den som är skattskyldig för import följer direkt av respektive lag om punktskatt. För att den praktiska hanteringen av detta beslutsfattande tydligt ska framgå av tullagen föreslås att det i 2 kap. tullagen införs en ny bestämmelse om att skatten ska fastställas av Tullverket genom särskilt beslut i de fall tulldeklaration för varor för vilka skatt ska tas ut enligt 1 § första stycket lämnats i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering. I dessa fall kommer tullräkning för tullskulden att ställas ut i det tillståndsgivande landet och ett särskilt beslut om skatt behöver därmed fattas för skatten av Tullverket.

Underlaget för beslutet om skatt kommer, liksom i dag, vara de uppgifter i skattehänseende som lämnas i tulldeklarationen. För att det inte ska

uppkomma någon tveksamhet kring vilka skyldigheter som föreligger i fråga om uppgifter i skattehänseende bör det tydliggöras att dessa även vid centraliserad klarering ska lämnas i tulldeklarationen (även om denna lämnas i ett annat land). Det föreslås därför att det införs en särskild bestämmelse som anger att i de fall då ett tillstånd för centraliserad klarering används ska uppgifter i skattehänseende lämnas i den tulldeklaration som lämnas i det andra EU-landet. Uppgifterna i skattehänseende ska i sådant fall anses ha kommit in till Tullverket när de togs emot av det andra landets behöriga myndighet. På samma sätt som i dag kan oriktiga uppgifter i skattehänseende i deklarationen föranleda t.ex. tulltillägg.

Vad gäller mervärdesskatt finns en särskild bestämmelse i 2 kap. 2 § tullagen som innebär att mervärdesskatt vid import i de flesta fall inte tas ut av Tullverket utan av Skatteverket. Skatteverket är beskattningsmyndighet om deklaranter, dvs. den som inger en tulldeklaration, är en juridisk person som är registrerad till mervärdesskatt i Sverige vid tidpunkten för beslutet om fastställande av tull. Detsamma gäller om deklaranter är en icke-juridisk person som är registrerad till mervärdesskatt i Sverige vid tidpunkten för beslutet om fastställande av tull om denne agerar i egenskap av en beskattningsbar person vid importen eller införseln. Om deklaranter är ett ombud ska dock ovan nämnda krav vara uppfyllda av den för vars räkning ombudet handlar för att Skatteverket ska vara beskattningsmyndighet. I övriga fall är Tullverket beskattningsmyndighet. I de situationer som omfattas av 2 kap. 2 § tullagen ska den nya bestämmelsen om förfarandet för beslut om skatt när ett tillstånd för centraliserad klarering åberopas inte tillämpas. En särskild bestämmelse som förtydligar detta föreslås införas. De nya bestämmelser som föreslås ska gälla endast när skatt ska fastställas och betalas enligt det förfarande som gäller för tull i enlighet med bestämmelserna i 1 §. I praktiken kommer det innebära att de nya bestämmelserna får mycket liten praktisk betydelse i fråga om mervärdesskatt då ett krav för att erhålla tillstånd till centraliserad klarering som omfattar import av varor till Sverige är att aktören är registrerad till mervärdesskatt i Sverige.

Skatt som tas ut enligt tullagen ska enligt 2 kap. 1 § andra stycket tullagen fastställas och betalas enligt det förfarande som gäller för tull, om inte något annat föreskrivits. Av 1 kap. 2 § följer även att vad som sägs om tull i tullagen gäller även annan skatt än tull som ska tas ut för varor vid import och som ska betalas till Tullverket om inte någon annat uttryckligen anges. Bestämmelserna i tullagen, unionens tullkodex och andra delar av tullagstiftningen om t.ex. underrättelse om beslut, möjlighet till anstånd med betalning och kontrollåtgärder gäller således på samma sätt när beslut fattas enligt den nya bestämmelsen om beslut i de fall tulldeklaration ingetts i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering som i andra fall där beslut fattas om skatt. Endast sådant där det finns anledning att särskilt ange en avvikande reglering för de fall där ett tillstånd för centraliserad klarering används bör regleras särskilt i tullagen.

Betalning av tullbelopp vid import, och därmed även skatt som tas ut enligt tullagen, ska enligt 2 kap. 7 § tullagen göras till Tullverket inom tio dagar från det att gäldenären underrättats om tullskulden, om inte anstånd med betalning har beviljats. När tulldeklaration inges i ett annat EU-land

med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering kommer en sådan underrättelse av tullskuld göras av det andra EU-landets tullmyndighet och tidpunkten för detta kan skilja sig från tidpunkten för beslutet om skatt. En särskild bestämmelse om beräkningen av tidsfristen vid betalning av skatt bör därför införas. Det föreslås därför att vid tillämpning av 2 kap. 7 § tullagen ska tidsfristen för betalning av skatt beräknas från det att gäldenären underrättats om beslutet om skatt. Enligt unionens tullkodex och tullagen finns möjlighet att beviljas anstånd med betalningen. Frågan om anstånd för tullskulden hanteras i de fall tulldeklaration getts in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering i det land tulldeklarationen inges. Eftersom skatten ska betalas i Sverige hanteras däremot frågan om anstånd med betalningen av skatt av Tullverket.

I 2 kap. 19 § tullagen finns vissa bestämmelser om återbetalning och eftergift. Av första stycket följer att om en ansökan om återbetalning eller eftergift av tull görs enligt bestämmelserna i artikel 121 i förordning (EU) nr 952/2013 ska även frågan om återbetalning eller eftergift av skatt som avses i 2 kap. 1 § första stycket tullagen prövas. I de fall där centraliserad klarering används kommer tullskulden att uppkomma i det tillståndsgivande landet. En ansökan om återbetalning eller befrielse av tull kommer också att prövas där. Det landet har dock inte behörighet att pröva frågan om skatt som har beslutats i importlandet. En särskild bestämmelse bör därför införas som säkerställer den skattskyldiges rätt att få frågan om återbetalning eller eftergift prövad även vad avser skatten. Det föreslås därför att det införs en ny bestämmelse om att Tullverket i de fall tullskulden uppkommit i ett annat land vid centraliserad klarering på begäran av den skattskyldige ska pröva frågan om återbetalning eller eftergift av skatt som beslutats för samma varor enligt den föreslagna bestämmelsen om beslut när tulldeklaration ingetts i ett annat land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering. I de fall tullskulden uppkommer i Sverige för varor som importeras i ett annat EU-land kommer Tullverket enligt vad som sagts ovan inte vara behöriga att pröva frågan om skatt som beslutats i det andra landet. Någon särskild bestämmelse om detta bedöms inte vara nödvändig.

Ett tillstånd för centraliserad klarering är ett stort förtroende som ges en ekonomisk aktör. Det är förbehållet aktörer som beviljats status som godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar av tullmyndigheten. Detta till trots kan det inte uteslutas att det kan uppkomma överträdelser av olika slag som måste kunna hanteras. Överträdelser kan medföra risk för att för låg tull tas ut eller att för låg skatt tas ut. Vid import enligt ett normalförfarande är detta alltid en risk som drabbar importlandet. När ett tillstånd för centraliserad klarering används kommer risken i vissa delar att drabba det tillståndsgivande landet och i andra delar att drabba importlandet. En överträdelse som innebär risk för att *för låg tull* tas ut bör naturligen hanteras i det land där tull skall fastställas och uppbäras. Bestämmelser om straff för tullbrott finns i 8 – 11 §§ lagen (2000:1225) om straff för smuggling. Eventuellt behov av att ändra eller komplettera bestämmelserna om tullbrott vad avser undandraganden av tull omfattas inte av detta lagstiftningsarbete. Ett *undandragande av skatt*, i ett fall där tullskulden uppkommer i ett annat land men varan förs in till Sverige, är något som riktar sig mot den svenska statskassan och som i förekommande

fall bör bestraffas här. Importskatten ska deklarerar, fastställas och uppbäras i den ordning som gäller för tull. Undandragandet bör därför bestraffas enligt motsvarande regler som gäller skatteundandragande i förening med ett tullundandragande i Sverige. Ett tillägg föreslås därför i 8 § genom vilket det klargörs att bestämmelserna även gäller avseende de uppgifter som i skattehänseende lämnats i tulldeklarationen i det andra landet och som enligt föreslagna 2 kap. 2 a § andra stycket tullagen (2016:253) anses inkomna till Tullverket. Detta motsvarar vad som tidigare gällde vid användning av s.k. mellanstatliga enhetstillstånd. För en mer utförlig beskrivning av de straffrättsliga bestämmelserna hänvisas till prop. 2003/04:41 s. 61 ff.

Eventuella ytterligare lagstiftningsändringar

Möjligheten att erhålla tillstånd för centraliserad klarering kan innebära att ytterligare förändringar som inte har kopplingar till skatt kan behöva göras av tullagstiftningen och av annan lagstiftning. Dessa bedömningar ryms dock inte inom detta lagstiftningsärende.

Lagförslag

Förslagen föranleder att en ny paragraf, 2 kap. 2 a § införs i tullagen samt ändringar i 2 kap. 19 § tullagen och 8 § lagen om straff för smuggling. Förslagen föranleder även ändringar i 1 kap. 2 och 5 §§, 3 kap. 32 §, 7 kap. 8 § och 13 kap. 6 § ML. Vidare föranleder förslaget ändringar i 26 § lagen om skatt på annonser och reklam, 9 c, 20, 37 och 39 §§ lagen om tobaksskatt, 8 c och 19 §§ lagen om alkoholskatt, 4 kap. 1 b och 13 §§ och 5 kap. 2 § lagen om skatt på energi, 9 och 12 §§ lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik, 7 och 11 §§ lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter och 5 och 10 §§ lagen om skatt på plastbärkassar.

11.4 Följdändringar i andra lagar

Promemorians förslag: De nya definitionerna av import och otillåten införsel samt den nya utformningen av bestämmelsen om skattskyldighet vid import och otillåten införsel ska användas även i bestämmelserna inom det nationella förfarandet i den nya lagen om tobaksskatt och lagen om skatt på energi samt i lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter och lagen om skatt på plastbärkassar. Hänvisningar till den föreslagna lagen om Europeiska unionens punktskatteområde ska införas i lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter och lagen om skatt på plastbärkassar.

Följdändringar görs därutöver i skattebrottslagen (1971:69), lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter, lagen (1999:445) om exportbutiker, lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet, alkohollagen (2010:1622), skatteförfarandelagen (2011:1244) och tullagen (2016:253) och lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter.

Skälen för promemorians förslag: Skatt på snus och tuggtobak, andra bränslen än de som avses i 1 kap. 3 a § LSE och de varor som omfattas av skatt enligt lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter och lagen om skatt på plastbärkassar omfattas inte av punktskattedirektivets bestämmelser om förfarande. I dagens lagstiftning används samma definitioner för import avseende dessa varor som avseende de varor som hanteras inom det EU-harmoniserade förfarandet. Detta underlättar såväl för aktörer som för myndigheterna och det finns därför anledning att även fortsättningsvis behålla samma definition. De nya definitioner av import och otillåten införsel som föreslås i avsnitt 7.1 föreslås därför tillämpas även för de varor som hanteras inom det nationella förfarandet. De nya definitionerna ska därför införas i lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter och lagen om skatt på plastbärkassar. Även bestämmelserna om skattskyldighet är i dag utformade på motsvarande sätt för de varor som hanteras inom det nationella förfarandet och det EU-harmoniserade förfarandet. De ändringar som föreslås i avsnitt 7.1 föreslås därför även i det fallet göras även i de delar av NLTS och LSE som avser varor inom nationella förfarandet och i lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter och lagen om skatt på plastbärkassar.

Den i avsnitt 7.1 föreslagna nya lagen om Europeiska unionens punktskatteområde är enligt sin lydelse endast direkt tillämplig för NLTS, NLAS och LSE. Även i lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter och lagen om skatt på plastbärkassar hänvisas dock till Europeiska unionens punktskatteområde. Även de nya definitionerna av import och otillåten införsel hänvisar till bestämmelser i lagen om Europeiska unionens punktskatteområde. En uttrycklig hänvisning föreslås till den nya lagen föreslås därför införas i dessa lagar.

Införandet av NLTS och NLAS och de nya kapitlen i LSE innebär att en rad hänvisningar i olika lagar behöver ändras till att avse motsvarande bestämmelser i de nya lagarna och kapitlen. Sådana ändringar föreslås i skattebrottslagen, lagen om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter, lagen om exportbutiker, lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet, alkohollagen, SFL och tullagen.

Lagförslag

Förslagen föranleder införandet av nya 2 a § lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik, 2 a § lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter och 2 a § lagen om skatt på plastbärkassar och ändringar i 2, 9 och 12 §§ lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik, 2, 7 och 11 §§ lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter och 2, 5 och 10 §§ lagen om skatt på plastbärkassar.

Vidare föranleder förslagen följdändringar i 1 § skattebrottslagen, 1 kap. 2 och 4 a §§, 2 kap. 1 a, 13 och nya 13 c §, 4 kap. 9 c §, 5 kap. 1 a § och 6 kap. 1 § lagen om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter, 5 § lagen om exportbutiker, 2 kap. 4 a, 5, 8 och 12 §§ lagen om behandling av uppgifter

i Skatteverkets beskattningsverksamhet, 2 kap. 1, 3 och 4 §§, 4 kap. 1, 2 och 4 §§, 6 kap. 2 § och 8 kap. 13 § alkohollagen, 3 kap. 4 och 15 §, 7 kap. 1 a §, 41 kap. 2 och 3 §§, 53 kap. 5 §, 62 kap. 16 § och 64 kap. 6 § SFL, 2 kap. 1 § tullagen och 5 § lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter.

11.5 Vissa andra ändringar

Promemorians förslag: Det införs referensnivåer i lagen om alkoholskatt och lagen om tobaksskatt till ledning för bedömningen av om alkohol eller tobak som en enskild person själv transporterar till Sverige är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk. Nivåerna bestäms till 110 liter öl, 90 liter vin (varav högst 60 liter mousserande), 20 liter mellanklassprodukter och 10 liter spritdrycker respektive 800 cigaretter, 400 cigariller, 200 cigarrer och 1 kilogram röktobak.

Undanröjande av beskattning i situationer där oegentlighetbeskattning sker i mer än ett EU-land föreslås ske endast genom återbetalning. Tidsgränsen i bestämmelsen om återbetalning ses över.

Bestämmelserna om beskattning av varor för vilka skatt inte redovisats i Sverige förtydligas och en bestämmelse om eftergift av skatt införs.

Bestämmelserna om vem som får överklaga beslut enligt de nya lagarna om tobaksskatt och alkoholskatt och lagen om skatt på energi moderniseras.

Reglerna om beskattning av olika kategorier av alkoholdrycker ses över språkligt i den nya lagen om alkoholskatt.

Förfaranderegler om återbetalning av punktskatt och mervärdesskatt för diplomater och internationella organisationer samordnas och förtydligas så att det klart framgår att omprövning av Skatteverkets beslut är möjlig. Dessutom förtydligas att omprövning även kan ske av vissa andra beslut om återbetalning av mervärdesskatt. Det gäller beslut avseende beskattningsbara personer som är etablerade i Sverige men inte registrerade till mervärdesskatt här, och använder de särskilda ordningarna (även kallade One Stop Shop) för redovisning och betalning av mervärdesskatt.

Skälen för promemorians förslag

Referensnivåer

I de EU-harmoniserade reglerna för punktskatter är huvudregeln att en skattepliktig vara ska beskattas där den konsumeras. Om exempelvis en flaska vin produceras i Frankrike och säljs till en privatperson i Sverige ska alkoholskatt tas ut i Sverige. I punktskattedirektivet finns dock ett undantag för varor som förvärvas av en enskild person för dennes eget bruk och som transporteras av personen själv från en medlemsstat till en annan. Sådana varor beskattas där de förvärvas. Detta innebär att om personen i exemplet ovan köper vinflaskan i Frankrike och sedan själv

transporterar in den till Sverige tas endast fransk alkoholskatt ut under förutsättning att flaskan är avsedd för personens eget bruk. I svensk rätt uttrycks "eget bruk" som att varorna ska vara avsedda för den enskilde personen eller dennes familjs personliga bruk.

I punktskattedirektivet räknas upp fem faktorer som framför allt ska beaktas för att avgöra om en vara är avsedd för eget bruk. Dessa är:

a) Innehavarens kommersiella ställning och dennes skäl för att inneha de punktskattepliktiga varorna.

b) Den plats där de punktskattepliktiga varorna finns eller, i tillämpliga fall, det transportsätt som använts.

c) Alla handlingar som hänför sig till de punktskattepliktiga varorna.

d) De punktskattepliktiga varornas beskaffenhet.

e) De punktskattepliktiga varornas kvantitet.

Som ledning för bevisningen avseende varornas kvantitet får medlemsstaterna fastställa referensnivåer. Dessa får dock inte understiga vissa i direktivet fastställda nivåer. För alkohol är nivåerna 110 liter öl, 90 liter vin (varav högst 60 liter mousserande), 20 liter mellanklassprodukter och 10 liter spritdrycker och för tobak är nivåerna 800 cigaretter, 400 cigariller, 200 cigarrer och 1 kilogram röktoak. Sverige har inom EU länge arbetat för att nivåerna avseende alkohol ska sänkas eftersom de är långt över vad som kan anses vara privat bruk och därigenom underlättar smuggling.

I svensk rätt har det i dag inte införts några referensnivåer. I praktiken har dock de miniminivåer för referensnivåer som anges i direktivet kommit att tillämpas av svenska domstolar vid bedömningen av om främst alkohol som en enskild person transporterar över gränsen kan anses vara avsedd för den enskildes personliga bruk eller inte. Eftersom referensnivåerna faktiskt används i rättstillämpningen bedöms det också lämpligt att de ska införas i svensk rätt. De nivåer som anges i direktivet är minimigränser för referensnivåer, men med tanke på hur höga nivåerna är finns det inga skäl att de svenska nivåerna ska överstiga minimigränserna i direktivet. Det föreslås därför att det i lagen om alkoholskatt och lagen om tobaksskatt ska införas referensnivåer till ledning för bedömningen av om alkohol eller tobak som en enskild person själv transporterar dem till Sverige är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk. Dessa referensnivåer ska bestämmas till 110 liter öl, 90 liter vin (varav högst 60 liter mousserande), 20 liter mellanklassprodukter och 10 liter spritdrycker respektive 800 cigaretter, 400 cigariller, 200 cigarrer och 1 kilogram röktoak. I lagtexten uttrycks regeln som att mängder över nivåerna inte ska anses vara avsedda för personligt bruk om inte den enskilde personen kan visa att varorna i det specifika fallet är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Det bör noteras att referensnivåer inte är samma sak som en införselkvot. Med en införselkvot finns normalt en rätt att ta in en viss mängd och ett förbud att ta in mer än den mängden. Referensnivåerna är enbart till ledning för bevisningen. En bedömning måste fortfarande göras i varje enskilt fall. Mängder under referensnivåerna kan anses vara för annat än personligt bruk om det finns omständigheter som talar för det. Mängder över referensnivåerna kan anses vara för privat bruk om den enskilde kan bevisa att varorna i det specifika fallet är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk. För alkohol krävs det dock starka bevis för att

kunna visa att mängder över referensnivåerna är avsedda för personligt bruk med tanke på hur höga nivåerna är.

Vissa ändringar avseende avdrag och återbetalning vid oegentlighetsbeskattning i mer än ett EU-land

Utformningen av direktivets regler om oegentlighetsbeskattning i artiklarna 9 och 46 i nya punktskattedirektivet, liksom deras motsvarigheter i det nuvarande punktskattedirektivet, innebär att beskattning i vissa fall kan komma att ske i mer än ett EU-land. Den som påförts skatt i Sverige med stöd av bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning har därför möjlighet att under vissa förutsättningar få tillbaka skatten om det visar sig att det i själva verket är ett annat EU-land som har beskattningsrätten. En förutsättning för att skatten ska betalas tillbaka är dock att det andra EU-landets skatteanspråk är befogat. Bakgrunden till detta beskrivs närmare i prop. 2000/01:118 s. 123. Prövningen av om det andra landets skatteanspråk är befogat ska göras av Skatteverket. I dag kan skatten undanröjas genom återbetalning enligt nuvarande 29 § fjärde stycket LTS, 28 § fjärde stycket LAS och 9 kap. 11 § LSE. Därutöver kan upplagshavare yrka avdrag i deklaration enligt 32 § första stycket 4 LTS, 32 § första stycket 7 LAS och 7 kap. 6 § LSE. Mot bakgrund av att rätten att få tillbaka skatten är beroende av en bedömning av om det andra landets skatteanspråk är befogat bedöms det inte lämpligt att undanröjandet av skatt hanteras genom ett avdragsförfarande. I ett sådant förfarande har Skatteverket mycket små möjligheter att hantera en sådan bedömning. Dessa situationer kan vidare antas vara mycket sällan förekommande även för den som är upplagshavare. Det föreslås därför att bestämmelsen om avdrag ska tas bort och även upplagshavare i fortsättningen ska hänvisas till att använda bestämmelserna om återbetalning av skatt.

En mindre ändring bör även göra i bestämmelserna om återbetalning vad avser den tidsfrist som finns för ansökan. Ansökan ska i dag ges in inom tre år från när flyttningen påbörjades. Det föreslås att treårsfristen i stället ska avse att varan har beskattats i det andra EU-landet för att närmare överensstämma med direktivet. En ansökan i Sverige kan således göras senare än tre år efter det att flyttningen påbörjades så länge varan inom tre år efter flyttningen påbörjades beskattats i ett annat EU-land. Ansökan ska dock ges in inom ett år efter det att beslutet om skatt i det andra EU-landet har vunnit laga kraft. Genom dessa ändringar förbättras möjligheterna att få återbetalning om det andra EU-landet beslutar om skatt i ett sent skede av treårsfristen eller om beslutet om skatt i det andra EU-landet är föremål för rättslig process. En tidsfrist på ett år från beslutet om oegentlighetsbeskattning föreslås även införas i de fall en vara som frisläppts för konsumtion och beskattats i Sverige blir föremål för oegentlighetsbeskattning i ett annat EU-land. I dessa båda fall bedöms det finnas skäl att frågå den treårsfrist för ansökan som gäller i de flesta andra bestämmelser om återbetalning. I dessa fall är fråga om situationer som endast bedöms uppstå undantagsvis och där ansökan ges in för varje händelse för sig istället för genom en kvartalsvis ansökan. Det är också fråga om situationer där det är mer sannolikt än annars att en rättslig prövning kan behöva avvaktas innan ansökan om återbetalning kan göras.

Förtydligande av skattskyldigheten för varor för vilka skatt inte har redovisats

Enligt nuvarande bestämmelser i 9 § första stycket 8 LTS föreligger skattskyldighet för den som, i annat fall än som avses i 9 § första stycket 1–7, innehar skattepliktiga varor utanför ett uppskovsförfarande utan att skatten för varorna har redovisats här. Motsvarande bestämmelser finns i 8 § första stycket 8 LAS och 4 kap. 1 § 9 LSE. Dessa bestämmelser infördes vid genomförandet av punktskattedirektivet. Av förarbetena framgår att skattskyldighet för innehavare t.ex. kan komma i fråga för den som påträffas med en vara som omsatts, i ett eller flera led, efter det att varan förts in till Sverige, utan att svensk punktskatt erlagts. I författningskommentaren anges även följande. Beskattade varor som, efter införseln till Sverige, åter förs in under uppskovsförfarandet omfattas inte av bestämmelsen. Däremot omfattar bestämmelsen varor som överhuvudtaget inte har beskattats tidigare. Exempel på när bestämmelsen kan bli tillämplig är att varor som tidigare har hanterats inom uppskovsförfarandet av något skäl, legalt eller illegalt, kommit att hanteras utanför uppskovsförfarandet. Det kan t.ex. vara varor som aldrig har hanterats inom uppskovsförfarandet, t.ex. varor som smugglats in från tredje land. Det kan också vara beskattade varor, som har beskattats i ett annat EU-land, och som här påträffas hos någon annan än den som har fört in eller tagit emot varorna under sådana förhållanden att skatt avseende varorna ska betalas här. (prop. 2009/10:40 s. 139 och s. 163).

Av nämnda förarbete framgår även att om den som är skattskyldig enligt någon av de andra bestämmelserna, i en deklaration till Skatteverket inkommer med en redovisning av skatten för de aktuella varorna efter det att beskattning skett av innehavaren, bör den förstnämnde beskattas. Det ankommer i ett sådant fall på Skatteverket att ompröva och undanröja beskattningen avseende den som har blivit beskattad på grund av innehavet.

En oklarhet med nuvarande bestämmelser är hur de förhåller sig till bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning. De förslag som lämnas i denna promemoria innebär även att det i fler fall än i dag kommer att bli aktuellt med beskattning enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning. Detta eftersom flyttningar av beskattade varor som sker utanför förfarandet för beskattade varor kommer att beskattas enligt dessa bestämmelser. Vid oegentlighetsbeskattning redovisar den skattskyldige inte skatt för varorna genom att lämna en deklaration. Beslut om skatt fattas av Skatteverket avseende någon av den krets av personer som pekats ut som skattskyldiga. (Se avsnitt 5.5 och avsnitt 11.2). Det finns därför anledning att överväga om det går att förtydliga bestämmelserna i detta hänseende.

En annan otydlighet i dagens bestämmelse är förhållandet till skattskyldighet vid import. Denna bestämmelse räknas inte upp bland de bestämmelser till vilka subsidiaritet får anses föreligga enligt nuvarande 9 § första stycket 8. Vid import redovisas skatten till Tullverket i samband med importen. För det fall någon redovisning inte sker kan dock beskattning bli aktuell enligt bestämmelsen om innehavsbeskattning. Det får i sådant fall anses rimligt att innehavsbeskattningen ska vara subsidiär till en skattskyldighet som påförs med stöd av bestämmelserna om import.

Sammantaget bedöms det finns anledning att förtydliga nuvarande bestämmelser.

På samma sätt som i dag bör skattskyldighet föreligga för varor utanför uppskovsförfarandet för vilka skatt inte har redovisats. Begreppet ”innehas” föreslås ersättas med ”förvaras eller lagras” eftersom detta begrepp är det som används i nya punktskattedirektivet (artikel 6.3.b). Någon mer betydande ändring i den praktiska tillämpningen bedöms inte uppkomma genom detta eftersom det torde vara i de situationer där varorna enligt normalt språkbruk kan anses ”förvaras eller lagras” som bestämmelsen tillämpas i dag. På samma sätt som i dag avser begreppen ”förvaras eller lagras” även ”förvarades och lagrades” (jfr prop. 2009/10:40 s. 163).

Som nämnts ovan finns det situationer där skatt inte ska redovisas av den skattskyldige. Om beskattade varor som omfattas av skyldigheten att använda förfarandet för beskattade varor har förts in i Sverige utan att flyttningen omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument föreligger skattskyldighet enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning. Någon skatt kommer dock inte att redovisas för varorna eftersom någon deklaration inte kommer att lämnas in. För att ta höjd för denna situation föreslås att bestämmelsen utformas så att skattskyldighet föreligger för den som förvarar eller lagrar skattepliktiga tobaksvaror utanför ett uppskovsförfarande utan att skatt för varorna har redovisats *eller påförts* i Sverige. Genom ett tillägg av ”påförts” omfattar bestämmelsen även varor för vilka beslut om skatt ännu inte har fattats enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning. Om skatt redan har påförts för varorna vid den tidpunkt då varorna förvaras eller innehas är denna bestämmelse inte tillämplig.

För att skapa en tydligare reglering av när skattskyldighet föreligger enligt bestämmelsen föreslås vidare att nuvarande skrivning om att bestämmelsen är tillämplig ”i annat fall än som avses i” ersätts av en ny bestämmelse om undantag från skattskyldighet i vissa mer tydligt angivna fall. För att tydliggöra att bestämmelsen är avsedd att vara subsidiär till andra bestämmelser om beskattning och för att klargöra hur en eventuell uppkommen dubbelbeskattning ska undanröjas föreslås även att det införs en särskild bestämmelse om att Skatteverket i vissa fall ska besluta om eftergift.

De situationer som omfattas av den nya bestämmelsen om undantag från skattskyldighet bör vara sådana där det inte bedöms finnas skäl att beskatta den som förvarar eller lagrar varorna. En sådan situation är om den som förvarar eller lagrar varorna själv ska redovisa skatt för varorna enligt någon annan bestämmelse. I en sådan situation saknas intresse av att tillämpa bestämmelsen om att varor förvaras eller lagras eftersom den skattskyldige är känd av Skatteverket. Skyldighet att redovisa skatt föreligger i denna situation redan för den som förvarar eller lagrar varorna enligt någon annan bestämmelse. Att samma person som förvarar eller lagrar varorna är skattskyldig enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning har dock inte samma effekt eftersom detta inte innebär en skyldighet att redovisa skatt. Skattskyldighet enligt dessa bestämmelser föreslås därför inte utgöra grund för undantag från skattskyldighet enligt den nu aktuella bestämmelsen. Det föreslås därmed att undantag från skattskyldighet ska gälla för den som är skattskyldig

enligt samtliga skattskyldighetsbestämmelser som kan vara aktuella för varorna förutom oegentlighetsbeskattningen.

När det gäller situationer när någon annan är skattskyldig är det inte möjligt att på samma sätt göra ett fullständigt undantag från skattskyldighet. Detta beror på att bestämmelsen är avsedd att användas när varor påträffas, t.ex. efter det att de omsatts en eller flera gånger, och man inte känner till vem som är skattskyldig. Rent teoretiskt finns det dock även i dessa fall en skattskyldig för skatten. Att ange i bestämmelsen att skattskyldighet inte föreligger om någon annan är skattskyldig skulle därmed riskera att förfela syftet med bestämmelsen. Däremot kan det urskiljas en typ av situationer som det kan vara rimligt att redan som utgångspunkt utesluta från skattskyldighetens tillämpningsområde. Det är sådana situationer där varorna som en del av en normal affärsverksamhet har sålts vidare innan tidpunkten för redovisning av skatten har inträtt. Om varor t.ex. tas emot under uppskovsförfarandet av en registrerad varumottagare inträder skattskyldigheten vid mottagandet av varorna. Skyldigheten att redovisa skatten uppkommer dock först en betydande tid senare eftersom registrerade varumottagare lämnar in deklarationer månadsvis i efterhand. Under tiden fram till skatten redovisas kan därmed varan ha hunnit säljas av den registrerade varumottagaren och kanske även säljas på nytt av varumottagarens kund. Ett annat exempel är om en upplagshavare tar ut varor ur skatteupplaget för att leverera till en kund eller till ett eget detaljhandelsställe. Även upplagshavaren redovisar skatten månadsvis i efterhand. För att dessa normala och affärsmässigt motiverade situationer inte ska föranleda skattskyldighet bör ett undantag införas för den som förvarar eller lagrar varor innan tidpunkten för redovisning av skatten som är aktuell för varan har inträtt. Undantaget bör dock begränsas till de fall där den som förvarar eller lagrar varan har skälig anledning att anta att skatten kommer att redovisas. Utan en sådan begränsning försämrats kraftigt möjligheterna för Skatteverket att ingripa med stöd av bestämmelsen i de fall där det står klart att skatt inte kommer att betalas men där tidpunkten för redovisning av skatten inte har inträtt ännu eller är oklar. Om det föreligger skälig anledning att anta att skatten kommer att redovisas får avgöras utifrån förhållanden i det enskilda fallet såsom exempelvis säljarens trovärdighet, varans pris i förhållande till ett marknadsmässigt pris och omständigheterna kring köpet.

Den nu föreslagna utformningen innebär sannolikt att färre situationer undantas från beskattning redan i skattskyldighetsbestämmelsen. Detta förstärks något av att sådana flyttningar som tidigare omfattades av de nuvarande bestämmelserna om skattskyldighet för beskattade varor som förs in eller tas emot i Sverige enligt förslagen i denna promemoria kommer att beskattas enligt bestämmelserna om oegentlighet när de inte går rätt till. Bestämmelserna i denna paragraf är dock även fortsättningsvis avsedda att tillämpas av Skatteverket främst när verket påträffar varor för vilka någon annan känd skattskyldig inte finns. Om Skatteverket när varorna påträffas känner till vem som är skattskyldig för dem enligt någon annan bestämmelse ska Skatteverket även fortsättningsvis fatta beslut enligt den bestämmelsen. För att tydliggöra att den nu aktuella bestämmelsen är avsedd att vara subsidiär till andra bestämmelser om beskattning och klargöra hur dubbelbeskattning ska undanröjas finns det dock anledning att införa en tydligare bestämmelse med skyldighet för

Skatteverket att undanröja uppkommen dubbelbeskattning. Det föreslås därför införas en bestämmelse om att Skatteverket ska besluta om befrielse från skatt som påförts enligt den nu aktuella bestämmelsen om den skattskyldige visar, eller det på annat sätt framkommer, att skatt har påförts eller redovisats för samma varor enligt någon annan skattskyldighetsbestämmelse.

Om det framkommer att beslut om skatt eller redovisning av skatt enligt en annan bestämmelse ägt rum innan beslutet om skatt för den som förvarar eller lagrar varor för vilka skatt inte har betalats är beslutet om skatt felaktigt (även om detta inte var känt vid tidpunkten för beslutet). När Skatteverket får kännedom om förhållandet att skatt redan beslutats eller redovisats enligt annan bestämmelse ska Skatteverket därför på eget initiativ ompröva beslutet om skatt för den som förvarar eller lagrar varor för vilka skatt inte har betalats. Den nya föreslagna bestämmelsen om eftergift ska därmed tillämpas endast i de fall där beslutet om skatt för den som förvarar eller lagrar varor för vilka skatt inte har redovisats eller påförts var korrekt vid tidpunkten för beslutet men där det därefter har uppkommit en dubbelbeskattning.

Av den föreslagna eftergiftsbestämmelsen följer att den skatt som ska undanröjas genom beslutet om eftergift alltid är skatten enligt bestämmelsen om skattskyldighet för den som förvarar eller lagrar varor för vilka skatt inte har redovisats eller påförts. Detta utgör ett uttryck för beskattningens subsidiära karaktär. Eftersom det kan vara svårt för Skatteverket att känna till att en redovisning som lämnas in av någon annan person eller ett beslut om skatt som fattas mot en annan person avser samma varor som de för vilka ett beslut om beskattning har fattats för någon som förvarar eller lagrar dem har bestämmelsen utformats så att eftergift ska medges om den skattskyldige visar så är fallet. Om Skatteverket känner till att någon annan har redovisat skatt för samma varor eller att beslut om oegentlighetsbeskattning har skett för samma varor bör dock Skatteverket besluta om eftergift på eget initiativ. Det föreslås därför i bestämmelsen även att beslut om befrielse ska fattas om det på annat sätt framkommer att skatt har beslutats eller redovisats enligt någon annan bestämmelse om skattskyldighet.

Modernisering av bestämmelserna om vem som får överklaga beslut

I bestämmelserna om överklagande i 41 § LTS, 35 § LAS och 12 kap. 1 § LSE anges en uppräkningslista av vem som får överklaga. De grundläggande bestämmelserna för vem som får överklaga ett beslut av en förvaltningsmyndighet finns i 22 § förvaltningslagen (2017:900). Av bestämmelsen framgår att ett beslut får överklagas av den som beslutet angår, om det har gått honom eller henne emot.

En utgångspunkt för utformningen av bestämmelser om överklagande är i dag att det endast bör särskilt anges vem som får överklaga i de fall det finns anledning att avvika från bestämmelsen i förvaltningslagen. Det finns därför anledning att överväga om överklagandebestämmelserna i NLTS, NLAS och LSE bör uppdateras och anpassas till denna lagstiftningsmetod. De beslut som överklagas enligt de aktuella överklagandebestämmelserna är begränsade och avser i första hand beslut om godkännanden och registrering. Det finns dock, främst i LTS och LSE

även vissa andra beslut som överklagas enligt nämnda lagar, exempelvis beslut om att påföra ett belopp som motsvarar skatt enligt nuvarande 5 § LTS och vissa beslut i fråga om hantering av märkt olja i LSE. Något skäl att avvika från vem som har rätt att överklaga enligt den generella bestämmelsen i förvaltningslagen har inte identifierats. Det föreslås därför att uppräkningsdelen av vem som får överklaga tas bort.

Språklig översyn av reglerna om beskattning av olika kategorier av alkoholdrycker

I den nuvarande lagen om alkoholskatt finns inga uttryckliga definitioner av de olika kategorierna av alkoholdrycker. Dessa kan i stället indirekt utläsas av reglerna om beskattning. I reglerna om beskattning förekommer även vissa språkliga skillnader mellan olika paragrafer, där samma omständigheter uttrycks på olika sätt i olika paragrafer. Det föreslås att paragraferna om beskattning av olika sorters alkohol utformas på ett mer likartat sätt i den nya lagen om alkoholskatt, samt att det i paragraferna tydligare anges vad som är definitionen av kategorin. Ändringarna görs enbart för att öka läsbarheten och någon ändring i sak är inte avsedd. I samband med detta föreslås även att kategorin ”andra jästa drycker än vin eller öl” döps om till ”andra jästa drycker”. Det nuvarande namnet är något missvisande eftersom även mellanklassprodukter är jästa drycker. Det är även otympligt att använda i skrift. ”Andra jästa drycker” är både mer korrekt och lättare att använda. Ändringen innebär inte någon skillnad i sak.

Förfaranderegler kring återbetalning av punktskatt och mervärdesskatt för diplomater och internationella organisationer

I SFL finns vissa generella regler om återbetalning av skatt för den som till följd av lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall, lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen eller direkt tillämpliga EU-bestämmelser har rätt att förvärva varor eller tjänster utan mervärdesskatt eller punktskatt. I ML, LTS, LAS, LSE och lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter finns dock speciella regler för sådan återbetalning, vilka gör att skatteförfarandelagens regler inte blir tillämpliga i de fallen. Reglerna är tillämpliga för utländska beskickningar, karriärkonsulat i Sverige, vissa internationella organisationer samt viss diplomatisk personal. Eftersom reglerna i dag är något olika utformade råder det viss oklarhet i vilken mån omprövning kan ske. Det föreslås därför att det anges i mervärdesskattelagen att skatteförfarandelagens regler om omprövning av beslut är tillämpliga på de aktuella besluten om återbetalning samt att det i skatteförfarandelagen anges att sådana beslut om återbetalning enligt de uppräknade punktskattelagarna anses vara beslut om punktskatt, vilket innebär att skatteförfarandelagens regler om omprövning och överklagande blir tillämpliga.

Förfaranderegler för återbetalning av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som använder de särskilda ordningarna

Den 1 juli 2021 träder bestämmelserna i det s.k. e-handelspaketet i kraft (prop. 2019/20:122, bet. 2020/21:FiU10). Bestämmelserna innebär bl.a.

att tillämpningen av de särskilda ordningarna för redovisning och betalning av mervärdesskatt (även kallade en enda kontaktpunkt eller One Stop Shop) utökas. Beskattningsbara personer som använder de särskilda ordningarna får inte göra avdrag för ingående mervärdesskatt i den särskilda mervärdesskattedeklaration som används för redovisning av skatten. Däremot finns rätt till återbetalning av ingående skatt enligt bl.a. bestämmelserna i rådets direktiv 2008/9/EG av den 12 februari 2008 om fastställande av närmare regler för återbetalning enligt direktiv 2006/112/EG av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten men i en annan medlemsstat (återbetalningsdirektivet). Ansökan om återbetalning med stöd av återbetalningsdirektivet görs genom ett elektroniskt förfarande, en s.k. e-portal. Bestämmelser om detta finns i 19 kap. 30–31 a §§ ML. Bestämmelsen i 19 kap. 31 a § har genom förslaget i prop. 2019/20:122 kompletterats med ett andra stycke, som gäller återbetalningsansökningar som riktas till Sverige via e-portalen här, från beskattningsbara personer som använder de särskilda ordningarna enligt ett beslut i Sverige (s.k. identifieringsbeslut) utan att vara registrerade till mervärdesskatt här. Bestämmelsen i 20 kap. 2 § ML bör kompletteras med en hänvisning till det nya andra stycket i 19 kap. 31 a § så att det blir tydligt att även återbetalningssituationer som omfattas av detta lagrum kan omprövas enligt SFL.

Lagförslag

Förslaget föranleder införandet av 9 kap. 21 § NLTS, 9 kap. 21 § NLAS och nya 5 kap. 20 § LSE och anpassningar av 9 kap. 19 och 20 §§, 12 kap. 2 och 5 §§ och 13 kap. 10 § NLTS, 2 kap. 2–8 §§, 9 kap. 19 och 20 §§, 12 kap. 2 och 5 §§ och 13 kap. 10 § NLAS och nya 5 kap. 18 och 19 §§ och 12 kap. 9 § LSE samt nuvarande 9 kap. 10 b och 11 §§ LSE.

Vidare föranleder förslagen införandet av en ny 20 kap. 2 a § mervärdesskattelagen, ändring i 20 kap. 2 § samma lag samt ändringar i 9 a § LTS, 8 a § LAS och 53 kap. 5 § SFL.

12 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

12.1 Nya lagar och ändringar som genomför det nya punktskattedirektivet

Promemorians förslag: Lagändringarna såvitt avser genomförandet av rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler om punktskatt (omarbetning) ska träda ikraft den 13 februari 2023. Samma dag träder även de nya lagarna om tobaksskatt och alkoholskatt i kraft samtidigt som lagen (1994:1563) om tobaksskatt och lagen (1994:1564) om alkoholskatt upphävs. Vissa bestämmelser om godkännanden ska dock träda i kraft den 1 januari 2023.

De upphävda lagarna och äldre bestämmelser ska fortfarande gälla för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Särskilda övergångsbestämmelser införs i de nya lagarna om tobaksskatt och alkoholskatt och i lagen om skatt på energi för vissa flyttningar som har påbörjats före ikraftträdandet och för vissa underrättelser i det datoriserade systemet. Vidare ska godkännanden enligt dessa lagar fortsätta gälla.

Flyttningar som sker under uppskovsförfarandet före ikraftträdandet av de nya lagarna om tobaksskatt och alkoholskatt ska även anses utgöra flyttningar under uppskovsförfarandet enligt de nya lagarna. Med skatt enligt de nya lagarna likställs i tillämpliga delar skatt enligt de upphävda lagarna.

Övergångsbestämmelser införs också i de nya lagarna om tobaksskatt och alkoholskatt och i lagen om skatt på energi som innebär att en tidigare övergångsbestämmelse är fortsatt tillämplig.

Skälen för promemorians förslag

Enligt artikel 55 och 57 i rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler om punktskatt (omarbetning), nedan nya punktskattedirektivet, ska medlemsstaterna anta och offentliggöra de bestämmelser som är nödvändiga för att genomföra direktivet senast den 31 december 2021. Bestämmelserna ska tillämpas från och med den 13 februari 2023. Skälet till att ändringarna ska tillämpas först från en senare tidpunkt är bl.a. att medlemsstaterna och kommissionen ska hinna med att göra nödvändiga ändringar i det datoriserade systemet.

De nya lagarna om tobaksskatt och alkoholskatt och ändringarna i lagen om skatt på energi

De nya lagarna om tobaksskatt och alkoholskatt, nedan NLTS och NLAS, och ändringarna i lagen om skatt på energi, nedan LSE, genomför det nya punktskattedirektivet och föreslås därför träda i kraft den 13 februari 2023.

För att underlätta för aktörer och Skatteverket att hantera de nya registreringar som blir aktuella med anledning av förslagen föreslås dock

vissa bestämmelser ska träda ikraft redan den 1 januari 2023. Detta påverkar inte hur varor ska hanteras under tiden från 1 januari 2023 till 13 februari 2023 utan möjliggör endast för Skatteverket att i god tid för ikraftträdandet av de nya reglerna registrera de aktörer som vill agera inom det nya förfarandet för beskattade varor eller sända varor genom distansförsäljning.

Eftersom NLTS och NLAS ersätter nuvarande lagen (1994:1563) om tobaksskatt, nedan LTS, och lagen (1994:1564) om alkoholskatt, nedan LAS, föreslås att de senare lagarna upphävs den 13 februari 2023.

När det gäller övergångsbestämmelser bör det inledningsvis finnas en generell bestämmelse om att de upphävda lagarna respektive äldre bestämmelser i LSE fortfarande gäller för förhållanden som avser tid före ikraftträdandet av de nya lagarna respektive bestämmelserna.

Vidare föreslås en särskild övergångsbestämmelse i syfte att åstadkomma kontinuitet vad gäller flyttningar under uppskovsförfarandet mellan de upphävda lagarna och de nya lagarna. I den anges att om bestämmelserna om uppskovsförfarandet i de upphävda lagarna har tillämpats ska motsvarande bestämmelse om uppskovsförfarandet i de nya lagarna anses ha tillämpats. Detta innebär att en flyttning som har påbörjats under uppskovsförfarandet enligt bestämmelserna i de upphävda lagarna ska anses fortsätta under uppskovsförfarandet även enligt de nya lagarna. Det anges också att skatt enligt de nya lagarna i tillämpliga delar likställs med skatt enligt de upphävda lagarna. Detta innebär säkerställer bland annat att de avdragsbestämmelser som förutsätter att skatt har betalats enligt NLTS eller NLAS går att tillämpa även om skatt har betalats enligt LTS respektive LAS före ikraftträdandet. Några motsvarande bestämmelser bedöms inte nödvändiga vad avse ändringarna i LSE eftersom den nuvarande lagen inte upphävs.

Det införs även en särskild bestämmelse om att ett godkännande enligt de upphävda lagarna eller äldre bestämmelser i LSE fortfarande ska gälla. Vad gäller den som i dag är registrerad som distansförsäljare förändras dock reglerna på ett sådant sätt att det inte är möjligt att låta dessa aktörers registrering övergå till en registrering enligt de nya bestämmelserna. Dessa aktörer måste därmed anmäla sig för registrering enligt de nya bestämmelserna innan de kan påbörja en flyttning av varor genom distansförsäljning efter ikraftträdandet.

Av ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till de upphävda lagarna följer att nuvarande bestämmelser om att utrymme som används som eller är avsett att användas som bostad inte får godkännas som skatteupplag inte gäller för skatteupplag som har godkänts före den 1 januari 2018. För att detta ska fortsatt gälla behövs en övergångsbestämmelse om detta. En motsvarande övergångsbestämmelse föreslås även införas avseende motsvarande bestämmelse i det upphävda kapitlet i lagen om skatt på energi. övergångsbestämmelse bedöms dock ha fortsatt relevans. Det rör möjligheten att ha skatteupplag i bostad. En särskild övergångsbestämmelse föreslås därför om detta. För att det inte ska uppstå någon tveksamhet föreslås motsvarande även göras för motsvarande ändring i det upphävda kapitlet i LSE.

Enligt artikel 54 i nya punktskattedirektivet ska medlemsstaterna tillåta att punktskattepliktiga varor tas emot enligt de formaliteter som anges i artiklarna 33, 34 och 35 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december

2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, nedan punktskattedirektivet, till och med den 31 december 2023. Enligt förslagen i avsnitt 5.3 är en flyttning av beskattade varor som omfattas av kravet på att flyttas under förfarandet för beskattade varor endast tillåten om den sker inom förfarandet för beskattade varor. En särskild övergångsbestämmelse behöver därmed införas så att flyttningar av beskattade varor som har påbörjats före ikraftträdandet ska kunna avslutas enligt de upphävda bestämmelserna i LTS, LAS och LSE. Det föreslås att det införs en bestämmelse som innebär att om en flyttning av beskattade varor från ett annat EU-land har påbörjats före ikraftträdandet gäller fortfarande bestämmelserna i de upphävda lagarna respektive äldre bestämmelser i LSE om flyttning och skattskyldighet så länge varan förs in eller tas emot senast den 31 december 2023. Detta innebär att varorna alltjämt ska åtföljas av ett förenklat ledsagardokument och att skattskyldig för flyttningen är den som för in eller tar emot varorna.

I avsnitt 5.4 föreslås vissa ändringar i hanteringen av flyttningar genom distansförsäljning. Dessa ändringar innebär att distansförsäljare behöver anmäla sig för registrering hos Skatteverket innan en flyttning påbörjas. Även här bedöms det lämpligt att genom en övergångsbestämmelse säkerställa att sådana flyttningar som påbörjas före ikraftträdandet kan avslutas enligt de bestämmelser som gällde när flyttningen påbörjades. Det föreslås därför att det införs en särskild övergångsbestämmelse som innebär att om en flyttning av varor genom distansförsäljning har påbörjats före ikraftträdandet gäller fortfarande bestämmelserna i de upphävda lagarna respektive äldre bestämmelser i LSE om flyttning och skattskyldighet.

I artikel 54 i nya punktskattedirektivet anges även att de underrättelser som anges i artikel 21.5 i nya punktskattedirektivet får göras på annat sätt än via det datoriserade systemet till och med den 13 februari 2024. Detta avser underrättelser om att varor inte längre ska föras ut ur unionens tullområde. En särskild övergångsbestämmelse föreslås införas med anledning av detta.

Följdändringar och vissa andra ändringar

I samband med genomförandet av det nya punktskattedirektivet införs även en ny lag om Europeiska unionens punktskatteområde samt görs vissa ändringar i skattebrottslagen (1971:69), lagen (1998:506) om punktskattekontroll m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter, nedan LPK., lagen (1999:445) om exportbutiker, lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet, alkohollagen (2010:1622), skatteförfarandelagen (2011:1244), lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter och lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar. Även dessa lagändringar föreslås träda i kraft den 13 februari 2023.

Ändringarna i LPK, skatteförfarandelagen, lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter och lagen om skatt på plastbärkassar bedöms vara av sådan karaktär att det bör införas en övergångsbestämmelse. Det föreslås därför att äldre bestämmelser fortfarande ska gälla för förhållanden som hänför sig till

tiden före ikraftträdandet. Särskilda övergångsbestämmelser föreslås vidare införas i LPK och skatteförfarandelagen så att äldre bestämmelser i de lagarna blir tillämpliga i samband med vissa flyttningar som påbörjats före ikraftträdandet. Därigenom blir exempelvis de nu gällande bestämmelserna i skatteförfarandelagen för lämnande av deklarationer tillämpliga när skattskyldighet inträder för en flyttning som har påbörjats före ikraftträdandet.

Övriga lagändringar bedöms inte föranleda behov av övergångsbestämmelser.

12.2 Lagändringar som avser undantag från punktskatt och mervärdesskatt för vissa ändamål

Promemorians förslag: Lagändringarna såvitt avser genomförandet av rådets direktiv (EU) 2019/2235 av den 16 december 2019 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt och direktiv 2008/118/EG om allmänna regler för punktskatt vad gäller gemensamma försvarsinsatser inom unionen ska träda i kraft den 1 juli 2022. Äldre bestämmelser ska fortfarande gälla för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Skälen för promemorians förslag: Enligt artikel 3 i rådets direktiv (EU) 2019/2235 av den 16 december 2019 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt och direktiv 2008/118/EG om allmänna regler för punktskatt vad gäller gemensamma försvarsinsatser inom unionen ska medlemsstaterna anta och offentliggöra de bestämmelser som är nödvändiga för att genomföra direktivet senast den 30 juni 2022. Bestämmelserna ska enligt direktivet tillämpas från och med den 1 juli 2022. Det föreslås därför att ändringarna i mervärdesskattelagen (1994:200), lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter och skatteförfarandelagen (2011:1244) (avsnitt 10) ska träda i kraft den 1 juli 2022.

Äldre bestämmelser föreslås fortfarande gälla för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

12.3 Lagändringar som genomför ändringar i alkoholskattedirektivet och vissa andra ändringar

Promemorians förslag: Lagändringarna med anledning av ändringarna i alkoholskattedirektivet träder i kraft den 1 januari 2022. Även lagändringarna med anledning av anpassningarna till centraliserad klarering (avsnitt 11.3) och vissa lagändringar med anledning av förslagen i avsnitt 11.1 och 11.5 träder i kraft den 1 januari 2022.

Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. När det gäller lagen om straff för smuggling tillämpas äldre bestämmelser för uppgifter i deklarationer som lämnas före ikraftträdandet. För vissa bestämmelser i mervärdesskattelagen samt i skatteförfarandelagen gäller särskilda övergångsbestämmelser.

Skälen för promemorians förslag: Enligt artikel 2 i rådets direktiv 2020/1151 av den 29 juli 2020 om ändring av direktiv 92/83/EEG om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker ska medlemsstaterna anta och offentliggöra de bestämmelser som är nödvändiga för att genomföra direktivet senast den 31 december 2021. Bestämmelserna ska enligt direktivet tillämpas från och med den 1 januari 2022. Det föreslås mot denna bakgrund att de ändringar i LAS som genomför direktivet ska träda i kraft den 1 januari 2022.

När det gäller anpassningarna i lagen (1972:226) om skatt på annonser och reklam, mervärdesskattelagen (1994:200), LTS, LAS, LSE, lagen (2000:1225) om straff för smuggling, tullagen (2016:253), lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter och lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd till centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av varor till Sverige (se avsnitt 11.3) och vissa ändringar i mervärdesskattelagen, LTS, LAS och skatteförfarandelagen med anledning av förslagen i avsnitt 11.1 och 11.5 föreslås dessa ändringar införas så snart som möjligt. Mot denna bakgrund föreslås att lagändringarna ska träda i kraft den 1 januari 2022.

Äldre bestämmelser föreslås fortfarande gälla för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. När det gäller lagen om straff för smuggling tillämpas äldre bestämmelser för uppgifter i deklarationer som lämnas före ikraftträdandet. Vidare tillämpas ändringen i 20 kap. 2 § och den nya 2 a § ML första gången på ansökningar om återbetalning som inkommit efter den 1 januari 2022. Slutligen tillämpas den nya lydelsen av 53 kap. 5 § första gången på ansökningar om återbetalning eller kompensation som inkommit efter den 1 januari 2022.

13 Konsekvenser

I detta avsnitt redogörs för förslagens effekter i den omfattning som bedöms lämpligt i det aktuella lagstiftningsärendet och med beaktande av förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

De offentligfinansiella effekterna till följd av ändrade skatte- och avgiftsregler beräknas i enlighet med Finansdepartementets beräkningskonventioner. Beräkningarna görs i ikraftträdandeårets priser och volymer och utgår vanligtvis från att beteendet hos individer och företag inte ändras till följd av förändringarna i skattereglerna. Antagandet om oförändrat beteende ger en god uppskattning av åtgärdernas effekt på kort och medellång sikt. På längre sikt, och för att bedöma andra effekter än de offentligfinansiella effekterna, kan ett mer dynamiskt synsätt, där skattebaser tillåts påverkas av regeländringen, behöva användas.

Syfte och alternativa lösningar

Genomförande av nya punktskattedirektivet

De EU-gemensamma målen för det datoriserade systemet EMCS tar sikte på att skydda medlemsländernas och företagens finanser samt att förenkla handeln för företagen. De ändringar som görs genom rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler om punktskatt (omarbetning), nedan nya punktskattedirektivet, syftar bl.a. till att datorisera även hanteringen av de flyttningar som sker mellan EU-länderna av beskattade varor. Därigenom kan myndigheternas förutställningar för kontroll förbättras och företagens hantering underlättas. Ändringar görs även för att bättre samordna tullförfaranden och punktskatteförfaranden i samband med import och export i syfte att underlätta myndigheternas kontroll. Andra ändringar syftar bl.a. till att underlätta för aktörerna. De föreslagna ändringarna av lagarna om tobaksskatt, alkoholskatt och skatt på energi samt följdändringar i andra lagar syftar till att införa nya punktskattedirektivets regler. Reglerna i direktivet måste genomföras i nationell lagstiftning. I de flesta fall finns inte några alternativ till lagändringarna om reglerna i nationell rätt ska bli förenliga med direktivet. I de fall alternativa sätt att genomföra direktivets regler bedöms föreligga berörs det i respektive avsnitt. De avsedda effekterna med harmoniserade regler vid hantering och flyttning av punktskattepliktiga varor kan också utebli om direktivet inte skulle implementeras i nationell lagstiftning.

Vad gäller förslaget att ersätta lagen (1994:1563) om tobaksskatt och lagen (1994:1564) om alkoholskatt med nya lagar och ersätta vissa kapitel i lagen (1994:1776) om skatt på energi med nya kapitel och i samband med detta göra vissa strukturella och språkliga ändringar samt mindre justeringar har detta som syfte att underlätta för såväl företag som myndigheter vid tillämpningen av lagarna. Genom ändringarna uppnås en mer läsbar och pedagogisk struktur. Ett alternativ hade varit att lägga in de nya bestämmelser som föranleds av genomförandet av nya punktskattedirektivet i befintliga lagar om tobaksskatt och alkoholskatt. Detta hade dock medfört behov av att i stor utsträckning använda

bokstavsnumreringar i lagar där det redan finns en stor mängd sådana. Det hade minskat läsbarheten och möjligheterna att framöver göra ytterligare ändringar i de berörda lagarna. Vad gäller lagen om skatt på energi hade ett alternativ även varit att ersätta hela den lagen med en ny lag på samma sätt som för lagen om tobaksskatt och lagen om alkoholskatt. Mot bakgrund av lagens omfattning bedömdes det dock inte vara möjligt att göra en sådan ändring inom ramen för detta lagstiftningsprojekt.

Genomförandet av ändringar i alkoholskattedirektivet

Förslaget om utfärdande av intyg till små, oberoende producenter av alkoholdrycker syftar till att underlätta administrationen när sådana producenter ska ansöka om skattenedsättning i medlemsstater som tillämpar sådana regler. Syftet med ändringarna avseende denaturerad alkohol är enligt direktivet att minska de ekonomiska aktörernas kostnader för regelefterlevnad, att öka rättssäkerheten och att säkerställa en enhetlig tillämpning. Eftersom dessa ändringar i direktivet måste genomföras i nationell lagstiftning finns det inte några alternativ till lagändringarna.

Undantag från punktskatt och mervärdesskatt för vissa ändamål

Förslaget till ändringar när det gäller undantag från punktskatt och mervärdesskatt för vissa ändamål syftar till att genomföra ett direktiv från rådet som avser gemensamma försvarsinsatser inom unionen. Förslaget syftar även till att genomföra punktskattedirektivets bestämmelser om flyttningar under uppskovsförfarande. Reglerna i direktiven måste genomföras i nationell lagstiftning och det finns inte några alternativ till lagändringarna om reglerna i nationell rätt ska bli förenliga med direktiven.

Anpassningar med anledning av centraliserad klarering

Förslaget till ändringar med anledning av centraliserad klarering syftar till att anpassa skattelagstiftningen och annan lagstiftning som har koppling till skattereglerna till möjligheten i unionstullkodex att använda centraliserad klarering vid import av varor till Sverige. Möjligheten till centraliserad klarering regleras i unionstullkodex och reglerna är därmed tillämpliga i Sverige, varför det inte finns några alternativ till att anpassa skattelagstiftningen till dessa regler.

Offentligfinansiella effekter

Genomförande av nya punktskattedirektivet

Ändringarna som föreslås med anledning av nya punktskattedirektivet innebär i första hand förenklingar och kommer kunna ge ökade kontrollmöjligheter för främst Skatteverket och Tullverket, bl.a. genom möjligheten att följa flyttningar av beskattade varor i det datoriserade systemet EMCS. De förväntas även medföra en förbättrad och förenklad samverkan mellan Skatteverket, Tullverket och de behöriga myndigheterna i andra EU-länder. De ändringar som föreslås skulle i första hand kunna ge offentligfinansiella effekter om de skulle medföra en märkbar minskning i skatteundandragandet. Bedömningen är dock att

antalet berörda är begränsat och att förändringarna därmed inte kommer få några offentligfinansiella effekter. Motiveringen till bedömningen beskrivs här nedan för de olika ändringarna.

Varor vilka har släppts för konsumtion i ett EU-land, och därvid beskattats (alkohol, tobak och energi) i det landet, så kallade beskattade varor, och som sedan flyttas till ett annat medlemsland på annat sätt än genom distansförsäljning ska genom de föreslagna ändringarna, nu registreras i det datoriserade systemet EMCS istället för att anmälas till Skatteverket och åtföljas av ett förenklat ledsagardokument. EMCS är upprättat sedan tidigare och har använts vid flyttningar inom uppskovsförfarandet. I och med att beskattade varor nu ska registreras i EMCS kommer det att finnas information i realtid om vilka varor som flyttas inom förfarandet för beskattade varor. Uppföljningen av beskattningen och bedömningen av behovet av kontroll bedöms därmed underlättas. EMCS innebär att det blir svårare att undanhålla flyttningar från beskattning och kontroll vilket bör medföra att konkurrensneutraliteten ökar. Detta skulle kunna bidra till en minskning av skatteundandragandet. Antalet flyttningar av beskattade varor till Sverige bedöms dock vara begränsat. Även om det blir skatterättsligt möjligt att på ett enklare sätt flytta beskattade varor mellan medlemsländerna så finns det andra begränsningar i svensk lagstiftning som begränsar antalet flyttningar som torde beröras. Exempelvis sätter alkohollagen begränsningar för under vilka förutsättningar alkoholhaltiga drycker får föras in till Sverige.

Ändringarna som görs gällande samordning av tullförfaranden och punktskatteförfaranden i samband med import och export, innebär även de att myndigheternas kontroll underlättas. Genom bl.a. lämnandet av uppgifter kring flyttningarna i EMCS till Tullverket blir det lättare att följa flyttningar av varor och därigenom lättare upptäcka felaktigheter. Vid import sker ett uppgiftslämnande i praktiken redan i dag, vilket innebär att skillnaden blir liten. Vid export innebär ändringarna bl.a. en ökad möjlighet att upptäcka om en vara som anmälts för export aldrig lämnar EU. Det finns inga uppgifter över hur stort skattefelet är i samband med export och import för de som redan idag flyttar varor under uppskovsförfarandet. Skatteverket uppskattade i sin rapport för 2019¹⁰⁴ att skattefelet för alkohol och tobak var omkring 2,4 miljarder kronor respektive 0,2 miljarder kronor. De utgjorde omkring 14 procent av den teoretiska punktskatten på alkohol och 1,4 procent av tobak. Skattefelet inkluderar både det som anses vara skattefel inom Sverige men även den del av resandeförseln som anses olaglig. I rapporten fanns ingen bedömning av skattefelet för energi. På kort sikt bedöms ändringarna inte leda till några större effekter på skatteundandragandet och därigenom ge någon offentligfinansiell effekt. På längre sikt skulle dessa ändringar dock kunna leda till en minskning av skatteundandragandet vid import och export.

Vissa andra föreslagna ändringar gäller både gemensamma trösklar för partiella förlustar och en anmälningsskyldighet för mottagare av varor vid

¹⁰⁴ Skatteverket (2019), *Skattefelets storlek och utveckling – underlagsrapport till årsredovisningen 2019 avseende skattefelet*

distansförsäljning. Genom införandet av gemensamma trösklar för partiella förluster till följd av varornas beskaffenhet, se avsnitt 8.1, kan vissa förluster som i dag inte godtas av Skatteverket komma att undantas beskattning. Vilka gränser och vilka produkter som kommer omfattas är inte helt klart ännu utan kommer fastställas längre fram av KOM genom en delegerad akt. Ändringen kommer inte att bli tillämplig på partiella förluster till följd av varornas beskaffenhet som sker under uppskovsförfarandet i skatteupplag eller vid flyttningar i Sverige. Det är således endast tillämpligt vid flyttningar som sker under uppskovsförfarandet mellan medlemsländer och för flyttningar av beskattade varor mellan medlemsländer. Som beskrivits ovan antas att det är få aktörer som påverkas av ändringarna gällande beskattade varor och därmed få som påverkas av dessa ändringar. Inom uppskovsförfarandet görs betydligt fler flyttningar, men det är ännu oklart vilka som kommer att beröras. För att få skatteundantag måste förlusten till följd av varans beskaffenhet vara under det tröskelvärde som bestäms och den som flyttar varan måste kunna visa att det föreligger en förlust. Även i dag medges undantag om aktören visar att det föreligger en förlust som beror på varans beskaffenhet. Genom införandet av tröskelvärdet skapas dock en presumtion för att förluster under tröskelvärdet utgör förluster på grund av varans beskaffenhet. I något fall kan därmed större skatteundantag komma att medges med de nya tröskelvärdena. För de varor som har en förlust som hamnar över det tröskelvärdet som bestäms kommer aktören inte kunna få undantag för den del av förlusten till följd av varans beskaffenhet som överstiger tröskelvärdet, vilket innebär att något mindre skatteundantag kan komma att medges. Effekterna kommer således kunna ta ut varandra. Sammantaget bedöms det för Sveriges del inte innebära någon offentligfinansiell effekt.

I avsnitt 5.4 föreslås en anmälningsskyldighet för mottagare av varor vid distansförsäljning om avsändaren inte är registrerad som tillfälligt registrerad distansförsäljare för flyttningen eller som registrerad distansförsäljare. Även detta förslag bedöms förbättra förutsättningarna för kontroll av flyttningar av varor. I de flesta fall kan det dock antas att flyttningar genom distansförsäljning sker från någon som har registrerat sig som tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare. Antalet flyttningar som berörs av den nya anmälningsskyldigheten bedöms därmed vara begränsat. Därmed bedöms inte heller denna del av förslaget innebära någon offentligfinansiell effekt.

Ändringarna i avsnitt 5.4 innebär även att distansförsäljare ska registrera sig som antingen tillfälligt registrerad distansförsäljare eller som registrerad distansförsäljare istället för som i dag där säljaren normalt ska företrädas av en representant som ska godkännas av Skatteverket. I samband med denna ändring föreslås även en ändring gällande redovisningsperioden. I dag sker redovisningen i de flesta fall månadsvis men förslaget innebär att redovisningen istället ska ske per kalendervecka för distansförsäljare som inte redovisar per händelse. Det innebär en tidigareläggning av punktskatteinbetalningar till staten vilket medför en uppbördsförskjutning med en positiv offentligfinansiell effekt. Den offentligfinansiella effekten beräknas dock bli försumbar eftersom skatteintäkterna som rapporterades in till Skatteverket från distansförsäljning uppgick till omkring 66 miljoner kronor år 2019. En

ändrad redovisningsperiod kommer således inte innebära någon större offentligfinansiell effekt.

Sammantaget bedöms ändringarna i punktskattedirektivet således inte få någon offentligfinansiell effekt på kort sikt. På länge sikt skulle ändringarna kunna leda till en viss minskning av skatteundragandet. Effekten har dock inte kvantifierats eftersom det rör sig om en svåruppskattad effekt som om den uppstår, kommer uppstå på längre sikt.

Genomförandet av ändringar i alkoholskattedirektivet

Ändringarna innebär att intyg ska utfärdas till små, oberoende producenter av alkoholdrycker för att underlätta administrationen när sådana producenter ska ansöka om skattenedsättning i medlemsstater som tillämpar sådana regler. Eftersom förslaget inte berör skattenivåer bedöms ingen offentligfinansiell effekt uppstå. Berörda företag och Skatteverket kommer däremot kunna få vissa ökade kostnader i samband med att intyget utfärdas. Detta beskrivs närmare under effekter för myndigheter respektive effekter för företag. Ändringarna avseende denaturerad alkohol kommer enligt direktivet att minska aktörernas kostnader för regelefterlevnad, att öka rättssäkerheten och att säkerställa en enhetlig tillämpning. Det kommer således främst bli en effekt för berörda aktörer och inte i någon större utsträckning påverka skatteintäkterna. Bedömningen är att ändringarna inte får någon offentligfinansiell effekt.

Undantag från punktskatt och mervärdesskatt för vissa ändamål

Ändringarna innebär att det införs vissa bestämmelser om mervärdesskatt och punktskatt när det gäller väpnade styrkor som deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikerna inom EU. Tre huvudsituationer kan beskrivas när det gäller mervärdesskatt. Det införs undantag från skatteplikt vid omsättning av varor och tjänster som har ett annat EU-land som destinationsland, om omsättningen är avsedd för väpnade styrkor tillhörande något annat land än destinationslandet. Väpnade styrkor tillhörande andra EU-länder ges rätt till återbetalning av ingående skatt som hänför sig till förvärv av varor och tjänster i Sverige och import av varor som görs till Sverige av styrkor som tillhör andra EU-länder undantas från skatteplikt.

Det införs även bestämmelser om återbetalning av tobaksskatt, alkoholskatt, skatt enligt lagen om skatt på energi och skatt enligt lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter när det gäller varor som har förvärvats av väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, om dessa styrkor deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikerna. Det införs även bestämmelser om flyttning under uppskovsförfarande från skatteupplag till sådana styrkor och till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i Nordatlantiska fördraget, Nato. Styrkorna måste finnas sig utanför sitt eget land. En förutsättning är även att varorna flyttas till en plats i ett annat EU-land.

De ändringar som görs när det gäller situationen att ett annat EU-lands väpnade styrkor deltar i en försvarsinsats i Sverige skulle kunna innebära minskade mervärdes- och punktskatteintäkter motsvarande mervärdes-

och punktskatten på de inköp de gör i Sverige. Detsamma gäller för ändringarna avseende mervärdesskatt som avser situationen att ett annat EU-lands väpnade styrkor importerar varor till Sverige från tredje land. Det bedöms dock som att dessa insatser inte kommer att ske i en sådan utsträckning att det skulle uppstå någon offentligfinansiell effekt. Även de ändringar som görs för situationen att ett svenskt företag säljer varor och tjänster till väpnade styrkor som befinner sig i ett annat EU-land än sitt eget skulle kunna innebära minskade mervärdesskatteintäkter. Det bedöms dock att sådana inköp från Sverige endast kommer förekomma i mycket liten omfattning. Införandet av bestämmelserna kring flyttningar under uppskovsförfarande av skattepliktiga varor bedöms inte få några offentligfinansiella effekter.

Sammantaget bedöms därmed dessa ändringar inte få någon offentligfinansiell effekt.

Anpassningar med anledning av centraliserad klarering

Ändringarna syftar till att tydliggöra vad som gäller vid import eller införsel av varor till Sverige när tulldeklaration har lämnats i en annan medlemsstat vid så kallad centraliserad klarering. Systemet innebär att det är möjligt för en importör att, om tillstånd getts, lämna tulldeklarationer för import av varor i ett annat EU-land där tillståndshavaren är etablerad. Tullen ska fastställas i etableringslandet och tas ut av etableringslandets tullmyndighet. Mervärdesskatt och punktskatt på den importerade varan från tredje land ska dock tas ut i det EU-land dit importen faktiskt sker. Detta kan beskrivas genom ett exempel. Vid en import av varor till Sverige av en dansk importör som har tillstånd till centraliserad klarering i Danmark, ska tullen betalas till danska tullmyndigheten medan mervärdesskatt och punktskatt på importen fortfarande ska betalas till svenska Tullverket eller Skatteverket.

Ändringarna med anledning av centraliserad klarering är i de allra flesta fall endast anpassningar som i praktiken inte förändrar hanteringen av mervärdesskatt och punktskatt. En av ändringarna kommer dock att påverka tidpunkten för när skyldigheten att redovisa mervärdesskatt i Sverige uppstår. Tidpunkten när mervärdesskatten ska redovisas kommer i och med ändringen att tidigareläggas för de aktörer som godkänts för centraliserad klarering i jämförelse med i dag. Vid centraliserad klarering, där en importör fått tillstånd till centraliserad klarering i ett annat EU-land, kommer Tullverket inte längre att ställa ut tullräkningar eftersom tullskulden uppkommer i det EU-land där deklarationen lämnas in. Ändringarna som nu föreslås innebär att redovisningen kommer att kopplas till tidpunkten när skattskyldigheten inträder för importen, det vill säga vid den tidpunkt då tullmyndigheten godkänner tulldeklarationen. Detta innebär i praktiken att skatten behöver redovisas omkring två veckor tidigare än i dag för de som väljer centraliserad klarering.

För importörer som redovisar mervärdesskatt kvartalsvis kommer de importer som sker inom två veckor innan nytt kvartal att påverkas eftersom redovisningstidpunkten hamnar ett kvartal tidigare. För importörer som månadsredovisar kommer de importer som sker inom två veckor innan månadsskifte att beröras. Denna tidigareläggning av mervärdesskatteinbetalningar till staten är en uppbördsförskjutning som kan medföra en

positiv offentligfinansiell effekt. I praktiken är det dock endast i ett fåtal fall som denna effekt kommer att uppstå.

De importörer som är registrerade för mervärdesskatt i Sverige och som har full avdragsrätt redovisar både utgående och ingående mervärdesskatt för sina importers i sin mervärdesskattedeklaration för den redovisningsperiod under vilken skattskyldighet för mervärdesskatt för importen uppkommit. För dessa kommer därmed ingen uppbördsförskjutning att uppstå. Detta gäller för majoriteten av importers. Om däremot en importör bedriver blandad verksamhet, dvs. bedriver både mervärdesskattepliktig verksamhet och verksamhet som är undantagen från mervärdesskatt och därmed inte har full avdragsrätt för mervärdesskatt på kostnader, eller om importen träffas av ett avdragsförbud, kan en uppbördsförskjutning uppstå. De som bedriver helt undantagen verksamhet påverkas inte eftersom de inte är registrerade för mervärdesskatt i Sverige och därför inte kan ansöka om centraliserad klarering, se nedan. Antalet importörer som bedriver blandad verksamhet antas dock vara begränsat. Därutöver ställs vissa krav för att kunna bli godkänd för centraliserad klarering, vilket gör antalet möjliga importörer med blandad verksamhet blir än mer begränsat.

Den som vill ansöka om tillstånd för centraliserad klarering måste vara registrerad som en så kallad godkänd ekonomisk operatör för tullförenklings. Aktören måste även vara registrerad för mervärdesskatt i Sverige samt vara etablerad i det EU-land där aktören har tillstånd för centraliserad klarering. Enligt statistik från kommissionen från 2019 och information från Tullverket omfattas omkring 160 aktörer i EU av centraliserad klarering.

Omkring 35 godkända ekonomiska operatörer för tullförenklings har en etablering i ett annat EU-land och är registrerade för mervärdesskatt i Sverige, och skulle därmed kunna ansöka om tillstånd till centraliserad klarering i ett annat EU-land som omfattar import av varor till Sverige. Av dessa antas, utifrån uppgifter från Tullverket, alla redovisa mervärdesskatt månadsvis. Det har varit svårt att få fram uppgift om hur många av dessa aktörer som bedriver blandad verksamhet eller som importerar varor som träffas av avdragsförbud, men bedömningen är att endast ett fåtal, om ens några aktörer, skulle påverkas av en uppbördsförskjutning. Därmed bedöms det inte uppstå någon offentligfinansiell effekt. På sikt skulle intresset för centraliserad klarering kunna öka och fler aktörer ansöka om detta. Det antas dock även framöver vara få aktörer med blandad verksamhet och aktörer som importerar varor som träffas av avdragsförbud som ansöker om centraliserad klarering.

Andra ändringar

Införandet av referensnivåer i lagen om alkoholskatt och lagen om tobaksskatt medför ledning i bedömningen av om alkohol eller tobak som en enskild person själv transporterar till Sverige är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk. Ändringarna bedöms inte få någon offentligfinansiell effekt.

Övriga ändringar som föreslås påverkar mer lagtexternas struktur och eller förtydligar lagtexterna. De bedöms därför inte ha några offentligfinansiella effekter.

Effekter för företagen

Genomförande av nya punktskattedirektivet

Förslagen att hantera flyttningar av beskattade varor mellan EU-länder, som inte sker genom distansförsäljning, inom det datoriserade systemet EMCS medför vissa förändringar för aktörerna. Istället för att en anmälan görs till Skatteverket och ett tillfälligt ledsagardokument upprättas, ska flyttningen registreras i det befintliga EMCS-systemet. Aktören måste även anmäla sig för registrering hos Skatteverket, antingen för varje flyttning (tillfälligt certifierad avsändare resp. tillfälligt certifierad mottagare) eller för en stående registrering (certifierad avsändare resp. certifierad mottagare). Mottagaren av varorna ska även, liksom idag, ställa säkerhet för betalning av skatt.

Det har varit svårt att få fram uppgifter över hur många aktörer som skulle beröras av förslaget, men bedömningen är att flyttningar av beskattade varor till eller från andra EU-länder på annat sätt än genom distansförsäljning i dag sker endast i begränsad omfattning. Såsom nämnts ovan i avsnittet om offentligfinansiella effekter finns det andra begränsningar i svensk lagstiftning som begränsar antalet flyttningar som torde beröras. Exempelvis sätter alkohollagen begränsningar för under vilka förutsättningar alkoholhaltiga drycker får föras in till Sverige.

De nuvarande pappersdokumenten ersätts som beskrivits av en hantering i det datoriserade systemet EMCS och det ankommer på berörda företag att kunna hantera detta. Skatteverket erbjuder på sin hemsida en gratis e-tjänst för den elektroniska hanteringen i EMCS. Något behov av systemutveckling internt för den som endast använder EMCS i begränsad omfattning finns därmed inte. De möjligheter som i dag finns för företag som så önskar att skapa möjlighet till maskinell uppkoppling mot EMCS kommer vara tillgängliga även vid hantering av förfarandet för beskattade varor. Eventuellt behov av utveckling av företagens egna tekniska applikationer för att även omfatta det nya förfarandet får bäras av aktören i de fall denna lösning väljs. Det nya förfarandet innebär några ytterligare moment (t.ex. registrering av avsändaren och lämnandet av mottagningsrapporter) jämfört med idag men innebär samtidigt att företagen slipper hantera och utbyta pappersdokument och förändringen är avsedd att förenkla och snabba på förfarandet för att få skatten i avsändarlandet återbetald. Sammantaget bedöms den administrativa bördan för företagen inte öka ur ett längre perspektiv även om det för några aktörer kan uppkomma vissa initiala kostnader.

En frivillig möjlighet införs att, i stället för att anmäla sig för registrering inför varje flyttning som tillfälligt registrerad mottagare/avsändare anmäla sig för registrering som certifierad mottagare/avsändare. Detta möjliggör för aktören att använda en stående säkerhet i stället för att ställa säkerhet för varje flyttning. Detta innebär en viss förenkling för det fall något företag önskar flytta varor under förfarandet för beskattade varor vid mer än enstaka tillfällen.

I de fall en flyttning av varor som omfattas av kravet att flyttas under förfarandet för beskattade varor inte sker korrekt kommer liksom i dag Tullverket kunna kontrollera transporten och besluta om transporttillägg. Det kan även, liksom i dag, bli aktuellt med straff enligt bl.a. skattebrottslagen eller lagen (1998:506) om punktskattekontroll av

transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter i vissa fall.

Vissa ändringar görs även vad gäller flyttningar genom distansförsäljning. Genom förslagen i denna promemoria tas kravet att distansförsäljare ska ha en godkänd representant bort. I stället kan distansförsäljaren välja att registrera sig för varje flyttning eller anmäla sig för registrering som registrerad distansförsäljare. De nuvarande registreringarna kommer därmed att upphöra. Förslaget från Europeiska kommissionen att ta bort kravet på representant motiverades med att det var ett alltför betungande krav på företagen. Borttagandet av kravet bedöms därmed underlätta för företagen.

En viss administrativ börda uppkommer i samband med ikraftträdandet för de av dagens distansförsäljare som önskar fortsätta flytta varor genom distansförsäljning eftersom en ny anmälan för registrering måste ges in till Skatteverket. Detta utgör dock en engångseffekt och är en följd av ändringarna i direktivet. Under 2019 fanns det 117 distansförsäljare registrerade hos SKV. Samtliga var registrerade som distansförsäljare för alkohol (det vill säga ingen för tobak eller energi). Ändringarna kommer således att främst beröra distansförsäljare för alkohol.

En registrering kommer kunna ske antingen som tillfälligt registrerad distansförsäljare eller som registrerad distansförsäljare. Den som är tillfälligt registrerad distansförsäljare ska anmäla sig för registrering och ställa säkerhet för varje flyttning. Den som är registrerad distansförsäljare kommer, liksom i dag, att kunna ställa säkerhet för samtliga flyttningar. Även om grunden för beräkning av säkerheten förändras något bedöms inte någon nämnvärd ökning av storleken på säkerheten uppkomma. För den som är distansförsäljare innebär ändringarna även i de flesta fall att redovisningsperioden ändras. I dag redovisar distansförsäljare antingen månadsvis eller, i vissa fall, per händelse. Förslaget innebär att redovisningsperioden i stället ändras till redovisning per kalendervecka eller per händelse. Det innebär för distansförsäljaren att inbetalningen av punktskatten tidigare läggs vilket medför en negativ likviditetseffekt. För de flesta distansförsäljare bedöms dock effekten bli begränsad.

Även vid flyttningar av varor under uppskovsförfarandet sker vissa förändringar. Vissa nya krav införs på att lämna uppgifter om bl.a. den administrativa referenskoden för uppskovsflyttningen till tullmyndigheterna vid import respektive export. Vad gäller uppgiftslämnande vid import lämnas motsvarande uppgifter redan i dag till Tullverket. Syftet med uppgiftslämnandet är att minska risken för felaktigheter och skatteundandragande. Under 2019 gjordes omkring 6 500 flyttningar från en importplats i Sverige inom uppskovsförfarandet. Närmare 21 000 flyttningar för export gjordes inom uppskovsförfarandet från en plats i Sverige. Det fanns omkring 2 000 upplagshavare under 2019, varav omkring 1 700 var upplagshavare för alkohol. Det finns även ett fåtal aktörer som är registrerade avsändare men som inte är upplagshavare som skulle kunna beröras av ändringarna. Det har varit svårt att få uppgifter över hur många av upplagshavarna som är ansvariga för flyttningar till en importplats i Sverige eller för flyttningar för export från en plats i Sverige. Sammantaget bedöms ändringarna endast medföra en mycket begränsad ökning av de berörda företagens administrativa börda.

Ändringarna som berör användandet av förfarandet för extern transitering vid export av punktskattepliktiga varor kan medföra en förenkling för företag som exporterar sådana varor.

Genom direktivet införs bestämmelser om en gemensam tröskel för partiella förluster till följd av varornas beskaffenhet vid flyttningar av varor under uppskovsförfarandet mellan EU-länder. Förslaget är avsett att underlätta för företagen genom att samordna hanteringen i olika EU-länder.

Genomförandet av ändringar i alkoholskattedirektivet

För de små, oberoende producenter av alkoholdrycker som vill att deras produkter ska bli föremål för skattenedsättning i andra medlemsstater som tillämpar skattenedsättningar, innebär ändringarna en viss ökad administrativ kostnad i samband med ansökan om intyg. Utifrån uppgifter från Skatteverket antas att det idag finns omkring 300 producenter som teoretiskt skulle kunna ansöka om intyg hos Skatteverket. Intygens utformning är inte helt fastställt ännu utan kommer fastställas genom en genomförandeförordning av kommissionen längre fram. Kostnaden för ett intyg kommer således att påverkas av vad som då fastställs. Det är även svårbedömt hur många producenter som faktiskt skulle ansöka om ett intyg. Om ett antagande görs att ett sådant intyg skulle kosta omkring 5 000 kronor för ett företag och att omkring 10 procent av producenterna skulle ansöka om ett intyg, skulle den totala kostnaden uppgå till 150 000 kronor. Ändringen innebär samtidigt att en producent i och med intyget kan ansöka om skattenedsättning i ett annat EU-land som tillämpar sådana regler. Eftersom det är frivilligt att ansöka om intyg kan de producenter som anser att den administrativa kostnaden för intyget kommer att överstiga vinsten av skattenedsättning välja att inte ansöka om intyg.

Gällande denaturerad alkohol blir det i praktiken ingen större förändring för de aktörer som hanterar denaturerad alkohol. Ändringarna innebär att reglerna nu kommer spegla praxis. Gällande delvis denaturerad alkohol kommer det bli svårare för aktörer att använda delvis denaturerad alkohol i något annat än för den produkt som är godkänd för undantag. Som beskrevs under avsnitt 9.3 innebär förtydligandet att en denatureringsmetod som är godkänd för exempelvis kosmetika, endast kan användas för kosmetika och inte för något annat ändamål. Även detta bedöms dock i huvudsak spegla dagens praxis. Det har inte varit möjligt att få fram uppgifter om hur vanligt det är att använda en denatureringsmetod till något annat än sitt avsedda användningsområde i dag, men bedömningen är att endast ett fåtal aktörer kommer att påverkas av detta.

Undantag från punktskatt och mervärdesskatt för vissa ändamål

Svenska företag som säljer varor eller tjänster till ett annat EU-lands väpnade styrkor som deltar i en försvarsinsats i Sverige för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, kommer inte att påverkas av ändringen. De väpnade styrkorna betalar det pris som anges inklusive mervärdesskatt och eventuella punktskatter och begär sedan återbetalning från Skatteverket. Det är således de väpnade styrkorna som kommer kunna få ökade

administrativa kostnader för att begära återbetalningen. Om en väpnad styrka deltar i en försvarsinsats i ett annat EU-land än sitt eget och inhandlar varor från Sverige, kommer de svenska företagen att sälja dessa utan mervärdesskatt. Detta torde inte medföra någon ytterligare administrativ börda för företagen. Ur ett punktskatteperspektiv kommer även finnas möjlighet att flytta varorna under uppskovsförfarandet till det andra EU-landet.

Anpassningar med anledning av centraliserad klarering

Det finns omkring 18 000 företag som är godkända ekonomiska operatörer för tullförenklingar inom EU som skulle kunna ansöka om tillstånd för centraliserad klarering. Av dessa beräknas omkring 160 aktörer ha tillstånd för centraliserad klarering, vilket utgör en andel på mindre än en procent. För att en aktör ska kunna ansöka om tillstånd för centraliserad klarering för import av varor i ett annat EU-land behöver aktören även vara registrerad för mervärdesskatt i det andra EU-landet där varan förs in. I EU finns det 35 godkända ekonomiska operatörer för tullförenklingar som har etablering i ett annat EU-land och som samtidigt är registrerade för mervärdesskatt i Sverige och som därmed skulle kunna ansöka om tillstånd för centraliserad klarering i ett annat EU-land för import av varor till Sverige. Samtliga dessa aktörer redovisar mervärdesskatt månadsvis. Tidpunkten för när mervärdesskatten ska redovisas kommer att tidigareläggas med omkring två veckor för dessa aktörer, vilket kan leda till att mervärdesskatten ska redovisas i en tidigare redovisningsperiod. En ändrad redovisningsperiod skulle förutom en administrativ omställningskostnad, även kunna innebära att aktörernas inbetalning av mervärdesskatt tidigareläggs, vilket skulle försämra deras likviditet. För de aktörer som har full avdragsrätt uppstår dock inte en sådan situation, i och med att de redovisar både utgående och ingående mervärdesskatt för sina importers samma mervärdesskattedeklaration, dvs. i mervärdesskattedeklarationen för den redovisningsperiod under vilken skattskyldighet för mervärdesskatt för importen uppkommit. Majoritet av aktörerna som berörs av den ändrade tidpunkten antas ha full avdragsrätt och därmed skulle endast en eventuell administrativ omställningskostnad uppstå.

För de godkända ekonomiska operatörer för tullförenklingar som bedriver blandad verksamhet eller som gör importers som träffas av avdragsförbud (se beskrivning under avsnittet om offentligfinansiella effekter), innebär dock ett tidigareläggande av redovisningstidpunkten både en administrativ omställning och en likviditetseffekt som beskrevs ovan i de fall den utgående mervärdesskatten ska redovisas i en tidigare redovisningsperiod. Dessa aktörer kommer därmed att betala in hela eller del av denna mervärdesskatt till Skatteverket vid en tidigare tidpunkt än i dag (eftersom de endast har begränsad eller ingen avdragsrätt för denna mervärdesskatt). Det har varit svårt att få fram uppgifter om hur många leverantörer som bedriver blandad verksamhet eller träffas av avdragsförbud, men bedömningen är att endast ett fåtal, om ens några, aktörer blir påverkade av ändringen.

Andra ändringar

Förslaget om hantering av solidariskt ansvar vid s.k. oegentlighetsbeskattning (avsnitt 11.2) innebär vissa förändringar av den formella hanteringen av beslut om oegentlighetsbeskattning genom uppdelningen av beslutsförfarandet mellan beslut om skatt och beslut om ansvar för skatt. Skatt som har beslutats genom ett beslut om oegentlighetsbeskattning kommer att hanteras på företagets skattekonto. Ändringarna kommer dock inte påverka under vilka omständigheter eller med vilka belopp beslut om oegentlighetsbeskattning får fattas och bedöms därmed ha begränsad effekt för företagen. Övriga förslag utgör huvudsakligen förtydliganden av de förfaranden som finns i dag och bedöms ha begränsad effekt för företagen.

Effekter för enskilda och offentlig sektor

Genomförande av nya punktskattedirektivet

Bestämmelserna om flyttningar av beskattade varor till eller från andra EU-länder på annat sätt än genom distansförsäljning kan även omfatta flyttningar till enskilda personer. Ett exempel på situation där bestämmelserna kan komma att tillämpas kan vara att en enskild person för in varor som denne har köpt för eget bruk i ett annat EU-land genom en transportör som den enskilde personen själv har anlitat. Även om varor som har köpts i ett annat EU-land flyttas av den enskilde personen själv föreligger skyldigheter att följa förfarandet för beskattade varor om varorna inte är undantagna från kravet på att flyttas under förfarandet för beskattade varor därför att de är avsedda för den enskildes eller dennes familjs personliga bruk.

I dessa fall har den enskilde personen i dag skyldighet att anmäla flyttningen till Skatteverket och ställa säkerhet. Dessa skyldigheter ersätts genom det nya förfarandet av skyldigheter att anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad mottagare i Sverige och även anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad avsändare i det andra EU-landet. Flyttningen ska anmälas i EMCS och en förenklad administrativ referenskod ska medfölja flyttningen. I de fall en flyttning av varor som omfattas av kravet att flyttas under förfarandet för beskattade varor inte sker korrekt kommer liksom i dag Tullverket kunna kontrollera transporten och besluta om transporttillägg. Det kan även bli aktuellt med straff enligt skattebrottslagen eller lagen om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter i vissa fall.

De skyldigheter som föreligger att medföra och tillhandahålla förenklat ledsagardokument ersätts av motsvarande skyldigheter för den förenklade administrativa referenskoden. Det innebär exempelvis att en förare som inte medför den förenklade administrativa referenskoden kan påföras transporttillägg. En motsvarande bestämmelse införs även vad gäller den administrativa referenskod som ska medfölja en flyttning under uppskovsförfarandet.

På samma sätt som i dag finns därutöver i annan lagstiftning bestämmelser som kan bli aktuella vid införsel av alkohol och tobak, exempelvis i alkohollagen och lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

En enskild person som tar emot varor från en distansförsäljare som inte har fullgjort sina skyldigheter är enligt nuvarande regler skattskyldig för varorna. Någon ändring i detta föreslås inte. En enskild person som avser att beställa varor genom distansförsäljning har således ett eget ansvar att hos Skatteverket kontrollera om distansförsäljaren kommer att vara skattskyldig eller om det kan bli fråga om beskattning av mottagaren. För att underlätta detta föreslås beskattningen av mottagaren kopplas till förekomsten av registrering snarare än som i dag distansförsäljarens ställande av säkerhet. För att förbättra förutsättningarna att kontrollera flyttningar genom distansförsäljning införs en ny skyldighet för den som avser att ta emot varor från någon som inte är registrerad som distansförsäljare för flyttningen eller är en registrerad distansförsäljare att anmäla flyttningen till Skatteverket innan flyttningen påbörjas. Den som uppfyller sin anmälningsskyldighet får möjlighet att redovisa skatten efter mottagandet av varorna. Den som däremot brister i anmälningsskyldigheten ska liksom i dag redovisa skatten senast när varorna förs in i Sverige. Ett transporttillägg kan även påföras den som brister i anmälningsskyldigheten.

Andra ändringar

Förslaget om hantering av solidariskt ansvar vid s.k. oegentlighetsbeskattning (avsnitt 11.2) innebär vissa förändringar av den formella hanteringen av beslut om oegentlighetsbeskattning genom uppdelningen av beslutsförfarandet mellan beslut om skatt och beslut om ansvar för skatt. Beslut om oegentlighetsbeskattning kan även fattas för enskilda personer. Skatt som har beslutats genom ett beslut om oegentlighetsbeskattning kommer att hanteras på personens skattekonto. Ändringarna kommer dock inte påverka under vilka omständigheter eller med vilka belopp beslut om oegentlighetsbeskattning får fattas och bedöms därmed ha begränsad effekt.

Införandet av referensnivåer i lagen om alkoholskatt och lagen om tobaksskatt medför ökad tydlighet om vilka mängder av alkohol eller tobak som kan anses vara avsedda för personligt bruk när en enskild person själv transporterar varorna till Sverige. Om en enskild person transporterar alkohol eller tobak till Sverige i större mängder än de referensnivåer som nu anges, behöver den enskilde kunna visa att varorna i det specifika fallet är avsedda för personligt bruk. Annars räknas det som en kommersiell införsel.

Övriga förslag utgör huvudsakligen förtydliganden av de förfaranden som finns i dag och bedöms ha begränsad effekt för enskilda personer.

Övriga effekter

Ändringarna i denna promemoria innebär i första hand förenklingar och tydliggöranden för olika aktörer och myndigheter. Bedömningen är att ändringarna är av sådan karaktär att de inte får några effekter för miljön, ger effekter på sysselsättningen, ger fördelningsmässiga effekter eller effekter för den ekonomiska jämställdheten mellan kvinnor och män.

Effekter för myndigheter och de allmänna förvaltningsdomstolarna

Genomförande av nya punktskattedirektivet

Förslagen i nya punktskattedirektivet att utvidga det nuvarande datoriserade systemet till att även hantera flyttningar av beskattade varor medför behov av utveckling av Skatteverkets datasystem. Även införandet av nya aktörer kan medföra behov av teknisk utveckling.

Införandet av nya aktörer inom förfarandet för beskattade varor innebär att Skatteverket måste hantera nya registreringar och säkerheter. Samtidigt faller dagens hantering av anmälningar och säkerheter vid införsel av beskattade varor bort. Antalet aktörer som i dag flyttar beskattade varor från andra EU-länder på annat sätt än genom distansförsäljning bedöms mycket begränsat. Vad gäller distansförsäljning ersätts det nuvarande godkännandet av skatterepresentanter med registrering hos Skatteverket som tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare.

Hantering av flyttningar av beskattade varor i EMCS bedöms skapa förbättrade möjligheter för Skatteverket att följa och kontrollera sådana flyttningar.

Införandet av de nya bestämmelserna medför behov av informationsinsatser från Skatteverkets sida samt ändringar i deklarationsblanketter och annat material. Även införandet av nya lagar om tobaksskatt och alkoholskatt och nya kapitel i lagen om skatt på energi och de strukturella ändringar som därvid görs medför behov av ändringar i deklarationsblanketter och annat material.

Bedömningen är att Skatteverkets kostnader ska tas inom ram.

För Tullverket innebär användandet av det datoriserade systemet förbättrade förutsättningar för kontroll av flyttningar av beskattade varor. De nya bestämmelserna om exempelvis förfarandet för beskattade varor och transporttillägg kan medföra behov av vissa ändringar i informationsmaterial m.m. Vid export av varor under uppskovsförfarandet ska enligt direktivet kontrolleras överensstämmelsen mellan uppgifter lämnade inom uppskovsförfarandet och uppgifter i exportdeklarationen. Denna kontroll bedöms kunna hanteras på samma sätt som Tullverkets normala riskbaserade kontrollverksamhet. Eventuella kostnader till följd av de nya bestämmelserna ska hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Vad gäller de allmänna förvaltningsdomstolarna bedöms effekterna bli små. Vissa nya bestämmelser om t.ex. avregistrering tillkommer, vilka kan föranleda överklaganden. Flyttningar under förfarandet för beskattade varor bedöms dock ske endast i begränsad utsträckning. Förändringarna av bestämmelserna om t.ex. skattskyldighet eller transporttillägg bedöms inte medföra någon större förändring av måltillströmningen. Eventuella kostnader till följd av de nya bestämmelserna ska hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Genomförandet av ändringar i alkoholskattedirektivet

Ändringarna innebär att Skatteverket kommer ansvara för att utfärda intyg till de små, oberoende producenter av alkoholdrycker som vill att deras produkter ska bli föremål för skattenedsättning i andra medlemsstater som tillämpar skattenedsättningar. Det kommer innebära en viss ökad administrativ kostnad för Skatteverket. Eftersom intygens utformning inte

är helt fastställt ännu är det svårt att med säkerhet avgöra vilka kostnader det kommer medföra för Skatteverket. Det är även osäkert hur många intyg som i praktiken kommer utfärdas. Som beskrevs under effekterna för företag antas att endast en mindre andel av producenterna kommer ansöka om ett intyg. Den totala kostnaden bedöms därmed inte bli nämnvärt stor för Skatteverket och ska således hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Undantag från punktskatt och mervärdesskatt för vissa ändamål

Förslaget om undantag från punktskatt och mervärdesskatt för vissa ändamål bedöms medföra endast mycket ringa merkostnader och merarbete för Skatteverket och de allmänna förvaltningsdomstolarna.

Andra ändringar

Ändringen i avsnitt 11.2 om hantering av solidariskt ansvar vid s.k. oegentlighetsbeskattning är avsedd att skapa tydligare regler och underlätta för Skatteverket att hantera skatt som tas ut genom beslut om oegentlighetsbeskattning. Det förslaget och de andra ändringar som föreslås bedöms, i den mån de alls medför merkostnader eller merarbete, medföra endast ringa sådana för Skatteverket, Tullverket och de allmänna förvaltningsdomstolarna.

Förslaget om att införa referensnivåer till ledning för bedömningen av om alkohol eller tobak som en enskild person själv transporterar till Sverige är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk bedöms underlätta myndigheternas och domstolarnas hantering eftersom det blir tydligare hur en sådan bedömning ska göras.

Förslagets förenlighet med EU-rätten

Genomförande av nya punktskattedirektivet

De nya och ändrade bestämmelser om införts genom det nya punktskattedirektivet måste införas i nationell rätt. Förslagen om ändring av lagarna om tobaksskatt, alkoholskatt och skatt på energi, samt de följdändringar som föranleds av dessa, medför således att bestämmelserna om förfarandet för sådan skatt blir förenligt med EU-rätten.

Genomförandet av ändringar i alkoholskattedirektivet

De ändringar i svensk rätt som föreslås med anledning av ändringarna i alkoholskattedirektivet är sådana som måste införas i nationell rätt. Förslagen bedöms därför vara förenliga med EU-rätten.

Undantag från punktskatt och mervärdesskatt för vissa ändamål

Förslaget till ändringar när det gäller undantag från punktskatt och mervärdesskatt för vissa ändamål syftar till att genomföra bestämmelser i EU-direktiv och är således förenligt med EU-rätten.

Andra ändringar

De andra ändringar som föreslås, exempelvis i avsnitt 11.2 om hantering av solidariskt ansvar vid s.k. oegentlighetsbeskattning och avsnitt 11.3 om

anpassningar till centraliserad klarering bedöms vara förenliga med EU-rätten.

Ikraftträdande och informationsinsatser

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2022, 1 juli 2022, 1 januari 2023 respektive 13 februari 2023 (se ovan avsnitt 12). Förslagen innehåller även övergångsbestämmelser.

Som nämnts i avsnitt 12 styrs datumen för ikraftträdande av respektive förslag i de flesta fall av de direktiv som genomförs. Vad gäller nya punktskattedirektivet har datumet för ikraftträdande redan i direktivet utformats med tanke på den tid för anpassning och förberedelser som kan krävas för berörda aktörer såsom Skatteverket, Tullverket och berörda företag från det att riksdagen fattar beslut om förslaget. Både administrativa rutiner och olika informationssystem kan behöva anpassas till de nya reglerna. Då det är fråga om flera nya regelsystem antas det finnas behov av att berörda myndigheter genomför speciella informationsinsatser. Sådana insatser kan ske exempelvis genom riktade kampanjer och genom att uppdatera befintliga och eventuellt ta fram nya vägledningar hos respektive myndighet.

Bland de förslag som föranleds av ändringarna i alkoholskattedirektivet är det främst utfärdande av intyg till små oberoende producenter av alkoholdrycker som kan kräva speciella informationsinsatser och anpassningar av informationssystem. Detta på grund av att något liknande system inte finns i dag. Eftersom utformningen av intygen ännu inte är klar (se ovan avsnitt 9.2) är det dock svårt att i dagsläget bedöma omfattningen av insatserna. Det är emellertid fråga om insatser som riktar sig till ett begränsat antal aktörer, vilka redan i dag har kontakt med Skatteverket.

För övriga förslag bedöms det inte finnas behov av några speciella informationsinsatser utöver vad som normalt krävs vid regeländringar.

14 Författningskommentar

I författningskommentaren avses med

LAS: lagen (1994:1564) om alkoholskatt

LPK: lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter

LSE: lagen (1994:1776) om skatt på energi

LTS: lagen (1994:1563) om tobaksskatt

ML: mervärdesskattelagen (1994:200)

NLAS: förslaget i avsnitt 1.2 till ny lag om alkoholskatt

NLTS: förslaget i avsnitt 1.1 till ny lag om tobaksskatt

SFL: skatteförfarandelagen (2011:1244)

Alkoholskattedirektivet: rådets direktiv 92/83/EEG om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker

Mervärdesskattedirektivet: rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt

Nya punktskattedirektivet: rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt (omarbetning)

Punktskattedirektivet: direktiv: rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG

Unionstullkodexen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen.

14.1 Förslaget till lag om tobaksskatt

1 kap. Innehåll, tillämpning, definitioner och förklaringar

Innehåll

1 §

Paragrafen saknar motsvarighet i LTS.

Första stycket anger att lagen innehåller bestämmelser om beskattning av tobaksvaror.

Andra stycket består av en innehållsförteckning över lagens kapitel.

Lagens tillämpningsområde

2 §

I paragrafen anges lagens tillämpningsområde. Paragrafen motsvarar delvis 1 § första – tredje styckena LTS. Av bestämmelsen följer att tobaksskatt ska betalas till staten i enlighet med lagen för cigaretter, cigarrer, cigariller, röktobak, snus och tuggtobak. I vilka fall skatt ska betalas följer av lagens övriga bestämmelser. Vad som avses med cigaretter, cigariller, röktobak, snus och tuggtobak framgår av 2 kap. Någon ändring i sak är inte avsedd.

3 §

Paragrafen motsvarar delvis 1 § andra och tredje styckena LTS. I paragrafen finns dels information om vilka direktiv som genomförs genom lagen, dels information om vilka delar av lagen som ska tillämpas för olika varor.

I *första stycket* finns en upplysning om att genom lagen genomförs rådets direktiv 2011/64/EU av den 21 juni 2011 om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror.

I *andra stycket* finns en upplysning om att de gemensamma bestämmelser om hantering och beskattning av punktskattepliktiga varor som följer av nya punktskattedirektivet genomförs genom denna lag. Detta gäller såvitt avser tobaksvaror. Vad gäller alkoholvaror och energiprodukter genomförs förfaranderegler i stället genom LAS och LSE. Bestämmelser om kontroll m.m. finns i LPK. Vissa bestämmelser finns även i den i avsnitt 1.3 föreslagna lagen om Europeiska unionens punktskatteområde I andra stycket tydliggörs även att det EU-harmoniserade förfarandet omfattar cigaretter, cigarrer, cigariller och röktobak samt vilka bestämmelser som gäller för beskattningen av dessa varor.

Av *tredje stycket* framgår att snus och tuggtobak omfattas av nationella förfarandebestämmelser. Punktskatten på snus och tuggtobak omfattas således inte av nya punktskattedirektivets förfaranderegler. I tredje stycket tydliggörs även vilka bestämmelser som gäller för beskattningen av snus och tuggtobak.

Definitioner och förklaringar

Benämningar för vissa EU-rättsakter

4 §

Paragrafen har ingen motsvarighet i LTS. I paragrafen anges hur EU-direktiv och EU-förordningar benämns i NLTS, samt rättsakternas fullständiga namn.

Hänvisningen till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen avser dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2339 av den 14 december 2016 om ändring av förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, vad gäller varor som tillfälligt lämnar unionens tullområde sjövägen eller med flyg. Detta överensstämmer med noten till artikel 2.4 i nya punktskattedirektivet. Rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt (omarbetning) har ännu inte ändrats varför hänvisningen avser den ursprungliga lydelsen.

Hänvisningarna är statiska, dvs. de avser förordningen och direktivet i den angivna lydelsen.

EU och EU-land samt tredjeland

5 §

Paragrafen motsvarar 1 § sista stycket LTS.

I paragrafens *första stycke* finns en definition av EU och EU-land. I jämförelse med LTS görs ett tillägg för att förtydliga att bestämmelser om

vad som utgör Europeiska unionens punktskatteområde finns i den i avsnitt 1.3 föreslagna lagen om Europeiska unionens punktskatteområde. Den nya lagen om Europeiska unionens punktskatteområde behandlas i avsnitt 7.1.

I *andra stycket* anges vad som avses med tredjeland. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Import och otillåten införsel till EU

6 §

Paragrafen ersätter delvis 1 § fjärde stycket LTS. I paragrafen finns definitioner av begreppen import och otillåten införsel. Genom paragrafen genomförs artikel 2.1, 3.7 och 3.8 i nya punktskattedirektivet.

I *första stycket* finns en definition av import. Definitionen ändras i jämförelse med LTS. Ändringarna görs för att anpassa definitionen till utformningen av unionstullkodexen. Detta innebär bl.a. att i jämförelse med LTS tas hänvisningen till suspensiva tullförfaranden och suspensiva tullarrangemang bort eftersom dessa begrepp inte längre finns i tullagstiftningen. I stället anges att med import avses varors övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodex. Om en vara hänförs till något av de särskilda förfaranden vilka har ersatt de tidigare suspensiva tullförfarandena, exempelvis transitering eller lagring, kommer den således inte att omfattas av begreppet import så länge den är placerad under det förfarandet. Syftet med ändringarna är inte att ändra tidpunkten för när en vara anses vara importerad utan att uppdatera nya punktskattedirektivets regler utifrån unionstullkodexen.

I *andra meningen* regleras särskilt de fall där införsel av unionsvaror sker från något av de territorier vilka ingår i unionens tullområde men inte omfattas av Europeiska unionens punktskatteområde. Detta är exempelvis Åland och Kanarieöarna. Vid införsel av sådana varor ska detta ur ett punktskatteperspektiv betraktas som en import. Bestämmelser om tillämpning av tullregler vid införsel från sådana territorier finns även i artikel 1.3 i unionens tullkodex och artikel 134 i kommissionens delegerade förordning (EU)2015/2446. Om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen har fullgjorts ska varorna anses importerade. Importen anses ske vid en tidpunkt som motsvarar övergången till fri omsättning för icke-unionsvaror, dvs. när Tullverket finner att de skyldigheter som följer av tullagstiftningen har fullgjorts.

Definitionen av import innebär även att varor som har förts in från utanför EU:s tullområde utan att hänföras till förfarandet för övergång till fri omsättning (eller något av de andra förfaranden som är tillåtna under tullagstiftningen) inte omfattas av begreppet import. I *andra stycket* införs ett nytt begrepp, otillåten införsel, för att fänga upp dessa situationer. För att en otillåten införsel ska föreligga ska en tullskuld ha uppkommit i enlighet med artikel 79.1 i unionstullkodex eller skulle ha uppkommit om varorna hade varit belagda med tullar. En sådan tullskuld uppkommer vid bristande efterlevnad av exempelvis en skyldighet enligt tullagstiftningen som rör införsel av icke-unionsvaror i unionens tullområde, undandragande från tullövervakning eller befordran, förädling, tillfällig lagring, tillfällig införsel eller bortskaffande av sådana varor inom det området. Varor som på ett korrekt sätt har hänförts till och omfattas av något annat tullförfarande omfattas därmed inte av begreppet otillåten

införsel. En otillåten införsel anses även föreligga om unionsvaror förs in till Europeiska unionens punktskatteområde från något av de territorier som anges i 2 § lagen om Europeiska unionens punktskatteområde, om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen inte har fullgjorts.

De nya definitionerna av import och otillåten införsel avser, till skillnad från definitionen i LTS, inte endast införsel som sker till Sverige. Av bestämmelserna i 9 kap. 13 § och 10 kap. 7 § om skattskyldighet framgår dock att skattskyldighet endast föreligger enligt denna lag om importen eller den otillåtna införseln sker i Sverige.

Förslagen behandlas i avsnitt 7.1.

Export

7 §

Paragrafen motsvarar 1 § fjärde stycket sista meningen LTS. I paragrafen finns en definition av export. I jämförelse med LTS ändras uttrycket ”förs ut till tredje land” till ”förs ut från EU”. Genom ändringen framgår att det som är avgörande för om en vara anses exporterad är om den har lämnat EU, dvs. Europeiska unionens punktskatteområde. Det förtydligas vidare att exporten kan ske direkt från Sverige eller via ett tredje land.

Vissa tullrelaterade termer och uttryck

8 §

Paragrafen motsvarar delvis 9 c § andra stycket och 37 § andra stycket LTS. Paragrafen innehåller en förklaring av vissa tullrelaterade termer och uttryck.

I *första stycket* anges att med deklarant, tullskuld och unionsvara avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen. Vad gäller begreppet ”deklarant” motsvarar detta vad som följer av artikel 7.1.d i nya punktskattedirektivet.

I *andra stycket* införs en förklaring av vad som avses med förfarandet för extern transitering. Med förfarandet för extern transitering avses detsamma som inom tullförfarandet, dvs. det förfarande som följer av artikel 226.2 i unionstullkodexen. Att detta förfarande får användas för punktskattepliktiga varor, även om dessa är unionsvaror, följer av artikel 189.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex. För att det ska tydligt framgå att det är när förfarandet för extern transitering används på detta sätt som bestämmelserna i lagen får tillämpas läggs en hänvisning till artikel 189.4 i förordning (EU) 2015/2446 till i bestämmelsen.

Särskilda definitioner för det EU-harmoniserade förfarandet

9 §

Paragrafen motsvarar delvis 8 a § och 22 § första stycket LTS. I paragrafen definieras vissa grundläggande begrepp som har giltighet för beskattningen av de varor som omfattas av det EU-harmoniserade förfarandet.

I jämförelse med LTS förtydligas genomgående att det är cigaretter, cigarrer, cigariller och röktabak som avses, dvs. de varor som hanteras

inom det EU-harmoniserade förfarandet. Detta eftersom definitionerna nu återfinns i det gemensamma kapitlet med definitioner och beskrivningar.

Först definieras ”uppskovsförfarandet”. Definitionen genomför artikel 3.6 i nya punktskattedirektivet. I jämförelse med LTS införs ordet ”lagring”. Tillägget föranleds av att definitionen i direktivet har ändrats till att omfatta begreppen ”förvaring” och ”lagring” men torde i normalfallet inte innebära någon ändrad tillämpning. Vidare görs en språklig ändring.

I jämförelse med LTS läggs en ny femte punkt till i definitionen av begreppet ”släpps för konsumtion” vilken avser varor som är föremål för otillåten införsel. Vad som avses med otillåten införsel framgår av 6 §. Att en vara är föremål för en otillåten införsel innebär att varan släpps för konsumtion. I direktivet görs dock undantag från detta vad avser vissa situationer där tullskulden har upphört i enlighet med artikel 124.1 e, f, g och k i unionstullkodexen. I den svenska lagstiftningen har detta utformats som ett undantag från skattskyldighet i 9 kap. 15 § andra stycket. Ett motsvarande undantag återfinns även i 10 kap. 9 § andra stycket avseende varor som hanteras inom det nationella förfarandet. Undantaget omfattar bl.a. situationer där varorna har förverkats eller beslagtogs, förstörts under tullövervakning eller förts ut ur unionens tullområde. I jämförelse med LTS byts även begreppet ”innehas” i andra punkten ut mot ”förvaras eller lagras” för att närmare ansluta till direktivets lydelse.

I jämförelse med LTS läggs även till en definition av det nya begreppet ”förfarande för beskattade varor”. Med detta avses det nya förfarande som enligt 7 kap. ska användas vid flyttning av beskattade varor till, från eller via en annan medlemsstats territorium. Av 7 kap. 2 § framgår att förfarandet inte omfattar varor som avsänds genom distansförsäljning enligt 6 kap eller varor som omfattas av 2 kap. 10 §, dvs. varor som exempelvis förs in från ett annat EU-land för personligt bruk av en enskild person som själv transporterar varorna. Bestämmelser om förfarandet för beskattade varor finns även i 8 kap. Förslaget behandlas i avsnitt 5.1–5.3.

Slutligen läggs det till en definition av uttrycket ”det datoriserade systemet”. Med detta avses det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/263 av den 15 januari 2020 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor (omarbetning). En motsvarande bestämmelse med hänvisning till det nu gällande beslutet finns i 22 § LTS.

2 kap. Skattepliktens omfattning, skattebelopp och kontrollmärkning

Innehåll

1 §

I paragrafen, som saknar motsvarighet i LTS, anges kapitlets innehåll.

Skatt på cigaretter

2 §

Paragrafen motsvarar 1 a § och delar av 2 § LTS. I paragrafen finns bestämmelser om skattebelopp och vad som avses med cigaretter. I jämförelse med LTS görs några redaktionella ändringar. Bland annat

flyttas delar av 2 § första stycket LTS till 4 §. Av 8 § följer att även produkter som helt eller delvis består av andra ämnen än tobak i vissa fall behandlas som cigaretter. Ingen ändring i sak är avsedd.

I *första stycket* anges skattebeloppet. Något belopp är i nuläget inte angivet. Detta beror på att beloppet räknas om årligen enligt nuvarande 42 § LTS. Det är därmed inte vid promemorians framtagna möjligst veta vilket belopp som kommer att vara gällande för 2023. Någon ändring i sak är inte avsedd i detta lagstiftningsarbete. Beloppet är för 2021 fastställt till 1 kr och 62 öre (SFS 2020:949). Vad som avses med detaljhandelspris framgår av 3 §.

Andra och tredje styckena anger vad som avses med cigaretter och motsvarar nuvarande bestämmelser.

I *fjärde stycket* ändras årtalet från vilket omräkning ska ske till år 2024, dvs. året efter lagens ikraftträdande.

3 §

Paragrafen motsvarar 3 § LTS och innehåller bestämmelser om detaljhandelspris. I jämförelse med LTS görs några smärre språkliga ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

4 §

Paragrafen motsvarar 2 § första stycket andra och tredje meningarna LTS. Bestämmelserna om uppgifter om försäljning av cigaretter har av redaktionella skäl placerats i en egen paragraf och delats upp i två stycken. I jämförelse med LTS görs några smärre språkliga ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

Skatt på cigarrer och cigariller

5 §

Paragrafen motsvarar 1 b § och 8 § första stycket första meningen och andra stycket LTS. I paragrafen finns bestämmelser om skattebelopp och vad som avses med cigarrer och cigariller. I jämförelse med LTS görs några smärre redaktionella ändringar. Av 7 § följer att även produkter som delvis består av andra ämnen än tobak i vissa fall behandlas som cigarrer och cigariller. Ingen ändring i sak är avsedd.

I *första stycket* anges skattebeloppet. Beloppet är i nuläget inte angivet. Detta beror på att beloppet räknas om årligen enligt nuvarande 42 § LTS. Det är därmed inte vid promemorians framtagna möjligst veta vilket belopp som kommer att vara gällande för 2023. Någon ändring i sak är inte avsedd i detta lagstiftningsarbete. Beloppet är för 2021 fastställt till 1 kr och 42 öre (SFS 2020:949).

I *andra stycket* anges vad som avses med cigarrer och cigariller.

I *tredje stycket* ändras årtalet från vilket omräkning ska ske till år 2024, dvs. året efter lagens ikraftträdande.

Skatt på röktobak

6 §

Paragrafen motsvarar 1 c § och 8 § första stycket andra meningen och andra stycket LTS. I paragrafen finns bestämmelser om skattebelopp och

vad som avses med röktaobak. I jämförelse med LTS görs några smärre redaktionella ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

I första stycket anges skattebeloppet. Beloppet är i nuläget inte angivet. Detta beror på att beloppet räknas om årligen enligt nuvarande 42 § LTS. Det är därmed inte vid promemorians framtagande möjligt att veta vilket belopp som kommer att vara gällande för 2023. Någon ändring i sak är inte avsedd i detta lagstiftningsarbete. Beloppet är för 2021 fastställt till 1 971 kr per kilogram (SFS 2020:949).

I *fjärde stycket* ändras årtalet från vilket omräkning ska ske till år 2024, dvs. året efter lagens ikraftträdande.

Produkter som helt eller delvis består av andra ämnen än tobak

7 §

Paragrafen motsvarar 1 d § LTS.

8 §

Paragrafen motsvarar 1 e § LTS.

Skatt på snus och tuggtobak

9 §

Paragrafen motsvarar 1 § tredje stycket första meningen och 35 § LTS. I paragrafen finns bestämmelser om skattebelopp m.m. för snus och tuggtobak. I jämförelse med LTS görs vissa redaktionella ändringar.

I *första stycket* anges skattebeloppen. Beloppen är i nuläget inte angivna. Detta beror på att beloppen räknas om årligen enligt nuvarande 42 § LTS. Det är därmed inte vid promemorians framtagande möjligt att veta vilka belopp som kommer att vara gällande för 2023. Någon ändring i sak är inte avsedd i detta lagstiftningsarbete. Beloppen är för 2021 fastställda till 462 kr per kilogram för snus och 510 kr per kilogram för tuggtobak (SFS 2020:949).

I *andra stycket* ändras årtalet från vilket omräkning ska ske till år 2024, dvs. året efter lagens ikraftträdande.

Undantag från skatteplikten

Varor som förs in till Sverige för en enskild persons personliga bruk

10 §

Paragrafen motsvarar 9 a § LTS och genomför bl.a. bestämmelserna om undantag för enskilda personers förvärv i artikel 32 i nya punktskattedirektivet. I jämförelse med LTS ändras bestämmelsen så att den utgör ett undantag från skatteplikt i stället för ett undantag från vissa angivna bestämmelser om skattskyldighet.

De undantag som följer av paragrafen innebär att varor som uppfyller kriterierna i någon av punkterna inte ska beskattas i Sverige. Av 7 kap. 2 § framgår också att varor som omfattas av bestämmelsen inte omfattas av kravet att flyttas under förfarandet för beskattade varor. Detta har sin grund i artikel 33.2 i nya punktskattedirektivet.

Undantaget från skatteplikt innebär inte att varorna som sådana inte skulle vara skattepliktiga. Undantaget från skatteplikt för de aktuella

varorna är endast tillämpligt om kriterierna i bestämmelsen är uppfyllda. Om det vid införseln brister i något av kriterierna får beskattning ske. Eftersom varorna inte har flyttats under förfarandet för beskattade varor kommer beskattning i det fallet att ske enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning i 9 kap. 28 §. Om varor, vilka förts in till Sverige utan beskattning med stöd av undantagen i denna bestämmelse, efter själva införseln hanteras på sådant sätt att förutsättningarna för undantaget inte längre föreligger kan beskattning ske enligt den i 9 kap. 16 § första stycket 3 införda bestämmelsen om skattskyldighet. Detta kan t.ex. vara aktuellt om varorna inte längre är avsedda för den enskilde eller dennes familj utan används till något annat ändamål, såsom försäljning. Om varorna påträffas under sådana omständigheter att någon skattskyldig enligt den bestämmelsen inte är känd, t.ex. därför att varorna har omsatts i ett eller flera led, kan även beskattning komma i fråga med stöd av bestämmelserna i 9 kap. 19 §, dvs. bestämmelserna om skattskyldighet för den som förvarar eller lagrar skattepliktiga tobaksvaror utanför ett uppskovsförfarande utan att skatt har redovisats eller påförts i Sverige.

11 §

Paragrafen motsvarar 9 a § tredje och fjärde styckena LTS enligt förslaget i avsnitt 1.8. Se kommentaren till den paragrafen i avsnitt 14.8. I paragrafen finns bestämmelser om referensnivåer till ledning för bevisningen vid en bedömning av om tobaksvaror som en enskild person själv transporterar till Sverige kan anses vara avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Varor som fullständigt förstörts eller gått förlorade

12 §

Paragrafen motsvarar delar av 18 § första stycket LTS och genomför artikel 6.5 och 6.6 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om undantag för varor som förstörts eller gått förlorade i vissa fall. I jämförelse med LTS flyttas förluster till följd av varornas beskaffenhet till 15–17 §§.

13 §

Paragrafen motsvarar 18 § andra stycket LTS och genomför artikel 6.9 i nya punktskattedirektivet. Eftersom förluster till följd av varornas beskaffenhet flyttats till 15–17 §§ så omfattas inte längre sådana förluster av bestämmelsen. Av 17 § följer dock att bestämmelsen ska tillämpas i vissa fall även vid förluster till följd av varornas beskaffenhet.

14 §

Paragrafen motsvarar delvis 18 § tredje stycket LTS och genomför artikel 45 i nya punktskattedirektivet.

Av *första stycket* följer att 12 och 13 §§ om undantag för varor som under flyttning blivit förstörda eller gått förlorade på grund av oförutsedda händelser eller force majeure eller blivit förstörda under tillsyn av Skatteverket ska tillämpas även för beskattade varor. Bestämmelsen tillämpas dock endast för varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor eller som flyttas genom distansförsäljning. I 9 kap. 29 §

finns en bestämmelse om undantag för varor som beskattas genom bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning.

Av *andra stycket* följer att möjligheten att få undantag för varor genom att de fullständigt förstörs under tillsyn av Skatteverket endast gäller om vissa villkor är uppfyllda. I jämförelse med LTS är möjligheten att få undantag för varor som har blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått förlorade på grund av oförutsedda händelser eller force majeure i samband med distansförsäljning något utvidgad eftersom kraven i nuvarande 18 § tredje stycket 2 LTS inte gäller. Vad gäller varor som fullständigt förstörts under tillsyn av Skatteverket bedöms det dock även fortsättningsvis finnas skäl att uppställa krav på att den skattskyldige ska ha fullgjort sina skyldigheter för att undvika att bestämmelsen utnyttjas i skatteundandragande syfte. I jämförelse med LTS uppdateras kraven så att de överensstämmer med de nya bestämmelserna om distansförsäljning. I den första punkten ersätts därvid kravet i första ledet i nuvarande 18 § tredje stycket 2 LTS på att säljaren ska ha ställt säkerhet med ett krav på att avsändaren är en tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare. I den andra punkten kvarstår kravet i nuvarande 18 § tredje stycket 2 på att mottagaren ska ha fullgjort deklarationsskyldighet enligt 26 kap. 37 § SFL för den mottagare som inte har fullgjort sin anmälningsskyldighet enligt 6 kap. 5 §. I de fall mottagaren har fullgjort anmälningsskyldigheten enligt 6 kap. 5 § är detta dock tillräckligt för att rätt att åberopa undantaget ska föreligga.

Förslagen behandlas i avsnitt 8.1.

15 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS.

I paragrafens *första stycke* finns en inledande bestämmelse om undantag för partiella förluster till följd av varornas beskaffenhet.

I *andra stycket* finns information om att bestämmelser om gemensamma trösklar beslutas av Europeiska kommissionen med stöd av artikel 6.10 i nya punktskattedirektivet. Ett sådant beslut kommer att fattas genom en eller flera delegerade akter. Någon sådan delegerad akt har vid denna promemorias framtagande ännu inte beslutats. Om något beslut inte har fattats om gemensam tröskel för en viss varutyp gäller 17 § andra stycket.

16 §

Paragrafen motsvarar delvis 18 § första och tredje styckena LTS och genomför artikel 6.7, 6.10 och 45.2 i nya punktskattedirektivet. Paragrafen innehåller bestämmelser om undantag från skatt vid partiella förluster av varor till följd av varornas beskaffenhet. I jämförelse med LTS har nya bestämmelser införts om hanteringen av sådana förluster som en följd av de ändringar som skett genom nya punktskattedirektivet.

I *första stycket* anges att skatt inte ska betalas för det som gått förlorat vid partiella förluster till följd av varornas beskaffenhet. Med partiella förluster avses att en del av t.ex. en flyttning i bulk gått förlorat till följd av varornas beskaffenhet. För att bestämmelsen ska vara tillämplig ska varorna flyttas under uppskovsförfarande till eller från en plats i ett annat EU-land, flyttas under förfarandet för beskattade varor eller flyttas genom distansförsäljning. Bestämmelserna ska således endast tillämpas om varorna flyttas mellan medlemsstaterna. Om flyttningen sker under

uppskovsförfarandet inom Sverige gäller i stället 17 §. Detsamma gäller om det saknas en gemensam tröskel för partiella förluster för varan.

Skatt ska inte betalas för förlusten i den utsträckning förlusten understiger den gemensamma tröskeln för partiella förluster av sådana varor. *Av andra stycket* tydliggörs att tobaksskatt däremot ska betalas för den del av en partiell förlust till följd av varornas beskaffenhet som överskrider den gemensamma tröskeln för partiella förluster av sådana varor. Detta gäller även om det kan visas att förlusten orsakats av varans beskaffenhet.

I *tredje stycket* finns en särskild bestämmelse som ger Skatteverket möjlighet att i vissa fall vägra att godta en förlust som understiger den gemensamma tröskeln. Detta förutsätter att det finns skälig anledning att anta att förlusten utgör ett led i ett skatteundandragande. Det ankommer på den enskilde att visa att det faktiskt föreligger en förlust, exempelvis genom en godtagbar mätning vid flyttningens avslutande. Om det föreligger en förlust ska Skatteverket normalt godta undantag för förluster under den gemensamma tröskeln utan närmare utredning. Finns det skälig anledning att anta att förlusten uppkommit på annat sätt än till följd av varornas beskaffenhet kan detta dock utgöra en anledning att misstänka att återopandat av bestämmelsen utgör ett led i skatteundandragande.

Förslagen behandlas i avsnitt 8.1.

17 §

Paragrafen motsvarar till viss del 18 § LTS och genomför artikel 6.8,6.10 och 45.2 i nya punktskattedirektivet.

I *första stycket* finns ett undantag från skatt för det som under ett uppskovsförfarande gått partiellt förlorat till följd av varornas beskaffenhet i andra fall än vid sådan flyttning som omfattas av 16 § första stycket 1. Detta omfattar såväl varor som förvaras i ett skatteupplag, som varor som flyttas under uppskovsförfarandet inom Sverige. I sådana fall gäller inte de gemensamma trösklarna i 16 §. I stället gäller vad som sägs i 13 § om att den som gör gällande att varorna gått förlorade ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket. Bestämmelsen motsvarar därmed i huvudsak vad som i dag gäller för sådana situationer.

I *andra stycket* regleras vad som gäller om det vid en sådan flyttning som avses i 16 § inte har fastställts någon gemensam tröskel för partiella förluster. Det kan antingen vara fråga om att kommissionen inte ännu hunnit anta någon delegerad akt med stöd av bemyndigandet i artikel 6.10 i nya punktskattedirektivet eller att flyttningen avser varor för vilka det inte bedömts lämpligt eller motiverat med en gemensam tröskel, t.ex. därför att varan sällan flyttas i bulk. I dessa fall ska samma regler gälla som för varor som flyttas enligt första stycket. Detta gäller oavsett om varorna flyttas under uppskovsförfarandet, förfarandet för beskattade varor eller genom distansförsäljning.

Förslagen behandlas i avsnitt 8.1.

Skatteomräkning

18 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 42 §. I paragrafen finns bestämmelser om omräkning av skattebeloppen för att anpassa dessa till ändringar i det

allmänna prisläget. I jämförelse med LTS ändras årtalet från vilket omräkning ska ske till år 2024, dvs. året efter lagens ikraftträdande. Basåret ändras samtidigt till år 2022, dvs. året före lagens ikraftträdande.

Kontrollmärkning på cigarettförpackningar

19 §

Paragrafen motsvarar 4 § LTS.

20 §

Paragrafen motsvarar 5 § LTS. I jämförelse med LTS görs vissa smärre språkliga ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

21 §

Paragrafen motsvarar 6 § LTS. I jämförelse med LTS görs en mindre språklig ändring. Ingen ändring i sak är avsedd.

22 §

Paragrafen motsvarar 7 § LTS. I jämförelse med LTS görs en mindre språklig ändring. Ingen ändring i sak är avsedd.

3 kap. Godkännanden inom uppskovsförfarandet

Innehåll

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. I paragrafen anges kapitlets innehåll.

Upplagshavare och skatteupplag

Vem får godkännas som upplagshavare?

2 §

Paragrafen motsvarar 10 § första, andra och femte styckena LTS och genomför artiklarna 14 och 15 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om godkännande som upplagshavare.

I jämförelse med LTS läggs "förvara" till i *första stycket punkt 1*. Tillägget föranleds av att direktivet har ändrats men torde i normalfallet inte innebära någon ändring i den praktiska tillämpningen. I *punkt 3* tas uttrycket "från tredjeland" bort. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *andra stycket* görs en redaktionell ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Vidare görs vissa mindre språkliga ändringar.

Skatteupplag

3 §

Paragrafen motsvarar 10 § tredje och fjärde styckena LTS. I paragrafen finns bestämmelser om skatteupplag. I *första stycket* görs en språklig ändring. Ingen ändring i sak är avsedd.

Lagerbokföring

4 §

Paragrafen motsvarar 10 a § LTS. I paragrafen finns bestämmelser om lagerbokföring och inventering. I jämförelse med LTS tas begreppet "affärshändelser" bort. Beskattningen och hanteringen av varorna är kopplat till att varorna fysiskt befinner sig i skatteupplaget, dvs. varurörelserna. Detta inkluderar även t.ex. att varor tillverkas inom skatteupplaget. I begreppet varurörelser inkluderas dock även att varor som finns i skatteupplaget upphör att vara skattepliktiga, exempelvis genom att de förstörs. Begreppet "affärshändelser" bedöms inte tillföra något i förhållande till begreppet "varurörelser" i detta sammanhang och bör därför tas bort. Borttagandet bedöms inte medföra någon ändring i sak i förhållande till den nuvarande tillämpningen av bestämmelsen.

Krav vid mottagande av varor under uppskovsförfarandet

5 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 10 b §. I jämförelse med LTS görs vissa mindre redaktionella ändringar.

Säkerhet för flyttning av varor under uppskovsförfarandet

6 §

Paragrafen motsvarar 11 § första och andra styckena LTS och genomför artikel 17 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns de bestämmelser om säkerhet som avser flyttningar av varor under uppskovsförfarandet.

I *första stycket* ändras, i jämförelse med LTS, hänvisningarna till uppskovsförfarandet till att avse de bestämmelser som motsvarar 8 b § LTS. Vidare görs ett mindre förtydligande i första meningen för att underlätta för läsaren genom tillägget av "under uppskovsförfarande". Ingen ändring i sak är avsedd.

I *andra stycket* byts uttrycket "skatt som i medeltal belöper på" ut mot det ledigare uttrycket "genomsnittliga skatten". Även "medeltalet" byts ut mot "genomsnittet". Någon ändring i sak är inte avsedd.

Säkerhet för betalning av skatt

7 §

Paragrafen motsvarar 11 § tredje stycket LTS. I paragrafen finns de bestämmelser om säkerhet som avser lagring m.m. I jämförelse med LTS görs en mindre språklig ändring. Ingen ändring i sak är avsedd.

Säkerhet vid återkallelse av godkännande

8 §

Paragrafen motsvarar 11 § sista stycket LTS. I paragrafen finns särskilda bestämmelser om säkerheter vad avser återkallelse av godkännande. I jämförelse med LTS görs vissa smärre redaktionella ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

Registrerad varumottagare

9 §

Paragrafen motsvarar 13 § första stycket LTS och genomför artiklarna 3.9 och 18 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om godkännande som registrerad varumottagare. I jämförelse med LTS görs en mindre redaktionell ändring. Ingen ändring i sak är avsedd.

Ordinarie mottagningsplats

10 §

Paragrafen motsvarar 13 § andra stycket LTS och innehåller en skyldighet att ange en ordinarie mottagningsplats.

Krav vid mottagande av varor

11 §

Paragrafen motsvarar 13 § fjärde stycket LTS. I bestämmelsen finns vissa krav kring mottagandet av varor. I jämförelse med LTS görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

Säkerhet

12 §

Paragrafen motsvarar 13 § tredje stycket LTS. I paragrafen finns bestämmelser om att säkerhet ska ställas och när denna får tas i anspråk. I jämförelse med LTS görs en smärre redaktionell ändring. Ingen ändring i sak är avsedd.

13 §

Paragrafen motsvarar 13 a § första – tredje stycket LTS. I paragrafen finns bestämmelser om beräkning av säkerhet. I jämförelse med LTS görs vissa smärre språkliga ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

14 §

Paragrafen motsvarar 13 a § sista stycket LTS. I paragrafen finns en särskild bestämmelse om beräkning av säkerheten i de fall varumottagaren har en redovisningsperiod som är ett beskattningsår.

I *första stycket* byts uttrycket ”skatt som i medeltal” ut mot ”genomsnittliga skatt”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *andra stycket* byts på motsvarande sätt ”medeltalet” ut mot ”genomsnittet”.

I jämförelse med LTS görs i övrigt en mindre språklig ändring. Ingen ändring i sak är avsedd.

Tillfälligt registrerad varumottagare

15 §

Paragrafen motsvarar 14 § första – tredje styckena LTS. I paragrafen finns bestämmelser om godkännande som tillfälligt registrerad varumottagare.

I *första stycket* görs i jämförelse med LTS en mindre redaktionell ändring. Ingen ändring i sak är avsedd.

I *andra stycket* förenklas texten något genom att ”de varor som flyttas under uppskovsförfarandet” byts ut mot ”varorna”. Vidare görs några mindre redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Registrerad avsändare

16 §

Paragrafen motsvarar delvis 15 § LTS. I paragrafen finns bestämmelser om registrerade avsändare.

I *första stycket* görs en mindre redaktionell ändring i jämförelse med LTS. Mot bakgrund av den nya definitionen av import görs vidare ett tillägg avseende sådan import som avser unionsvaror. Detta avser exempelvis varor som förs in från Åland, se även kommentaren till 1 kap. 6 §. Genom tillägget tydliggörs att en registrerad avsändare även får avsända unionsvaror under uppskovsförfarandet vid den tidpunkt då skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts.

Andra stycket innehåller bestämmelserna om säkerhet. I jämförelse med LTS flyttas bestämmelsen om återkallelse till 18 §.

Ansökan om godkännande

17 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. I paragrafen tydliggörs att prövning av de godkännanden som är aktuella i kapitlet görs av Skatteverket efter en särskild ansökan.

Återkallelse av godkännande

18 §

Paragrafen motsvarar 12 §, 13 § sista stycket, 14 § sista stycket och delvis 15 § sista stycket LTS. I paragrafen samlas bestämmelserna om återkallelse för upplagshavare, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade varumottagare och registrerade avsändare. I jämförelse med LTS görs vissa smärre redaktionella och språkliga ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

Konkurs

19 §

Paragrafen motsvarar 12 a och 14 a § LTS. I paragrafen samlas bestämmelserna om hantering av godkännanden som upplagshavare, registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare vid konkurs. I jämförelse med LTS görs vissa smärre redaktionella och språkliga ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

Jämkning av säkerhetsbelopp

20 §

Paragrafen motsvarar 15 a § LTS. I jämförelse med LTS görs vissa smärre språkliga ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

4 kap. Flyttningar under uppskovsförfarandet

Innehåll

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. I paragrafen anges kapitlets innehåll.

När får varor flyttas under uppskovsförfarandet?

2 §

Paragrafen motsvarar delvis 8 b § LTS och genomför artikel 16 i nya punktskattedirektivet. I jämförelse med LTS delas bestämmelserna om när varor får flyttas under uppskovsförfarandet upp i flera paragrafer för att underlätta läsningen.

I *första stycket* anges den allmänna utgångspunkten att punktskattepliktiga varor får flyttas under uppskovsförfarandet endast i de fall som anges i 3, 4, 5 och 6 §§. I detta och andra kapitel i lagen kommer därmed tidigare hänvisningar till 8 b § LTS ersättas av hänvisningar till 2–6 §§ eller de av dessa paragrafer som är relevanta i den aktuella bestämmelsen.

Bestämmelserna i första stycket tar sikte på flyttningar som påbörjas i Sverige. Detta innebär inte att en flyttning som påbörjats korrekt i ett annat EU-land inte sker under uppskovsförfarandet. I *andra stycket* görs därför för tydlighetens skull en hänvisning till 10 § vilken anger att flyttningar som påbörjats i ett annat EU-land omfattas av bestämmelserna om flyttning under uppskovsförfarande om varorna flyttas enligt artiklarna 16–28 i nya punktskattedirektivet.

Flyttningar från ett skatteupplag

3 §

Paragrafen motsvarar 8 b § första stycket 1 LTS (i lydelse enligt förslaget i avsnitt 1.9) och genomför artikel 16.1.a i nya punktskattedirektivet. I paragrafen anges de situationer där flyttningar får ske under uppskovsförfarande från ett skatteupplag. I jämförelse med LTS görs vissa redaktionella ändringar.

I *första stycket punkt 4* tillkommer i jämförelse med LTS (i ovan angiven lydelse) möjligheten att flytta varor under uppskovsförfarandet och avsluta flyttningen mot tullförfarandet ”extern transitering”. Av artikel 329.5 i genomförandeförordning (EU) 2015/2447 följer att utförseltullkontoret ska vara avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering. Att punktskattepliktiga varor, som har status som unionsvaror, vid export får hänföras till det förfarande för extern transitering som avses i artikel 226.2 i unionstullkodexen följer av artikel 189.4 i delegerad förordning (EU) 2015/2446. Möjligheten att flytta varor under uppskovsförfarandet och avsluta uppskovsförfarandet mot förfarandet för extern transitering införs genom nya punktskattedirektivet och återfinns där i artikel 16.1.a.v. En definition av ”förfarandet för extern transitering” finns i 1 kap. 8 §. Förslaget behandlas i avsnitt 7.2.

Vad gäller *första stycket punkt 5* och *andra stycket*, se kommentaren till 8 b § LTS i avsnitt 14.9.

Flyttningar från platsen från import

4 §

Paragrafen motsvarar 8 b § första stycket 2 och genomför artikel 16.1.b i nya punktskattedirektivet. Av paragrafen följer att flyttningar under uppskovsförfarandet får ske från platsen för import. I paragrafen görs en mindre språklig ändring. Ingen ändring i sak är avsedd. Genom artikel 16.2 och 16.3 i nya punktskattedirektivet införs vissa ytterligare krav vid flyttning under uppskovsförfarandet vid import. Dessa återfinns i 8 §.

Flyttningar till en direkt leveransplats

5 §

Paragrafen motsvarar 8 b § tredje stycket LTS och genomför artikel 16.4 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om flyttningar till en direkt leveransplats. I paragrafen förtydligas att med den behöriga myndigheten avses den behöriga myndigheten i destinationsmedlemsstaten. Vidare görs en mindre språklig ändring. Ingen ändring i sak är avsedd. Om en flyttning till en direkt leveransplats sker från platsen för import ska de krav som gäller för flyttningar från platsen för import tillämpas, dvs. att varorna ska avsändas av en registrerad avsändare enligt 3 § och att vissa uppgifter ska lämnas enligt 8 §.

Särskilda bestämmelser om flyttningar till fartyg och luftfartyg

6 §

Paragrafen motsvarar 8 b § fjärde och femte styckena LTS. I paragrafen finns en särskild bestämmelse om flyttningar till fartyg och luftfartyg. I första stycket görs en mindre språklig ändring. Ingen ändring i sak är avsedd. Om en flyttning sker från platsen för import i Sverige ska de krav som gäller för flyttningar från platsen för import enligt 3 § tillämpas, dvs. att varorna ska avsändas av en registrerad avsändare och att vissa uppgifter ska lämnas enligt 8 §.

Krav på elektroniskt administrativt dokument och säkerhet

7 §

Paragrafen motsvarar 8 c § LTS och genomför artikel 20.1 och 17.1 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen anges vissa krav som utgör grundförutsättningar för att en flyttning ska ske under uppskovsförfarandet.

Ytterligare krav vid import

8 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Bestämmelserna genomför artikel 16.2 och 16.3 i nya punktskattedirektivet och har ingen motsvarighet i nuvarande punktskattedirektiv.

Av *första stycket* framgår att innan en flyttning under uppskovsförfarande från platsen för import ska vissa uppgifter kopplade till flyttningen lämnas till Tullverket. Syftet med detta är att det ska finnas ett fullgott underlag för Tullverkets bedömning att förutsättningarna att inte ta ut skatt vid importen är uppfyllda. Uppgifterna ska lämnas av

deklaranten eller annan person som är direkt eller indirekt involverad i fullgörandet av tullformaliteter. Med deklarant avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen (jfr 1 kap. 8 §), dvs. den som är deklarant vid den tullmässiga hanteringen av de aktuella varorna. Detta behöver således inte vara samma person som den registrerade avsändaren.

De uppgifter som ska lämnas är punktskattenumret för den registrerade avsändaren för flyttningen, punktskattenumret för den mottagare till vilken varorna avsänds och bevis för att avsikten är att de importerade varorna ska avsändas under uppskovsförfarandet. Med punktskattenummer avses det nummer som aktören tilldelats av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där aktören är godkänd och som finns registrerade i det s.k. SEED-registret enligt artikel 19.2 a i rådets förordning (EU) nr 389/2012. Bevis för att avsikten är att varorna ska avsändas under uppskovsförfarandet lämnas normalt genom att ange den administrativa referenskod som har tilldelats uppskovsflyttningen i EMCS. Den uppgiften begär Tullverket redan i dag ska lämnas i tulldeklarationen som underlag för verkets bedömning av om förutsättningarna för undantag från skattskyldighet vid import är uppfyllda.

I *andra stycket* finns en särskild lättnadsregel avseende de situationer där varorna inte fysiskt flyttas iväg från importplatsen utan varorna vid importen redan befinner sig på en plats som även är godkänd som skatteupplag. Även i detta fall ska flyttningen anmälas i EMCS och omfattas av ett elektroniskt administrativt dokument. Det uppgiftslämnande som följer av första stycket behöver dock inte ske i den situationen.

Om tullförfarandet i sin helhet sker i Sverige ska uppgifterna lämnas till Tullverket. Uppgifterna förutsätts normalt lämnas i den tulldeklaration som lämnas till Tullverket. Enligt unionstullkodexen finns det dock även bestämmelser om s.k. centraliserad klarering vilka kommer att kunna tillämpas i vissa fall efter godkännande av tullmyndigheterna. Om tillstånd till centraliserad klarering har meddelats får tulldeklarationen för varor som ska flyttas från en plats för import i Sverige ges in i en annan medlemsstat. I *tredje stycket* finns därför en särskild bestämmelse om att de uppgifter som enligt andra stycket ska lämnas till Tullverket får lämnas i tulldeklarationen till det andra EU-landet. Uppgifterna kommer då att vidarebefordras till Tullverket av den andra medlemsstatens tullmyndighet tillsammans med de övriga uppgifter som lämnas i tulldeklarationen.

Direktivet tillåter medlemsstaterna att vid genomförandet välja olika lösningar för den uppgiftsskyldighet som följer av artikel 16.2.c. Om varorna fysiskt befinner sig i Sverige och ska flyttas under uppskovsförfarandet ska de bestämmelser som följer av första stycket tillämpas. Om varor fysiskt befinner sig i en annan medlemsstat ska den medlemsstatens lagstiftning följas. Om en flyttning har påbörjats under uppskovsförfarandet i en annan medlemsstat omfattas flyttningen av bestämmelserna om flyttning under uppskovsförfarande i denna lag när varorna befinner sig på svenskt territorium (jfr 10 §).

Förslaget behandlas i avsnitt 7.3.

När avslutas en flyttning?

9 §

Paragrafen motsvarar 8 d § LTS och genomför artikel 19.2 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om avslutande av flyttningar under uppskovsförfarandet. I jämförelse med LTS läggs en ny mening till om när flyttningar avslutas i de fall som avses i 3 § första stycket 4. Flyttningen avslutas i dessa fall när varorna enligt tullagstiftningen har hänförts till förfarandet för extern transitering. I övrigt sker en mindre språklig ändring.

Flyttningar som påbörjas utanför Sverige

10 §

Paragrafen motsvarar 8 e § LTS. I paragrafen anges vad som gäller för flyttningar som påbörjats i ett annat EU-land. I jämförelse med LTS har hänvisningen ändrats till motsvarande artiklar i nya punktskattedirektivet.

5 kap. Dokumenthantering vid flyttningar av varor under uppskovsförfarandet

Innehåll

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. I paragrafen anges kapitlets innehåll.

Det datoriserade systemet

2 §

Paragrafen motsvarar 22 § LTS. I paragrafen finns vissa grundläggande bestämmelser om det datoriserade systemet, EMCS, m.m.

I *första stycket* förtydligas i jämförelse med LTS att bestämmelsen avser flyttningar under uppskovsförfarandet. Detta eftersom det i det datoriserade systemet nu även ska hanteras dokument och uppgifter i samband med flyttningar under förfarandet för beskattade varor (se 8 kap. 2 §). Hänvisningen till Europaparlamentets och rådets beslut om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor tas bort eftersom en definition har införts i 1 kap. 9 §. Vidare läggs i uppräknningen i första stycket till en ny fjärde punkt avseende underrättelse om att varor inte längre ska föras ut från unionens tullområde.

Hänvisningarna i *fjärde stycket* kompletteras med en hänvisning till bestämmelsen i 17 § om åtgärder när det datoriserade systemet åter är tillgängligt.

3 §

Paragrafen motsvarar 22 a § LTS och innehåller bestämmelser om verifiering av aktörer m.m. I paragrafen görs vissa mindre språkliga ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

4 §

Paragrafen motsvarar 22 b § LTS och genomför artikel 20.2, 20.3 och 20.6 i nya punktskattedirektivet. Paragrafen innehåller bestämmelser om elektroniska administrativa dokument och administrativ referenskod.

I *första stycket* finns bestämmelserna om lämnande och återkallelse av elektroniskt administrativt dokument. En återkallelse enligt andra meningen ska ske via det datoriserade systemet.

I andra stycket finns bestämmelser om kontroll och tilldelning av administrativ referenskod. I jämförelse med LTS görs en mindre redaktionell ändring. Ingen ändring i sak är avsedd.

Den administrativa referenskoden ska medfölja flyttningen

5 §

Paragrafen motsvarar 22 c § och genomför artikel 20.5 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns vissa krav avseende hanteringen av den administrativa referenskoden för flyttningen. I jämförelse med LTS görs vissa ändringar för att anpassa bestämmelsen till nya punktskattedirektivet.

I *första stycket* byts uttrycket ”den person som medför varorna” ut mot ”den person som medför varorna eller, om ingen person medför varorna, till transportören eller fraktföraren”. Begreppen transportör eller fraktförare är inte definierade i direktivet. Genom de båda begreppen torde dock täckas in såväl den som utför transporten/befordringen av varan, som den som ingår avtalet med avsändaren om att transportera/befordra varorna. Ändringen utgör ett förtydligande av att bestämmelserna om att överlämna referenskoden är tillämplig oavsett hur flyttningen av varorna organiseras. Av andra meningen framgår liksom i dag att referenskoden på begäran ska kunna uppvisas för behörig myndighet under hela varuflyttningen. Det innebär att samtliga personer som transporterar eller fraktar varor under uppskov måste försäkra sig om att koden medföljer varorna under transporten. Oavsett om koden har lämnats till den som medför varorna eller en transportör eller fraktförare, måste koden således överlämnas till de personer som sedan faktiskt transporterar eller fraktar varorna (t.ex. föraren av ett vägfordon eller kaptenen på ett fartyg) för att dessa ska kunna uppvisa den vid en kontroll.

Förslaget behandlas i avsnitt 6.

Ändrad destination

6 §

Paragrafen motsvarar 22 d § LTS och genomför artikel 20.7 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om ändring av en uppskovsflyttnings destination. I jämförelse med LTS görs i *första stycket* andra meningen ett förtydligande av att en ändrad destination kan innebära även en ändring av flyttningens mottagare. Vidare läggs i jämförelse med LTS till ett nytt *andra stycke* som förtydligar att avsändaren, om denne vill ändra flyttningens destination, ska lämna ett elektroniskt dokument om destinationsändring till Skatteverket. Ändringarna genomför motsvarande förtydliganden i nya punktskattedirektivet.

Den administrativa referenskoden ska lämnas till Tullverket vid export

7 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 21.2 i nya punktskattedirektivet.

Bestämmelsen inför en ny informationsskyldighet i samband med att varor flyttas under uppskovsförfarandet till den plats där varorna lämnar EU eller ett utförseltullkontor som utgör avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering. I dessa fall ska enligt nya punktskattedirektivet deklaranten lämna den administrativa referenskoden för de punktskattepliktiga varor som avses i exportdeklarationen till de behöriga myndigheterna i det EU-land där exportdeklarationen har ingetts i enlighet med artikel 221.2 i genomförandeförordning (EU) 2015/2447. I bestämmelsen anges mot denna bakgrund att i de fall en exportdeklaration har ingetts till Tullverket avseende varor som omfattas av uppskovsförfarandet ska deklaranten lämna den administrativa referenskoden till Tullverket. Det kan förekomma att varor som omfattas av en och samma flyttning under uppskovsförfarandet omfattas av flera exportdeklarationer. I det fallet får den administrativa referenskoden för flyttningen lämnas i samband med samtliga exportdeklarationer. På motsvarande sätt kan flera administrativa referenscodes behöva lämnas om varor som omfattas av olika uppskovsflyttningar hanteras i en och samma exportdeklaration. Med deklarant avses enligt 1 kap. 9 § samma sak som i tullagstiftningen. Om exportdeklarationen ingetts i en annan medlemsstat följer det av direktivet att den administrativa referenskoden i stället lämnas till det landets behöriga myndigheter.

Förslaget behandlas i avsnitt 7.3.

Underrättelse om att varor inte längre ska exporteras

8 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 21.5 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen genomförs de nya bestämmelserna i nya punktskattedirektivet om underrättelser om att varor inte längre ska föras ut ur unionens tullområde.

I *första stycket* finns bestämmelser som rör situationen där Sverige är såväl den medlemsstat från vilken varorna har avsänts under uppskovsförfarandet som den medlemsstat där exportdeklaration getts in för varorna enligt tullagstiftningen. I det fallet ska Skatteverket, efter det att verket fått uppgifter från Tullverket om att varor inte längre ska föras ut ur unionens tullområde, via det datoriserade systemet lämna en underrättelse om detta till avsändaren.

I *andra stycket* finns bestämmelser för den situationen där varorna har avsänts från en avsändare i Sverige men där exportdeklaration har getts in i ett annat EU-land. I detta fall ska de behöriga myndigheterna i det andra EU-landet underrätta Skatteverket om varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde. Om Skatteverket tagit emot en sådan underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde ska Skatteverket vidarebefordra denna underrättelse till avsändaren.

När avsändaren har tagit emot en underrättelse ska denne enligt *tredje stycket* beroende på vad som är lämpligt, återkalla det elektroniska administrativa dokumentet eller ändra varornas destination. För att det ska

vara möjligt att återkalla det elektroniska administrativa dokumentet måste dock förutsättningarna i 4 § vara uppfyllda, dvs. flyttningen av varorna får inte ha påbörjats.

Förslaget behandlas i avsnitt 7.3.

Intyg om skattefrihet ska medfölja varor i vissa fall.

9 §

Paragrafen motsvarar 22 e § LTS och genomför artikel 12.1 i nya punktskattedirektivet.

Ett formulär för det intyg som avses i bestämmelsen ska enligt artikel 12.3 i nya punktskattedirektivet fastställas av kommissionen genom en s.k. genomförandeakt. I dag används det formulär som fastställts enligt rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 av den 15 mars 2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för mervärdesskattedirektivet även för punktskatter.

Mottagningsrapport

10 §

Paragrafen motsvarar 22 f § första stycket LTS och genomför artikel 24.1 i nya punktskattedirektivet.

Exportrapport

11 §

Paragrafen motsvarar 22 f § andra och tredje styckena LTS och genomför artikel 25.1 och 25.2 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om Skatteverkets lämnande av exportrapporter. I jämförelse med LTS förtydligas i *första stycket* att samtliga flyttningar som har som destination en plats där varorna lämnar EU omfattas av bestämmelsen oavsett om flyttningen sker från ett skatteupplag eller platsen för import.

Det *andra stycket* är nytt i jämförelse med LTS och anger vad som gäller när en flyttning avslutas mot extern transitering.

Bevis om att flyttningen av avslutats

12 §

Paragrafen motsvarar 23 § förstatredje och femte styckena LTS och genomför artikel 28 i nya punktskattedirektivet.

I *första stycket* finns en bestämmelse om att mottagningsrapport och exportrapport utgör bevis på att flyttningen har avslutats på en sådan destination som är tillåten enligt bestämmelserna i 4 kap. om uppskovsförfarandet.

Av *andra stycket* framgår att även ett intygande från Skatteverket kan utgöra bevis för att flyttningen avslutats, s.k. alternativt bevis. Bestämmelsen har arbetats om i jämförelse med 23 § andra och tredje styckena LTS för att närmare överensstämja med direktivet. Bestämmelsen kan tillämpas när en mottagningsrapport inte har lämnats av mottagaren. Ett sådant ersättningsdokument som avses i 16 § ska enligt direktivet anses utgöra ett sådant tillfredsställande bevis som kan ligga till grund för ett intygande från Skatteverket.

I *tredje stycket* finns en bestämmelse om att Skatteverket ska avsluta flyttningen i det datoriserade systemet efter mottagande av ett alternativt bevis från behörig myndighet i ett annat EU-land. I bestämmelsen görs en redaktionell ändring.

13 §

Paragrafen motsvarar 23 § fjärde stycket LTS och innehåller bestämmelser om att alternativt bevis även kan lämnas när en exportrapport inte kan utfärdas via det datoriserade systemet. I jämförelse med LTS görs vissa redaktionella ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

Som tillfredsställande bevis när en exportrapport inte kan lämnas ska alltid betraktas en bekräftelse av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där utförseltullkontoret är beläget som intygar att de punktskattepliktiga varorna har lämnat unionens territorium eller att varorna har hänförs till ett förfarande för extern transitering. Som tillfredsställande bevis räknas i artikel 28.4.b i nya punktskattedirektivet även upp följande bevis varav direktivet anger att varje kombination får beaktas: en leveranssedel (på engelska "delivery note"), ett dokument som intygar varornas utförsel och som undertecknats eller bestyrkts av den ekonomiska aktör som har fört ut de punktskattepliktiga varorna ur unionens tullområde, ett dokument där en medlemsstats eller ett tredjelands tullmyndighet intygar varornas leverans i enlighet med de regler och förfaranden som gäller för ett sådant intygande i den staten eller det landet, ekonomiska aktörens bokföring av varor som har levererats till fartyg, luftfartyg eller offshoreanläggningar och andra bevis som är godtagbara för avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter. Att direktivet anger att varje kombination får beaktas kan inte anses utgöra ett hinder för att myndigheterna accepterar endast ett av de uppräknade bevisen om myndigheten anser det vara tillräckligt i det enskilda fallet.

Reservsystemet

Ersättningsdokument

14 §

Paragrafen motsvarar 23 a § LTS och genomför artikel 26.1 och 26.4 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om påbörjande av flyttningar när det datoriserade systemet inte är tillgängligt. I jämförelse med LTS ersätts "pappersdokument" med det mer teknikneutrala "dokument". Vidare görs några mindre språkliga ändringar.

15 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 26.5 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns vissa särskilda bestämmelser om hantering av ersättningsdokument vid export och flyttningar som avslutas mot extern transit.

Av *första stycket* följer att avsändaren när det datoriserade systemet inte är tillgängligt ska lämna en kopia av ersättningsdokumentet till den som är deklarat vid tullförfarandet för de aktuella varorna. Med deklarat avses enligt 1 kap. 9 § detsamma som i tullagstiftningen.

Av *andra stycket* finns vissa bestämmelser om lämnande av en kopia av ersättningsdokumentet till Tullverket. Bestämmelsen är tillämplig i de fall

en exportdeklaration har getts in till Tullverket som omfattar varor vilka åtföljs av ett ersättningsdokument enligt 14 §. Det som ska lämnas är en kopia av det eller de ersättningsdokument vars uppgifter överensstämmer med de varor som avses i exportdeklarationen. Om ersättningsdokumentet avser varor som omfattas av mer än en exportdeklaration ska en kopia lämnas i anslutning till respektive exportdeklaration.

Om exportdeklaration har lämnats i ett annat EU-land ska kopian av ersättningsdokumentet i stället lämnas till de behöriga myndigheterna i det EU-landet enligt vad som gäller enligt det landets lagstiftning.

Förslaget behandlas i avsnitt 7.3.

16 §

Paragrafen motsvarar 24 § LTS och genomför artikel 27 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om hanteringen i de fall mottagningsrapport inte kan lämnas på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt.

I *första stycket* ersätts i jämförelse med LTS "pappersdokument" med det mer teknikneutrala "ersättningsdokument". Vidare görs vissa språkliga ändringar.

I *andra stycket* görs en redaktionell ändring.

Bestämmelserna i *tredje stycket* görs tillämpliga även på exportrapport för varor som övergår till förfarandet för extern transitering och på underrättelser om att varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde. Vidare görs vissa språkliga och redaktionella ändringar vilka inte är avsedda att medföra någon ändring i sak.

Åtgärder när det datoriserade systemet åter är tillgängligt

17 §

Paragrafen motsvarar 25 § LTS och genomför artiklarna 26.2, 27.1 och 27.2 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om hanteringen när det datoriserade systemet åter är tillgängligt.

I jämförelse med LTS läggs i *första stycket* till lämnande av underrättelser om att varorna inte längre ska lämna unionens tullområde bland de åtgärder som nämns i bestämmelsen.

I *andra stycket* görs vissa språkliga ändringar.

Bestämmelsen i *tredje stycket* är annorlunda formulerad än i LTS och genomför artikel 26.2 andra stycket i nya punktskattedirektivet. Ändringen föranleds av att artikel 26.3 i nuvarande punktskattedirektiv inte har någon motsvarighet i nya punktskattedirektivet. I sak bedöms dock inte någon skillnad uppkomma. Bestämmelsen innebär att det elektroniska administrativa dokumentet ersätter ersättningsdokumentet när Skatteverket har kontrollerat uppgifterna i enlighet med 4 § andra stycket och funnit att de är giltiga. Detta innebär att fram till denna tidpunkt, vilket sammanfaller med den tidpunkt när Skatteverket tilldelar det elektroniska administrativa dokumentet en administrativ referenskod, anses flyttningen äga rum under uppskovsförfarande med stöd av ersättningsdokumentet.

6 kap. Distansförsäljning

1 §

Paragrafen motsvarar delvis 16 § LTS och genomför artikel 44 i nya punktskattedirektivet. I jämförelse med LTS formuleras bestämmelsen om så att det nu endast utgör en definition av vad som avses med distansförsäljning. Vem som är skattskyldig vid distansförsäljning regleras i stället i 9 kap.

Vidare görs en anpassning till nya punktskattedirektivet genom att ”säljare”, på samma sätt som i nya punktskattedirektivet, byts ut mot ”avsändare som bedriver en självständig ekonomisk verksamhet”. Ändringen har under förhandlingarna av det nya direktivet motiverats med att det bättre överensstämmer med systematiken i direktivet, vilken inte tar sikte på civilrättslig status utan varornas hantering. Det har dock inte anförts att någon mer betydande skillnad i sak är avsedd. En säljare som ordnar transporten för varorna själv eller genom någon annan får även anses vara avsändare av varorna och ska anmäla sig för registrering som distansförsäljare (tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare). En sådan säljares ansvar att registrera sig som distansförsäljare påverkas inte av att varorna för själva transporten hanteras av en transportör vilken bedriver självständig ekonomisk verksamhet. För det fall det i något fall skulle förekomma att någon annan än säljaren, som är involverad i avsändandet av varorna och som bedriver självständig ekonomisk verksamhet, anmäler sig för registrering som distansförsäljare för de aktuella varorna torde det dock utifrån direktivets formulering inte finnas grund att vägra registrering för denne. Denne får då anses ta över säljarens ansvar att registrera sig för distansförsäljningen.

I jämförelse med LTS läggs vidare till direktivets uttryck att varorna ”avsänds eller transporteras direkt eller indirekt” och används direktivets uttryck ”köper” i stället för ”förvärvar”. I begreppet köper får anses ingå varor som översänds inom ramen för affärsrelationen mellan distansförsäljaren och kunden, även om någon köpeskilling inte uttryckligen erlagts för den specifika varan. Ett exempel skulle kunna vara ett varuprov för en ny produkt som sänds ut till köpare av andra varor eller en produkt som ingår ”på köpet” vid köp av andra varor.

I jämförelse med LTS tas även bestämmelsen i nuvarande 16 § tredje stycket LTS bort. Definitionen av distansförsäljning enligt första stycket anger numera att varorna avsänds av en avsändare som bedriver självständig ekonomisk verksamhet. Om en flyttning sker från en privatperson i en annan medlemsstat till en privatperson i Sverige, och inte omfattas av undantagen i 2 kap. 10 §, ska flyttningen därmed hanteras under förfarandet för beskattade varor.

Förslaget behandlas i avsnitt 5.4.

Tillfälligt registrerad distansförsäljare

2 §

Paragrafen ersätter delvis 16 § och 16 b § och genomför artikel 44 i nya punktskattedirektivet. Genom bestämmelsen införs en ny aktör ”tillfälligt registrerad distansförsäljare”. Denna är avsedd att omfatta alla som avser att bedriva distansförsäljning och som inte är ”registrerade

distansförsäljare” enligt 3 §. Bestämmelsens tillämpningsområde är därmed bredare än den nuvarande bestämmelsen i 16 b § LTS.

Av *första stycket* framgår att den som avser att avsända varor genom distansförsäljning och som inte är registrerad distansförsäljare enligt 3 § ska anmäla sig till Skatteverket för registrering som distansförsäljare för flyttningen. Anmälan ska göras innan varorna avsänds från det andra EU-landet. Vem som avses med avsändaren utvecklas mer i kommentaren till 1 §.

En registrering enligt första stycket avser en särskilt angiven flyttning. Detta förtydligas i *andra stycket*. Med en flyttning avses här varor som flyttas tillsammans till en och samma mottagare. Om avsändaren ska skicka varor till flera olika mottagare eller ska dela upp en mottagares beställning i flera leveranser behöver således flera anmälningar för registrering göras. En förutsättning för registrering är att säkerhet ställs för flyttningen. Säkerhet för skatten på varorna ska ställas hos Skatteverket. I stycket anges även vilka skatteanspråk som säkerheten får användas för. Säkerheten ska således kunna tas i anspråk av Skatteverket för svenska skattefordringar. Säkerheten får även tas i anspråk för skatt som har påförts i ett annat EU-land om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid. Detta kan bli aktuellt om skatt har påförts med stöd av artikel 46 i nya punktskattedirektivet, dvs. genom s.k. oegentlighetsbeskattning. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket, vilket innebär att det är Skatteverket som bestämmer om säkerheten får tas i anspråk. Detta gäller även i fråga om andra EU-länders skattefordringar. Ett annat EU-land som påfört en svensk mottagare skatt och som vill ta säkerheten i anspråk måste alltså vända sig till Skatteverket, som avgör om säkerheten får tas i anspråk. Skatteverket kan i sådant fall vägra att säkerheten får tas i anspråk i de fall där Skatteverket anser att det andra EU-landets skattefordran inte är befogad. Det kan exempelvis vara fråga om oenighet avseende i vilket land beskattning ska ske när varor som flyttas har försvunnit under flyttningen (jfr prop. 2001/02:127 s. 200).

Av *tredje stycket* följer att säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande. Detta kan användas om det efter avregistreringen konstateras att skatt som påförts före avregistreringen eller med stöd av 9 kap. 8 § andra stycket inte betalas i rätt tid.

Förslaget behandlas i avsnitt 5.4.

Registrerad distansförsäljare

3 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS men ersätter delvis 16 § LTS. Paragrafen genomför artikel 44 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen införs bestämmelser om en ny aktör ”registrerad distansförsäljare”.

Av *första stycket* följer att en förutsättning för att registreras enligt denna bestämmelse är att aktören avser att avsända varor genom distansförsäljning vid mer än enstaka tillfällen. Om anmälan inte sker enligt denna bestämmelse föreligger en skyldighet att i stället anmäla sig för registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare enligt 2 §.

I *andra stycket* anges vissa grundläggande krav som ska vara uppfyllda för att registrering ska göras. Av punkt 1 framgår att distansförsäljaren ska ha ställt säkerhet för skatten. Närmare bestämmelser om detta finns i 4 §. Av punkt 2 framgår att distansförsäljaren inte ska ha obetalda belopp avseende skatter och avgifter på det skattekonto som avses i 61 kap. 1 § SFL. Med begreppet ”avseende skatter av avgifter” avses även t.ex. räntor som påförts avseende sådana skatter och avgifter. För att underlätta hanteringen och undvika att Skatteverket behöver göra någon särskild åtgärd vid prövningen ska bedömningen av om det föreligger obetalda belopp göras utifrån den senaste avstämningen av skattekontot. Sådan avstämning av skattekontot ska enligt 61 kap. 7 § SFL göras varje månad men kan även ske i vissa andra situationer. Av punkt 3 följer vidare att distansförsäljaren inte ska ha andra skulder till det allmänna vilka har lämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning. Om aktören inte uppfyller kraven för att vara registrerad distansförsäljare får aktören i stället anmäla sig för registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare. Om aktören efter registreringen brister i betalning eller säkerheten visar sig vara bristfällig får avregistrering ske enligt 5 §.

Förslaget behandlas i avsnitt 5.4.

4 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. I paragrafen finns bestämmelser om den säkerhet som ska ställas av registrerad distansförsäljare.

Av *första stycket* framgår att säkerheten som lägst ska uppgå till ett belopp som motsvarar skatten för de varor som vid varje tidpunkt är under flyttning från den registrerade distansförsäljaren.

I *andra stycket* anges att skatten får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid. Om en registrerad distansförsäljare genom beslut om oegentlighetsbeskattning har påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Av *tredje stycket* följer vidare att säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande, om distansförsäljaren avregistreras. Detta motsvarar vad som i dag gäller för säkerheter som ställs av exempelvis registrerade varumottagare och ger Skatteverket möjlighet att även efter en avregistrering ta säkerheten i anspråk för skatt som påförts den registrerade distansförsäljaren.

Förslaget behandlas i avsnitt 5.4.

Avregistrering

5 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. I paragrafen finns bestämmelser om avregistrering.

Av *första stycket* följer att den tillfälligt registrerade distansförsäljaren ska avregistreras när den aktuella flyttningen har avslutats. Detta är en naturlig följd av att registreringen för dessa aktörer begränsas till en särskilt angiven flyttning. Eftersom flyttningar vid distansförsäljning inte hanteras i EMCS får Skatteverket inte någon direkt information om att

flyttningen har avslutats utan får bedöma detta utifrån andra omständigheter, såsom om aktören har lämnat in en deklaration. Avregistrering ska även göras om förutsättningarna för registrering inte längre finns. Denna möjlighet kan användas om det exempelvis framkommer att de aktuella varorna inte längre ska flyttas, t.ex. därför att försäljningen som låg till grund för registrering inte blev av.

I *andra stycket* finns bestämmelser om avregistrering av registrerade distansförsäljare. En registrerad distansförsäljare har en stående registrering och ska därför inte avregistreras efter en viss flyttning har avslutats. I stället får Skatteverket avregistrera den registrerade distansförsäljaren om förutsättningarna för registrering inte längre finns. Exempelvis därför att den registrerade distansförsäljaren har obetald skatt eller skulder eller någon säkerhet inte längre har ställts. Skatteverket får även avregistrera den registrerade distansförsäljaren om den ställda säkerheten inte längre är godtagbar. Avregistrering får slutligen ske om distansförsäljaren begär det.

Av *tredje stycket* följer att ett beslut om avregistrering gäller omedelbart om inte annat anges i beslutet. Detta motsvarar vad som gäller för beslut om återkallelse av exempelvis upplagshavare och registrerade varumottagare.

Förslaget behandlas i avsnitt 5.4.

Anmälningsskyldighet för mottagare vid distansförsäljning

6 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Av bestämmelsen följer att den som avser att ta emot tobaksvaror som avsänds till Sverige genom distansförsäljning i vissa fall ska anmäla flyttningen av varorna till Skatteverket. Anmälningsskyldigheten föreligger i de fall varorna varken avsänds av en tillfälligt registrerad distansförsäljare enligt 2 § vars registrering avser den aktuella flyttningen eller av en registrerad distansförsäljare enligt 3 §. Detta motsvarar de situationer där mottagaren enligt bestämmelserna i 9 kap. 9 § är skattskyldig för varorna. Anmälan ska göras innan varorna avsänds från det andra EU-landet.

Genom anmälan till Skatteverket förbättras myndigheternas möjligheter att kontrollera sådana flyttningar där avsändaren inte har fullgjort sina skyldigheter att anmäla sig för registrering hos Skatteverket. Den som inte anmäler flyttningen kan påföras ett transporttillägg enligt nya 4 kap. 1 a § 4 LPK. Om mottagaren har uppfyllt anmälningsskyldigheten får denne vidare möjlighet att deklarerat och betala skatten efter mottagandet av varorna, dvs. vid en senare tidpunkt än enligt dagens bestämmelser (jfr kommentaren till 26 kap. 37 § skatteförfarandelagen i avsnitt 14.22). En anmälan har dock endast någon betydelse om det faktiskt är fråga om en flyttning genom distansförsäljning enligt den definition som gäller enligt 1 §. Om det i stället är fråga om en flyttning som omfattas av kraven på att använda förfarandet för beskattade varor enligt 7 kap. 2 § kommer inte en anmälan enligt denna bestämmelse att påverka de skyldigheter som följer av denna lag för varor som ska flyttas under förfarandet för beskattade varor eller eventuella åtgärder som kan vidtas med stöd av t.ex. LPK avseende flyttningen. Frågan om det är en flyttning genom distansförsäljning får bedömas utifrån kriterierna för distansförsäljning i

1 § och omständigheterna i det aktuella fallet. Om exempelvis en enskild person har förvärvat varor från någon som bedriver en självständig ekonomisk verksamhet och säljaren direkt eller indirekt har ordnat transporten för varorna får det anses vara fråga om en flyttning genom distansförsäljning. Om den enskilde personen självständigt anordnar transporten blir i stället bestämmelserna om förfarandet för beskattade varor tillämpligt och den enskilde personen ansvarar för att anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad avsändare och tillfälligt certifierad mottagare.

Förslaget behandlas i avsnitt 5.4.

7 kap. Förfarandet för beskattade varor

Innehåll

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. I paragrafen anges kapitlets innehåll.

När ska förfarandet för beskattade varor användas?

2 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 33, 34.3, 41 och 42 i nya punktskattedirektivet.

I *första stycket* anges den grundläggande bestämmelsen att förfarandet för beskattade varor ska användas när varor flyttas till eller förs in från ett annat EU-land om inte något av de i bestämmelsen angivna undantagen (eller undantaget i 3 §) är tillämpligt. Det är i dessa fall inte tillåtet att flytta varorna på annat sätt.

Förfarandet för beskattade varor ska inte användas om varorna omfattas av de undantag från skatt vid införsel för en enskilds eller dennes familjs privata bruk som finns i 2 kap. 10 §. Det framgår av första punkten i första stycket. Bestämmelsen i 2 kap. 10 § är dock bara tillämplig när varor förs in i Sverige varför det, vad gäller flyttningar som sker från Sverige i stället hänvisas till motsvarande bestämmelser i destinationsmedlemsstatens lagstiftning. Genom detta genomförs direktivets undantag för flyttningar som omfattas av artikel 32.

Förfarandet för beskattade varor ska inte heller användas om flyttningen omfattas av definitionen av distansförsäljning enligt 6 kap. 1 §. Även här hänvisas, vad gäller flyttningar från Sverige, till motsvarande bestämmelser i destinationsmedlemsstatens lagstiftning. Genom detta genomförs direktivet undantag för flyttningar som omfattas av artikel 44.

Av *andra stycket* följer att förfarandet för beskattade varor även ska användas när beskattade varor flyttas till en plats i Sverige via ett annat EU-land. Detta grundas på artikel 42 i nya punktskattedirektivet.

I vissa situationer finns det möjlighet att ersätta de regler som gäller för varor som omfattas av förfarandet för beskattade varor med andra förenklade förfaranderegler. Detta regleras i *tredje stycket*. Om förenklingar ska göras ska detta ske i samförstånd med de övriga berörda medlemsstaterna. Vad gäller flyttningar som omfattas av första stycket anges vidare i artikel 41 i nya punktskattedirektivet att villkoren ska

fastställas av samtliga berörda medlemsstater. I bestämmelsen anges därför att det ska vara förenligt med överenskommelser mellan Sverige och övriga berörda medlemsstater.

Förslaget behandlas i avsnitt 5.1.

3 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. I paragrafen återfinns ytterligare ett undantag från användandet av förfarandet för beskattade varor. Det gäller för varor som för yrkesmässig försäljning ombord förvaras på ett fartyg eller luftfartyg som går mellan Sverige och ett annat EU-land. Bestämmelsen kan tillämpas i båda riktningarna och förutsätter att försäljning inte sker när varorna befinner sig på ett annat EU-lands territorium än det där varorna har beskattats. Skulle varorna ändå flyttas under förfarandet för beskattade varor finns ett undantag från skattskyldighet i 9 kap. 22 §.

Förslaget behandlas i avsnitt 5.1.

Krav på elektroniskt förenklat administrativt dokument

4 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 33.1, 35.1 och artikel 38 i nya punktskattedirektivet.

I paragrafens *första stycke* anges det krav som utgör en grundförutsättning för att flyttningen ska utgöra en flyttning under förfarandet för beskattade varor. En flyttning måste omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument som hanteras i EMCS, jfr 8 kap. 4 § första stycket. En flyttning sker dock även under förfarandet för beskattade varor om varorna avsänds med ett sådant ersättningsdokument som följer av 8 kap. 10 § om det datoriserade systemet inte är tillgängligt.

Bestämmelsen innebär i praktiken att en certifierad avsändare som är registrerad i avsändarmedlemsstaten inför avsändandet av varor ska upprätta ett elektroniskt förenklat administrativt dokument i EMCS. Avsändaren ansvarar för att uppgifterna om mottagare fylls i korrekt. Genom att avsändaren anger punktskattenumret för den certifierade mottagare som ska ta emot varorna i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet hämtas i EMCS uppgifter från SEED-registret för att kontrollera att det finns en sådan certifierad mottagare.

Om avsändaren inte fullgör sina skyldigheter och varorna inte omfattas av förfarandet för beskattade varor är flyttningen inte tillåten under punktskattedirektivet. En beskattning enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning kan då komma i fråga, se 9 kap. 28 §. Det är därför viktigt att avsändaren kontrollerar att uppgifterna i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet är rätt. Å andra sidan bör inte obetydliga fel i dokumentet eller uppenbara felskrivningar innebära att dokumentet ska fränkännas giltighet. Bedömningen av om bristerna i dokumentet är sådana att dokumentet ska fränkännas giltighet får göras i varje enskilt fall.

I *andra stycket* tydliggörs även att en flyttning under förfarandet för beskattade varor ska göras mellan en certifierad avsändare eller tillfälligt certifierad avsändare och en certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare. Att avsikten är att flytta varorna mellan sådana aktörer utgör

även en förutsättning för att varorna ska kunna omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument på det sätt som krävs enligt första stycket.

Förslaget behandlas i avsnitt 5.3.

När påbörjas och avslutas en flyttning?

5 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 33.3–4 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen anges när flyttningar under förfarandet påbörjas respektive avslutas.

När en flyttning påbörjas följer av *första stycket*. Enligt direktivet påbörjas en flyttning när varorna lämnar den certifierade avsändarens lokaler eller en valfri plats i avsändarmedlemsstaten som avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter har underrättats om innan flyttningen påbörjas. För att hantera den underrättelseskyldighet som följer av direktivet har för svenska certifierade avsändare lagts in krav i 13 § andra stycket på att ange en ordinarie avsändningsplats och, om denne önskar avsända varor från annan adress, en eller flera alternativa avsändningsplatser. För den specifika flyttningen ska därutöver i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet anges den plats från vilken varorna avsänds. En flyttning från en svensk certifierad avsändare påbörjas således när varorna lämnar den ordinarie eller alternativa avsändningsplats för den certifierade avsändaren som har angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet. En tillfälligt certifierad avsändare registreras endast för en särskild flyttning. Av andra punkten följer därför att flyttningen påbörjas när varorna lämnar den tillfälligt certifierade avsändaren. Även denne ska dock enligt 12 § ha angett den adress från vilken den avser att avsända varorna.

Av *andra stycket* följer när en flyttning avslutas. Detta sker på motsvarande sätt som för avsändarna när varorna tagits emot på den ordinarie eller alternativa mottagningsplats som har angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet. Om det är fråga om en tillfälligt certifierad mottagare avslutas flyttningen när varorna tagits emot av mottagaren. Om varorna inte tas emot på den plats som anges i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet avslutas inte flyttningen korrekt och en oegentlighet får anses uppkomma.

Om det inte är fråga om avsändande från eller mottagande i Sverige ska uppgifterna om adresser i stället lämnas till den behöriga myndigheten i det aktuella landet enligt de regler som de har uppställt för detta.

Flyttningar som påbörjas utanför Sverige

6 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen har utformats med 8 e § LTS som förebild. Genom bestämmelsen klargörs att flyttningar som påbörjats under förfarandet för beskattade varor i en annan medlemsstat omfattas av förfarandet när den sker till en certifierad mottagare i Sverige.

Aktörer inom förfarandet för beskattade varor

Tillfälligt certifierad mottagare

7 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 3.13 och artikel 35 i nya punktskattedirektivet. Genom paragrafen införs bestämmelser om en ny aktör ”tillfälligt certifierad mottagare”.

Den som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot varor under förfarandet för beskattade varor ska enligt *första stycket* anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad mottagare. Detta gäller dock inte om aktören är registrerad som certifierad mottagare enligt 9 §. Det föreligger således en skyldighet att anmäla sig för registrering om man avser att ta emot varor under förfarandet.

Även en enskild person som inte tar emot varorna yrkesmässigt ska anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad mottagare om denne avser att ta emot varor under förfarandet för beskattade varor. Detta kan vara aktuellt exempelvis om den enskilde personen ska föra in varor som varken omfattas av bestämmelserna om distansförsäljning i 6 kap. 1 § eller är undantagna från skatt därför att varorna är avsedda för personligt bruk och den enskilde själv transporterar dem till Sverige. Ett exempel skulle kunna vara en enskild person som köpt varor i samband med en resa i ett annat land och som avsänder varorna därifrån hem till Sverige med ett fraktbolag. Även en enskild som själv transporterar varor från ett annat EU-land och där varorna inte är för dennes eller dennes familjs personliga bruk omfattas av skyldigheten att använda förfarandet för beskattade varor. I båda fallen är det den enskilde personen som själv måste registrera sig som såväl certifierad avsändare i det EU-land där flyttningen påbörjas och som certifierad mottagare i Sverige.

En registrering enligt denna paragraf utgör en skyldighet för den som avser att flytta varor som omfattas av kraven på att använda förfarandet för beskattade varor. Om registrering inte har skett är flyttningen inte tillåten och beskattning kan ske enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning i 9 kap. 28 och 30 §§.

Av *andra stycket* följer att en tillfälligt certifierad mottagare ska ange den adress där mottagaren kommer att ta emot de varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor.

Förslaget behandlas i avsnitt 5.2.

8 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 35 i nya punktskattedirektivet.

Av *första stycket* följer att en registrering som tillfälligt certifierad mottagare ska begränsas till att gälla mottagandet av en särskilt angiven flyttning. Det motsvarar vad som gäller för tillfälligt registrerade varumottagare.

En registrering som tillfälligt certifierad mottagare ska göras om säkerhet har ställts för den skatt som kan påföras i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen eller mottagandet av varorna. Bestämmelser om detta finns i *andra stycket*. Med skatt som kan påföras i ett annat land avses sådan skatt som kan beslutas enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning enligt artikel 46 i nya punktskattedirektivet.

Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan varorna flyttas från det andra EU-landet. I andra stycket anges även vilka skatteanspråk som säkerheten får användas för. Säkerheten ska således kunna tas i anspråk av Skatteverket för svenska skattefordringar. Säkerheten får även tas i anspråk för skatt som har påförts i ett annat EU-land om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket, vilket innebär att det är Skatteverket som bestämmer om säkerheten får tas i anspråk. Detta gäller även i fråga om andra EU-länders skattefordringar. Ett annat EU-land som påfört en svensk mottagare skatt och som vill ta säkerheten i anspråk måste alltså vända sig till Skatteverket, som avgör om säkerheten får tas i anspråk. Skatteverket kan i sådant fall vägra att säkerheten får tas i anspråk i de fall där Skatteverket anser att det andra EU-landets skattefordran inte är befogad. Det kan exempelvis vara fråga om oenighet avseende i vilket land beskattning ska ske när varor som flyttas har försvunnit under flyttningen (jfr prop. 2001/02:127 s. 200).

Av *tredje stycket* följer vidare att säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande. Detta motsvarar vad som i dag gäller för säkerheter som ställs av exempelvis registrerade varumottagare och ger Skatteverket möjlighet att även efter en avregistrering ta säkerheten i anspråk för skatt som påförts den tillfälligt certifierade mottagaren.

Förslaget behandlas i avsnitt 5.2.

Certifierad mottagare

9 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 3.13 och artikel 35 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen införs bestämmelser om en ny aktör "certifierad mottagare".

Av *första stycket* följer att den som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot punktskattepliktiga varor under förfarandet för beskattade varor vid mer än enstaka tillfällen får anmäla sig för registrering som certifierad mottagare. Om anmälan inte sker enligt denna bestämmelse föreligger en skyldighet att i stället anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad mottagare enligt 7 §. Mottagandet av varor ska således ske i Sverige. Om varor ska tas emot på en plats i någon annan medlemsstat ska registrering i stället ske i den medlemsstaten.

I *andra stycket* anges vissa grundläggande krav som ska vara uppfyllda för att registrering som certifierad mottagare ska göras. Av *punkt 1* framgår att mottagaren ska ha ställt säkerhet för skatten. Närmare bestämmelser om detta finns i 10 §. Av *punkt 2* framgår att mottagaren ska ha angett en ordinarie mottagningsplats enligt vad som anges i 11 §. Av *punkt 3* framgår att den certifierade mottagaren inte ska ha obetalda belopp avseende skatter och avgifter på det skattekonto som avses i 61 kap. 1 § SFL. Med begreppet "avseende skatter och avgifter" avses även t.ex. räntor som påförts avseende sådana skatter och avgifter. För att underlätta hanteringen och undvika att Skatteverket behöver göra någon särskild åtgärd vid prövningen ska bedömningen av om det föreligger obetalda belopp göras utifrån den senaste avstämningen av skattekontot. Sådan avstämning av skattekontot ska enligt 61 kap. 7 § SFL göras varje månad men kan även ske i vissa andra situationer. Av *punkt 4* följer vidare att den

certifierade mottagaren inte ska ha andra skulder till staten vilka har lämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning. Om aktören inte uppfyller kraven för att vara certifierad mottagare får aktören i stället anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad mottagare. Syftet med de uppställda kraven är att den förmån i form av stående registrering och generell säkerhet som erbjuds den certifierade mottagaren endast ska medges aktörer som sköter sina skattebetalningar och andra betalningar till det allmänna. Om aktören efter registreringen brister i betalning eller säkerheten visar sig vara bristfällig får avregistrering ske enligt 14 §.

Förslaget behandlas i avsnitt 5.2.

10 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 35 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om den säkerhet som ska ställas av en certifierad mottagare.

Av *första stycket* framgår att säkerhet ska ställas för betalning av den skatt som kan påföras mottagaren i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen eller mottagandet av varor. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttningen påbörjas. Säkerheten ska som lägst uppgå till ett belopp som motsvarar den skatt som belöper på de varor som vid varje tidpunkt är under flyttning till den certifierade mottagaren. Genom att säkerheten kopplas till den skatt som är aktuell för de faktiska flyttningarna underlättas Skatteverkets kontroll av om säkerheten är tillräcklig och möjligheterna att avregistrera en aktör som inte sköter sig förbättras.

I *andra stycket* anges vilka skatteanspråk som säkerheten får användas för. Säkerheten ska således kunna tas i anspråk av Skatteverket för svenska skattefordringar. Säkerheten får även tas i anspråk för skatt som har påförts i ett annat EU-land om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid. Se vidare kommentaren till 8 §.

I *tredje stycket* anges att säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande, om mottagaren avregistreras. Detta motsvarar vad som i dag gäller för säkerheter som ställs av exempelvis registrerade varumottagare och ger Skatteverket möjlighet att även efter en avregistrering ta säkerheten i anspråk för skatt som påförts den certifierade mottagaren.

Förslaget behandlas i avsnitt 5.2.

11 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. I *första stycket* finns bestämmelser om att mottagaren till Skatteverket ska ange en adress där mottagaren kommer att ta emot varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor. Denna benämns ordinarie mottagningsplats. Detta motsvarar vad som gäller för registrerade varumottagare. Denna adress kommer att vara den som Skatteverket registrerar i det s.k. SEED-registret. Den certifierade mottagaren får ta emot varor även på valfri annan plats i Sverige. Av bestämmelsen följer dock att mottagaren då ska ange denna adress till Skatteverket innan flyttningen av de aktuella varorna påbörjas. Detta genomför artikel 33.4 i nya punktskattedirektivet. En sådan plats benämns en alternativ mottagningsplats. Om varorna ska tas emot på den alternativa mottagningsplatsen ska dess adress anges i det förenklade

elektroniska administrativa dokumentet när avsändaren anmäler flyttningen i EMCS.

I *andra stycket* tydliggörs att den certifierade mottagaren ska ta emot varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor på den ordinarie mottagningsplats eller den alternativa mottagningsplats som angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet. Om mottagaren vill ta emot varorna på en annan mottagningsplats än den som angetts när flyttningen påbörjades får mottagaren kontakta avsändaren som kan göra en ändring av destinationen i EMCS, se 8 kap. 6 §. Om varorna tas emot på en annan mottagningsplats än den som är angiven i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet anses inte flyttningen korrekt avslutad och en oegentlighet uppkommer.

Om aktören inte uppfyller de skyldigheter som följer av första stycket att ange en ordinarie mottagningsplats kan detta utgöra en grund för avregistrering.

Förslaget behandlas i avsnitt 5.2.

Tillfälligt certifierad avsändare

12 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 3.12 och artikel 35 i nya punktskattedirektivet. Genom paragrafen införs bestämmelser om en ny aktör ”tillfälligt certifierad avsändare”.

Av *första stycket* följer att den som i Sverige avser att yrkesmässigt avsända varor under förfarandet för beskattade varor ska anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad avsändare. Detta gäller inte för den som är registrerad som certifierad avsändare enligt 13 §. Även en enskild person ska registrera sig som tillfälligt certifierad avsändare om denne avser att avsända varor under förfarandet för beskattade varor.

En registrering som tillfälligt certifierad avsändare ska enligt *andra stycket* begränsas till att gälla avsändandet av en särskilt angiven flyttning. Detta motsvarar vad som gäller för tillfälligt registrerade varumottagare och tillfälligt certifierade mottagare.

Av *tredje stycket* följer att en tillfälligt certifierad avsändare ska ange till Skatteverket den adress från vilken denne kommer att avsända de varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor.

Förslaget behandlas i avsnitt 5.2.

Certifierad avsändare

13 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 3.12 och artikel 35 i nya punktskattedirektivet. Genom paragrafen införs bestämmelser om en ny aktör ”certifierad avsändare”.

Av *första stycket* följer att den som avser att i Sverige yrkesmässigt avsända punktskattepliktiga varor under förfarandet för beskattade varor vid mer än enstaka tillfällen får anmäla sig för registrering som certifierad avsändare. Om anmälan inte sker enligt denna bestämmelse föreligger en skyldighet att i stället anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad avsändare enligt 12 §. Avsändandet av varor ska således ske i Sverige. Om

varor ska avsändas från en plats i någon annan medlemsstat ska registrering i stället ske i den medlemsstaten.

I *andra stycket* finns bestämmelser om att avsändaren till Skatteverket ska ange en adress från vilken avsändaren kommer att avsända varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor. Denna benämns ordinarie avsändningsplats. Denna adress kommer att vara den som Skatteverket registrerar i det s.k. SEED-registret. Den certifierade avsändaren får avsända varor även från annan valfri plats i Sverige. Av bestämmelsen följer dock att avsändaren då ska ange denna adress till Skatteverket innan det elektroniska förenklade administrativa dokumentet upprättas och flyttningen av de aktuella varorna påbörjas. Detta genomför artikel 33.3 i nya punktskattedirektivet. En sådan plats benämns en alternativ avsändningsplats. Om den certifierade avsändare brister i skyldigheten att ange en ordinarie avsändningsplats kan detta utgöra grund för avregistrering.

I *tredje stycket* tydliggörs att den certifierade avsändaren ska avsända varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor från den ordinarie mottagningsplats eller alternativa avsändningsplats som angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet.

Förslaget behandlas i avsnitt 5.2.

Avregistrering

14 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. I paragrafen finns bestämmelser om avregistrering.

Av *första stycket* följer att den tillfälligt certifierade mottagaren och tillfälligt certifierade avsändaren ska avregistreras när den aktuella flyttningen har avslutats i det datoriserade systemet. Detta är en naturlig följd av att registreringen för dessa aktörer begränsas till en särskilt angiven flyttning. Avregistrering ska även göras om förutsättningarna för registrering inte längre finns. Denna möjlighet kan användas om det exempelvis framkommer att de aktuella varorna inte längre ska flyttas, t.ex. därför att försäljningen som låg till grund för registrering inte blev av.

I *andra stycket* finns bestämmelser om avregistrering av certifierade mottagare och certifierade avsändare. Dessa aktörer har en stående registrering och ska därför inte avregistreras efter en viss flyttning har avslutats. I stället får Skatteverket avregistrera dem om förutsättningarna för registrering inte längre finns. Exempelvis därför att en certifierad mottagare har obetald skatt eller skulder eller någon säkerhet inte längre har ställts. Om den certifierade mottagaren eller avsändaren inte uppfyller sina skyldigheter att anmäla mottagnings- respektive avsändningsplatser kan även detta utgöra en grund för avregistrering. Skatteverket får även avregistrera en certifierad mottagare om den ställda säkerheten inte längre är godtagbar. Avregistrering får slutligen ske om mottagaren eller avsändaren begär det.

Av *tredje stycket* följer att ett beslut om avregistrering gäller omedelbart om inte annat anges i beslutet. Detta motsvarar vad som gäller för beslut om återkallelse av exempelvis upplagshavare och registrerade varumottagare.

Förslaget behandlas i avsnitt 5.2.

8 kap. Dokumenthantering vid flyttningar inom förfarandet för beskattade varor

Detta kapitel innehåller bestämmelser om hanteringen av flyttningar inom förfarandet för beskattade varor. Förslagen behandlas i avsnitt 5.1.

Innehåll

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. I paragrafen anges kapitlets innehåll.

Det datoriserade systemet

2 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen har utformats med 22 § första–tredje styckena LTS som förebild. I paragrafen finns vissa grundläggande bestämmelser om det datoriserade systemet, EMCS, m.m. Vad som avses med ”det datoriserade systemet” följer av 1 kap. 9 §.

I *första stycket* anges vilka dokument som ska hanteras i det datoriserade systemet (EMCS).

I *andra stycket* erinras om att för behandling av uppgifter i det datoriserade systemet gäller lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

Av *tredje stycket* framgår vilka regler om dokumenthantering som ska gälla om inte EMCS är tillgängligt.

Slutligen förtydligas i *fjärde stycket* att bestämmelserna i kapitlet om certifierade avsändare och certifierade mottagare gäller även tillfälligt certifierade avsändare och tillfälligt certifierade mottagare. De skyldigheter vad avser dokumenthantering som gäller för tillfälligt certifierade aktörer motsvarar de som gäller för andra certifierade aktörer.

3 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen har utformats med 22 a § LTS som förebild och innehåller bestämmelser om verifiering av aktörer m.m. Se kommentaren till den bestämmelsen i prop. 2009/10:40 s.174.

Elektroniskt förenklat administrativt dokument och förenklad administrativ referenskod.

4 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 36.1–2 i nya punktskattedirektivet. Paragrafen innehåller bestämmelser om lämnande och återkallelse av elektroniskt förenklat administrativt dokument m.m.

I *första stycket* anges att den certifierade avsändaren, innan en flyttning av varor under förfarandet för beskattade varor påbörjas, ska lämna ett elektroniskt förenklat administrativt dokument via EMCS till

Skatteverket. Vilka uppgifter som dokumentet ska innehålla kommer att framgå av en delegerad akt från kommissionen. Flyttas varorna utan att omfattas av ett korrekt dokument utgör flyttningen inte en flyttning under förfarandet för beskattade varor och är inte tillåten under direktivet. Någon möjlighet att återkalla dokumentet finns inte inom förfarandet för beskattade varor. Däremot är det tillåtet att efter det att flyttningen påbörjats, via EMCS, ändra flyttningens destination (6 §). Den nya destinationen ska antingen vara en annan mottagningsplats för den certifierade mottagaren i samma medlemsstat som den ursprungliga mottagningsplatsen eller avsändningsplatsen.

Det anges i *andra stycket* att Skatteverket ska göra en elektronisk kontroll av dokumentet (validering). Är dokumentet formellt korrekt, i den utsträckning som kan kontrolleras elektroniskt, ska Skatteverket tilldela dokumentet en förenklad administrativ referenskod. Den certifierade avsändaren ska underrättas om koden. Därefter får den fysiska varuflyttningen påbörjas. Innehåller dokumentet ogiltiga uppgifter ska Skatteverket, utan dröjsmål, underrätta den certifierade avsändaren om det. Denna underrättelse sker elektroniskt via EMCS. Det blir aktuellt t.ex. när den angivna mottagare inte finns registrerad som certifierad mottagare i SEED-registret eller om angivet varuslag inte överensstämmer med den certifierade mottagarens registrering. Den certifierade avsändaren får då korrigera dokumentet och sända det på nytt till Skatteverket för ny elektronisk kontroll.

Den förenklade administrativa referenskoden ska medfölja flyttningen

5 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 36.4 i nya punktskattedirektivet. Av paragrafen följer att den certifierade avsändaren ska se till att den som medför varorna under flyttningen eller, om ingen person medför varorna, transportören eller fraktföraren, får med sig den förenklade administrativa referenskod som har tilldelats flyttningen i EMCS. Referenskoden ska på begäran kunna uppvisas för behörig myndighet under hela flyttningen. Det innebär att samtliga personer som transporterar, eller fraktar, varor under förfarandet för beskattade varor måste försäkra sig om att koden medföljer varorna under transporten. Syftet med detta är att säkerställa att samtliga behöriga myndigheter i de EG-länder varorna passerar under en flyttning ska kunna kontrollera att flyttningen är en flyttning under förfarandet för beskattade varor. Den förenklade administrativa referenskoden, eller egentligen den information koden representerar, utvisar att det är fråga om en sådan flyttning.

Ändrad destination

6 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 36.5 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen regleras den certifierade avsändarens möjlighet att via det datoriserade systemet ändra flyttningens destination. Denna procedur kan användas när den certifierade mottagaren inte accepterar samtliga varor, och en del av varorna i den ursprungliga flyttningen därför behöver flyttas tillbaka till

den plats där flyttningen startat, eller vidare till en annan destination. Den nya destinationen måste vara en annan mottagningsplats för den certifierade mottagaren i samma medlemsstat som den ursprungliga leveransplatsen eller avsändningsplatsen. Om mottagaren är en svensk certifierad mottagare måste platsen vara en sådan ordinarie mottagningsplats eller alternativ mottagningsplats som angetts av den certifierade mottagaren till Skatteverket. För den som är tillfälligt certifierad mottagare finns endast en adress angiven till Skatteverket. I de fallen är det därmed endast andra punkten som är aktuell.

Av *andra stycket* framgår att en ändring av destination ska göras via det datoriserade systemet, EMCS.

Mottagningsrapport

7 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 37.1 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen anges att en certifierad mottagare som tar emot tobaksvaror som flyttats enligt ett uppskovsförfarande utan dröjsmål, och senast inom fem dagar efter det att varorna tagits emot, ska lämna en mottagningsrapport via EMCS. Genom regeln förskrivs för det första att det åligger den certifierade mottagaren att upprätta en mottagningsrapport inom fem dagar. För det andra att detta ska ske när varorna tagits emot. Även om det t.ex. är fel varor som anlånt och mottagaren därför egentligen inte tar emot varorna ska detta rapporteras via EMCS. Sådana felaktigheter ska rapporteras i mottagningsrapporten, vilken då kan sägas ha karaktären av en "avvisningsrapport". Det ankommer i dessa fall på avsändaren att t.ex. flytta tillbaka varorna till sig genom att via EMCS ändra flyttningens destination.

För att lämna en mottagningsrapport via EMCS ska den certifierade mottagaren ha erhållit det elektroniska administrativa dokumentet. Har det dokumentet inte nått mottagaren inom de fem dagarna, ska mottagandet av varorna kvitteras genom ersättningsprocedur enligt 11 §. Eventuella problem med tidsfristen vid helgdagar löses för svensk del genom lagen (1930:173) om beräkning av lagstadgad tid. Av den lagen följer bl.a. att förpliktelser som enligt lag ska utföras en viss sista dag, om denna dag är en söndag, annan allmän helgdag, lördag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton, får åtgärden vidtas nästa vardag.

Den certifierade mottagaren som tar emot varor ska via EMCS sända mottagningsrapporten till den behöriga myndigheten i destinationsmedlemsstaten. När mottagaren finns i Sverige ska mottagningsrapporten således sändas till Skatteverket.

Vilka uppgifter mottagningsrapporten ska innehålla kommer att framgå av en delegerad akt från kommissionen.

8 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 37.2 och 40.1 i nya punktskattedirektivet.

I *första stycket* anges att mottagningsrapport som upprättas av den certifierade mottagaren och sänds via EMCS utgör bevis på att varorna har tagits emot av den certifierade mottagaren. Att det ersättningsdokument

som enligt 11 § ska lämnas när en mottagningsrapport inte kan lämnas via EMCS inte har denna betydelse som bevis, beror på att det alltid ska ersättas av en mottagningsrapport via EMCS (se 12 §). Detta motsvarar vad som gäller inom uppskovsförfarandet.

Av *andra stycket* följer att Skatteverket efter det att den certifierade mottagaren fullgjort alla nödvändiga formaliteter, ska sända mottagningsrapporten till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten. Här skiljer sig förfarandet åt från det som gäller inom uppskovsförfarandet. Inom förfarandet för beskattade varor ska mottagningsrapporten inte skickas vidare efter endast en elektronisk kontroll av uppgifterna i rapporten utan först sedan mottagaren fullgjort alla nödvändiga formaliteter. Detta beror på att den mottagningsrapport som vidarebefordras av Skatteverket har två funktioner inom förfarandet för beskattade varor.

För det första utgör, såsom angetts i första stycket, mottagningsrapporten liksom inom uppskovsförfarandet ett bevis på att varorna har tagits emot (artikel 40.1). När mottagningsrapporten vidarebefordras till den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten, ska denne se till att mottagningsrapporten når avsändaren. Avsändaren erhåller på så sätt via EMCS ett bevis på att varorna tagits emot.

För det andra ska den mottagningsrapport som vidarelämnas av Skatteverket anses utgöra tillräckligt bevis för att den certifierade mottagaren har fullgjort alla nödvändiga formaliteter och, i tillämpliga fall och såvida varan inte är undantagen från punktskatt, betalat all punktskatt i Sverige (artikel 37.2). Tillägget ”i tillämpliga fall och såvida varan inte är undantagen från punktskatt” infördes i direktivet för att förtydliga att mottagaren ska anses ha betalat all punktskatt även om det i det aktuella fallet är så att den skatt som ska betalas enligt mottagarlandets lagstiftning är noll, exempelvis på grund av att varan är undantagen från skatt. Detta gäller enligt direktivet även om varan efter mottagandet förts in under uppskovsförfarandet (i de medlemsstater där detta är tillåtet). I ett sådant fall ska dock skatt enligt svensk lagstiftning redovisas av den som tar emot varorna i egenskap av certifierade mottagare på vanligt sätt (även om avdrag sedan kan medges den som i egenskap av upplagshavare för in varorna i skatteupplaget). Den situationen tas därför inte upp i bestämmelsen. Den punktskatt som betalats i avsändarmedlemsstaten ska återbetalas på grundval av den mottagningsrapport som vidarelämnas till den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten (artikel 37.4). Om avsändaren av varorna finns i Sverige framgår det av bestämmelsen om återbetalning i 12 kap. 3 § att återbetalning medges på begäran sedan Skatteverket erhållit en mottagningsrapport från en annan medlemsstat.

Närmare bestämmelser om hanteringen av mottagningsrapporter kommer att ges i verkställighetsföreskrifter.

Förslaget behandlas i avsnitt 5.3.

9 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 40 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om s.k. alternativt bevis.

Av *första stycket* framgår att även ett intygande från Skatteverket kan utgöra bevis för att flyttningen avslutats, s.k. alternativt bevis.

Bestämmelsen kan tillämpas när en mottagningsrapport inte har lämnats av mottagaren. Man kan t.ex. tänka sig att den som är behörig att kvittera att varorna tagits emot är allvarligt sjuk eller skadad, och att det inte finns någon annan person som är behörig att kvittera mottagandet i EMCS. Det kan även finnas andra anledningar till att en mottagningsrapport inte har lämnats. Om Skatteverket bedömer att de har tillfredställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen får verket intyga att flyttningen avslutats. Ett ersättningsdokument enligt 11 § utgör ett tillfredsställande bevis. Det ankommer sedan på Skatteverket att informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket erhåller alternativt bevis om att en flyttning som påbörjats i Sverige avslutats i ett annat EG-land ankommer det på Skatteverket att avsluta flyttningen i EMCS. Detta regleras i *andra stycket*. Av 12 kap. 3 § framgår det även att återbetalning medges på begäran sedan Skatteverket godtagit ett alternativt bevis som avses i första stycket från en annan medlemsstat, se kommentaren till 8 § om de dubbla funktionerna för mottagningsrapporten.

Reservsystemet

Ersättningsdokument

10 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 38 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om påbörjande av flyttningar under reservsystemet.

I *första stycket* finns bestämmelser som anger hur en flyttning under förfarandet för beskattade varor påbörjas om EMCS inte är tillgängligt. Med att systemet inte är tillgängligt avses helt enkelt att aktören av någon anledning inte får åtkomst till EMCS (dvs. systemet "ligger nere"). Det låter sig inte göras att med exempel försöka åskådliggöra när detta kan hända. Bestämmelsen innebär att en varuflyttning under förfarandet för beskattade varor i sådant fall kan påbörjas om varorna åtföljs av ett ersättningsdokument. Ersättningsdokumentet ska innehålla samma uppgifter som det elektroniska förenklade administrativa dokument som skulle ha upprättats om EMCS varit tillgängligt. I nya punktskattedirektivet har de tidigare skrivningar som fanns rörande ersättningsdokument för uppskovsflyttningar om att dokumentet skulle vara i pappersform tagits bort för att göra bestämmelserna mer teknikneutrala. Detsamma bör gälla även för ersättningsdokument inom förfarandet för beskattade varor.

För att det i dessa fall ska vara fråga om en flyttning under förfarandet för beskattade varor krävs dessutom att den certifierade avsändaren informerar den behöriga myndigheten, dvs. Skatteverket i Sverige, om flyttningen innan den påbörjas. I bestämmelsen anges att avsändaren ska informera Skatteverket genom att lämna in en kopia av ersättningsdokumentet till verket. Detta ska även förstås som att det kan lämnas genom elektroniska medel, exempelvis genom att skickas in via e-post. Dokumentet kan lämnas in på det sätt som är mest praktiskt för avsändaren.

Genom dokumentet kommer Skatteverket att inför varje varuflyttning få information om bl.a. avsändare, mottagare, varukategori, varumängd,

ställd säkerhet och transportör. Att en kopia av ersättningsdokumentet lämnas till Skatteverket är en förutsättning för att verket ska kunna stämma av varuflyttningen mot det elektroniska förenklade administrativa dokument som sedan ska lämnas via EMCS när systemet kommit igång. Närmare bestämmelser om hur ersättningsdokumentet ska vara utformat och vilka uppgifter som ska ingå i det kommer att fastställas i en delegerad akt från kommissionen.

Punktskattedirektivet ställer inte några krav på att ersättningsdokumentet ska godkännas innan varorna får avsändas, jfr den validering som ska göras av elektroniska förenklade administrativa dokument enligt 4 §. Något krav på att Skatteverket ska godkänna ersättningsdokumentet innan varorna får avsändas föreskrivs därför inte. Det är dock viktigt att ersättningsdokumentet innehåller korrekta uppgifter. Skiljer sig uppgifterna i ersättningsdokumentet från uppgifterna i det elektroniska förenklade administrativa dokument som senare ska lämnas in via EMCS, föreligger en risk att varuflyttningen inte kommer att anses ha skett under förfarandet för beskattade varor. Genom att ersättningsdokumentet innehåller samma uppgifter som det elektroniska förenklade administrativa dokumentet säkerställs att Skatteverket vid en förfrågan från en kontrollmyndighet i en annan medlemsstat kan intyga att flyttningen är korrekt anmäld, vilket är betydelsefullt för att flyttningen även i den andra staten ska bedömas som en flyttning under förfarandet för beskattade varor vilken är tillåten enligt direktivet. För att något minska risken för att dokumenthanteringen blir betungande, finns i andra stycket en regel som anger att Skatteverket, under vissa förutsättningar, får informeras på annat sätt än genom att en kopia på ersättningsdokumentet lämnas. Eftersom reservsystemet ska användas när EMCS inte är tillgängligt, kan man tänka sig att det sammanfaller med att systemet för e-post inte heller fungerar. Då återstår att sända dokumentet med fax, post eller bud. Inträffar detta dessutom under natte- eller helgtid kan det bli svårt för avsändaren att lämna dokumentet till Skatteverket innan flyttningen påbörjas. Genom bestämmelsen i *andra stycket* ges en "ventil" för dessa fall. Enligt artikel 38.3 ska avsändaren arkivera en kopia av ersättningsdokumentet till stöd för sin bokföring. Regler om detta kommer att finnas i verkställighetsföreskrifter.

I *tredje stycket* anges även ändring av destination får göras inom reservsystemet och att Skatteverket i sådant fall ska informeras innan destinationen ändras.

11 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 39 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om avslutande av flyttningar genom reservsystemet.

I *första stycket* finns en bestämmelse om hur den certifierade mottagaren ska agera när en mottagningsrapport inte kan lämnas via EMCS inom den tidsfrist som anges 7 § på grund av att systemet inte är tillgängligt. Den certifierade mottagaren ska då kvittera varorna genom ett ersättningsdokument. Det dokumentet ska lämnas till den behöriga myndigheten i destinationsmedlemsstaten, dvs. i Sverige till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som den aktuella elektroniska mottagningsrapporten skulle ha innehållit och ett intygande av att

flyttningen har avslutats, dvs. att varorna nått angiven destination. Närmare bestämmelser om ersättningsdokument för mottagningsrapport kommer att finnas i kommissionens delegerade förordning.

I *andra stycket* anges att detsamma gäller om en mottagningsrapport inte kan lämnas via EMCS för att systemet tidigare varit oåtkomligt och den certifierade mottagaren därför inte nåtts av det elektroniska förenklade administrativa dokument som omfattar varorna. Av artikel 39.1 andra stycket i nya punktskattedirektivet följer att det ankommer på myndigheten i destinationsmedlemsstaten att skicka en kopia på ersättningsdokumentet, till den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten. Det ankommer på denna myndighet att vidarebefordra dokumentet till den som avsänt varorna. Det är tillräckligt att informera avsändaren genom att hålla dokumentet tillgängligt för denne. Om den certifierade mottagaren hinner lämna en mottagningsrapport via EMCS före det att myndigheten sänder en kopia av ersättningsdokumentet behöver myndigheten inte sända kopian. Dessa handlägningsregler för myndigheterna kommer att finnas i verkställighetsföreskrifter. Notera att det är den mottagningsrapport som sedan lämnas via EMCS som utgör bevis på att flyttningen avslutats.

Åtgärder när det datoriserade systemet åter är tillgängligt

12 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artiklarna 38.2, 38.4 och 39 tredje stycket i nya punktskattedirektivet. Paragrafen innehåller bestämmelser om vad som gäller när EMCS, efter att inte ha varit tillgängligt, åter blir det.

Av *första stycket* punkt 1 följer att den certifierade avsändaren i dessa fall ska lämna ett elektroniskt förenklat administrativt dokument. I punkt 2 anges att en certifierad avsändare som ändrar destination för flyttningen ska lämna uppgifter om ändringen via EMCS när systemet är i gång. I punkt 3 anges att den certifierade mottagaren när EMCS åter blir tillgängligt ska lämna en elektronisk mottagningsrapport.

I de fall ett elektroniskt förenklat administrativt dokument inte har nått den certifierade mottagaren på grund av att EMCS tidigare legat nere, ska detta dokument inväntas innan en elektronisk mottagningsrapport lämnas. Detta framgår av *andra stycket*.

Av *tredje stycket* följer att så snart den kontroll har gjorts av det elektroniska förenklade administrativa dokumentet som följer av 4 § andra stycket och om uppgifterna befinns giltiga, ska det elektroniska förenklade administrativa dokumentet ersätta ersättningsdokumentet.

9 kap. Skattskyldiga och skattskyldighetens inträde inom det EU-harmoniserade förfarandet

Innehåll

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. I paragrafen anges kapitlets innehåll.

Godkända upplagshavare

2 §

Paragrafen motsvarar 9 § första stycket 1 LTS. I paragrafen finns bestämmelsen om skattskyldighet i egenskap av godkänd upplagshavare. I jämförelse med LTS görs vissa redaktionella ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

3 §

Paragrafen motsvarar 20 § första stycket 1 LTS. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde. I jämförelse med LTS görs vissa redaktionella ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

4 §

Paragrafen motsvarar 20 a § LTS och innehåller en bestämmelse om skattskyldighetens inträde för godkända upplagshavare i en särskild situation. I paragrafen görs vissa redaktionella och språkliga ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

5 §

Paragrafen motsvarar 21 § LTS och innehåller en bestämmelse om undantag från skattskyldighet. I jämförelse med LTS förtydligas *första punkten* genom att uttrycket "återanvänts" ersätts med "tagits i anspråk". Avsikten med bestämmelsen är att skattepliktiga tobaksvaror som tas i anspråk i skatteupplaget genom att omarbetas till andra skattepliktiga tobaksvaror inte ska vara föremål för beskattning. I stället kommer de nya varor som tillverkas beskattas när de lämnar skatteupplaget. Under en tillverkningsprocess kan även förekomma att det hanteras varor som inte ännu utgör färdiga slutprodukter men som uppfyller kriterierna för att anses utgöra skattepliktiga tobaksvaror. Även sådana varor omfattas av undantaget. Uttrycket "återanvänts" kan uppfattas som något otydligt i detta hänseende. Den föreslagna ändringen innebär att undantagets utformning i stället tydligare kopplas till den grund för skattskyldighetens inträde som i praktiken blir aktuell i detta fall, nämligen att varorna tas i anspråk i skatteupplaget (3 § 3). I jämförelse med LTS förtydligas vidare att tillverkningen ska avse skattepliktiga tobaksvaror. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare

6 §

Paragrafen motsvarar 9 § första stycket 2 LTS. I paragrafen finns bestämmelsen om skattskyldighet i egenskap av registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare. I jämförelse med LTS byts "godkänd varumottagare" ut mot "registrerad varumottagare" eftersom det begreppet används i övrigt i lagstiftningen. Vidare skrivs tillfälligt registrerad varumottagare ut för att underlätta läsningen. I övrigt görs vissa redaktionella ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

7 §

Paragrafen motsvarar 20 § första stycket 2 LTS. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde. I jämförelse med LTS görs vissa redaktionella ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

Distanförsäljning

8 §

Paragrafen motsvarar delvis 9 § första stycket 3 och delvis 16 § LTS. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet i egenskap av tillfälligt registrerad distansförsäljare och registrerad distansförsäljare.

I jämförelse med LTS byts i *första stycket* ”säljer” ut mot ”avsänder” för att överensstämma med den nya definitionen av distansförsäljning i 6 kap. 1 §. Även ”säljare” byts ut mot ”den som i egenskap av tillfälligt registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 2 § eller registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 3 §” för att överensstämma med de nya bestämmelserna i 6 kap. I övrigt görs vissa redaktionella ändringar.

Ett nytt *andra stycke* läggs även till som hanterar den situation där en avregistrering har skett som innebär att aktören, vid den tidpunkt då skattskyldigheten inträder, inte längre är en tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen eller en registrerad distansförsäljare. Skattskyldigheten i egenskap av tillfälligt registrerad distansförsäljare och registrerad distansförsäljare ska även omfatta sådana varor. Den som är registrerad distansförsäljare lämnar deklaration för en redovisningsperiod om en kalendervecka. Eftersom aktören vid den tidpunkt då skattskyldighet enligt denna bestämmelse inträder inte längre är en registrerad distansförsäljare ska aktören därmed inte heller vara registrerad enligt 7 kap. 1 a § SFL. Av 26 kap. 8 § SFL följer då att skatten ska redovisas i en särskild skattedeklaration för varje händelse.

Förslaget behandlas i avsnitt 5.4.

9 §

Paragrafen motsvarar 9 § första stycket 4 och 16 c § LTS. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet för mottagare vid distansförsäljning. I jämförelse med LTS kopplas skattskyldigheten till om avsändaren är registrerad som tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen eller registrerad distansförsäljare i stället för till om säkerhet ställts eller inte för flyttningen. I praktiken blir det dock inte någon större skillnad eftersom registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare förutsätter att säkerhet har ställts. I övrigt görs vissa redaktionella ändringar.

Förslaget behandlas i avsnitt 5.4.

10 §

Paragrafen motsvarar 20 § första stycket 3 LTS. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde.

I jämförelse med LTS byts i *första stycket* ”säljare” ut mot ”tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare”. För dessa aktörer ändras även tidpunkten för skattskyldighetens inträde till att vara när de skattepliktiga varorna tas emot av mottagaren. Avsändaren måste

således försäkra sig om att denne har kontroll över den flyttning som sker och vet när varorna har tagits emot.

I *andra stycket* återfinns bestämmelsen om skattskyldighetens inträde för mottagare vid distansförsäljning. För denne inträder skattskyldigheten liksom enligt LTS när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige. Jämfört med i dag förändras dock den tidpunkt när den särskilda skattedeklarationen ska lämnas in i de fall mottagaren har fullgjort anmälningsskyldigheten i 6 kap. 6 §. Mottagaren får då lämna in deklarationen vid en senare tidpunkt, se vidare kommentaren till 26 kap. 37 § skatteförfarandelagen (2011:1244) (avsnitt 14.22).

I övrigt görs vissa redaktionella ändringar.

Förslaget behandlas i avsnitt 5.4.

Certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare

11 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 34 i nya punktskattedirektivet.

I *första stycket* anges att den som i egenskap av certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare tar emot tobaksvaror som flyttats enligt förfarandet för beskattade varor är skattskyldig. På samma sätt som för andra aktörer som godkänns eller registreras enligt lagen är den som registrerats som certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare skattskyldig enligt denna bestämmelse endast när denne agerar i denna egenskap. Om den som är registrerad som certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare hanterar varor utanför förfarandet för beskattade varor är denne skattskyldig enligt andra bestämmelser. Som exempel kan nämnas det fall där en certifierad mottagare även är godkänd som upplagshavare. Aktören ska då redovisa skatten för de varor som hanteras i de olika förfarandena i olika skattedeklarationer. Se även författningskommentaren till 9 § LTS (prop. 2009/10:40 s. 162). Den som är skattskyldig i egenskap av certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare ska redovisa skatten i en särskild skattedeklaration för varje händelse (jfr 26 kap. 8 § SFL i lydelse enligt förslaget i avsnitt 1.22.).

I *andra stycket* regleras en särskild situation där avregistrering har skett av en certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare. Om mottagaren trots detta tar emot varor för vilka flyttningen påbörjats före avregistreringen och som omfattas av ett validerat elektroniskt förenklat administrativt dokument där aktören vid valideringen angavs som mottagare ska aktören vara skattskyldig för varorna.

Förslaget behandlas i avsnitt 5.3.

12 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 34 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen anges tidpunkten för skattskyldighetens inträde för den som är skattskyldig som certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare.

Förslaget behandlas i avsnitt 5.3.

Import och otillåten införsel

13 §

Paragrafen motsvarar närmast 9 c § första stycket LTS. Paragrafen genomför artikel 7.1.d och 7.2 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet för import och otillåten införsel.

I jämförelse med LTS formuleras bestämmelsen om skattskyldighet vid import om för att närmare ansluta till direktivets lydelse. Tillägg har även gjorts för att anpassa bestämmelsen till det nya begreppet ”otillåten införsel”.

Den som är skattskyldig för import är enligt *första stycket* den som är deklarant för varorna eller varje annan person enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen. Av 1 kap. 9 § följer att med deklarant avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodex, dvs. den som är deklarant vid tullförfarandet för de aktuella varorna. Dessa personer ska enligt unionstullkodexen vara gäldenärer för tullskulden. Någon skillnad i sak mot bestämmelsen i LTS bedöms inte uppkomma. Vad gäller otillåten införsel är den skattskyldig som är involverad i den otillåtna införseln. Skattskyldighet i Sverige uppkommer vid import eller otillåten införsel till Sverige, dvs. när varorna fysiskt befinner förs in till Sverige från tredje land. Detta gäller oavsett om tulldeklaration för varan lämnas i Sverige eller om tulldeklaration inges i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för s.k. centraliserad klarering enligt artikel 179 i unionstullkodexen. Om tulldeklarationen inges i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering kommer deklaranten att betala tullen i det andra EU-landet. Punktskatten ska dock även fortsättningsvis betalas i Sverige.

I *andra stycket* regleras skattskyldigheten i de fall där importen eller den otillåtna införseln sker från de territorier inom unionens tullområde som inte ingår i Europeiska unionens punktskatteområde, t.ex. Åland och Kanarieöarna. Även i dessa fall ska en tulldeklaration lämnas in enligt tullagstiftningen. Någon skyldighet att betala tull föreligger inte och därför anges särskilt att skattskyldig är deklaranten eller den som hade varit skyldig att betala tull om varorna hade varit belagda med tull. På samma sätt som enligt första stycket uppkommer skattskyldighet i Sverige om varorna förs in till Sverige.

Om flera personer är skattskyldiga för samma skatt ansvarar de solidariskt för betalning av denna. Detta följer av såväl artikel 7.2 i nya punktskattedirektivet som artikel 84 i unionstullkodexen.

Förslaget behandlas i avsnitt 7.1.

14 §

Paragrafen motsvarar 20 § första stycket 8 och 9 LTS (enligt förslaget i avsnitt 1.8). I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde. I jämförelse med LTS görs vissa redaktionella ändringar i första stycket. Genom hänvisningen till 13 § omfattar bestämmelsen såväl import som otillåten införsel.

I *andra stycket* återfinns en särskild bestämmelse för den situation där tulldeklaration ges in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering. Med anledning av att bestämmelsen om skattskyldighet har ändrats i jämförelse med LTS ersätts i andra stycket hänvisningen till 9 c § första stycket 3 LTS med en självständig reglering

av när bestämmelsen är tillämplig, dvs. när tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit, i ett annat EU-land till följd av att tulldeklaration ge in där med stöd av att ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen.

15 §

Paragrafen motsvarar 9 c § tredje stycket LTS och genomför artikel 6 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om att bestämmelserna om skattskyldighet vid import och otillåten införsel inte ska gälla i vissa fall.

I jämförelse med LTS byts i *första stycket* orden ”vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 953/2013” ut mot ”från platsen för import” för att bestämmelsen även ska omfatta import av unionsvaror från t.ex. Åland. Någon ändring i tillämpningen av bestämmelsen är inte avsedd. Vidare byts begreppet ”undantas” ut mot ”gäller inte i fråga om”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Vidare läggs ett nytt *andra stycke* till som innehåller bestämmelser om undantag vid otillåten införsel, om tullskulden har upphört enligt vissa angivna bestämmelser i unionstullkodexen. Detta motsvarar vad som följer av artikel 6.3.d i nya punktskattedirektivet.

Tillverkning eller användning för annat ändamål

16 §

Paragrafen motsvarar 9 § första stycket 6 och 7 och andra stycket LTS. I paragrafen har samlats vissa bestämmelser om skattskyldighet vid tillverkning och användning.

I jämförelse med LTS har det i *första stycket punkt 3* införts en ny bestämmelse. Skattskyldig enligt den nya bestämmelsen är den som använder varor som vid införseln till landet undantagits från skatteplikt enligt 2 kap. 10 § till annat ändamål än det som var förutsättningen för att varorna undantogs från skatteplikt. Om en enskild person har förvärvat varor i ett annat EU-land och själv transporterat dem till Sverige är varorna exempelvis undantagna från skatteplikt enligt 2 kap. 10 § om de är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk. Om varorna efter införseln används för annat ändamål, exempelvis till försäljning, föreligger skattskyldighet enligt den nya bestämmelsen. Den situationen har tidigare hanterats genom beskattning enligt den nu borttagna bestämmelsen i 9 § första stycket 5 LTS om beskattning av den som för in eller tar emot varorna. Förslaget behandlas i avsnitt 5.3.

I jämförelse med LTS har i *andra stycket* tydliggjorts att bestämmelsen är avsedd att tillämpas avseende skattskyldigheten i första stycket 2.

17 §

Paragrafen motsvarar 20 § första stycket 5 och 6 LTS. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde. I jämförelse med LTS utvidgas tillämpningen av bestämmelsen i *andra punkten* till att även omfatta den nya skattskyldigheten i 16 § första stycket 3. Skattskyldigheten inträder därmed, precis som enligt 16 § första stycket 2, vid den tidpunkt när varorna används för annat än avsett ändamål. Därutöver görs vissa redaktionella ändringar.

18 §

Paragrafen motsvarar 9 b § LTS och innehåller en bestämmelse om undantag i vissa fall för varor som blivit fullständigt förstörda genom oförutsedda händelser eller force majeure.

Särskild skattskyldighet i vissa fall för varor för vilka skatt inte har redovisats eller påförts

19 §

Paragrafen motsvarar 9 § första stycket 8 LTS. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet som är avsedda att tillämpas i situationer där det inte finns någon känd skattskyldig enligt någon annan bestämmelse. Skattskyldighet enligt denna bestämmelse kan t.ex. komma i fråga för den som påträffas med en vara som omsatts, i ett eller flera led, efter det att varan förts in till Sverige (jfr prop. 2009/10:40 s. 139).

I *första stycket* byts i jämförelse med LTS begreppet ”innehar” ut mot ”förvarar eller lagrar” i enlighet med ändringar i nya punktskattedirektivet (artikel 7.1.b). I jämförelse med LTS görs även ett tillägg genom att det anges att bestämmelsen är tillämplig om skatt för varorna inte har ”redovisats eller påförts” i Sverige. Genom detta beaktas även att skatt i vissa fall kan påföras av Skatteverket utan en föregående redovisning av den skattskyldige, exempelvis vid oegentlighetsbeskattning. Om skatt har redovisats eller påförts enligt någon annan bestämmelse för samma varor föreligger således inte någon skattskyldighet enligt denna paragraf.

I LTS anges att bestämmelsen är tillämplig ”i annat fall än som avses i 1–7”, dvs i annat fall än vissa andra bestämmelser om skattskyldighet. Detta led ersätts av en ny bestämmelse om undantag från skattskyldighet i andra stycket samt en särskild bestämmelse om eftergift i 21 §.

I *andra stycket* anges vissa situationer där det inte föreligger skattskyldighet för den som förvarar eller innehar varorna. Av *första punkten* följer att skattskyldighet inte gäller för den som är skattskyldig enligt andra bestämmelser om skattskyldighet. Om någon redan är skattskyldig på någon annan grund är det således aldrig aktuellt med skattskyldighet enligt denna paragraf. Eftersom skattskyldighet enligt första stycket även kan vara aktuell för varor vilka förts in från tredje land omfattar uppräkningsen även skattskyldighet vid import och otillåten införsel för att förtydliga att det inte är aktuellt med beskattning enligt denna bestämmelse om varorna redan har beskattats av Tullverket i samband med import eller otillåten införsel. Uppräkningsen omfattar inte bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning i 25–28 §§. För det fall ett beslut om oegentlighetsbeskattning skulle komma att fattas avseende de aktuella varorna får eventuell dubbelbeskattning undanröjas genom bestämmelsen om befrielse enligt 21 §.

I *andra punkten* anges ett undantag för varor för vilka tidpunkten för redovisning av skatt ännu inte inträtt. Den som innehar varor före den tidpunkt för redovisning av skatt som gäller för den aktuella skatten enligt bestämmelserna i SFL är inte skattskyldig om denne har skälig anledning att anta att skatten för varorna kommer att redovisas. Vissa skattskyldiga, t.ex. upplagshavare och registrerade varumottagare, har möjlighet att redovisa skatten månadsvis i efterhand och det kan därför förekomma att

varor innan denna tidpunkt inträder har hunnit säljas vidare en eller flera gånger. Om köparen då har skälig anledning att anta att skatten för varorna kommer att redovisas föreligger inte någon skattskyldighet. Om det föreligger sådan skälig anledning att anta att skatten kommer att redovisas får avgöras utifrån förhållanden i det enskilda fallet såsom exempelvis säljarens trovärdighet, varans pris i förhållande till ett marknadsmässigt pris och omständigheterna kring köpet.

Bestämmelserna i denna paragraf är även fortsättningsvis avsedda att tillämpas av Skatteverket främst när verket påträffar varor för vilka någon annan känd skattskyldig inte finns. Detta speglas även av att Skatteverket, om beslut om skatt fattas på annan grund efter det att ett beslut enligt denna paragraf har fattats, enligt bestämmelserna i 21 § ska besluta om befrielse från den skatt som beslutats enligt denna paragraf. Om det efter ett beslut om skatt enligt denna paragraf visar sig att förutsättningarna för beslutet inte förelåg, t.ex. därför att det visar sig att skatt redan innan beslutet fattades hade redovisats för samma varor, ska Skatteverket på eget initiativ ompröva och upphäva det beslut som fattats enligt denna paragraf.

Förslaget behandlas i avsnitt 11.5.

20 §

Paragrafen motsvarar 20 § första stycket 7 LTS. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde.

I jämförelse med LTS ändras i *första stycket* ”innehas” till ”förvaras eller lagras” på motsvarande sätt som i 19 §.

I *andra stycket* läggs till en ny bestämmelse som innehåller en tidpunkt för skattskyldighetens inträde för den situation där ett undantag från skattskyldighet har förelegat enligt 19 § andra stycket 2. Om ett sådant undantag upphör inträder skattskyldigheten vid denna tidpunkt. Detta kan således vara antingen den tidpunkt när redovisningstidpunkten inträder utan att skatt har redovisats eller en tidpunkt när aktören inte längre har skälig anledning att anta att skatt kommer att redovisas för varorna.

Förslaget behandlas i avsnitt 11.5.

21 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Genom paragrafen införs en bestämmelse om befrielse från skatt i de fall dubbel beskattning har uppkommit för samma varor genom att beslut om skatt har fattats både enligt 19 § och enligt någon annan bestämmelse om skattskyldighet. Bestämmelsen blir tillämplig endast i de fall skatt har redovisats eller beslutats enligt någon annan bestämmelse efter det att ett beslut om skatt har fattats enligt 19 §. Om beslutet om skatt eller redovisningen av skatt enligt den andra bestämmelsen ägt rum före beslutet om skatt enligt 19 § är beslutet enligt 19 § felaktigt. Skatteverket ska då genom omprövning enligt 66 kap. SFL upphäva beslutet.

Enligt bestämmelsen ska Skatteverket besluta om befrielse från skatten om någon som har påförts skatt enligt 19 § visar att skatt har påförts eller redovisats för samma varor enligt någon annan bestämmelse. Bestämmelsen kan tillämpas när det framkommer att någon annan har redovisat skatt för samma varor eller påförts skatt för dem genom ett beslut från Skatteverket. Bestämmelsen kan även tillämpas om det framkommer att samma person som påförts skatt enligt 19 § även har påförts skatt enligt

bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning i 25–28 §§. Bestämmelserna i 19 § är avsedda att vara subsidiära till annan skattskyldighet och Skatteverket ska därmed inte påföra skatt enligt 19 § om någon annan skattskyldig för varorna är känd. Det kan dock inte uteslutas att det kan förekomma att skatt redovisas eller påförs för samma varor efter ett beslut om skatt har fattats enligt 19 §. Genom bestämmelsen om befrielse kan eventuell uppkommen dubbelbeskattning då undanröjas. Även om bestämmelsen är ny torde i praktiken eventuell dubbelbeskattning undanröjas även i dag i de fall Skatteverket känner till att den avser samma varor eftersom Skatteverket enligt förarbetena bör ompröva och undanröja beskattningen enligt nuvarande 9 § första stycket 8 om det inkommer en deklaration till Skatteverket från någon annan avseende de aktuella varorna (prop. 2009/10:40 s. 163). I många fall kan det antas att det endast är om den skattskyldige tar kontakt med myndigheten som Skatteverket har kännedom om att varorna har beskattats dubbelt. Om det på annat sätt framkommer att dubbelbeskattning har uppkommit bör dock Skatteverket besluta om befrielse på eget initiativ.

Förslaget behandlas i avsnitt 11.5.

Vissa särskilda undantag

Varor för yrkesmässig försäljning ombord på fartyg och luftfartyg

22 §

Paragrafen motsvarar 9 § tredje stycket LTS. Genom paragrafen undantas beskattade varor som för yrkesmässig försäljning befinner sig ombord på ett fartyg eller luftfartyg från skattskyldighet i vissa fall. I jämförelse med LTS arbetas bestämmelsen om något. Bland annat byts ”som inte är till försäljning på svenskt territorium” ut mot det tydligare ”inte är till försäljning på ett annat EU-lands territorium än det land där varorna har beskattats”. Bestämmelsen genomför artikel 34.3 i nya punktskattedirektivet. Bestämmelsen omfattar såväl skattskyldighet för den certifierade mottagaren enligt 11 §, som skattskyldighet enligt 19 § för den som förvarar eller lagrar varor. Det kan noteras att i 7 kap. 3 § undantas varor som lämnar Sverige från kravet på att använda förfarandet för beskattade varor om de inte är till försäljning på något annat EU-lands territorium än det land där varorna har beskattats. I många fall kan det på motsvarande sätt antas att varor som ankommer till Sverige inte har flyttats under förfarandet för beskattade varor därför att de omfattas av undantag i andra EU-länders lagstiftning. Om så ändå skulle vara fallet kommer varorna att undantas från skattskyldighet för den certifierade mottagaren genom denna bestämmelse.

Provisantering

23 §

Paragrafen motsvarar 31 e § LTS. I paragrafen finns bestämmelser om mottagande av varor utan skatt för den som har ett tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg. I jämförelse med LTS görs smärre språkliga ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

24 §

Paragrafen motsvarar 20 § andra och tredje styckena LTS. I paragrafen finns en bestämmelse om befrielse från skatt i vissa fall där varor omhändertagits av Tullverket. I jämförelse med LTS ersätts uppräknningen av bestämmelser med en hänvisning till att skattskyldighet inträtt enligt denna lag. Vidare görs en språklig ändring genom att uttrycket ”efterge” ersätts med ”besluta om befrielse från”.

Beskattning vid oegentligheter

Varor som flyttas under uppskovsförfarande

25 §

Paragrafen motsvarar 27 § LTS och genomför artikel 9 i nya punktskattedirektivet.

I jämförelse med LTS preciseras bestämmelserna om hantering av det solidariska betalningsansvaret.

Första stycket motsvarar nuvarande bestämmelse i LTS.

I andra stycket görs vissa redaktionella och språkliga ändringar. Syftet med den nya utformningen är att det tydligare ska framgå att skattskyldig ska vara någon av de som nämns i de två punkterna. Den första punkten omfattar den som har ställt säkerhet för skatten under flyttningen. Detta är normalt avsändaren av varorna men i vissa länder kan det även tillåtas att andra personer ställer säkerhet, i stället för eller tillsammans med, avsändaren. Den som har ställt säkerhet för skatten ingår alltid i kretsen av utpekade potentiellt skattskyldiga oavsett om denne medverkat i den otillåtna avvikelser eller inte. Den andra punkten omfattar andra personer vilka medverkat i den otillåtna avvikelser från uppskovsförfarandet och som varit medveten om eller rimligen borde varit medveten om att avvikelser var otillåtna. Någon skillnad i sak är inte avsedd vad avser vilka personer som omfattas av bestämmelsen.

I tredje stycket införs en ny bestämmelse som innebär att ett beslut om skatt ska avse endast en skattskyldig. Om det finns anledning att vända sig mot mer än en av de som omfattas av kretsen av skattskyldiga får detta ske genom ett beslut om ansvar enligt 30 §.

För att förbättra förutsebarheten för de skattskyldiga och för myndigheterna anges vidare att om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse den eller en av dem som ställt säkerhet för skatten. För det fall att det skulle vara så att mer än en person har ställt säkerhet för skatten ska beslutet om skatt således avse endast en av dem. Det kan antas att i de flesta fall har säkerheten ställts med någon form av solidariskt ansvar och vem som helst av de som ställt säkerheten kan då krävas på det fulla beloppet. Skulle det vara på annat sätt finns möjligheten att vända sig mot den andra personen med ett beslut om ansvar enligt 30 §.

Som huvudregel bör Skatteverket kunna stanna vid att konstatera att det finns någon som har ställt säkerhet för skatten. I vissa fall kan det dock framgå att det finnas skäl att i stället vända sig mot någon annan än den som ställt säkerhet för skatten. Om sådana skäl föreligger får bedömas utifrån omständigheterna i det enskilda fallet. Ett exempel på en sådan situation kan vara att Skatteverket har kännedom om att en viss person har

medverkat till att varan avvikit från uppskovsförfarandet, t.ex. stulit varorna under transporten.

Förslaget behandlas i avsnitt 11.2.

26 §

Paragrafen motsvarar 27 a § LTS och genomför artikel 9 i nya punktskattedirektivet. Denna bestämmelse omfattar endast flyttningar som har startat i Sverige och det förekommer därför inte att fler än en person har ställt säkerhet för skatten. I dessa fall blir det därmed inte aktuellt med ett beslut om ansvar enligt 30 §.

Varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor eller som har avsänts av en distansförsäljare

27 §

Paragrafen motsvarar 28 § LTS och genomför artikel 46.1–4 i nya punktskattedirektivet.

I jämförelse med LTS preciseras i *första stycket* att bestämmelsen blir tillämplig endast i de fall varorna flyttas under förfarandet för beskattade varor eller som har avsänts av en distansförsäljare som har registrerats i destinationsmedlemsstaten. Bestämmelsen omfattar således endast flyttningar som har startat på ett korrekt sätt. För att en flyttning under förfarandet för beskattade varor ska anses ha startat ska varorna omfattas av ett validerat elektroniskt förenklat administrativt dokument. Om Sverige är destinationsmedlemsstat ska varorna ha avsänts av en tillfälligt registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 2 § eller en registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 3 §. Om flyttningen av varor som omfattas av kraven på att använda förfarandet för beskattade varor inte har startat korrekt omfattas flyttningen i stället av bestämmelserna i 28 §. Om flyttning vid distansförsäljning inte startat korrekt omfattas den i stället av bestämmelserna om beskattning av mottagaren i 9 §.

I *andra stycket* görs vissa redaktionella och språkliga ändringar. Därigenom framgår tydligare att skattskyldig ska vara någon av de som nämns i de två punkterna. Den första punkten omfattar den som har ställt säkerhet för skatten under flyttningen. Detta är normalt avsändaren av varorna men i vissa länder kan det även tillåtas att andra personer ställer säkerhet, i stället för eller tillsammans med, avsändaren. Den som har ställt säkerhet för skatten ingår alltid i kretsen av utpekade potentiellt skattskyldiga oavsett om denne medverkat i den otillåtna avvikelser eller inte. Den andra punkten omfattar andra personer, om dessa har medverkat i oegentligheten. Någon skillnad i sak är inte avsedd vad avser vilka personer som omfattas av bestämmelsen.

I *tredje stycket* införs en ny bestämmelse som innebär att ett beslut om skatt ska avse endast en skattskyldig. Om det finns anledning att vända sig mot mer än en av de som omfattas av kretsen av skattskyldiga får detta ske genom ett beslut om ansvar enligt 30 §. För att förbättra förutsebarheten för de skattskyldiga och för myndigheterna anges vidare att om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse den eller en av dem som ställt säkerhet för skatten. För varor som flyttas till Sverige ska säkerhet i dessa fall ha ställts i Sverige vilket innebär att säkerheten ska ha ställts av distansförsäljaren respektive den certifierade mottagaren. Om det rör varor

som endast passerar via Sverige skulle kunna förekomma att någon annan har ställt säkerhet för skatten, se kommentaren till 25 §.

Som huvudregel bör Skatteverket kunna stanna vid att konstatera att det finns en person som har ställt säkerhet för skatten. I vissa fall kan det dock framgå att det finnas skäl att i stället vända sig mot någon annan än den som ställt säkerhet för skatten. Om sådana skäl föreligger får bedömas utifrån omständigheterna i det enskilda fallet. Ett exempel på en sådan situation kan vara att Skatteverket har kännedom om att en viss person har medverkat till oegentligheten, t.ex. stulit varorna under transporten.

Förslaget behandlas i avsnitt 11.2.

Flyttningar som inte omfattas av elektroniskt förenklat administrativt dokument

28 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 46.5 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om beskattning när varor som enligt 7 kap. 2 § ska flyttas under förfarandet för beskattade inte hanteras korrekt. En oegentlighet anses enligt *första stycket* föreligga om varor flyttas till eller via Sverige utan att uppfylla kraven på att omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument. Om flyttningen påbörjas med stöd av ett ersättningsdokument enligt 8 kap. 10 § får detta också ses som att kraven är uppfyllda så länge den certifierade avsändaren när EMCS åter är tillgängligt snarast lämnar ett elektroniskt förenklat administrativt dokument (jfr 8 kap. 12 §).

Av *andra stycket* följer att varorna ska beskattas i Sverige om de förts in i landet. I de fall som omfattas av denna paragraf är en flyttning inkorrekt redan när den påbörjas och det räcker därmed att konstatera att varorna har kommit in i landet.

I *tredje stycket* anges vem som ska vara skattskyldig för skatten. Precis som enligt 25 och 27 §§ har bestämmelsen redaktionellt utformats på så sätt att den som normalt bör komma i fråga för beslut om skatt återfinns i en första punkt. Oegentligheten utgörs i detta fall av själva det faktum att en flyttning sker utan att omfattas av de uppställda kraven. Det är därmed en relativt bred krets av personer som omfattas av skattskyldigheten. Enligt första punkten är den skattskyldig som för in eller tar emot varorna. Med detta avses detsamma som enligt nuvarande bestämmelser om skattskyldighet i 9 § första stycket 5 LTS, dvs. den som faktiskt för in varorna till eller tar emot varorna i Sverige. En närmare beskrivning av vad som avses med detta finns i prop. 2009/10:40 s. 139–140.

Enligt andra punkten omfattar kretsen av skattskyldiga även övriga personer som medverkat i oegentligheten. Ett exempel på en person som kan anses medverka till oegentligheten är avsändaren som aktivt ska anmäla flyttningen i EMCS, och genom sin underlåtelse att göra detta orsakar att flyttningen sker utan ett elektroniskt förenklat administrativt dokument. Ett annat exempel är den som transporterar varorna utan att försäkra sig om att det finns en förenklad administrativ referenskod för flyttningen. Om det är oklart vem som ska anses föra in eller ta emot varorna eller om det annars finns skäl för att det kan Skatteverket således vända sig mot någon annan inom kretsen av de personer som kan anses medverkat i oegentligheten.

På samma sätt som i 25 och 27 §§ anges i *fjärde stycket* att ett beslut om skatt avseende en viss flyttning ska avse endast en skattskyldig. Om det finns anledning att vända sig mot mer än en av de som omfattas av kretsen av skattskyldiga får detta ske genom ett beslut om ansvar enligt 30 §. För att förbättra förutsebarheten för de skattskyldiga och för myndigheterna anges vidare att om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse den som för in eller tar emot varorna.

Att varor flyttas utan att följa kraven enligt förfarandet för beskattade varor kan i många fall antas uppmärksammas av Tullverket i samband med en kontroll enligt LPK. I 2 kap. 13 a § LPK (i lydelse enligt avsnitt 1.15.) finns bestämmelser om att Tullverket i vissa fall får besluta om skatten.

Förslaget behandlas i avsnitt 5.5 och 11.2.

Undantag från skatt

29 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 9.6 och 46.4 i nya punktskattedirektivet. Genom hänvisningen till 2 kap. 12 § 1 blir undantaget för förluster till följd av att varor blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått förlorade och därigenom blivit oanvändbara som punktskattepliktiga varor på grund av oförutsedda händelser eller force majeure uttryckligen tillämpligt även vid beskattning enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning. Någon möjlighet att i dessa fall få undantag genom att varorna förstörs under tillsyn av Skatteverket (2 kap. 12 § 2) finns dock inte. Detta för att undvika att bestämmelsen utnyttjas i skatteundandragande syfte.

Genom hänvisningen till 2 kap. 15–17 §§ blir även bestämmelserna om undantag vid partiella förluster till följd av varornas beskaffenhet tillämpliga. Vad dessa bestämmelser innebär behandlas närmare i författningskommentaren till respektive bestämmelse.

Förslaget behandlas i avsnitt 8.1.

Särskilt ansvar för betalning

30 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Bestämmelsen genomför bl.a. artikel 7.2 och 46.3 i nya punktskattedirektivet.

Genom *första stycket* ges Skatteverket en möjlighet att fatta ett beslut om ansvar för den som omfattas av kretsen av skattskyldiga i 25 § andra stycket, 27 § andra stycket eller 28 § andra stycket men som inte omfattas av Skatteverkets beslut om skatt för de aktuella varorna. Av nämnda bestämmelser framgår att Skatteverkets beslut om skatt för en viss flyttning endast ska avse en skattskyldig. I de fall det finns anledning för Skatteverket att vända sig mot flera personer inom den utpekade kretsen av skattskyldiga får detta således ske genom ett beslut om ansvar.

Ett beslut om ansvar innebär att den berörda personen är skyldig att tillsammans med den som beslutet om skatt avser betala det belopp som den som beslutet om skatt avser har gjorts ansvarig för. Bestämmelsen om ansvar har utformats med de bestämmelser om ansvar som finns i 59 kap. SFL som förebild och syftar till att skapa en tydligare reglering av hur det solidariska ansvar som föreskrivs i nya punktskattedirektivet ska hanteras i praktiken. Genom att på detta sätt tydligare reglera hanteringen av det

solidariska ansvaret skapas förutsättningar för en hantering av oegentlighetsbeskattningen inom skattekontot. I 13 kap. 4–9 §§ finns närmare bestämmelser om förfarandet vid beskattningen.

Av *andra stycket* följer att ett beslut om ansvar inte får fattas om statens fordran mot den som beslutet om skatt enligt 25–28 §§ avser har preskriberats. Detta motsvarar vad som gäller för beslut om ansvar enligt 59 kap. SFL (jfr t.ex. 59 kap. 7 § *andra stycket*, 11 § *andra stycket* och 17 §).

Av nya 2 kap. 13 a LPK framgår att beslut om ansvar i vissa fall även kan fattas av Tullverket.

Förslaget behandlas i avsnitt 11.2.

10 kap. Hantering av varor inom det nationella förfarandet

Innehåll

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. I paragrafen anges kapitlets innehåll.

Godkännande som lagerhållare

Vem får godkännas som lagerhållare

2 §

Paragrafen motsvarar 38 § första stycket LTS och innehåller bestämmelser om godkännande som lagerhållare.

I *första stycket* görs i jämförelse med LTS vissa redaktionella ändringar. Preciseringen ”från tredjeland” tas bort eftersom en import alltid avser flyttningar från tredje land. Ingen ändring i sak är avsedd.

Av ett nytt *andra stycke* framgår att beslut i fråga om godkännande fattas av Skatteverket efter särskild ansökan.

Återkallelse av godkännande

3 §

Paragrafen motsvarar 38 § andra stycket LTS.

Konkurs

4 §

Paragrafen motsvarar 38 a § LTS.

Skattskyldiga och skattskyldighetens inträde

Godkänd lagerhållare

5 §

Paragrafen motsvarar 36 § 1 LTS. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet för godkända lagerhållare. I jämförelse med LTS görs vissa redaktionella ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

6 §

Paragrafen motsvarar 39 § 1 LTS. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde för godkända lagerhållare. I jämförelse med LTS görs vissa redaktionella och språkliga ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

Import och otillåten införsel

7§

Paragrafen motsvarar 37 § första stycket LTS. I jämförelse med LTS formuleras bestämmelsen om skattskyldighet för import om för att närmare ansluta till direktivets lydelse. En anpassning har även gjorts till det nya begreppet ”otillåten införsel”. Se kommentaren till 9 kap. 13 §.

8 §

Paragrafen motsvarar 39 § 5 och 6 LTS (enligt förslaget i avsnitt 1.8). I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde vid import och otillåten införsel. I jämförelse med LTS görs vissa ändringar i *andra stycket*, se kommentaren till 9 kap. 14 §.

9 §

Paragrafen motsvarar 37 § tredje stycket LTS och innehåller bestämmelser om undantag vid import och otillåten införsel. I jämförelse med LTS görs vissa ändringar. Se kommentaren till 9 kap. 15 §.

Skattskyldighet och skattskyldighetens inträde i andra fall

10 §

Paragrafen motsvarar 36 § 2–4 LTS. I paragrafen samlas vissa bestämmelser om skattskyldighet för den som inte är lagerhållare. I jämförelse med LTS görs vissa redaktionella ändringar i första stycket.

I *andra stycket* finns en motsvarande bestämmelse som i 9 kap. 16 § andra stycket. Motsvarande följde tidigare av 9 § andra stycket LTS. Ingen ändring i sak är avsedd.

11 §

Paragrafen motsvarar 39 § 2–4 LTS. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde. I jämförelse med LTS görs vissa redaktionella ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

Mottagande av varor utan skatt vid proviantering

12 §

Paragrafen motsvarar 40 § och 31 e § LTS. I paragrafen finns bestämmelser om mottagande av varor utan skatt för den som har ett tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg. I jämförelse med LTS regleras möjligheten att ta emot snus och tuggtobak utan skatt genom en egen paragraf i stället för genom en hänvisning till bestämmelserna som gäller varor inom det EU-harmoniserade förfarandet. Vidare görs vissa smärre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

11 kap. Avdrag

Avdrag inom det EU-harmoniserade förfarandet

1 §

Paragrafen motsvarar 32 § första stycket 1. I paragrafen finns bestämmelsen om avdrag för varor för vilka skattskyldighet tidigare inträtt och som förts in i skatteupplag. I jämförelse med LTS görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

Avdrag inom det nationella förfarandet

2 §

Paragrafen motsvarar 40 § tredje stycket 2 a och b LTS. I paragrafen finns bestämmelser om lagerhållares möjlighet att i vissa fall göra avdrag för varor för vilka skattskyldighet redan inträtt. I jämförelse med LTS görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

3 §

Paragrafen motsvarar 40 § tredje stycket 1 och 2 c, d och e. I paragrafen finns bestämmelser om lagerhållares möjlighet att göra avdrag för varor som bl.a. exporterats. I jämförelse med LTS görs vissa redaktionella ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd. I punkt 1 c byts vidare ”till tredjeland” ut mot ”från EU” för att ansluta till de ändringar som har gjorts i definitionen av export i 1 kap. 7 §. Det som är avgörande för rätten till avdrag är således att varan har förts ut från EU.

Avdrag i samband med proviantering och exportbutiker

4 §

Paragrafen motsvarar 32 § första stycket 2 och 3 och delvis 40 § andra stycket LTS. I paragrafen finns bestämmelser om avdrag för varor som tagits mot av någon som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg. I jämförelse med LTS görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

5 §

Paragrafen motsvarar 32 § andra stycket och delvis 40 § andra stycket LTS. I paragrafen finns bestämmelser om avdrag för den som bedriver verksamhet i exportbutik. I jämförelse med LTS görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

12 kap. Återbetalning av skatt

Innehåll

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. I paragrafen anges kapitlets innehåll.

Återbetalning för varor som oegentlighetsbeskattats i Sverige

2 §

Paragrafen motsvarar 29 § fjärde stycket LTS. Bestämmelsen hanterar situationer där oegentlighetsbeskattning har skett i mer än ett EU-land för samma varor. I jämförelse med LTS ändras hänvisningarna i *första stycket* till bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning till att även omfatta den nya bestämmelsen i 9 kap. 28 §. Vidare förtydligas bestämmelsen genom det klargörs att den beskattning som avses i ett annat EU-land är en beskattning i enlighet med direktivets artiklar om oegentlighetsbeskattning. Slutligen görs en mindre ändring vad avser den tidsfrist som finns för ansökan. Tidsfristen i första stycket utgår efter ändringen från när varan har beskattats i det andra EU-landet. En ansökan i Sverige kan således göras senare än tre år efter det att flyttningen påbörjades så länge varan inom tre år efter flyttningen påbörjades beskattats i ett annat EU-land.

I ett nytt *andra stycke* anges att ansökan ska ges in inom ett år efter det att beslutet om skatt i det andra EU-landet vunnit laga kraft.

Förslaget behandlas i avsnitt 11.5

Återbetalning för varor som flyttats till annat EU-land

Varor som har flyttats under förfarandet för beskattade varor

3 §

Paragrafen motsvarar delvis 29 § första och tredje stycket LTS och genomför artikel 37.2, 37.4 och 40.3 i nya punktskattedirektivet. I jämförelse med LTS omarbetas bestämmelsen i nuvarande 29 § LTS redaktionellt och delas upp i flera paragrafer vilka avser olika situationer. Denna paragraf begränsas därvid till varor som har flyttats under förfarandet för beskattade varor. Bestämmelsen om att ansökan ska ske skriftligen hos Skatteverket återfinns i 9 §.

Av *första stycket* följer att återbetalning förutsätter att varorna har flyttats under förfarandet för beskattade varor. I jämförelse med LTS ersätts uttrycket ”medger Skatteverket” av ”ska Skatteverket besluta om”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *andra stycket* anges vissa förutsättningar som ska vara uppfyllda. Första meningen motsvarar vad som gäller enligt 29 § tredje stycket första meningen LTS. Mot bakgrund av det nya förfarandet anges i andra stycket att ett beslut om återbetalning får fattas först efter att Skatteverket har tagit emot en sådan mottagningsrapport som avses i 8 kap. 7 och 8 §§ eller tagit emot och godtagit ett sådant alternativt bevis som avses i 8 kap. 9 §.

Av artikel 37.2 fjärde stycket i nya punktskattedirektivet följer att mottagningsrapporten ska anses utgöra tillräckligt bevis för att den certifierade mottagaren har fullgjort alla nödvändiga formaliteter och betalat all punktskatt till destinationsmedlemsstaten. Om de punktskattepliktiga varorna är undantagna från punktskatt i destinationsmedlemsstaten eller har förts in under ett uppskovsförfarande behöver inte punktskatt betalas där. Mottagningsrapporten utgör då ändå tillräckligt bevis för att nödvändiga formaliteter har fullgjorts. Av artikel 37.4 i nya punktskattedirektivet följer att den punktskatt som har betalats i avsändarmedlemsstaten ska på begäran återbetalas på grundval av mottagningsrapporten. I praktiken kommer mottagningsrapporten vara tillgänglig för Skatteverket i EMCS och den kommer genom det datoriserade systemet att vidarebefordras till den certifierade avsändaren.

Den certifierade avsändaren slipper därigenom vara beroende av att från mottagaren erhålla ett pappersdokument som visar att varorna har beskattats i mottagarmedlemsstaten.

Om mottagningsrapport saknas får andra bevis för att varorna tagits emot lämnas enligt 8 kap. 9 §. Om destinationsmedlemsstaten har lämnat ett alternativt bevis och detta har godtagits av Skatteverket ska det utgöra tillräckligt bevis för att den certifierade mottagaren har fullgjort alla nödvändiga formaliteter i destinationsmedlemsstaten (artikel 40.3).

Om varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor inte kommer fram till mottagaren kan i vissa fall återbetalning i stället medges under 5 § nedan om beskattning har skett i ett annat EU-land med stöd av bestämmelser om oegentlighetsbeskattning.

Förslaget behandlas i avsnitt 5.3.

Varor som har varit föremål för distansförsäljning

4 §

Paragrafen motsvarar delvis 29 § första och andra styckena LTS och genomför artikel 44.5 i nya punktskattedirektivet. I jämförelse med LTS omarbetas bestämmelsen i nuvarande 29 § LTS redaktionellt och delas upp i flera paragrafer vilka avser olika situationer. Denna paragraf begränsas därvid till varor som flyttas genom distansförsäljning. Bestämmelsen om att ansökan ska ske skriftligen hos Skatteverket återfinns i 9 §.

I *första stycket* ersätts i jämförelse med LTS uttrycket ”medger Skatteverket” av ”ska Skatteverket besluta om”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *andra stycket* anges förutsättningarna för återbetalning. I jämförelse med LTS byts ”mottagarlandet” ut mot ”destinationsmedlemsstaten”. Med detta avses enligt artikel 5.14 i nya punktskattedirektivet den medlemsstat till vilken punktskattepliktiga varor ska levereras eller i vilken punktskattepliktiga varor ska användas. Någon ändring i sak är inte avsedd. Att varan har beskattats i destinationslandet får även anses omfatta situationer där varan omfattas av nollskattesats i destinationslandet. Att skattesatsen i det andra landet är noll utgår således inte hinder för återbetalning av den svenska skatten.

För att undvika att bestämmelserna i 4 och 5 §§ överlappar görs en begränsning av paragrafens tillämpningsområde. Begränsningen innebär att återbetalning inte medges enligt denna paragraf om 5 § är tillämplig, dvs. om varorna har beskattats i destinationsmedlemsstaten genom oegentlighetsbeskattning enligt artikel 46 i nya punktskattedirektivet.

Varor som har varit föremål för oegentlighetsbeskattning i ett annat EU-land

5 §

Paragrafen motsvarar delvis 29 § första och andra styckena LTS och genomför artikel 46.3 andra stycket i nya punktskattedirektivet. I jämförelse med LTS omarbetas bestämmelsen i nuvarande 29 § LTS redaktionellt och delas upp i flera paragrafer som avser olika situationer. Denna paragraf är därvid avsedd att hantera situationer där beskattning i det andra EU-landet sker enligt bestämmelserna om

oegentlighetsbeskattning. Bestämmelsen om att ansökan ska ske skriftligen hos Skatteverket återfinns i 9 §.

Av *första stycket* följer att återbetalning medges för sådana varor vilka har beskattats i ett annat EU-land genom oegentlighetsbeskattning i enlighet med artikel 46 i nya punktskattedirektivet. Detta kan bli aktuellt om varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor inte når angiven mottagare. Det kan också bli aktuellt om varor som ska flyttas under förfarandet för beskattade varor flyttas utan att uppfylla de krav som gäller för förfarandet. I samband med distansförsäljning kan det bli aktuellt om varorna inte når mottagaren. Beroende på destinationsmedlemsstatens lagstiftning kan även beskattning enligt artikel 46 bli aktuell om avsändaren vid distansförsäljning saknar registrering i den medlemsstaten enligt artikel 44.4.a. I jämförelse med LTS ersätts uttrycket ”medger Skatteverket” av ”ska Skatteverket besluta om”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Kraven i *andra stycket* motsvarar vad som gäller enligt 4 § andra stycket, med den skillnaden att beskattning inte behöver ha skett i destinationslandet utan kan ha skett i annat EU-land.

I *tredje stycket* införs en ny bestämmelse om att ansökan om återbetalning ska ges in till Skatteverket inom ett år efter det att beslutet om skatt har fått laga kraft i det andra EU-landet.

Varor inom det nationella förfarandet

6 §

Paragrafen motsvarar 40 a § första och andra styckena LTS. I jämförelse med LTS har paragrafen omarbetats redaktionellt. I jämförelse med LTS ersätts uttrycket ”medger Skatteverket” av ”ska Skatteverket besluta om”. Bestämmelser om att ansökan ska göras skriftligen hos beskattningsmyndigheten återfinns i 9 §. Någon ändring i sak är i övrigt inte avsedd.

Återbetalning vid export

7 §

Paragrafen motsvarar 30 § och 40 § andra stycket LTS. I jämförelse med LTS har paragrafen omarbetats språkligt och redaktionellt.

I första stycket ersätts uttrycket ”medger Skatteverket” av ”ska Skatteverket besluta om”. Någon ändring i sak är inte avsedd. Vidare ersätts ”till tredjeland” med ”från EU” för att ansluta till de ändringar som har gjorts i definitionen av export i 1 kap. 7 §. Det som är avgörande för rätten till återbetalning är således att varan har förts ut från EU.

Bestämmelser om att ansökan ska göras skriftligen hos Skatteverket återfinns i 9 §.

Återbetalning för varor som omhändertagits av Tullverket

8 §

Paragrafen motsvarar 31 § LTS och innehåller en bestämmelse om återbetalning i vissa fall där varor har omhändertagits av Tullverket. I jämförelse med LTS ersätts uttrycket ”medger Skatteverket” av ”ska Skatteverket besluta om”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Formella bestämmelser om ansökan om återbetalning

9 §

Paragrafen motsvarar 31 a § och 40 a § tredje och fjärde styckena LTS. I jämförelse med LTS kompletteras bestämmelsen med ett krav på att ansökan ska göras skriftligen till Skatteverket. Detta krav finns redan i dag i 29, 30 och 40 a §§ LTS.

Återbetalning för vissa skattebefriade subjekt

10 §

Paragrafen motsvarar 31 d § och 40 § andra stycket LTS i lydelse enligt förslagen i avsnitt 1.9 och genomför artikel 11 i nya punktskattedirektivet.

I *första stycket* ersätts uttrycket ”medger Skatteverket” av ”ska Skatteverket besluta om”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Vad gäller *andra och tredje styckena*, se kommentarerna till 31 d § LTS i avsnitt 14.9.

13 kap. Generella förfaranderegler och överklagande

Innehåll

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. I paragrafen anges kapitlets innehåll.

Förfarandet vid beskattning

2 §

Paragrafen motsvarar 34 § första stycket LTS och innehåller den generella bestämmelsen om att bestämmelserna i skatteförfarandelagen gäller i fråga om förfarandet vid beskattning. I fråga om beskattning vid import och otillåten införsel och beskattning vid oegentligheter gäller dock bestämmelserna i 3 § respektive 4–9 §§.

Särskilda bestämmelser om förfarandet vid import

3 §

Paragrafen motsvarar 19 §, 34 § andra stycket och 40 § första stycket LTS. I jämförelse med LTS är bestämmelsen även tillämplig vid beslut om skattskyldighet vid otillåten införsel.

Särskilda bestämmelser om förfarandet vid beskattning vid oegentligheter inom det EU-harmoniserade förfarandet

4 §

Paragrafen motsvarar 34 a § första stycket.

I *första stycket* finns en bestämmelse om att Skatteverket beslutar om skatt enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning. I jämförelse med LTS omfattar bestämmelsen även beslut om skatt enligt den nya bestämmelsen i 9 kap. 28 § om oegentlighetsbeskattning för flyttningar som inte omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument. Bestämmelsen omfattar även de nya beslut om ansvar vid oegentligheter som följer av 9 kap. 30 §. I de fall Tullverket beslutar om

oegentlighetsbeskattning tillämpas i stället bestämmelserna i nya 2 kap. 13 a § och 3 kap. 5 § andra stycket LPK och de förfarandebestämmelser som finns i den lagen. Skatten ska betalas inom den tid som Skatteverket bestämmer. Vid bestämmandet av tiden bör Skatteverket normalt utgå från de tider som anges i 62 kap. 8 och 9 §§ SFL. Det innebär att skatten ska betalas senast den förfallodag enligt 62 kap. 9 § som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från den dag beslut fattades. Om det i ett enskilt fall finns skäl för detta kan dock Skatteverket bestämma en kortare tid. Detta skulle exempelvis kunna vara aktuellt om det endast är möjligt att åberopa den säkerhet som ställts för flyttningen under en kortare tid från dagen för beslutet.

I *andra stycket* införs en särskild bestämmelse om skönsbeskattning vid beslut om oegentlighetsbeskattning. Detta utgör ett förtydligande av den nuvarande hänvisningen i 34 a LTS till 57 kap. 1 § SFL.

Förslaget behandlas i avsnitt 11.2.

5 §

Paragrafen motsvarar delvis 34 a § tredje stycket. Genom bestämmelsen skapas en tydlig reglering av Skatteverkets möjlighet att tillämpa bestämmelserna om ansvar för delägare i svenska handelsbolag och ansvar för företrädare för juridiska personer i 59 kap. SFL. En hänvisning till dessa bestämmelser fanns tidigare i 34 a § tredje stycket. Bestämmelserna om ansvar kan tillämpas såväl avseende den som omfattas av ett beslut om skatt enligt 9 kap. 25–28 §§ som den som omfattas av ett beslut om ansvar enligt 9 kap. 30 §. Vid handläggningen av ärenden om ansvar gäller de i 8 § angivna bestämmelserna i skatteförfarandelagen.

6 §

Paragrafen motsvarar delvis 34 a § andra stycket LTS.

Genom *första stycket* införs en möjlighet för Skatteverket att genom förelägganden inhämta uppgifter som är av betydelse för beslut om skatt från den som är eller kan antas vara skattskyldig enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning. Detta kan antas främst bli aktuellt i situationer där oegentlighetsbeskattning kan ske i Sverige därför att varor inte har flyttats under förfarandet för beskattade varor. I de fallen har varorna inte anmälts i EMCS och det saknas därmed information om flyttningen. Enligt nuvarande bestämmelser kan Skatteverket med stöd av SFL besluta om förelägganden och revision för att inhämta uppgifter i liknande situationer eftersom den som för in eller tar emot varor är deklarationsskyldig enligt SFL oavsett om kraven på förenklat ledsagardokument har fullgjorts eller inte. Under det nya förfarandet föreligger inte någon uppgiftsskyldighet enligt SFL i de fall varorna flyttas på annat sätt än under förfarandet för beskattade varor. I stället sker beskattning enligt bestämmelserna om oegentlighet. Bestämmelsen kan tillämpas i förhållande till den som är eller kan antas vara skattskyldig. Detta kan enligt 9 kap. 25, 27 och 28 §§ vara flera olika personer. Att Skatteverket inhämtar uppgifter från en eller flera av dessa personer påverkar inte Skatteverkets möjlighet att sedan välja för vem beslut om skatt ska fattas. Skatteverket får även förelägga den som omfattas eller kan antas omfattas av 9 kap. 25, 27 eller 28 § att lämna uppgift som kan vara av betydelse för ett beslut om ansvar enligt 9 kap. 30 §. Denna

bestämmelse kan tillämpas om Skatteverket har fattat beslut om skatt mot en person och därefter vill inhämta uppgifter från någon annan person som omfattas av de aktuella bestämmelserna inför ett eventuellt beslut om ansvar enligt 9 kap. 30 §.

Bestämmelsen i *andra stycket* innehåller en bestämmelse om föreläggande att lämna uppgifter vad avser någon annan. Detta motsvarar vad som i dag gäller enligt 34 a § andra stycket LTS men arbetas om språkligt och redaktionellt för att det tydligare ska framgå för vilka syften bestämmelserna får tillämpas. Bestämmelsen utvidgas även till att omfatta de nya bestämmelserna om skatt i 9 kap. 28 § och ansvar i 9 kap. 30 §.

Bestämmelsen om revision finns i 7 §.

Förslaget behandlas i avsnitt 5.5 och 11.2.

7 §

Paragrafen motsvarar delvis 34 a § andra stycket LTS.

Genom bestämmelsen införs en möjlighet för Skatteverket att besluta om revision för att kontrollera skattskyldighet enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning eller om förutsättningar föreligger för att besluta om ansvar enligt 9 kap. 30 §. På samma sätt som med förelägganden enligt 6 § kan detta antas främst bli aktuellt i situationer där oegentlighetsbeskattning kan ske i Sverige därför att varor inte har flyttats under förfarandet för beskattade varor. Enligt nuvarande bestämmelser kan Skatteverket med stöd av SFL besluta om revision i liknande situationer eftersom den som för in eller tar emot varor är deklarationsskyldig enligt SFL. I bestämmelsen återfinns även den möjlighet att besluta om revision för att inhämta uppgifter av betydelse för skattskyldighet enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning eller om förutsättningar föreligger för att besluta om ansvar vid oegentlighetsbeskattning vad avser någon annan än den som revideras. Bestämmelsen arbetas i jämförelse med LTS om språkligt och redaktionellt för att förutsättningarna för beslut om revision ska tydligare framgå samt utvidgas till att omfatta de nya besluten om skatt enligt 9 kap. 28 § och ansvar enligt 9 kap. 30 §.

Förslaget behandlas i avsnitt 5.5 och 11.2.

8 §

Paragrafen motsvarar 34 a § tredje stycket LTS.

I *första stycket* görs i jämförelse med LTS tillägg av ett flertal hänvisningar med anledning av att även beslut om oegentlighetsbeskattning ska hanteras på det s.k. skattekontot enligt 61 kap. SFL. Utöver hänvisning till 61 kap. SFL görs även nya hänvisningar till bestämmelserna i 62 kap 11–16 §§ som rör avräkning av belopp på skattekontot och 62 kap. 19 § om inbetalda belopp som inte har kunnat tillgodoräknas någon. Nya hänvisning görs vidare till 64 kap. 2–4, 9 och 10 §§ om återbetalning av skatt. De särskilda bestämmelser som i dag finns i 34 a § fjärde och femte styckena kan därmed tas bort. Tillägg görs även vad gäller hänvisningarna till 65 kap. om ränta där, utöver tidigare nämna paragrafer, även 11, 16, 18, 19 och 20 §§ föreslås tillämpas. Hänvisningen till 57 kap. 1 § om skönsbeskattning tas bort eftersom den har ersatts med en särskild bestämmelse i 4 § andra stycket. Hänvisningen

till 59 kap. om ansvar har ersatts av den nya 5 §. Därutöver görs i jämförelse med LTS vissa redaktionella och språkliga ändringar.

Med anledning av att Skatteverket enligt 9 kap. 30 § denna lag har getts en möjlighet att besluta om ansvar vid oegentlighetsbeskattning finns det behov av att i vissa fall särskilt ange hur bestämmelserna i SFL ska tillämpas när det är fråga om sådant beslut. I *andra stycket* finns därför vissa särskilda bestämmelser om hanteringen med anledning av beslut om ansvar enligt 9 kap. 30 §. Bestämmelsen i 61 kap. 1 § andra stycket SFL om att skatter som ska betalas enligt beslut om ansvar enligt 59 kap. SFL inte ska registreras på skattekontot ska tillämpas även för skatt som ska beslutas enligt ett beslut om ansvar enligt 9 kap. 30 §. Det innebär att skatten endast registreras på det skattekonto som tillhör den som beslutet om skatt enligt 9 kap. 25, 27 eller 28 § avser. På det skattekonto som tillhör den som beslutet om ansvar avser kommer endast att registreras en utbetalningsspärri motsvarande ansvarsbeloppet. En närmare beskrivning av hanteringen av sidobetalningsansvar på skattekontot finns i prop. 2010/11:165 s. 554 ff. I 62 kap. 12 § SFL finns en särskild bestämmelse om avräkning av belopp på skattekontot i de fall betalaren är betalningsskyldig för någon annans skatter enligt 59 kap. SFL. Även denna bestämmelse ska tillämpas på motsvarande sätt för belopp enligt ett beslut om ansvar enligt 9 kap. 30 §. Det innebär att ett inbetalt belopp i första hand ska räknas av mot den egna skulden om inte inbetalaren i samband med inbetalningen begär annat. I 65 kap. 2, 19 och 20 §§ SFL finns vissa särskilda bestämmelser vad gäller ränta i fråga om skatt enligt beslut om ansvar enligt 59 kap. SFL. Även i dessa fall anges att dessa bestämmelser ska gälla även vad avser skatt enligt beslut om ansvar enligt 9 kap. 30 §. Närmare beskrivning om ränta i samband med sidoordnat ansvar finns i ovan nämnda prop. 2010/11:165. Ett beslut om ansvar enligt 9 kap. 30 § får vidare genom hänvisningen till 66 kap. 20 § SFL, på motsvarande sätt som gäller för beslut om ansvar enligt 59 kap. SFL, inte omprövas till nackdel för den som beslutet gäller.

9 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Genom bestämmelsen införs en överklagademöjlighet för den som omfattas av ett beslut om ansvar enligt 9 kap. 30 § (den ansvarige), avseende det beslut om skatt enligt 9 kap. 25, 27 eller 28 §§ som ansvaret gäller. Överklagande får ske inom den tid och på det sätt som gäller för den som beslutet om skatt gäller. Detta motsvarar vad som enligt 67 kap. 4 § SFL gäller för en företrädare för vilken Skatteverket har ansökt om företrädaransvar enligt 59 kap. SFL.

Förslaget behandlas i avsnitt 11.2.

Överklagande

10 §

Paragrafen motsvarar 41 § LTS. I jämförelse med LTS har uppräknningen av vilka aktörer som får överklaga tagits bort. Den som beslutet angår har rätt att överklaga om det har gått honom eller henne emot. Detta följer av 42 § förvaltningslagen (2017:900).

Förslaget behandlas i avsnitt 11.5.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

I *första punkten* anges lagens ikraftträdande. Bestämmelserna om registrering i 6 kap. 2–4 §§ och 7 kap. 7–13 §§ samt överklagande i 13 kap. 10 § träder i kraft den 1 januari 2023. I övrigt träder lagen i kraft den 13 februari 2023.

I *andra punkten* slås fast att genom lagen upphävs lagen (1994:1563) om tobaksskatt. Detta gäller från den 13 februari 2023, dvs. den tidpunkt när den nya lagen huvudsakligen träder i kraft.

Av *tredje punkten* följer att den upphävda lagen fortfarande gäller för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

I *fjärde punkten* anges att om bestämmelserna om uppskovsförfarandet i 8 b, 8 c § och 8 e §§ i den upphävda lagen har tillämpats, ska motsvarande bestämmelser om uppskovsförfarandet i denna lag anses ha tillämpats. Detta tydliggör att en flyttning som sker under uppskovsförfarandet före ikraftträdandet enligt bestämmelserna i den upphävda lagen fortsätter att utgöra en flyttning under uppskovsförfarandet enligt den nya lagen så länge bestämmelserna om uppskovsförfarandet följs.

Av den *femte punkten* följer att med tobaksskatt enligt den nya lagen likställs i tillämpliga delar skatt enligt den upphävda lagen. Härigenom säkerställs att sådana bestämmelser i den nya lagen om förutsätter att tobaksskatt har betalats kan tillämpas även avseende skatt som betalats enligt den upphävda lagen. Detta kan exempelvis bli relevant i situationer där en händelse som grundar rätten till återbetalning inträffar efter den 13 februari 2023 men skatten för varan har betalats före ikraftträdandet.

I *sjätte punkten* finns en bestämmelse som säkerställer kontinuiteten för de godkännanden som har meddelats enligt den upphävda lagen. Godkännanden som upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare och lagerhållare och godkännanden av skatteupplag som har beslutats enligt den upphävda lagen gäller därmed fortfarande enligt den nya lagen. Den som enligt den upphävda lagen varit registrerad som distansförsäljare måste däremot anmäla sig på nytt för registrering enligt bestämmelserna i den nya lagen.

I *sjunde punkten* finns en bestämmelse som motsvarar en tidigare övergångsbestämmelse till den upphävda lagen. Om ett skatteupplag har godkänts före den 1 januari 2018 gäller inte begränsningen om att ett utrymme som används som eller är avsett att användas som bostad inte får godkännas som skatteupplag (se prop. 2017/18:1, volym 1 s. 568–570).

Av den *åttonde punkten* följer att i de fall en flyttning av beskattade varor från ett annat EU-land har påbörjats före ikraftträdandet gäller bestämmelserna i 9 § första stycket 5, 9 a, 17 §§ och 20 § första stycket 4 den upphävda lagen om tobaksskatt om varan förs in eller tas emot senast den 31 december 2023. Denna övergångsbestämmelse genomför artikel 54 i nya punktskattedirektivet. Bestämmelsen innebär att i de fall en flyttning av beskattade varor har påbörjats för ikraftträdandet, dvs. före den 13 februari 2023, ska de bestämmelser om anmälan till Skatteverket och förenklat ledsagardokument som gäller enligt den upphävda lagen tillämpas och en flyttning som uppfyller dessa krav därmed anses uppfylla kraven för flyttningar av beskattade varor så länge flyttningen pågår. Detta förutsätter dock att flyttningen avslutas, dvs. varorna tas emot, senast den 31 december 2023. Beskattning ska ske av den som för in eller tar emot

varan enligt bestämmelserna i den upphävda lagen. Om det i något fall skulle förekomma att en flyttning som har påbörjats före den 13 februari 2023 ännu inte har avslutats den 31 december 2023 ska bestämmelserna i den upphävda lagen ändå tillämpas om varan har förts in i Sverige senast den 31 december 2023. Om det skulle visa sig att varor för vilka flyttningen påbörjats före ikraftträdandet förs in till Sverige efter den 31 december 2023 får i stället de nya bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning i 9 kap. 28 § tillämpas för varorna.

I den *nionde punkten* finns en särskild bestämmelse om flyttningar genom distansförsäljning. Om en sådan flyttning har påbörjats före ikraftträdandet gäller 9 § första stycket 3 och 4, 16–16 c §§ och 20 § första stycket 3 den upphävda lagen. De varor för vilka flyttningen påbörjats före den 13 februari 2023 ska således hanteras och beskattas enligt bestämmelserna i den upphävda lagen.

Slutligen finns i den *tionde punkten* en särskild bestämmelse om att underrättelser om att varor inte längre ska exporteras får lämnas på annat sätt än via det datoriserade systemet till och med den 13 februari 2024. Bestämmelsen genomför artikel 54 i nya punktskattedirektivet.

14.2 Förslaget till lag om alkoholskatt

1 kap. Innehåll, tillämpning, definitioner och förklaringar

Innehåll

1 §

Paragrafen saknar motsvarighet i LAS.

Första stycket anger att lagen innehåller bestämmelser om beskattning av alkoholvaror.

Andra stycket består av en innehållsförteckning över lagens kapitel.

Lagens tillämpningsområde

2 §

I paragrafen anges lagens tillämpningsområde. Paragrafen motsvarar 1 § första stycket LAS. I jämförelse med LAS görs vissa redaktionella och språkliga ändringar. Av bestämmelsen följer att alkoholskatt ska betalas till staten i enlighet med lagen för öl, vin, andra jästa drycker, mellanklassprodukter och etylalkohol. I vilka fall skatt ska betalas följer av lagens övriga bestämmelser. Vad som avses med öl, vin, andra jästa drycker, mellanklassprodukter och etylalkohol framgår av 2 kap. Någon ändring i sak är inte avsedd.

3 §

Paragrafen har ingen motsvarighet i LAS. I paragrafen finns information om vilka direktiv som genomförs genom lagen.

I *första stycket* finns en upplysning om att genom lagen genomförs rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker och rådets direktiv 92/84/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser på alkohol och alkoholdrycker.

I *andra stycket* finns en upplysning om att de gemensamma bestämmelser om hantering och beskattning av punktskattepliktiga varor som följer av nya punktskattedirektivet genomförs genom lagen. Detta gäller såvitt avser alkoholvaror. Vad gäller tobaksvaror och energiprodukter genomförs förfaranderegler i stället genom NLTS och LSE. Bestämmelser om kontroll m.m. finns i LPK. Vissa bestämmelser finns även i den i avsnitt 1.3 föreslagna lagen om Europeiska unionens punktskatteområde.

Definitioner och förklaringar

Hänvisningar till KN-nr

4 §

Paragrafen motsvarar 1 § andra stycket LAS. I paragrafen finns en bestämmelse som anger en statisk hänvisning till KN-nr. I jämförelse med LAS har den statiska hänvisningen uppdaterats till lydelsen enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1602 av den 11 oktober 2018 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan. I övrigt har vissa språkliga ändringar gjorts.

Benämningar för vissa EU-rättsakter

5 §

Paragrafen har ingen motsvarighet i LAS. I paragrafen anges hur EU-direktiv och EU-förordningar benämns i NLAS, samt rättsakternas fullständiga namn. Se kommentaren till 1 kap. 4 § NLTS.

EU och EU-land samt tredjeland

6 §

Paragrafen motsvarar 1 § sista stycket LAS. I paragrafens *första stycke* finns en definition av EU och EU-land. I jämförelse med LAS görs ett tillägg för att förtydliga att bestämmelser om vad som utgör Europeiska unionens punktskatteområde finns i den i avsnitt 1.3 föreslagna lagen om Europeiska unionens punktskatteområde. Den nya lagen om Europeiska unionens punktskatteområde behandlas i avsnitt 7.1.

I *andra stycket* anges vad som avses med tredjeland. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Import och otillåten införsel till EU

7 §

Paragrafen ersätter delvis 1 § tredje stycket LAS. I paragrafen finns definitioner av begreppen import och otillåten införsel. Genom paragrafen genomförs artikel 2.1, 3.7 och 3.8 i nya punktskattedirektivet.

Definitionen av import i *första stycket* ändras i jämförelse med LAS. Därutöver läggs en definition av otillåten införsel in. Se kommentaren till 1 kap. 6 § NLTS.

Export

8 §

Paragrafen motsvarar 1 § tredje stycket sista meningen LAS. I paragrafen finns en definition av export. I jämförelse med LTS ändras uttrycket "förs ut till tredje land" till "förs ut från EU". Genom ändringen framgår att det som är avgörande för om en vara anses exporterad är om den har lämnat EU, dvs. Europeiska unionens punktskatteområde. Det förtydligas vidare att exporten kan ske direkt från Sverige eller via ett tredje land.

Vissa tullrelaterade termer och uttryck

9 §

Paragrafen motsvarar delvis 8 c § andra stycket LAS. Paragrafen innehåller en förklaring av vissa tullrelaterade termer och uttryck. Se kommentaren till 1 kap. 8 § NLTS.

Särskilda definitioner för förfarandet

10 §

Paragrafen motsvarar delvis 7 a § LAS. I paragrafen definieras vissa grundläggande begrepp. Ett tillägg av "skattepliktiga" görs för att tydliggöra att sådana varor som är undantagna enligt 2 kap. 79 §§ inte omfattas. Vad avser ändringarna i förhållande till LAS, se kommentaren till 1 kap. 9 § NLTS.

Intyg till små, oberoende producenter av alkoholdrycker

11 §

Paragrafen motsvarar 36 § LAS enligt förslaget i avsnitt 1.10. Se kommentaren till den paragrafen i avsnitt 14.10.

2 kap. Skattepliktens omfattning och skattebelopp

Innehåll

1 §

I paragrafen, som saknar motsvarighet i LAS, anges kapitlets innehåll.

Skatt på öl

2 §

Paragrafen motsvarar 2 § LAS. I jämförelse med LAS görs vissa redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Skatt på vin

3 §

Paragrafen motsvarar 3 § LAS. I jämförelse med LAS görs vissa redaktionella och språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Skatt på andra jästa drycker

4 §

Paragrafen motsvarar 4 § LAS. I jämförelse med LAS görs vissa redaktionella och språkliga ändringar. Den största av dessa är att begreppet ”andra jästa drycker än vin eller öl” ersätts med ”andra jästa drycker”. Detta är en rent språklig ändring och någon ändring i sak är inte avsedd. Det förtydligas även att sådana varor som hänförs till KN-nr 2206 och omfattas av skatteplikt enligt 2 kap. 2 § inte anses vara andra jästa drycker.

Skatt på mellanklassprodukter

5 §

Paragrafen motsvarar 5 § LAS. I jämförelse med LAS görs vissa redaktionella och språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Skatt på etylalkohol

6 §

Paragrafen motsvarar 6 § LAS. I jämförelse med LAS görs vissa redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Undantag från skatteplikt för vissa varor

Fullständigt denaturerad alkohol

7 §

Paragrafens *första stycke* motsvarar 7 § första stycket 1 LAS enligt förslaget i avsnitt 1.10. Se kommentaren till den paragrafen i avsnitt 14.10.

Paragrafens *andra stycke* motsvarar 7 § andra stycket LAS. Alkoholvaror som undantagits från skatteplikt enligt 7–9 §§ omfattas normalt inte av lagen och därmed inte heller av kraven på att använda vissa förfaranden. För fullständigt denaturerad alkohol finns det dock i alkoholskattedirektivet ett särskilt krav på att använda flyttningsregler i punktskattedirektivet. I jämförelse med LAS anpassas bestämmelsen till det nya förfarandet för beskattade varor. Den tidigare bestämmelsen om att varorna ska åtföljas av ett förenklat ledsagardokument ersätts således med ett krav på att fullständigt denaturerad alkohol som flyttas till annat EU-land ska flyttas under förfarandet för beskattade varor. Detta innebär bl.a. att flyttningen ska anmälas i det datoriserade systemet och omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument och att en förenklad administrativ referenskod ska medfölja flyttningen.

Delvis denaturerad alkohol i vissa produkter

8 §

Paragrafen motsvarar 7 § första stycket 6 och 9 samt 7 § tredje stycket LAS. I jämförelse med LAS har dock paragrafen formulerats om för att bli tydligare. Till skillnad från fullständigt denaturerad alkohol behöver denatureringen inte ske i enlighet med kraven i den medlemsstat där varan har frisläppts för konsumtion, utan det räcker att denatureringen har skett i enlighet med en medlemsstats krav för det avsedda ändamålet. För att alkoholen ska undantas från skatteplikt krävs dessutom att den antingen ingår i en produkt som inte är avsedda att ätas eller drickas eller är

motorbränsle. Undantaget avser alltså alkoholen i den färdiga produkten. Innan alkoholen har införlivats i produkten är den inte undantagen. Se dock 11 kap. 3 § avseende möjligheterna till avdrag för den alkohol som används i tillverkningen. I kommentaren till den paragrafen finns även ett exempel på hur den förhåller sig till 2 kap. 8 §.

Alkohol i livsmedel och läkemedel

9 §

Paragrafen motsvarar 7 § första stycket 2–5 LAS. I jämförelse med LAS görs vissa redaktionella ändringar.

Undantag från skatteplikt i vissa situationer

Varor som förs in till Sverige för en enskild persons personliga bruk

10 §

Paragrafen motsvarar 8 a § LAS och genomför bl.a. bestämmelserna om undantag för enskilda personers förvärv i artikel 32 i nya punktskattedirektivet. I jämförelse med LAS ändras bestämmelsen så att den är formulerad som ett undantag från skatteplikt. I övrigt görs några smärre redaktionella ändringar.

Det undantag som följer av bestämmelsen innebär att varor som uppfyller kriterierna i någon av punkterna inte ska beskattas i Sverige. Av 7 kap. 2 § framgår också att varor som omfattas av bestämmelsen inte omfattas av kravet att flyttas under förfarandet för beskattade varor. Att så är fallet följer även av artikel 33.2 i nya punktskattedirektivet.

Undantaget från skatteplikt innebär inte att varorna som sådana inte skulle vara skattepliktiga (till skillnad från undantagen i 7–9 §§). Undantaget från skatteplikt avser i stället varor som annars är skattepliktiga men som undantas från skatteplikt i en särskild situation. För att ytterligare förtydliga detta lagts till ”skattepliktiga” i den inledande frasen i paragrafen. Undantaget är endast tillämpligt om kriterierna i bestämmelsen är uppfyllda. Se vidare kommentaren till 2 kap. 10 § NLTS.

11 §

Paragrafen motsvarar 8 a § andra och tredje styckena LAS enligt förslaget i avsnitt 1.10. Se kommentaren till den paragrafen i avsnitt 14.10. I paragrafen finns bestämmelser om referensnivåer till ledning för bevisningen vid en bedömning av om alkoholvaror som en enskild person själv transporterar till Sverige kan anses vara avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Varor som fullständigt förstörts eller gått förlorade

12 §

Paragrafen motsvarar delar av 7 § första stycket 7 och 8 LAS och genomför artikel 6.5 och 6.6 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om undantag för varor som förstörts eller gått förlorade i vissa fall. I jämförelse med LTS flyttas förluster till följd av varornas beskaffenhet till 15–17 §.

13 §

Paragrafen motsvarar 7 § tredje stycket LAS och genomför artikel 6.9 i nya punktskattedirektivet. Eftersom förluster till följd av varornas beskaffenhet flyttats till 15–17 §§ omfattas sådana förluster inte längre av bestämmelsen. Av 17 § följer dock att bestämmelsen ska tillämpas i vissa fall även vid förluster till följd av varornas beskaffenhet.

14 §

Paragrafen motsvarar 7 § sista stycket LAS och genomför artikel 45 i nya punktskattedirektivet.

Av *första stycket* följer att 12 och 13 §§ om undantag för varor som blivit förstörda eller gått förlorade på grund av oförutsedda händelser eller force majeure eller blivit förstörda under tillsyn av Skatteverket ska tillämpas även för beskattade varor.

Av *andra stycket* följer att möjligheten att få undantag för varor genom att de fullständigt förstörs under tillsyn av Skatteverket endast gäller om vissa villkor är uppfyllda. I jämförelse med LAS utvidgas möjligheten att få undantag något. Se kommentaren till 2 kap. 14 § NLTS.

15 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. I paragrafens *första stycke* finns en inledande bestämmelse om undantag för partiella förluster till följd av varornas beskaffenhet.

I *andra stycket* finns information om att bestämmelser om gemensamma trösklar beslutas av Europeiska kommissionen med stöd av artikel 6.10 i nya punktskattedirektivet. Ett sådant beslut kommer att fattas genom en eller flera delegerade akter. Någon sådan delegerad akt har vid denna promemorias framtagande ännu inte beslutats. Om något beslut inte har fattats om gemensam tröskel för en viss varutyp gäller 17 § andra stycket.

16 §

Paragrafen motsvarar delvis 7 § första stycket 7 och fjärde stycket LAS och genomför artikel 6.7, 6.10 och 45.2 i nya punktskattedirektivet. Paragrafen innehåller bestämmelser om undantag från skatt vid partiella förluster av varor till följd av varornas beskaffenhet. I jämförelse med LAS har nya bestämmelser införts om hanteringen av sådana förluster som en följd av de ändringar som skett genom nya punktskattedirektivet. se vidare kommentaren till 2 kap. 16 § NLTS.

17 §

Paragrafen motsvarar till viss del 7 § första stycket 7 och fjärde stycket LAS och genomför artikel 6.8, 6.10 och 45.2 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen regleras situationen för varor som under ett uppskovsförfarande gått partiellt förlorade till följd av varornas beskaffenhet i andra fall än som avses i 16 § och vad som gäller om det inte har fastställts någon gemensam tröskel för partiella förluster, se vidare kommentaren till 2 kap. 17 § NLTS.

3 kap. Godkännanden inom uppskovsförfarandet

Innehåll

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. I paragrafen anges kapitlets innehåll.

Upplagshavare och skatteupplag

Vem får godkännas som upplagshavare?

2 §

Paragrafen motsvarar 9 § första, andra och femte styckena LAS och genomför artiklarna 14 och 15 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om godkännande som upplagshavare. I jämförelse med LAS läggs ”förvara” till i *första stycket punkt 1*. Tillägget föranleds av att direktivet har ändrats men torde i normalfallet inte innebära någon ändring i den praktiska tillämpningen. I *punkt 3* tas uttrycket ”från tredjeland” bort. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *andra stycket* görs en redaktionell ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Vidare görs vissa mindre språkliga och redaktionella ändringar.

Skatteupplag

3 §

Paragrafen motsvarar 9 § tredje och fjärde styckena LAS. I paragrafen finns bestämmelser om skatteupplag. I *första stycket* görs en språklig ändring. Ingen ändring i sak är avsedd.

Lagerbokföring

4 §

Paragrafen motsvarar 9 a § LAS. I jämförelse med LAS tas begreppet ”affärshändelser” bort. Se kommentaren till 3 kap. 4 § NLTS.

Krav vid mottagande av varor under uppskovsförfarandet

5 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 9 b § LAS. I jämförelse med LAS görs vissa mindre redaktionella ändringar.

Säkerhet för flyttning av varor under uppskovsförfarandet

6 §

Paragrafen motsvarar 10 § första och andra styckena LAS och genomför artikel 17 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns de bestämmelser om säkerhet som avser flyttningar av varor under uppskovsförfarandet. Se kommentaren till 3 kap. 6 § NLTS.

7 §

Paragrafen motsvarar 10 a § LAS.

Säkerhet för betalning av skatt

8 §

Paragrafen motsvarar 10 § tredje stycket LAS. I paragrafen finns de bestämmelser om säkerhet som avser lagring m.m. I jämförelse med LAS görs en mindre språklig ändring. Ingen ändring i sak är avsedd.

Säkerhet vid återkallelse av godkännande

9 §

Paragrafen motsvarar 10 § sista stycket LAS. I paragrafen finns särskilda bestämmelser om säkerheter vad avser återkallelse av godkännande. I jämförelse med LAS görs vissa smärre redaktionella ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

Registrerad varumottagare

10 §

Paragrafen motsvarar 12 § första stycket LAS och genomför artiklarna 3.9 och 18 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om godkännande som registrerad varumottagare. I jämförelse med LAS görs en mindre redaktionell ändring. Ingen ändring i sak är avsedd.

Ordinarie mottagningsplats

11 §

Paragrafen motsvarar 12 § andra stycket LAS och innehåller en skyldighet att ange en ordinarie mottagningsplats.

Krav vid mottagande av varor

12 §

Paragrafen motsvarar 12 § fjärde stycket LAS. I bestämmelsen finns vissa krav kring mottagandet av varor. I jämförelse med LAS görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

Säkerhet

13 §

Paragrafen motsvarar 12 § tredje stycket LAS. I paragrafen finns bestämmelser om att säkerhet ska ställas och när denna får tas i anspråk. I jämförelse med LAS görs en smärre redaktionell ändring. Ingen ändring i sak är avsedd.

14 §

Paragrafen motsvarar 12 a § första – tredje stycket LAS. I paragrafen finns bestämmelser om beräkning av säkerhet. I jämförelse med LAS görs vissa smärre språkliga ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

15 §

Paragrafen motsvarar 12 a § sista stycket LAS. I paragrafen finns en särskild bestämmelse om beräkning av säkerheten i de fall varumottagaren har en redovisningsperiod som är ett beskattningsår.

I *första stycket* byts uttrycket ”skatt som i medeltal” ut mot ”genomsnittliga skatt”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *andra stycket* byts på motsvarande sätt ”medeltalet” ut mot ”genomsnittet”.

I jämförelse med LAS görs i övrigt en mindre språklig ändring. Ingen ändring i sak är avsedd.

Tillfälligt registrerad varumottagare

16 §

Paragrafen motsvarar 13 § första – tredje styckena LAS. I paragrafen finns bestämmelser om godkännande som tillfälligt registrerad varumottagare. I *första stycket* görs i jämförelse med LAS en mindre redaktionell ändring. Ingen ändring i sak är avsedd.

I *andra stycket* förenklas texten något genom att ”de varor som flyttas under uppskovsförfarandet” byts ut mot ”varorna”. Vidare görs några mindre redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Registrerad avsändare

17 §

Paragrafen motsvarar delvis 14 § LAS. I paragrafen finns bestämmelser om registrerade avsändare.

I *första stycket* görs en mindre redaktionell ändring i jämförelse med LTS.

Mot bakgrund av den nya definitionen av import görs vidare ett tillägg avseende sådan import som avser unionsvaror. Detta avser exempelvis varor som förs in från Åland, se även kommentaren till 1 kap. 6 §. Genom tillägget tydliggörs att en registrerad avsändare även får avsända unionsvaror under uppskovsförfarandet vid den tidpunkt då skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts.

Andra stycket innehåller bestämmelserna om säkerhet. I jämförelse med LAS flyttas bestämmelsen om återkallelse till 19 §.

Ansökan om godkännande

18 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. I paragrafen tydliggörs att prövning av de godkännanden som är aktuella i kapitlet görs av Skatteverket efter en särskild ansökan.

Återkallelse av godkännande

19 §

Paragrafen motsvarar 11 §, 12 § sista stycket, 13 § sista stycket och delvis 14 § sista stycket LAS. I paragrafen samlas bestämmelserna om återkallelse för upplagshavare, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade varumottagare och registrerade avsändare. I jämförelse med LAS görs vissa smärre redaktionella och språkliga ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

Konkurs

20 §

Paragrafen motsvarar 11 a och 13 a § LAS. I paragrafen samlas bestämmelserna om hantering av godkännanden som upplagshavare, registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare vid konkurs. I jämförelse med LAS görs vissa smärre redaktionella och språkliga ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

Jämkning av säkerhetsbelopp

21 §

Paragrafen motsvarar 14 a § LAS. I jämförelse med LAS görs vissa smärre språkliga ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

4 kap. Flyttningar under uppskovsförfarandet

Innehåll

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. I paragrafen anges kapitlets innehåll.

När får varor flyttas under uppskovsförfarandet

2 §

Paragrafen motsvarar delvis 7 b § LAS och genomför artikel 16 i nya punktskattedirektivet. I jämförelse med LAS delas bestämmelserna om när varor får flyttas under uppskovsförfarandet upp i flera paragrafer för att underlätta läsningen.

I *första stycket* anges den allmänna utgångspunkten att punktskattepliktiga varor får flyttas under uppskovsförfarandet endast i de fall som anges i 3, 4, 5 och 6 §§. I detta och andra kapitel i lagen kommer därmed hänvisningar till 7 b § LAS ersättas av hänvisningar till 2–6 §§, eller de av dessa bestämmelser som är aktuella i det fallet.

Bestämmelserna i första stycket tar sikte på flyttningar som påbörjas i Sverige. Detta innebär inte att en flyttning som påbörjats korrekt i ett annat EU-land inte sker under uppskovsförfarandet. I *andra stycket* görs därför för tydlighetens skull en hänvisning till 10 och 11 §§ vilka anger att flyttningar som påbörjats i ett annat EU-land omfattas av bestämmelserna om flyttning under uppskovsförfarande om varorna flyttas enligt artiklarna 16–28 i nya punktskattedirektivet respektive enligt de särskilda bestämmelserna om flyttningar från små vinproducenter.

Flyttningar från ett skatteupplag

3 §

Paragrafen motsvarar 7 b § första stycket 1 LAS (i lydelse enligt förslaget i avsnitt 1.11.) och genomför artikel 16 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen anges de situationer där flyttningar får ske under uppskovsförfarande från ett skatteupplag. Se kommentaren till 4 kap. 3 § NLTS.

Flyttningar från platsen från import

4 §

Paragrafen motsvarar 7 b § första stycket 2 och genomför artikel 16 i nya punktskattedirektivet. Av paragrafen följer att flyttningar under uppskovsförfarandet får ske från platsen för import. I paragrafen görs en mindre språklig ändring. Ingen ändring i sak är avsedd. Genom artikel 16.2 och 16.3 i nya punktskattedirektivet införs vissa ytterligare krav vid flyttning under uppskovsförfarandet vid import. Dessa återfinns i 8 §.

Flyttningar till en direkt leveransplats.

5 §

Paragrafen motsvarar 7 b § tredje stycket LAS och genomför artikel 16.4 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om flyttningar till en direkt leveransplats. I paragrafen förtydligas att med den behöriga myndigheten avses den behöriga myndigheten i destinationsmedlemsstaten. Vidare görs en mindre språklig ändring. Ingen ändring i sak är avsedd. Om en flyttning till en direkt leveransplats sker från platsen för import ska de krav som gäller för flyttningar från platsen för import tillämpas, dvs. att varorna ska avsändas av en registrerad avsändare enligt 3 § och att vissa uppgifter ska lämnas enligt 8 §.

Särskilda bestämmelser om flyttningar till fartyg och luftfartyg

6 §

Paragrafen motsvarar 7 b § fjärde och femte styckena LAS. I paragrafen finns en särskild bestämmelse om flyttningar till fartyg och luftfartyg. I första stycket görs en mindre språklig ändring. Ingen ändring i sak är avsedd. Om en flyttning sker från platsen för import i Sverige ska de krav som gäller för flyttningar från platsen för import enligt 3 § tillämpas, dvs. att varorna ska avsändas av en registrerad avsändare och att vissa uppgifter ska lämnas enligt 8 §.

Krav på elektroniskt administrativt dokument och säkerhet

7 §

Paragrafen motsvarar 7 c § LAS och genomför artikel 20.1 och 17.1 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen anges vissa krav som utgör grundförutsättningar för att en flyttning ska ske under uppskovsförfarandet.

Ytterligare krav vid import

8 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Bestämmelserna genomför artikel 16.2 och 16.3 i nya punktskattedirektivet och har ingen motsvarighet i nuvarande punktskattedirektiv. Genom paragrafen införs vissa krav vid flyttning under uppskovsförfarandet från platsen för import, se vidare kommentaren till 4 kap. 8 § NLTS.

När avslutas en flyttning?

9 §

Paragrafen motsvarar 7 d § LAS och genomför artikel 19.2 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om avslutande av flyttningar under uppskovsförfarandet. I jämförelse med LAS läggs en ny mening till om när flyttningar avslutas i de fall som avses i 3 § första stycket 4. Flyttningen avslutas i dessa fall när varorna enligt tullagstiftningen har hänförts till förfarandet för extern transitering. I övrigt sker en mindre språklig ändring.

Flyttningar som påbörjas utanför Sverige

10 §

Paragrafen motsvarar 7 e § LAS. I paragrafen anges vad som gäller för flyttningar som påbörjats i ett annat EU-land. I jämförelse med LAS har hänvisningen ändrats till nya punktskattedirektivet.

Varor som avsänds av mindre vinproducenter

11 §

Paragrafen motsvarar 7 f § LAS. I jämförelse med LAS ändras formuleringen av *första stycket* till att varorna ”anses flyttas under uppskovsförfarandet”. Ändringen görs för att förtydliga att en sådan flyttning som omfattas av denna bestämmelse anses utgöra en uppskovsflyttning trots att undantag har gjorts från exempelvis kraven på att använda det datoriserade systemet. Någon ändring i sak är inte avsedd. Därutöver ändras i första stycket vissa hänvisningar till punktskattedirektivet till att avse motsvarande bestämmelser i nya punktskattedirektivet.

I *andra stycket* uppdateras hänvisningen till bestämmelserna om följedokument för vinprodukter till att avse relevant artikel i den delegerade förordning som anges i artikel 48 i nya punktskattedirektivet.

I jämförelse med LAS införs även ett nytt *tredje stycke* som förtydligar att kraven i 5 kap. på att lämna mottagningsrapport eller, där det är relevant, ersättningsdokument, inte gäller vid mottagande av varor som flyttats från små vinproducenter enligt första stycket. I 5 kap. 18 § finns i stället en särskild bestämmelse om att mottagaren ska underrätta Skatteverket om mottagandet av varorna. Något uttryckligt undantag från kraven i övriga delar av 5 kap. bedöms inte behöva införas eftersom det i detta fall är fråga om flyttningar från ett annat EU-land och det landets bestämmelser är tillämpliga på flyttningen.

5 kap. Dokumenthantering vid flyttningar av varor under uppskovsförfarandet

Innehåll

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. I paragrafen anges kapitlets innehåll för att göra kapitlets struktur och innehåll mer överskådligt.

Det datoriserade systemet

2 §

Paragrafen motsvarar 21 § LAS. I paragrafen finns vissa grundläggande bestämmelser om det datoriserade systemet, EMCS, m.m.

I *första stycket* förtydligas i jämförelse med LAS att bestämmelsen avser flyttningar under uppskovsförfarandet. Detta eftersom det i det datoriserade systemet nu även ska hanteras dokument och uppgifter i samband med flyttningar under förfarandet för beskattade varor (se 8 kap. 2 §). Hänvisningen till Europaparlamentets och rådets beslut om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor tas bort eftersom en definition har införts i 1 kap. 10 §. Vidare läggs i uppräkningsdelen i första stycket till en ny fjärde punkt avseende underrättelse om att varor inte längre ska föras ut från unionens tullområde.

Hänvisningarna i *fjärde stycket* kompletteras med en hänvisning till bestämmelsen i 17 § om åtgärder när det datoriserade systemet åter är tillgängligt.

3 §

Paragrafen motsvarar 21 a § LAS och innehåller bestämmelser om verifiering av aktörer m.m. I paragrafen görs vissa mindre språkliga ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

Elektroniskt administrativt dokument och administrativ referenskod

4 §

Paragrafen motsvarar 21 b § LAS och genomför artikel 20.2, 20.3 och 20.6 i nya punktskattedirektivet. Paragrafen innehåller bestämmelser om elektroniska administrativa dokument och administrativ referenskod.

I *första stycket* finns bestämmelserna om lämnande och återkallelse av elektroniskt administrativt dokument. En återkallelse enligt andra meningen ska ske via det datoriserade systemet.

I andra stycket finns bestämmelser om kontroll och tilldelning av administrativ referenskod. I jämförelse med LAS görs en mindre redaktionell ändring. Ingen ändring i sak är avsedd.

Den administrativa referenskoden ska medfölja flyttningen

5 §

Paragrafen motsvarar 21 c § LAS och genomför artikel 20.5 i nya punktskattedirektivet. I jämförelse med LAS görs vissa ändringar för att anpassa bestämmelsen till nya punktskattedirektivet, se kommentaren till 5 kap. 5 § NLTS.

Ändrad destination

6 §

Paragrafen motsvarar 21 d § LAS och genomför artikel 20.7 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om ändring av en uppskovsflyttningens destination. I jämförelse med LAS görs i första stycket andra meningen ett förtydligande av att en ändrad destination kan innebära

även en ändring av flyttningens mottagare. Vidare läggs i jämförelse med LAS till ett nytt andra stycke som förtydligar att avsändaren, om denne vill ändra flyttningens destination, ska lämna ett elektroniskt dokument om destinationsändring till Skatteverket. Ändringarna genomför motsvarande förtydliganden i nya punktskattedirektivet.

Den administrativa referenskode ska lämnas till Tullverket vid export

7 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 21.2 i nya punktskattedirektivet.

Bestämmelsen inför en ny informationsskyldighet i samband med att varor flyttas under uppskovsförfarandet till den plats där varorna lämnar EU eller ett utförseltullkontor som utgör avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering, se vidare författningskommentaren till 5 kap. 7 § NLTS.

Underrättelse om att varor inte längre ska exporteras

8 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 21.5 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen genomförs de nya bestämmelserna i nya punktskattedirektivet om underrättelser om att varor inte längre ska föras ut ur unionens tullområde, se vidare kommentaren till 5kap. 8 § NLTS.

Intyg om skattefrihet ska medfölja varor i vissa fall.

9 §

Paragrafen motsvarar 21 e § LAS och genomför artikel 12.1 i nya punktskattedirektivet. Ett formulär för det intyg som avses i bestämmelsen ska enligt artikel 12.3 i nya punktskattedirektivet fastställas av kommissionen genom en s.k. genomförandeakt. I dag används det formulär som fastställts enligt rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 av den 15 mars 2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för mervärdesskattedirektivet även för punktskatter.

Mottagningsrapport

10 §

Paragrafen motsvarar 21 f § första stycket LAS och genomför artikel 24.1 i nya punktskattedirektivet.

Exportrapport

11 §

Paragrafen motsvarar 21 f § andra och tredje styckena LAS och genomför artikel 25.1 och 25.2 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om Skatteverkets lämnande av exportrapporter. I jämförelse med LAS förtydligas i *första stycket* att samtliga flyttningar som har som destination en plats där varorna lämnar EU omfattas av bestämmelsen oavsett om flyttningen sker från ett skatteupplag eller platsen för import.

Det *andra stycket* är nytt i jämförelse med LAS och anger vad som gäller när en flyttning avslutas mot extern transitering.

Bevis om att flyttningen av avslutats

12 §

Paragrafen motsvarar 22 § första–tredje och femte styckena LAS och genomför artikel 28 i nya punktskattedirektivet. Se vidare kommentaren till 5 kap. 12 § NLTS.

13 §

Paragrafen motsvarar 22 § fjärde stycket LAS och innehåller bestämmelser om att alternativt bevis även kan lämnas när en exportrapport inte kan utfärdas via det datoriserade systemet. Se vidare kommentaren till 5 kap. 13 § NLTS.

Reservsystemet

Ersättningsdokument

14 §

Paragrafen motsvarar 22 a § LAS och genomför artikel 26.1 och 26.4 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om påbörjande av flyttningar när det datoriserade systemet inte är tillgängligt. I jämförelse med LAS ersätts ”pappersdokument” med det mer teknikneutrala ”dokument”. Vidare görs några mindre språkliga ändringar.

15 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 26.5 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns vissa särskilda bestämmelser om hantering av ersättningsdokument vid export och flyttningar som avslutas mot extern transit. Se kommentaren till 5 kap. 15 § NLTS.

16 §

Paragrafen motsvarar 23 § LAS och genomför artikel 27 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om hanteringen i de fall mottagningsrapport inte kan lämnas på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt.

I *första stycket* ersätts i jämförelse med LAS ”pappersdokument” med det mer teknikneutrala ”dokument”. Vidare görs vissa språkliga ändringar.

I *andra stycket* görs en redaktionell ändring.

Bestämmelserna i *tredje stycket* görs tillämpliga även på exportrapport för varor som övergår till transit och på underrättelser om att varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde. Vidare görs vissa språkliga och redaktionella ändringar vilka inte är avsedda att medföra någon ändring i sak.

Åtgärder när det datoriserade systemet åter är tillgängligt

17 §

Paragrafen motsvarar 24 § LAS och genomför artiklarna 26.2, 27.1 och 27.2 i nya punktskattedirektivet. Se kommentaren till 5 kap. 17 § NLTS.

Mottagande av varor från små vinproducenter

18 §

Paragrafen motsvarar 24 a § LAS. I jämförelse med LAS görs en mindre redaktionell ändring.

6 kap. Distansförsäljning

1 §

Paragrafen motsvarar delvis 15 § LAS och genomför artikel 44 i nya punktskattedirektivet. I jämförelse med LAS formuleras bestämmelsen om så att det nu utgör en definition av vad som avses med distansförsäljning. För övriga ändringar se kommentaren till 6 kap. 1 § NLTS.

Tillfälligt registrerad distansförsäljare

2 §

Paragrafen ersätter delvis 15 § och 15 b § LAS och genomför artikel 44 i nya punktskattedirektivet. Genom bestämmelsen införs en ny aktör ”tillfälligt registrerad distansförsäljare”. Se kommentaren till 6 kap. 2 § NLTS.

Registrerad distansförsäljare

3 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS men ersätter delvis 15 §. I paragrafen införs bestämmelser om en ny aktör ”registrerad distansförsäljare”. Se kommentaren till 6 kap. 3 § NLTS.

4 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. I paragrafen finns bestämmelser om den säkerhet som ska ställas av registrerad distansförsäljare. Se kommentaren till 6 kap. 4 § NLTS.

Avregistrering

5 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. I paragrafen finns bestämmelser om avregistrering av tillfälligt registrerade distansförsäljare och registrerade distansförsäljare. Se kommentaren till 6 kap. 5 § NLTS.

Anmälningsskyldighet för mottagare vid distansförsäljning

6 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Av bestämmelsen följer att den som avser att ta emot alkoholvaror som avsänds till Sverige genom distansförsäljning i vissa fall ska anmäla flyttningen av varorna till Skatteverket. Anmälningsskyldigheten föreligger i de fall varorna varken avsänds av en tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen eller en registrerad distansförsäljare. Se vidare kommentaren till 6 kap. 6 § NLTS.

7 kap. Förfarandet för beskattade varor

Innehåll

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. I paragrafen anges kapitlets innehåll.

När ska förfarandet för beskattade varor användas?

2 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 33, 34.3, 41 och 42 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen anges de grundläggande reglerna om när förfarandet för beskattade varor ska användas. De varor som omfattas av bestämmelserna är de varor som omfattas av skatteplikt, dvs. som inte är undantagna från skatteplikt enligt 2 kap. 7–9 §§. I 2 kap. 7 § andra stycket finns dock ett särskilt krav på att även varor som är fullständigt denaturerade ska flyttas under förfarandet för beskattade varor. Se vidare kommentaren till 7 kap. 2 § NLTS.

3 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. I paragrafen finns ett undantag i vissa fall från användandet av förfarandet för beskattade varor för varor som förvaras på ett fartyg eller luftfartyg. Se kommentaren till 7 kap. 3 § NLTS.

Krav på elektroniskt förenklat administrativt dokument

4 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 33.1, 35.1 och artikel 38 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen återfinns kravet på att flyttningen ska omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument som hanteras i EMCS. Se vidare kommentaren till 7 kap. 4 § NLTS.

När påbörjas och avslutas en flyttning?

5 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 33.3–4 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen anges när flyttningar under förfarandet påbörjas respektive avslutas. Se kommentaren till 7 kap. 5 § NLTS.

Flyttningar som påbörjas utanför Sverige

6 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen har utformats med 7 e § LAS som förebild. Genom bestämmelsen klargörs att flyttningar som påbörjats under förfarandet för beskattade varor i en annan medlemsstat omfattas av förfarandet när den sker till en certifierad mottagare i Sverige.

Aktörer inom förfarandet för beskattade varor

Tillfälligt certifierad mottagare

7 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 3.13 och artikel 35 i nya punktskattedirektivet. Genom paragrafen införs bestämmelser om en ny aktör ”tillfälligt certifierad mottagare”. Se vidare kommentaren till 7 kap. 7 § NLTS.

8 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 35 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns vissa bestämmelser om registrering som tillfälligt certifierad mottagare. Se vidare kommentaren till 7 kap. 8 § NLTS.

Certifierad mottagare

9 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 3.13 och artikel 35 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen införs bestämmelser om en ny aktör ”certifierad mottagare”. Se vidare kommentaren till 7 kap. 9 § NLTS.

10 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. I paragrafen finns bestämmelser om den säkerhet som ska ställas av en certifierad mottagare. Se vidare kommentaren till 7 kap. 10 § NLTS.

11 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. I paragrafen finns vissa bestämmelser om certifierade mottagare. Se vidare kommentaren till 7 kap. 11 § NLTS.

Tillfälligt certifierad avsändare

12 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 3.12 och artikel 35 i nya punktskattedirektivet. Genom paragrafen införs bestämmelser om en ny aktör ”tillfälligt certifierad avsändare”. Se vidare kommentaren till 7 kap. 12 § NLTS.

Certifierad avsändare

13 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 3.12 och artikel 35 i nya punktskattedirektivet. Genom paragrafen införs bestämmelser om en ny aktör ”certifierad avsändare”. Se vidare kommentaren till 7 kap. 13 § NLTS.

Avregistrering

14 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. I paragrafen finns bestämmelser om avregistrering. Se vidare kommentaren till 7 kap. 14 § NLTS.

8 kap. Dokumenthantering vid flyttningar inom förfarandet för beskattade varor

Innehåll

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. I paragrafen anges kapitlets innehåll.

Det datoriserade systemet

2 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. I paragrafen anges vilka dokument som ska hanteras i det datoriserade systemet (EMCS). Se kommentaren till 8 kap. 2 § NLTS.

3 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen har utformats med 22 a § LTS som förebild och innehåller bestämmelser om verifiering av aktörer m.m. Se kommentaren till den bestämmelsen i prop. 2009/10:40 s.174.

Elektroniskt förenklat administrativt dokument och förenklad administrativ referenskod.

4 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 36.1–2 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om lämnandet och återkallelse av elektroniskt förenklat administrativt dokument via EMCS m.m. Se kommentar till 8 kap. 4 § NLTS.

Den förenklade administrativa referenskoden ska medfölja flyttningen

5 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 36.4 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen anges bl.a. ansvaret för den certifierade avsändaren att lämna vidare den förenklade administrativa referenskoden. Se kommentaren till 8 kap. 5 § NLTS.

Ändrad destination

6 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 36.5 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen regleras den certifierade avsändarens möjlighet att via det datoriserade systemet ändra flyttningens destination. Se kommentaren till 8 kap. 6 § NLTS.

Mottagningsrapport

7 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. I paragrafen finns bestämmelser om lämnandet av mottagningsrapport. Se kommentaren till 8 kap. 7 § NLTS.

8 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 37.2 och 40.1 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns vissa bestämmelser kring hantering m.m. av mottagningsrapporten. Se kommentaren till 8 kap. 8 § NLTS.

9 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 40 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns vissa bestämmelser om alternativa bevis. Se kommentaren till 8 kap. 9 § NLTS.

Reservsystemet

Ersättningsdokument

10 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 38 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om påbörjande av flyttningar under reservsystemet. Se kommentaren till 8 kap. 10 § NLTS.

11 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 39 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om avslutande av flyttningar genom reservsystemet. Se kommentaren till 8 kap. 11 § NLTS.

Åtgärder när det datoriserade systemet åter är tillgängligt

12 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artiklarna 38.2, 38.4 och 39 tredje stycket i nya punktskattedirektivet. Paragrafen innehåller bestämmelser om vad som gäller när EMCS, efter att inte ha varit tillgängligt, åter blir det. Se kommentaren till 8 kap. 12 § NLTS.

9 kap. Skattskyldiga och skattskyldighetens inträde inom det EU-harmoniserade förfarandet

Innehåll

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. I paragrafen anges kapitlets innehåll.

Godkända upplagshavare

2 §

Paragrafen motsvarar 8 § första stycket 1 LAS. I paragrafen finns bestämmelsen om skattskyldighet i egenskap av godkänd upplagshavare. I jämförelse med LAS görs vissa redaktionella ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

3 §

Paragrafen motsvarar 19 § första stycket 1 LAS. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde. I jämförelse med LAS görs vissa redaktionella ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

4 §

Paragrafen motsvarar 19 a § LAS och innehåller en bestämmelse om skattskyldighetens inträde för godkända upplagshavare i en särskild situation. I paragrafen görs vissa redaktionella och språkliga ändringar i jämförelse med LAS. Ingen ändring i sak är avsedd.

5 §

Paragrafen motsvarar 20 § LAS och innehåller en bestämmelse om undantag från skattskyldighet. I jämförelse med LAS förtydligas första punkten genom att uttrycket ”återanvänts” ersätts med ”tagits i anspråk”. Avsikten med bestämmelsen är att skattepliktiga alkoholvaror som tas i anspråk i skatteupplaget genom att omarbetas till andra skattepliktiga alkoholvaror inte ska vara föremål för beskattning. I stället kommer de nya varor som tillverkas beskattas när de lämnar skatteupplaget. Under en tillverkningsprocess kan även förekomma att det hanteras varor som inte ännu utgör färdiga slutprodukter men som uppfyller kriterierna för att anses utgöra skattepliktiga alkoholvaror. Även sådana varor omfattas av undantaget. Uttrycket ”återanvänts” kan uppfattas som något otydligt i detta hänseende. Den föreslagna ändringen innebär att undantagets utformning i stället tydligare kopplas till den grund för skattskyldighetens inträde som i praktiken blir aktuell i detta fall, nämligen att varorna tas i anspråk i skatteupplaget (3 § 3). I jämförelse med LAS förtydligas vidare att tillverkningen ska avse skattepliktiga alkoholvaror. Någon ändring i sak är inte avsedd. Om det som tillverkas är en vara där alkoholen omfattas av undantagen i 2 kap. 8–9 §§ finns i stället bestämmelser om avdrag i 11 kap. 2 §.

Registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare

6 §

Paragrafen motsvarar 8 § första stycket 2 LAS. I paragrafen finns bestämmelsen om skattskyldighet i egenskap av registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare. I jämförelse med LAS byts ”godkänd varumottagare” ut mot ”registrerad varumottagare” eftersom det begreppet används i övrigt i lagstiftningen. Vidare skrivs tillfälligt registrerad varumottagare ut för att underlätta läsningen. I övrigt görs vissa redaktionella ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

7 §

Paragrafen motsvarar 19 § första stycket 2 LAS. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde. I jämförelse med LAS görs vissa redaktionella ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

Distansförsäljning

8 §

Paragrafen motsvarar 8 § första stycket 3 och delvis 15 § LAS. I jämförelse med LAS görs vissa ändringar, se kommentaren till 9 kap. 8 § NLTS.

9 §

Paragrafen motsvarar 8 § första stycket 4 och 15 c § LAS. Se kommentaren till 9 kap. 9 § NLTS.

10 §

Paragrafen motsvarar 19 § första stycket 3 LAS. Se kommentaren till 9 kap. 10 § NLTS.

Certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare

11 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen har sin grund i artikel 34 i nya punktskattedirektivet. Se kommentaren till 9 kap. 11 § NLTS.

12 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 34 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen anges tidpunkten för skattskyldighetens inträde för den som är skattskyldig som certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare. Förslaget behandlas i avsnitt 5.3.

Import och otillåten införsel

13 §

Paragrafen motsvarar närmast 8 c § första stycket LAS. Paragrafen genomför artikel 7.1.d och 7.2 i nya punktskattedirektivet. Se kommentaren till 9 kap. 13 § NLTS.

14 §

Paragrafen motsvarar 19 § första stycket 8 och 9 LAS. I jämförelse med LAS görs vissa ändringar. Se kommentaren till 9 kap. 14 § NLTS.

15 §

Paragrafen motsvarar 8 c § tredje stycket LAS och genomför artikel 6 i nya punktskattedirektivet. I jämförelse med LAS görs vissa ändringar. Se kommentaren till 9 kap. 15 § NLTS.

Tillverkning eller användning för annat ändamål

16 §

Paragrafen motsvarar 8 § första stycket 6 och 7 och andra stycket LAS. I paragrafen införs en ny skattskyldighet i första stycket punkt 3 och görs vissa andra ändringar. Se kommentaren till 9 kap. 16 § NLTS.

17 §

Paragrafen motsvarar 19 § första stycket 57 LAS. I jämförelse med LAS utvidgas tillämpningen av bestämmelsen i *andra punkten* till att även omfatta den nya skattskyldigheten i 16 § första stycket 3. Skattskyldigheten inträder därmed, precis som enligt 16 § första stycket 2, vid den tidpunkt när varorna används för annat än avsett ändamål. Därutöver görs vissa redaktionella ändringar.

18 §

Paragrafen motsvarar 8 b § LAS och innehåller en bestämmelse om undantag i vissa fall för varor som blivit fullständigt förstörda genom oförutsedda händelser eller force majeure.

Särskild skattskyldighet i vissa fall för varor för vilka skatt inte har redovisats eller påförts

19 §

Paragrafen motsvarar 8 § första stycket 8 LAS. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet som är avsedda att tillämpas i situationer där det inte finns någon känd skattskyldig enligt någon annan bestämmelse. Skattskyldighet enligt denna bestämmelse kan t.ex. komma i fråga för den som påträffas med en vara som omsatts, i ett eller flera led, efter det att varan förts in till Sverige (jfr prop. 2009/10:40 s. 139). Se kommentaren till 9 kap. 19 § NLTS.

20 §

Paragrafen motsvarar 19 § första stycket 7 LAS. I paragrafen görs vissa ändringar i jämförelse med LAS. Se kommentaren till 9 kap. 20 § NLTS.

21 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Genom paragrafen införs en uttrycklig bestämmelse om eftergift om någon som har påförts skatt enligt 19 § visar att skatt har påförts eller redovisats för samma varor enligt någon annan bestämmelse. Se kommentaren till 9 kap. 21 § NLTS.

Vissa särskilda undantag

Varor för yrkesmässig försäljning ombord på fartyg och luftfartyg

22 §

Paragrafen motsvarar 8 § tredje stycket LAS. Genom paragrafen undantas beskattade varor som för yrkesmässig försäljning befinner sig ombord på ett fartyg eller luftfartyg från skattskyldighet i vissa fall. Se kommentaren till 9 kap. 22 § NLTS.

Provanter

23 §

Paragrafen motsvarar 31 h § LAS. I paragrafen finns bestämmelser om mottagande av varor utan skatt för den som har ett tillstånd enligt lagen (1999:446) om provantering av fartyg och luftfartyg. I jämförelse med LAS görs smärre språkliga ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

Alkoholvaror som omhändertagits av Tullverket

24 §

Paragrafen motsvarar 19 § andra och tredje styckena LAS. I paragrafen finns en bestämmelse om befrielse från skatt i vissa fall där varor omhändertagits av Tullverket. I jämförelse med LAS ersätts uppräknings av bestämmelser med en hänvisning till att skattskyldighet inträtt enligt denna lag.

Beskattning vid oegentligheter

Varor som flyttas under uppskovsförfarande

25 §

Paragrafen motsvarar 26 § LAS och genomför artikel 9 i nya punktskattedirektivet. Se kommentaren till 9 kap. 25 § NLTS.

26 §

Paragrafen motsvarar 26 a § LAS och genomför artikel 9 i nya punktskattedirektivet. Denna bestämmelse omfattar endast flyttningar som har startat i Sverige och det förekommer därför inte att fler än en person har ställt säkerhet för skatten. I dessa fall blir det därmed inte aktuellt med ett beslut om ansvar enligt 30 §.

Varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor eller som har avsånts av en distansförsäljare

27 §

Paragrafen motsvarar 27 § LAS och genomför artikel 46.1.4 i nya punktskattedirektivet. Se kommentaren till 9 kap. 27 § NLTS.

Flyttningar som inte omfattas av elektroniskt förenklat administrativt dokument

28 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 46.5 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om beskattning när varor som enligt 7 kap. 2 § ska flyttas under förfarandet för beskattade inte hanteras korrekt. Se kommentaren till 9 kap. 28 § NLTS.

Undantag från skatt

29 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen baseras på artikel 9.6 och 46.4 i nya punktskattedirektivet. Se kommentaren till 9 kap. 29 § NLTS.

30 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Bestämmelsen har sin grund i bl.a. artikel 7.2 och 46.3 i nya punktskattedirektivet. Genom bestämmelsen ges Skatteverket en möjlighet att fatta ett beslut om ansvar för en person som omfattas av kretsen av skattskyldiga i 25 § andra stycket, 27 § andra stycket eller 28 § andra stycket men som inte omfattas av Skatteverkets beslut om skatt för den aktuella flyttningen. Se kommentaren till 9 kap. 30 § NLTS.

10 kap. Skattebefriade förbrukare

Godkännande som skattebefriad förbrukare

1 §

Paragrafen motsvarar delvis 31 e § första stycket LAS. I paragrafen finns bestämmelser om godkännande av skattebefriade förbrukare.

I *första stycket* har i jämförelse med LAS vissa redaktionella ändringar gjorts. För att underlätta för läsaren har även direkt i bestämmelsen skrivits ut för vilka ändamål godkännande kan medges. Någon ändring i sak är härvid inte avsedd. En definition av när alkohol anses vara använd som en del av en tillverkningsprocess enligt punkten 1 a finns i andra stycket. Eftersom denna inkluderar att alkoholen har införlivats i produkten (se nedan) blir den inte direkt tillämplig på punkten 1 b, enligt vilken slutprodukten inte ska innehålla alkohol. Där görs i stället en generell bedömning av när alkoholvaror används vid tillverkningen.

I det nya *andra stycket* anges två situationer då alkoholen anses vara använd som en del av tillverkningsprocessen av sådana varor som avses i 2 kap. 8 och 9 §§. Den första är när alkoholen har införlivats i produkten. Detta inkluderar även situationer då endast en del av alkoholen återfinns i den nya produkten och en del under tillverkningsprocessen har förstörts eller förbrukats, exempelvis genom avdunstning. Att alkoholen ska ha införlivats i produkten innefattar även situationer där något ämne blandas i alkoholen, så länge en ny produkt skapas. Den andra situationen är när alkoholen används för underhåll och rengöring av tillverkningsutrustning som används i tillverkningsprocessen. Detta avser alltså situationer då alkoholen inte ingår i den produkt som är resultatet av tillverkningsprocessen utan enbart används för att underhålla eller rengöra den utrustning som används i processen. För att alkoholen ska anses vara "använd" krävs att den på något sätt ska ha förbrukats eller förstörts.

2 §

Paragrafen motsvarar 31 e § andra och tredje styckena LAS. I paragrafen finns ytterligare bestämmelser om godkännande av skattebefriade förbrukare.

3 §

Paragrafen motsvarar 31 f § LAS. Paragrafen innehåller krav på bokföring m.m. I jämförelse med LAS byts begreppen "inköp" och "köpts in" ut mot "mottagande" och "tagits emot" för att bättre överensstämja med uppskovsförfarandets utformning. Därigenom överensstämmer

skrivningen även med 1 § sista stycket av vilket det följer att den som är skattebefriad förbrukare får från en upplagshavare ta emot alkoholvaror utan skatt. I övrigt har en mindre språklig ändring gjorts.

Återkallelse av godkännande

4 §

Paragrafen motsvarar 31 g § LAS.

11 kap. Avdrag

1 §

Paragrafen motsvarar 32 § första stycket 1 LAS. I jämförelse med LAS görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

Avdrag vid användning och leverans i vissa fall

2 §

Paragrafen motsvarar delvis 32 § första stycket 4–6 LAS.

I *första stycket* görs i jämförelse med LAS vissa språkliga och redaktionella ändringar. En definition av när alkohol anses vara använd som en del av en tillverkningsprocess enligt punkten 1 a finns i andra stycket. Eftersom denna inkluderar att alkoholen har införlivats i produkten (se nedan) blir den inte direkt tillämplig på punkten 1 b, enligt vilken slutprodukten inte ska innehålla alkohol. Där görs i stället en generell bedömning av när alkoholvaror används vid tillverkningen.

I ett nytt *andra stycke* anges två situationer då alkoholen anses vara använd som en del av tillverkningsprocessen av sådana varor som avses i 2 kap. 8 och 9 §§. Den första är när alkoholen har införlivats i produkten. Detta inkluderar även situationer då endast en del av alkoholen återfinns i den nya produkten och en del under tillverkningsprocessen har förstörts eller förbrukats, exempelvis genom avdunstning. Att alkoholen ska ha införlivats i produkten innefattar även situationer där något ämne blandas i alkoholen, så länge en ny produkt skapas. Den andra situationen är när alkoholen används för underhåll och rengöring av tillverkningsutrustning som används i tillverkningsprocessen. Detta avser alltså situationer då alkoholen inte ingår i den produkt som är resultatet av tillverkningsprocessen utan enbart används för att underhålla eller rengöra den utrustning som används i processen. För att alkoholen ska anses vara ”använd” krävs att den på något sätt ska ha förbrukats eller förstörts. Avdrag får inte göras för alkohol som efter processen fortfarande är användbar.

Ett exempel kan illustrera hur regeln förhåller sig till 2 kap. 8 och 9 §§. En upplagshavare förvarar i sitt skatteupplag alkohol som är delvis denaturerad i enlighet med en medlemsstats krav för tillverkning av kosmetika. Alkoholen i sig är inte undantagen beskattning, men eftersom den hanteras inom uppskovsförfarandet har någon skattskyldighet inte inträtt. Upplagshavaren använder sedan alkoholen för att tillverka kosmetika. Eftersom den denaturerade alkoholen då har tagits i anspråk i skatteupplaget inträder skattskyldighet enligt 9 kap. 3 § 3. Alkoholen som

ingår i den färdiga kosmetikan undantas från skatteplikt enligt 2 kap. 8 § 1 eftersom den är denaturerad för det avsedda ändamålet och ingår i en produkt som inte är avsedda att ätas eller drickas. Upplagshavaren får enligt 11 kap. 2 § 1 a rätt till avdrag med skatten på den alkohol som användes vid tillverkningen.

3 §

Paragrafen motsvarar 33 § LAS.

Avdrag i samband med proviantering och exportbutiker

4 §

Paragrafen motsvarar 32 § första stycket 2 och 3 LAS. I jämförelse med LAS görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

5 §

Paragrafen motsvarar 32 § andra stycket LAS. I jämförelse med LAS görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

12 kap. Återbetalning av skatt

Innehåll

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. I paragrafen anges kapitlets innehåll.

Återbetalning för varor som oegentlighetsbeskattats i Sverige

2 §

Paragrafen motsvarar 28 § fjärde stycket LAS. Bestämmelsen hanterar situationer där oegentlighetsbeskattning har skett i mer än ett EU-land för samma varor. Se kommentaren till 12 kap. 2 § NLTS.

Återbetalning för varor som flyttats till annat EU-land

Varor som har flyttats under förfarandet för beskattade varor

3 §

Paragrafen motsvarar delvis 28 § första och tredje stycket LAS och genomför artikel 37.2, 37.4 och 40.3 i nya punktskattedirektivet. Se kommentaren till 12 kap. 3 § NLTS.

Varor som har varit föremål för distansförsäljning

4 §

Paragrafen motsvarar delvis 28 § första och andra styckena LAS och genomför artikel 44.5 i nya punktskattedirektivet. Se kommentaren till 12 kap. 4 § NLTS.

Varor som har varit föremål för oegentlighetsbeskattning i ett annat EU-land

5 §

Paragrafen motsvarar delvis 28 § första och andra styckena LAS och genomför artikel 46.3 andra stycket i nya punktskattedirektivet. Se kommentaren till 12 kap. 5 § NLTS.

Återbetalning vid export

6 §

Paragrafen motsvarar 29 § LAS. I jämförelse med LAS har paragrafen omarbetats språkligt och redaktionellt. Se kommentaren till 12 kap. 7 § NLTS.

Återbetalning för varor som använts för vissa skattebefriade ändamål

7 §

Paragrafen motsvarar 30 § LAS och innehåller en bestämmelse om återbetalning i vissa fall där varor har använts för vissa skattebefriade ändamål. I jämförelse med LTS ersätts uttrycket ”medger Skatteverket” av ”ska Skatteverket besluta om”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Återbetalning för varor som omhändertagits av Tullverket

8 §

Paragrafen motsvarar 31 § LAS och innehåller en bestämmelse om återbetalning i vissa fall där varor har omhändertagits av Tullverket. I jämförelse med LTS ersätts uttrycket ”medger Skatteverket” av ”ska Skatteverket besluta om”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Formella bestämmelser om ansökan om återbetalning

9 §

Paragrafen motsvarar 31 a § LAS. I jämförelse med LAS kompletteras bestämmelsen med ett krav på att ansökan ska göras skriftligen till Skatteverket. Detta krav finns redan i dag i 28 och 29 §§ LAS.

Återbetalning för vissa skattebefriade subjekt

10 §

Paragrafen motsvarar 31 d § LAS i lydelse enligt förslaget i avsnitt 1.11 och genomför artikel 11 i nya punktskattedirektivet.

I *första stycket* ersätts uttrycket ”medger Skatteverket” av ”ska Skatteverket besluta om”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Vad gäller andra och tredje styckena, se kommentarerna till 31 d § LAS i avsnitt 14.11.

13 kap. Generella förfaranderegler och överklagande

Innehåll

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. I paragrafen anges kapitlets innehåll.

Förfarandet vid beskattning

2 §

Paragrafen motsvarar 34 § första stycket LAS och innehåller den generella bestämmelsen om att bestämmelserna i skatteförfarandelagen gäller i fråga om förfarandet vid beskattning. I fråga om beskattning vid import och otillåten införsel och beskattning vid oegentligheter gäller dock bestämmelserna i 3 § respektive 4–9 §§.

Särskilda bestämmelser om förfarandet vid import

3 §

Paragrafen motsvarar 18 § och 34 § andra stycket LAS. I jämförelse med LAS är bestämmelsen även tillämplig vid beslut om skattskyldighet vid otillåten införsel.

Särskilda bestämmelser om förfarandet vid beskattning vid oegentligheter inom det EU-harmoniserade förfarandet

4 §

Paragrafen motsvarar 34 a § första stycket LAS. I paragrafen finns bestämmelser om förfarandet vid beskattning vid oegentligheter. Se kommentaren till 13 kap. 4 § NLTS.

5 §

Paragrafen motsvarar delvis 34 a § tredje stycket LAS. Genom bestämmelsen skapas en tydlig reglering av Skatteverkets möjlighet att tillämpa bestämmelserna om ansvar för delägare i svenska handelsbolag och ansvar för företrädare för juridiska personer. Se kommentaren till 13 kap. 5 § NLTS.

6 §

Paragrafen motsvarar delvis 34 a § andra stycket LAS. I paragrafen finns bestämmelser om förelägganden. Se kommentaren till 13 kap. 6 § NLTS.

7 §

Paragrafen motsvarar delvis 34 a § andra stycket LAS. I paragrafen finns bestämmelser om revision. Se kommentaren till 13 kap. 7 § NLTS.

8 §

Paragrafen motsvarar 34 a § tredje stycket LAS. I paragrafen görs vissa ändringar i nuvarande hänvisningar till skatteförfarandelagen. Se kommentaren till 13 kap. 8 § NLTS.

9 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Genom bestämmelsen införs en överklagandemöjlighet för den som omfattas av ett beslut om ansvar enligt 9 kap. 30 § avseende det beslut om skatt enligt 9 kap. 25, 27 eller 28 §§ som ansvaret gäller. Överklagande får ske inom den tid och på det sätt som gäller för den som beslutet om skatt gäller. Detta motsvarar vad som enligt 67 kap. 4 § SFL gäller för en företrädare för vilken Skatteverket har ansökt om företrädaransvar enligt 59 kap. SFL.

Överklagande

10 §

Paragrafen motsvarar 35 § LAS. I jämförelse med LTS har uppräknningen av vilka aktörer som får överklaga tagits bort. Den som beslutet angår har rätt att överklaga om det har gått honom eller henne emot. Detta följer av 42 § förvaltningslagen (2017:900).

Förslaget behandlas i avsnitt 11.5.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

Till lagen finns ikraftträdande- och övergångsbestämmelser. Se kommentaren till ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till NLTS.

14.3 Förslaget till lag om Europeiska unionens punktskatteområde

1 §

I paragrafen finns en definition av vad som avses med Europeiska unionens punktskatteområde vid tillämpning av NLTS, NLAS och LSE. Definitionen genomför artikel 4.1 i nya punktskattedirektivet. Med Europeiska unionens punktskatteområde avses unionens territorium. Vissa undantag från detta finns dock i efterföljande paragrafer.

Bestämmelser motsvarande paragraferna i denna lag finns i dag i förordning (2011:443) om Europeiska unionens punktskatteområde. Mot bakgrund av att punktskatteområdet är av betydelse för vilket förfarande som ska tillämpas och när skattskyldighet uppkommer föreslås dock att bestämmelserna tas in i lag. Någon ändring i sak i förhållande till förordningen är inte avsedd.

Tillämpningsområdet för definitionen är enligt bestämmelsen de lagar som genomför det harmoniserade förfarande som följer av nya punktskattedirektivet, dvs. NLTS, NLAS och LSE. I praktiken används definitionen i denna lag även vid tillämpningen av vissa nationella punktskatter, både inom ramen för NLTS och LSE och i andra lagar såsom lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter och lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar. Vad avser de senare lagarna åstadkoms dock detta enligt förslag i avsnitt 11.4 genom att begreppet Europeiska unionens

punktskatteområde i de lagarna definieras genom en hänvisning till denna lag.

2 §

I paragrafen, som genomför artikel 4.2 i nya punktskattedirektivet, anges vissa territorier inom unionens territorium vilka inte ingår i punktskatteområdet. Dessa territorier ingår däremot i unionens tullområde. Det är exempelvis Kanarieöarna och Åland.

Vid införsel av varor från något av dessa territorier kommer varorna redan att vara unionsvaror enligt tullagstiftningen eftersom dessa territorier är en del av unionens tullområde. Av definitionen av import och otillåten införsel i 1 kap. 6 § NLTS, 1 kap. 6 § NLAS och 1 kap. 7 § LSE följer dock att införsel av unionsvaror från något av de territorier som anges i denna paragraf är att se som import respektive otillåten införsel vid tillämpning av punktskattelagstiftningen om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel har fullgjorts. Motsvarande gäller även enligt andra punktskattelagstiftningar.

3 §

I paragrafen, som genomför artikel 4.3 i nya punktskattedirektivet, anges att de territorier som omfattas av tillämpningsområdet för artikel 355.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt inte ska ingå i punktskatteområdet. Detta är europeiska territorier vilkas utrikes angelägenheter omhändertas av en medlemsstat.

4 §

I paragrafen, som genomför artikel 4.3 i nya punktskattedirektivet, anges vissa territorier inom unionens territorium vilka inte ingår i Europeiska unionens punktskatteområde. Dessa territorier ingår inte heller i unionens tullområde. Vid flyttningar mellan dessa territorier och EU är flyttningen således, till skillnad från vad som beskrivs i kommentaren till 2 §, att se som import och export såväl ur ett tullperspektiv som ur ett punktskatteperspektiv.

5 §

I paragrafen, som genomför artikel 5 i nya punktskattedirektivet, finns i *första stycket* en bestämmelse om att Monaco, San Marino, Isle of Man och Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiri och Dhekelia ska anses ingå i punktskatteområdet.

I *andra stycket* anges vissa särskilda bestämmelser om hur flyttningar till eller från dessa områden ska behandlas. I femte punkten finns även en bestämmelse om att flyttningar till och från Jungholz och Mittelberg (Kleines Walsertal) behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Tyskland. Dessa områden utgör redan en del av punktskatteområdet men har en särskild tull- och skatterättslig ställning.

Bestämmelsen kommer att i framtiden uppdateras med hänsyn till Förenade kungarikets utträde ur EU.

14.4 Förslaget till lag om ändring i skattebrottslagen (1971:69)

1 §

I paragrafen ändras hänvisningarna till LTS och LAS till att avse hänvisningar till NLTS och NLAS. Vidare görs en redaktionell ändring. Ingen ändring i sak är avsedd.

14.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (1972:226) om skatt på annonser och reklam

26 §

I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet och skattskyldighetens inträde vid import av varor från tredje land. Paragrafen anpassas till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd till centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av varor till Sverige (se vidare avsnitt 11.3).

I *första stycket* läggs till en precisering av att bestämmelsen avser import till Sverige. Därigenom tydliggörs att skattskyldighet inte föreligger för varor för vilka en tullskuld uppkommer i Sverige enligt ett tillstånd till centraliserad klarering men där varorna fysiskt förs in från tredje land till ett annat EU-land.

I ett nytt *andra stycke* införs en bestämmelse som reglerar vem som är skattskyldig i de fall en tulldeklaration lämnas in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering. Tullskulden uppkommer då i det EU-land där deklarationen lämnas in, medan skattskyldighet uppkommer i Sverige. Bestämmelsen innebär att den som är skyldig att betala tullen i det andra EU-landet, eller skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit belagd med tull, även är skattskyldig för punktskatten för importen.

I nuvarande *andra stycket* anges tidpunkten för skattskyldighetens inträde vid import. I syfte att förtydliga att skattskyldigheten inträder vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i Sverige eller vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i annat EU-land i de fall tulldeklaration lämnas i det landet med stöd av tillstånd för centraliserad klarering, delas stycket upp i två stycken. Det som nu blir *tredje stycket* avser import till Sverige där skyldighet att betala tull föreligger i Sverige. Ett nytt *fjärde stycke* avser import till Sverige där skyldighet att betala tull föreligger i ett annat EU-land för att tulldeklaration har lämnats in i det landet med stöd av tillstånd för centraliserad klarering. Skyldighet att betala tull vid en import uppkommer enligt artikel 77.2 i unionstullkodex vid den tidpunkt då tulldeklarationen godtas.

Bestämmelserna i nuvarande tredje och fjärde styckena flyttas av redaktionella skäl till nya 27 §.

27 §

Till paragrafen, som är ny, har av redaktionella skäl flyttats nuvarande tredje och fjärde styckena i 26 §. Någon ändring i sak är inte avsedd.

14.6 Förslaget till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200)

1 kap.

2 §

I paragrafen regleras vem som är skattskyldig för omsättning av varor och tjänster, unionsinterna förvärv av varor och import av varor. Paragrafen anpassas till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd till centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av varor till Sverige (se vidare avsnitt 11.3). Ändringen i *första stycket 6*, som behandlar skattskyldighet vid import, innebär att två nya punkter införs: d och e. *Punkten d* reglerar vem som är skattskyldig i de fall en tulldeklaration lämnas in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering. Tullskulden uppkommer då i det EU-land där deklarationen lämnas in, medan skattskyldighet för mervärdesskatt uppkommer i Sverige. Bestämmelsen innebär att den som är skyldig att betala tullen i det andra EU-landet, eller skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit belagd med tull, även är skattskyldig för mervärdesskatten för importen. Med uttrycket ”skulle ha varit skyldig att betala tullen” avses både situationer där varan är tullfri och situationer där varan importeras från ett territorium som ingår i EU:s tullområde men som inte ingår unionens mervärdesskatteområde (t.ex. Åland), och varan därför inte är belagd med tull. Av *punkten e* framgår att om den som är skattskyldig enligt punkten d är ett ombud och Skatteverket är beskattningsmyndighet, är i stället den för vars räkning ombudet handlar skattskyldig. Uppdragsgivaren blir således skattskyldig i stället för ombudet. I de fall Tullverket är beskattningsmyndighet gäller dock fortfarande punkten d, dvs. ombudet blir skattskyldigt. Ändringen behandlas i avsnitt 11.3.

Som en följd av att punkterna d och e införs i första stycket 6 görs även en redaktionell ändring i *punkten c*.

I paragrafens *fjärde stycke* förkortas hänvisningen till unionstullkodexen som en följd av att det fullständiga namnet på unionstullkodexen införs i första stycket 6 d.

5 §

I paragrafen regleras tidpunkten för skattskyldighetens inträde vid import. Paragrafen anpassas till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd till centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av varor till Sverige (se vidare avsnitt 11.3). I syfte att förtydliga att skattskyldigheten inträder vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i Sverige eller vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i annat EU-land i de fall tulldeklaration lämnas i det landet med stöd av tillstånd för centraliserad klarering, delas paragrafen upp i två stycken. *Första stycket* avser import till Sverige där tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i Sverige. *Andra stycket* avser import till Sverige där tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i ett annat EU-land för att tulldeklarationen har lämnats in i det landet med stöd av tillstånd för centraliserad klarering. Tullskulden vid en import uppkommer enligt artikel 77.2 i unionstullkodex vid den tidpunkt då tulldeklarationen godtas.

I paragrafen görs även några språkliga ändringar i syfte att anpassa lagtexten till lydelsen i artikel 77 i unionstullkodex och för att lagtexten i denna bestämmelse och 1 kap. 2 § första stycket 6 ska vara enhetliga. Uttrycken ”skyldighet att betala tull inträder” och ”om skyldighet att betala tull förelegat” ersätts med ”när tullskulden uppkommer” och ”om varan hade varit belagd med tull”. Den ändrade lydelsen syftar på samma tidpunkt som den nuvarande lydelsen, varför någon ändring i sak inte är avsedd.

Ändringarna behandlas i avsnitt 11.3.

3 kap.

32 §

I paragrafen regleras undantag för tjänster där ersättningen för tjänsten utgör en sådan bikostnad som ska ingå i beskattningsunderlaget för import. Hänvisningen till 7 kap. 8 § andra stycket ML ändras som en följd av att ett nytt andra stycke införs i 7 kap. 8 § ML.

7 kap.

8 §

I paragrafen regleras beskattningsunderlaget vid import av varor. Som en anpassning till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av varor till Sverige, införs ett nytt *andra stycke* i bestämmelsen som avser denna typ av import. När tulldeklarationen inges i ett annat EU-land med stöd av tillstånd för centraliserad klarering, fastställs tullvärdet av tullmyndigheten i det landet. Det är även denna myndighet som tar ut tull och sådana avgifter som utgör importtullar som grundas på den EU-gemensamma tulltaxan (artiklarna 56, 101 och 179.3 d i unionstullkodex). Skatter och övriga avgifter tas dock även i dessa fall ut av Tullverket. I det nya andra stycket förtydligas därför att varans värde för tulländamål i första stycket ska i dessa fall utgöras det värde för tulländamål som fastställts av det andra EU-landets tullmyndighet. Vidare förtydligas i andra stycket att den del av tillägget i första stycket som utgörs av tull och avgifter ska utgöras av tull och avgifter som tas ut av det andra EU-landets tullmyndighet eller av Tullverket.

Ändringen behandlas i avsnitt 11.3.

13 kap.

6 §

I paragrafen regleras i vilken redovisningsperiod utgående skatt ska redovisas. Paragrafen anpassas till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av varor till Sverige (se vidare avsnitt 11.3). I paragrafen införs en ny *punkt 5* i vilken det regleras under vilken redovisningsperiod en mervärdesskatteregistrerad importör ska redovisa utgående skatt för en import till Sverige för vilken tulldeklarationen lämnas in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering. I dessa fall uppkommer inte tullskulden i Sverige och Tullverket kommer därför inte att ställa ut en tullräkning med fastställt tullvärde och

eventuell tull att betala. Tidpunkten för redovisning av mervärdesskatt vid denna typ av import kopplas därför i stället till den redovisningsperiod under vilken skattskyldighet för mervärdesskatten inträder, vilket enligt 1 kap. 5 § andra stycket ML är när tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull. Tullskulden uppkommer enligt artikel 77.2 i unionstullkodex vid den tidpunkt då tulldeklarationen godtas. Ändringen behandlas i avsnitt 11.3.

Det kan uppkomma situationer där Tullverket i fall som avses punkten 5 ställer ut en tullräkning avseende punktskatt eller någon nationell avgift. I dessa fall ska den utgående skatten ändå redovisas enligt denna punkt, dvs. när skattskyldigheten inträder för importen.

Slutligen görs följdändringar i *punkterna 3 och 4* med anledning av att en ny punkt införs i paragrafen.

20 kap.

2 §

I paragrafen regleras omprövning av bl.a. beslut om återbetalning av ingående skatt till utländska beskattningsbara personer som är etablerade i ett annat EU-land och som begär återbetalning med stöd av rådets direktiv 2008/9/EG av den 12 februari 2008 om fastställande av närmare regler för återbetalning enligt direktiv 2006/112/EG av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten men i en annan medlemsstat (återbetalningsdirektivet). Ändringen i *första stycket* innebär att det görs en hänvisning till 19 kap. 31 a § andra stycket. Ändringen innebär att reglerna om omprövning i 66 kap. SFL tillämpas på beslut om återbetalning till beskattningsbara personer som har ett s.k. identifieringsbeslut i Sverige för tillämpning av de särskilda ordningarna (unionsordningen och importordningen) utan att vara registrerade till mervärdesskatt här. De beslut som omfattas är beslut om återbetalning av ingående skatt avseende förvärv eller import för omsättningar i Sverige.

2 a §

Paragrafen är ny och anger att bestämmelserna i 66 kap. SFL gäller vid omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 10 kap. 5–8 §§. Besluten som omfattas rör återbetalning till bl.a. internationella organisationer och utländska beskickningar. Reglerna i skatteförfarandelagen möjliggör omprövning på initiativ av både den som har ansökt om återbetalning och Skatteverket, samt obligatorisk omprövning vid överklagande.

14.7 Förslaget till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200)

2 a kap.

1 §

I paragrafen anges de paragrafer där det finns bestämmelser om i vilka fall ett förvärv ska anses som ett unionsinternt förvärv. Bland de paragrafer som räknas upp läggs 11 § till.

2 §

I paragrafen anges vad som avses med unionsinternt förvärv. Det läggs till en ny *punkt 6* som innebär att med unionsinternt förvärv förstås även att någon under de förutsättningar som anges i 11 § för över en vara från ett annat EU-land till Sverige.

3 §

Enligt paragrafens första stycke ska en vara under vissa förutsättningar anses förvärvad enligt 2 § 1 och således utgöra ett unionsinternt förvärv. Det läggs till ett *tredje stycke* som innebär att det första stycket inte gäller förvärv av en vara avsedd för väpnade styrkor tillhörande ett annat EU-land, om förvärvet görs under sådana förutsättningar att det skulle medföra rätt till återbetalning enligt 10 kap. 8 a § (se författningskommentar till 10 kap. 8 a §). Bestämmelsen innebär att om ett annat EU-lands väpnade styrkor som befinner sig på en insats i Sverige förvärvar varor från ett annat EU-land utan mervärdesskatt på grund av motsvarande regler avseende väpnade styrkor, beskattas inte det som ett unionsinternt förvärv i Sverige. Stycket motsvarar artikel 3.1 a i mervärdesskattedirektivet.

11 §

Paragrafen är ny och innebär att en vara ska anses förvärvad enligt 2 § 6 under vissa förutsättningar, nämligen om

- varan används av de väpnade styrkorna i ett EU-land, som deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, för styrkornas eget bruk eller för bruk av den civilpersonal som följer med dem,
- varan inte har förvärvats enligt de allmänna regler om beskattning som gäller för ett EU-lands hemmamarknad, och
- import av varan inte skulle omfattas av undantag från skatteplikt enligt 3 kap. 30 § sjunde stycket.

Med villkoret att varan inte har ”förvärvats enligt de allmänna regler om beskattning som gäller för ett EU-lands hemmamarknad” avses att varan köpts utan mervärdesskatt enligt det andra EU-landets motsvarande regler avseende väpnade styrkor. Bestämmelsen blir exempelvis tillämplig när svenska väpnade styrkor som har deltagit i en insats i ett annat EU-land har köpt varor från Sverige utan mervärdesskatt eftersom 3 kap. 31 b § varit tillämplig, för tillbaka varorna till Sverige. Om det i stället skulle vara fråga om ett annat EU-lands väpnade styrkor blir bestämmelsen dock inte tillämplig, vilket följer av det sista villkoret att import av varan inte skulle

omfattas av undantag från skatteplikt enligt 3 kap. 30 § sjunde stycket. Bestämmelsen motsvarar artikel 22 i mervärdesskattedirektivet.

3 kap.

30 §

I paragrafen anges vissa undantag för import. Det läggs till ett *sjunde stycke* som innebär att från skatteplikt undantas import av en vara som görs av väpnade styrkor tillhörande andra EU-länder för användning av dessa styrkor eller av den civilpersonal som följer med dem, eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, när dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik. Med marketenteri avses ett försäljnings- och serveringsställe vid en militärförläggning. Stycket motsvarar artikel 143.1 ga i mervärdesskattedirektivet.

31 b §

Paragrafen är ny. I *första stycket* anges att från skatteplikt undantas omsättning av varor och tjänster som har ett annat EU-land som destinationsland, om

- omsättningen är avsedd för väpnade styrkor tillhörande ett annat EU-land än destinationslandet,
- varorna eller tjänsterna är avsedda att användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som följer med dem, eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, och
- styrkorna deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

I *andra stycket* anges att skattefrihet enligt första stycket medges i den omfattning som frihet från mervärdesskatt medges i destinationslandet för motsvarande omsättning. Bestämmelsen motsvarar artikel 151.1 bb i mervärdesskattedirektivet.

7 kap.

3 §

Av paragrafen framgår hur beskattningsunderlaget beräknas. I *fyjärde punkten*, som avser beskattningsunderlaget vid vissa unionsinterna förvärv, läggs en hänvisning till förvärv enligt 2 a kap. 2 § 6 till i uppräknningen av förvärv för vilka beskattningsunderlaget består av varornas eller liknande varors inköpspris eller, om ett sådant pris saknas, av självkostnadspriset, vid tidpunkten för överföringen av varorna.

9 d kap.

3 §

I paragrafen regleras vad som ska inräknas i sådan omsättning som är så liten att den kan innebära skattebefrielse för en beskattningsbar person. I uppräknningen i *punkten 2* över sådan ersättning som ska inräknas och som avser ersättning för omsättning som är undantagen från skatteplikt, läggs en hänvisning till 3 kap. 31 b § till.

10 kap.

8 a §

Paragrafen är ny och innebär att väpnade styrkor tillhörande andra EU-länder efter ansökan har rätt till återbetalning av ingående skatt som hänförs sig till förvärv av varor och tjänster, om

- varorna eller tjänsterna är avsedda att användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som följer med dem, eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, och
- styrkorna deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

Bestämmelsen är enligt sin ordalydelse tillämplig på ingående skatt som hänförs sig till leveranser av varor eller tillhandahållande av tjänster inom landet. Om de utländska styrkorna förvärvar varor som transporteras från ett annat EU-land beskattas det dock inte som ett unionsinternt förvärv i Sverige (se författningskommentaren till 2 a kap. 3 §). Någon återbetalning av ingående skatt blir därför inte aktuell vid ett sådant förvärv.

Bestämmelsen motsvarar artikel 151.1 ba och 151.2 i mervärdesskattedirektivet.

11 §

I paragrafens första stycke anges att den som i en ekonomisk verksamhet omsätter varor eller tjänster inom landet har rätt till återbetalning av ingående skatt för vilken denne saknar rätt till avdrag enligt 8 kap. på grund av att omsättningen är undantagen från skatteplikt enligt vissa bestämmelser. I uppräkningsdelen över dessa bestämmelser läggs 3 kap. 31 b § till.

19 kap.

1 §

I paragrafen regleras ansökan om återbetalning av skatt. I *andra stycket* 1 räknas upp sådana transporttjänster eller stödtjänster till dessa som är undantagna från skatteplikt enligt vissa bestämmelser och som den beskattningsbara personen får ha omsatt inom landet utan att det hindrar en ansökan om återbetalning. Till denna uppräkningsdelen läggs till sådana transporttjänster eller stödtjänster till dessa som är undantagna från skatteplikt enligt 3 kap. 31 b §.

20 kap.

2 a §

I paragrafen anges att bestämmelserna i 66 kap. SFL, gäller vid omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt vissa paragrafer. I uppräkningsdelen av paragrafer läggs 10 kap. 8 a § ML till. Reglerna i SFL möjliggör omprövning på initiativ av både den som har ansökt om återbetalning och Skatteverket, samt obligatorisk omprövning vid överklagande.

14.8 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt

9 a §

I paragrafen regleras vissa undantag från skattskyldighet. Genom två nya stycken införs referensnivåer till ledning för bevisningen vid en bedömning av om tobaksvaror som en enskild person själv transporterar till Sverige kan anses vara avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk. I det nya *tredje stycket* regleras hur nivåerna ska användas och nivåerna återfinns i det nya *fjärde stycket*. Vid en bedömning enligt första stycket 2 av om tobaksvaror inom det EU-harmoniserade förfarandet är avsedd för en enskild persons eller dennes familjs personliga bruk ska en helhetsbedömning göras i varje enskilt fall. Exempel på faktorer som ska beaktas är de skäl som den enskilde anger för att inneha varorna, hur varorna transporteras, eventuella handlingar som hänför sig till varorna och varornas kvantitet. De referensnivåer som finns i det nya fjärde stycket ska användas som ledning vid bedömningen av varornas kvantitet. Om en enskild person själv transporterar tobak i större mängder än de som anges i nivåerna ska de vid en bedömning enligt första stycket 2 inte anses vara avsedda för personligt bruk såvida inte personen kan visa att varorna i det specifika fallet är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk. Det finns i dessa fall således en presumtion för att varorna är avsedda för annat än personligt bruk. Denna presumtion gäller hela mängden tobak och inte enbart den del som överskrider nivåerna. Ett exempel kan illustrera detta. För cigarrer är referensnivån 200 stycken (se vidare nedan). Om en enskild person själv transporterar 250 cigarrer till Sverige presumeras alla 250 cigarrerna vara avsedda för annat än personligt bruk och inte enbart de 50 cigarrerna som överskrider referensnivån. Mängder över referensnivåerna kan i enskilda fall anses vara avsedda för personligt bruk om den enskilde kan bevisa att tobaken är avsedd för sådant ändamål.

Det är viktigt att notera att nivåerna inte är några fasta gränser, utan enbart är en referens till ledning för bevisningen. Även mängder under referensnivåerna kan anses vara avsedda för annat än personligt bruk om det finns andra omständigheter som talar för detta. Ett exempel kan vara att det av den enskildes egen berättelse, av sättet varorna transporteras eller av medföljande handlingar framgår att de är avsedd för vidarebefordran till andra personer.

Nivåerna är 800 cigaretter, 400 cigariller (med en vikt av högst 3 gram per styck), 200 cigarrer och 1,0 kilogram röktobak.

9 c §

I paragrafen regleras vem som är skattskyldig vid import av skattepliktiga varor. Paragrafen anpassas till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd till centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av varor till Sverige (se vidare avsnitt 11.3).

Ändringen i *första stycket*, innebär att en ny *tredje punkt* införs. Den nya punkten reglerar vem som är skattskyldig i de fall en tulldeklaration lämnas in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering. Tullskulden uppkommer då i det EU-land där deklarationen

lämnas in, medan skattskyldighet för punktskatt uppkommer i Sverige. Bestämmelsen innebär att den som är skyldig att betala tullen i det andra EU-landet, eller skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit belagd med tull, även är skattskyldig för punktskatten för importen. Med uttrycket ”skulle ha varit skyldig att betala tullen” avses både situationer där varan är tullfri och situationer där varan importeras från ett territorium som ingår i EU:s tullområde men som inte ingår i Europeiska unionens punktskatteområde (t.ex. Åland), och varan därför inte är belagd med tull. Ändringen behandlas i avsnitt 11.3.

Som en följd av att punkten 3 införs i första stycket görs även en smärre redaktionell ändring i *punkten 2*.

I paragrafens *andra stycke* förkortas hänvisningen till unionstullkodexen som en följd av att det fullständiga namnet på unionstullkodexen införs i första stycket 3.

20 §

I paragrafen anges tidpunkten för skattskyldighetens inträde. Paragrafen anpassas till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd till centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av varor till Sverige (se vidare avsnitt 11.3).

I syfte att förtydliga att skattskyldigheten inträder vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i Sverige eller vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i annat EU-land i de fall tulldeklaration lämnas i det landet med stöd av tillstånd för centraliserad klarering, delas nuvarande *första stycket 8* upp i två punkter. *Punkt 8* avser import till Sverige där tullskuld uppkommer i Sverige. *Punkt 9* avser import till Sverige där tullskuld uppkommer i ett annat EU-land för att tulldeklaration har lämnats in i det landet med stöd av tillstånd för centraliserad klarering. Tullskulden vid en import uppkommer enligt artikel 77.2 i unionstullkodex vid den tidpunkt då tulldeklarationen godtas.

I paragrafen görs även några språkliga ändringar i syfte att anpassa lagtexten till lydelsen i artikel 77 i unionstullkodex och för att lagtexten i denna bestämmelse och 9 c § första stycket ska vara enhetliga. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Ändringarna behandlas i avsnitt 11.3.

37 §

I paragrafen regleras vem som är skattskyldig vid import av snus och tuggtobak. Paragrafen anpassas till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd till centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av varor till Sverige (se vidare avsnitt 11.3).

Ändringen i *första stycket*, innebär att en ny *tredje punkt* införs, se vidare kommentaren till 9 c §.

Som en följd av att punkten 3 införs i första stycket görs även en smärre redaktionell ändring i *punkten 2*.

I paragrafens *andra stycke* förkortas hänvisningen till unionstullkodexen som en följd av att det fullständiga namnet på unionstullkodexen införs i första stycket 3.

39 §

I paragrafen anges tidpunkten för skattskyldighetens inträde. Paragrafen anpassas till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd till centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av varor till Sverige (se vidare avsnitt 11.3).

Ändringarna innebär att nuvarande *punkt 8* delas upp i två punkter, 8 och 9. Vidare görs vissa språkliga ändringar. Se vidare kommentaren till 20 §.

14.9 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt

8 b §

I paragrafen regleras flyttningar av varor under uppskovsförfarandet. I *första stycket* 1 d införs två nya strecksatser. Ändringarna innebär att flyttningar under uppskovsförfarande även får ske till väpnade styrkor i vissa fall. Genom den nya tredje strecksatsen ges möjlighet att flytta varor under uppskovsförfarandet även till väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik. Styrkorna måste befinna sig utanför sitt eget land för att delta i en sådan insats. Det kan alltså exempelvis vara fråga om svenska väpnade styrkor som befinner sig i ett annat EU-land. Varorna ska vara avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier. Med marketenterier avses ett försäljnings- och serveringsställe vid en militärförläggning. Genom den nya fjärde strecksatsen ges möjlighet att flytta varor till väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit varorna flyttas och som är part i Nordatlantiska fördraget, kallat Nato. Styrkorna måste befinna sig utanför sitt eget land. Det finns inget krav på att destinationslandet ska tillhöra Nato. Även i detta fall ska varorna vara avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier. De nya strecksatserna motsvarar de nya punkterna i bestämmelsen om återbetalning av skatt i 31 d §. I *andra stycket* läggs även till ett krav på att varorna ska flyttas till en plats i ett annat EU-land. Detta nya krav blir i praktiken endast relevant för de nya punkterna c och d eftersom det redan framgår av a och b att det ska vara beskickningar m.m. i ett annat EU-land.

Förslaget behandlas i avsnitt 10.

31 d §

I paragrafen finns bestämmelser om återbetalning av skatt till vissa skattebefriade subjekt. I *första stycket* införs en ny tredje punkt, av vilken det följer att återbetalning medges för varor som förvärvats av väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land om dessa styrkor deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik. Varorna ska vara för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med styrkorna eller för mässar och marketenterier. Förslaget behandlas i avsnitt 10.

I *andra stycket* görs vissa språkliga ändringar.

14.10 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt

1 §

I paragrafen finns vissa definitioner som används i lagen. Genom en ändring i *andra stycket* uppdateras hänvisningarna i lagen till KN-nummer. Den lydelse som efter ändringen ska användas återfinns i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1602 av den 11 oktober 2018 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan.

I *tredje stycket* görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

7 §

I paragrafen regleras undantag från alkoholskatt för vissa typer av varor. Genom en ändring i *första stycket 1* justeras vad som gäller för s.k. fullständigt denaturerad alkohol. Enligt äldre regler var det tillräckligt att alkoholen var fullständigt denaturerad i enlighet med någon medlemsstats krav. Enligt den nya lydelsen krävs att den är fullständigt denaturerad i enlighet med kraven i den medlemsstat där den har frisläppts för konsumtion, samt att dessa krav i föreskriven ordning blivit skriftligen anmälda och godkända. Om alkoholen exempelvis har frisläppts för konsumtion i Tyskland måste denatureringen ha skett enligt de tyska kraven. Detta innebär att det vid en bedömning av om kraven är uppfyllda krävs både information om vilken denaturering som har använts och var varan har frisläppts för konsumtion. Detta är delvis en kodifiering av den praxis som har utvecklats på området. Det bör dock noteras att antalet nationella förfaranden för att fullständigt denaturera alkohol sedan 2017 är mycket begränsat och att de flesta medlemsstater i EU numera har samma krav på denaturering, den s.k. Euro-denatureringen. Sådana varor ska enligt *andra stycket* vid flyttning åtföljas av ett förenklat ledsagardokument i vissa fall. Ändringar i den bestämmelsen sker i samband med genomförandet av nya punktskattedirektivet, se förslaget till 2 kap. 7 § *andra stycket* NLAS i avsnitt 1.2.

Genom en ändring i *första stycket 6* justeras vad som gäller för s.k. delvis denaturerad alkohol. Till skillnad från fullständigt denaturerad alkohol behöver denatureringen inte ske i enlighet med kraven i den medlemsstat där varan har frisläppts för konsumtion, utan det räcker att denatureringen har skett i enlighet med en medlemsstats krav. Genom ändringen förtydligas att denatureringen måste ha skett för det avsedda ändamålet. Om alkoholen exempelvis är denaturerad för användning i kosmetika är undantaget enbart tillämpligt om den ingår i just kosmetika, men inte om den ingår i någon annan produkt. Undantaget avser alkoholen i den färdiga produkten. Innan alkoholen har införlivats i produkten är den inte undantagen. Se dock 32 § avseende möjligheterna till avdrag för den alkohol som används i tillverkningen. I kommentaren till den paragrafen finns även ett exempel på hur den förhåller sig till 7 §.

8 a §

I paragrafen regleras vissa undantag från skattskyldighet. Genom två nya stycken införs referensnivåer till ledning för bevisningen vid en bedömning av om alkohol som en enskild person själv transporterar till Sverige kan anses vara avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk. I det nya *andra stycket* regleras hur nivåerna ska användas och nivåerna återfinns i det nya *tredje stycket*. Vid en bedömning enligt första stycket 2 av om alkohol är avsedd för en enskild persons eller dennes familjs personliga bruk ska en helhetsbedömning göras i varje enskilt fall. Exempel på faktorer som ska beaktas är de skäl som den enskilde anger för att inneha varorna, hur varorna transporteras, eventuella handlingar som hänför sig till varorna och varornas kvantitet. De referensnivåer som återfinns i det nya tredje stycket ska användas som ledning vid bedömningen av varornas kvantitet. Om en enskild person själv transporterar alkohol i större mängder än de som anges i nivåerna ska de vid en bedömning enligt första stycket inte anses vara avsedda för personligt bruk såvida inte personen kan visa att varorna i det specifika fallet är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk. Det finns i dessa fall således en presumtion för att varorna är avsedda för annat än personligt bruk. Denna presumtion gäller hela mängden alkohol och inte enbart den del som överskrider nivåerna. Ett exempel kan illustrera detta. För etylalkohol är referensnivån 10 liter (se vidare nedan). Om en enskild person själv transporterar 15 liter etylalkohol till Sverige presumeras alla 15 liter vara avsedda för annat än personligt bruk och inte enbart de 5 liter som överskrider referensnivån. Mängder över referensnivåerna kan i enskilda fall anses vara avsedda för personligt bruk om den enskilde kan bevisa att alkoholen är avsedd för sådant ändamål. Med tanke på att nivåerna ligger mycket långt över en normal alkoholkonsumtion torde det dock normalt krävas starka bevis för att vända presumtionen om nivåerna överskrids.

Det är viktigt att notera att nivåerna inte är några fasta gränser, utan enbart är en referens till ledning för bevisningen. Även mängder under referensnivåerna kan anses vara avsedda för annat än personligt bruk om det finns andra omständigheter som talar för detta. Ett exempel kan vara att det av den enskildes egen berättelse, av sättet alkoholen transporteras eller av medföljande handlingar framgår att den är avsedd för vidarebefordran till andra personer.

Nivåerna är 110 liter öl, totalt 90 liter vin och andra jästa drycker (varav högst 60 liter mousserande), 20 liter mellanklassprodukter och 10 liter etylalkohol. Siffrorna återfinns i både gamla och nya punktskattedirektivet och har i praxis redan tillämpats av svenska domstolar. För vin och andra jästa drycker kan det noteras att nivån avser den sammanlagda volymen av de två kategorierna. Om en person exempelvis transporterar 70 liter vin och 30 liter andra jästa drycker anses detta överstiga referensnivån eftersom den sammanlagda volymen är 100 liter.

8 c §

I paragrafen regleras vem som är skattskyldig vid import av skattepliktiga varor. Paragrafen anpassas till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd

av ett tillstånd till centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av varor till Sverige (se vidare avsnitt 11.3).

Ändringen i *första stycket*, innebär att en ny *tredje punkt* införs, se vidare kommentaren till 9 c § LTS, avsnitt 14.8.

Som en följd av att punkten 3 införs i första stycket görs även en smärre redaktionell ändring i *punkten 2*.

I paragrafens *andra stycke* förkortas hänvisningen till unionstullkodexen som en följd av att det fullständiga namnet på unionstullkodexen införs i första stycket 3.

19 §

I paragrafen anges tidpunkten för skattskyldighetens inträde. Paragrafen anpassas till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd till centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av varor till Sverige (se vidare avsnitt 11.3).

Ändringarna innebär att nuvarande *punkt 8* delas upp i två punkter, 8 och 9. Vidare görs vissa språkliga ändringar. Se vidare kommentaren till 20 § LTS, avsnitt 14.8.

32 §

Paragrafen reglerar möjligheter till avdrag för upplagshavare. Genom en ändring i *första stycket punkten 4 a* byts det tidigare begreppet "använts för framställning av" ut mot "använts som en del av en tillverkningsprocess för". Med som menas med att alkoholen används som en del av tillverkningsprocessen framgår av det nya andra stycket. I *punkten 4 b* görs en språklig ändring för att förtydliga att den avser sådana situationer som inte täcks in av punkt 4 a.

I ett nytt *andra stycke* anges två situationer då alkoholen anses vara använd som en del av tillverkningsprocessen. Den första är när alkoholen har införlivats i produkten. Detta inkluderar även situationer då endast en del av alkoholen återfinns i den nya produkten och en del under tillverkningsprocessen har förstörts eller förbrukats, exempelvis på grund av avdunstning. Att alkoholen ska ha införlivats i produkten innefattar även situationer där något ämne blandas i alkoholen, så länge en ny produkt skapas. Den andra situationen är när alkoholen används för underhåll och rengöring av tillverkningsutrustning som används i tillverkningsprocessen. Detta avser alltså situationer då alkoholen inte ingår i den produkt som är resultatet av tillverkningsprocessen utan enbart används för att underhålla eller rengöra den utrustning som används i processen. För att alkoholen ska anses vara "använd" krävs att den på något sätt ska ha förbrukats eller förstörts. Avdrag får inte göras för alkohol som efter processen fortfarande är användbar. Tillägget av det nya andra stycket innebär att det tidigare andra stycket nu är det tredje stycket.

Ett exempel kan illustrera hur regeln förhåller sig till 7 § första stycket. En upplagshavare förvarar i sitt skatteupplag alkohol som är delvis denaturerad i enlighet med en medlemsstats krav för tillverkning av kosmetika. Alkoholen i sig är inte undantagen beskattning, men eftersom den hanteras inom uppskovsförfarandet har någon skattskyldighet inte inträtt. Upplagshavaren använder sedan alkoholen för att tillverka kosmetika. Eftersom den denaturerade alkoholen då har tagits i anspråk i skatteupplaget inträder skattskyldighet enligt 19 § första stycket 1 c.

Alkoholen som ingår i den färdiga kosmetikan undantas från skatteplikt enligt 7 § 6 eftersom den är denaturerad för det avsedda ändamålet och ingår i en produkt som inte är avsedda att ätas eller drickas. Upplagshavaren får enligt 32 § första stycket 4 a rätt till avdrag med skatten på den alkohol som användes vid tillverkningen.

36 §

Paragrafen reglerar utfärdande av intyg avseende små, oberoende producenter av alkoholdrycker. Intygen påverkar inte den svenska beskattningen utan används då svenska producenter säljer varor till EU-medlemsstater som tillämpar nedsatt skatt för små, oberoende producenter. I *första stycket* slås fast att det är Skatteverket som utfärdar intygen. Det finns även en hänvisning till den artikel i alkoholskattedirektivet som reglerar intygen. I *andra stycket* anges att vissa regler i skatteförfarandelagen (2011:1244) avseende förelägganden och revision ska gälla i tillämpliga delar för inhämtande av uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna kontrollera att en producent som har ansökt om intyg har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter i ansökan. I *tredje stycket* finns ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om intygens innehåll, förfarandet vid utfärdande av intygen, och avgifter som tas ut om en producent inte följer förfarandereglererna. Delar av detta kommer att regleras på EU-nivå genom genomförandeakter från kommissionen, vilket innebär att föreskrifterna är tänkta att komplettera EU-reglerna där så behövs.

14.11 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt

7 b §

I paragrafen regleras flyttningar av varor under uppskovsförfarandet. I första stycket 1 d införs två nya strecksatser. En ändring görs vidare i andra stycket. Ändringarna innebär att flyttningar under uppskovsförfarande även får ske till väpnade styrkor i vissa fall. Se vidare författningskommentaren till 8 b § LTS, avsnitt 14.9.

31 d §

I paragrafen finns bestämmelser om återbetalning av skatt till vissa skattebefriade subjekt. I *första stycket* införs en ny tredje punkt, av vilken det följer att återbetalning kan ges för varor som förvärvas av andra länders väpnade styrkor i vissa fall. I *andra stycket* görs vissa språkliga ändringar. Se vidare författningskommentaren till 31 d § LTS, avsnitt 14.9.

14.12 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

4 kap.

1 b §

I paragrafen regleras vem som är skattskyldig vid import av bränslen som avses i 1 kap. 3 a §. Paragrafen anpassas till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd till centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av bränsle till Sverige (se vidare avsnitt 11.3).

Ändringen i *första stycket*, innebär att en ny *tredje punkt* införs, se vidare kommentaren till 9 c § LTS, avsnitt 14.8.

Som en följd av att punkten 3 införs i första stycket görs även en smärre redaktionell ändring i *punkten 2*.

I paragrafens *andra stycke* förkortas hänvisningen till unionstullkodexen som en följd av att det fullständiga namnet på unionstullkodexen införs i första stycket 3.

13 §

I paragrafen regleras vem som är skattskyldig vid import inom det nationella förfarandet. Paragrafen anpassas till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd till centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av bränsle till Sverige (se vidare avsnitt 11.3).

Ändringen i *första stycket 3*, innebär att en ny *punkt c* införs, se vidare kommentaren till 9 c § LTS, avsnitt 14.8.

Som en följd av att punkten c införs i första stycket 3 görs även en smärre redaktionell ändring i *punkten b*.

I paragrafens *andra stycke* förkortas hänvisningen till unionstullkodexen som en följd av att det fullständiga namnet på unionstullkodexen införs i första stycket 3.

5 kap.

2 §

I paragrafen anges tidpunkten för skattskyldighetens inträde. Paragrafen anpassas till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd till centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av varor till Sverige (se vidare avsnitt 11.3).

Ändringarna innebär att nuvarande *punkt 3* delas upp i två punkter, 3 och 4. Vidare görs vissa språkliga ändringar. Se vidare kommentaren till 20 § LTS, avsnitt 14.8.

14.13 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

3 a kap.

2 §

I paragrafen regleras flyttningar av varor under uppskovsförfarandet. I *första stycket* 1 d införs två nya strecksatser. En ändring görs vidare i *andra stycket*. Ändringarna innebär att flyttningar under uppskovsförfarande även får ske till väpnade styrkor i vissa fall. Se vidare författningskommentaren till 8 b § LTS, avsnitt 14.9.

9 kap.

1 §

I paragrafen finns bestämmelser om återbetalning av skatt till vissa skattebefriade subjekt. I *första stycket* införs en ny tredje punkt, av vilken det följer att återbetalning kan ges för varor som förvärfas av andra länders väpnade styrkor i vissa fall. I *andra stycket* görs vissa språkliga ändringar. Se vidare författningskommentaren till 31 d § LTS, avsnitt 14.9.

14.14 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

1 kap.

Innehåll

1 §

Paragrafen är ny och saknar motsvarighet i LSE.

Första stycket anger att lagen innehåller bestämmelser om beskattning av bränslen och elektrisk kraft.

Andra stycket består av en innehållsförteckning över lagens kapitel.

2 b §

Paragrafen är ny. I paragrafen anges hur vissa EU-direktiv och EU-förordningar benämns i LSE, samt rättsakternas fullständiga namn. Se kommentaren till 1 kap. 4 § NLTS.

7 §

I paragrafen finns definitioner av vissa begrepp. Paragrafens tidigare första stycke tas bort. Borttagandet bedöms inte medföra någon skillnad i sak.

I paragrafens nya *första och andra stycken* finns definitioner av begreppen import och otillåten införsel. Definitionerna genomför artikel 2.1, 3.7 och 3.8 i nya punktskattedirektivet. Se kommentaren till 1 kap. 6 § NLTS.

Definitionen av export flyttas till ett nytt *tredje stycke*. Uttrycket ”förs ut till tredje land” ändras till ”förs ut från EU”. Genom ändringen tydliggörs att det som är avgörande för om en vara anses exporterad är om den har lämnat EU, dvs. Europeiska unionens punktskatteområde. Det

förtydligas vidare att exporten kan ske direkt från Sverige eller via ett tredje land.

I *fjärde stycket* görs ett tillägg i definitionen av EU och EU-land för att förtydliga att bestämmelser om vad som utgör Europeiska unionens punktskatteområde finns i den i avsnitt 1.3 föreslagna lagen om Europeiska unionens punktskatteområde. Vidare görs en mindre språklig ändring. Ingen ändring i sak är avsedd. Den nya lagen om Europeiska unionens punktskatteområde behandlas i avsnitt 7.1.

11 b §

I paragrafen sker vissa språkliga och redaktionella ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

19 §

Paragrafen är ny men motsvarar delvis 4 kap. 1 b § andra stycket och 13 § andra stycket. I paragrafen anges vad som avses med vissa tullrelaterade uttryck. Se kommentaren till 1 kap. 8 § NLTS.

20 §

Paragrafen är ny men motsvarar delvis nuvarande 3 e kap. 1 §. I paragrafen definieras vissa grundläggande begrepp som har giltighet för beskattningen av de varor som omfattas av det EU-harmoniserade förfarandet. Vad avser ändringarna i förhållande till nuvarande 3 a kap. 1 §, se kommentaren till 1 kap. 9 § NLTS.

2 kap.

1 §

I paragrafen finns bestämmelser om skatteplikt och skattebelopp för vissa bränslen. I paragrafen ändras hänvisningarna till bestämmelser i nuvarande 4 kap. till att avse motsvarande bestämmelser i nya 5 kap. och 6 kap. Någon ändring i sak är inte avsedd.

8 §

I paragrafen finns bestämmelser om märk- och färgämnen. I paragrafen görs följdändringar av den nya utformningen av bestämmelsen om skattskyldighet vid import i nya 5 kap. 13 § samt vissa anpassningar till möjligheten att lämna tulldeklaration i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering.

I *första stycket* 1 tas hänvisningarna till första stycket punkt 1 eller 2 i skattskyldighetsbestämmelsen (nuvarande 4 kap. 1 b § LSE) bort eftersom någon sådan styckesindelning inte längre föreligger i nya 5 kap. 13 §.

Ett nytt *andra stycke* införs för att hantera två särskilda fall av import. Bestämmelsen omfattar dels den situation där tulldeklaration ges in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd till centraliserad klarering, dels den situationen där bränslet förs in från ett område utanför Europeiska unionens punktskatteområde men inom EU:s tullområde. I dessa fall sker inte någon deklaration för övergång till fri omsättning i Sverige och punkt 2 tillämpas därför i stället. Någon skillnad tidsmässigt torde inte uppkomma. Vid import från områden som ligger utanför punktskatteområdet, t.ex. Åland, inträder skattskyldigheten när tullskuld

skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, dvs. samma tidpunkt som hade gällt enligt punkt 1. Om tulldeklaration lämnats med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering inträder skattskyldigheten när tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

11 §

I paragrafen finns vissa bestämmelser om undantag från skatteplikt. I paragrafen tas första stycket punkt 4 och andra och tredje stycket bort. Bestämmelserna flyttas till nya 13–18 §§. I första stycket 3 görs en mindre redaktionell ändring.

12 §

Paragrafen är ny men motsvarar nuvarande 4 kap. 1 a §. I paragrafen finns bestämmelser om undantag vid införsel av bränsle i vissa fall. I jämförelse med nuvarande 4 kap. 1 a § ändras bestämmelsen så att den är formulerad som ett undantag från skatteplikt. I övrigt görs några smärre redaktionella ändringar.

Det undantag som följer av *första stycket* innebär att varor som uppfyller kriterierna i någon av punkterna inte ska beskattas i Sverige. Av nya 4 d kap. 1 § framgår också att varor som omfattas av bestämmelsen inte omfattas av kravet att flyttas under förfarandet för beskattade varor. Se vidare kommentaren till 2 kap. 10 § NLTS.

I *andra stycket* finns bestämmelser som anger vissa situationer där undantaget i första stycket inte gäller. I dessa fall gäller därmed kraven i 4 d kap. 1 § på att bränslet ska flyttas under förfarandet för beskattade varor. Beskattning av varorna ska ske enligt de bestämmelser som gäller för varor som omfattas av kraven på att använda förfarandet för beskattade varor.

13 §

Paragrafen är ny men motsvarar delar av nuvarande 11 § första stycket 4 och genomför artikel 6.5 och 6.6 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om undantag för varor som förstörts eller gått förlorade i vissa fall. I jämförelse med nuvarande 11 § flyttas förluster till följd av varornas beskaffenhet till nya 16–18 §§.

14 §

Paragrafen är ny men motsvarar nuvarande 11 § andra stycket och genomför artikel 6.9 i nya punktskattedirektivet. Eftersom förluster till följd av varornas beskaffenhet flyttats till nya 16–18 §§ omfattas inte längre sådana förluster av bestämmelsen. Av nya 18 § följer dock att bestämmelsen ska tillämpas i vissa fall även vid förluster till följd av varornas beskaffenhet.

15 §

Paragrafen är ny men motsvarar nuvarande 11 § sista stycket och genomför artikel 45 i nya punktskattedirektivet. I jämförelse med nuvarande bestämmelse är möjligheten att få undantag för varor som har blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått förlorade på grund av oförutsedda händelser eller force majeure i samband med

distansförsäljning något utvidgad eftersom vissa krav i nuvarande bestämmelse inte gäller.

16 §

Paragrafen är ny. I paragrafens *första stycke* finns en inledande bestämmelse om undantag för partiella förluster till följd av varornas beskaffenhet.

I *andra stycket* finns information om att bestämmelser om gemensamma trösklar beslutas av Europeiska kommissionen med stöd av artikel 6.10 i nya punktskattedirektivet. Ett sådant beslut kommer att fattas genom en eller flera delegerade akter. Någon sådan delegerad akt har vid denna promemorias framtagande ännu inte beslutats. Om något beslut inte har fattats om gemensam tröskel för en viss varutyp gäller nya 18 § andra stycket.

17 §

Paragrafen är ny men motsvarar delvis nuvarande 11 § första stycket 4 och tredje stycket och genomför artikel 6.7 och 6.10 och 45.2 i nya punktskattedirektivet. Paragrafen innehåller bestämmelser om undantag från skatt vid partiella förluster av varor till följd av varornas beskaffenhet. I paragrafen har nya bestämmelser införts om hanteringen av sådana förluster som en följd av de ändringar som skett genom nya punktskattedirektivet. se vidare kommentaren till 2 kap. 16 § NLTS.

18 §

Paragrafen är ny men motsvarar delvis nuvarande 11 § första stycket 4 och tredje stycket och genomför artikel 6.8 och 6.10 och 45.2 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen regleras situationer för förluster till följd av varornas beskaffenhet i andra fall än som avses i 17 § och vad som gäller om det inte har fastställts någon gemensam tröskel för partiella förluster, se vidare kommentaren till 2 kap. 17 § NLTS.

3 kap.

4 §

I paragrafen ändras hänvisningarna till nuvarande bestämmelser i 2 kap. 11 § till att avse bestämmelserna i nya 2 kap. 11–18 §§.

4 kap. Godkännanden inom uppskovsförfarandet

Kapitlet är nytt och är utformat med 3 kap. NLTS som förebild. Motsvarande bestämmelser finns i dag i nuvarande 4 kap. Eftersom den redaktionella omarbetningen medför ett stort antal omnumreringar har nuvarande 4 kap. ersatts med ett helt nytt 4 kap.

Upplagshavare och skatteupplag

Vem får godkännas som upplagshavare?

1 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 3 § första, andra och femte styckena och genomför artiklarna 14 och 15 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om godkännande som upplagshavare.

I *andra stycket* görs en redaktionell ändring i jämförelse med nuvarande bestämmelse. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Vidare görs vissa mindre språkliga och redaktionella ändringar.

Skatteupplag

2 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 3 § tredje och fjärde styckena. I paragrafen finns bestämmelser om skatteupplag. I första stycket görs en språklig ändring. Ingen ändring i sak är avsedd.

Lagerbokföring

3 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 3 a § LSE. I jämförelse med nuvarande 4 kap. 3 a § tas begreppet "affärshändelser" bort. Se kommentaren till 3 kap. 4 § NLTS.

Krav vid mottagande av bränsle

4 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 3 b §. I jämförelse med nuvarande 4 kap. 3 b § görs vissa mindre redaktionella ändringar.

Säkerhet för flyttning av bränsle under uppskovsförfarandet

5 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 4 § första och andra styckena och genomför artikel 17 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns de bestämmelser om säkerhet som avser flyttningar av varor under uppskovsförfarandet.

I första stycket ändras, i jämförelse med nuvarande 4 kap. 4 §, hänvisningarna till uppskovsförfarandet till att avse de bestämmelser som motsvarar nuvarande 3 a kap. 2 §. Vidare görs ett mindre förtydligande i första meningen för att underlätta för läsaren genom tillägget av "under uppskovsförfarande". Ingen ändring i sak är avsedd.

I *andra stycket* byts uttrycket "skatt som i medeltal belöper på" ut mot det ledigare uttrycket "genomsnittliga skatten". Även "medeltalet" byts ut mot "genomsnittet". Någon ändring i sak är inte avsedd.

Säkerhet för betalning av skatt

6 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 4 § tredje stycket. I paragrafen finns de bestämmelser om säkerhet som avser lagring m.m. I jämförelse med nuvarande 4 kap. 4 § görs en mindre språklig ändring. Ingen ändring i sak är avsedd.

Säkerhet vid återkallelse av godkännande

7 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 4 § sista stycket. I paragrafen finns särskilda bestämmelser om säkerheter vad avser återkallelse av godkännande. I jämförelse med nuvarande 4 kap. 4 § görs vissa smärre redaktionella ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

Registrerad varumottagare

8 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 6 § första stycket och genomför artiklarna 3.9 och 18 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om godkännande som registrerad varumottagare. I jämförelse med nuvarande 4 kap. 6 § görs en mindre redaktionell ändring. Ingen ändring i sak är avsedd.

Ordinarie mottagningsplats

9 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 6 § andra stycket och innehåller en skyldighet att ange en ordinarie mottagningsplats.

Krav vid mottagande av bränsle

10 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 6 § fjärde stycket. I bestämmelsen finns vissa krav kring mottagandet av varor. I jämförelse med nuvarande 4 kap. 6 § görs vissa mindre redaktionella ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

Säkerhet

11 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 6 § tredje stycket. I paragrafen finns bestämmelser om att säkerhet ska ställas och när denna får tas i anspråk. I jämförelse med nuvarande 4 kap. 6 § görs en smärre redaktionell ändring. Ingen ändring i sak är avsedd.

12 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 6 a § första–tredje stycket. I paragrafen finns bestämmelser om beräkning av säkerhet. I jämförelse med nuvarande 4 kap. 6 a § görs vissa smärre språkliga ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

13 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 6 a § sista stycket. I paragrafen finns en särskild bestämmelse om beräkning av säkerheten i de fall varumottagaren har en redovisningsperiod som är ett beskattningsår.

I *första stycket* byts uttrycket ”skatt som i medeltal” ut mot ”genomsnittliga skatt”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *andra stycket* byts på motsvarande sätt ”medeltalet” ut mot ”genomsnittet”.

I jämförelse med nuvarande 4 kap. 6 a § görs i övrigt en mindre språklig ändring. Ingen ändring i sak är avsedd.

Tillfälligt registrerad varumottagare

14 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 7 § första–tredje styckena. I paragrafen finns bestämmelser om godkännande som tillfälligt registrerad varumottagare.

I första stycket görs i jämförelse med nuvarande 4 kap. 7 § en mindre redaktionell ändring. Ingen ändring i sak är avsedd.

I *andra stycket* förenklas texten något genom att ”de varor som flyttas under uppskovsförfarandet” byts ut mot ”varorna”. Vidare görs några mindre redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Registrerad avsändare

15 §

Paragrafen motsvarar delvis nuvarande 4 kap. 8 §. I paragrafen finns bestämmelser om registrerade avsändare.

I *första stycket* görs en mindre redaktionell ändring i jämförelse med nuvarande 4 kap. 8 §. Ingen ändring i sak är avsedd.

Mot bakgrund av den nya definitionen av import görs vidare ett tillägg i *första stycket* avseende sådan import som avser unionsvaror. Detta avser exempelvis varor som förs in från Åland, se även kommentaren till 1 kap. 6 § NLTS. Genom tillägget tydliggörs att en registrerad avsändare även får avsända unionsvaror under uppskovsförfarandet vid den tidpunkt då skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts.

Andra stycket innehåller bestämmelserna om säkerhet. I jämförelse med LTS flyttas bestämmelsen om återkallelse till 17 §.

Ansökan om godkännande

16 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. I paragrafen tydliggörs att prövning av de godkännanden som är aktuella i kapitlet görs av Skatteverket efter en särskild ansökan.

Återkallelse av godkännanden

17 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 5 §, 6 § sista stycket, 7 § sista stycket och delvis 8 § sista stycket. I paragrafen samlas bestämmelserna om återkallelse för upplagshavare, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade varumottagare och registrerade avsändare. I jämförelse med nuvarande bestämmelser görs vissa smärre redaktionella och språkliga ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

Konkurs

18 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 5 a och 7 a §§. I paragrafen samlas bestämmelserna om hantering av godkännanden som upplagshavare, registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare vid konkurs. I jämförelse med nuvarande bestämmelser görs vissa smärre redaktionella och språkliga ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

Jämkning av säkerhetsbelopp

19 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 8 a § första stycket.

I *första stycket* finns en ny bestämmelse som genomför artikel 17.2 i nya punktskattedirektivet. Enligt bestämmelsen behöver flyttningssäkerhet inte ställas av avsändande upplagshavare eller registrerad avsändare om leverans av bränsle sker via rörledning. Skatteverket får dock besluta att säkerhet ska ställas om det föreligger särskilda skäl. Bestämmelsen ersätter bestämmelsen om möjlighet till undantag från säkerhet i nuvarande 4 kap. 8 a § första stycket vad avser leveranser via rörledningar.

Vad avser leveranser med fartyg kvarstår tidigare bestämmelser i *andra stycket*.

Förslaget behandlas i avsnitt 8.2.

20 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 8 a § andra stycket. I jämförelse med nuvarande 4 kap. 8 a § görs i övrigt vissa smärre språkliga ändringar.

4 a kap. Flyttningar under uppskovsförfarandet

Kapitlet är nytt och är utformat med 4 kap. NLTS som förebild. Motsvarande bestämmelser finns i dag i nuvarande 3 a kap. Eftersom den redaktionella omarbetningen medför ett stort antal omnumreringar har nuvarande 3 a kap. ersatts med ett helt nytt 4 a kap.

När får bränsle flyttas under uppskovsförfarandet?

1 §

Paragrafen motsvarar delvis nuvarande 3 a kap. 2 § och genomför artikel 16 i nya punktskattedirektivet. I jämförelse med nuvarande 3 a kap. 2 § delas bestämmelserna om när bränsle får flyttas under uppskovsförfarandet upp i flera paragrafer för att underlätta läsningen.

I *första stycket* anges den allmänna utgångspunkten att punktskattepliktiga varor får flyttas under uppskovsförfarandet endast i de fall som anges i 2, 3 och 4 §§. I detta och andra kapitel i lagen kommer därmed hänvisningar till 3 a kap. 2 § ersättas av hänvisningar till 2–4 §§, eller de av dessa bestämmelser som är aktuella.

Bestämmelserna i första stycket tar sikte på flyttningar som påbörjas i Sverige. Detta innebär inte att en flyttning som påbörjats korrekt i ett annat EU-land inte sker under uppskovsförfarandet. I *andra stycket* görs därför för tydlighetens skull en hänvisning till 8 § vilken anger att flyttningar som påbörjats i ett annat EU-land omfattas av bestämmelserna om flyttning

under uppskovsförfarande om varorna flyttas enligt artiklarna 16–28 i nya punktskattedirektivet.

Flyttningar från ett skatteupplag

2 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 3 a kap. 2 § första stycket 1 (i lydelse enligt förslaget i avsnitt 1.13) och andra stycket och genomför artikel 16.1.a i nya punktskattedirektivet. I paragrafen anges de situationer där flyttningar får ske under uppskovsförfarande från ett skatteupplag. I jämförelse med nuvarande bestämmelse görs vissa ändringar, se kommentaren till 4 kap. 3 § NLTS.

Flyttningar från platsen från import

3 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 3 a kap. 2 § första stycket 2 och genomför artikel 16.1.b i nya punktskattedirektivet. Av paragrafen följer att flyttningar under uppskovsförfarandet får ske från platsen för import. I paragrafen görs en mindre språklig ändring. Ingen ändring i sak är avsedd. Genom artikel 16.2 och 16.3 i nya punktskattedirektivet införs vissa ytterligare krav vid flyttning under uppskovsförfarandet vid import. Dessa återfinns i 7 §.

Flyttningar till en direkt leveransplats

4 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 3 a kap. 2 § tredje stycket och genomför artikel 16.4 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om flyttningar till en direkt leveransplats. I paragrafen förtydligas att med den behöriga myndigheten avses den behöriga myndigheten i destinationsmedlemsstaten. Vidare görs en mindre språklig ändring. Ingen ändring i sak är avsedd. Om en flyttning till en direkt leveransplats sker från platsen för import ska de krav som gäller vid flyttningar från platsen för import tillämpas, dvs. att varorna ska avsändas av en registrerad avsändare enligt 3 § och att vissa uppgifter ska lämnas enligt 7 §.

Krav på elektroniskt administrativt dokument och säkerhet

5 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 3 a kap. 3 § LSE och genomför artikel 20.1 och 17.1 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen anges vissa krav som utgör grundförutsättningar för att en flyttning ska ske under uppskovsförfarandet.

Ytterligare krav vid import

6 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Bestämmelserna genomför artikel 16.2 och 16.3 i nya punktskattedirektivet och har ingen motsvarighet i nuvarande punktskattedirektiv. Genom paragrafen införs vissa krav vid flyttning

under uppskovsförfarandet från platsen för import, se vidare kommentaren till 4 kap. 8 § NLTS.

När avslutas en flyttning?

7 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 3 a kap. 4 § och genomför artikel 19.2 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om avslutande av flyttningar under uppskovsförfarandet. I jämförelse med nuvarande 3 a kap. 4 § läggs en ny mening till om när flyttningar avslutas i de fall som avses i 2 § första stycket 4. Flyttningen avslutas i dessa fall när bränslet enligt tullagstiftningen har hänförts till förfarandet för extern transitering. I övrigt sker en mindre språklig ändring.

Flyttningar som påbörjas utanför Sverige

8 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 3 a kap. 5 §. I paragrafen anges vad som gäller för flyttningar som påbörjats i ett annat EU-land. I jämförelse med nuvarande bestämmelse har hänvisningen ändrats till nya punktskattedirektivet.

4 b kap. Dokumenthantering vid flyttningar av varor under uppskovsförfarandet

Kapitlet är nytt och är utformat med 5 kap. NLTS som förebild. Motsvarande bestämmelser finns i dag i nuvarande 6 kap. Eftersom den redaktionella omarbetningen medför ett stort antal omnumreringar har nuvarande 6 kap. ersatts med ett helt nytt 4 b kap.

Det datoriserade systemet

1 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 6 kap. 2 § första–fjärde styckena. I jämförelse med nuvarande 6 kap. 2 § görs vissa mindre ändringar. Se kommentaren till 5 kap. 2 § NLTS.

2 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 6 kap. 2 § femte stycket. I jämförelse med nuvarande bestämmelse ersätts hänvisningen till paragrafer med ”detta kapitel” eftersom kapitlet numera endast innehåller bestämmelser om dokumenthantering vid flyttningar enligt uppskovsförfarandet. Någon ändring i sak är inte avsedd.

3 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 6 kap. 3 § och innehåller bestämmelser om verifiering av aktörer m.m. I paragrafen görs vissa mindre språkliga ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

4 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 6 kap. 4 § och genomför artikel 20.2, 20.3 och 20.6 i nya punktskattedirektivet. Paragrafen innehåller bestämmelser om elektroniskt administrativa dokument och administrativ referenskod.

I *första stycket* finns bestämmelserna om lämnande och återkallelse av elektroniskt administrativt dokument. En återkallelse enligt andra meningen ska ske via det datoriserade systemet.

I *andra stycket* finns bestämmelser om kontroll och tilldelning av administrativ referenskod. I jämförelse med LTS görs en mindre redaktionell ändring. Ingen ändring i sak är avsedd.

Den administrativa referenskoden ska medfölja flyttningen

5 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 6 kap. 5 § och genomför artikel 20.5 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns vissa krav avseende hanteringen av den administrativa referenskoden för flyttningen. I jämförelse med nuvarande 6 kap. 5 § görs vissa ändringar för att anpassa bestämmelsen till nya punktskattedirektivet, se kommentaren till 5 kap. 5 § NLTS.

Ändrad destination

6 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 6 kap. 6 § och genomför artikel 20.7 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om ändring av en uppskovsflyttnings destination. I jämförelse med nuvarande bestämmelse görs i *första stycket* andra meningen ett förtydligande av att en ändrad destination kan innebära även en ändring av flyttningens mottagare. Vidare läggs i jämförelse med nuvarande bestämmelse till ett nytt *andra stycke* som förtydligar att avsändaren, om denne vill ändra flyttningens destination, ska lämna ett elektroniskt dokument om destinationsändring till Skatteverket. Ändringarna genomför motsvarande förtydliganden i nya punktskattedirektivet.

Den administrativa referenskoden ska lämnas till Tullverket vid export

7 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande 6 kap. Paragrafen genomför artikel 21.2 i nya punktskattedirektivet.

Bestämmelsen inför en ny informationsskyldighet i samband med att bränsle flyttas under uppskovsförfarandet till den plats där bränslet lämnar EU eller ett utförseltullkontor som utgör avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering, se vidare kommentaren till 5 kap. 7 § NLTS.

Underrättelse om att varor inte längre ska exporteras

8 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande 6 kap. Paragrafen genomför artikel 21.5 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen genomförs de nya bestämmelserna i nya punktskattedirektivet om underrättelser om att varor inte längre ska föras ut ur unionens tullområde, se vidare kommentaren till 5 kap. 8 § NLTS.

Intyg om skattefrihet ska medfölja bränsle i vissa fall.

9 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 6 kap. 7 § och genomför artikel 12.1 i nya punktskattedirektivet. Ett formulär för det intyg som avses i bestämmelsen ska enligt artikel 12.3 i nya punktskattedirektivet fastställas av kommissionen genom en s.k. genomförandeakt. I dag används det formulär som fastställts enligt rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 av den 15 mars 2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för mervärdesskattedirektivet även för punktskatter.

Mottagningsrapport

10 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 6 kap. 8 § första stycket och genomför artikel 24.1 i nya punktskattedirektivet.

Exportrapport

11 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 6 kap. 8 § andra stycket och genomför artikel 25.1 och 25.2 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om Skatteverkets lämnande av exportrapporter. I jämförelse med nuvarande bestämmelse förtydligas i *första stycket* att samtliga flyttningar som har som destination en plats där bränslet lämnar EU omfattas av bestämmelsen oavsett om flyttningen sker från ett skatteupplag eller platsen för import. Det *andra stycket* är nytt i jämförelse med nuvarande bestämmelser och anger vad som gäller när en flyttning avslutas mot extern transitering.

Bevis om att flyttningen av avslutats

12 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 6 kap. 8 a § första–tredje och femte styckena och genomför artikel 28 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen görs vissa ändringar. Se kommentaren till 5 kap. 12 § NLTS.

13 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 6 kap. 8 a § fjärde stycket och innehåller bestämmelser om att alternativt bevis även kan lämnas när en exportrapport inte kan utfärdas via det datoriserade systemet. Se kommentaren till 5 kap. 13 § NLTS.

Reservsystemet

Ersättningsdokument

14 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 6 kap. 9 § och genomför artikel 26.1 och 26.4 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om påbörjande av flyttningar när det datoriserade systemet inte är tillgängligt. I jämförelse med nuvarande bestämmelse ersätts ”pappersdokument” med

det mer teknikneutrala ”dokument” Vidare görs några mindre språkliga ändringar.

15 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande 6 kap. Paragrafen genomför artikel 26.5 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns vissa särskilda bestämmelser om hantering av ersättningsdokument vid export och flyttningar som avslutas mot extern transit. Se kommentaren till 5 kap. 15 § NLTS.

16 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 6 kap. 10 § och genomför artikel 27 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om hanteringen i de fall mottagningsrapport inte kan lämnas på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt.

I *första stycket* ersätts i jämförelse med nuvarande 6 kap. 10 § ”pappersdokument” med det mer teknikneutrala ”dokument”. Vidare görs vissa språkliga ändringar.

I *andra stycket* görs en redaktionell ändring.

Bestämmelserna i *tredje stycket* görs vidare tillämpliga även på exportrapport för varor som övergår till transit och på underrättelser om att varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde. Vidare görs vissa språkliga och redaktionella ändringar vilka inte är avsedda att medföra någon ändring i sak.

Åtgärder när det datoriserade systemet åter är tillgängligt

17 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 6 kap. 11 § och genomför artiklarna 26.2, 27.1 och 27.2 i nya punktskattedirektivet. Se kommentaren till 5 kap. 17 § NLTS.

4 c kap. Distansförsäljning

Kapitlet är nytt och är utformat med 6 kap. NLTS som förebild.

1 §

Paragrafen motsvarar delvis nuvarande 4 kap. 9 § och genomför artikel 44 i nya punktskattedirektivet. I jämförelse med nuvarande 4 kap. 9 § formuleras bestämmelsen om så att det nu utgör en definition av vad som avses med distansförsäljning. För övriga ändringar se kommentaren till 6 kap. 1 § NLTS.

Tillfälligt registrerad distansförsäljare

2 §

Paragrafen ersätter delvis nuvarande 4 kap 9 och 9 b § och genomför artikel 44 i nya punktskattedirektivet. Genom bestämmelsen införs en ny aktör ”tillfälligt registrerad distansförsäljare”. Se kommentaren till 6 kap. 2 § NLTS.

Registrerad distansförsäljare

3 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser men ersätter delvis nuvarande 4 kap. 9 §. I paragrafen införs bestämmelser om en ny aktör ”registrerad distansförsäljare”. Se kommentaren till 6 kap. 3 § NLTS.

4 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. I paragrafen finns bestämmelser om den säkerhet som ska ställas av registrerad distansförsäljare. Se kommentaren till 6 kap. 4 § NLTS.

Avregistrering

5 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. I paragrafen finns bestämmelser om avregistrering av tillfälligt registrerade distansförsäljare och registrerade distansförsäljare. Se kommentaren till 6 kap. 5 § NLTS.

Anmälningsskyldighet för mottagare vid distansförsäljning

6 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Av bestämmelsen följer att den som avser att ta emot bränsle som avsänds till Sverige genom distansförsäljning i vissa fall ska anmäla flyttningen av bränslet till Skatteverket. Anmälningsskyldigheten föreligger i de fall bränslet inte avsänds av en tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen eller registrerad distansförsäljare. Se vidare kommentaren till 6 kap. 6 § NLTS.

4 d kap. Förfarandet för beskattade varor

Kapitlet är nytt och är utformat med 7 kap. NLTS som förebild.

När ska förfarandet för beskattade varor användas?

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen genomför artikel 33, 34.3, 41 och 42 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen anges de grundläggande reglerna om när förfarandet för beskattade varor ska användas. Se vidare kommentaren till 7 kap. 2 § NLTS.

Bestämmelserna om förfarandet för beskattade varor gäller även för bränsle som omfattas av 2 kap. 12 § tredje stycket. Detta innebär att bränsle som förs in av en enskild person som har förvärvat bränslet i ett annat EU-land och som själv transporterar bränslet hit omfattas av kraven på att använda förfarandet för beskattade varor i vissa fall trots att bränslet är avsett att användas för dennes eller dennes familjs personliga bruk. Beskattning av sådant bränsle sker således enligt 5 kap. 11 §, eller om

kraven för förfarandet inte har uppfyllts, enligt bestämmelsen i 5 kap. 25 § om oegentlighetsbeskattning.

Krav på elektroniskt förenklat administrativt dokument

2 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen genomför artikel 33.1, 35.1 och artikel 38 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen återfinns kravet på att flyttningen ska omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument som hanteras i EMCS. Se vidare kommentaren till 7 kap. 4 § NLTS.

När påbörjas och avslutas en flyttning?

3 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen genomför artikel 33.3–4 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen anges när flyttningar under förfarandet påbörjas respektive avslutas. Se kommentaren till 7 kap. 5 § NLTS.

Flyttningar som påbörjas utanför Sverige

4 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen har utformats med nuvarande 3 a kap. 5 § som förebild. Genom bestämmelsen klargörs att flyttningar som påbörjats under förfarandet för beskattade varor i en annan medlemsstat omfattas av förfarandet när den sker till en certifierad mottagare i Sverige.

Aktörer inom förfarandet för beskattade varor

Tillfälligt certifierad mottagare

5 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen genomför artikel 3.13 och artikel 35 i nya punktskattedirektivet. Genom paragrafen införs bestämmelser om en ny aktör ”tillfälligt certifierad mottagare”. Se vidare kommentaren till 7 kap. 7 § NLTS.

6 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen genomför artikel 35 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns vissa bestämmelser om registrering som tillfälligt certifierad mottagare. Se vidare kommentaren till 7 kap. 8 § NLTS.

Certifierad mottagare

7 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen genomför artikel 3.13 och artikel 35 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen införs bestämmelser om en ny aktör ”certifierad mottagare”. Se vidare kommentaren till 7 kap. 9 § NLTS.

8 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. I paragrafen finns bestämmelser om den säkerhet som ska ställas av en certifierad mottagare. Se vidare kommentaren till 7 kap. 10 § NLTS.

9 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. I paragrafen finns vissa bestämmelser om certifierade mottagare. Se vidare kommentaren till 7 kap. 11 § NLTS.

Tillfälligt certifierad avsändare

10 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen genomför artikel 3.12 och artikel 35 i nya punktskattedirektivet. Genom paragrafen införs bestämmelser om en ny aktör ”tillfälligt certifierad avsändare”. Se vidare kommentaren till 7 kap. 12 § NLTS.

Certifierad avsändare

11 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen genomför artikel 3.12 och artikel 35 i nya punktskattedirektivet. Genom paragrafen införs bestämmelser om en ny aktör ”certifierad avsändare”. Se vidare kommentaren till 7 kap. 13 § NLTS.

Avregistrering

12 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. I paragrafen finns bestämmelser om avregistrering. Se vidare kommentaren till 7 kap. 14 § NLTS.

4 e kap. Dokumenthantering vid flyttningar inom förfarandet för beskattade varor

Kapitlet är nytt och är utformat med 8 kap. NLTS som förebild.

Det datoriserade systemet

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. I paragrafen anges vilka dokument som ska hanteras i det datoriserade systemet (EMCS). Se kommentaren till 8 kap. 2 § NLTS.

2 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen har utformats med 22 a § LTS som förebild. Se kommentaren till den bestämmelsen i prop. 2009/10:40 s.174.

Elektroniskt förenklat administrativt dokument och förenklad administrativ referenskod.

3 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen genomför artikel 36.1–2 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om lämnandet av elektroniskt förenklat administrativt dokument via EMCS. Se kommentar till 8 kap. 4 § NLTS.

Den förenklade administrativa referenskodens ska medfölja flyttningen

4 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen genomför artikel 36.4 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen anges bl.a. ansvaret för den certifierade avsändaren att lämna vidare den förenklade administrativa referenskod. Se kommentaren till 8 kap. 5 § NLTS.

Ändrad destination

5 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen genomför artikel 36.5 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen regleras den certifierade avsändarens möjlighet att via det datoriserade systemet ändra flyttningens destination. Se kommentaren till 8 kap. 6 § NLTS.

Mottagningsrapport

6 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. I paragrafen finns bestämmelser om lämnandet av mottagningsrapport. Se kommentaren till 8 kap. 7 § NLTS.

7 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen genomför artikel 37.2 och 40.1 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns vissa bestämmelser kring hantering m.m. av mottagningsrapporten. Se kommentaren till 8 kap. 8 § NLTS.

8 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen genomför artikel 40 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns vissa bestämmelser om alternativa bevis. Se kommentaren till 8 kap. 9 § NLTS.

Reservsystemet

Ersättningsdokument

9 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen genomför artikel 38 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bl.a. en bestämmelse som anger hur en flyttning under förfarandet

för beskattade varor påbörjas om EMCS inte är tillgängligt. Se kommentaren till 8 kap. 10 § NLTS.

10 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen genomför artikel 39 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns en bestämmelse om hur den certifierade mottagaren ska agera i vissa fall när en mottagningsrapport inte kan lämnas på normalt sätt. Se kommentaren till 8 kap. 11 § NLTS.

Åtgärder när det datoriserade systemet åter är tillgängligt

11 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen genomför artiklarna 38.2, 38.4 och 39 tredje stycket i nya punktskattedirektivet. I paragrafen anges bl.a. hur aktörerna ska hantera dokument när EMCS, efter att inte ha varit tillgängligt, åter blir det. Se kommentaren till 8 kap. 12 § NLTS.

5 kap. Skattskyldighet inom det EU-harmoniserade förfarandet

Kapitlet är nytt och är utformat med 9 kap. NLTS som förebild. Motsvarande bestämmelser finns delvis i nuvarande 4 kap. och 5 kap.

Tillämpningsområdet för bestämmelserna

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. I paragrafen anges att kapitlet tillämpas i fråga om skattskyldighet för energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för bränslen som avses i 1 kap. 3 a §.

En motsvarande precisering av skattskyldigheten finns i dag i inledningen till nuvarande 4 kap. 1 § och 1 b §. Eftersom det nya 5 kap. endast samlar bestämmelser om skattskyldighet och skattskyldighetens inträde inom det EU-harmoniserade förfarandet har preciseringen flyttats till en gemensam inledande bestämmelse för att undvika behov av upprepning och underlätta läsningen av övriga bestämmelser.

Någon ändring i sak är inte avsedd.

Godkända upplagshavare

2 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 1 § 1. I paragrafen finns bestämmelsen om skattskyldighet i egenskap av godkänd upplagshavare. I jämförelse med nuvarande bestämmelse görs vissa redaktionella ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

3 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 5 kap. 1 § 1. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde. I jämförelse med nuvarande

bestämmelse görs vissa redaktionella ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

4 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 5 kap. 1 b § och innehåller en bestämmelse om skattskyldighetens inträde för godkända upplagshavare i en särskild situation. I paragrafen görs vissa redaktionella och språkliga ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

5 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 5 kap. 1 a §.

Registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare

6 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 1 § 2. I paragrafen finns bestämmelsen om skattskyldighet i egenskap av registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare. I jämförelse med nuvarande bestämmelse byts ”godkänd varumottagare” ut mot ”registrerad varumottagare” eftersom det begreppet används i övrigt i lagstiftningen. Vidare skrivs tillfällig registrerad varumottagare ut för att underlätta läsningen. I övrigt görs vissa redaktionella ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

7 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 5 kap. 2 § 1 LSE. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde. I jämförelse med nuvarande bestämmelse görs vissa redaktionella ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

Distansförsäljning

8 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 1 § 3 och delvis 9 §. I jämförelse med nuvarande bestämmelser gör anpassningar till de nya bestämmelserna i 4 c kap. Se kommentaren till 9 kap. 8 § NLTS.

9 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 1 § 4 och 10 §. I jämförelse med nuvarande bestämmelse kopplas skattskyldigheten till avsändaren registrering i stället för till om säkerhet ställts. Se kommentaren till 9 kap. 9 § NLTS.

10 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 5 kap. 3 § 1. Se kommentaren till 9 kap. 10 § NLTS.

Certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare

11 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen har sin grund i artikel 34 i nya punktskattedirektivet. Se kommentaren till 9 kap. 11 § NLTS.

12 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen genomför artikel 34 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen anges tidpunkten för skattskyldighetens inträde för den som är skattskyldig som certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare. Förslaget behandlas i avsnitt 5.3.

Import och otillåten införsel

13 §

Paragrafen motsvarar närmast nuvarande 4 kap. 1 b § första stycket. Paragrafen genomför artikel 7.1.d och 7.2 i nya punktskattedirektivet. Se kommentaren till 9 kap. 13 § NLTS.

14§

Paragrafen motsvarar nuvarande 5 kap. 2 § 3 och 4 (i lydelse enligt avsnitt 1.12.). I jämförelse med den bestämmelsen görs vissa ändringar. Se kommentaren till 9 kap. 14 § NLTS.

15 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 1 b § tredje stycket och genomför artikel 6 i nya punktskattedirektivet. I jämförelse med nuvarande bestämmelse görs vissa ändringar. Se kommentaren till 9 kap. 15 § NLTS.

Tillverkning eller användning för annat ändamål

16 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 1 § 6–8 och 10. I jämförelse med nuvarande bestämmelse införs en ny bestämmelse om skattskyldighet i punkt 4. Se kommentaren till 9 kap. 16 § NLTS.

17 §

Paragrafen motsvarar delvis nuvarande 5 kap 3 § 2 och 4 §. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde. I jämförelse med nuvarande bestämmelser tas utvinns bort ur första punkten eftersom det inte tillämpas för bränsle inom det EU-harmoniserade förfarandet. Vidare utvidgas tillämpningen av bestämmelsen i *andra punkten* till att även omfatta den nya skattskyldigheten i 16 § första stycket 4. Skattskyldigheten inträder därmed, precis som enligt 16 § första stycket 2, 3 och 5, vid den tidpunkt när varorna används för annat än avsett ändamål. Därutöver görs vissa redaktionella ändringar.

Särskild skattskyldighet i vissa fall för bränsle för vilket skatt inte har redovisats eller påförts

18 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 1 § 9. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet som är avsedda att tillämpas i situationer där det inte finns någon känd skattskyldig enligt någon annan bestämmelse. Skattskyldighet enligt denna bestämmelse kan t.ex. komma i fråga för den som påträffas med bränsle som omsatts, i ett eller flera led, efter det att bränslet förts in till Sverige (jfr prop. 2009/10:40 s. 139). Se kommentaren till 9 kap. 19 § NLTS.

19 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 5 kap. 1 § 2. Se kommentaren till 9 kap. 20 § NLTS.

20 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Genom paragrafen införs en uttrycklig bestämmelse om eftergift om någon som har påförts skatt enligt 5 kap. 1 § 2 visar att skatt har påförts eller redovisats för samma varor enligt någon annan bestämmelse. Se kommentaren till 9 kap. 21 § NLTS.

Särskilt undantag för biogas

21 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 5 kap. 4 a §. I jämförelse med nuvarande bestämmelse görs en smärre redaktionell ändring.

Beskattning vid oegentligheter

Bränsle som flyttas under uppskovsförfarande

22 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 2 § och genomför artikel 9 i nya punktskattedirektivet. Se kommentaren till 9 kap. 25 § NLTS.

23 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 2 a § och genomför artikel 9 i nya punktskattedirektivet. Denna bestämmelse omfattar endast flyttningar som har startat i Sverige och det förekommer därför inte att fler än en person har ställt säkerhet för skatten. I dessa fall blir det därmed inte aktuellt med ett beslut om ansvar enligt 27 §.

Bränsle som flyttas under förfarandet för beskattade varor eller avsänds av en distansförsäljare

24 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 2 b § och genomför artikel 46.1.4 i nya punktskattedirektivet. Se kommentaren till 9 kap. 27 § NLTS.

Flyttningar som inte omfattas av elektroniskt förenklat administrativt dokument

25 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen genomför artikel 46.5 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om beskattning när bränsle som enligt 4 d kap. 1 § ska flyttas under förfarandet för beskattade inte hanteras korrekt. Se kommentaren till 9 kap. 28 § NLTS.

Undantag från skatt

26 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen baseras på artikel 9.6 och 46.4 i nya punktskattedirektivet. Se kommentaren till 9 kap. 29 § NLTS.

Särskilt ansvar för betalning

27 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Bestämmelsen har sin grund i bl.a. artikel 7.2 och 46.3 i nya punktskattedirektivet. Genom bestämmelsen ges Skatteverket en möjlighet att fatta ett beslut om ansvar för en person som omfattas av kretsen av skattskyldiga i 22 § andra stycket, 24 § andra stycket eller 25 § andra stycket men som inte omfattas av Skatteverkets beslut om skatt för den aktuella flyttningen. Se kommentaren till 9 kap. 30 § NLTS.

6 kap. Hantering av varor inom det nationella förfarandet

Kapitlet är nytt och är utformat med 10 kap. NLTS som förebild. I kapitlet har samlats bestämmelser om hantering av varor inom det nationella förfarandet vilka i dag finns i nuvarande 4 kap. och 5 kap.

Tillämpningsområdet för bestämmelserna

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. I paragrafen finns en precisering av i fråga om skattskyldighet för vilken skatt och vilka bränslen kapitlet tillämpas.

En motsvarande precisering av skattskyldigheten finns i dag i inledningen till nuvarande 4 kap. 12 § och i nuvarande 4 kap. 13 § första stycket 1–3. Eftersom det nya 6 kap. endast samlar bestämmelser om aktörer, skattskyldighet och skattskyldighetens inträde inom det nationella förfarandet har preciseringen flyttats till en gemensam inledande bestämmelse för att undvika behov av upprepning och underlätta läsningen av övriga bestämmelser.

Någon ändring i sak är inte avsedd.

Godkännande som lagerhållare

Vem får godkännas som lagerhållare?

2 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 15 § första stycket.

I *första stycket* görs i jämförelse med nuvarande bestämmelse vissa redaktionella ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

Av ett nytt *andra stycke* följer att beslut om godkännande fattas av Skatteverket efter särskild ansökan.

Återkallelse av godkännande

3 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 15 § andra stycket.

Konkurs

4 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 16 §.

Skattskyldiga och skattskyldighetens inträde

Godkänd lagerhållare

5 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 12 § 1 och innehåller bestämmelser om skattskyldighet för lagerhållare.

6 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 5 kap. 3 § 3. I paragrafen anges skattskyldighetens inträde. I jämförelse med nuvarande bestämmelse görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Ingen ändring i sak är avsedd.

Import och otillåten införsel

7 §

Paragrafen motsvarar närmast 4 kap. 13 § första stycket (i lydelse enligt avsnitt 1.12.). Se kommentaren till 9 kap. 13 § NLTS.

8 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 2 § 3 och 4 (i lydelse enligt avsnitt 1.12) I jämförelse med den bestämmelsen görs vissa ändringar. Se kommentaren till 9 kap. 14 § NLTS.

9 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 13 § tredje stycket. I jämförelse med nuvarande bestämmelse läggs ett nytt *andra stycke* till som innehåller ett undantag från skattskyldighet vid otillåten införsel om tullskulden har upphört enligt vissa angivna bestämmelser i unionstullkodexen. Vidare förtydligas vad som gäller vid import av en unionsvara.

10 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 12 § 2–5. I andra punkten tas i jämförelse med nuvarande tredje punkten hänvisningen till ”i annat fall än som avses i 2”, dvs. den som utvinner, tillverkar eller bearbetar bränsle, bort eftersom denna inte bedöms nödvändig. Skattskyldighet torde aldrig förekomma samtidigt enligt de två punkterna. Hänvisning görs därmed i nya andra punkten endast till ”i annat fall än som avses i 5 §”, dvs. den som har godkänts som lagerhållare. Skattskyldig enligt andra punkten är därmed den som för in bränsle till Sverige från ett annat EU-land eller tar emot en sådan leverans och som inte har godkänts som lagerhållare. I jämförelse med nuvarande bestämmelser görs i övrigt vissa redaktionella ändringar.

11 §

Paragrafen motsvarar delvis nuvarande 5 kap. 2 § 2, 3 § 2 och 4 §. I jämförelse med nuvarande bestämmelser görs vissa redaktionella ändringar.

Särskilt undantag för biogas

12 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 5 kap. 4 a §. I jämförelse med nuvarande bestämmelse görs en smärre redaktionell ändring.

7 kap.

1 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om avdrag i vissa fall. I första stycket punkt 1 ersätts ”till tredje land” med ”från EU” för att ansluta till de ändringar som har gjorts i definitionen av export i 1 kap. 7 §. Det som är avgörande för rätten till avdrag är således att varan har förts ut från EU.

2 a §

Paragrafen innehåller ett undantag från rätt till avdrag i vissa fall där bränslet flyttas under uppskovsförfarandet. I paragrafen ändras hänvisningen till bestämmelser i nuvarande 3 a kap. till att avse motsvarande bestämmelser i nya 4 a kap. Därutöver läggs till en hänvisning till den nya bestämmelsen i 4 a kap. 2 § 4 om flyttning till utförseltullkontor som samtidigt utgör avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering.

8 kap.

1 a §

I paragrafen, som är ny, anges att Skatteverket beslutar i fråga om godkännande av skattebefriad förbrukare efter särskild ansökan.

2 §

I paragrafen byts begreppen ”inköp” och ”köpts in” ut mot ”mottagande” och ”tagits emot” för att bättre överensstämja med uppskovsförfarandets

utformning. Därigenom överensstämmer skrivningen även med 1 § sista stycket av vilket det följer att den som är skattebefriad förbrukare får från en upplagshavare ta emot alkoholvaror utan skatt. Därutöver görs en mindre språklig ändring.

9 kap.

10 §

De nuvarande bestämmelserna om återbetalning av skatt för varor som flyttats till annat EU-land 10–10 b §§ förändras så att de tydligare avser olika situationer. I denna paragraf hanteras återbetalning för bränsle som har flyttats till ett annat EU-land under förfarandet för beskattade varor.

I *första stycket* förtydligas att endast bränsle som avses i 1 kap. 3 a § omfattas tillämpningsområdet för denna bestämmelse. Vidare ersätts uttrycket ”medger Skatteverket” av ”ska Skatteverket besluta om”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *andra stycket* införs nya bestämmelser som innebär att bestämmelsen anpassas till nya punktskattedirektivet. Se kommentaren till 12 kap. 3 § NLTS.

10 a §

De nuvarande bestämmelserna om återbetalning av skatt för varor som flyttats till annat EU-land 10–10 b §§ förändras så att de tydligare avser olika situationer. I denna paragraf hanteras återbetalning för bränsle som har flyttats till ett annat EU-land genom distansförsäljning. Endast bränsle som avses i 1 kap. 3 a § omfattas därmed av tillämpningsområdet för denna bestämmelse.

I *första stycket* anges att återbetalning medges om skatt har betalats i Sverige för bränsle och bränslet därefter flyttats till ett annat EU-land genom distansförsäljning. Detta ersätter den nuvarande hänvisningen till 10 §. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *andra och tredje styckena* görs vissa redaktionella och språkliga ändringar. Vidare anges att återbetalning enligt denna paragraf inte medges om 10 b § är tillämplig.

Se kommentaren till 12 kap. 4 § NLTS.

10 b §

De nuvarande bestämmelserna om återbetalning av skatt för varor som flyttats till annat EU-land 10–10 b §§ förändras så att de tydligare avser olika situationer. I denna paragraf hanteras återbetalning för bränsle som har flyttats till ett annat EU-land och där beskattats genom oegentlighetsbeskattning. Endast bränsle som avses i 1 kap. 3 a § omfattas därmed av tillämpningsområdet för denna bestämmelse.

I *första stycket* anges att återbetalning medges om skatt har betalats i Sverige för bränsle och bränslet därefter flyttats till ett annat EU-land under sådana förhållanden att varorna beskattas där enligt artikel 46 i punktskattedirektivet. I *andra stycket* anges att den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige, samt att varorna har beskattats i ett annat EU-land. Eftersom det är en förutsättning i dessa fall att beskattning sker tas hänvisningen till användning för skattebefriat ändamål bort. Beskattningen kan ske inte

endast i mottagarlandet utan även i annat EU-land. Se även kommentaren till 12 kap. 5 § NLTS.

Därutöver görs vissa redaktionella ändringar, exempelvis framgår redan av första stycket att ansökan ges in till Skatteverket varför första meningen i andra stycket tas bort.

10 c §

Paragrafen är ny. I paragrafen hanteras återbetalning för bränslen vilka inte omfattas av 1 kap. 3 a §, dvs. bränslen vilka hanteras inom det nationella förfarandet. Dessa omfattades tidigare av 10 och 10 b §§ men har nu flyttats till nya 10 c §. Någon ändring i sak i bestämmelserna om återbetalning för dessa bränslen är inte avsedd.

11 §

I paragrafen finns bestämmelser om återbetalning när oegentlighetsbeskattning sker i mer än ett land. Se kommentaren till 12 kap. 2 § NLTS.

12 kap. Generella förfaranderegler och överklagande

Kapitlet är nytt och ersätter nuvarande 12 kap. Kapitlet är utformat med 13 kap. NLTS som förebild. I kapitlet har samlats bestämmelser förfarandet vid beskattning vilka finns i nuvarande 6 kap. och bestämmelsen om överklagande vilken finns i nuvarande 12 kap.

Förfarandet vid beskattning

1 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 6 kap. 1 § första stycket och innehåller den generella bestämmelsen om att bestämmelserna i skatteförfarandelagen gäller i fråga om förfarandet vid beskattning. I fråga om beskattning vid import och otillåten införsel och beskattning vid oegentligheter gäller dock bestämmelserna i 3 § respektive 4–9 §§.

Särskilda bestämmelser om förfarandet vid import

2 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 5 kap. 5 § och 6 kap. 1 § andra stycket. I jämförelse med nuvarande bestämmelser är bestämmelsen även tillämplig vid beslut om skattskyldighet vid otillåten införsel.

Särskilda bestämmelser om förfarandet vid beskattning vid oegentligheter inom det EU-harmoniserade förfarandet

3 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 6 kap. 1 a § första stycket. I paragrafen finns bestämmelser om förfarandet vid beskattning vid oegentligheter. Se kommentaren till 13 kap. 4 § NLTS.

4 §

Paragrafen motsvarar delvis nuvarande 6 kap. 1 a § tredje stycket. Genom bestämmelsen skapas en tydlig reglering av Skatteverkets möjlighet att

tillämpa bestämmelserna om ansvar för delägare i svenska handelsbolag och ansvar för företrädare för juridiska personer. Se kommentaren till 13 kap. 5 § NLTS.

5 §

Paragrafen motsvarar delvis nuvarande 6 kap. 1 a § andra stycket. I paragrafen finns bestämmelser om förelägganden. Se kommentaren till 13 kap. 6 § NLTS.

6 §

Paragrafen motsvarar delvis nuvarande 6 kap. 1 a § andra stycket. I paragrafen finns bestämmelser om revision. Se kommentaren till 13 kap. 7 § NLTS.

7 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 6 kap. 1 a § tredje stycket. I paragrafen görs vissa ändringar i nuvarande hänvisningar till skatteförfarandelagen. Se kommentaren till 13 kap. 8 § NLTS.

8 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LSE. Genom bestämmelsen införs en överklagandemöjlighet för den som omfattas av ett beslut om ansvar enligt 9 kap. 27 § (den ansvarige) avseende det beslut om skatt enligt 9 kap. 22, 23, 24 eller 25 §§ som ansvaret gäller. Överklagande får ske inom den tid och på det sätt som gäller för den som beslutet om skatt gäller. Detta motsvarar vad som enligt 67 kap. 4 § SFL gäller för en företrädare för vilken Skatteverket har ansökt om företrädaransvar enligt 59 kap. SFL.

Överklagande

9 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 12 kap. 1 §. I jämförelse med nuvarande bestämmelse har uppräknningen av vilka aktörer som får överklaga tagits bort. Den som beslutet angår har rätt att överklaga om det har gått honom eller henne emot. Detta följer av 42 § förvaltningslagen (2017:900).

Förslaget behandlas i avsnitt 11.5.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

I *första punkten* anges lagens ikraftträdande. Bestämmelserna om registrering i 4 c kap. 2–4 §§ och 4 d kap. 5–11 §§ samt överklagande i 12 kap. 9 § träder i kraft den 1 januari 2023. I övrigt träder lagen i kraft den 13 februari 2023.

I *andra punkten* finns en bestämmelse som motsvarar en tidigare övergångsbestämmelse. Om ett skatteupplag har godkänts före den 1 januari 2018 gäller inte begränsningen om att ett utrymme som används som eller är avsett att användas som bostad inte får godkännas som skatteupplag (se prop. 2017/18:1, volym 1 s. 568–570).

Av *tredje punkten* följer att äldre bestämmelser fortfarande gäller för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

I *fjärde och femte punkterna* finns särskilda övergångsbestämmelser för flyttningar av beskattat bränsle och flyttningar av bränsle genom distansförsäljning som påbörjats före ikraftträdandet samt lämnandet av underrättelser om att varor inte längre ska exporteras. Se kommentaren till punkt 8–10 i ikraftträdande och övergångsbestämmelserna till NLTS.

14.15 Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter

1 kap.

1 §

I paragrafen ersätts hänvisningen till punktskattedirektivet med en hänvisning till nya punktskattedirektivet.

2 §

I paragrafen ändras hänvisningarna till bestämmelser i LTS och LAS till att avse motsvarande bestämmelser i NLTS och NLAS. Någon ändring i sak är inte avsedd.

4 §

I paragrafen finns en bestämmelse om vad som avses med skattskyldig vid tillämpning av lagen. I paragrafen ändras hänvisningarna till bestämmelser i LTS och LAS till att avse motsvarande bestämmelser i NLTS och NLAS. Vidare ändras hänvisningarna till bestämmelser i LSE till att avse motsvarande nya bestämmelser i LSE. Vissa ändringar i sak sker eftersom skattskyldighetsbestämmelserna i NLTS, NLAS och de nya bestämmelserna i LSE skiljer sig åt jämfört med tidigare med anledning av det nya förfarandet för beskattade varor.

Med skattskyldig avses efter ändringarna den som är skattskyldig i egenskap av upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad distansförsäljare, registrerad distansförsäljare, mottagare vid distansförsäljning, certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare. Med skattskyldig avses slutligen även den som är skattskyldig enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning i 9 kap. 25, 27 eller 28 § NLTS, 9 kap. 25, 27 eller 28 § NLAS och nya 5 kap. 22, 24 eller 25 § LSE.

4 a §

I paragrafen förklaras vad som avses med begreppet "uppskovsförfarandet". En hänvisning läggs till vilken anger vad som avses med begreppet "förfarandet för beskattade varor". Vidare ändras hänvisningarna till bestämmelserna i LTS och LAS till att avse motsvarande bestämmelser i NLTS och NLAS. Hänvisningarna till bestämmelsen i LSE ändras till motsvarande nya bestämmelse i LSE. Vidare görs vissa språkliga och redaktionella ändringar.

5 a §

I paragrafen finns bestämmelser om vad som gäller vid flyttningar av varor i vissa fall. I *första stycket* ersätts hänvisningen till förenklade ledsagardokument med en hänvisning till de elektroniska förenklade administrativa dokument och förenklade administrativa referenskode som föreskrivs i NLTS, NLAS och de nya bestämmelserna i LSE. Därigenom anpassas bestämmelsen till nya punktskattedirektivet.

I *andra stycket* ersätts hänvisningar till punktskattedirektivet med hänvisningar till motsvarande bestämmelser i nya punktskattedirektivet. Därutöver görs vissa ändringar för att anpassa bestämmelsen till nya punktskattedirektivet. Bestämmelser om dokumenthantering finns i artikel 20 och 26 i nya punktskattedirektivet för varor inom uppskovsförfarandet, artikel 36 och 38 för varor inom förfarandet för beskattade varor och artikel 48 för varor som flyttas från små vinproducenter. Bestämmelser om ställande av säkerhet finns i artiklarna 17, 35 och 44 i nya punktskattedirektivet. En ny bestämmelse har lagts till som tydliggör att när varor som flyttas inom förfarandet för beskattade varor omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument ska de åtföljas av en sådan förenklad administrativ referenskode som avses i artikel 36.4 i nya punktskattedirektivet.

6 §

I paragrafen finns bestämmelser om när en punktskattepliktig vara får flyttas. I *första stycket* ersätts hänvisningen till förenklat ledsagardokument med en hänvisning till elektroniskt förenklat administrativt dokument och förenklad administrativ referenskode. Därigenom anpassas bestämmelsen till det nya förfarandet för beskattade varor. Med ersättningsdokument avses såväl ersättningsdokument inom uppskovsförfarandet som ersättningsdokument inom förfarandet för beskattade varor. Eftersom anmälningsskyldigheten enligt LTS, LAS och LSE för den som avser att föra in eller ta emot beskattade varor ersätts med skyldigheter inom förfarandet för beskattade varor att registrera sig som certifierad mottagare, tillfälligt certifierad mottagare, certifierad avsändare eller tillfälligt certifierad avsändare läggs till en hänvisning till kraven på ”registrering eller godkännande”. Hänvisningen omfattar även skyldigheten att registrera sig som tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare. Begreppet ”anmälningsskyldighet” omfattar efter de nämnda ändringarna endast den anmälningsskyldighet som föreligger för mottagare vid distansförsäljning i vissa fall enligt 6 kap. 6 § NLTS, 6 kap. 6 § NLAS och nya 4 c kap. 6 § LSE.

Även i *andra stycket* anpassas bestämmelsen till det nya förfarandet för beskattade varor genom att förenklat ledsagardokument byts ut mot elektroniska förenklade administrativa dokument. Stycket redigeras om och delats in i punkter för att underlätta läsningen.

2 kap.

1 a §

I paragrafen ersätts hänvisningen till 4 kap. 1 a § andra stycket LSE med en hänvisning till motsvarande bestämmelse i nya 2 kap. 12 § andra stycket LSE.

1 c §

I paragrafen, som är ny, införs en särskild bestämmelse för de situationer där varor som omfattas av bestämmelserna om distansförsäljning visserligen flyttas i strid med 1 kap. 6 § eftersom avsändaren inte uppfyllt sina skyldigheter att registrera sig och ställa säkerhet men där mottagaren har anmält flyttningen till Skatteverket enligt 6 kap. 6 § NLTS, 6 kap. 6 § NLAS eller nya 4 c kap. 6 § LSE. I dessa fall ska flyttningen inte anses ske i strid med 1 kap. 6 § vid tillämpning av 2 kap. Det innebär t.ex. att Tullverket inte får besluta om skatt på varorna. En anmälan har endast denna betydelse om det faktiskt är fråga om en flyttning genom distansförsäljning enligt den definition som gäller enligt lagarna om tobaksskatt, alkoholskatt och skatt på energi (jfr t.ex. 6 kap. 1 § NLTS). Om Tullverket har anledning att anta att flyttningen i stället bort ske under t.ex. bestämmelserna om förfarandet för beskattade varor får Tullverket exempelvis omhänderta varorna enligt 2 kap. 9 § för kontroll av om kraven enligt 1 kap. 6 § är uppfyllda.

2 §

I paragrafen finns vissa bestämmelser om vad Tullverket får göra vid en transportkontroll. I paragrafen ersätts hänvisningarna till förenklade ledsagardokument med hänvisning till förenklade administrativa referensnummer. Bestämmelsen i *tredje stycket* om möjlighet att härleda administrativa referensnummer utvidgas till att även omfatta förenklade administrativa referensnummer.

6 §

I paragrafen finns bestämmelser om skyldighet se till att föreskrivna dokument följer med transporten m.m. I paragrafen ersätts hänvisningarna till förenklade ledsagardokument med hänvisningar till förenklade administrativa referensnummer. Notera att begreppet "ersättningsdokument" avser såväl ersättningsdokument inom uppskovsförfarandet som ersättningsdokument inom förfarandet för beskattade varor. I *andra stycket* läggs till en hänvisning till ersättningsdokument eftersom sådana genom nya punktskattedirektivet kan komma att användas även vid flyttningar inom förfarandet för beskattade varor.

13 §

I paragrafen finns bestämmelser om att Tullverket ska besluta om skatt i vissa fall. I paragrafen ersätts hänvisningarna i *första stycket* till LTS och LAS med hänvisningar till NLTS och NLAS. Bestämmelserna i nuvarande tredje och fjärde styckena flyttas till nya 13 b §.

13 a §

I paragrafen har placerats nya bestämmelser om Tullverkets beslutanderätt vad gäller beslut om s.k. oegentlighetsbeskattning enligt 9 kap. 25, 27 eller 28 § NLTS, 9 kap. 25, 27 eller 28 § NLAS eller nya 5 kap. 22, 24 eller 25 § LSE.

Av *första stycket* följer att Tullverket får besluta om skatt enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning för en omhändertagen punktskattepliktig vara. Att beslut enligt 9 kap. 26 § NLTS, 9 kap. 26 § NLAS och 5 kap. 23 § LSE inte omfattas av bestämmelsen beror på att skattskyldighet i det fallet förutsätter att någon oegentlighet inte har konstaterats. Bestämmelsen torde därmed inte vara aktuell att tillämpa för omhändertagna varor.

På samma sätt som när Skatteverket beslutar om skatt ska beslutet avse en skattskyldig. I *andra stycket* införs därför en möjlighet även för Tullverket att besluta om särskilt ansvar för betalning enligt 9 kap. 30 § NLTS, 9 kap. 30 § NLAS och 5 kap. 27 § LSE.

De förfarandebestämmelser som finns i 4 kap. gäller för dessa beslut på samma sätt som för andra beslut. Det innebär exempelvis att skatten ska betalas inom den tid som verket bestämmer (4 kap. 6 §), att bestämmelserna om ansvar för företrädare för juridisk person i 59 kap. SFL kan tillämpas mot såväl den som omfattas av beslut om skatt som den som omfattas av beslut om ansvar (4 kap. 8 a §), att Tullverket kan besluta om ansvar för delägare i handelsbolag om ett sådant bolag är föremål för beslut enligt första eller andra stycket (4 kap. 8 b §). Att den som omfattas av ett beslut om ansvar enligt andra stycket får överklaga det beslut om skatt som omfattas av beslutet om ansvar följer av nya 4 kap. 14 a §.

Förslaget behandlas i avsnitt 5.5 och 11.2.

13 b §

I paragrafen som är ny återfinns de bestämmelser om att Tullverket i vissa fall inte får besluta om skatt som tidigare fanns i 13 § tredje och fjärde styckena. Bestämmelserna är tillämpliga även för beslut enligt nya 13 a §.

13 c §

I paragrafen, som har fått en ny beteckning, återfinns bestämmelserna om eftergift i nuvarande 13 a §. I bestämmelsen ändras hänvisningarna till bestämmelser i LTS och LAS till att avse motsvarande bestämmelser i NLTS och NLAS.

3 kap.

5 §

I paragrafen finns bestämmelser om att Tullverket ska besluta om skatt i vissa fall. I *första stycket* ändras hänvisningarna till LTS och LAS till att avse NLTS och NLAS.

I ett nytt *andra stycke* införs en särskild bestämmelse om beslut om s.k. oegentlighetsbeskattning enligt 9 kap. 25, 27 eller 28 § NLTS, 9 kap. 25, 27 eller 28 § NLAS eller nya 5 kap. 22, 24 eller 25 § LSE.

Det *tredje stycket* innehåller bestämmelsen i tidigare andra stycket. Bestämmelsen görs tillämplig på beslut enligt såväl första som andra

stycket. Därutöver ändras hänvisningarna till bestämmelser i LTS och LAS till att avse motsvarande bestämmelser i NLTS och NLAS.

4 kap.

1 §

I *första stycket* regleras transporttillägg för avsändande upplagshavare och registrerade avsändare inom uppskovsförfarandet. Bestämmelsen anpassas för att närmare anknyta till de krav som enligt nya punktskattedirektivet ställs på den som avsänder varor under uppskovsförfarandet att lämna den administrativa referenskod till den som medföljer varorna.

Bestämmelserna i det tidigare andra stycket har delats upp och anpassats till det nya förfarandet för beskattade varor och de ändringar som har gjorts av bestämmelserna om distansförsäljning. Enligt det nya *andra stycket* ska transporttillägg påföras en certifierad avsändare och tillfälligt certifierad avsändare om förenklad administrativ referenskod eller ersättningsdokument inte lämnats till föraren i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 § och en certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare om säkerhet inte ställts för varorna i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §. Ställande av säkerhet är en förutsättning för registrering vilket innebär att bestämmelsen sällan kommer att tillämpas. I begreppet ”i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §” får dock även anses ingå att säkerheten ska uppgå till ett sådant belopp som följer av bestämmelserna i LTS, LAS och LSE. Om varor flyttas utan att aktören har ställt tillräcklig säkerhet kan transporttillägg således påföras.

Av det nya *tredje stycket* följer att transporttillägg ska påföras en tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare som vid distansförsäljning inte ställt säkerhet för varorna i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §. Se ovan om begreppet ”i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §”.

I de fall aktören inte alls har anmält sig för registrering kan transporttillägg i stället tas ut enligt nya 1 a §.

Bestämmelserna om transporttillägg för förare, passagerare och lokalägare flyttas till en ny 1 b §. Bestämmelsen om transporttilläggets storlek flyttas till en ny 1 c §.

1 a §

Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om transporttillägg för den som inte fullföljt de skyldigheter som följer av förfarandet för beskattade varor eller bestämmelserna om distansförsäljning. Dessa skyldigheter är centrala för att myndigheterna ska ha möjlighet att kontrollera de varor som flyttas mellan EU-länderna.

Första punkten avser avsändare av varor som omfattas av kravet på att flyttas under förfarandet för beskattade varor. Dessa ska påföras transporttillägg om skyldigheten att anmäla sig för registrering som certifierad avsändare eller tillfälligt certifierad avsändare i avsändarmedlemstaten inte iakttagits. *Andra punkten* avser mottagare av varor som omfattas av kravet på att flyttas under förfarandet för beskattade varor. Dessa ska påföras transporttillägg om skyldigheten att anmäla sig för registrering som certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad

mottagare i destinationsmedlemstaten och ställa säkerhet inte iakttagits. Bestämmelserna avser såväl flyttningar till Sverige som flyttningar från Sverige.

Den *tredje punkten* avser avsändare som avsänder varor till Sverige genom distansförsäljning. Dessa ska påföras transporttillägg om de inte har uppfyllt skyldigheten att anmäla sig för registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare och ställa säkerhet.

I *fjärde punkten* avses sådan mottagare som är skyldig att anmäla en flyttning av varor vid distansförsäljning därför att avsändaren varken är en registrerad distansförsäljare eller tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen.

Förslagen behandlas i avsnitt 6.

1 b §

Paragrafen är ny och innehåller de bestämmelser om transporttillägg för förare, passagerare och den som äger eller innehar nyttjanderätt till lokal där punktskattepliktiga varor förvaras för på-, av- och omlastning under en pågående flyttning som i dag finns i 1 § tredje och fjärde styckena.

Första stycket innehåller de bestämmelser om transporttillägg för förare och passagerare som transporterar beskattade varor som i dag finns i 1 § tredje stycket första meningen. I bestämmelsen byts hänvisningen till förenklat ledsagardokument ut mot en hänvisning till förenklad administrativ referenskod och ersättningsdokument. Bestämmelserna om transporttillägg för förare utvidgas även till förare som transporterar varor under uppskovförfarandet utan att ha med sig föreskriven administrativ referenskod. Skyldigheten för förare att se till att administrativ referenskod eller ersättningsdokument följer med transporten följer av 2 kap. 6 §.

Andra stycket motsvarar nuvarande 1 § tredje stycket andra meningen.

Bestämmelserna i *tredje stycket* motsvarar nuvarande 1 § fjärde stycket. I bestämmelsen byts hänvisningen till förenklat ledsagardokument ut till en hänvisning till förenklad administrativ referenskod och ersättningsdokument.

Förslagen behandlas i avsnitt 6.

1 c §

I paragrafen, som är ny, anges hur transporttillägget ska beräknas. Bestämmelsen motsvarar nuvarande 1 § sista stycket.

2 §

I paragrafen anges vissa situationer där transporttillägg ska undanröjas.

I *första stycket* uppdateras hänvisningarna till att omfatta de situationer enligt de nya 1 och 1 b §§ där transporttillägg tas ut på grund av att administrativ referenskod, förenklad administrativ referenskod eller ersättningsdokument inte har medförts.

I *andra stycket* avses situationer där det i ärende eller mål om skatt konstaterats att den som påförts tillägget inte är skattskyldig. En sådan direkt koppling mellan ärenden och mål om skatt och frågan om transporttillägg föreligger, med de nya bestämmelser som nu ersätter nuvarande 1 § andra stycket, fortsättningsvis endast i de fall som följer av nya 1 a § 4, dvs. när en mottagare vid distansförsäljning brustit i

anmälningsskyldigheten. I övriga fall enligt 1 a § kommer frågan om aktörerna haft de skyldigheter som utgör grund för transporttillägget normalt inte prövas inom ramen för ärendet eller målet om skatt.

9 c §

I paragrafen uppdateras hänvisningen till LSE.

14 a §

Paragrafen är ny och innehåller en särskild bestämmelse om överklagande för de fall där Tullverket har fattat ett beslut om ansvar enligt nya 2 kap. 13 a § andra stycket. Den som omfattas av ett beslut om ansvar får genom bestämmelsen möjlighet att överklaga det beslut om skatt som omfattas av beslutet om ansvar. En motsvarande bestämmelse har införts i 13 kap. 9 § NLTS, 13 kap. 9 § NLAS och nya 12 kap. 9 § LSE för de situationer där beslutet om ansvar fattas av Skatteverket, se kommentaren till den bestämmelsen.

5 kap.

1 a §

I paragrafen ändras hänvisningarna LTS och LAS till att avse NLTS och NLAS. I *tredje stycket* görs en smärre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

4 §

I paragrafen finns bestämmelser om penningböter i vissa fall för den som inte tillhandahåller föreskrivna dokument. I *andra stycket* ersätts hänvisningen till det förenklade ledsagardokumentet mot en hänvisning till den förenklade administrativa referenskoden eller ersättningsdokumentet.

6 kap.

1 §

I paragrafen ändras hänvisningarna till bestämmelser i LTS och LAS till att avse motsvarande bestämmelser i NLTS och NLAS.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Av *första punkten* följer att lagen träder i kraft den 13 februari 2023. Detta motsvarar tidpunkten för ikraftträdandet av NLTS, NLAS och de nya bestämmelserna i LSE.

I *andra punkten* anges att bestämmelserna i 4 kap. 1 a-1 c §§ tillämpas första gången på flyttningar av punktskattepliktiga varor som påbörjas efter ikraftträdandet. Transporttillägg enligt de nya bestämmelserna får således inte påföras för flyttningar som påbörjats före ikraftträdandet. Det gäller exempelvis den nya möjligheten att påföra transporttillägg för förare som inte har med sig administrativ referenskod eller ersättningsdokument. I många fall gäller dock enligt punkterna 3–4 nedan äldre bestämmelser om transporttillägg för flyttningar som påbörjas före ikraftträdandet.

I *tredje punkten* finns en särskild övergångsbestämmelse för flyttningar av beskattade varor som påbörjats före ikraftträdandet. Bestämmelsen

speglar punkt 8 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till NLTS och NLAS och punkt 4 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till LSE (enligt förslaget i avsnitt 1.14) enligt vilka bestämmelserna i de upphävda lagarna om tobaksskatt och alkoholskatt och äldre bestämmelser i LSE ska tillämpas för vissa flyttningar, se kommentaren till ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till NLTS. Genom övergångsbestämmelsen gäller även äldre bestämmelser i denna lag för sådana flyttningar. Det innebär exempelvis att det fortsätter att föreligga skyldighet att tillhandahålla förenklade ledsagardokument.

I *fjärde punkten* finns en särskild övergångsbestämmelse för flyttningar av varor genom distansförsäljning som påbörjats före ikraftträdandet. Bestämmelsen speglar punkt 9 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till NLTS och NLAS och punkt 5 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till LSE (enligt förslaget i avsnitt 1.14) enligt vilka bestämmelserna i de upphävda lagarna om tobaksskatt och alkoholskatt och äldre bestämmelser i LSE ska tillämpas för vissa flyttningar, se kommentaren till ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till NLTS. Genom övergångsbestämmelsen gäller även äldre bestämmelser i denna lag för sådana flyttningar.

Av *femte punkten* följer att äldre lydelsen av 4 kap. 1 § gäller för flyttningar under uppskovsförfarandet som påbörjats före ikraftträdandet.

I övrigt gäller enligt *sjätte punkten* äldre bestämmelser fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

14.16 Förslaget till lag om ändring i lagen (1999:445) om exportbutiker

5 §

I paragrafen anges vissa krav för försäljning av bl.a. alkohol och tobaksvaror ska säljas i en exportbutik. I paragrafen ändras hänvisningarna LTS och LAS till att avse NLTS och NLAS. Därutöver flyttas första stycket andra meningen och fjärde stycket till en ny 5 a §. Detta för att förtydliga att kravet i tredje stycket endast är tillämpligt om det är fråga om varor som hanteras inom det EU-harmoniserade förfarandet. Någon ändring i sak är inte avsedd.

5 a §

Paragrafen är ny. Till paragrafen flyttas de nuvarande bestämmelserna i 5 § första stycket andra meningen och tredje stycket avseende snus och tuggtobak samt nikotinprodukter. Någon ändring i sak är inte avsedd.

14.17 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:1225) om straff för smuggling

8 §

I paragrafen finns bestämmelser om tullbrott. I ett nytt *tredje stycke* införs en bestämmelse som behandlar uppkomsten av tullbrott i fråga om skatt i fall där en vara förs in till Sverige för att här i landet frigöras och där

tulldeklaration lämnats i ett annat EU-land med stöd av ett i det landet beviljat tillstånd för centraliserad klarering. Av den nya bestämmelsen följer att tullbrott även ska anses uppkomma avseende de uppgifter i skattehänseende som lämnats i tulldeklarationen och som enligt den föreslagna 2 kap. 2 a § tullagen anses inkomna till Tullverket.

Tullskulden och skyldigheten att deklarera importen i tullhänseende uppkommer i det andra EU-landet. Sker det ett undandragande av tull så skall det hanteras av det landet. Skyldighet att betala mervärdesskatt och punktskatter uppkommer dock i Sverige och hanteras därför i Sverige. Motsvarande skatteundandragande när både tull och skatt undandras i Sverige bestraffas som tullbrott enligt första stycket.

14.18 Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

4 a §

I paragrafen finns en bestämmelse som innebär att uppgifter som ingår i det datoriserade systemet, EMCS, får hanteras i databasen. I paragrafen ändras hänvisningarna till Europaparlamentets och rådets beslut om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor till att avse det nya beslut som antogs i januari 2020 och som utvidgar hanteringen av flyttningar i det datoriserade systemet till att även omfatta beskattade varor.

5 §

I paragrafen finns bestämmelser om att vissa angivna uppgifter får lämnas ut från beskattningsdatabasen till en enskild, om det inte av särskild anledning kan antas att den enskilde som uppgiften avser eller någon närstående lider men om uppgiften röjs. I paragrafen ändras hänvisningarna till LTS och LAS till att avse NLTS och NLAS.

8 §

I paragrafen finns bestämmelser om bl.a. Tullverkets möjlighet att ha direktåtkomst till beskattningsdatabasen.

I *andra stycket* läggs det nya begreppet ”otillåten införsel” till mot bakgrund av de ändringar som föreslås i avsnitt 7.1 av den nuvarande definitionen av import. Begreppet kommenteras närmare i kommentaren till 1 kap. 6 § NLTS. Någon ändring i sak är inte avsedd utan Tullverket ska även fortsättningsvis få ha direktåtkomst till vissa uppgifter i beskattningsdatabasen för den som är skyldig att betala punktskatt till Tullverket med stöd av punktskattelagarna.

12 §

I paragrafen regleras vissa undantag från huvudregeln i 2 kap. 11 § om när Skatteverket ska gallra uppgifter och handlingar som behandlas i beskattningsdatabasen.

I paragrafens *andra stycket* införs bestämmelser om att även uppgifter och handlingar om de nya aktörerna certifierade mottagare, tillfälligt

certifierade mottagare, certifierade avsändare, tillfälligt certifierade avsändare, tillfälligt registrerade distansförsäljare och registrerade distansförsäljare ska gallras sju år efter utgången av det kalenderår då aktören avregistrerade. Vidare ändras hänvisningarna till LTS och LAS till att avse NLTS och NLAS.

I *fjärde stycket* finns vissa särskilda bestämmelser om gallring av uppgifter och handlingar som är kopplade till EMCS. I dessa fall ska gallring ske först 10 år efter det kalenderår då de meddelanden som är kopplade till den administrativa referenskoden eller annan sammanhållande identifikationsuppgift senast ändrades. I bestämmelsen uppdateras hänvisningarna till bestämmelserna om administrativ referenskod i LTS, LAS och LSE till att avse motsvarande bestämmelser i NLTS, NLAS och de omarbetade kapitlen i LSE. Vidare utvidgas bestämmelsens tillämpningsområde till meddelanden som är kopplade till den förenklade administrativa referenskod som avser flyttningar inom det nya förfarandet för beskattade varor.

14.19 Förslaget till lag om ändring i alkohollagen (2010:1622)

2 kap.

1 §

I paragrafen ändras hänvisningarna till bestämmelser i LAS till att avse motsvarande bestämmelser i NLAS.

3 §

I paragrafen ändras hänvisningarna till bestämmelser i LAS till att avse motsvarande bestämmelser i NLAS.

4 §

I paragrafen ändras hänvisningarna till bestämmelser i LAS till att avse motsvarande bestämmelser i NLAS.

4 kap.

1 §

I paragrafen ändras hänvisningarna till bestämmelser i LAS till att avse motsvarande bestämmelser i NLAS.

2 §

I paragrafen ändras hänvisningarna till bestämmelser i LAS till att avse motsvarande bestämmelser i NLAS.

4 §

I paragrafen ändras hänvisningarna till LAS till att avse NLAS.

6 kap.

2 §

I paragrafen ändras hänvisningarna till bestämmelser i LAS till att avse motsvarande bestämmelser i NLAS.

5 §

I paragrafen ändras hänvisningarna till bestämmelser i LAS till att avse motsvarande bestämmelser i NLAS.

8 kap.

13 §

I paragrafen ändras hänvisningarna till LAS till att avse motsvarande NLAS.

14.20 Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

7 kap.

1 §

I paragrafen finns bestämmelser om registrering. Ändringen innebär att de punkter som avser punktskatt i första stycket 9 och 10 tas bort och flyttas till en ny 1 a §. Efterföljande punkter i första stycket numreras om. Ändringen är redaktionell och innebär ingen ändring i sak för de punkter som kvarstår i paragrafen.

1 a §

Paragrafen är ny. Till paragrafen har flyttats bestämmelserna om registrering avseende punktskatt.

I *första stycket* motsvarar punkt 1 nuvarande 1 § första stycket 9 och punkt 2 nuvarande 1 § första stycket 10. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Bestämmelsen i *andra stycket* motsvarar 1 § andra stycket.

26 kap.

8 §

I paragrafen finns bestämmelser om redovisning av skatt i särskild skattedeklaration. I paragrafen ändras hänvisningarna till 7 kap. 1 § till att avse nya 7 kap. 1 a § eftersom samtliga bestämmelser om registrering avseende punktskatt samlats i den nya bestämmelsen. Se kommentaren till 7 kap. 1 a §. Någon ändring i sak är inte avsedd.

53 kap.

5 §

I paragrafen räknas upp vissa beslut om återbetalning som anses vara beslut om punktskatt. Att ett beslut anses vara ett beslut om punktskatt

innebär bl.a. att reglerna om omprövning och överklagande enligt skatteförfarandelagen blir tillämpliga.

I en ny *punkt 3* samlas sådana beslut som avser återbetalningar till utländska beskickningar, internationella organisationer och liknande.

14.21 Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

64 kap.

6 §

I paragrafen regleras vissa möjligheter till återbetalning av skatt vid skattefrihet samt undantag från dessa då regler om återbetalning enligt vissa andra lagar är tillämpliga. Uppräkningen av återbetalningsregler i annan lagstiftning kompletteras med 10 kap. 8 a § ML.

14.22 Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

3 kap.

4 §

I paragrafen finns bestämmelser om vad som avses med beskattningsår. I paragrafens *sjunde punkt* ändras hänvisningarna till bestämmelser i LTS, LAS och LSE till att avse motsvarande bestämmelser i NLTS och NLAS och de omarbetade kapitlen i LSE. Hänvisningen omfattar samtliga bestämmelser om s.k. oegentlighetsbeskattning. Därutöver har lagts till en hänvisning till beslut om ansvar vid oegentlighet som fattas enligt 9 kap. 30 § NLTS, 9 kap. 30 § NLAS eller nya 5 kap. 27 § LSE. Genom hänvisningen skapas även för dessa beslut en tidpunkt från vilken exempelvis tidsfrister för omprövning kan utgå.

15 §

I paragrafen anges vad som avses med punktskatt. I paragrafen ändras hänvisningarna till LTS och LAS till att avse NLTS och NLAS och placeras som *nya punkt 15 och 16*. Hänvisningarna till LTS och LAS tas därvid bort från nuvarande punkt 5 och 6, vilket föranleder omnumrering av övriga punkter.

7 kap.

1 a §

I paragrafen finns bestämmelser om registrering. I *första stycket andra punkten* har samlats de situationer där registreringen grundar sig direkt på bestämmelser om skattskyldighet. Bestämmelserna i underpunkterna c, d, e, i och n och delar av k har därför tagits bort från denna punkt. Detta har föranlett viss omnumrering av övriga underpunkter.

Första stycket *tredje punkten* innehåller bestämmelser om de situationer där aktörerna är föremål för ett godkännande. Bestämmelserna motsvarar nuvarande första stycket 2c–e, i och n samt delar av 2 k. Utformningen av hänvisningarna till punktskattelagstiftningen skiljer sig i de nuvarande bestämmelserna något åt mellan de olika aktörerna. Avsikten med registreringen är att den ska vara direkt kopplad till godkännandet. Hänvisningen till de relevanta bestämmelserna i respektive punktskattelagstiftning har därför konsekvent gjorts till den bestämmelse enligt vilken den berörda aktören godkänns. För att underlätta läsningen har även bestämmelserna redaktionellt delats upp utifrån de olika aktörerna. Exempelvis har samtliga bestämmelser om godkända upplagshavare samlats i den nya punkten 3 a. Samtliga de aktörer som omfattas av den tredje punkten ska redovisa skatten i en punktskattedeklaration för redovisningsperioder enligt 26 kap. 6 §. Även den nya aktören registrerad distansförsäljare omfattas av punkt 3. Även denne aktör ska redovisa skatten i en punktskattedeklaration men för en kortare redovisningsperiod enligt nya 26 kap. 16 §.

Genom första stycket *fjärde punkten* införs även bestämmelser om att vissa godkända eller registrerade aktörer som inte omfattas av nuvarande bestämmelse ska registreras. Detta avser sådana aktörer som har ett godkännande från Skatteverket eller en skyldighet att registrera sig hos Skatteverket. Det förefaller mot denna bakgrund naturligt att dessa aktörer även anges bland de aktörer som ska registreras enligt skatteförfarandelagen. De aktörer som här avses ska till skillnad från de aktörer som omfattas av tredje punkten inte redovisa skatten i en punktskattedeklaration för redovisningsperioder. I stället ska de redovisa skatten i en särskild skattedeklaration för varje händelse som medför skattskyldighet i enlighet med 26 kap. 8 §. För att underlätta hänvisningarna till den nya 1 a § bör bestämmelserna om dessa aktörer därför samlas i en egen punkt. Den som är registrerad som certifierad avsändare eller tillfälligt certifierad avsändare omfattas inte av registrering enligt den nya punkten. Dessa aktörer blir aldrig skattskyldiga i denna egenskap.

Enligt punktskattelagarnas konstruktion är det möjligt att samtidigt ha flera former av godkännanden eller registreringar. Aktören kommer då att registreras enligt flera punkter i 1 a §. Vilka regler som gäller för lämnande av deklaration för en viss händelse beror då på i vilken egenskap aktören handlat, se även kommentaren till 26 kap. 6 §.

Bestämmelsen i *andra stycket* motsvarar nuvarande 1 § andra stycket.

26 kap.

6 §

I paragrafen finns bestämmelser om redovisning av punktskatt i punktskattedeklaration. I paragrafens *andra stycke* preciseras hänvisningen till registrering till att avse den som är registrerad enligt den nya 7 kap. 1 a § första stycket 1–3. Hänvisningen motsvarar därmed de som i dag är registrerade enligt nuvarande 7 kap. 1 a § samt den nya aktören registrerad distansförsäljare.

Enligt punktskattelagarnas konstruktion är det möjligt att samtidigt ha flera former av godkännanden eller registreringar. Aktören kommer då att

registreras enligt flera punkter i 7 kap. 1 a §. Vilka regler som gäller för lämnande av deklaration för en viss händelse beror då på i vilken egenskap aktören handlat. Den som både är godkänd upplagshavare och certifierad mottagare ska således redovisa skatten i en punktskattedeklaration för redovisningsperiod endast i de fall denne hanterar varor i egenskap av upplagshavare. Om aktören agerar i egenskap av certifierad mottagare, dvs. tar emot beskattade varor under förfarandet för beskattade varor, ska skatten redovisas i en särskild skattedeklaration enligt 8 §.

8 §

I paragrafen regleras de situationer där punktskatt ska redovisas i en särskild skattedeklaration för varje händelse som medför skattskyldighet. Den nuvarande bestämmelsens första punkt omfattar i dag samtliga de skattskyldiga som inte registreras enligt 7 kap. 1 a §. Av dessa skattskyldiga omfattas tillfälligt registrerade varumottagare genom den nya 7 kap. 1 a § 4 a av registrering. Vidare har vissa nya aktörer tillkommit genom de ändringar som föreslås i NLTS, NLAS och LSE. Den situation som omfattas av nuvarande andra punkten är inte längre relevant eftersom kravet på representant vid distansförsäljning har tagits bort. Bestämmelsen har därför omarbetats.

Den nya *första punkten* omfattar de aktörer som registreras enligt nya 7 kap. 1 a § första stycket 4. Detta är tillfälligt registrerade varumottagare, certifierade mottagare, tillfälligt certifierade mottagare och tillfälligt registrerade distansförsäljare. Den som är registrerad distansförsäljare omfattas däremot inte utan redovisar skatt enligt 6 §.

Den nya *andra punkten* omfattar de skattskyldiga som inte ska registreras till följd av 7 kap. 1 a § och motsvarar därmed nuvarande första punkten bortsett från de tillfälligt registrerade varumottagarna som numera registreras till följd av 7 kap. 1 a första stycket 4 a. Den som är skattskyldig enligt den nya bestämmelsen om skattskyldighet för varor som vid införseln till landet omfattats av undantag från skatteplikt och därefter använts för annat ändamål omfattas också av den nya andra punkten.

Någon ändring i sak är inte avsedd för de aktörer som i dag omfattas av nuvarande bestämmelser.

16 a §

I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser om en kortare redovisningsperiod för den som är en registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 3 § LTS, 6 kap. 3 § LAS och nya 4 c kap. 3 § LSE. Av nya 33 f § framgår när deklarationen ska ha kommit in till Skatteverket.

17 §

I paragrafen ges en möjlighet att ha beskattningsår som redovisningsår för punktskatt. Genom det nya *fjärde stycket* omfattar denna möjlighet inte den som är registrerad distansförsäljare och därmed redovisar skatt per kalendervecka enligt nya 16 a §.

33 f §

I paragrafen, som är ny, finns en särskild bestämmelse om när skattedeklarationen ska ha kommit in till Skatteverket i de fall den enligt nya 16 a § ska lämnas per kalendervecka av den som är registrerad

distansförsäljare. Deklarationen ska i dessa fall ha kommit in till Skatteverket inom fem dagar efter redovisningsperiodens utgång.

35 §

I paragrafen anges när särskilda deklarationer ska lämnas i vissa fall. Mot bakgrund av ändringarna av 8 § görs vissa följdändringar. Den rad som avser nuvarande 8 § 2 tas bort eftersom denna situation inte längre finns kvar. I stället omfattar hänvisningen till 8 § båda de nya punkterna i första stycket. Deklaration ska således för den som är registrerad enligt 7 kap. 1 a § § första stycket 4 och den som inte är registrerad enligt 7 kap. 1 a § lämnas senast fem dagar efter den händelse som medför skattskyldighet om inte annat följer av 37 §.

37 §

I paragrafen finns bestämmelser om att särskild skattedeklaration i vissa fall ska ha kommit in senast vid den händelse som medför skattskyldighet. Detta utgör således ett undantag från huvudregeln i 35 §. Med anledning av de ändringar av förfarandet för beskattade varor som föreslås i avsnitt 5. tas nuvarande första punkten bort. Någon motsvarighet till den skattskyldighet som avses i nuvarande första punkten för den som för in eller tar emot varor från ett annat EU-land finns inte längre kvar. Detta har i stället ersatt av flyttningar i förfarandet för beskattade varor. Om det förfarandet inte följs kommer skattskyldighet att föreligga enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning i 9 kap. 28 § NLTS, 9 kap. 28 § NLAS och 5 kap. 25 § LSE. De nuvarande punkterna 2–4 ersätts av nya punkterna 1–4.

I *punkt 1* regleras det fall där skattskyldighet föreligger på grund av att varor förvaras eller lagras utan att skatt har redovisats eller påförts för dem. Någon ändring i sak är inte avsedd vad gäller tidpunkten för deklaration för dessa situationer. Hänvisningen till bestämmelser i LTS, LAS och LSE till att avse motsvarande bestämmelser i NLTS, NLAS och det nya kapitlet i LSE. Den som är skattskyldig enligt den nya bestämmelsen om skattskyldighet för varor som vid införseln till landet omfattats av undantag från skatteplikt och därefter använts för annat ändamål omfattas också av punkt 1. I dessa fall ska således deklaration lämnas vid den händelse som medför skattskyldighet. I *punkterna 2–4* regleras den situation där en mottagare vid distansförsäljning inte har uppfyllt skyldigheten att anmäla flyttningen till Skatteverket. I dessa fall ska deklarationen lämnas senast vid den händelse som medför skattskyldighet, dvs. när varorna förs in i Sverige. Detta motsvarar vad som i dag gäller för mottagare som är skattskyldiga vid distansförsäljning.

I *andra stycket* införs en ny bestämmelse som innebär att en mottagare vid distansförsäljning som har uppfyllt sin anmälningsskyldighet får lämna deklarationen senast fem dagar efter mottagandet av varorna. En mottagare som har fullgjort sin anmälningsskyldighet får således möjlighet att hantera sin deklarationsskyldighet vid en senare tidpunkt än vad som gäller för mottagare vid distansförsäljning i dag. Om varorna av något skäl inte skulle ha mottagits inom 15 dagar efter det att varorna förts in till Sverige ska deklarationen dock lämnas senast vid denna tidpunkt.

41 kap.

2 §

I paragrafen finns bestämmelser om revision. I *första stycket* 3 ändras hänvisningarna till LTS och LAS till att avse NLTS och NLAS.

3 §

I paragrafen anges hos vem revision får göras. Den nuvarande sjätte punkten tas bort eftersom de ändringar som föreslås i NLTS, NLAS och LSE innebär att det inte längre finns någon sådan representant vid distansförsäljning. De efterföljande punkterna numreras därmed om.

I den nya *sjätte punkten* ändras hänvisningen till LTS och LAS till att avse NLTS och NLAS. Vidare görs en mindre redaktionell ändring.

I den nya *sjunde punkten* görs en språklig ändring genom att ”ansökt om registrering som” byts ut mot ”ansökt om godkännande som registrerad” för att närmare överensstämma med lydelsen av bestämmelserna i NLTS, NLAS och LSE. Någon ändring i sak är inte avsedd.

53 kap.

5 §

I paragrafen räknas upp vissa beslut om återbetalning som anses vara beslut om punktskatt. Genom ändringar i *punkt 1 b*, *1 c* och *3* ändras hänvisningarna till bestämmelser i LTS och LAS till att avse motsvarande bestämmelser i NLTS och NLAS.

62 kap.

16 §

I paragrafen ändras hänvisningen till LTS och LAS till att avse NLTS och NLAS.

64 kap.

6 §

I paragrafen ändras hänvisningar till bestämmelser i LTS och LAS till att avse motsvarande bestämmelser i NLTS och NLAS.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Av *första punkten* följer att lagen träder i kraft den 13 februari 2023. Detta motsvarar tidpunkten för ikraftträdandet av NLTS, NLAS och de nya bestämmelserna i LSE.

I *andra punkten* finns en särskild övergångsbestämmelse för flyttningar av beskattade varor som påbörjats före ikraftträdandet. Bestämmelsen speglar punkt 8 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till NLTS och NLAS och punkt 4 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till LSE (enligt förslaget i avsnitt 1.14) enligt vilka bestämmelserna i de upphävda lagarna om tobaksskatt och alkoholskatt och äldre bestämmelser i LSE ska tillämpas för vissa flyttningar, se kommentaren till ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till NLTS. Skattskyldighet inträder därmed för den som för in eller tar emot varorna. Genom övergångsbestämmelsen gäller äldre bestämmelser i 3 kap. 15 § och 26

kap. 8 och 37 §§ för sådana flyttningar. Genom tillämpningen av 3 kap. 15 § i den äldre lydelsen utgör skatt enligt de upphävda lagarna även punktskatt enligt skatteförfarandelagen. Bestämmelserna i skatteförfarandelagen kan således tillämpas även på sådan skatt. Genom hänvisningen till 26 kap. 8 och 37 §§ gäller även vissa särskilda bestämmelser vilka tagits bort genom denna lag. Den som för in eller tar emot varor och som inte har ställt säkerhet för flyttningen omfattas t.ex. av bestämmelsen i 26 kap. 37 § 1 om lämnande av deklaration senast vid den händelse som medför skattskyldighet.

I *tredje punkten* finns en särskild övergångsbestämmelse för flyttningar av varor genom distansförsäljning som påbörjats före ikraftträdandet. Bestämmelsen speglar punkt 9 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till NLTS och NLAS och punkt 5 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till LSE (enligt förslaget i avsnitt 1.14) enligt vilka bestämmelserna i de upphävda lagarna om tobaksskatt och alkoholskatt och äldre bestämmelser i LSE ska tillämpas för vissa flyttningar, se kommentaren till ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till NLTS. Genom övergångsbestämmelsen gäller äldre bestämmelser i 3 kap. 15 §, 7 kap. 1 a §, 26 kap. 6, 8, 35 och 37 §§ och 41 kap. 3 § för sådana flyttningar. Genom tillämpningen av 3 kap. 15 § i den äldre lydelsen utgör skatt enligt de upphävda lagarna även punktskatt enligt skatteförfarandelagen. Bestämmelserna i skatteförfarandelagen kan således tillämpas även på sådan skatt. Genom hänvisningen till vissa andra bestämmelser gäller även vissa bestämmelser vilka tagits bort genom denna lag. Genom hänvisningen till 7 kap. 1 a § kommer exempelvis registreringen som distansförsäljare kvarstå avseende de flyttningar som påbörjats före ikraftträdandet. Vid behov kan bestämmelsen i 41 kap. 3 § om revision hos representant tillämpas. Även vissa bestämmelser om redovisning av skatt i 26 kap. tillämpas enligt sin äldre lydelse.

I övrigt gäller enligt *fjärde punkten* äldre bestämmelser fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

14.23 Förslaget till lag om ändring i tullagen (2016:253)

2 kap.

2 a §

I paragrafen, som är ny, införs särskilda förfaranderegler för den situation där varor vid import fysiskt förs in till Sverige men där tulldeklarationen lämnas i ett annat EU-land till följd av ett tillstånd för centraliserad klarering. I dessa fall kommer beslut i tullhänseende fattas i det andra EU-landet. Beslut om skatt ska däremot fortfarande fattas i Sverige.

I *första stycket* tydliggörs att Tullverket, i de fall tulldeklaration lämnas i ett annat EU-land till följd av ett tillstånd för centraliserad klarering, ska fastställa skatten genom ett särskilt beslut.

I de fall som särskilda uppgifter behöver lämnas i skattehänseende görs detta i tulldeklarationen. Någon skillnad i detta hänseende är inte avsedd i de fall tulldeklaration inges med stöd av ett tillstånd för centraliserad

klarering. I *andra stycket* förtydligas därför att uppgifter i skattehänseende ska lämnas i den tulldeklaration som ges in i det andra EU-landet. Uppgifterna ska då anses ha kommit in till Tullverket när de togs emot av den andra tullmyndigheten.

Skatt som tas ut enligt tullagen ska enligt 1 § *andra stycket* fastställas och betalas enligt det förfarande som gäller för tull, om inte något annat föreskrivits. Av 1 kap. 2 § följer även att vad som sägs om tull i tullagen gäller även annan skatt än tull som ska tas ut för varor vid import och som ska betalas till Tullverket om inte någon annat uttryckligen anges. Bestämmelserna i tullagen, unionens tullkodex och andra delar av tullagstiftningen om t.ex. underrättelse om beslut, möjlighet till anstånd med betalning och kontrollåtgärder gäller således på samma sätt när beslut fattas enligt första stycket som i andra fall där beslut fattas om skatt. I de fall det finns anledning att särskilt ange en avvikande reglering för de fall där ett tillstånd för centraliserad klarering används behöver detta dock regleras särskilt i tullagen. I *tredje stycket* återfinns en sådan särskild bestämmelse avseende tidsfristen för betalning av skatt. Enligt 7 § ska betalning av tullbelopp, och därmed också skatt, göras inom tio dagar från det att gäldenären underrättats om tullskulden, om inte anstånd med betalning har beviljats. När tulldeklaration inges i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering hanteras underrättelser om tullskuld av det andra EU-landets tullmyndighet. I de fall där beslut om skatt fattas enligt första stycket ska därför i stället tidsfristen för betalning av skatt beräknas från det att gäldenären underrättats om beslut om skatt. Härigenom säkerställs att en gäldenär som inte har beviljats anstånd med betalning av Tullverket alltid får 10 dagar på sig att betala skatten.

I *fyjärde stycket* tydliggörs slutligen att vad som anges i denna paragraf endast gäller när skatt ska fastställas och betalas enligt det förfarande som gäller för tull. Paragrafen är således inte tillämplig i de fall mervärdesskatt enligt 2 § ska tas ut i enlighet med skatteförfarandelagen (2011:1244).

19 §

I paragrafen finns bestämmelser om återbetalning och eftergift. I ett nytt *andra stycke* införs en bestämmelse som säkerställer att frågan om återbetalning och eftergift av skatt prövas även i de fall en tulldeklaration för en import av varor till Sverige ges in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering. En ansökan om återbetalning eller eftergift avseende tullskulden prövas i ett sådant fall av det andra EU-landets tullmyndigheter. Dessa myndigheter har dock inte någon möjlighet att i samband med detta pröva en eventuell återbetalning eller eftergift av den skatt som beslutats i Sverige med anledning av samma import. En prövning av den skatt som har beslutats i Sverige får i stället ske av Tullverket. Eftersom det inte är säkert att information om det andra EU-landets beslut om återbetalning eller eftergift av tull kommer Tullverket till del kan det inte föreskrivas någon skyldighet för Tullverket att göra en sådan prövning på eget initiativ på det sätt som gäller enligt första stycket när både tull och skatt har beslutats i samma land. En prövning enligt det nya *andra stycket* ska därför göras på begäran av den skattskyldige.

14.24 Förslaget till lag om ändring i tullagen (2016:253)

2 kap.

1 §

I paragrafen ändras hänvisningen till LTS och LAS i *första stycket* till att avse NLTS och NLAS. De nya hänvisningarna placeras sist i strecklistan. Vidare görs en redaktionell ändring. Ingen ändring i sak är avsedd.

14.25 Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik

9 §

I paragrafen regleras vem som är skattskyldig vid import av skattepliktiga varor. Paragrafen anpassas till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd till centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av varor till Sverige (se vidare avsnitt 11.3).

Ändringen i *första stycket*, innebär att en ny *tredje punkt* införs, se vidare kommentaren till 9 c § LTS, avsnitt 14.8.

Som en följd av att punkten 3 införs i första stycket görs även en smärre redaktionell ändring i *punkten 2*.

I paragrafens *andra stycke* förkortas hänvisningen till unionstullkodexen som en följd av att det fullständiga namnet på unionstullkodexen införs i första stycket 3.

12 §

I paragrafen anges tidpunkten för skattskyldighetens inträde. Paragrafen anpassas till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd till centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av varor till Sverige (se vidare avsnitt 11.3).

Ändringarna innebär att nuvarande *punkt 4* delas upp i två punkter, 4 och 5. Vidare görs vissa språkliga ändringar. Se vidare kommentaren till 20 § LTS, avsnitt 14.8.

14.26 Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik

2 §

I paragrafen finns vissa definitioner och förklaringar. Avseende begreppet "EU-land" förtydligas vad som avses med Europeiska unionens punktskatteområde genom att det införs en hänvisning till den nya lagen om Europeiska unionens punktskatteområde. En följdändring görs avseende begreppet "tredje land" för att undvika upprepning. Vidare görs en mindre redaktionell ändring. Ingen ändring i sak är avsedd.

Definitionen av "import" flyttas till nya 2 a § eftersom den nya utformningen av definitionen av import redaktionellt inte lämpar sig för en punktlista.

2 a §

I paragrafen, som är ny, definieras begreppen import och otillåten införsel. Se även kommentaren till 2 kap. 6 § NLTS.

Den nuvarande definitionen av import i 2 § ersätts med de nya definitioner av import och otillåten införsel som följer av nya punktskattedirektivet. Syftet med ändringarna är inte att ändra tidpunkten för när en vara anses vara importerad utan utgör en följd av att nya punktskattedirektivets regler har uppdaterats utifrån unionstullkodexen.

Den nya definitionen av import innebär att varor som har förts in från utanför EU:s tullområde utan att hänföras till förfarandet för övergång till fri omsättning (eller något av de andra förfaranden som är tillåtna under tullagstiftningen) inte omfattas av begreppet import. För att fånga upp dessa situationer införs i *andra stycket* ett nytt begrepp, otillåten införsel. För att en otillåten införsel ska föreligga ska en tullskuld ha uppkommit i enlighet med artikel 79.1 i unionstullkodex eller skulle ha uppkommit om varorna hade varit belagda med tullar.

Import och otillåten införsel omfattar införsel av unionsvaror som sker från något av de territorier vilka ingår i unionens tullområde men inte omfattas av Europeiska unionens punktskatteområde. Detta är exempelvis Åland och Kanarieöarna.

De nya definitionerna av import och otillåten införsel avser, till skillnad från den nuvarande definitionen, inte endast införsel som sker till Sverige. Av bestämmelserna i 9 § om skattskyldighet framgår dock att skattskyldighet endast föreligger enligt denna lag om importen eller den otillåtna införseln sker i Sverige.

Till *tredje stycket* flyttas bestämmelsen i nuvarande 9 § andra stycket om vad som avses med tullskuld och unionsvara. Detta eftersom begreppet unionsvara nu används redan i definitionen av import och otillåten införsel. Vidare läggs begreppet deklarant till i bestämmelsen.

Förslagen behandlas i avsnitt 7.1 och 11.4.

9 §

I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet vid import. Genom ändringarna formuleras bestämmelsen om skattskyldighet vid import på motsvarande sätt som i förslagen till NLTS, NLAS och NLSE. En anpassning görs även till det nya begreppet ”otillåten införsel”. Se även kommentaren till 9 kap. 13 och 15 §§ NLTS.

Den som är skattskyldig vid import är enligt *första stycket* den som är deklarant för varorna eller varje annan person enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen. Av nya 2 a § följer att med deklarant avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodex, dvs. den som är deklarant vid tullförfarandet för de aktuella varorna. Dessa personer ska enligt unionstullkodexen vara gäldenärer för tullskulden. Någon skillnad i sak mot nuvarande bestämmelse bedöms inte uppkomma. Vad gäller otillåten införsel är den skattskyldig som är involverad i den otillåtna införseln. Skattskyldighet i Sverige uppkommer vid import eller otillåten införsel till Sverige, dvs. när varorna fysiskt befinner förs in till Sverige från tredje land. Detta gäller oavsett om tulldeklaration för varan lämnas i Sverige eller om tulldeklaration inges i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för s.k. centraliserad klarering enligt artikel 179 i unionstullkodexen. Om

tulldeklarationen inges i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering kommer deklaranten att betala tullen i det andra EU-landet. Punktskatten ska dock även fortsättningsvis betalas i Sverige.

I det nya *andra stycket* regleras skattskyldigheten i de fall där importen eller den otillåtna införseln sker från de territorier inom unionens tullområde som inte ingår i Europeiska unionens punktskatteområde, t.ex. Åland och Kanarieöarna. Även i dessa fall ska en tulldeklaration lämnas in enligt tullagstiftningen. Någon skyldighet att betala tull föreligger inte och därför anges särskilt att skattskyldig är deklaranten eller den som hade varit skyldig att betala tull om varorna hade varit belagda med tull. På samma sätt som enligt första stycket uppkommer skattskyldighet i Sverige om varorna förs in till Sverige. Det nuvarande *andra stycket* flyttas till nya 2 a § tredje stycket.

Om flera personer är skattskyldiga för samma skatt ansvarar de solidariskt för betalning av denna.

I *fjärde stycket* byts orden ”vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 953/2013” ut mot ”från platsen för import” för att bestämmelsen även ska omfatta import av unionsvaror från t.ex. Åland. Någon ändring i tillämpningen av bestämmelsen är inte avsedd. I ett nytt *femte stycke* läggs även till en bestämmelse om undantag från skattskyldighet vid otillåten införsel om tullskulden har upphört enligt vissa angivna bestämmelser i unionstullkodexen.

Förslaget behandlas i avsnitt 7.1 och 11.4.

10 §

I paragrafen finns bestämmelser om godkännande som lagerhållare. I första stycket görs en mindre språklig ändring. Ingen ändring i sak är avsedd.

14 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om skattskyldighetens inträde.

I paragrafen görs vissa ändringar med anledning av ändringarna i 9 §.

I *första stycket* punkt 4 ersätts hänvisningen till 9 § första stycket 1 och 2 med en hänvisning till 9 §. Detta eftersom 9 § inte längre är uppdelad i punkter. Den femte punkten ersätts av det nya *andra stycket*.

I *andra stycket* finns en bestämmelse om den situationen där tulldeklaration ges in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering, dvs. det som i dag regleras i första stycket 5. Med anledning av att bestämmelsen om skattskyldighet har ändrats och uppdelningen i punkter tagits bort ersätts i *andra stycket* hänvisningen till 9 § första stycket 3 med en självständig reglering av när bestämmelsen är tillämplig, dvs. när tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit, i ett annat EU-land till följd av att tulldeklaration ges in där med stöd av att ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen.

14.27 Förslag till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter

7 §

I paragrafen regleras vem som är skattskyldig vid import av skattepliktiga varor. Paragrafen anpassas till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd till centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av varor till Sverige (se vidare avsnitt 11.3).

Ändringen i *första stycket*, innebär att en ny *tredje punkt* införs, se vidare kommentaren till 9 c § LTS, avsnitt 14.8.

Som en följd av att punkten 3 införs i första stycket görs även en smärre redaktionell ändring i *punkten 2*.

I paragrafens *andra stycke* förkortas hänvisningen till unionstullkodexen som en följd av att det fullständiga namnet på unionstullkodexen införs i första stycket 3.

11 §

I paragrafen anges tidpunkten för skattskyldighetens inträde. Paragrafen anpassas till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd till centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av varor till Sverige (se vidare avsnitt 11.3).

Ändringarna innebär att nuvarande *punkt 5* delas upp i två punkter, 5 och 6. Vidare görs vissa språkliga ändringar. Se vidare kommentaren till 20 § LTS, avsnitt 14.8.

14.28 Förslag till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter

15 §

I paragrafen finns bestämmelser om återbetalning av skatt till vissa skattebefriade subjekt. Det införs en ny tredje punkt i *första stycket*. Enligt denna medges återbetalning för varor som förvärvats av väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land om dessa styrkor deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik. Varorna ska vara för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med styrkorna eller för mässar och marketenterier. Med marketenteri avses ett försäljnings- och serveringsställe vid en militärförläggning. Se vidare författningskommentaren till 31 d § LTS, avsnitt 14.9. Förslaget behandlas i avsnitt 10.

14.29 Förslag till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter

2 §

I paragrafen finns vissa definitioner och förklaringar. Avseende begreppet ”EU-land” förtydligas vad som avses med Europeiska unionens

punktskatteområde genom att det införs en hänvisning till den nya lagen om Europeiska unionens punktskatteområde. En följdändring görs avseende begreppet ”tredje land” för att undvika upprepning. Ingen ändring i sak är avsedd.

Av redaktionella skäl flyttas andra och tredje stycket till nya 2 a §.

2 a §

I paragrafen, som är ny, definieras begreppen import och otillåten införsel. Se även kommentaren till 2 kap. 6 § NLTS.

Den nuvarande definitionen av import i 2 § andra stycket ersätts med de nya definitioner av import och otillåten införsel som följer av nya punktskattedirektivet. Syftet med ändringarna är inte att ändra tidpunkten för när en vara anses vara importerad utan utgör en följd av att nya punktskattedirektivets regler har uppdaterats utifrån unionstullkodexen.

Den nya definitionen av import innebär att varor som har förts in från utanför EU:s tullområde utan att hänföras till förfarandet för övergång till fri omsättning (eller något av de andra förfaranden som är tillåtna under tullagstiftningen) inte omfattas av begreppet import. För att fånga upp dessa situationer införs i *andra stycket* ett nytt begrepp, otillåten införsel. För att en otillåten införsel ska föreligga ska en tullskuld ha uppkommit i enlighet med artikel 79.1 i unionstullkodex eller skulle ha uppkommit om varorna hade varit belagda med tullar.

Import och otillåten införsel omfattar införsel av unionsvaror som sker från något av de territorier vilka ingår i unionens tullområde men inte omfattas av Europeiska unionens punktskatteområde. Detta är exempelvis Åland och Kanarieöarna.

De nya definitionerna av import och otillåten införsel avser, till skillnad från den nuvarande definitionen, inte endast införsel som sker till Sverige. Av bestämmelserna i 7 § om skattskyldighet framgår dock att skattskyldighet endast föreligger enligt denna lag om importen eller den otillåtna införseln sker i Sverige.

Till *tredje stycket* flyttas bestämmelsen i nuvarande 2 § tredje stycket om vad som avses med tullskuld och unionsvara. Vidare läggs begreppet deklarant till i bestämmelsen.

Förslagen behandlas i avsnitt 7.1 och 11.4.

5 §

I paragrafen ändras hänvisningen till LTS till att avse NLTS.

7 §

I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet vid import. Genom ändringarna formuleras bestämmelsen om skattskyldighet vid import på motsvarande sätt som i förslagen till NLTS, NLAS och NLSE. En anpassning görs även till det nya begreppet ”otillåten införsel”. Se även kommentaren till 9 kap. 13 och 15 §§ NLTS.

Den som är skattskyldig vid import är enligt *första stycket* den som är deklarant för varorna eller varje annan person enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen. Av nya 2 a § följer att med deklarant avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodex, dvs. den som är deklarant vid tullförfarandet för de aktuella varorna. Dessa personer ska enligt unionstullkodexen vara gäldenärer för tullskulden. Någon skillnad i sak

mot nuvarande bestämmelse bedöms inte uppkomma. Vad gäller otillåten införsel är den skattskyldig som är involverad i den otillåtna införseln. Skattskyldighet i Sverige uppkommer vid import eller otillåten införsel till Sverige, dvs. när varorna fysiskt befinner förs in till Sverige från tredje land. Detta gäller oavsett om tulldeklaration för varan lämnas i Sverige eller om tulldeklaration inges i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för s.k. centraliserad klarering enligt artikel 179 i unionstullkodexen. Om tulldeklarationen inges i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering kommer deklaranten att betala tullen i det andra EU-landet. Punktskatten ska dock även fortsättningsvis betalas i Sverige.

I det nya *andra stycket* regleras skattskyldigheten i de fall där importen eller den otillåtna införseln sker från de territorier inom unionens tullområde som inte ingår i Europeiska unionens punktskatteområde, t.ex. Åland och Kanarieöarna. Även i dessa fall ska en tulldeklaration lämnas in enligt tullagstiftningen. Någon skyldighet att betala tull föreligger inte och därför anges särskilt att skattskyldig är deklaranten eller den som hade varit skyldig att betala tull om varorna hade varit belagda med tull. På samma sätt som enligt första stycket uppkommer skattskyldighet i Sverige om varorna förs in till Sverige

Om flera personer är skattskyldiga för samma skatt ansvarar de solidariskt för betalning av denna.

I *tredje stycket* byts orden ”vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 953/2013” ut mot ”från platsen för import” för att bestämmelsen även ska omfatta import av unionsvaror från t.ex. Åland. Någon ändring i tillämpningen av bestämmelsen är inte avsedd. I ett nytt *fjärde stycke* läggs även till en bestämmelse om undantag från skattskyldighet vid otillåten införsel om tullskulden har upphört enligt vissa angivna bestämmelser i unionstullkodexen.

Förslaget behandlas i avsnitt 7.1 och 11.4.

9 §

I paragrafen finns bestämmelser om godkännande som lagerhållare. I första stycket görs en mindre språklig ändring. Ingen ändring i sak är avsedd.

11 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om skattskyldighetens inträde.

I paragrafen görs vissa ändringar med anledning av ändringarna i 7 §.

I *första stycket* punkt 5 ersätts hänvisningen till 7 § första stycket 1 och 2 med en hänvisning till 7 §. Detta eftersom 7 § inte längre är uppdelad i punkter. Den sjätte punkten ersätts av det nya *andra stycket*.

I *andra stycket* finns en bestämmelse om den situationen där tulldeklaration ges in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering, dvs. det som i dag regleras i första stycket 6. Med anledning av att bestämmelsen om skattskyldighet har ändrats och uppdelningen i punkter tagits bort ersätts i *andra stycket* hänvisningen till 7 § första stycket 3 med en självständig reglering av när bestämmelsen är tillämplig, dvs. när tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit, i ett annat EU-land till följd av att tulldeklaration ges in där med stöd av att ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen.

14.30 Förslag till lag om ändring i lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar

5 §

I paragrafen regleras vem som är skattskyldig vid import av skattepliktiga varor. Paragrafen anpassas till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd till centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av varor till Sverige (se vidare avsnitt 11.3).

Ändringen i *första stycket*, innebär att en ny *tredje punkt* införs, se vidare kommentaren till 9 c § LTS, avsnitt 14.8.

Som en följd av att punkten 3 införs i första stycket görs även en smärre redaktionell ändring i *punkten 2*.

I paragrafens *andra stycke* förkortas hänvisningen till unionstullkodexen som en följd av att det fullständiga namnet på unionstullkodexen införs i första stycket 3.

10 §

I paragrafen anges tidpunkten för skattskyldighetens inträde. Paragrafen anpassas till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd till centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av varor till Sverige (se vidare avsnitt 11.3).

Ändringarna innebär att nuvarande *punkt 4* delas upp i två punkter, 4 och 5. Vidare görs vissa språkliga ändringar. Se vidare kommentaren till 20 § LTS, avsnitt 14.8.

14.31 Förslag till lag om ändring i lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar

2 §

I paragrafen finns vissa definitioner och förklaringar. Avseende begreppet "EU-land" förtydligas vad som avses med Europeiska unionens punktskatteområde genom att det införs en hänvisning till den nya lagen om Europeiska unionens punktskatteområde. En följdändring görs avseende begreppet "tredje land" för att undvika upprepning. Ingen ändring i sak är avsedd.

Definitionen av "import" flyttas till nya 2 a § eftersom den nya utformningen av definitionen av import redaktionellt inte lämpar sig för en punktlista.

2 a §

I paragrafen, som är ny, definieras begreppen import och otillåten införsel. Se även kommentaren till 2 kap. 6 § NLTS.

Den nuvarande definitionen av import i 2 § ersätts med de nya definitioner av import och otillåten införsel som följer av nya punktskattedirektivet. Syftet med ändringarna är inte att ändra tidpunkten för när en vara anses vara importerad utan utgör en följd av att nya punktskattedirektivets regler har uppdaterats utifrån unionstullkodexen.

Den nya definitionen av import innebär att varor som har förts in från utanför EU:s tullområde utan att hänföras till förfarandet för övergång till

fri omsättning (eller något av de andra förfaranden som är tillåtna under tullagstiftningen) inte omfattas av begreppet import. För att fånga upp dessa situationer införs i *andra stycket* ett nytt begrepp, otillåten införsel. För att en otillåten införsel ska föreligga ska en tullskuld ha uppkommit i enlighet med artikel 79.1 i unionstullkodex eller skulle ha uppkommit om varorna hade varit belagda med tullar.

Import och otillåten införsel omfattar införsel av unionsvaror som sker från något av de territorier vilka ingår i unionens tullområde men inte omfattas av Europeiska unionens punktskatteområde. Detta är exempelvis Åland och Kanarieöarna.

De nya definitionerna av import och otillåten införsel avser, till skillnad från den nuvarande definitionen, inte endast införsel som sker till Sverige. Av bestämmelserna i 5 § om skattskyldighet framgår dock att skattskyldighet endast föreligger enligt denna lag om importen eller den otillåtna införseln sker i Sverige.

Till *tredje stycket* flyttas bestämmelsen i nuvarande 5 § andra stycket om vad som avses med tullskuld och unionsvara. Detta eftersom begreppet unionsvara nu används redan i definitionen av import och otillåten införsel. Vidare läggs begreppet deklarant till i bestämmelsen.

Förslagen behandlas i avsnitt 7.1 och 11.4.

5 §

I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet vid import. Genom ändringarna formuleras bestämmelsen om skattskyldighet vid import på motsvarande sätt som i förslagen till NLTS, NLAS och NLSE. En anpassning görs även till det nya begreppet ”otillåten införsel”. Se även kommentaren till 9 kap. 13 och 15 §§ NLTS.

Den som är skattskyldig vid import är enligt *första stycket* den som är deklarant för varorna eller varje annan person enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen. Av nya 2 a § följer att med deklarant avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodex, dvs. den som är deklarant vid tullförfarandet för de aktuella varorna. Dessa personer ska enligt unionstullkodexen vara gäldenärer för tullskulden. Någon skillnad i sak mot nuvarande bestämmelse bedöms inte uppkomma. Vad gäller otillåten införsel är den skattskyldig som är involverad i den otillåtna införseln. Skattskyldighet i Sverige uppkommer vid import eller otillåten införsel till Sverige, dvs. när varorna fysiskt befinner förs in till Sverige från tredje land. Detta gäller oavsett om tulldeklaration för varan lämnas i Sverige eller om tulldeklaration inges i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för s.k. centraliserad klarering enligt artikel 179 i unionstullkodexen. Om tulldeklarationen inges i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering kommer deklaranten att betala tullen i det andra EU-landet. Punktskatten ska dock även fortsättningsvis betalas i Sverige.

I det nya *andra stycket* regleras skattskyldigheten i de fall där importen eller den otillåtna införseln sker från de territorier inom unionens tullområde som inte ingår i Europeiska unionens punktskatteområde, t.ex. Åland och Kanarieöarna. Även i dessa fall ska en tulldeklaration lämnas in enligt tullagstiftningen. Någon skyldighet att betala tull föreligger inte och därför anges särskilt att skattskyldig är deklaranten eller den som hade varit skyldig att betala tull om varorna hade varit belagda med tull. På samma sätt som enligt första stycket uppkommer skattskyldighet i Sverige

om varorna förs in till Sverige. Det nuvarande andra stycket flyttas till nya 2 a § tredje stycket.

Om flera personer är skattskyldiga för samma skatt ansvarar de solidariskt för betalning av denna.

I *tredje stycket* byts orden ”vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 953/2013” ut mot ”från platsen för import” för att bestämmelsen även ska omfatta import av unionsvaror från t.ex. Åland. Någon ändring i tillämpningen av bestämmelsen är inte avsedd. I ett nytt *fjärde stycke* läggs även till en bestämmelse om undantag från skattskyldighet vid otillåten införsel om tullskulden har upphört enligt vissa angivna bestämmelser i unionstullkodexen.

Förslaget behandlas i avsnitt 7.1 och 11.4.

10 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om skattskyldighetens inträde.

I paragrafen görs vissa ändringar med anledning av ändringarna i 5 §.

I *första stycket* punkt 4 ersätts hänvisningen till 5 § första stycket 1 och 2 med en hänvisning till 5 §. Detta eftersom 5 § inte längre är uppdelad i punkter. Den femte punkten ersätts av det nya andra stycket.

I *andra stycket* finns en bestämmelse om den situationen där tulldeklaration ges in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering, dvs. det som i dag regleras i första stycket 5. Med anledning av att bestämmelsen om skattskyldighet har ändrats och uppdelningen i punkter tagits bort ersätts i andra stycket hänvisningen till 5 § första stycket 3 med en självständig reglering av när bestämmelsen är tillämplig, dvs. när tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit, i ett annat EU-land till följd av att tulldeklaration ges in där med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen.